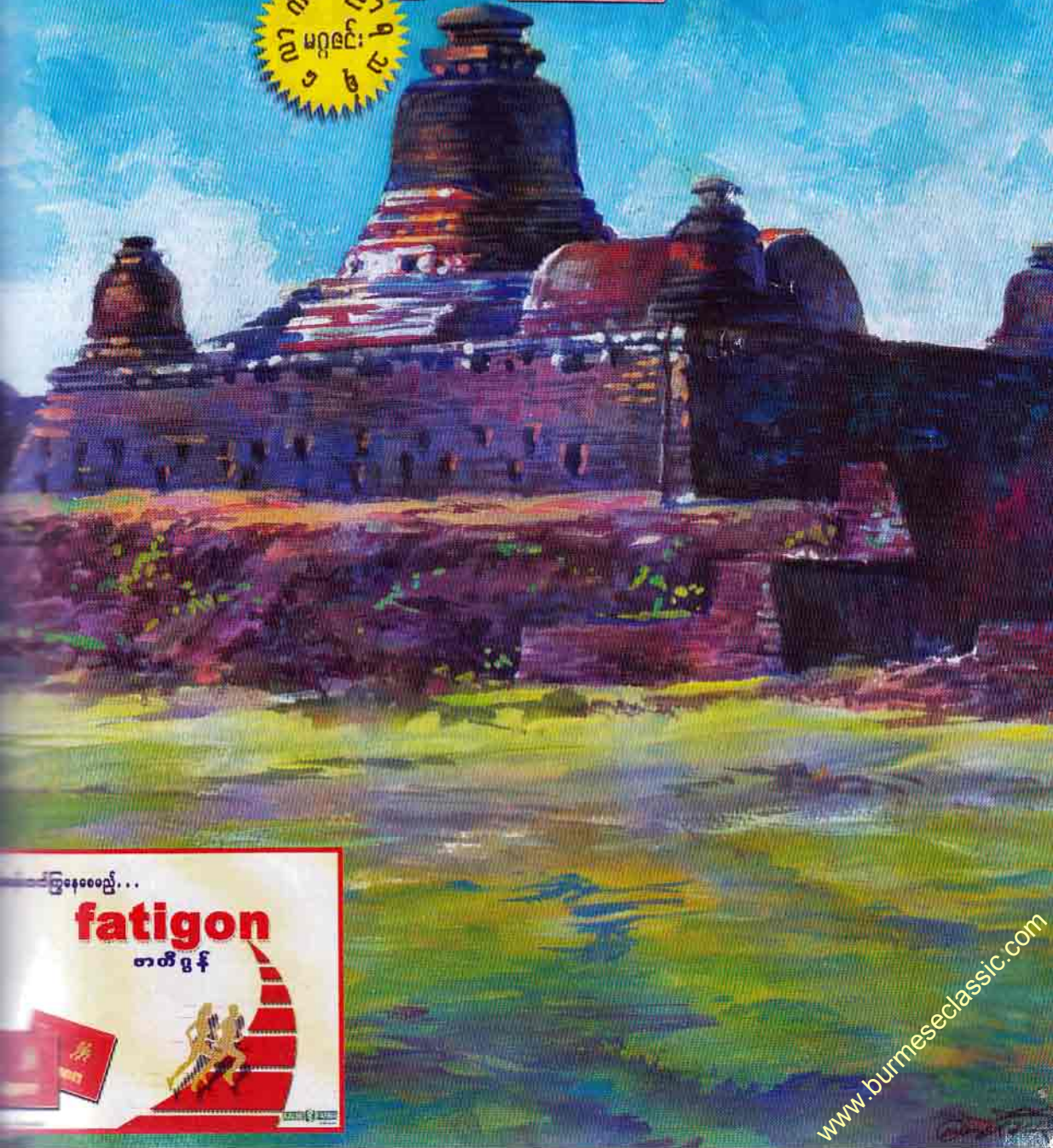

နတ်တောင်ရာဇ်ရည်

ကြီးမားစွာ...
fatigon
 ဓာတ်ပွန်

နယ ဝါယ ဘဂဝတ ဒရဟတ ဘျာဘျူဒူယ

ဒိုတာဝန်အရေးသုံးပါး

ပြည်ထောင်စု မပြိုကွဲရေး
တိုင်ရန်ထားစည်လုံခြုံမှုကို မပြိုကွဲရေး
အမျိုးအမြောက်အားထပ်တိုးပွားရေး

... ဒီအထက်
... ဒီအထက်
... ဒီအထက်

နက္ခတ္တရောင်ခြည် နက္ခတ္တရောင်ခြည် နက္ခတ္တရောင်ခြည်

BURMESE CLASSIC .com

ဟေ ကိ ပ ညာ ရ သ ခုံ မ ဂ္ဂ ဇင်း

www.burmeseclassic.com

နက္ခတ္တဗေဒ

နာယကကြီး
 သိင်္ခတိယာ ဆောင်နိုင်
 M.H.B.S (Ygd)
 ဒ-ဘ-ဝ(တိုင်ရင်ဆေး)
 M.Med.Sc (Pharmacology)
 Advanced Pharmacokinetics
 Training (London)
 M.C.P.A. A.T.C.M
 (Wuhan), D.M.A
 Senior Fellowship of Ayurvedic
 Medicine (India)

သာသနာ့အကျိုးဆောင်
 တကလာသ ဆရာဆောင်

တိုင်းရင်းဆေးပညာရပ်ဆိုင်ရာ

အကြံပေး
 သိင်္ခတိယာ ညီညွတ်
 B.Sc(Bot), Dip.T.Med.
 ဦးဝင်းထိန်ကျော်
 B.A(Philos), Dip.T.Med.
 T.L.R.M.(INDIA)

အနောက်တိုင်း ဆေးကဏ္ဍ
 အယ်ဒီတာ
 ကိုကိုမောင်

စာတည်းချုပ်
 ဦးကျော်စိုးသိန်း
 မာဝန်ခံစာတည်း
 ဓမ္မဒေဝ

နယ်လှည့်အယ်ဒီတာ

ဘောင်စ(L.L.B)ကို စိုးသန်း၊
 သန်းထွန်း (ဘားဘော်)

ဝါမ္ဘီ အယ်ဒီတာ
 ဦးစံတင်

(တော့ခိုကာယတောပိတောက်ဆရာဝန်)

ဥပဒေအကြံပေး
 ဦးထွန်းစိန်

B.A(Myanmar), H.G.P.R.L(Advocate)

ဝန်ဆောင်မှုပညာရှင်

ကိုတင်ဦး၊
 တင်တင်စွယ်

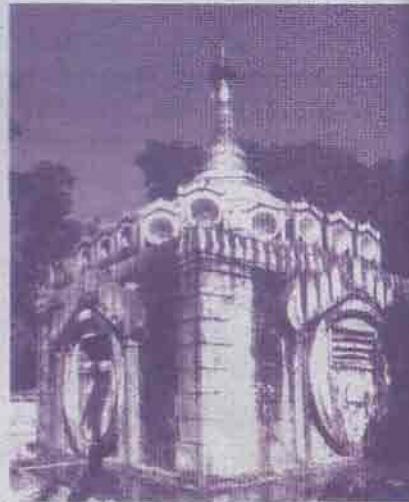
မျက်နှာပြင်ပုံနှိပ်
 မြတ်မင်းတန်

ပြန်ဆိုရေးရာ
 ယဉ်ဇကျားဝေ

ကွန်ပျူတာစာပီ

ပါရမီ ကွန်ပျူတာစာပီလုပ်ငန်း

အတွင်းဖလှယ်
 ပါရမီ

ဆေးဝတ်ပါဆရာတော်ကြီး ဦးသုဂိုသ
 (၁၀)နှစ်ကြိုပြု ဖွဲ့စည်းပေးသော
 ကြွေးနန်းဆောင်ရွက်တော်ကို
 ၈-၁၁-၉၅

ထုတ်ဝေသူ
 ဦးစံတင်ဝင်း(၀၃၅၄၅၂)၊ နက္ခတ္တဗေဒအဖွဲ့အစည်း၊
 ၂၀၃၊ ၂၉ လမ်း၊ ရန်ကင်းမြို့၊
 အတွင်းနှင့် ဗဟိုရုံးကြိုက်
 ဦးစံတင်ဝင်း(၀၃၅၄၅၂)၊ ယဉ်ဇကျားဝေ
 ၅-ရပ်ကွက်၊ မုခ်မာဘုန်းမြို့နယ်၊
 ရန်ကင်းမြို့၊
 မန္တလေးမြို့ခရိုင်၊
 နဂါးစာပေ
 ကျမ်းတောင်တန်း၊ မြန်မာ့အရေး
 ဝန်ဆောင်မှုပညာရှင်
 ဝင်းစိန်စော(မောင်ဦး)
 မွန်ပြည်နယ်၊ ကရင်ပြည်နယ်၊ မြန်မာ့အရေး
 အဖွဲ့အစည်းတစ်ခု(ဖယ်လမြိုင်)
 မြန်မာ့အရေး
 ကျော်စိုးသိန်း(၀၃၅၂)၊ ၂၉ လမ်း၊ ရန်ကင်းမြို့၊
 ၈-၁၁-၉၅

ကြော်ငြာဌာနမှူး - ကိုတင်မောင်ထွေး၊
 ပေါက်ကွဲ၊ မြို့ပျားရေးကြော်ငြာလုပ်ငန်း

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ
 အမှတ် ၃၂၆
 အုပ်စု
 ၀၀၀၀
 သိက္ခာကျပ် (၅၀၀၀/)
 ၈-၁၁-၉၅

BURMESE CLASSIC

မိမိကမိ နုပီးတွင်းခု ဘုရားတော်တို့ဖြင့်အစီစဉ်း
ဆောင်ရွက်ပိုင် ဆုံးဖြတ်
တပ်ဆင်ဆောင်ရွက်ပေးအပ် စာညွှန်း ... ၈-၄၂

ဂုဏ်တော်ရွတ်ပြု ဆေးဝါးဆိုးနွမ်းတော
မှန်ပေါက်ငါးက
အရွယ်အသက်တယ်လို့ ... ၈-၂၂

★ ဂျေ့ဆုံခြင်းရောင်ခြည် ★

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ စမ်းချောင်းမြို့နယ် ကောင်းမြတ်
သစ္စာဆေးခန်း ဆရာမဒေါ်စိစိ(ကလေး-၀၃၈၂၅)၏
ဆီးချိုသွေးချိုရောဂါ ကာတွယ်စောင့်ရှောက်နည်းများ
[ပြောင်းပြင် မောင်ယဉ်တင့်] ၁၂၅

❖ ပညာပေးရောင်ခြည် ❖

တိုင်းရင်းဆေးပညာ ဆည်းပူးရာတွင် ဝိသနုက
သိထားအပ်သည့် ဓာတ်(၇)ပါးကို စိစစ်သောပညာ
[ဦးဖေသန်း] ၃၁
လူတိုင်းအတွက် တရုတ်မိုးရာ
အိပ်မက်ရှင်းတမ်း (၇၂) [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၁၃၄
တရုတ်ကြီးထုံးပညာ (၈၂) [ဟုဂျင်းစီ] ၁၅၁
သင်္ကေတများ၏ ဘာသာစကား (၂၆) [ဟုဂျင်းစီ] ၁၈၉

❖ ဂဗ္ဘမာရောင်ခြည် ❖

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ လှိုင်သာယာမြို့နယ်အတွင်း
ပန်ရပ်ကွက် ပန်ပရိယတ္တိစာသင်တိုက် ပဓာန နာယက
ဆရာတော်ဘဗ္ဘဆေတိက(မွှော့စရိယ၊ ဝဗ္ဘဝါစကပဏ္ဍိတ)
၏ လက္ခဏာတော်[ဆရာ ဦးစင်မောင်လင်း- B.Sc. ရွှေဘို] ၁၄၅
အလှကုန်ပစ္စည်း အခဲရောင်အဝယ်လုပ်ငန်းနှင့်
အကန့်ပေးနိုင်သလား[ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်-ဥပဒေဘွဲ့] ၁၅၈
လက္ခဏာပေးစဉ် အခြေညီကြစို့ ၁၆၃
စိမ်ထောင်ရေ ကံကောင်းလေပလား[ဦးသော်စင်-ဟင်္သာတ] ၁၇၃
တေးသံနှင့် ဝိတဓာအို ကျောက်ပန်းတောင်းကျော်လွင်၏
လက်ဖဝါးပြင်မှ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာများ ၁၈၅
သူ့ ဘယ်လိုလှစားလဲ [သန်းပညာ] ၂၁၉

❖ ဂမင်းယုန်ရောင်ခြည် ❖

နဝရတ်မိုင်း ပန်းမွှေးတောင်နှင့် မဇ္ဈသက ဓေတီတော်
[မောင်စိမ်းထွေး-ထားဝယ်] ၂၅
စိမ်းရောင်စို တောင်ညှိုင်းမီသည့် သာသနာ့အောင်မြေ
ဌာနေတိုင်းဆီသို့ (၆) [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၅၇
တော်ကူး မဟာသတိပဋ္ဌာန်ရိပ်သာသို့ လေ့လာ
ပူဇော်မှုခရီး(၂) [ဘုန်းကျော်စွာ-မြိုင်တက္ကသိုလ်] ၆၃
ကံအခွင့် ပွင့်လင်းစေသည့် ပေါက္ကံစု [စင်ညိုမောင်] ၁၀၅
ဦးမိနုဘုရားမှာ အောင်ဆုပန်းပါ [နယ်လှည့်သုတေသီ-လှဦး] ၁၂၁
နဂါဗ္ဘမာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၃

ဝ ဘဏ္ဍာရေးရောင်ခြည် ဝ

ငါးနိမ့်တော်ရှင်စေတီနှင့် သင်္ချိုင်းအင်
 ပူဇော်မှုအထူး (၁) [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၉
 ယနေ့ပြောနေရသော ဘာသာရေးဆိုင်ရာမှ လွတ်ရန်
 သူတော်စင်ကြီးများ၏ မိန့်မှာစုတ် [ခေါ်မယ်ကြင်-တိုင်း/ရာ] ၁၅
 ခရီးတောင်ဖိလာ (သို့) ဗဟိုတောင်ဖိလာတောရသို့
 လှည့်လာပူဇော်မှု ခမ်းစဉ် (၃) [စံထွန်းသာ] ၇၃
 အောင်အလိတ်ဆောင် သိပ်နိတ်တောင်နိမ့်
 ပုထိုးစေတီ နေရာထူးများ (၁၃) [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၈၁
 စုန်မြို့မှ မဟာတရုတ်နှင့် ဘုရားကျောင်းသို့ (၁)
 [ဟုဂျင်းစီ] ၈၉

တေလာသမတောင်စောင်း သစ္စမ္မသီတဂူကျောင်းမှ
 နေရာထူးများ (၁) [ခရီးသည် သုတေသီ] ၉၇
 ထွက်ရပ်ပေါက်ပုဂ္ဂိုလ် မလိဂ်ရှင် သိပ္ပံရှင်များအကြောင်း
 [မင်းသစ္စာ] ၁၀၈
 ပိစ္စာရှင်းတမ်း (၁) [စရာထ ဦးအောင်] ၂၈၉

* ဟိုက်လျှော့ရောင်ခြည် *

တစ်ပွဲစား အမေယု [ဘုန်းပွင့်ထွန်း-မုန်ပြည်နယ်] ၁၀၂
 ပရလောကဘေးတွေကို တကယ်မြင်လိုလျှင်
 [အောင်ထက်-ဓရာအနောက်မြို့တော်] ၂၃၉
 မသေဆုံးမီတ ထူးဆန်းသည့် လှုပ်စား
 [ခင်မောင်လေး-ခန်းခါးခြေ] ၂၄၆
 မြို့ပျံဆိုတာလား [စေတီပိုး-တောင်ငူ] ၂၅၅
 ကြောင်မျက်စင်နှင့် သူ့အစွမ်းသတ္တိ [စလင်း ဦးကျော်] ၂၆၁
 ပိစ္စတိုင်းပြည်သို့ ရောက်ခဲ့သူ [မျိုးတင်-ညောင်လေးပင်] ၂၆၅

* ကျင့်စဉ်ရောင်ခြည် *

ရွှေဘုန်းပွင့် ဝေဝင်အဓိဋ္ဌာန်
 [ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်-ဥပဒေဘွဲ့] ၇၀
 မင်းခယောတိန် ရာဇဝတ်များအတွက် နေထွက်နေဝင်
 အဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ် [ဦးမောင်သန်း-အ.မ.က ပခန်းတန်း] ၈၆
 ရွှေတောင်မဲ့ရှင် ဆရာတော်ကြီး နိဂြိုင်းသာ
 အရဟံပတီးစိပ်ကျင့်စဉ် [သန်းဦး-ယုဝတ္ထု] ၁၂၉
 နဝင်းသိပ္ပံတော်ပုထိုးစိပ်နည်း [မောင်မဟိန်း-အင်းတော်] ၁၄၉
 မဟာနမတ္တာရ ဝိဇ္ဇာရ အဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ်တော်ကြီး
 [ကဝိသီရောမထီ] ၂၂၅

● အရိယာရောင်ခြည် ●

သူရဿတီ မှော်ဘွင်းနည်း [စလင်း ဦးကျော်] ၁၃၁
 ဘုန်းအရပ် သွားမည်ဆိုလျှင် [အေးချမ်းအောင်-ခုမည်းသင်း] ၁၃၇
 ငြိတ်ပြေမှုပြု ပန်းတို့နှင့် စတုရန်းဓာတ်ဆင်အစီအစဉ်
 [ခင်ထွန်း] ၁၃၉
 ရောင်းတုန်ဝစ္စည်းများ အရောင်းထွက်စေရန်
 [မောင်ရင်ထွေး-မအူပင်] ၁၆၆
 အလောင်းထမ်းမွေးခြင်းအတွက် ဤသို့ ယတြာပြုပါ
 [ကိုန်းဆန်း] ၁၉၂
 နိဗ္ဗာန်စိပ်နှင့် အစီအစဉ် [အောင်မိုးမြင့်-နေပြည်တော်] ၂၁၇
 မြန်မာ့နိဂမ္မိ ယာသ်ရွှင်စေသည့်အစီအစဉ်
 [ခရီးသည်သုတေသီ] ၂၅၆

၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

တပည့်တော်ကြီးသို့ ဆွဲအရေးရာ
 ကပ်ရောက်နေသူတိုင်း
 ကြိုစေတီတော်ဘေးလျှောက်ပေးကြမ်းဖြင့် စာ-၄၉

ဒီရိပ်ရွှေမှာ စသောပင် ခိုက်ထားပြီး
 ဒီရိပ်နှင့် စသောပင်တို့အကြား
 ခိုက်ရကြီးပင် ခိုက်ပေးရုံမျှဖြင့် စာ-၇၉

BURMESE CLASSIC .com

ဆရာတော်ကြီးစွန်တို့ ဆတ်ထုံးဗျာ
လူတိုင်းကို စွန်တာမဟုတ်ဘူး၊
တောင်းတိုင်းထဲ မရဘူး။ သူ့ စွန်ချင်ချင် ၁၈-၁၇

ကျောက်စာလားကြီး အနီးတစ်ဝိုက် ဝန်းပတ်လျက်
ပွင့်လန်းသော တောင်လေပ်ဝန်းသည်
တောင်ငယ်ပျံ နူးပြီး တောင်ခြေရောက်ချင် ... ၁၈-၂၀

၂ အင်္ဂါရယ်ရောင်ခြည် ၂

ကြေးဘော်ထွပ် ပြဝါခဲ ခရဲမိခံလမ်း

[ဦးတင်ဝင်း-ကမ္ဘီရသုတေသီ] ၁၃၁

ဆေးရမ်းအကြောင်း သိကောင်းစရာ [ဦးသူမန-မနီရိုင်း] ၂၀၀
ထုံကျပြဝါ ခွေသားအစစ်(၃) [ရွှေတောင် ခင်မောင်ကြည်] ၂၂၇

* ဝါထာပတ္တနီရောင်ခြည် *

အေးစွန်ဝါ တောင်ပိုင်အဘိုး ကိုယ်ထင်ပြန်
သင်ပေးသော လိုတရဂါတာ [ဆရာနေမျိုး-ဘီအေ] ၁၅၄
ကိုယ်တွေ့ပညာဉာဏ်တောင်းစေသည့် ဝါထာတော်

[လှိုင်ဝင်းအောင်-ကျိက္ကဆံ၊ အေးချမ်းသူတို့စံပျော်ရာ] ၁၆၄

ယန္တရားကို မန္တရားက နိုင်ရမည် [သမ္မုတ္တ] ၁၇၉
လွယ်မောက်တောင် ရသေ့ကြီး ဘိုးတော်စီ
ရွတ်ပွားပူဇော်လေ့ရှိသည်ဂါတာ [နေနီလင်း-ကောလင်း] ၂၀၂
ဘာမဆို အောင်ရမည် ဝါထာတော် [မင်းဘူး မြင့်မောင်] ၂၁၄

* ဆေးခြီးမျိုရောင်ခြည် *

ရသာယနအားဆေး ဖိုဝဲပေး [ကျော်-ရမည်းသင်း] ၁၀၄
ကြိမ်တောမြောင်သိမ်ကျောင်းဆရာတော်၏

ဆီးဝမ်းလေမှန်ဆေးနည်း [ဆေးသူတေသီ] ၁၃၀

ထိခိုက်မိ၍ အကြောထုံး၊ အကြောတင်း၊ အကြော

မျက်သော် ခုံစည်းဆေး [နတ်မောက် ကောင်းမွန်မြင့်] ၁၅၂

အသံဝင် အသံပျောက်အတွက်ဆေး [မြေခိုးချစ်] ၁၅၇

ရွေးခေတ်သုံး လေငန်းအကြောပွင့်ဆေးနည်း

[သန်းထွန်းသိန်း-ဘားခံ] ၂၀၀

ဆီးချိုအတွက် နွဲပတီသီးအစွမ်း [မင်းမင်းခော်(ခ)ဖိုးစော်] ၂၁၅

◆ ဆေးငေးရောင်ခြည် ◆

စိတ်ရောဂါကုဆေးနည်း [ဆေးသူတေသီတစ်ဦး] ၁၂၀

ဗောက်သန်းကင်း၍ ဆင်ပေါက်စေသော

မြန်မာ့ဗုဒ္ဓရာခေါင်းလိမ်းဆီ [အောင်ဆိုး-နတ်မောက်] ၁၂၇

သက်ရှည်ကျန်းမာ စန်းခါးဆေးကို စားပါ

[မောင်မောင်ကျောက်] ၁၆၀

ဦးခေါင်းပျံ လည်ချောင်းပျံ ရင်ပူရောဂါပျောက်

ဆေးနည်းတစ်လက် [ရွှန်သန်းတိုက်-ရွှေသူရ] ၁၇၆

တောင်တန်းသာသနာပြုဆရာတော် ဦးဥက္ကမသာရ၏

လေပြတ်ရောဂါ သွက်ရောဂါပရောဂါ ထုံကာကျဉ်းရောဂါ

ပျောက်ဆေးနည်း [ဆရာဦးကျော်ဝင်း-စေပိုင်သူဆေးတိုက်] ၁၈၄

သေလမ်းရှင်အိပ်သည့် လေပြတ်လေငန်းရောဂါအတွက်

ဤဆေးချက် [ကြူသင်း-ကျောက်ပန်းတောင်း] ၂၂၄

* ဝဏ္ဏိရာပတ္တရောင်ခြည် *

ထူးကြီးအင်းမှ မြစ်ရပ်ဆန်းကြယ် [ကျော်စင်ဖြူ] ၂၀၂

+ ဖျားခြားသစ်ပင်ရောင်ခြည် +

ပဒေသာပင်နှင့် ကိုယ်ရံကြီး

[ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်-ဥပဒေသ] ၇၉

ဒွန်ရည်တူမျှစေသည့် ပွင့်တူရွက်တူ ဂမုန်းပန်း

[ထက်မင်းကျော်စွာ] ၁၆၁

နက္ခတ္တရေ ခြေညီမဂ္ဂဇင်း ၅

✦ မပျာ့သူထရောင်းခြင်း ✦

ဆန့်ရှည်လိုသူ လှုပ်ရှားစေတွက် လမ်းညွှန်ပေးပါရစေ
[မောင်မိုးဆောင်း-ဒိုက်ဦး] ၁၂၈

† ထူးခြားပစ္စည်းရောင်းခြင်း †

စာစွမ်းထက်မြက်သော ဝတ္ထိရ သိပ္ပံဝင် ပစ္စည်းနှစ်မျိုး
[ရောမြေကျော်ဝေ] ၂၂

ငါးပေါက် သစ်ကွင်း
[ကျော်သန်း-အကြီးတန်း လက်နှိပ်စက်] ၁၃၃
ကျောက်မီးကျောက်မနှင့် မိုးကြိုးစက်တွင်း [သုတထွန်း] ၂၄၅

● ကိုယ်ခံပညာရောင်းခြင်း ●

သိုင်းပညာရှင် ဆရာကြီး မင်းယကွ၏ ဘဝအတွေ့
အကြုံများ (၁၉) [ဆရာကြီး မင်းယကွ-တိုက်ပွဲဝင်] ၁၉၃

✦ ဗျာဓိရောင်းခြင်း ✦

အကြောနှင့်ဆရာ ဆက်စပ်ပါ မြန်စွာ ဖျောက်တင်မှု
[သွေးတိုးပြီး လေဖြတ်ချင် ဖြစ်လာသော်] [ဦးလှညီမ်း-တံတာဦး အင်းဝ] ၉၅

➤ အမျိုးသမီးအပျားရောင်းခြင်း ➤

ရွှေကပ်ယို ထိုးစားရအောင် [အောင်မှတ်-မြစ်ရိုးထန်း] ၁၁၂
ငွေထည်ပစ္စည်းများ မည်းသွားသော်
[ခင်သန်းဝင်း-ပဲခွယ်ကုန်း] ၁၂၄

○ ဘုရားသမုဒ္ဒရောင်းခြင်း ○

မဟာဘုတ်ချိန်ခွင်နှင့် ကျေးဇူးရှင်ဆရာတော်ကြီးများ
(ညောင်တုန်းမြို့) ရွှေဟင်္သာတောရ ပါဠိတက္ကသိုလ်ကျောင်းတိုက်
တိုက်အုပ်ဆရာတော် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတဘဒ္ဒန္တကုန်းသာသိဝံသ
အား ဝါရဝပြုပေးခြင်း [သန်းပညာ] ၃၈
မိဖုရားကြီးပူ [ပန်းချီထူးလှ-ရှေးဟောင်းဆုတောင်းခန်း] ၁၁၃
စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော
ထိုးမြဲလက်မှတ်များအကြောင်း
[ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်-ဥပဒေဘွဲ့] ၁၈၂
နို့သီလူးနှင့် ပတ်သက်၍ [နတ်ဟောက် လှမြင့်သစ်] ၁၉၆

○ မြစ်ချင်းချိုးဆေးပင်ဆေးမြစ်ရောင်းခြင်း ○

လိပ်ခေါင်းနှင့် အနာကျောက်နှိပ်က
ရှားစောင်းလက်ပပ်တိုသုံးပါ [အာကာသ-သာစည်] ၁၆၈

* ကိရုဏ္ဍရောင်းခြင်း *

ကျပ်စွန်းနှင့် သတင်းစကား
[သိန်းမောင်-တိ/ကုဆရာဝန်] ၁၃၄
ကျွန်းစက်ရာ ကုသဆေး [မောင်ရေမွှေး-နတ်ဟောက်] ၁၄၄
၆ နက္ခတ္တရောင်းခြင်းမဂ္ဂစာ:

BURMESE CLASSIC .com

သတင်းအချက်အလက် (၁၃) ခါးအောင် (၁၆)
ရွှေလင်း ရွှေအောင်အိမ်ခြံမြေ (၅) မြက်ပစ္စည်း (၅) ကျွန်းသစ်စုစုအောင်
(၁၃၃၂-၁၃၃၃) မာမာမာမာမာ (၂) သွေးတေး

အပမာပျို
မိလေရင်
ပျင်းပျင်းပျား
ဒါပျားပျိုထပ်ပျို
ပျက်စား
ဖျင့်ပေးပြု
* ၈-၃၃

ကျောက်လှ
လှိုင်အားအင်ဦး
ကျောက်လှမြီး
ပထင်မှတ်စာ
ကျောက်အားထဲမှ
* ၈-၁၅၃

ဇာလပုံရက်အောက်ကို ညွတ်တင်လွတ်
ညွတ်အတတ်တိုင်း စိတ်ကလပ် ဖြတ်စွာတူကူးရင်၊
ရက်အောက်ကို သင်္ဘောကရောင်... ၈-၁၂၉

ယု
မင်္ဂလာကြီး
ထိ
စားရ
တစ်ခုကို
စွမ်းပု
ကောင်သိ
ဆွဲ
ယောဇာအား
စာထွင်းပြင်
၈-၁၂၀

BURMESE CLASSIC

ပန်းအိုး
အောက်ခြေမှ
ခြင်သုံးများက
အရပ်လေးမျက်နှာမှ
ဆိုးကျိုး
အနှောင့်အယှက်များ
ပျက်ပြယ်စေရန်...
၈-၁၃၉

◈ ကြည်ညိုခြင်းရောင်ခြည် ◈

နဂါးတွင်းရွာဦးမှ အောင်ပွဲခွန်းစေတီ [ထွေဟောင်] ၄၁

* အောင်မြင်ရောင်ခြည် *

စစ်တိုင်းထစ်ခွင် သမိုင်းဝင်စေတီများ၏ အောင်မြင်နှင့်
ရှိခိုးပူဇော် ဝါထာတော်များ(၇)
[အောင်ရွှေမြတ်-စစ်ကိုင်းတောင်] ၄၉

◈ ပါဏဒရောင်ခြည် ◈

၂၀၀၃ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ ထိအတွက်
ရွှေရယ်ပါ ညိုဂဏန်း [ဆရာရုံထက်-သုတေသီ] ၁၀၄
၂၀၀၃ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလအတွက် ဓာတ်ကြိုးငါးပါး
ရှိခိုးနှင့် အောင်သာလေထိဆုငွေ [ထက်ပင်းကျော်စွာ] ၂၃၂

◈ ဖိုက်ပျိုးရေးရောင်ခြည် ◈

ဗိုက်နှိုထားသော ပဲခူး မဟုံစေရန် [ကိုမောင်ကျော်လှိုင်] ၄၇

* အင်းစပ်ရောင်ခြည် *

ရွှေတိုင်းငွေကို လာဘ်များစွာ တိုးစေသည့် အဆောင်
[ပညာကျော်စွာ] ၁၅၆
အစွမ်းထက် အရယ် စမ၏ အကျိုးထူး
[ဗိုလ်ပင်း-မင်းလှ] ၂၀၁
အစွမ်းထက်သည့် ဘုရားလေးဆူ ပဋ္ဌာန်းအင်းတော်ကြီး
[ဇရာမြေ ကျော်စေ] ၂၀၄

◈ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးရောင်ခြည် ◈

ကျောပေါက်ဆရာတော် အဝဏ္ဏဟာသဗ္ဗ မေထီကာစေ
အရှင်ဂုဏ္ဏမနှင့် ကြည်ညိုဖွယ်ရာ ဖြစ်စဉ်တော်
ဘဝခမ်းလမ်း(၁) [ဇော်ညိုငယ်] ၁၇
ထံတွင် ငွေရန်စွာမှ မဆုတ်မသို့သည့်
ဆရာတော်ကြီး ဦးသုတေတ [မောင်လင်းစိုင်း] ၃၃
ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ တောင်ငူခရိုင် တောင်ငူမြို့ရှိ
ဆိုးမြို့ပင်သာသနာ့ရိပ်သာကျောင်း ပမာန နာယက
သက်တော်ရှည် ဆရာတော်ကြီး အဝဏ္ဏဟာသဗ္ဗနာစရိယ
ဘဝရှင်လှစိုလ ဘဝနတ်ကျောင်း
ရွှေပြောင်စံတော်မူခြင်းနှင့် ထူးခြားဖြစ်စဉ်များ
[မြမြဝင်း-တောင်ငူ] ၄၃

◈ ထူးခြားဆန်းကြယ်ရောင်ခြည် ◈

ညက်စခန်း ဖာနီလမ်းကို(၃)
[ရွှေတောင် ကြည်မောင်အေး] ၂၂၀
နဂါးမယ်တော်သိုက်တည်ရာ ရွှေဂေါ်ကို ပျော်သည့်မြေ
[ဆရာ ဦးရဲအောင်-သိပ္ပံလက္ခဏာ၊
နက္ခတ္တဓမ္မ၊ သင်္ချာဓမ္မ] ၂၃၃
ဓာတ်ပုံဆရာဘဝ ဖြစ်ရပ်ဆန်းများ(၄)
[ရွှေကံမြေ စိုးကျော်] ၂၄၁
ဝင်းတို့တိုက်တုလားမတောင်မှ ဖြစ်ရပ်ဆန်းများ
[ပန်းသစ်မွန်-ဘုံညွှန်] ၂၅၇
ဗုဒ္ဓယားအင်းနှင့် တစ်ပွဲစား ဖိုးစံပွဲ [ရဲရဲထွန်း-လာသာထံ] ၃၀၂
နက္ခတ္တဓမ္မခြေစာပေရင်း ၅

○ အကောင်းဆုံးခြင်းရောင်ခြည် ○

အလောင်းထမ်းမွေခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ သိသမျှ တင်ပြပါရစေ [ထူးသစ်လွင်-ပြည်] ၁၆
ကျောက်အမြဲတေ အသုံးဝင်ပုံကို သိရှိသူများမှ ပြေကြားပေးပါရန် [ကိုကျော်အောင်-စက်/လယ်၊ ငြိမ်း] ၁၅၃
သိရှိမြောက်တဲ့အေး ဆောင်းပါးပါ ဆေးနည်းမှ တာလကတ္တီနှင့် တတိုး [အေးရွှေ-စီးကုန်း] ၂၀၆

✦ ပိဋကပုဂ္ဂိုလ်များရောင်ခြည် ✦

မြစ်သာရွာကြီးမှ အဘိုးဆရာကြီး ဦးတိုက်မီ(၂) [ခနဝန်းနီ] ၂၀၉
ကျွန်ုပ်နှင့် ရန်ကင်းရန်ရှင်း ဘဘမင်း(၁) [ဒိုင်ဘုန်းကျော်] ၂၄၉

✦ ရေပညာဆိုးသလမ်းညွှန်ရောင်ခြည် ✦

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလအတွင်း ပုံရိပ်ရှင်တို့၏ ကံကြမ္မာ [ဟူဂျင်းစီ] ၁၄၃
၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလအတွက် ခုနစ်ရက်သားသမီး ဟောစာတမ်း [ဆရာ ရောင်ခြည်] ၁၉၈
၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလအတွင်း လာဘ်လာဘရွှင်လန်းစေဖို့ [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၂၆၄

★ မြန်မာ့စိုးရမည့်ရောင်ခြည် ★

အဋ္ဌလက် စကြာတွက်နည်းနှင့်အဟော [ကောင်းခန့်-သခွတ်မြေ၊ ဝက်လက်] ၁၁၈

◆ ဟုန်းစာရေး ရာဖီရောင်ခြည် ◆

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ ကျန်းမာရေးအတွက် အကြံပေးချက်များ [ဟူဂျင်းစီ] ၂၁၆

● ခြိမ်းရုပ်ပုဂ္ဂိုလ်ရောင်ခြည် ●

တောတို့၏ မာယာ [သံသီဝင်း-ကြေး/မြေ၊ ဝက်လက်] ၂၆၉
နဂါးနှင့် ရင်ဆိုင်တွေ့သူများ [ရွှေမှော်မြေ မောင်ကြည်သိန်း] ၂၄၃
လူခြောက်ကလေးများ ကလေးစားချေတတ်သလား [ချစ်ဆိုင်] ၂၄၄
အမွေလှတာ မကြိုက်တဲ့ သရက်ပင်ကြီး [လက်ပံနီ] ၂၈၁
ပိညာဉ်စောင့်ရှောက်သော ကလေးများ [ဦးဒို-တမူး] ၂၈၅
ခြေ၏သဘော လတ်၏မာယာ [ဝမ်း-စက်မှုတက္ကသိုလ်] ၂၈၈
ပရလောကမှ မိတ်ဆွေများ [ဖေယုကျော်-မြောက်ခင်] ၂၉၃
ကျွန်ုပ်နှင့် မယ်တစ်တောင် [ကိုကိုခန့်ချော-ကသာမြေ] ၂၉၅
သူ့ဝလေးလား ဦးတဝါး [မောင်အေးကြူ-စီးပွားရေး] ၂၉၄
နတ်နှင့်နဂါး မလှည့်စားနှင့် [ဝင်-စာသင်၊ ခရာမြေ] ၃၀၁

တောင်းသော
ဆုနှင့်
တစ်လုံး
တစ်တည်း
ပြည့်စေ
သတည်း
ဟူသော
ကမ္ဘာဦးမာတမ်းပါ
ကျွန်ရင်ဘာရှင်
ဂုဏ်တူကို...
▶ ၈၇-၉၀

ချစ်လျက်နှင့်
ခွဲခွာ
နေရသော
ချစ်သူတို့
ပြန်လည်
ဆုံစည်းစေရန်
ဤဂဗ္ဘန်းပန်းကို...
▶ ၈၁-၁၆၀

ငါးငေါက်
ခက်တွင်း
သောင်ထား
ခြင်းကြောင့်
ရည်ခို
အကျိုးလျှ
သလံလှ
စေးရင်...
▶ ၈၁-၁၄၄

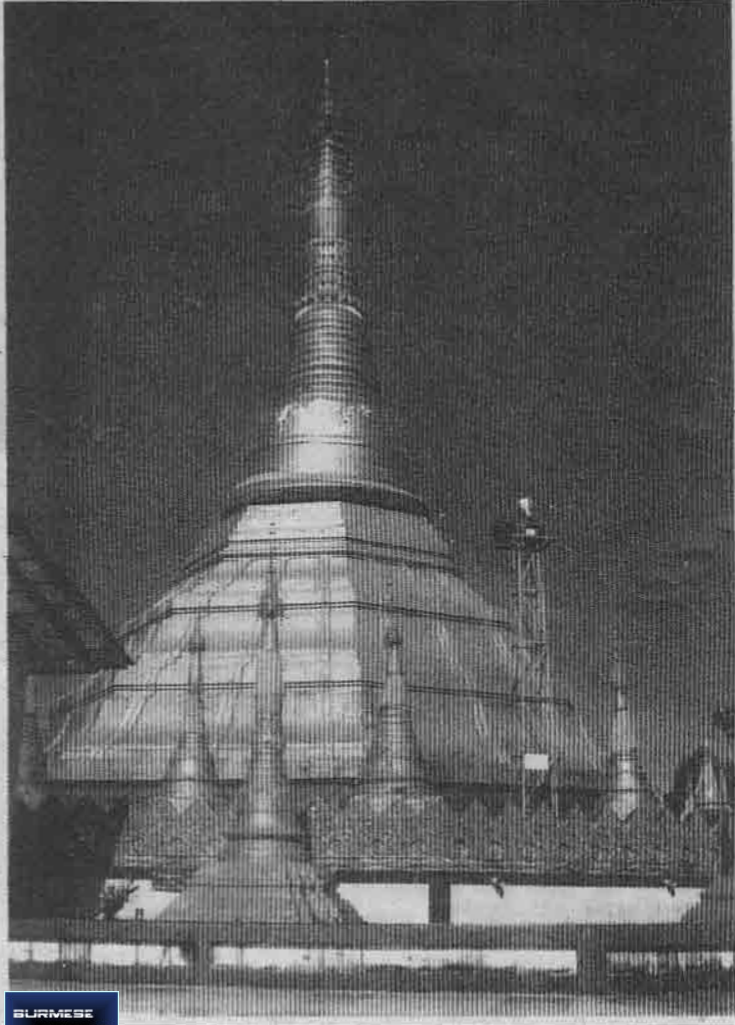
စတီလ်တော်နှင့် သန္တိစွမ်းအင် ပူဇော်မှုအထူး (၁)

ထက်မြက်ရေးစွာ

မော်လမြိုင်မြို့နယ်၊ ဖားအောက် ကျေးရွာအနီးတွင် ကိန်းဝပ်တော်မူသော ရိုးရိုးဆံတော်ရှင် စေတီတော်ကြီးသည် ဉာဏ်တော်အမြင့် (၁၀၂)တောင် (၁၅၃ ပေ) ရှိတော်မူရာ မော်လမြိုင်မြို့နယ်တွင်း ဉာဏ်တော် အမြင့်ဆုံးသော စေတီတော်ကြီး ဖြစ်သည်သာမက ပူဇော်ယဉ်တော် ကျင်းပပူဇော်ခိုက်မှာလည်း နေ့၊ လ ကမ္ဘာတည်ဂြိုဟ်နှစ်ပါး၏ သန္တိ အကူးအပြောင်းကာလ သင်္ကြန်စွမ်းအင်ကို အမှီပြု ပူဇော်လေ့ရှိကြောင်း ထူးခြားစွာ တွေ့ရှိရလေသည်။

မြန်မာပြက္ခဒိန် တွက်ခိုင်းအရ သူရိယ နေ့မင်း၊ မိဿရာသီသို့ စတင် ဝင်ရောက်သော နေ့ရက်များတွင် သန္တိအကူးအပြောင်းကာလဖြစ်၍ သင်္ကြန်ရက်များဟု သတ်မှတ်သည်။ (၀) အံသာမှ (၂)အံသာ အတွင်းရက်များသည် သင်္ကြန်အကြီး အကျ အကြတ်ရက်များ ဖြစ်ကြ၍ (၃)အံသာသို့ ရောက်လျှင် သင်္ကြန်အတက်နေ့ဟု သတ်မှတ်ကာ နှစ်သစ်သို့ ကူးပြောင်းသည်။

ဤသည်ကား ယေဘုယျ သတ်မှတ်ချက် ဖြစ်သည်။ ဥပမာ ၂၀၁၀ပြည့်နှစ် သင်္ကြန်ကာလ ဧပြီ(၁၅)ရက် သင်္ကြန်အကြတ်နေ့သည် မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၇၂ ခုနှစ်၊ နှောင်းတန်ခူးလဆန်း (၁၂)ရက်နေ့ဖြစ်၍ ဧပြီ (၁၆)ရက်၊ သင်္ကြန်အတက်နေ့သည် ၁၃၇၃ ခုနှစ်

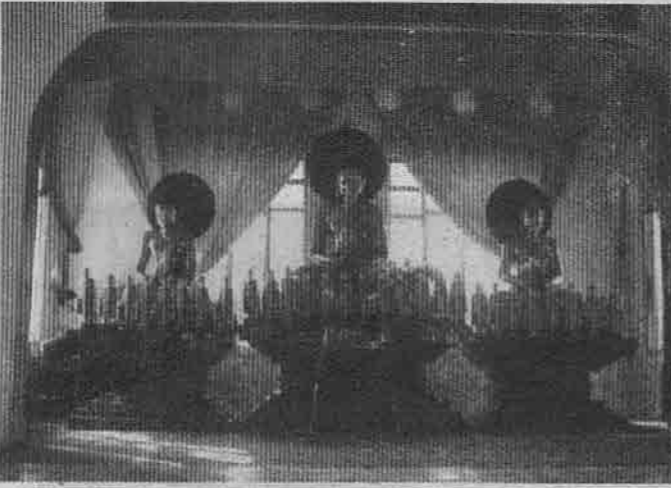
BURMESE CLASSIC .com

ရိုးရိုးဆံတော်ရှင် စေတီတော်

ဦးတန်ခူးလဆန်း (၁၃)ရက်နေ့ ဖြစ်လေသည်။
ထို့နောက် နှစ်ဆန်း (၁)ရက်နေ့ ဧပြီလ (၁၇)ရက်နေ့မှ စသဖြင့် နောင်နှစ် သင်္ကြန် အကြတ်နေ့အထိ ၁၃၇၃ ခုနှစ်ကာလ ဖြစ်လေသည်။
ရိုးရိုးဆံတော်ရှင်စေတီ ပူဇော်ယ

ဉာဏ်တော်မှာ သင်္ကြန်အတက်၊ နှစ်ဆန်း (၁)ရက်၊ (၂)ရက်နေ့အထိ သုံးရက်တိုင်အောင် ကျင်းပ ပူဇော်လေ့ရှိကြသည်။ ဂြိုဟ်သွားအရ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ် မိဿရာသီ (၃)အံသာမှ (၅)အံသာသို့ ဖြတ်သန်းချိန်၊ မြန်မာနှစ်ဦး ဝဘလ သုံးရက် ဖြစ်လေသည်။ ဤသည်ကား

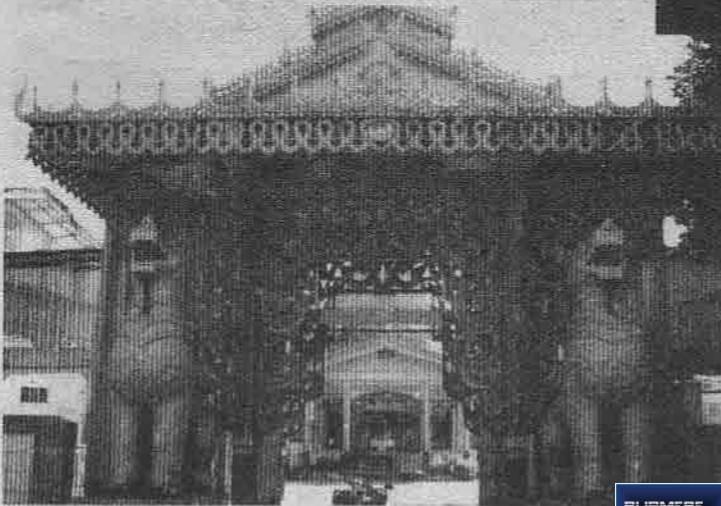
နက္ခတ္တဇောဏ် ခြေစာမဂ္ဂဇာတ် ပြ

◆ မွှားရုံတွင်းမှ ရုပ်ပွားတော်များ

ကျွန်ုပ်လက်ရာ နှစ်နှိမ့်ရှင်ထု ရုပ်ပွား(၂)ထု †

◆ ထင်ရှားကျော်သက် အဓိက အဝတ်နံ

တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ကို အပိုပြုသော အဦး အစပြု ပူဇော်ပွဲ ဖြစ်သည်။

ဒုတိယ ပွဲတော်ကာလကား တန်ဆောင်မုန်းလပြည့် နံနက် (အဖိတ် နေ့၊ လဆန်း ၁၄ ရက်နေ့ည) သန်းခေါင်ကျော်မှ သုံးချက်တီးချိန် စက်နာရီ ဖြင့် (၀၀း၀၀)နာရီမှ (၃း၀၀)နာရီ ကာလကို ရည်မှန်းပူဇော်သော ပူဇော်ပွဲတော် ဖြစ်သည်။ ဝေါဟာရအားဖြင့် ကမ္ဘာ့နက္ခတ် ပေါ်ထွန်းချိန်ဟု သတ်မှတ်

သည်။

တနင်္ဂနွေဂြိုဟ် ဗြိတ္တရာသီ ဗဟိုသို့ ရောက်ချိန်၊ တနင်္လာဂြိုဟ် သမသတ် မြင်ချိန် ဖြစ်သည်။ ဂန္တီရစွမ်းအင် ကိန်းအောင်း၍ အပွားအစီး သိဒ္ဓိဆိုင်ရာ ကိစ္စများ ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်သော ကာလ ဖြစ်သည်။

ထိုကာလတွင် မွန်ရိုးရာဓလေ့ ဖြစ်သော ရက်ကန်းခေတ်ပြိုင်ပွဲ ကျင်းပကာ မြတ်စွာဘုရားရှင်အား မသိုး

သက်န်း (နေ့ချင်းပြီး ရက်လုပ်သော သက်န်း) ကပ်လှူပူဇော်ကြခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ဤကာလသည် တနင်္လာဂြိုဟ် လမင်း၏ သန္တိ အကူးအပြောင်းကာလ ဖြစ်၍ လောကအတွက် ငြိမ်းအေးခြင်း၊ တည်မြဲခြင်း၊ ဗီဇ စွမ်းအင်ထူးများ ပေးစွမ်းသည့် အားအင်ပြည့်လှစွမ်းသော သင်္ကြာန္တိ သင်္ကြန်ကာလ ဖြစ်ပေသည်။

စေတီသမိုင်းအကျဉ်း

ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားရှင် ရှစ်ဝါ မြောက်တွင် လင်္ကာဒီပကျွန်း (သီဟိုဠ်)မှ မဟာနာဂလမြို့သို့ ဒေသစာရီ ကြူချို ရောက်ရှိတော်မူရာ လူ့ နတ်၊ ဗြဟ္မာ ပရိသတ်အား တရားရေအေး တိုက်ကျွေးတော်မူသည်။

ထိုခေါ် တရားနာ ရောက်ရှိနေသော “မူလာစွေ”တောင်မှ လောကီဈာန်ရသော “ဂေါန”နှင့် သုဂန္ဓနတ်သာမဏိ က မူလာစွေတောင်တွင် အာဝစဉ် ကိုးကွယ်နိုင်ရန် ဆံတော်ဉာဏ် အလှူခံ

www.burmeseclassic.com

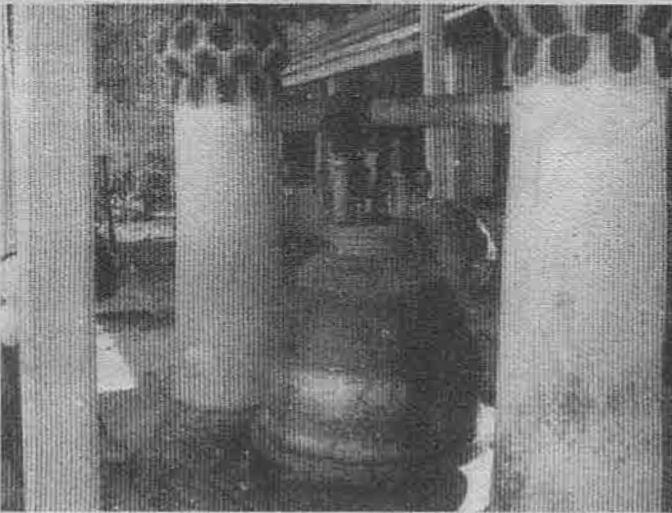
◆ ရိုးရိုးဆင် အတွင်းအိမ်

◆ ဆင်လောင်းကွင်းမှ
ဗိမ္မာရုပ်

◆ ဘုရားဆင်လောင်းကြီး

◆ ဆင်လောင်းကွင်းမှ
ဗိမ္မာရုပ်

လျှောက်ထားရာ ဘုရားရှင်က ဆံတော် နှစ်ဆူ ချီးမြှင့်တော်မူသည်။

ရသေ့နှင့် နတ်သားတို့ ဆံတော်မြတ် များ ပင်ဆောင်၍ နေရပ်သို့ စုန်ယာဉ် စီး၍ ပြန်ကြစဉ် ဗန္ဓုသာရ တောအုပ် အနီး ကုန်းတော်တွင် ခေတ္တ နားခိုကြ သည်။ ထိုအခါ ဆံတော်တို့သည် ရောင် ခြည်ခြောက်ဖြာ ကွန်မြူးပျော်စံသည်ကို ဖူးတွေ့ကြရလေသည်။

အကူတကွ ဖူးမြင်ရသော ဗန္ဓုသာရ တောစောင့်နတ်ကလည်း သဒ္ဓါအဟုန်

ပွား၍ ဆံတော်တစ်ဆူကို ပူဇော်ရန် အဖန်ဖန် တောင်းခံ သဖြင့် “ဂေါန” ရသေ့က သာသနာတော် အရည် တည်တံ့ရေး အကျိုးမျှော်ကာ တစ်ဆူကို ပေးအပ်ခဲ့သည်။

နတ်မင်းလည်း အနီးချုပ် စပ်မှ လူ့ နတ် ဒါယကာတို့ စုပေါင်း၍ ဆံတော်ကို စေတီ တည် ဌာပနာပြု၍ ပူဇော်ကြ သည်။ အလှူရှင် ရသေ့ကို

BURMESE CLASSIC .COM

www.burmeseclassic.com

ဆန္ဒဖြင့် "ကျွတ်ခေါ်န" ဝေါ်နစေတီ
တို့ တွင်သည်။ ရောင်ခြည်တော်
ကွန်မြူနတော်မှသဖြင့် "ကျွတ်လျားရီ"
(ကျွတ်လျားရီး)ဟုလည်း ခေါ်တွင်ကြ
သည်ဖြစ်ရာ (လျားရီး)မှ (ရီးရီး)ဟူ၍
ပြောင်းလဲခဲ့ကြောင်း မွန်ပညာရှင်အချို့
က ကောက်ချက်ပြုကြသည်။ လျားရီ
ဟူသော မွန်ဝေါဟာရသည် အရောင်
အဝါ လင်းလက်ခြင်း = ရောင်ခြည်
တော် ကွန်မြူနခြင်းဟု အဓိပ္ပာယ်ရလေ
သည်။

ထိုမှ သာသနာ ၂၀၀ ပြည့်နှစ်ခန့်
တွင် စေတီတော်အနီးရှိ နိဂုံးရွာမှ
"မည" သူဌေးက ဉာဏ်တော်အမြင့်
တိုးမြှင့်ကာ ပူဇော်မွမ်းမံခဲ့သည်။ ယင်း
နောက် ရမ္မာပူရပြည်ရှင် ဥဒိန္ဒမင်းက
လည်း တတိယအကြိမ် ထပ်မံ ပြုပြင်
ပူဇော်သည်။

စတုတ္ထအကြိမ် မွမ်းမံမှုအဖြစ် "သာ
ကရ" နှင့် နှမတော် "နိမိတ္တ" သူဌေး
မောင်နှမက အရှင်သီဟ၊ အရှင်သီရိ
အရှင်သီလ ဟူသော ဆရာတော်
သုံးပါး ဦးဆောင်မှုဖြင့် ဆရာဒကာ
(၅)ဦးက မွမ်းမံပူဇော်ခဲ့ရာ ယခု အခြေ
အနေအတိုင်း စေတီတော်မြတ်ကို
ခုံညားစွာဖြင့် ဖူးမြော် ကြည်ညိုနိုင်ကြ
ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ရိုးရိုးဆံတော်ရှင် သမိုင်းစာအုပ်ကို
ဂေါပကအဖွဲ့ဝင် ဦးမောင်အေးက ဒါန
ပြုခြင်း ဖြစ်သည်။ သူကပင် ကုန်းတော်
၏ အထောက်အပံ့ စွမ်းအင်များ ပြည့်စုံ
မှုကို ရှင်းပြပေးသည်။

ကာရာကရွှေအောင်

"ရိုးရိုး" စေတီတော်ရင်ပြင် ဝန်းကျင်
တွင် "ရိုးရိုး" ပင်များ ဝန်းရံ ပေါက်
ရောက်နေခြင်း ဖြစ်သည်။ နှစ်ပေါင်း
ရာချီ သက်တမ်းရှိသည့် တောရိုးပင်ကြီး

၁၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

• သာသနာ ၂၀၀ ခြည့်နှစ် အထိမ်းအမှတ်စတီ

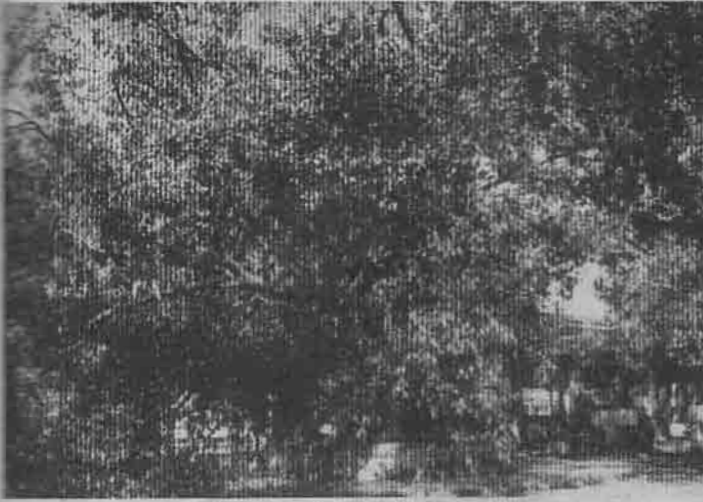
များ ဖြစ်ကြသည်။ ရိုးရိုးပင်မှာ အသီး
ဝါကလေးများသီး၍ အရွက်မှာ လူ၏
လျှာပုံသဏ္ဍာန်ရှိလေရာ ထောက်ကြံ့
အပင်ငယ်မျိုး ဖြစ်နိုင်ပေသည်။
(ထောက်ကြံ့ အပင်ကြီးမျိုးမှာ
အရွက်အလျား တစ်ပေကျော်၍
မြက် ၅ လက်မခန့် ရှိကြသည်။)
"ရိုးရိုး" ပင်ဟူသော ဝေါဟာရ၏ မြန်မာ
ပြန် အဓိပ္ပာယ်ကို မသိရှိခဲ့ရပေ။ မွန်
ဒေသိယ ဝေါဟာရ ဖြစ်ဟန်ရှိလေ
သည်။

ရိုးရိုးဆံတော်ရှင် စေတီကုန်းတော်
ဝန်းကျင်တွင် ဝန်းရံ ပေါက်ရောက်နေ

သော ရိုးရိုးပင်များ မြင်တွေ့ရခြင်းက
မူလ ပင်ဆောင် တောင်းခံသူ တော
စောင့်နတ်မင်း၏ ထောက်ပံ့မှု ကာရက
စွမ်းအင်ကြောင့်ဟု ယူဆကြလေ
သည်။

စေတီရင်ပြင်တော်သို့

ရိုးရိုးဆံတော်ရှင်စေတီအား ဖူးမြော်
ကြည့်ညိုရန်အတွက် မော်လမြိုင်
ကျိုက္ကမိ ကားလမ်းအတိုင်းသွား၍ ဖူး
အောက်ကျေးရွာ အလွန်တွင် ဗဟို
တော်သို့ အဝင်လမ်းခွဲ ပြုပါသည်။
လမ်းခွဲကလေးအတိုင်း (၂) ဖာလုံမျှ

◆ နှစ်ရည် တာဝန်ထောင်စင် တစ်ဆင့်

ကျွန်းတော်စောင့်တို့ကို

ခရီးဆက်ပါက မော်လမြိုင်၊ ရေးရထားလမ်းအကျော်တွင် စေတီတော်အား လှမ်း၍ ဖူးမြော်နိုင်လေသည်။

ကျယ်ဝန်းလှသော ရင်ပြင်တော်ပရိဝုဏ်နှင့် အဝင်မုခ်လေးမုခ်မှ ဝင်ရောက်နိုင်သည်။ အဓိက ဝင်ပေါက်အနေဖြင့် အနောက်ဘက်မုခ်ကို အသုံးပြုများသည်။ မော်လမြိုင်မြို့တွင်းပြေးဆွဲသော အမှတ်(၈) လိုင်းကားကိတ်ဆုံးရာလည်းဖြစ်သောကြောင့် လွယ်လင့်တကူ သွားရောက်နိုင်ပေသည်။

ရင်ပြင်တော်သို့ ဝင်ရောက်၍ စေတီတော်အား ဖူးမြော်ရာ ဉာဏ်တော် (၁၅၅)ပေ မြင့်မားသော စေတီကြီးကို အရံစေတီ (၅၃)ဆူနှင့်အတူ ဖူးတွေ့ရသည်။ အောက်ခြေ အုတ်ဖိနပ်ခံ၍ ရှစ်မြောင့် ပစ္စယံသုံးဆင့်အထက် ခံထည်သော ခေါင်းလောင်းမောက်စေတီ ပေါက်ထားသည်။

အနောက်မုခ်အနီးရှိ ဝတ်တစ်ဆောင်တွင် ဂေါပကအဖွဲ့ဝင် ဦးမောင်အေးကို အခန့်သင့်စွာ တွေ့ရှိရသဖြင့် အကျိုးအကြောင်း ပြောဆိုမိတ်

ဆက်ရာ စေတီသမိုင်း စာအုပ်ငယ်ကို လက်ဆောင်ပေးကာ သိလိုသမျှ ရှင်းပြ လမ်းညွှန်ပေးသည်။

နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူတန်ဆောင်း

စေတီတော်အား ဖူးမြော်ပြီးနောက် ရင်ပြင်တစ်ခု ကြည့်လိုလေလာကြည့်ရာ အနောက်တောင်ထောင့်တွင် ဓမ္မာရုံကြီးတစ်ဆောင်ကို တွေ့ရသည်။ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူတန်ဆောင်းဖြစ်ကာ တရားဟောကြား နာယူရာ ဓမ္မသာလာလည်းဖြစ်သည်။ တန်ဆောင်းအတွင်း ဘုရားခန်းတွင် ကြေးသွန်း တင်ပူ၍ခွေ ရုပ်ပွားတော်ကြီး သုံးဆူနှင့်အတူ မတ်ရပ်တော် ရုပ်ပွားငယ် (၂၈)ဆူတို့ စံပယ်တော်မူကြသည်။

မတ်ရပ်တော်များ၏ အောက်ခြေစမ္မူဇာတ်တွင် မြတ်စွာဘုရားရှင် ဘွဲ့တော်နှင့် အလှူရှင်အမည်များ ကမ္ဘာဦးထိုးထားသည်။ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ ပူဇော်ပွဲတွင် ဒေသစာရီ ကြူချီတော်မူသော ရုပ်ပွားတော်များ ဖြစ်ကြသည်။ ရှေးမွန်ပန်းပုဆရာတို့၏ လက်ရာဟန်ကို လေ့

လာနိုင်သော ဆင်းတုတော်များ ဖြစ်ပေသည်။

ရက်ကန်းစင်တန်ဆောင်း

ထိုမှ အရှေ့ဘက်ရှိ တန်ဆောင်းမှာ ရက်ကန်းခတ်ပြိုင်ပွဲ ကျင်းပရာ တန်ဆောင်းဖြစ်သည်။ နှစ်စဉ် တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း (၁၄)ရက်၊ ည (၇)နာရီမှ စတင်ကာ ရက်ကန်းပြိုင်ပွဲကျင်းပသည်။ ရက်ကန်းစင်တစ်စင်တွင် ခတ်သူ အမျိုးသား တစ်ဦး၊ အမျိုးသမီး တစ်ဦး၊ အကူ သုံးဦး စုစုပေါင်း (၅)ဦး ပါဝင်ယှဉ်ပြိုင်ရသည်။

ယခု ပြီးစီးခဲ့သည့် ၁၃၇၃ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလ ပူဇော်ပွဲတွင် ကာလ ရက်ကန်းစင်ပြိုင်ပွဲတွင် ရက်ကန်းစင် (၁၄)စင် ပါဝင် ယှဉ်ပြိုင်ခဲ့ကြသည်။ မွန်ပြည်နယ်ရှိ (မသိုးသက်န်းကပ်လှူကြသည်) ရက်ကန်းပြိုင်ပွဲကျင်းပရာ စေတီများအနက် ပြိုင်ပွဲဝင် စင်ရေ အများဆုံး စေတီတော် ဖြစ်သည်။ မော်လမြိုင်၊ ကျိုက်သန်လန်

စေတီတော်၌ပင်လျှင် ယခုနှစ် ရက် ကန်းစင် (၄)စင်သာ ပါဝင်ခဲ့သည်ဟု သိရသည်။

ဆုအနေဖြင့် ပထမဆု (ကျား) ငါးသောင်းကျပ်နှင့် ဆုဖလား၊ ပထမဆု (မ) ငါးသောင်းကျပ်နှင့် ဆုဖလား၊ ဒုတိယဆု (ကျား) လေးသောင်း၊ (မ) လေးသောင်း၊ တတိယဆု (ကျား, မ) သုံးသောင်းငါးထောင်ကျပ်စီ၊ စတုတ္ထ ဆု သုံးသောင်းကျပ်စီ၊ နှစ်သိန်းဆုအဖြစ် ရက်ကန်းတစ်စင်လျှင် ငါးထောင်ကျပ် ချီးမြှင့်ခဲ့သည်။

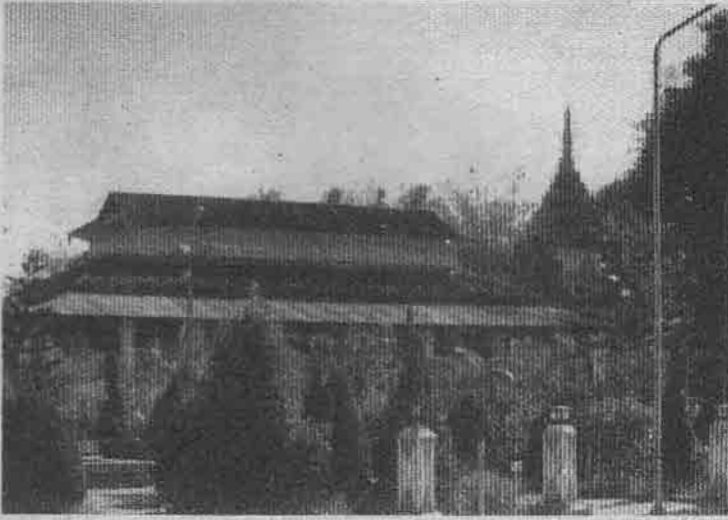
ပြိုင်ပွဲစည်းကမ်းကို ကြော်ငြာသင် ပုန်းတွင် ရေးသားထားသည်။

ယဉ်သွား (၄၈)သွား အသုံးပြုရန် ရက်ကန်းသည် ကျား, မ တစ်ဦးစီနှင့် အကူ သုံးဦး ပါဝင်ရမည်။ ရက်သား တစ်လက်မတွင် ချည်ပင်ရေ (၄၈)ပင် ပြည့်ရမည်။ အနားသတ် သေသပ်ရ မည်။

အနား စုတ်ပြတ်ဖွာနေလျှင် တစ် လက်မအတွက် ပင်ရေကို လျှော့မှတ် အဖြစ် သတ်မှတ်သည်။ ချည်ပြတ်ခြင်း၊ ချည်ကျော်ခြင်း တွေ့ပါကလည်း တစ်လက်မအတွက် ပင်ရေကို လျှော့ သည်။ ရက်ကန်းခတ်ချိန် (၁)နာရီ အတွင်း ပြီးစီးအောင် (ရက်လုပ်) ခတ် ရမည် စသည် ပါဝင်လေသည်။

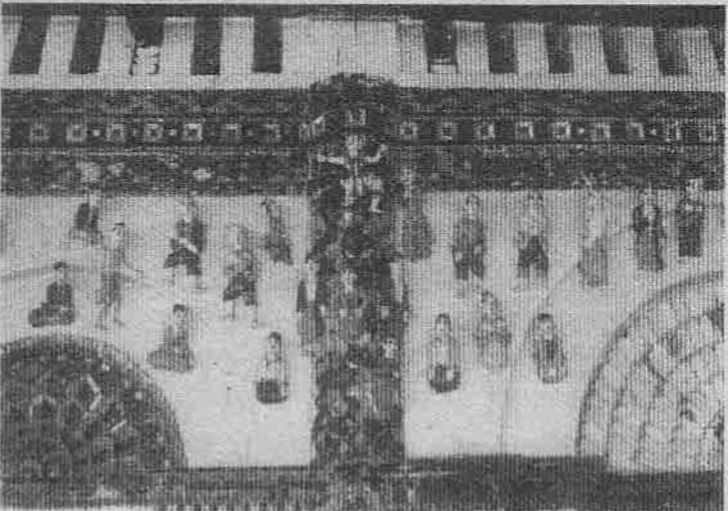
ပြိုင်ပွဲဝင်သူများသည် မိမိတို့ ရက် လုပ်မည့် ရက်ကန်းစင်ကို စိတ်ကြိုက် ပြုပြင် ယူဆောင်လာရ၍ ချည်ကိုမူ ပြိုင်ပွဲ ကျင်းပရေးအဖွဲ့က ထုတ်ပေး သည်။ ရပ်ဝေးမှ ပြိုင်ပွဲဝင်လိုသူများ အတွက် ရွာအတွင်း၌ ရက်ကန်းစင် များစွာရှိသဖြင့် အဝေးမှ သယ်ဆောင် လာစရာ မလိုဟု သိရသည်။

တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း (၁၄)ရက်မှ လပြည့်ကျော် (၁)ရက်နေ့အထိ သုံး

လျှောက်တော်မူတန်ဆောင်

တန်ဆောင် အပြင်နံရံမှ ပန်းတော့လက်ရာအချို့

ရက်တိုင် စည်ကားစွာ ကျင်းပလေ့ရှိ သော ဤ ပူဇော်ပွဲ ပွဲတော်ကာလ သည် တနင်္လာဂြိုဟ် လမင်း ကိုယ်စား ပြုသဖြင့် ရပ်နီးရပ်ဝေး ပရိသတ် များ ပြားသော်လည်း အေးချမ်းကြည်နူးဖွယ် ရာ ကောင်းလှသည်။

သင်္ကြန်အတက်နေ့မှ စတင်သော ပွဲတော်ကာလမှာ သင်္ကြန်ပွဲ၊ ရေပွဲဖြစ်၍ အပျော်လွန်သူများကြောင့် အထိအ ခိုက် ရှိသောကာလ ဖြစ်သည်။ စေတီ

ဝန်းကျင်သာမက မော်လမြိုင်၊ ကျိုက္ခမိ အဝေးပြေးကားလမ်းတိုင်အောင် များ ပြားလှသော လူအုပ်ကြီးက တိုး၍ မပေါက်အောင် စည်ကားလှသည်။ အထူးသဖြင့် ပျိုရွယ်သူ ပရိသတ်က ပို၍များလေသည်။

ဂ္ဂေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ထက်မင်းကျော်စွာ

www.burmeseclassic.com

ကျေးဇူးရှင်(မူလ) ရက္ကန်းစင်တောင်
ဆရာတော်ကြီးမူလည်း
မယ်ကြင် (၁၈)နှစ်
သမီးခန့်မှစ၍
အိမ်ထောင်မပြုရန်
အိမ်မက်ပေးခဲ့ပြီး (၂၉)နှစ်တွင်
ပြန်လည် ဆုံတွေ့ခဲ့ပါသည်။
ဆရာတော်ကြီး မတ္တရာတွင်
ရုပ်စွန့်ပြီး ရောဂတ်တိုင်း
ဒေသကြီးအတွင်း နှစ်(၄၀)နီးပါး လှည့်
လည်ဘုရားတည်ခြင်း၊ ပဋ္ဌာန်းဆက်များ
နှင့် ဆုံတွေ့ခြင်း၊ သာသနာပြုခြင်း
ပြုခဲ့ပါသည်။

မူလ ရက္ကန်းစင်တောင်(အဘိုးရက္ကန်း)
ဘွဲ့ဖြင့် ပုံသိမ်ကို ဗဟိုပြု၍ သာသနာ
ပြုခဲ့ပါသည်။ ရက္ကန်းစင်
တောင် ဆရာတော်ကြီး
မှာ ပဒုမုတ္တရဘုရား
လက်ထက်တွင် မျောက်မင်းဘဝဖြင့်
ဗျာဒိတ်ခံယူရင်း ဝိရိယဝိက အလောင်း
တော်ဘွဲ့ခံ ဘုရားဆုပန်ခဲ့ပါသည်ဟု
ဆိုပါသည်။

သာသနာပြု သမီး မယ်သိုက်(ခေါ်)
မယ်ကြင်အား (၃၂)လုံး ဖောဓိပုတီးနှင့်
ဆေးပေါင်းစုံပေးခဲ့ပါသည်။ အင်းပဝါ
လည်း ပေးခဲ့ပါသည်။ မီးလောင်လျှင်
လောင်ရာဘက်မှန်း၍ အင်းပဝါဖြင့်
ဘုရားစင်ရှေ့တွင် ဝေ့ယမ်းပေးရပါ
သည်။

ရွှေပြာ၊ ငွေပြာ၊ ပေါက်ဥဆေးနှင့်
သွေးဆေး၊ ဣန္ဒာနီလာနုလုံးဆေးတို့
လည်း ပေးပါသည်။ ရွှေပြာကွမ်းရိုး
တစ်တို့စားခြင်း၊ သနပ်ခါးလိမ်းရာတွင်
ကွမ်းရိုးတစ်တို့ ထည့်လိမ်းခြင်းဖြင့်
အသားအရေ နုပျိုပါသည်။ ချက်ချင်း
အသားရောင် ဝင်းပလာပါသည်။

သွေးဆေးမှာ မန်ကျည်းစေ့ခန့်
သောက်လျှင် နှလုံးငြိမ်ပြီး အိပ်ပါသည်။

ယနေ ကြုံတွေ့နေရသော

သာသနာ့ဘေးဆိုးများမှလွတ်ရန်

သူတော်စင်ကြီးများ၏ မိန့်မှာချက်များ

တစ်ပတ်ခန့် အိပ်ရေးပျက်ခံနိုင်ပါ
သည်။ နှလုံးအလွန်ခုန်ပါက ဣန္ဒာ
နီလာနုလုံးဆေး မန်ကျည်းစေ့တစ်ဝက်
ခန့်စားလျှင်ပင် နှစ်များစွာ ရင်တုန်
ပျောက်ပါသည်။

၂၀၁၀ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ (၅)ရက်
နေ့တွင် အဘိုးယက္ကန်းရုပ် စွန့်သွားပါ
သော်လည်း ဆုတောင်းဆက်၊ ပဋ္ဌာန်း
ဆက်သားသမီးတို့အား ပြသခြင်း၊
အိမ်မက်ပေးခြင်း၊ မနောဓာတ်ပေးခြင်း
ပြုပါသည်။

ယခုအချိန်အခါလို ကမ္ဘာကြီး၏
ရာသီဥတုဖောက်ပြန်ဆိုးဝါးမှု၊ လူသား
တို့၏ ကြီးမားရုံရာဖွယ် လောဘ၊
ဒေါသ၊ မောဟ၊ မာန်မာနများကား
အလွန်ထူပြောလှသဖြင့် ကျေးဇူးရှင်
ရွှေပေါ်ကျွန်း (မူလ) ဆရာတော်
ဘုရားကြီးမှ ကမ္ဘာကြီးကို ချ၊မည်။

မ၊မည် နတ်မင်းကြီး(၁၅)ပါးကိုလည်း
ဘိုးတော်သိကြားနှင့်အတူ ထည့်သွင်း
မေတ္တာပို့သဖို့ မှာခဲ့ပါသည်။

အဘိုးရက္ကန်းမူလည်း အခြားသော
သူတော်သူမြတ်များနည်းတူ...

ရတနာလုံးပါ။
သရဏာဂုံလုံးပါ။
ငါးပါးသီလပြုကြ၍ မိန့်ပါသည်။

သာမည ဆရာတော်ကြီး
မူလည်း အမဲသားရှောင်ဖို့၊
“အမဲသား(ကွဲ၊ နွား)စားက

ငါတို့ စောင့်ရှောက်လို့ မရဘူး”
ဟု မိန့်ဖူးပါသည်။ လယ်တီ(မူလ)

ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ အမဲသား
ရှောင်၍ ရွတ်ဆို
သောဂါထာမှာ...

‘ဥံ လေးကျွန်း
လျှောက်လှူတရား

လေး တံခါးကို လေးပါးစောင့်၏။
ဥံ ဖုဋ္ဌကာ ဥံ ဖုဋ္ဌကာ ဥံ သံသံကာ၊
သောဉတ္တိ မာတာပီတ အာစရိရောကာ
ဆရာကာ’

ဟု ရွတ်ရန် မိန့်ပါသည်။
မူလ ရက္ကန်းစင်တောင်(အဘိုး
ရက္ကန်း)၏...

သရဏဂုံ(၃)ပါး (တစ်ပတ်စီ)၊
ဂုဏ်တော်ကိုးပါး (တစ်ပတ်စီ)
ပေါင်း (၃+၉=၁၂)ပတ် စိပ်ခိုင်းပါ
သည်။ အလွန် ထူးပါသည်။

ဝိဇ္ဇာဆရာများနှင့် သူတော်သူမြတ်
များကလည်း မေတ္တာသုတ်၊ သိကြား
မင်းသက်စောင့်ဂါထာ (ဝေဒါသာကု)
ရွတ်ခိုင်းပါသည်။ သည်းခံခြင်း၊ မေတ္တာ
ပို့ခြင်း အဓိက လုပ်ရပါမည်။

ရရှိလာသော လူ့ဘဝကို တန်ဖိုးရှိ
စွာ သုံး၍ ကောင်းကျိုးအမြန် ရရှိကြ
ပါစေ။

အိမ်မက်ကြင်
(တိုင်း/ရေ)

အလောင်းထမ်းမွေးခြင်း

နှင့် ပတ်သက်၍ သိသမျှ တင်ပြပါရစေ

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ မတ်လထုတ် နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင်ပါသော ဆောင်းပါးရှင် နတ်မောက် လှမြင့်သစ်၏ “အလောင်းထမ်းမွေးခြင်း” ဟူသော ဆောင်းပါးကို မေလထုတ် နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် ညွှန်ဝင်း (နတ္ထလင်း)က “အလောင်းထမ်းမွေးခြင်း နှင့် ပတ်သက်၍ သိသမျှ ဖြေလိုက်ပါသည်” ဟူသည့် အဖြေပေးထားသည့် ဆောင်းပါးကို ဖတ်လိုက်ရသည်။

ထို့ပြင် ဆောင်းပါး၏ အဆုံး၌ “ဤကဲ့သို့ အလောင်းထမ်းမွေးခြင်းကိစ္စရပ်များအတွက် ကုသိုလ်ကံမြှင့်ယတြာ အစီအရင်များရှိပါက သိရှိသူ သုတေသီပညာရှင်များမှ နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ တစ်ဆင့် ရေးသား နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း:

သားကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်” ဟူသော ဦးကျော်မိုးသိန်း (စာတည်းချုပ်)၏စာကိုလည်း ဖတ်လိုက်ရသောကြောင့်...

ပညာလိုလားသော စာရှုသူအားလုံးတို့ ဉာဏ်ပညာပွင့်လန်း၍ ဗဟုသုတ ရရှိကြစေရန်အတွက် ရည်ရွယ်ကာ စာရေးသူ မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ကို ရေးသားတင်ပြလိုက်ပါသည်။

* * *

စာရေးသူ၏ ဆရာဖြစ်သာ နက္ခတ္တ မေဒင်ပညာရှင်ကြီး ဦးလှမြိုင်တွင် သား (၄)ယောက်၊ သမီး (၁)ယောက် ရှိသည်။ ဆရာကြီး၏ သမီး (၃) နှစ်အရွယ်တွင် ယတြာတစ်ခုကို အသုံးပြုခဲ့သည်။ ထိုယတြာအစွမ်းကြောင့် ဆရာ

ကြီး၏သမီးမှာ ယခုအချိန်အထိ သက်ရှိထင်ရှား နေထိုင်နေလျက်ပင်။

ဆရာကြီး၏ သားသမီး (၅)ယောက် စလုံး သက်ရှိထင်ရှား ရှိနေပေမယ့် ဆရာကြီးနှင့် ဆရာကတော်တို့ ကွယ်လွန်သွားခဲ့သည်မှာ (၁၅)နှစ်ပင် ရှိနေခဲ့ပေပြီ။

ဆရာကြီး အသုံးပြုခဲ့သော ကုသိုလ်ကံမြှင့်ယတြာမှာ သီလရှင်လေးအား အကျိုးအကြောင်းပြော၍ သမီးအား သီလရှင်လေးကို ရောင်းလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ သီလရှင်လေးကလည်း လက်ခံ၍ ဝယ်ပြီးနောက်...

‘ယခုအချိန်မှစ၍ ဤသမီးလေးသည် သီလရှင်လေးပိုင်သော သမီးဖြစ်ပေပြီ။ သို့သော်လည်း သာသနာတောင်နှင့် မအပ်စပ်သောကြောင့် သီလရှင်လေး၏ သမီးကို အကာကြီးတို့မှ အကြေးငွေယူ၍ ပြန်လည်ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်ပေးထားပါ’

ဟု ပြော၍ ကလေးကို ပြန်လည်ပေးအပ်ခဲ့သည်။

တစ်လပြည့်တိုင်း ဆရာကြီး (ဦးလှမြိုင်)ထံသို့ သီလရှင်လေးလာတိုင်း ဆရာကြီးတို့ ဇနီးမောင်နှံတို့မှ ပေးလှူသော ဝတ္ထုငွေကို တစ်ဝက်ခွဲ၍ ကလေးကို စောင့်ရှောက်ထိန်းသိမ်းခအဖြစ် ပြန်လည်ပြီး စွန့်ခဲ့သည်။ အမြဲတမ်းပင် ဖြစ်သည်။

အထက်ပါ အကြောင်းအရာမှာ ဆရာကြီး မကွယ်လွန်မီက ပြောပြခဲ့သော အကြောင်းအရာများ ဖြစ်ပေသည်။ ယုံပါလို့တော့ အတင်းမတိုက် တွန်းပါ။ ကြုံလာလျှင် သုံးကြည့်ပါ။ လက်တွေ့ သိလာပါလိမ့်မည်။

ပညာကို သေရွာသို့ ယူမသွားကြော့

ထူးသစ်လွင် (ပြည်)

ကျေးပေါက်ဆရာတော်

အဂ္ဂမဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိကဇ

အရှင် ဥဏှမ နှင့်

ဩဇာဗိဇ္ဇာတိ ဖြစ်စဉ်တော် ဘဝခရီးလမ်း (၁)

ဇော်ဝင်း

နိဒါန်း

ခရစ်နှစ် ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်ကာလက ဖြစ်သည်။ ပေါင်မြို့၊ ဇော်လေးပင်လမ်း နေ မိတ်ဆွေ ကိုစိုးဝင်းနှင့် စကား စပ်မိရာမှ “ကျေးပေါက်” ဆရာတော် ကြီးအကြောင်း စတင် ကြားသိခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

‘အခု ဘယ်ခရီးက ပြန်လာတာလဲ’
‘သံဖြူရောင်မြို့နယ်က အသက် (၁၀၃)နှစ် ရှိပြီဖြစ်တဲ့ ဝယ်ဝင်ကရာ ဆရာတော်ကြီး ပူဇော်မှုခရီးက ပြန်လာတာပါ’

‘မော်လမြိုင် ဆရာအတတ်သင်သိပ္ပံ (ယခု ပညာရေးကောလိပ်)ဝင်းထဲက ကျေးပေါက်ဆရာတော်ကြီးလဲ အခု ဆိုရင် (၁၀၅)နှစ်ရှိပြီ။ ကျွန်တော်တော့ မကြာခဏ သွားဖူးဖြစ်တယ်။ ကုသိုလ် တော့ ရပါရဲ့ လိုချင်တဲ့ တခြားတစ်ခုက အခုအထိ မရသေးဘူး’

‘ခင်ဗျားလိုချင်တာက ဘာများလဲ’
‘ဆရာတော်ကြီးစွန့်တဲ့ တတ်လုံ့လ၊ လူတိုင်း ကို စွန့်တာမဟုတ်ဘူး။ တောင်းတိုင်းလဲ မရဘူး။ သူ စွန့်ချင်ရင် ဟိုးထောင့်စွန်းမှာ ကုပ်ကုပ်ကလေး ပထမရှားရှိနေသူ ဖြစ် ပေမယ့် လက်ညှိုးထိုးခေါ်ယူပြီး စွန့်လှေ့ ရှိတယ်’

‘ဓာတ်လုံးက ဘာသိခွဲတွေ မြောက် သတဲ့လဲ’

◆ သက်တော်(၁၀၀)နှစ်အရွယ်က ဖူးတွေ့ရသော ကျေးပေါက်ဆရာတော်နှင့်

‘လက်ခံရသူပေါ် မှတည်တယ်။ ရေး၊ အိမ်ထောင်ရေး၊ ကျန်းမာရေး တချို့က သာသနာပြုလုပ်ငန်းတွေ စသဖြင့် အကျိုးခံစားရတာချင်း မဟုတ်ဘူး။ ဆရာတော်က လုပ်ရပ်ပညာ အဆင်ပြေလာတယ်။ တချို့က စီးပွား

နက္ခတ္တဗေဒခြေညှိမှုရင်း ၁၅

www.burmeseclassic.com

◆ သာသနာ့အာဏာကျောင်း ထောင့်တော် အရှင်မာရိတမာရ

မှာ တစ်ဖက်ကမ်းခတ်တယ်လို့ ဆိုကြတယ်'

'ဒီအတိုင်းဆိုရင်တော့ သူတစ်ပါးရဲ့ စိတ်အကြံကို သိတယ်လို့ ယူဆရတယ်။ ကျွန်တော်လဲ ပူးချင်မြင်ချင်ပါတယ်'

ဤသို့ဖြင့် မော်လမြိုင်မြို့၊ သံလွင်မြစ်ကမ်းနံဘေးရှိ မန္တလေးရပ်ကွက်၊ ဆရာအတတ်သင်ကျောင်းဝင်းအတွင်းရှိ ကော့ပေါက်ကျောင်းကလေးသို့ သွားရောက်ဖြစ်ခဲ့သည်။

ကျောင်းမှာ တစ်ပါးကျောင်းကလေးဖြစ်ကာ ခမည်းတော်၊ မယ်တော်တို့ နေထိုင်ခဲ့ကြရာ အိမ်ကလေးကို ဖျက်၍ ကျောင်းဆောက်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။ ၁၉၄၆ ခုနှစ်မှ စတင် ဆောက်လုပ်ခဲ့သည်ဖြစ်ရာ အိုဟောင်းဆွေးမြည့်လာ

၁၈ နဂါးရွာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သောကြောင့် တပည့်ဒါယကာများက ကျောင်းကြီးရခိုင်အသစ် ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းလိုသော်လည်း ခွင့်ပြုတော်မမူချေ။

မိဘများ၏ကျေးဇူးကို ဆပ်သည့်အနေဖြင့် ဤကျောင်းအိုကလေးတွင်သာ အသက်ထက်ဆုံး သီတင်းသုံးသွားလိုသည်ဟု မိန့်တော်မူလေသည်။

ထို့ကြောင့် လှေကား၊ ကုဇွံ၊ ဆွမ်းချက်ဆောင် စသော အရေးကြီးသည့် အစိတ်အပိုင်းများကိုသာ အကြိမ်ကြိမ် ခွင့်တောင်းပြီးနောက် ပြုပြင် လှူဒါန်းခွင့်ရကြလေသည်။

ကျောင်းပေါ်သို့ ရောက်ရှိသောအခါ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးချိန် ဖြစ်သောကြောင့် ဒါယကာပရိသတ် အတန်ငယ် များပြားစွာ တွေ့ရသည်။ ဆွမ်းဟင်းခွက်များ

သုံးဆယ်ကျော်ခန့် တွေ့ရလျက် ဆရာတော်က ဆွမ်းဟင်းခွက်တိုင်းမှ အနည်းငယ်စီ စေ့ငှအောင် ခပ်ယူဘုဉ်းပေးတော်မူသဖြင့် ဆွမ်းကပ်သူ ဒါယကာများလည်း ကျေနပ်ဝမ်းမြောက်ကြသည်။

ဆွမ်းဘုဉ်းပြီးသောအခါ အုန်းနို့ (အုန်းသီးဆန်ဖတ်ကို အရည်ညှစ်ကာ ချက်ထားသည်။) သပိတ်တစ်လုံးစာမျှနှင့် ဓာတ်လုံးစိမ်ထားသော "ရေအင်" (မော်လမြိုင် ဒေသီယာဝေါဟာရ ဖြစ်သည်။ "မောင်းထောင်ချိုင့်" ကို "ရေအင်" ဟု ခေါ်တွင်ကြသည်။) တစ်လုံးစာ လက်ဖက်ရည်ကြမ်းတို့ကို တစ်လှည့်စီ ကျိုက်၍ ဘုဉ်းပေးရင်း၊ စကားပြောရင်းဖြင့် အားလုံးကုန်သော အခါ ဆွမ်းကိစ္စပြီးလေပြီ။

လာရောက်ဖူးမြော်သမျှ ပရိသတ် ဒါယကာအားလုံး ကျောင်းအောက် ပြန်ဆင်းကြရသည်။ တစ်နေ့တာ ဖူးမြော်ခွင့်ပေးသည့် အချိန်စေ့လေပြီ။ ကျောင်းကလေးပေါ်တွင် ဆရာတော် တစ်ပါးတည်းသာ ကမ္မဋ္ဌာန်း ကျင့်ကြံ ပွားများတော်မူလေသည်။

အုန်းခိုကို ကျောင်းခေါင်းရင်းရှိ အုန်းပင်မှ အုန်းသီးကိုသာ ခူးယူ၍ ဆီပြန်အောင် ကျိုချက်ပေးရသည်။ အခြားအပင်မှ အုန်းသီးကို ကျိုချက် ကပ်လှူပါက ထိကိုင်ခြင်း မရှိပေ။ နှုတ်မှဖွင့်ဟပြောဆို၊ ပြစ်တင်ခြင်းမရှိ သော်လည်း ဆရာတော်က အလို အလျောက် သိရှိနေကြောင်း ရိပ်မိကာ နောင်တွင် မကပ်ဝံ့တော့ဟု ကပ္ပိယက ပြောပြသည်။

သက်တော် တစ်ရာကျော်ပြီဖြစ် သောကြောင့် အုန်းခိုဆီကို ဘုဉ်းပေးရန် မသင့်ကြောင်း ဆရာဝန်ကြီးများက လျှောက်ထားကြသော်လည်း “ငါ ကျန်းမာပါတယ်”ဟုသာ ပြန်ဖြေ သည်ဆို၏။

ထိုသို့ အုန်းခိုနှင့် ရေခွေးကြမ်း ဘုဉ်းပေးနေစဉ်ကာလတွင် မိမိလာရင်း ကိစ္စကို လျှောက်ထားရသည်။

‘တပည့်တော် နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းက နယ်လှည့်အယ်ဒီတာပါ။ ဆရာတော်အကြောင်း ဆောင်းပါး ရေး သား ပူဇော်လိုပါတယ် ဘုရား’

‘ဟေ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်နှစ်ကပဲ မင်းတို့ မဂ္ဂဇင်းက “အောင်ဇ” ဆိုတာလာပြီး သွားပြီလေ။ ဒီကောင် ရေးလိုက်မှပဲ ငါ့ဘာသာ ဒီလောက်ကြီးကျယ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုတာ သိရတော့တယ်’

ဆရာတော်က အားပါးတရ ရယ် မောတော်မူသည်။ ပြီးနောက်...

‘ဒီလောက်တောင်လဲ မဟုတ်သေး

• အရှင်မာရ်တီတင်တင်နှင့် ညောင်တော်တော်တို့၏ ဘုံတော်

ပါဘူး။ ကဲ မင်းကကော ဘာလိုချင် သလဲ’

‘လက္ခဏာတော်ပုံစံ ကူးချင်ပါ တယ်။ ထေရုပ္ပတ္တိအကျဉ်းလဲ မိန့်ကြား ပေးပါဘုရား’

ဆရာတော်က ကြည်ဖြူစွာပင် မိန့် ကြား ကူညီပေးတော်မူခဲ့သည်များကို ထိုစဉ်က နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာမျက်နှာများပေါ်တွင် ပူဇော်ဖော်ပြ နိုင်ခဲ့လေသည်။

မှတ်တမ်းအားကောင်းသည့် ဆရာတော်

ဆရာတော်သည် သက်တော် တစ်ရာကျော်သော်လည်း ကျန်းမာရေး ကောင်းသကဲ့သို့ မှတ်ဉာဏ်လည်း အလွန်ကောင်းမွန်သည်။ ဤကဲ့သို့ လွန်ခဲ့သော နှစ်နှစ်ကကိစ္စ မဆိုထား နှင့်။ ငယ်ရွယ်စဉ်က အဖြစ်အပျက်များ ကိုလည်း ပြန်လည် မိန့်ကြားတော်မူ လေ့ ရှိသည်။

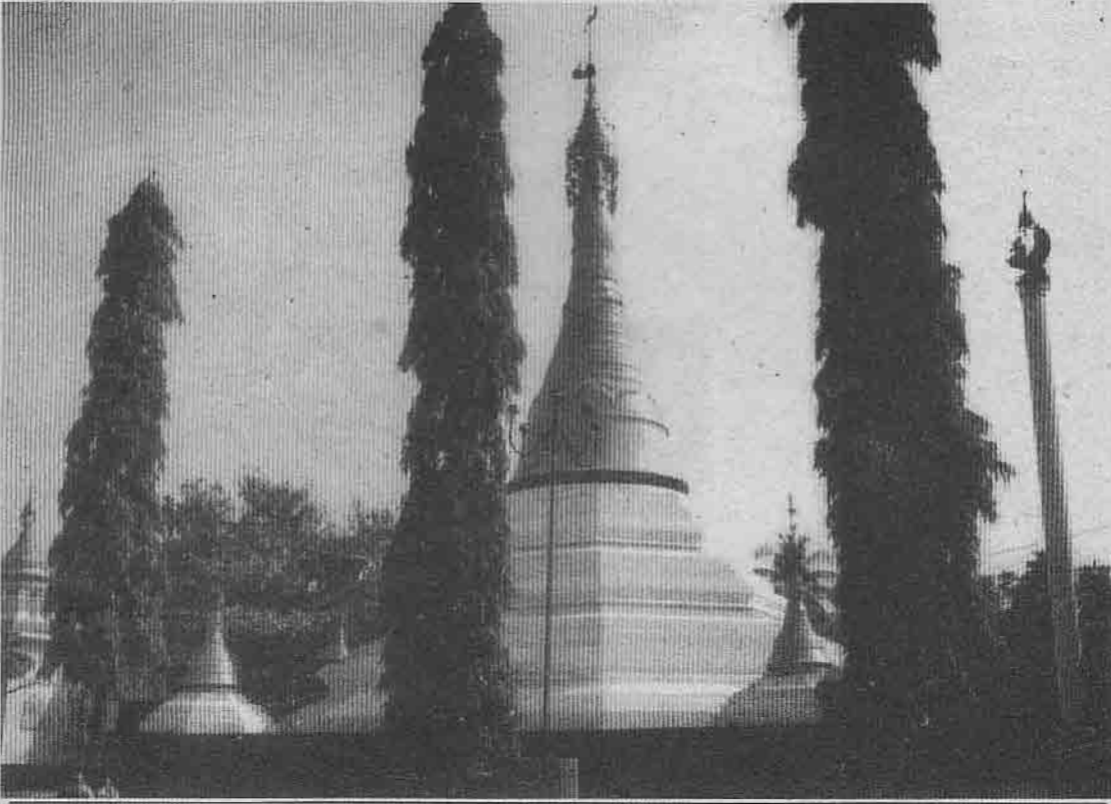
ကျိုက္ခရာမြို့၊ ပိန္နဲကုန်းရွာအနီးရှိ သီဟိုဠ်စမ်းတောရ ဆရာကော် ဦးကဋ္ဌနက သူ၏ အတွေ့အကြုံကို

ဤသို့ ပြောပြခဲ့သည်။

‘၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်လောက်က အင်္ဂိုလက် ကိစ္စတစ်ခုအတွက် ကော့ပေါက် ဆရာတော်ကြီးဆိုသွားပြီး အကြံဉာဏ် တောင်းရတယ်။ ဆရာတော်ကြီးက တစ်ပါးကျောင်းမှာ စတင် သီတင်းသုံး ကတည်းက လူသူပရိသတ် အဖူး အမြော်မခံဘူး။ အစပိုင်းမှာ ဆွမ်းခံထွက် တော့ ဆွမ်းဟင်းမရဘူး။ ဆွမ်းထမင်း ကို ရေဆမ်းပြီး ဘုဉ်းပေးရတယ်။

တဖြည်းဖြည်းနဲ့ ဆရာတော်ကြီးရဲ့ သိက္ခာသမာဓိကို ကြည့်ညိုပြီး ဆွမ်းပို့ လာတဲ့အခါ ကပ္ပိယတစ်ဦးထားပြီး ဆွမ်းကပ်ရတယ်။ အပြင်လူနဲ့ စကား မပြောတော့ဘဲ တစ်ပါးတည်း ရှုမှတ် အားထုတ်တယ်။

အရေးတကြီးကိစ္စရှိရင် ကပ္ပိယက တစ်ဆင့် လျှောက်ထားတဲ့အခါ အဖူး အမြော်ခံပါတယ်။ “ကော့ပေါက်” ကျောင်းကလေးမှာ သီတင်းသုံးလို့ တစ်နှစ်လောက်အကြာ ၁၉၄၄ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံ လွတ်လပ်ရေးရခါနီးအချိန် နိုင်ငံရေး မငြိမ်မသက်ဖြစ်လော့ မော်လမြိုင်မြို့လူထုလဲ အငယ်ဘေး

◆ ဝဇ္ဇာအောက်တော်ကြီး

ဒုက္ခကြုံရတယ်။

အဲဒီအခါ ဆရာတော်က ဇာတိ မွေးရပ် ကော့ပေါက်ရွာက ဆန်တွေ အကြေးဝယ်ပြီး တုန်ကင်းလှေနှင့် အပြည့်တင်လာပြီး မော်လမြိုင်မှာ ဝေငှပေးခဲ့တယ်။ တစ်ပါးတည်းနေပြီး ကျင့်ကြံပေမယ့် ဒီလိုအရေးကိစ္စတွေ မှာတော့ တတ်နိုင်သမျှ အားပေး ကူညီ တော်မူပါတယ်။

ဒါကို ကြားသိရတဲ့ ကျိုက္ခိခရိုင်၊ မော်လမြိုင်မြို့ ဒုတိယကော်မရှင်နာရုံးက အင်္ဂလိပ်မြို့ပိုင် J.M.Russel I.C.S ရှေ့အပ်ရပ်ဆဲလ်(အိုင်စီအက်)က ဆရာတော်ရဲ့ မေတ္တာစေတနာတော်ကို လေးစားလိုဆိုပြီး ဂုဏ်ထူးဆောင် မှတ်တမ်းကို ကိုယ်တိုင် ဆက်ကပ် လှူဒါန်းခဲ့ပါတယ်။

ကျုပ်တို့လို ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ အရေးကြီးတဲ့ကိစ္စတွေလဲ ဖြေရှင်းပေး ပါတယ်။ မီးကို ဘယ်လိုပေး၊ ဘယ်နှစ် အုပ်ထိုး စသဖြင့် ညွှန်ကြားတော်မူ တယ်။ နောက်တော့ “ဆယ်နှစ်ကြာ ရင်ပြန်လာ” ဆိုပြီး သူ့အလုပ်သူ ဆက်လုပ်နေတော့တာပဲ။ ကျုပ်လဲ အလိုက်တသိနဲ့ ပြန်လာပြီး ညွှန်ကြား တဲ့အတိုင်း ဆက်လုပ်၊ ဆယ်နှစ်ပြည့် တော့ပြန်သွားတယ်။

ဆွမ်းဘုဉ်းချိန် ရောက်သွားတာ။ ဆွမ်းကိစ္စပြီးပြီလား၊ ဘယ်ကလာသလဲ ဘာကိစ္စလဲ စသဖြင့် တစ်ခွန်းမှ မပေး ဘူး။ “ပျားရည်ထဲထည့်စိမ် (၆)လ ပြည့်ရင် လိုရာသုံး” လို့ပဲ တိုရှင်း မိန့်ကြားတော်မူပါတယ်။

ကော့ပေါက် ဆရာတော်ကြီးသည်

မန္တလေးရပ်ရှိ ကော့ပေါက်ကျောင်းခေါ် တစ်ပါးကျောင်းကလေးတွင် ၁၉၄၆ ခုနှစ် (သက်တော်-၆၁နှစ်အရွယ်)မှ စတင်ကာ တစ်ပါးတည်း ကျင့်ကြံ အားထုတ်တော်မူကာ သက်တော် (၁၀၀)ပြည့်ချိန် ၁၉၉၅ ခုနှစ်တွင်မှ ဆွမ်းဘုဉ်းချိန်တွင် ပရိသတ် ဒါယကာ အများကို ပူးမြော်ခွင့်ပေးကာ မေး လျှောက် အကူအညီတောင်းသမျှကို လည်း ဖြေကြားကူညီပေးတော်မူ ကြောင်း ဦးကုဋ္ဌနက မိန့်ကြားတော်မူ ခဲ့သည်။

ကော့ပေါက် ဆရာတော်ကြီးသည် တစ်ကြိမ်တွေ့ဖူးသည်နှင့် နှစ်ကာလ မည်မျှကြာမြင်စေကာမူ အမည်နေရာပဲ တွေ့ဆုံခဲ့သော အချိန်၊ နာရီ၊ ဝယ်သည် တိကျစွာ ထုတ်ဖော် မြွတ်ကြားနိုင်

www.burmeseclassic.com

သည်ဟု သိရလေသည်။

ကျေနပ်ဝမ်းမြောက်ရသူအချို့

ပေါင်ဖြူ၊ ရင်းငြိမ်ကျေးရွာမှ မောင်ကျော်မြင့်သည် ဆရာတော်၏ သီလဂုဏ်သီတင်း မွေးရန်ကြောင့် သွားရောက်ဖူးမြော်ရန် အာသီသပြင်းပြုစွာ ဖြစ်ပေါ်၏။

သို့သော် “ဆရာတော် ကျောင်း၌ ရှိပါ့မလား။ ရှိပါကလဲ ဖူးမြော်သူများပြား သဖြင့် တွေ့ဆုံမေးလျှောက်ခွင့် ရပါ့မလား” စသည်ဖြင့် တွေးတောပူပန်ကာ မတိုင်မီ တစ်ညလုံး အိပ်စက်၍ မပျော်နိုင်ဘဲ ဆရာတော်ကြီးအား မေတ္တာအထပ်ထပ် ပို့သနေမိသည်။

နောက်တစ်နေ့တွင် ကော့ပေါက်ကျောင်းသို့ သွားရောက်ရာ ကျောင်းပေါက်ဝရောက်သည်နှင့် “ဟောလာခဲ၊ တစ်ညလုံး မေတ္တာပို့နေတဲ့ ကောင်” ဟု ရင်းနှီးစွာဖြင့် ရှေ့တော်မှောက်သို့ ခေါ်ယူခြင်းခံရလေသည်။

ကဒါရပ်ကွက်နေ ကိုစန်းငွေကား အစိုးရဝန်ထမ်းဖြစ်သည့် အားလျော်စွာ ရုံးပိတ်ရက် တနင်္ဂနွေနေ့တွင် ကကတစ်ငါးသုံးကောင်ကိုကောင်းစွာ ကြော်လှော်၍ ဆရာတော်အား ဆက်ကပ်ရန် သွားကြသည်။ ထိုစဉ်က သံလွင်မြစ်ကူးတံတား မရှိသေးသဖြင့် ဇော်-ဇဝရေယာဉ်ဖြင့် သံလွင်မြစ်ကို ဖြတ်ကူးရသည်။

သံလွင်မြစ်မှာ ရေစီးကြောင်း အခြေအနေ၊ ရာသီဥတုအခြေအနေအရ ပုံမှန်အချိန်ထက် ပို၍ ကြာမြင့်စွာ ခုတ်မောင်းရလေရာ ဆွမ်းချိန်မမီမည်ကို စိုးရိမ်မိသည်။ ထို့ကြောင့် ကိုစန်းငွေက...

‘ဆရာတော်ကြီး တပည့်တော် သန့်ရှင်းသော ဝတ်စွဲဖြင့် ဆွမ်းကပ်ရန် ငါးများ ကြော်လှော်

သာသနာတော်ကကျောင်း အဝင်ပိတ်

ပါသည်။ ဘုဉ်းပေးတော်မူပါတုနား၊ ရည်မှန်းကန်တော့လေသည်။

ရေယာဉ်ကမ်းကပ်၍ အလျင်အမြန် သွားရောက်ရာ ကော့ပေါက်ကျောင်းသို့ (၁၁)နာရီ(၂၀)မိနစ်တွင် ရောက်ရှိသည်။ ဆရာတော်က “လာကြဟေ့ အဲဒီငါးကြော်ယူခဲ ဆွမ်းပွဲပြင်ကြ” ဟု မိန့်တော်မူသည်။

ဆရာတော်သည် (၁၁)နာရီထိုးသည်နှင့် ကပွိယအား ဆွမ်းပွဲပြင်ရန် စေခိုင်းလေ့ရှိသော်လည်း ဤနေ့တွင် (၁၁)နာရီကျော်သည်တိုင် ဆွမ်းပွဲပြင်ရန် မိန့်ကြားခြင်း မရှိသဖြင့် အံ့ဩနေသော ကပွိယကြီးလည်း ထိုအခါမှပင် အဖြေပေါ်လေတော့သည်။

မိမိအား လိုက်ပါကူညီပေးသူ ကိုစိုးဝင်းမှာ ဆရာတော်ထံမှ ဓာတ်လုံးစွန့်ရန် ဆန္ဒရှိ၏။ သို့သော် နှုတ်မှ ဖွင့်ဟတောင်းဆို လျှောက်ထားရန် မဆိုထားလင့် စိတ်တွင်းမှပင်လျှင် လျှောက်ထားမှုမရှိကြောင်း သိရသည်။ ထို့ကြောင့် ဤသို့ အကြံပေးမိသည်။

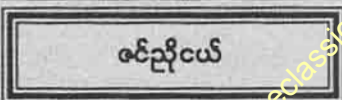
‘ကျွန်တော် သွားလာနေရတဲ့ စာပေခရီးတစ်လျှောက်မှာ ထင်ရှားလူသိများ

တဲ့ ဆရာတော်၊ မယ်တော်၊ သာသနာပြု ပုဂ္ဂိုလ်ကျော်တွေ အများကြီး ပါဝင်ပါတယ်။ အဲဒီအခါ မသွားမိအချိန်ကတည်းက မေတ္တာပို့အမှုဝေပြီး အဆင်ပြေစွာ လက်ခံတွေ့ဆုံခွင့်ပေးဖို့ လျှောက်ထားလေ့ရှိတယ်။

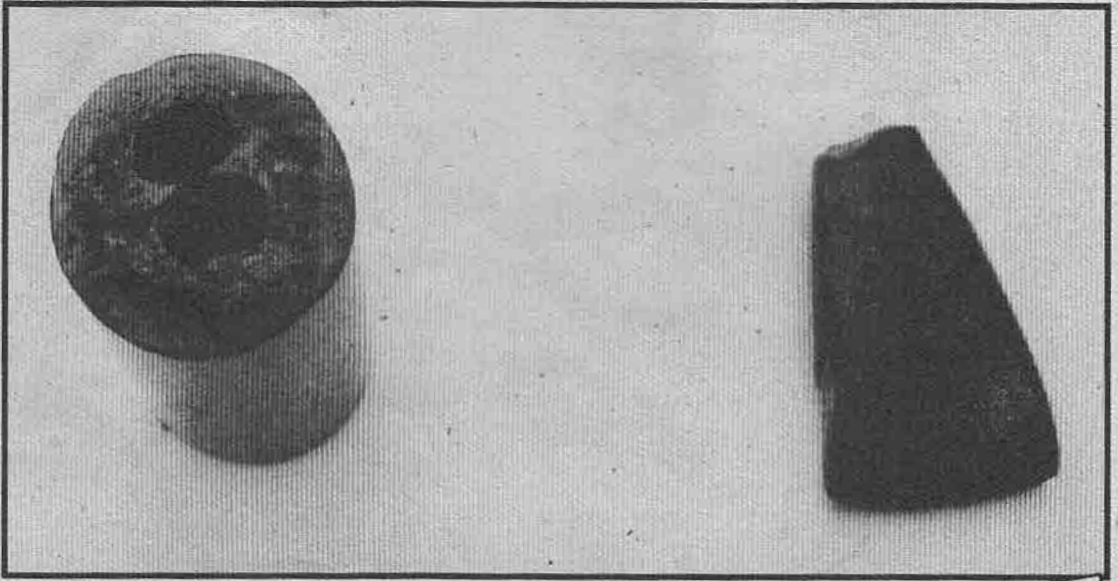
စိတ်တွင်းက ကြိုတင်လျှောက်ထားခဲ့သလို တကယ်ဆုံတွေ့ရတဲ့အခါ အဆင်ပြေတတ်ပါတယ်။ တချို့ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးတွေကျတော့ မျက်နှာချင်းဆိုင် လျှောက်ထားပြောဆိုဖို့ အခွင့်မသာတဲ့အခါ စိတ်ထဲက လိုချင်တာ လျှောက်ထားပြီး မျက်နှာတော်ကို စေ့စေ့ကြည့်ဖူးမြော်တယ်။ အဲဒီအခါ လိုရာဆန္ဒပြည့်အောင် ဖြည့်ပေးတော်မူပါတယ်’

သို့ဖြစ်ရာ ကိုစိုးဝင်းလည်း မသွားမိညကပင် ဆရာတော်အား ရည်မှန်းကန်တော့လျက် အကျိုးသိဒွီ ပြီးမြောက်စေမည့် ဓာတ်လုံးရရှိလိုကြောင်း ကြိုတင်လျှောက်ထားဖြစ်ခဲ့သည်။

ရွှေလ ဆက်တော်ပါရန်

ဇင်ညိုငယ်

၀ ဂန္ထီရပညာတော်နှင့် ဆရာတော်ကြီးများ

ရောဂါမြေ ကျော်

ဆေးစွမ်းထက်မြက်သော

(၉-၂-၂၀၁၃)ရက်နေ့ တစ်နေ့၏ နေ့လယ်ခင်းတွင် စာရေးသူ၏ တပည့် ဖြစ်သူ မောင်ထွန်းထွန်းသည် ထူးဆန်း သော ဆေးဖက်ဝင် ဂန္ထီရပစ္စည်းနှစ်ခု ဖြင့် ရောက်ရှိလာပါသည်။

မောင်ထွန်းထွန်းက စာရေးသူ၏ဇနီး ဒေါ်မြင့်မြင့်ဌေးအား...

'အစ်မ...ဆရာရှိလား။ ကျွန်တော် သိဒ္ဓိဝင်ပစ္စည်းနှစ်ခု ဆရာကျော်ကို ပြချင်လို့'

ဟု ပြောသောအခါ ဇနီးဖြစ်သူက လည်း...

'နင့်ဆရာခိုကျော် အိမ်ခန်းထဲက သူ့စားပွဲမှာ စာရေးနေလေရဲ့'

ဟု ပြောပြီး စာရေးသူကို ကိုထွန်း ထွန်း ရောက်နေသည့်အကြောင်း လှမ်းပြောပါသည်။

စာရေးသူကလည်း ရေးလက်စ ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ်ကို ဖိုင်ထဲတွင်ညှပ် ပြီး ညည်းထွန်း ထွန်းထွန်းရှိရာသို့ ထွက်လာ ခဲ့ပါသည်။ ထွန်းထွန်းက...

'ဆရာကျော် ဂန္ထီရပစ္စည်းလေး

ဂန္ထီရ ပစ္စည်းနှစ်မျိုး

တွေကို ကြည့်စမ်းပါဦး။ ဆရာကျော် ကြည့်ပြီးမှ ဒီပစ္စည်းတွေ ဆေးဖက်ဝင် ပုံ၊ အသုံးပြုပုံကို ကျွန်တော် ပြောပြပါ မယ်'

ဟု ပြောပြီး ပစ္စည်းများကို ပြသပါ သည်။

'ထွန်းထွန်း ဖင်း ဒီကျောက်ပျိုးကြီးထွားနဲ့ နှစ်ပေါက်ပါတဲ့ပါ။ ဘယ်က ရသလဲ'

ဟု စာရေးသူမှ မေးသောအခါ ထွန်းထွန်းသည် ရယ်ဖြဲဖြဲဖြင့်...

'ဒီပစ္စည်းလေးတွေက ကျွန်တော် ဦးလေး ဦးမင်းဌေးရဲ့ အမှတ်တရပစ္စည်း လေးတွေပါ။ ဦးလေးက ဆေးကုတ်ယ်

လေ။ ဂန္ထီရပညာတွေလဲ လိုက်စားပါ တယ်။

သူ သေဆုံးမှ ကျွန်တော် အမွေရ ထားတဲ့ ပစ္စည်းလေးတွေပါ။ ဦးလေး က မသေခင် ဆေးကုသတဲ့ တိုင်းရင်း ဆေးဆရာတစ်ယောက်ပါ။

ကျွန်တော် နံပါတ်(၁) ကျောက် မိုးကြိုးသွား အသုံးဝင်ပုံကို ပြောပြပါ မယ်။ ဆရာလဲ ရေးမှတ်ထားပေါ့။ အကြောက်တက်သမားတွေကို ကျွန်တော် ကုပေးတာ (၄)ယောက်မြောက် ပျောက်ကင်းသွားပြီ။

ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်လဲ အကြောက်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

★ မောင်ထွန်းထွန်းနှင့် ဂန္တီရုပ်စည်းများ

တက်ရင် ဗုဒ္ဓံ၊ ဓမ္မံ၊ သံဃံ ရွတ်ပြီး ဝေဒနာတက်နေတဲ့ အကြောကို (၉) ကြိမ် အသွားနဲ့ ဖိနှိပ်ပြီးကုတာ လက်တွေ့ပျောက်ပါတယ်ဆရာ။

သက်တန်တို့၊ ပေါင်တွင်းအကျိတ်တို့၊ ဖော်နာ (ခေါ်) အပူနာတို့ကို ဂုဏ်တော်(၉)ပါး ရွတ်ပြီး မိုးကြိုးသွားနဲ့ ဖိနှိပ်ပေးရင် ပျောက်ကင်းပါတယ်။

ဂုဏ်တော်ကိုတော့ (၉)ခေါက် မမှားအောင် ရွတ်ရသလို ဖိနှိပ်ရာမှာလဲ (၉)ခေါက်တိတိ ဖိနှိပ်ရပါတယ်။

ကျောက်မိုးကြိုးသွားက ဆေးဖက်ဝင်သလို အစွမ်းလဲ ထက်ပါတယ်။ အစွမ်းထက်တယ်ဆိုတာ တကယ်လက်တွေ့စမ်းကြည့်မှ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် သိရတာပါ။

နံပါတ်(၂)အနေနဲ့ အပေါက်နှစ်ပေါက်ပါတဲ့ဝါး အသုံးပြုတဲ့ ဆေးကု

နည်းကတော့ ကျွန်တော့် လက်တွေ့ မစမ်းသင်ရသေးပါဘူး။ ကျွန်တော့် ဦးလေး ဆေးကုတုန်းက ပြောထားတာကို ကျွန်တော် မှတ်မိသလောက် ပြောပြပါမယ်။

မျက်စိနာ တိမ်သလ္လာ ဖုံးပြီး မျက်စိပြာ မျက်ခမ်း စွန့်တဲ့သူတွေကို ဦးလေး ဦးမင်းဌေး ကုပေးတာကတော့ ဂုဏ်တော်ရွတ်ပြီး ဆေးမီးခိုးနဲ့ မှတ်တာ နှစ်ပေါက်ဝါးက အစွမ်းထက်တယ်လို့တော့ ပြောပါတယ်။

ဂုဏ်တော်က ဘယ်ဂုဏ်တော် ရွတ်ရမှန်းမသိလို့ နှစ်ပေါက်ဝါးကိုဆောင်

ထားပေမယ့် ကျွန်တော် ဆေးမကုပဲပါဘူး။

ဟု မောင်ထွန်းထွန်းက အရိုးခံအမှန်အတိုင်း ပြောပြသလို စာရေးသူကလည်း ဂန္တီရုပ်သိဒ္ဓိဝင်ပစ္စည်းနှစ်မျိုးကို တတ်ပုံရိုက်ပြီး ဂန္တီရုပ်စည်း ဝါသနာပါသူ စာရှုသူ မိတ်ဆွေများနှင့် တိမ်သလ္လာကုသသည့် ဆေးမီးခိုးနှင့် ဂုဏ်တော်ကို သိသူများမှ ဤ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းကြီးမှ တစ်ဆင့် ကျေးဇူးပြု၍ ဖော်ပြပေးပါရန် လေးစားစွာဖြင့် မေတ္တာရင်ခံအပ်ပါသည်။

ဂန္တီရုပ်စည်းနှစ်ခု၏ အသုံးဝင်ပုံကို အိမ်တိုင်ရာရောက်လာပြီး ပြသပေးသော မောင်ထွန်းထွန်းကိုလည်း အထူးပဲ ကျေးဇူးတင်ပါသည်။

ဘေးဘယာ ဝေးကွာကြပါစေ၊
ရောမြေ ကျော်ဝေ

စာမျက်နှာ (၃၁) မှ ဒဏ်ခံ

ခင်ဗျာ
○ 'လက်ရှိ အသက်ကိုတည် (၇)နဲ့ စား၊ အကြွင်းဟာ ဖော်ပြပါ ဓာတ်(၇) ပါးကို ဆောင်နေတဲ့ အားကောင်းနေတဲ့ ဓာတ်ပဲ။

တစ်ခါ ဒီအကြွင်းကို (၂)နဲ့ပေါင်းရလာတာဟာ မျက်နေတဲ့ ဓာတ်၊ ခိုက်နေတဲ့ ဓာတ်ပဲ'

▲ 'ဘယ်ဘက်က ထောင်နေတယ်၊ တစ်နည်းပြောရင် ဘယ်ဘက်က အားကောင်းနေတယ် ဆိုတာကိုသာ ဘယ်လို ယုံကြည်စိတ်ချနိုင်သလဲခင်ဗျာ'

○ '၁-ကြွင်းရင် ပထဝီဓာတ် အားကောင်းနေတယ်။ သူက ဦးဆောင်နေတာ။ ၂-ကြွင်းရင် အာပေါဆောင်နေတယ်။ ၃-ကြွင်းရင် ဧတဇောဆောင်နေတယ်။ ၄-ကြွင်းရင် ဝါယောဆောင်နေတယ်။ ၅-ကြွင်းရင် သည်းခြေ ဆောင်နေတယ်။ ၆-ကြွင်းရင် အပုပ်၊ အာဟာရဆောင်နေတယ်။ (၇)ကြွင်းရင် အာကာသ ဆောင်နေတယ်'

▲ 'ဘုရားပြုခဲ့တဲ့ ဓာတ်တစ်မျိုးပါ က ထောင်နေတယ်ဆိုရင် ဘုရားကတော့ ထွေ အားနည်းနေတယ်။ ဖျက်နေတယ်။ ငိုနေတယ်ဆိုတဲ့ သဘောပဲလား ခင်ဗျာ'

○ 'မှန်ပါတယ်။ လူနာတစ်ယောက်ကို ဆေးကုသတဲ့အခါ ဓာတ်ရှာတဲ့အခါ အတတ်မသိဘဲ မတတ်ဘဲ ရောဂါတစ်ခုခုကို အမြင်ပြတ်အောင် ကုသလို့ မရပါဘူး။

▲ 'ဟုတ်တဲ့ ထင်ကြံဆင်သွား၊ တစ်ခုရှိမှတော့ ထေးညှော့ ဗဟုသုတတစ်ခုကို ထွေးထွေးပြောကြားပေးတဲ့အတွက် ကျွန်တော်များ မဂ္ဂဇင်းအဖွဲ့က ဘဝဗဟို ထင်ကြံဆင်သွား ဝမ်းမြောက်စရာပါပဲခင်ဗျာ'

ဦးဇေယန်း

ပြည်စိုး အမျိုးသားအားဆေးကိုဆောင်

ကျားမှန်လျှင် အားသန်ရအောင် ပြည်စိုး အမျိုးသားအားဆေးကိုဆောင်

အမှတ်အသား

တိုင်းရင်းသားဝါးပုတ်ပုံတင် TMR 009194(0814)

လိုင်စင်-၅/၂၀၁၀/ကဆထလ/တိုး(၀၁၄၇၂)

“ကိုမင်းဝေပါလား... မရွှင်မလန်းနဲ့ စိတ်ပင်ပန်းလှပင်ပန်းဖြစ်နေရုံတယ်”

“ဟုတ်တယ်ဗျာ... စိတ်သွားတိုင်းကိုယ်မပါဘဲ လိုရာဆန္ဒပြည့်ဖြစ်နေတာ... ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောရရင် အမျိုးသားအားနည်းနေလို့ တယ်ဆေးစားပြီး တယ်ဆရာနဲ့တူသရင်တောင်းမလဲဆိုတာ အကြံပေးပါဦး”

“ရောဂါသိမှတော့ဆေးရှိပါတယ် ကိုမင်းဝေ... ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေဆရာကြီး ဦးစံမြင့်က... ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေးထုတ်လုပ်နေတဲ့အပြင် အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ (ပန်းညှိုးပန်းသေရောဂါ)၊ လိပ်ခေါင်းရောဂါ၊ လေငန်းလေမြတ်ရောဂါတွေကို ဦးစားပေးကုသနေတာဗျာ... ပြည်စိုးဆေးတိုက်ကို လမ်းညွှန်လိုက်မယ် ခင်ဗျား သွားလိုက်ပါလား”

“ခင်ဗျားရဲ့မိတ်ဆွေဆိုတော့ ခင်ဗျားပါမှ ပိုကောင်းတာပေါ့”

“ဒါဆို... ပြည်စိုးဆေးတိုက်ကို အခုပဲသွားကြရအောင်”

“ကိုမင်းမြတ်မောင်ပါလား... မလာတာကြာလို့ သတိရနေတာ... ဧည့်သည်လဲပါလာတာကိုး၊ ကဲ... ထိုင်ကြပါ”

“ဆရာ... ဒါ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ စာရေးဆရာ ကိုမင်းဝေပါ၊ စိတ်သွားတိုင်းကိုယ်မပါဘဲ အမျိုးသားအားနည်းနေလို့ ဆရာနဲ့ဆွေးနွေးပြီး အမျိုးသားအားဆေးလဲ လာဝယ်တာပါ”

“ကဲ... ကိုမင်းဝေ ဒီရောဂါကြောင့်တော့ သိပ်လဲစိုးရိမ်သောကမဖြစ်ပါနဲ့... ကျွန်တော် ပြောပြတာတွေကို နားထောင်ပြီး ခင်ဗျားခံစားနေရတဲ့အချက်တွေနဲ့ ကိုက်ညီမှုရှိမရှိသိမှ ပိုကောင်းတာပေါ့... အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ ဖြစ်တတ်သူတွေဟာ (၁) မေထုန်မှုလွန်ကဲသူများ၊ (၂) သဘာဝမဟုတ်သောဟတ္ထမေထုန်ပြုသူများ၊ (၃) တုန်ခန်းသွားသောသုတ်ဓာတ်နဲ့ အင်အားများကို ဆေးဝါးဓာတ်စာနဲ့ ပြန်လည်မပြည့်ဆည်းသူများ၊ (၄) အပျော်အပါးလိုက်စားသူများ၊ (၅) မြစ်ခြောက်နာရှိသူများ၊ (၆) သားကြောဖြတ်ထားသူများ၊ (၇) အဆုတ်ရောဂါရှိသူများ၊ (၈) လေဖြတ်ဖူးသူများနဲ့ လေငန်းရောဂါရှိသူများ၊ (၉) ဆီးချိုသွေးချိုရောဂါရှိသူများ၊ (၁၀) လိပ်ခေါင်းရောဂါရှိသူများ၊ (၁၁) အသက်အရွယ်ကြီးရင့်သူများ၊ ပန်းညှိုးပန်းသေရောဂါ ဖြစ်တတ်ကြပါတယ်၊ ပန်းညှိုးရောဂါခံစားနေရပြီဆိုရင် (၁) ခန္ဓာကိုယ်ဝနေသော်လည်း စိတ်ရောကိုယ်ပါ ရွှင်လန်းမှုမရှိခြင်း၊ (၂) မောပန်းလွယ်ခြင်း၊ (၃) အစားအသောက်ပျက်ခြင်း၊ (၄) ညှဉ့်ဦးပိုင်းတွင် အိပ်ပျော်သော်လည်း တနေနိုးလျှင် အိပ်မရတတ်ခြင်း၊ (၅) သတိမေ့လျော့တတ်ခြင်း စတဲ့လက္ခဏာတွေရှိနေတတ်ပါတယ်”

“ဟုတ်ပါတယ်ဆရာ... ဆရာပြောပြတဲ့အချက်အလက်အတော်များများနဲ့ ကိုက်ညီနေပါတယ်”

“ဒါဆိုရင် ပြည်စိုး အမျိုးသားအားဆေးကို ပုံမှန်သောက်သုံးပြီး အကြောပညာ၊ ဆေးပညာနဲ့ ကုသသွားမယ်ဆိုရင် ကိုမင်းဝေ ခံစားနေရတဲ့ အမျိုးသားအားနည်းရောဂါဟာ တဖြည်းဖြည်း သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာပါ”

“ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေးက တယ်လိုရောဂါတွေ သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသလဲဆရာ”

“ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေးဟာ အိပ်နေစဉ် သက်လွတ်ခြင်း၊ သက်အားနည်းခြင်း၊ သက်လွတ်မြန်ခြင်း၊ အကြောအားနည်းပြီး အကြောသန်စွမ်းမှုမရှိခြင်း၊ အမောမလုံခြင်း၊ နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်မပျော်ခြင်း၊ အစဉ်သဖြင့် အားအင်နားချည့်သလို ခံစားရခြင်းများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါတယ်”

ဆရာကြီး ဦးစံမြင့်နဲ့ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပြီး “ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေး ဝယ်ယူရရှိနိုင်တဲ့နေရာတွေကတော့...”

<p>ဆေးထုတ်လုပ်ပင်ရင်း အမှတ် (၂၅၁၉/ခ) - မုညားဒလလမ်း၊ (၇၁) ရပ်ကွက်၊ အင်္ဂြိုဟ်လမ်း(တောင်ပိုင်း)</p>	<p>ဆေးဖြန့်ချိရေး - ပြည်စိုး ဆေးကုဗဟို အမှတ် (၁)၊ ကျိုက္ကသံဘုရားဝင်းတောင်ဘက်မုခ်၊ သယ်နှံးကျွန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။</p>
---	--

ကျေးဇူးတင်ခြင်းမပြုရန်

www.burmeseclassic.com

◆ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး၊ ကြည့်မြင်တိုင် အထိမ်းအမှတ် ဇာတိဇာတိ

မော်ဒါန်လော့ (ထားဝယ်)

နဝဝုတ်ဒိုင်၊ ပန်းမွှေးတောင်နှင့်

မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး မော်ဒါန်လော့

◆ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး၊ ကြည့်မြင်တိုင် အထိမ်းအမှတ် ဇာတိဇာတိ

နံနက် (၈)နာရီ အတိအကျ မော်တော်ဘုတ်ထွက်မည့် ဆိုသော်လည်း (၉)နာရီကျော်သည်တိုင်အောင် စက်က မနိုးသေး။ လူစောင့် ကုန်စောင့်နှင့် အချိန်လင့်နေသည်။ ဤလမ်းဤခရီးသည်လိုပင် ကြန့်ကြာတတ်သည်မှာ မိုးနေပြီဟု ခရီးသွားတစ်ဦးက ညည်းညည်းညာညာ ပြောသည်။

ခြေဆန့်လက်ဆန့် ခဏတဖြုတ် အောက်ဆင်း လျှောက်လိုက်ချင်သည်။ သို့သော် ကိုယ်ဆင်းမှ မော်တော်ထွက်သွားလျှင် မော်တော်ပေါ် မိမိတစ်နေရာစာ ထိုင်ရာလေး ပျောက်သွားလျှင်ဟူသော အတွေးနှင့် မဆင်းဝံ့။

(၉)နာရီခွဲခွဲနီးနီး မော်တော်စက် F.4A. September, 2013.

နိုးပြီ။ ဟော...အူယားဖားယား ပြေးတက်လာကြသူ မနည်းမနောပါလား။ ဗြိတိသိပ်ကမ်းမှ မော်တော်ခွာလေပြီ။

စက်သံ လူသံ အသံပလံ ပေါင်းစုံ ဆူဆူညံညံတို့နောက်တွင် ကျန်ရစ်ခဲ့ပြီ။ လူပြည့်ကုန်ပြည့် ကျပ်စွဲတင်

ဆောင်လာသော မော်တော်သည် ပထော်ပထက်တောင်ကို နီးလိုက်ဝေးလိုက် ကွေ့ဝိုက်၍ လိုရာခရီးသို့ ဦးတည်နေသည်။ ကုလားကျွန်း၊ သန္တာကျွန်း၊ ကျွန်းဆင်းရဲ ကော့မွေးကျွန်းတို့ကို အစီအစဉ်အတိုင်း ဖြတ်သန်းလာသည်။

ခရီးတစ်လျှောက် ဝမ်းစာရှာ ငါးဖမ်းစက်လှေ ပဲ့ထောင်းကလေးများ အချို့ရွက်တိုက်လျက်၊ အချို့လှော်တက်ခတ်လျက် ကျွန်းစုသွား မော်တော်ဘုတ်ဖြတ်သွားသောအခါ ရေလှိုင်းထထဖြင့် နိမ့်ချည်မြင့်ချည် လူးလှိမ့်ကျန်ရစ်ရင်း လက်ပြ နှုတ်ဆက်နေသေးတော့သည်။

(၂) နာရီခန့်ကြာပြီးနောက် ကျွန်းစုမြို့အား လှမ်းမြင်ရသည်။ ကျွန်းစုမြို့နယ်သည် ကပ္ပလီပင်လယ်ပြင်အတွင်း ကျွန်းပေါင်း (၁၈၂) ကျွန်း ပါဝင်ဖွဲ့စည်းနေပြီး အကျယ်အဝန်းအားဖြင့် (၁၈၃၈ ဒဿမ ၄၃၈) စတုရန်းမိုင်ရှိသည်ဟု မှတ်တမ်း တင်ထားသည်။

ကျွန်းစုဆိပ်ခံတံတားထိပ်၌ ရွှေရောင်ဝင်းဝင်း သံသရာအေးစေတီတော်အား မော်တော်ပေါ်မှ ကြည့်ညို့ဖူးမြော်မိသည်။

ဒီရေကျချိန်နှင့်ကြုံ၍ ဆိပ်ခံတံတားပေါ်တက်ရန် မလွယ်၊ မော်တော်အမိုးပေါ်မှ တံတားတိုင်ထောက်တိုင် ထိုမှ ကုန်းဘောင်သစ်သားပြား မတ်မတ်သို့ ကူးရသည်။ မော်တော်အလုပ်သမားလေးများ တွဲခေါ်သဖြင့် အဆင်ပြေဟန်ကျသွားသည်။

ကိုစိုးမြင့်(ဘဏ်)၊ ကိုအောင်ဇော်မိုး(လျှပ်စစ်)နှင့် စာရေးသူတို့က ခရီးဆက်ရဦးမည် ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်တို့ ခရီးကား နဝရတ်အိုင်၊ ပန်းမွှေးတောင်နှင့် မဉ္ဇူသကစေတီတော်သို့တည်း။

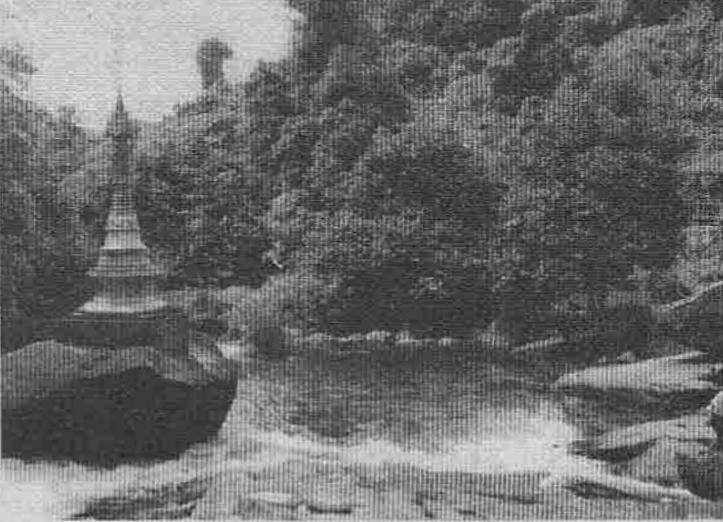
နဝရတ်အိုင်

ကျွန်းစုမြို့မှ နဝရတ်အိုင်ရှိရာ ကတ္တ

◀ ယန်တူးတောင်အား သာယာလှပစွာ ဤသို့ အထေးမှ မြင်တွေ့ရပုံ

▶ နဝရတ်အိုင်နှင့် မြင်းတောင်စတီ

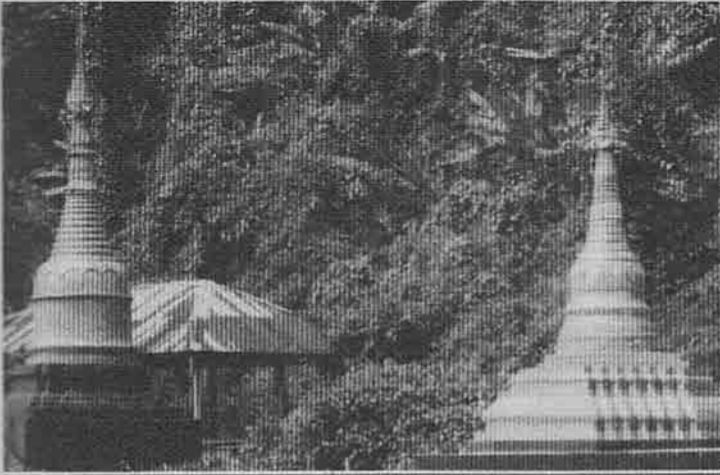

လူသို့ (၅) မိုင်ခန့် လမ်းကွင်းပြီး အကွေ့အကောက်များသည်။ ဆိုင်ကယ် တစ်စီးပြီးတစ်စီး ဘွားခနဲ ဘွားခနဲ။ ကတ္တရာပျောက်၍ ကျောက်ပေါ်မြေပေါ်နှင့် ချိုင့်ခွက်ထူသည်။ လမ်းဘေးဝဲယာ ရော်ဘာခြံကြီးများကို ဖြတ်လာရသည်။

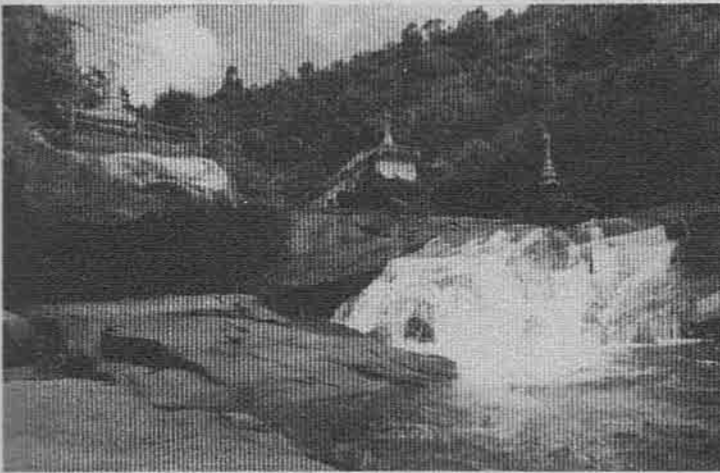
လမ်းတွင် ကတန်ရွာ၊ ကတန်ရွာကား နယ်ချဲ့အင်္ဂလိပ်တို့ ရော်ဘာထုတ်လုပ်ရေးကို ဇောင်းပေးလုပ်ကိုင်ခဲ့သည့် ခြေရာလက်ရာများ ယခုထိ တွေ့မြင်ရသေး

သည်။ KING ISLAND ခေါ် ကျွန်းဘုရင်ကြီးတစ်ခုလုံးကို အခြေချအုပ်ချုပ်ခဲ့ရာနေရာဖြစ်သည်။ တစ်ခေတ်တစ်ခါက လှေသမ္ဗန်တို့ ဝင်ထွက်ကုန်စည်ကူးစည်ကားသော်လည်း ယခု ရျောင်းကော မြောင်းကောသာ ရှိတော့သည်။

ကတ္တလူရွာ အနောက်ယွန်းယွန်းရှိ နဝရတ်အိုင်သည် ကျောက်တေးပျံကြီးနှစ်လုံးကြားမှ ရာသီမပြတ် ဖြစ်ဆင်းလာသော စိမ်းစမ်းဖြစ်သဖြင့် အေးမြကြည်

သစ်ရိပ်ပါးရိပ် စိမ်းစိမ်းနှင့် နဂါးတောင်အိုင် ထေတီထေတီကား မှုထွေရာသည်
လွှဲပြောင်းလာတောင်နှင့် ထားချမ်းငြိမ်ငြိမ်သာ နဂါးတောင်အိုင်

လင်နေသည်။ ကျောက်သား ကျောက်ဆောင် ကျောက်လုံးကြီးများကို ဝါးလုံးထိုး ဝင်ဆောင့်တိုက်စားခြင်းကြောင့် ကျောက်ခုတ်၊ ကျောက်နံရံ ကျောက်ကမ်းပါးကြီးများ မတ်စောက်စွာ ဖြစ်တည်နေသည်။ နဂါးတောင်အိုင်မှ ကာလရွေ့လျော့၍ နောင်လူတို့က နဝရတ်အိုင်ဟုခေါ်ကြောင်း သိရသည်။
ရှေးအခါ ဇော်ဂျီတို့ ဆေးကြိတ်နေရာဟူ၍ သက်ကြီးစကား မှတ်သားရသည်။ ကျောက်ဆောင် ကျောက်လုံးကြီးများ၌ ဇော်ဂျီခြေရာ၊ ကျောက်ဒယ်အိုး၊ ကျောက်ခွက်၊ ကျောက်ဆုံ

ကျောက်မောင်းတို့ ချေးတေးတေး ကျန်နေသေးသည်ကို တွေ့ရသည်။
နဂါးတက်ကျောက်လုံး အောက်ခြေမှ အပေါ်သို့ စဉ်အိုးပုံ အလယ်ဗဟိုခေါင်းပေါက်ကြီး တိုးလျှိုပေါက်ကာ အလင်းရောင်ကို မြင်ရသည်။ ကလေးငယ်တစ်ဦး တွယ်တက်နိုင်သည်။
နဝရတ်အိုင်သည် ယခင်က ဝါးတစ်ရိုက်နက်သည်။ ရွှေငွေရတနာပစ္စည်းများ မတော်တဆ ကျသွားလျှင် ပြန်ဆယ်ယူမရတော့ဟု ဆိုသည်။ မြစ်စိမ်းရောင်စေတီအပါအဝင် စေတီငယ်ဆူ ကျောက်ဆောင် ကျောက်တုံးများပေါ်

တည်ထားသည်။
တောရိပ်တောင်ရိပ် သစ်ရိပ်ဝါးရိပ် စိမ်းစိမ်းစိုနေသည်။ ဆေးဖက်ဝင် တစ်ပင် တိုင်မြဲနန်းနွယ် အပင်များကို အိုင်ဝန်း ကျင် အနံ့အပြား အလေ့ကျပေါက်လျက် ရှိသည်ကို အံ့သြရသည်။
နဝရတ်အိုင်သို့ ဝင်ရာလမ်းတစ်ဖက်တွင် ကြက်တိုက် မုဆိုးကျော် ကရင်ဖိုးထော်တို့ ဇနီးမောင်နှံက တိုက်ကြက်အား လိုက်လံဖမ်းယူနေပုံ၊ ရသေ့သူတော်စင်တစ်ပါးနှင့် တွေ့ဆုံပုံ...

ရေအိုင်ဘက် လမ်းညွှန်ပုံ၊ ကျားကြီးနှင့်တွေ့ပုံ စသည်တို့ကို မုဆိုးကျော်မောင်နှံ၊ ကြက်၊ သူတော်စင်၊ ကျားရုပ်ထုများဖြင့် ပါးစပ်ရာဝေင်လား၊ ဒဏ္ဍာရီလားမသိ။ အဝတ္ထုကရာဝေင် အထောက်အထားမဲ့၍ ခြေရာကောက်ရန် အလှမ်းဝေးလေပြီ။ ရှေးဖြစ်ဟောင်းအောက်မေ့ဖွယ်ရာဟုသာ ဆိုရပါမည်။

ပန်းမေ့တောင်

ကတ္တလူမှ အရှေ့တောင်ဘက် တစ်မိုင်ခန့် သွားရသည်။ တောင်ခြေ၌ တြိဂံသဏ္ဍာန် နတ်ရေကန်ခေါ် စမ်းပေါက်ငယ်ရှိသည်။ ဇွေမိုးဆောင်းရေမခန်းသောကြောင့် တောင်ပေါ်သို့ ရေအတွက် စိတ်အေးရသည်။

သက္ကရာဇ်- ၂၆၃၃ ခုနှစ် (အေဒီ ၉၀၂) တွင် ကျမ်းမင်းဆက်တို့၏ ထောင့်ကွာမြို့(ကောသလ)တည်ပြီးနစ်ပေါင်း(၂၂၀) မင်းဆက်(၄၉)ဆက် နောက်ဆုံးမင်း ဗျန်စက္ကပိတ်အား မဏိစည်သူ တိုက်ခိုက် အောင်မြင်ပြီး ရှမ်းမင်းသမီးက ထော်အိုးပါးနှင့် သင့်မြတ်ရာမှ သမီးတော်သုံးပါး ထွန်းကားသည်။

မြန်နန်းရှင်၊ မြန်နန်းနွယ်၊ မြသီတာဟူသော သမီးတော်များအနက် အလင်းဖြစ်သော မြန်နန်းနွယ်သည် မကွယ်မရှား

◆ တရုတ်ဆိုင်သို့ သွားကုလမ်း ◆

ကျေးတောသားတစ်ဦးနှင့် ရည်ငံသည် ကို မင်းတရားကြီး ရာမျောက်မာန်ရ နယ်နှင့်သည်။

မြန်နန်းနွယ်သည် အလုပ်အကျွေး (၅၀၀)နှင့်အတူ ရေကြောင်းသွားကတ္တူ လှေကြီးဖြင့် ရွက်လွှင့်ခဲ့ရာ ဖောင်ဒွတ် အော်ချောင်းသို့ဝင်သည်။ သိကြားမင်း အိပ်မက်ပေးသဖြင့် မြန်နန်းနွယ်၏ ကြင်ယာတော်ကို မင်းမြောက်တန်ဆာ ဝတ်စားနှင့် ယာယီနန်းစိုက်ရန် နေရာ အတွက် ငယ်ကျွန်(၉၆)ဦးနှင့်တကွ စေလွှတ်သည့်အခါ ပန်းမွှေးတောင်သို့ ရောက်ရှိသည်။

ဖောင်ဒွတ်အော်ချောင်း(ယခု-ထိန်ချောင်း)၊ ကတ္တူ(ယခု-ကတ္တလူ)၊ ကင်းတပ်(ယခု-ကတန်)၊ ကင်းပုန်း(ယခု-ကပ)စသော ရွာကြီးလေးရွာတည်ကာ အုပ်ချုပ်သည်။

မြန်နန်းနွယ်သည် သမီးတော်တစ်ပါး အသေမွေးဖွားရာမှ ယုတ်ညံ့သည်ဖြစ်၍ နန်းဆောင်၌ မကျေလည်မှုများပေါ်ပေါက်မည်စိုးရိမ်သောကြောင့် တိတ်တဆိတ် ကျောက်တလားပြုလုပ် မြှုပ်နှံထားခဲ့သည်။ အလျား(၈)တောင် အနံ(၄)တောင်ရှိသော ကျောက်တလားကြီးကို ပန်းမွှေးတောင်ပေါ် ယနေ့ထိ အထင်အရှား တွေ့ရှိရသည်။

ကျောက်တလားကြီး အနီးတစ်ဝိုက် ဝန်းပတ်လျက် ပွင့်လန်းသောပန်း(ဒေသအခေါ် တောင်လေလီ)သည် အလွန်မွှေးကြိုင်သင်းပျံ့သော ရနံ့ရှိကြောင်း တောင်ပေါ်မှ ခူးပြီး တောင်ခြေရောက်လျှင် မွှေးရနံ့လုံးဝပျောက်သွားကြောင်း။

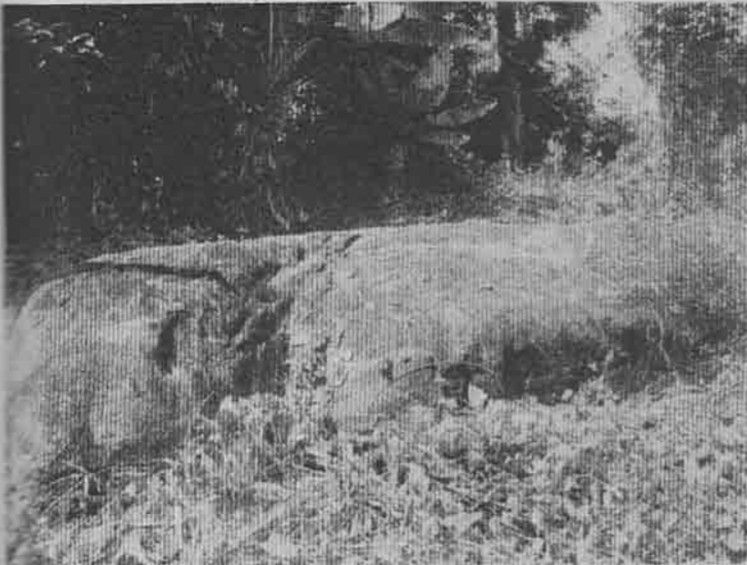
ပန်းမွှေးတောင်ထိမှ ရနံ့မွှေးကြိုင်သော ထေဟာထီ တောင်လေလီပန်း (တောင်ခြေရောက်လျှင် ရနံ့ပျောက် နှမ်းခြောက်သွားသည်) ◆

◆ ထေဟာထီ တောင်လေလီပန်းတောင်ကြီး (ကျောက်တလား အနီးအနားတွင် ပွင့်လန်းသည်)

www.burmeseclassic.com

ပန်းမွှေးတောင် မဇ္ဈသကာစေတီတော်မှ ကျောက်တလားကြီး
ထောင်ခြေရှိ နတ်ဆုကန်

မဇ္ဈသကာစေတီတော်

လန်းလန်းဆန်းဆန်းပန်းများ ချက်ချင်း နွမ်းခြောက်ကုန်ကြောင်း ထူးဆန်း အံ့မခန်း ကြားရသည်။
ယင်းပန်းပင်မျိုးရအောင် မည်သို့ပင် လုံ့လပြု စိုက်ပျိုးသော်လည်း မရှင်သန် ဟုလည်း ဆိုပါသည်။ ရှေးယခင်က "ကျောက်တလားကြီး ဆက်ဆက် ပေါ် ဘုရားဖြစ်မယ်သူ လာလတ္တံ့" ဟု သော တပေါင်ပေါ်ခဲ့သည်။

ပန်းမွှေးတောင်ပေါ် ကျောက်တလား ကြီးနှင့် ပေ(၁၅၀)အကွာ၌ မဇ္ဈသကာ စေတီတော်ကို ကြည့်ညှိဖူးမြော်ရ သည်။ ဤစေတီတော် စတည်ခဲ့စဉ်က အဖြစ်အပျက်များမှာလည်း စိတ်ဝင်စား ရပြန်ပါသည်။
ကောဇာ-၁၃၆၀၊ ပြာသိုလဆန်း(၄) ရက် စေတီတော်မြေသန့်မင်္ဂလာ

သာသနာအလံ စိုက်ထူပြီးနောက် တစ် နာရီခန့်အကြာတွင် မြေသန့်နေရာ တောင်ထိပ်မှ တောင်တစ်ဝက်အထိ လေကြီး မိုးကြီး အခါမဲ့ တိုက်ခတ် ရွာ သွန်းသည်။

ကျွန်တောင်ခြေတစ်ဝက် နေပူလျက် ရှိသည်။ မိုးစဲပြီးနောက် စေတီတော် အနောက်တောင်ထောင့်အရပ် တောင် လောင်ပန်းတောအတွင်းမှ ဒက္ခိဏသာ ခါပုံတော် ခြံတောင့်တို့ဆရာ ပေါ် ထွက်နေသည်ကို ထူးဆန်းစွာ တွေ့ရ ပါသည်။

ကောဇာ ၁၃၆၀၊ ပြာသိုလဆန်း(၇) ရက် ရဟန်းတော် (၉)ပါးဖြင့် မြေနှစ် မင်္ဂလာတွင် ပန်းမွှေးတောင် မြည်ဟည်း သည်။

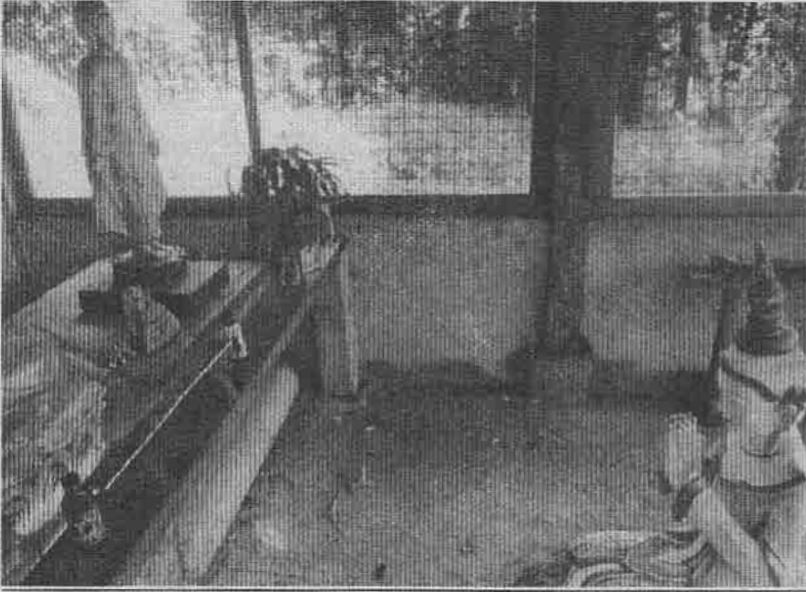
ကောဇာ-၁၃၆၀၊ တန်ခူးလဆုတ် (၁၀)ရက် စနေနေ့ စေတီတော် ပန္နက် ချ မင်္ဂလာတွင် မိုးသားတိမ်ညို အံ့ခိုင်း ပြီး လေပြည်လေညင်းအေး အဆက် မပြတ် တစ်သုန်သုန် တိုက်ခတ်သည်။

ကောဇာ-၁၃၆၁၊ တပေါင်းလဆန်း (၁၂)ရက် မြေတွင်းဌာပနာမင်္ဂလာတွင် လှည်းနွားသံ တက္ကီကျီ ကြားရသည်။

ကောဇာ-၁၃၆၅၊ တပို့တွဲလဆုတ် (၇)ရက် ကြာသပတေးနေ့ စေတီတော် ကြီးပြီးသည်။ ကောဇာ-၁၃၆၇၊ ကဆုန် လဆန်း(၇)ရက်၊ ရွှေထီးတော်တင် အောင်မြင်ပြီးစီးသည်။

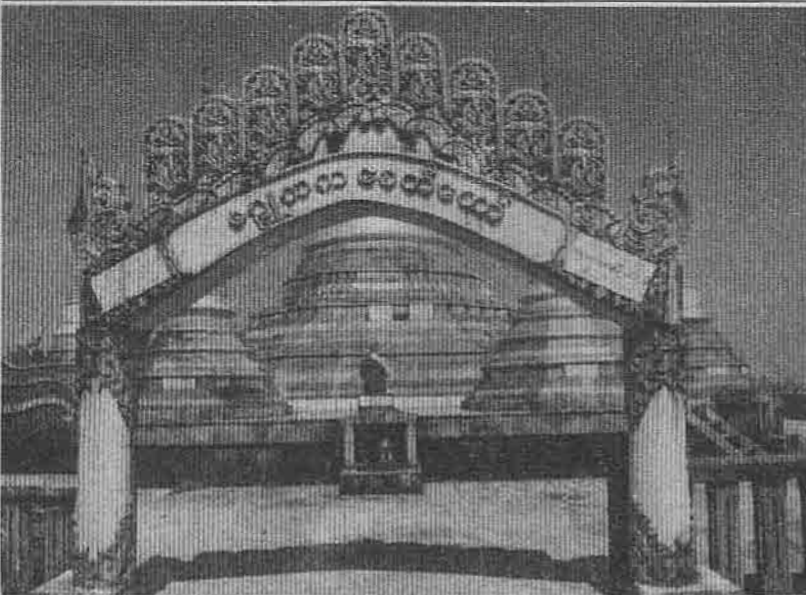
ရွှေထီးတော်တင်မတိုင်မီ သုံးရက် လုံးလုံး တောင်လောင်ပန်းနှင့် တောပန်း ပေါင်းစုံ ပန်းရနံ့ ပန်းမွှေးတောင်တစ် တောင်လုံး မွှေးထုံသင်းပျံ့လျက် ရှိ သည်။ ကျေးငှက်သာရကာ တော တိရစ္ဆာန်ပေါင်းစုံ၏ သာယာစွာ တွန်ကျူး သံ သောသောညံ့နေသည်။

ရွှေထီးတော်တင်လျှင် သံယာလောင် များ ဘုရားအနေကဇာတင်နေ့၌ လေ

➤ အဖွဲ့အစည်း ခြေတင်ပျံအား ဖော်ပြထားရာအား နှစ်ထောင် (အောင်တွင် အမှတ်ပတ်စပို့)

➤ ဖန်တီးတော်မူ ပြုစုထားသော

ပြင်းတိုက်ခတ်လာပြီး စေတီပေါ် မိုးနေ
သော ညောင်ကိုင်ကြီးများ ကျိုးကျကုန်
သည်။ ရွှေထီးတော် ပတ်ပတ်လည်၌
ပျားကောင်ကလေးများ ဝဲယုံဖူးမြော်
သည်။

အမျိုးသမီးတစ်ဦးက ရွှေမန်ကျည်း

စေ့သုံးတောင့် လာရောက်လှူဒါန်းခြင်း
တောထွက်ရဟန်းတစ်ပါးက လက်စွပ်
ကြီးကြီးတစ်ကွင်းနှင့် ကျောက်တစ်လုံး
လှူဒါန်းခြင်းအတွက် ဌာပနာသွင်းနှိခဲ့
သည်။

ရွှေထီးတော်တင်လှူပြီး တစ်လတွင်

စေတီ ရင်ပြင်တော်အတွက်
ညအချိန် ကျောက်တန်း
စီနေစဉ် စေတီအရှေ့ မြောက်
ထောင့် ကျောက်တုံးများ သယ်
ယူနေသော အကျိုးတော်
ဆောင် အဖွဲ့က အနောက်
ဘက်အရပ်မှ လက်ခုပ်လက်
ဝါးများတီးကာ ဝမ်းမြောက်
ဝမ်းသာ အားရပါးရ ရယ်မော
သံများကို ပြတ်ပြတ်သားသား
ကြားကြရသည်။

မဉ္ဇူသက စေတီတော်
တရားစခန်း ဖွင့်စဉ်ကလည်း
ညတရားနာ သိမ်းချိန်တိုင်း
လှပကျော့ရှင်းသော အမျိုး
သမီးတစ်ဦး ထွက်ထွက်သွား
သည်ကို ထင်ထင်ရှားရှား
မြင်တွေ့ကြရသည်။

ကျွန်တော်တို့သည် နောင်
လာနောင်သားများ အမှတ်
သတ်ရှိစေရန် အမြော်အမြင်
ကြီးစွာနှင့် ခြံတောင်ပို့ဘုရား
ပေါ်တော်မူနေရာကို ငုံ့၍ ကိုး
ကွယ်ထားသော ဒက္ခိဏ
သာခါ ဘုရားကို ဖူးကြသည်။

အပြန်လမ်းတွင် ဤ
ပန်းမွှေးတောင်၌ တရားထိုင်
ဥပုသ်သီလ ဆောက်တည်ခဲ့
သော ဦးသုဇာတ၏ မဉ္ဇူသက
စေတီတော်မြတ်ကြီးအား ကန်
တော့ပန်းဆင်ခဲ့သော ကဗျာ
အဖွဲ့အစည်းကို ပြန်လည် အမှတ်

တရ ရှိလာတော့သည်။

မောင်စိမ်းထွေး
(ထားဝယ်)

တိုင်းရင်းဆေးပညာ ဆည်းပူးရာတွင် ဂယနက သိထားအပ်သည့်

ဇာတ် (၇) ပါးကို စိစစ်သောပညာ

ဒိုးပေသန်

၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်က ရှေးမိနောက်မိ တိုင်းရင်းသမားတော်ကြီး ဦးသံခဲ (၇၀)နှစ်ကို တွေ့ရတယ်ဆိုရင်ပဲ မေးစရာ၊ ဆွေးနွေးစရာတွေက ခေါင်းထဲ အစီအရီ ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ပါတယ်။

မေးသရွေ့ကို ကျေနပ်လောက်အောင် အဖြေပေးနိုင်လို့ပါ။ အဆွေးနွေးခံလို့လဲ ဖြစ်ပါတယ်။

တိုင်းရင်းဆေးပညာကို မိမိတို့ထံ သင်ယူတဲ့နေရာမှာ ကျိုးကျိုးနွံနွံ လိုလို ချင်ချင် ကြိုးစားပမ်းစား အပင်ပန်းခံပြီး သင်ယူပါမှ ကျေနပ်သဘောကျ လေ့ရှိကြတဲ့ ရှေးခေတ် တိုင်းရင်းသမားတော်ကြီးများဟာ ဆရာစား မချန်ဘဲ ပညာကုန် သင်ပေးလေ့ရှိကြောင်း သိရပါတယ်။

ဆရာကြီး ဦးသံခဲဟာ ရှေးခေတ် ဆရာကောင်းများနဲ့ တွေ့ကြုံဆည်းပူးခဲ့ရသလို ဖခင်ကြီးကိုယ်တိုင်က တိုင်းရင်းသမားတော်ကြီး ဖြစ်တဲ့ အတွက် အထူးပဲ ကြိုးစားသင်ယူခွင့် ရရှိခဲ့ပါတယ်။

ရှေးက ဆရာဆရာများ
အသိအမှတ်ပြုခဲ့သည့်
သမားကောင်းတစ်ဦးဖြစ်ရေး
လမ်းညွှန်

စာရေးသူ ဆရာကြီးကို ဂါရဝတရား ရှေ့ထားပြီး တွေ့ဆုံတဲ့အခါ ဖော်ပြပါ ခေါင်းစဉ် အကြောင်းရပ်ကို မေးမြန်း ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။

ဆရာကြီးက...
'ရှေးက တိုင်းရင်းဆေးပညာကို သင်ယူပြီဆိုရင်...

"ဆောင် ပျက် ခိုက်၊ ဝှက်၊ လွန်၊ ဆုံး၊ ချုပ်" ဝါစုက္ကတ တတ်အောင်သင် (ဝိရိယစိုက်ပြီး သင်) "ဓာတ်ပြေဆောင်လျက် တောဆီပျက် ခိုက်လျက်သည်မြေတွင်"

လို့ အစရှိတဲ့ လင်္ကာကို နားလည် သဘောပေါက်အောင် သင်ယူကြရတယ်။

အရေးကြီးသော
ဇာတ်(၇)ပါး

ဒီဇာတ်(၇)ပါးကို အကြမ်း ဖျင်းလောက်တော့ သိကြမှာပါ။

- ၁။ ပထဝီ
- ၂။ စာတော
- ၃။ အာပေါ
- ၄။ ဝါယော
- ၅။ အပုပ်
- ၆။ သည်းခြေခွံ
- ၇။ အကာသတို့ပိယ'

အဲဒီနောက်တော့ စာရေးသူ ဘက်က မေးမြို့လာတဲ့အတွက် သမားတော်ကြီးနဲ့ စာရေးသူတို့ မေးမြန်းဆွေးနွေး ဖြစ်သွားကြပါတယ်။

▲ 'စာတောက ထရာကြီး ဖြောင့်တဲ့ လင်္ကာပါ သဘောကို ထင်ပြီး ရှင်းပြပေးရောင်ပါတယ်'

○ 'တောင်ဆိုတာက ခန္ဓာကိုယ်ထဲက ဓာတ်တစ်မျိုးမျိုး အားကောင်းပြီး ရှေ့ဆောင်နေတာပါ။ ပျက်ကတော့ ရှင်းပါတယ်။ ဓာတ်တစ်ခုခု ပျက်နေတာပါ။

ငုပ်က ဓာတ်တစ်ခုခု ခိုက်ရင်

ဇာတ် (၇)ပါးကို စိစစ်သည့် ပညာရှင်အကြောင်း ရှင်းပြသည့် ထရာကြီး ဦးသံခဲ

တခြားဓာတ်တစ်ခု ငုပ်သွားလေ့ ရှိပါတယ်။

လွန်ဆိုတာက ဓာတ်တစ်ခုခု လွန်ကဲနေတာပါ။

ဆုံးဆိုတာကတော့ ဓာတ်တစ်ခုခု ဆုံးရှုံးပျက်စီးနေတာ။

ချုပ်ဆိုတာက ဓာတ်တစ်ပါးပါး အလုပ် မလုပ်နိုင်ဘဲ ချုပ်ငြိမ်းနေတာပါ။

▲ 'ဘယ်ဓာတ် ပျက်ပျော့ပျောက်တာကို ရှာတဲ့ ဝိသေသတို့နည်း ခွဲသမား

www.burmeseclassic.com

ကြော်ငြာအသင်းပါ။

တိုင်းရင်းစားသင်းမှတ်တမ်း 0412 YR 004687
လိုင်စင် ၇/၂၀၀၈၊ တစ်ထပ် (တိုး) - ၁၃၁၂

အဆီကျအကြောပြေဆီး၊ ဝမ်း၊ မှန်စေတဲ့

မုံရွာ ဆရာမိုး ရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး

ကြော်ငြာခွင့်ပြုရက်အမှတ်တစ်ဝက် (စာနယ်ဇင်း) ၀၃၀/၀၁၁၀၄

“ကိုဇော်ရဲနိုင်ကို ကြည့်လိုက်ရင် သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်နေတာပဲ။ အသားအရေ စိုပြည်ပြီး အဆီတွေလည်းကျ၊ အသားတွေလည်း ကျစ်လျစ်လာတယ်။ ဆေးကောင်းတစ်လက်တွေ့ထားပြီထင်တယ်။ ဆေးကောင်းရှိရင် လက်တို့သတင်းပေးပါဦး။”

“သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်ဆို မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး လက်ကိုင်ထားလို့ပါ။ ကျန်းမာရေးရှုထောင့်က ကြည့်ရင် နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ မှန်မမှန် မိမိကိုယ်တိုင် ဆန်းစစ်ပြီး ပြုပြင်နေထိုင်သွားဖို့လိုတယ်မဟုတ်လား။ လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ ဓာတ်ကြီးဝါးပါးညီညွတ်မှုတပြီး မဖောက်ပြန်ဘဲ ဝင်လမ်း၊ ထွက်လမ်း မှန်ကန်ခြင်းရှိဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ ဂိတနယ်မှာ စည်းနဲ့ဝါးဟာ အဓိကကျသလို လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ဆိုရင် ဆီးနဲ့ဝမ်းဟာ အဓိကကျပါတယ်။ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်းခေါင်းမခဲဆိုတဲ့ စကားရပ်လည်းရှိတယ်မဟုတ်လား။”

“ဟုတ်ပါ့ဗျာ... ဒါထက် ကိုဇော်ရဲနိုင် အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက် စားတာလား။ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်ဆိုတာ ပြောပြဦးမုပေါ့။”

“ကျွန်တော်တို့မိသားစု အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်သလို ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက်မဟုတ်ဘဲ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်သလဲဆိုရင် အဖီဆေးကို နေ့စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲခြင်းဖြင့် လေငန်းလေဖြတ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ခြင်း၊ နှလုံးအဆီဖုံး၊ အသည်းအဆီဖုံးခြင်းတို့ကို ကာကွယ်ပြီး ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခြေ၊ လက်များ ထုံကျဉ် ကိုက်ခဲလေးလံခြင်း၊ အစာအိမ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ လေကြောင့်ဖြစ်သော ဗိုက်နာ၊ ဗိုက်အောင့်ဖြစ်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်၊ အပြင်လိပ်ဖြစ်ခြင်း၊ သွေးကျခြင်း၊ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ ချုပ်ခြင်း၊ ဆံပင်ဖြူခြင်း၊ မျက်စိမှန်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်လေးလံထိုင်းမှိုင်းပြီး ညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ခံတွင်းနံ့ဆိုးခြင်း၊ ချွေးနံ့မကောင်းခြင်း၊ မျက်နှာပေါ်တွင် ဝက်ခြံ၊ တင်းတိပ်များထွက်ခြင်း၊ အသားအရေ အက်ကွဲခန်းခြောက်ခြင်း၊ စိတ်ဖိစီးမှုများ၍ ကိုယ်လက်မအိမသာဖြစ်ခြင်း စတဲ့ ရောဂါများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါတယ်။”

ခန္ဓာကိုယ်တွင်းရှိ ပိုလျှံနေသောအဆီများကို လျော့ကျစေပြီး အပူ၊ အပုပ်၊ အညစ်ကို ယူထုတ်ပစ်သလို ကင်းစင်စေရုံမက ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်များ နေ့စဉ်သုံးစွဲခြင်းဖြင့် ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ မှန်ကန်၍ မွေးဖွားရလွယ်ကူပြီး ကလေးတွင် လေနာကင်းကာ ကျန်းမာစေခြင်း စတဲ့ အကျိုးကျေးဇူးတွေ ခံစားစေနိုင်ပါတယ်။”

“ကိုဇော်ရဲနိုင်တို့မိသားစု သုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ကျား/မ စွယ်စုံရတဲ့ ဆေးကောင်းတစ်လက်ပဲဗျို့။ ကျွန်တော်လည်း သုံးမယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်တို့ ခင်ဗျားတို့လို စာရေးဆရာ၊ ပန်းချီဆရာ၊ ကွန်ပျူတာသမားတွေ၊ အညောင်းထိုင်သူတွေ၊ အဆီများ အဝလွန်သူတွေ၊ တစ်ကိုယ်လုံးလေးလံထိုင်းမှိုင်း ညောင်းညာကိုက်ခဲနေသူများအတွက် ဖီဆေးက ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်လို့ နေ့စဉ်မှန်မှန်သုံးစွဲဖို့ လက်ကိုင်ထားရမယ့် ဆေးကောင်းတစ်လက်မို့ ဆေးရဲ့ကောင်းခြင်းဂုဏ်သတင်းကို အပေါင်းအသင်းတွေသိအောင် ရေးသွင်းကြေညာလိုက်ချင်ပါရဲ့ဗျာ။”

ရန်ကုန်မြို့၊ မန္တလေးမြို့နှင့် ပုံရားမြို့၊ ဖော်လမြိုင်မြို့ရှိ မြန်မာ့ဆေးမျိုးစုံဖြန့်ချိရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံးသို့ဖြန့်ချိပေးနေပါပြီ။

ပင်ရင်း - မုံရွာ-ဆရာမိုး တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေးနှင့်ဆေးကုခန်း
အမှတ်-၁၂/၃၅၆၊ ဗေတစိလမ်းမကြီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း-၀၁-၆၉၀၅၇၇၊ ၀၉-၅၁-၈၈၆၃၂
ပုံရွာဆရာမိုး - ဖုန်း-၆၉၉၆၃၁ လိုင်းခွဲ (၃၄၇)၊ ၆၉၀၄၅၆ လိုင်းခွဲ (၃၄၇)

၁၂ နက္ခတ္တရာစင်ကြည်မဂ္ဂဇင်း

www.burmeseclassic.com

သံတွဲမြို့ လွန်ရွာမှ

မပုတ်မသိုးသည့်

ဆရာတော်ကြီး

ဦးသူဏတ

မောင်လင်းခိုင်

ကျွန်တော် လွန်ရွာသို့ ရောက်ခဲ့ပါသည်။ လွန်ရွာတွင် ပျံလွန်တော်မူပြီး မပုပ်မသိုးသော ဆရာတော်ဦးသူဏတ ရှိနေသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတော် ပျံလွန်တော်မူခဲ့သည်မှာ (၂၉)နှစ်မျှရှိခဲ့ပါပြီ။ ဆရာတော်၏ ရုပ်အလောင်းကား မပုပ်မသိုးဘဲ ယနေ့တိုင်ရှိနေဆဲ ဖြစ်ပါသည်။

လွန်ရွာဆို၍ ဖြစ်ကောင်းပေါ်ဒေသ ရောဂတ်တိုင်းဒေသကြီး၊ ဟင်္သာတမြို့ အနီးမှ လွန်မြို့မဟုတ်ပါ။ သံတွဲမြို့မှ နာမည်တူ လွန်ရွာ ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်သည် ဆရာတော်အကြောင်း ကြားသိပြီး ဆရာတော်ရှိရာသို့ သွားရောက်ချင်ခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော် ပျံလွန်တော်မူစဉ်က ကျွန်တော် ရန်ကုန်တွင် ရှိနေခဲ့ပါသည်။ ၁၉၈၄ ခုနှစ်လောက်က ဆရာတော် ပျံလွန်တော်မူခဲ့ပါသည်။ ကျွန်တော် အလုပ်မှ အနားယူပြီး ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်တွင် သံတွဲသို့ ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်ရှိရာသို့ သွားမည်ဟု အကြိမ်ကြိမ် အားခဲခဲ့ပါသော်လည်း အခြေအနေ အရပ်ရပ် အကြောင်း အမျိုးမျိုးကြောင့် ဆရာတော် ပျံလွန်တော်မူရာသို့ မရောက်ရှိနိုင်ခဲ့ပါ။

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလကျကာမှ အကြောင်းဆုံလာခဲ့သည်။ မိတ်ဆွေတစ်ဦး၏ အလုပ်ဌာနမှ ကားကလမ်းကြိုခေါ်လာသဖြင့် ရောက်ရှိခဲ့တော့သည်။

ဆရာတော်၏ ကျောင်းတွင် ဦးကဝိနန္ဒဆိုသော ဦးပွင့်တစ်ပါး ကျောင်းထိုင်နေပါသည်။ ထိုဦးပွင့်ဦးကဝိသည် ကျွန်တော်နှင့် သိကျွမ်း
F.5A, September, 2013.

ဆက်ခေတ် (၁၉)၊ ဝါခေတ် (၆၁)
၁၉၈၄-ခု၊ ခေတ်တော်တော် (၂၅) ရက်နေ့တွင် ပျံလွန်တော်မူသော
(လွန်မြို့-မကေး) ဆရာတော် (ဦးသူဏတ)

ရင်းနှီးသည့် ကိုယ်တော်တစ်ပါး ဖြစ်ပါသည်။ ရန်ကုန် မရမ်းကုန်းမြို့နယ်၊ ကျောက်ရေတွင်း မြောက်ပိုင်းတွင် ဦးကဝိသည် ရန်ကုန်မှာ နေခဲ့ဖူး "ဓမ္မသစ္စာပိပဿနာကျောင်း" ဟု နာမည်ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၃၃

တည်ထောင်ပြီး ဦးကဝိ၏အစ်ကို ဦးကောသလ္လက တရားပြဆရာတော် အဖြစ် တာဝန်ယူကာ ဦးကဝိက တိုက် အုပ်အဖြစ် ကြီးကြပ်၍ ဝိပဿနာ တရားစခန်း ဖွင့်ခဲ့ပါသည်။

ကွယ်လွန်သွားခဲ့ပြီဖြစ်သော ဇာတ် မင်းသားကြီး ဦးအောင်မောင်းသည် ရဟန်းဝတ်၍ တရားထိုင်ခဲ့ဖူးပါသည်။ ကျွန်တော်က ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ်တွင် ကျောင်းဝင်းထဲ၌ တစ်နှစ်မျှ နေခဲ့ဖူးပါ သည်။

ယခုအချိန်တွင် ဆရာတော် ဦးကောသလ္လလည်း ပျံလွန်တော်မူ သွားပြီဖြစ်၍ တရားစခန်းလည်း ရပ်ကာ ဦးကဝိလည်း ဇလွန်ရွာကြီး တွင် ကျောင်းထိုင်ဆရာတော် ဖြစ်နေခဲ့ ပါပြီ။

ရွာကလူတွေသွားတိုင်း “အိဒီကောင် ကို လွတ်လိုက်ပါ” ဟု မှာတတ်သည်။ ရွာနှင့် ဇလွန်မှာ (၁၆)မိုင်မျှ ဝေးသည်။ ရန်ကုန်မှာကဲ့သို့ သွားရေလာရေက မလွယ်ကူသဖြင့် ကြန့်ကြာနေခဲ့ပါ သည်။ ယခုတော့ ကျွန်တော် အလွန် ရောက်ချင်လှသော ဇလွန်ရွေ့၍ တော် သို့ ရောက်ရှိခဲ့ပါပြီ။

ကားပေါ်မှ ဆင်းသည်နှင့် လမ်း ဘေးတွင် ဓမ္မသစ္စာကျောင်းအမည်ရှိ ကျောင်းကြီးက ထီးထီးမားမားတည်ရှိ နေပါသည်။ ဦးကဝိတစ်ပါးတည်း ကျောင်းထိုင်နေပါသည်။

ကျောင်းကြီးက ဝေးမကျောင်းကြီး၊ ကျောင်းဝင်းကြီးကလည်း အကျယ် ကြီး။ ကျွန်တော်နှင့် ဦးကဝိ ရှေးဟောင်း နှောင်းဖြစ်တွေ ပြောကြသည်။

ဦးကဝိမှာ ကျောက်လိပ်ကလေး တစ်လုံးရှိသည်။ ဖန်ဘူးနှင့် စိပ်ထား သည်။ ဆရာတော်ကြီးအား ဖူးဖို့ လာ ကြသည့် ဧည့်သည်တွေကလည်း

ပြတ်သည်ဟုမရှိပါ။ ကားစင်းလုံးငှား၍ လာကြသည်။

ဧည့်သည်လာတိုင်း ဦးကဝိကို ဦးတိုက်ကြသည်။ ဦးကဝိကလည်း ဧည့်သည်လာတိုင်း သူ့ကျောက်လိပ် ကလေးကို ထုတ်ပြလေ့ရှိသည်။

ကျွန်တော် ဦးကဝိကျောင်းမှဆင်း၍ မပုပ်မသိုးသည့် ဆရာတော် ဦးသုဇာတ ရှိရာ ကျောင်းဆောင်ကလေးသို့ သွား သည်။ ဆရာတော်၏ ရုပ်ကလာပ် တော်အား ဂူမှ ခေတ္တထုတ်၍ ကျောင်း ထဲတွင် နေရာရွှေ့ထားသည်။ အလှူ တစ်ခုရှိ၍ ဟုဆိုသည်။

ပုဂံခေါင်းထဲတွင် လဲလျောင်းနေသည်ကို အနီက ဖူးရသည်။ ဆံပင်မှာ ညှပ်ပြီးစ ဆံပင်ကဲ့သို့ တိုတိုကလေး အနက်နှင့်အဖြူ မှာ ရောထွေးနေသည်။ အဖြူရည်လည်း ယဟုတ် အနက်ရည်လည်း ယဟုတ် အဖြူနှင့် အနက် ရောထွေးနေသည်။

ခြေဖဝါး လက်ဖဝါးတို့မှာ ပြည့်ပြည့်စာ မရှိတော့ဘဲ ပိန်ခြောက်နေသည်။ အရောင် အဆင်းမှာ ဆိပ်ဖွဲ့ ဘီလပ်မြေကိုပိုပြီး နှစ် ကြာလာသောအခါ အရောင်ပြောင်သွားတီ သကဲ့သို့ အရောင်လွှင့်ကာ ချောက်စားပါ များသည့် ကျောက်ကဲ့သို့ အလွင်သဏ္ဍာန် ရှိနေသည်။

ကျွန်တော် ဆရာတော်အကြောင်း သိချင်၍ ကျောင်းဒကာကြီးတစ်ဦးဖြစ် သည့် ဦးတင်အေးအား မေးကြည့်ပါ သည်။ ဦးတင်အေးက သူ့သိသလောက် ပြောပြပါသည်။

‘ဆရာတော်က ဒီကျောင်းကို ပျံလွန် တော်ပူခေါ်မှ ရောက်လာတာ ဟောကျောင်း မှာချည်းနေတာ တရားအလုပ်ပဲ လုပ်နေ တာ’ ဟု ပြောပါသည်။

‘ကျောင်းရှေ့မှာ စေတီတစ်ဆူနဲ့ ဗောဓိပင်တစ်ပင်က ဆရာတော် တည်ခဲ့

စိုက်ခဲ့တာပေါ့’ ဟု ဆရာတော်အကြောင်း ပြောပြ သည်။

‘ဆရာတော်က အသီးအရွက်ဟင်း ကြိုက်တယ်။ (ပျံလွန်တော်မူသွား သောဆရာတော်) ကြိမ်းဖူးဆို အလွန် ကြိုက်တယ်။ ကြိမ်းဖူးကို ရှာပြီးချက်ဝေ ရတယ်’ (ကြိမ်ဖူးမှာ လူတွေ သုံးနေ ကြသည့် ကြိမ်ပင်မှ ထွက်စအဖူး ဖြစ်ပါသည်။)

ကျွန်တော်ပြန်ဖို့ ဦးကဝိကို သွားနှုတ် ဆက်ရသည်။

‘အေး နောက်တစ်ခါ လာခဲ့ဦး။ နောက်တစ်ခါဆို တက်လူစိန်ပါခေါ်ခဲ’ တက်လူစိန်မှာ ရန်ကုန်ကျောက်ရေ တွင်းမှာ ရှိစဉ်က အတူနေခဲ့ဖူးသူဖြစ် သည်။ တက်လူက ကျန်းကျန်းမာမာ ဖြင့် ပြေးနိုင်လွှားနိုင်တုန်းဖြစ်၍ သူ့ ကျောင်းကို စက်ဘီးဖြင့် ခဏခဏ ရောက်သည်။

‘လာခဲ့ပါဦးမယ်’ ဟု ပြောပြီး ဦးချပြန်ခဲ့ရသည်။ ပြောသာပြောသည်။ နောက်တစ်ခါက နောက်တစ်ကြိမ် ရောက်ဖို့ဆိုသည်မှာ အပြောလွယ်သလောက် အသွားခက် သည်။

‘ငါ (၈၅)နှစ်ရှိပြီ ကျန်းမာတုန်းလာခဲ့’ ဟု ဆိုသည်။

‘တင်ပျံ’ ဟု ပြောပြီး အပြန်ကားရှာဖို့ ကျောင်းပေါ်မှ ဆင်းခဲ့ရတော့သည်။ ကျွန်တော် ရောက်တုန်းရောက်ခိုက် တွေ့သိခဲ့ရသမျှ ဆရာတော်အကြောင်း ကောက်ကြောင်းကလေး ဆွဲကြည့်မိပါ သည်။ ကျောင်းဒကာကြီး ဦးတင်အေး ထမင်းစားသွားစဉ် လှမ်းပြောလိုက်ဘိ သကဲ့သို့...

‘ဆရာတော်အကြောင်း ပြော

ဆက်တော် (၅၉)၊ ဝါတော် (၆၀)
၁၅၁၄-ခုနှစ်၊ ဝါတော် (၅၅) ရက်နေ့တွင် ပျံလွန်တော်မူသော
(၉၅၆-မရစေး) ဆရာတော် (ဦးသုဇာတ)

မယ်ဆိုရင် တစ်နေ့လုံး၊ တစ်ညလုံး ပြောမကုန်ဘူးဗျ

မြင်တွေ့ သိသရသမျှကလေးနှင့် ပြည့်စုံလိမ့်မည်ဟု မထင်ပါ။ ဆရာ့ ဆရာအကြောင်း ကိုယ်ရေးမှတ်တမ်း အအုပ်ငယ်ကလေးတစ်အုပ် ရခဲ့သဖြင့် ဆိုစာအုပ်ပါ အချက်အလက်တို့ကို ဆိုကားပြီး ဖြည့်စွက်ရေးရပါသည်။ ဆရာတော်မှာ တစ်ရွာတည်း၊ တစ်နေရာတည်းတွင် အမြဲ မနေဘဲ ဆွဲပြောင်းနေထိုင်သဖြင့် ဆရာတော် ဆွဲပြောင်းနေထိုင်သည့် ရွာတို့ကို နှစ်စဉ်အလိုက် ထည့်၍မရေးတော့ပါ။ ဆရာတော်၏ ကြီးစားအားထုတ် သည့် တရားအလုပ် ပြီးမြောက်ခြင်းတို့ သာ မူလဖြစ်၍ တရားအလုပ်ကိုသာ အဓိကထား ရေးပါသည်။

ဆရာတော်ကို မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၆၆ ခုနှစ်၊ တော်သလင်းလဆန်း ၁၅ရက်နေ့တွင် ခမည်းတော် ဦးတာနီ၊

မယ်တော် ဒေါ်စိမ်းတို့မှ မွေးဖွားခဲ့ပါ သည်။ မွေးချင်း(၅)ယောက်တွင် စတုတ္ထမြောက်ဖြစ်ပြီး ငယ်နာမည် မောင်စိန်ဝိုးဖြစ်ပါသည်။

အရွယ်ကလေး ရလာသောအခါ အတန်းကျောင်းမနေဘဲ ကိုရင်ဝတ်ခဲ့ သည်။ သို့သော် ကိုရင်ဝတ်နှင့် မပျော် မွေ့သဖြင့် လူဝတ်လဲခဲ့ပြန်လေသည်။ အသက်(၁၃,၁၈)တွင် မိဘများနှင့် လယ်ယာကိုင်ကျွန်း အတူလုပ်ကိုင် ခဲ့သည်။

သို့သော် လူငယ်သဘာဝ အပျော် အပါးသို့ စိတ်ညွတ်ကာ မလုပ်ချင်း မကိုင်ချင် ဖြစ်နေခဲ့လေသည်။ မိဘတို့ က ကြိမ်းမောင်း ပြောဆိုလာသောအခါ ရဟန်းဘောင်သို့ စိတ်ပြန်လည်ကာ ကိုရင်ဝတ်ပြန်လေတော့သည်။

ကိုရင်ဝတ်နှင့် အသက်(၂၀)ပြည့် သောအခါ ဦးသုဇာတအမည်ဖြင့် ၁၂၆၆ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း

(၁၅)ရက်နေ့တွင် ပဉ္စင်းအဖြစ် ရောက်ရှိ လေတော့သည်။ ပဉ္စင်းအဖြစ် ရောက် ရှိပြီး ဒကာ၊ ဒကာမတို့ အလိုဆန္ဒအရ တစ်ရွာတစ်ရွာသို့ ပြောင်းရွှေ့ကာ ကျောင်းထိုင်ခဲ့ရလေသည်။

ဒကာ၊ ဒကာမတို့က တောစပ် တောင်ကမူကလေးတစ်ခုတွင် ဝါး ကျောင်းကလေး ဆောက်လုပ်ပြီး ထိုကျောင်းကလေးတွင် တစ်ဝါဆိုခဲ့ သည်။

ထိုမှတစ်ဖန် ကျောင်းကလေး၏ မြောက်ဘက် ကိုက်(၄၀)အကွာတွင် ဒုတိယအကြိမ် သစ်၊ဝါးတို့ဖြင့် ကျောင်းဆောင် ဆောက်လုပ်လျှင်အိန် ကြပြန်သဖြင့် ထိုသစ်သားကျောင်း ကလေးတွင် (၅)ဝါမျှ ဆိုခဲ့ရသည်။

ထိုကျောင်းမှတစ်ဖန် ကျားအိုဆို သောရွာတွင် ကျောင်းထိုင်ဘုန်းကြီး မရှိပြန်သဖြင့် ရှင်သုဇာတအား လာ ရောက်ပင့်ကြပြန်ရာ ဒကာ၊ ဒကာမတို့

အလိုသို့လိုက်၍ လက်ရှိကျောင်းတွင် ရခိုင်ပြည်နယ်၊ ရဲကျွန်းမှ ဦးပဋ္ဌင်းငယ် တစ်ပါးအား ကျောင်းလွှဲအပ်ပြီး ကျား အိုကျောင်းသို့လိုက်ကာ ကျောင်းထိုင်ရ ပြန်လေတော့သည်။

ကျားအိုကျောင်းတွင် သုံးဝါမျှဆိုပြီး ကမ္ဘာ့ဌာနားဘာဝနာတရားများ ပွားများ အားထုတ်လိုစိတ် ပေါ်လာသဖြင့် လူသူ မနီး ရွာနှင့် အတန်ငယ်လှမ်းသည့် တောစပ်ကလေးတွင် ကျောင်းတစ် ဆောင် ဆောက်လုပ်စေပြီး တစ်ပါး တည်း နေထိုင်ကာ (၂)မိုး၊ (၂)ဝါမျှ တရားအားထုတ်နေလေတော့သည်။

တရားအားထုတ်နေစဉ် မူလ ကျောင်းမှ လွှဲပြောင်းထားခဲ့သော ရဟန်းငယ် ပျံလွန်တော်မူသဖြင့် တော ကျောင်းကို စွန့်ခွာကာ မူလ လွေန် ကျောင်းတွင် သီတင်းသုံးပြန်လေ တော့သည်။

လွေန်ကျောင်းတွင် လေးဝါမျှ သီတင်းသုံးနေစဉ် ချောင်းဖျားဟုခေါ် သော တောရွာကလေးတစ်ရွာတွင် အိမ်ခြေ(၁၅)အိမ်မျှရှိပြီး သံဃာမရှိ သဖြင့် ဆရာတော်အား လာရောက် ပင့်ကြံပြန်ရာ (၂)ဝါ၊ (၂)မိုးမျှ သွား ရောက် ကျောင်းထိုင်ပြန်လေတော့ သည်။

နောက်ထပ် (၃)မိုးမျှ ကြာအောင် အတူးနှင့် သံဒီတောရွာကလေးနှစ်ရွာ အား ကျောင်းထိုင်ပေးပြန်လေသည်။ ထိုသို့ သီတင်းသုံးနေစဉ် ရွာရှေ့ဆိုသော ရွာတွင်လည်း ကျောင်းထိုင်သံဃာ မရှိပြန်သဖြင့် သုံးဝါမျှ ဝါဆိုခဲ့ပြန်လေ သည်။

ထိုမှတစ်ဖန် လွေန်ကျောင်းသို့ ပြန် ကြွလာခဲ့ပြန်သည်။ သက်တော်က လည်း (၅၁)နှစ်၊ ဝါတော်ကလည်း (၃၁)ဝါ ရောက်လာချိန်တွင် တရား

၃၆ နဂုဏ္ဍရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဘာဝနာ အားထုတ်လိုစိတ် ဖြစ်ပေါ် လာပြန်သဖြင့် လွေန်ရွာ၏မြောက် ဘက် စမ်းတောင်တွင် တောကျောင်း ကလေး ဆောက်လုပ်ပြီး ဘာဝနာ ကမ္ဘာ့ဌာနား စီးဖြန်း၍ တရားအားထုတ် တော်မူပြန်လေသည်။

တောကျောင်းကလေးတွင် လေးဝါ မျှ သီတင်းသုံး အားထုတ်ပြီး အာနာပါန ကမ္ဘာ့ဌာနားကို အထူးကြိုးစား အားထုတ် သည်။ ကေသာလောမာ စသော (၃၂)ကောဋ္ဌာသကို ပုတီးပတ် (၁၀၀၀) ရအောင် စိပ်ပြီးမှ ကျိန်းစက်သည်။

ထိုကဲ့သို့ အလွန် ကြိုးစားအားထုတ် သဖြင့် ကျန်းမာရေး ချို့ယွင်းလာခဲ့ သည်။ သို့သော် ဆရာတော်မှာ တရား ထူးတရားမြတ်ကိုမူ တွေ့ခဲ့ပေပြီဟု ဆိုပါသည်။ ပြောဆိုလာသည့် စကား များမှာလည်း ထူးခြားဆန်းပြားလာ သည်။

ကျန်းမာရေးကို ဆေးကုသရင်း တရားအားထုတ်မှုကို မပြတ်လပ်စေဘဲ ကြိုးစားခဲ့သည်။ ကျန်းမာရေး ပြန် ကောင်းလာသောအခါ ရွာနှင့် (၂) ဖာလုံမျှဝေးသည့် တောစပ်ကလေး တွင် ကျောင်းကလေးတစ်ဆောင် ဆောက်လုပ်၍ တရားအားထုတ်ပြန် လေတော့သည်။

သည်တစ်ခါ ဆရာတော်သည် တရားအားထုတ်ရင်း တရားထူးတရား မြတ်များကို တွေ့ရှိခဲ့လေပြီ။ ဒကာ၊ ဒကာမများကလည်း မသိ။ ဆရာတော် ကလည်း သိအောင်မပြောပေ။ သို့ သော် ဒကာ၊ ဒကာမတို့ကိုမူ စကားထူး ပြောလေသည်။

‘ဒကာတို့ ဝါသေရင် ပုပုပုသိုးဘူး၊ ဝါသေရင် ကိုယ်ကို မီးလဲပုပုနဲ့ ပြောမှာလဲ ပုပုပုနဲ့ ပြောမှာလဲ မပျော့နဲ့ အာရုံခြောက်ပါး တံခါး ခြောက်ပေါက်ကို ရည်ရွယ်ပြီး ဝုထံမှာထည့်

ထားကြ’ ဟု ပြောလေသည်။ ဒကာ၊ ဒကာမ တို့က ဆရာတော်၏ ဆိုလိုရင်းကို မသိကြဘဲ ဆရာတော် ဘာကို ဆိုလို ပါလိမ့်ဟုသာ တွေးနေကြလေတော့ သည်။

ဆရာတော်သည် “ငါသေရင် မပုပ်မသိုးဘူး”ဟု ပြောပြီးနောက် ဒကာ၊ ဒကာမတို့ လှူဒါန်းသမျှ ဆွမ်းမှ အစ ဝတ္ထုအားလုံးတို့ကို ဆုတောင်း တစ်ခုအား လိုက်ဆိုစေပြီးမှ အလှူ လက်ခံလေတော့သည်။

ဣဒံ မေ ယှဉ် အာသဝက္ခယံ ဝဟံ ဟောတု။

ဣဒံ မေ ယှဉ် နိဗ္ဗာနဿ ပစ္စယောဟောတု။

မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဣဒံပုညံ၊ ဤ ကောင်းမှုသည်။ အာသဝက္ခယံ၊

ကာမသဝ, ဘဝါသဝ, ဒိဋ္ဌာသဝ, အဝိဇ္ဇာသဝ တည်းဟူသော အာသဝေါ တရား လေးပါးတို့၏ ကင်းရာကုန်ရာ ချုပ်ငြိမ်းရာဖြစ်သော မဟာအသင်္ခတ ဓာတ် မြတ်လှစွာသော နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာ ကို။ ဝဟံ၊ ရွက်ဆောင်နိုင်သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

အရှင်ဘုရား... မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။

ဣဒံပုညံ၊ ဤခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကို လှူဒါန်းရသည့်အတွက်။ နိဗ္ဗာနဿ၊ ပြည်နိဗ္ဗာန်၏။ ပစ္စယော၊ အထောက် အပံ့သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေ သတည်း။

ဤဆုတောင်းကို ဆရာတော် ပျံလွန် တော်မူသည်အထိ ဆိုခိုင်းခဲ့လေသည်။ ဆရာတော် တရားဟောသည့်အခါ ဒကာ၊ ဒကာမတို့၏ အကျင့်သီလ ကောင်းမွန်စေရေးအတွက် အမြဲလေး ကြားလေ့ရှိသည်။

‘ပုဒ္ဒရတနာအစစ်အမှန်၊ မဇ္ဈရတနာ အစစ်အမှန်၊ သံသဉ္ဇရတနာအစစ်

အမှန်တွေကို ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ အမြဲ ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်နေကြတဲ့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေ အပါယ်ရောက်စေမယ့် မကောင်းမှုဒုစရိုက်တွေကို ရှောင်ကြဉ်ပြီး ကိုယ်ကျင့်တရား ကောင်းမွန်ဖို့ သီလတရားတွေ စောင့်ရှောက်ကြပါမှ အပါယ်ဘေးမှ လွတ်နိုင်ကြမယ်။ ကောင်းတဲ့ သုဂတိဘုံကို ရောက်နိုင်ကြမယ်'

ဆရာတော် ဝိပဿနာတရားတွေ ကြီးပမ်းအားထုတ်နေသဖြင့် ဒကာကြီး ဦးစိန်ဆိုသူက လျှောက်ထားဖူးသည်။

'ဆရာတော်ဘုရား သောတာပတ္တိဖက်ဉာဏ် ဆိုက်ဖို့ ဉာဏ်စဉ်တွေ အဆင့်ဆင့် တက်လိုက်ရတာ မလွယ်ပါလား ဘုရား'

ဟု လျှောက်ထားလေရာ ဆရာတော်က...

'ဒကာဦးစိန် ကောက်ရိတ်သမား တစ်ယောက် လက်ထဲမှာ ဆုပ်ထားတဲ့ ကောက်ပင်ကို တံစဉ်နဲ့ ဘယ်လိုဖြတ်လဲ'

'မှန်ပါဘုရား တစ်ခါတည်း ဖြတ်တာပါ ဘုရား'

'အေး... ဒီလိုပဲ'

ဟု မိန့်လေသည်။

ဆရာတော်သည် ဝိပဿနာတရားကိုသာ အထူးကြိုးစားအားထုတ်သည်။ ဆရာတော်၏ သက်တော်(၈၀)၊ ဝါတော်(၆၀) ပြည့်သောအခါ ဆရာတော်က ဒကာ၊ ဒကာမတို့ကို ဥပုသ်သီတင်းစောင့်သည့်အခါ အားလုံးရွှေ့ပြောင်းပြန်သည်မှာ...

'လှူတယ်ဆိုတာ သက်ရှိထင်ရှားရှိမှ လှူဒါန်းပူဇော်ရတယ်။ ထိုသက်ရှိထင်ရှားရှိတုန်း လှူကြ၊ ပူဇော်ကြ။ သေပြီမှ လှူချင်တယ်။ ပူဇော်ချင်တယ်ဆိုလို့ မရတော့ဘူး။ ထိုပုလွန်ခဲ့ရင် ထိုရိက္ခန္ဓာဟာ မပုပ်ဘူး'

မှန်ခေါင်းမှာထည့်၊ ဂူလုပ်ပြီး အာရုံ(၆)ပါကို ရည်ရွယ်ပြီး အပေါက်(၆)ပေါက်ဖောက်၊ ဂူထဲမှာသွင်းထားကြ'

ဟု မှာကြားတော်မူသည်။

ဆရာတော်သည် သူ ပျံလွန်တော်မူမည်ကို ကြိုတင်သိသည်။ ဆရာတော်သည် ကမ္မဋ္ဌာန်းအလုပ် ပြီးမြောက်ခဲ့ပြီ။ သို့သော် ဒကာ၊ ဒကာမတို့အား "ငါပြီးမြောက်ခဲ့ပြီ" ဟု မည်သည့်အခါမှ မပြောခဲ့။ ပြောရရိုးထုံးစံလည်း မရှိခဲ့။ အရာရာကို ကြို၍ မြင်ခဲ့သိခဲ့လေပြီ။

ဒကာကြီးတစ်ယောက်သည် ငှက်ပျောသီး အထူးလိုအပ်နေသည်။ ရုတ်တရက်မှာ ငှက်ပျောသီးက ဘယ်မှာမှ ရှာမ၍ ဆရာတော်က ဒကာကြီးကို ခေါ်ပြီး...

'ဒကာ ရွာထဲမှာ ငှက်ပျောသီး ရှာမနေနဲ့ ဖန်တူး ဟိုက လယ်ကမ်းပါးက ငှက်ပျောပင်မှာ ငှက်ပျောသီး(၃)လုံး မှည့်နေတယ်။ သွားအူချေ'

ဟု ပြောရာ ဒကာကြီးမှာ မယုံကြည်သဖြင့်...

'ဒီဆရာတော် ဘာတွေပြောနေလဲ မသိဘူး'

ဟု ဆိုကာ ရွာထဲတွင် ငှက်ပျောသီး လိုက်ရှာသည်။ ဘယ်မှ ရှာမရသောအခါ မယုံတရဲဖြင့် လယ်ကမ်းပါးကို

သွားကြည့်ရာ ငှက်ပျောသီးခိုင်မှာ ငှက်ပျောသီး(၃)လုံး မှည့်နေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

'ဆရာတော် ဘယ်လိုသိပါလိမ့်။ ဘယ်သူ ပြောထားသလဲ'

ဟု တွေးနေမိသည်။ ဆရာတော်မှာ သမထဝိပဿနာအလုပ် ပြီးမြောက်သွားပြီမို့ သူတစ်ပါး၏ စိတ်ထဲနှင့် အပြင်လောကတွင် ဖြစ်ပျက်နေသည်တို့ကို သိမြင်နေလေသည်။

တစ်ခါက ဦးအုန်းမောင်ဆိုသူ ဒကာတစ်ယောက် ဆရာတော်ထံသွားပြီး အမေးပစ္စန္ဒတစ်ခုသွားပြီး မေးမည်ဟု သွားလေသည်။ သူ မေးလိုသည်မှာ ဤသို့ဖြစ်သည်။

'မောင်ပစ္စည်းရယ် တပည့်တော်ဟာ ဝိပဿနာဘာဝနာပိုင်းဆိုင်ရာ စာပေတို့ကို လေ့လာဖတ်ရှုပါတယ်။ ဉာဏ်မီသလောက် ရုပ်နာမ်တွေအပေါ်မှာ ဤသည်ရုပ်၊ ဤသည်နာမ် ရုပ်နာမ်ဖြစ်ပျက်ကြောင်းတရားတို့ကို လေ့လာကြည့်မိပါတယ်။

တပည့်တော် တစ်ခု တွေးမိပါတယ်။ ဆရာတော်ကြီး လျောင်း၊ ထိုင်၊ ရပ်၊ သွား လေးပါးကူရိယာပုဒ်ကို ပြန်ကြည့်မယ်ဆိုရင် သမာဓိအား ကောင်းတာ တော့အမှန်၊ ကြိုတင်သိမြင်မှုရှိတာ မှာလဲ အမှန်ပင်။

သို့သော် ဆရာတော်မှာ ယခင်အခါများကဲ့သို့ သမထတွင်ပဲ နှစ်သက်နေရေးသလားလို့ သံသယဖြစ်လာသဖြင့် ဆရာတော်အား လျှောက်ဖြည့်ရင် ကောင်းမှာပဲ'

ဟု အကြံပေါ်လာပြီး ဆရာတော်ကြီးဆီ သွားခဲ့သည်။ ဆရာတော်ဆီ ရောက်၍ ဦးချာန်တော့သည်ဆိုလျှင် ဆရာတော်က...

'အုန်းမောင်'

www.burmeseclassic.com

ဘုရား

မင်းက ဆရာလုပ်ပြီး အန်တယ်လီယာ ကိုးကွယ်၊ ပြန်ပေးတော့

ဟု မိန့်ကြားလိုက်ရာ ဒကာအုန်း မောင်မှာ ကြက်သေ့၊ သေကာ အံ့ဩ ထိတ်လန့်ပြီး...

သူတစ်ပါးကို ကြိုတင်သိန်းစွမ်းဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ပါတကား

ဟု ဦးချပြီး ပြန်ပြေးလာခဲ့ရတော့ သည်။

တစ်ခါတွင်လည်း ကျောင်းကပ္ပိယ ကြီး ဦးနီကို ခေါ်၍...

ဟဲ့ ဦးနီ

ဘုရား

ဒီနေ့ ကျောင်းကို ဧည့်သံဃာသုံးပါး ကြွလာ ယယ်၊ ရွာထဲမှာ ဆွမ်းသွားစီစဉ်ချေ

ဟု လွှတ်လိုက်သည်။ ကပ္ပိယဦးနီ ကလည်း ဆွမ်းစီစဉ်ပြီး အားလုံး အဆင်သင့် ဖြစ်နေကြပေပြီ။ နာရီ ကလည်း နံနက်(၁၀)နာရီထိုးတော့ မည် ဧည့်သံဃာသုံးပါး ကြွမလာသေး ပါ။

ဆရာတော်အား အလုပ်အကျွေးပြု နေသည့် ဦးပဉ္စင်း ဦးကဝိနန္ဒမှာ ဆွမ်း ကိစ္စအားလုံး စီစဉ်ပြီးပြီ၊ ဆွမ်းတော် လည်း တင်ပြီးပြီ၊ ကြေးစည်ပင် ထိုးပြီး ပြီ ဆရာတော်မှာ ဆွမ်းစားဆောင်ပေါ် ကြွမလာသေးပါ။

ကပ္ပိယ ဦးနီက...

ဆရာတော် ဒီအချိန်ဆို အာဂန္တူ သံဃာတွေ ကြွလာမယ် မထင်တော့ ဘူး။ ဆွမ်းစားသာ ကြွပါတော့ဘုရား

ဟု လျှောက်ထားရာ...

ဟေ့... ဦးနီ ကဝိနန္ဒကို သွားပြောထား။ ဆွမ်းပစားနဲ့ဦးလို့

ဟု ခိုင်းလေတော့သည်။

ဆရာတော် ပြောသည်အတိုင်း စောင့်ဆိုင်းနေရပါတော့သည်။ (၁၀)

နာရီကျော်မှ ဧည့်သံဃာသုံးပါး ကြွ လာကြသည်။ လမ်းခရီးတွင် အခက် အခဲ ကြုံနေ၍ ကြန့်ကြာနေရသည်ဟု သိရသည်။

အားလုံးက အံ့ဩကြရသည်။
“ဆရာတော် ဘယ်လိုသိပါလိမ့်” ဟု မိမိကိုယ်ကို မိမိ အမေးပုစ္ဆာထုတ်ကြ ရသည်။ ဆရာတော်နှုတ်မှ တစ်လုံး တစ်ပါးမျှ ထုတ်ဖော်ပြောဆိုခြင်း မရှိ ခဲ့ပါ။

တော်သလင်းလပြည့်နေ့ ဥပုသ်နေ့ တစ်နေ့၌ ဥပုသ်သည်များ ရှေ့တွင် ဒကာကြီးဦးစိန်အား အမေးပုစ္ဆာတစ်ခု မေးလေသည်။

ဆရာတော်။ ။ ‘ဦးစိန် သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်ကို မြင်ရင် သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ် လို့ သိနိုင်ပါ့မလား’

ဦးစိန် ။ ‘မသိနိုင်ပါဘုရား’
ဆရာတော်။ ။ ‘အားလုံး ဒကာ၊ ဒကာမတွေ ကြားကြ ရဲ့လား’

အများ ။ ‘ကြားကြ ပါတယ် ဘုရား’

ဆရာတော်။ ။ ‘ဒါဖြင့် သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်က ငါ သောတာ ပန်ပုဂ္ဂိုလ်လို့ ပြောပါ့ မလား’

ဦးစိန် ။ ‘မပြောပါဘူးဘုရား’
ဆရာတော်။ ။ ‘အားလုံး ကြားကြရဲ့ လား’

အများ ။ ‘ကြားပါတယ် ဘုရား’

ဆရာတော်။ ။ ‘သကဒါဂါမ် ပုဂ္ဂိုလ် ကရော ငါ သကဒါဂါမ် ပုဂ္ဂိုလ်လို့ ပြောပါ့ မလား’

အများ ။ ‘မပြောပါဘူးဘုရား’
ဆရာတော်။ ။ ‘ဦးစိန် အနာဂါမ်

ပုဂ္ဂိုလ်ကို မြင်ရင်ကော အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်လို့ သိ နိုင်ပါ့မလား

အများ ။ ‘မသိနိုင်ပါဘုရား’
ဆရာတော်။ ။ ‘အနာဂါမ် ပုဂ္ဂိုလ်က ရော ငါ အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ် လို့ ပြောပါ့မလား’

အများ ။ ‘မပြောပါဘူးဘုရား’
ဆရာတော်။ ။ ‘ဒါဖြင့် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ် ကို မြင်ရင်ကော ဒါ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်လို့ သိ နိုင်ပါ့မလား’

အများ ။ ‘မသိနိုင်ပါဘုရား’
ဆရာတော်။ ။ ‘ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ် ကရော ငါ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်လို့ ပြောပါ့မလား’

အများ ။ ‘မပြောပါဘူးဘုရား’
ဆရာတော်။ ။ ‘အေး... မပြောဘူး ကွယ်၊ အထက်ပုဂ္ဂိုလ် က အောက်ပုဂ္ဂိုလ်ကို

မြင်နိုင်သိနိုင်ပေမယ့် အောက်ပုဂ္ဂိုလ် ကတော့ အထက်ပုဂ္ဂိုလ်ကို မမြင်နိုင် မသိနိုင်ဘူးကွယ်။ က... က... အားလုံး သာဓုခေါ်ကြ’

ဆရာတော်သည် အရာရာကို ဥပေက္ခာပြုနိုင်သည်ဟု ဆိုလျှင် လွန် မည်မထင်ပါ။ ဆရာတော်သည် မကောင်းသော အနံ့အသက်တို့ကို လည်း နံသည်စော်သည်ဟု မပြော၊ မညည်းမညူ အလွန်လျစ်လျူရှုနိုင် သည်။

တစ်ခါက ရွာတစ်ရွာတွင် ကိုယ်ဖော ကိုယ်ရောင်၍ ကွယ်လွန်သူ၏ အသုဘ တစ်ခုသို့ သွားရသည်။ တရားနာသော အခါ တစ်အိမ်လုံး ပုပ်စော်နံ့နေသည်။ ဆရာတော်က ဘာနံ့မှ မနံသလို တရား ရှည်ကြီး ဟောလေတော့သည်။ အားလုံး ဩချကြရသည်။ အာဂ

ဆရာတော်ပါတကာ။

ဆရာတော်သည် ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုစွဲပြီးပြီမို့ လူတောသူတောမှာလည်း မနေချင်။ တောရပ်တောကျောင်းတွင်သာ အနေများသည်။ ဆရာတော် ပျံလွန်တော်မူခါနီးမှ ဇလွန်ရွာကြီးသို့ ရောက်ရှိလာသည်။

ဆရာတော် ရောက်ရှိလာသဖြင့် ကြည်ညိုသူ ဒကာ၊ ဒကာမများ လာရောက်ကြသည်။ လျှို့ဝှက်ပူဇော်ကြသည်။

ဆရာတော် မပျံလွန်မီ တစ်ပတ်အလိုတွင် သံတွဲမြို့မှ အရာရှိကြီးတစ်ဦး ဖြစ်သော ဦးအောင်ထွန်းကြိုင်က တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း (၅)ရက်နေ့တွင် ကထိန်ခင်းဖို့ လာရောက်လျှောက်ကြားသည်။

'ဆရာတော်ဘုရား တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း(၅)ရက်နေ့မှာ ကထိန်ခင်းချင်လို့ပါဘုရား'

ဟု လျှောက်ထားရာ...

'ဒကာကြီး မိမယ်မထင်ဘူး'

'ဟင်... ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆရာတော်တခြား သွားစရာရှိလို့လား ဘယ်ကို ကြမလို့လဲ ဘုရား'

ဟု မေးလျှောက်ရာ ဆရာတော်က မိုးပေါ်သို့ လက်ညှိုးထိုးပြလေသည်။ ဦးအောင်ထွန်းကြိုင်မှာ နားမလည်ရှာ။

ဆရာတော် ကျန်းမာရေး ချို့တဲ့လာသည်။ သံတွဲမြို့မှ ဆရာဝန်ကို သွားပင့်ရာ ဆရာဝန်မှာ လူနာ အရေးကြီးနေ၍ မလိုက်လာနိုင်ဘဲ တခြားဆရာဝန်တစ်ဦး ခေါ်လာသည်။

ဆရာဝန် ရောက်လာတော့ ဆရာတော်မှာ အိပ်ရာပေါ်ဝယ် ခွေခွေလေး ဖြစ်နေလေတော့သည်။ နှလုံးသွေးကို စမ်းကြည့်သောအခါ နှလုံးသွေးရပ်နေခဲ့ပေပြီ။

ဆရာတော် ပျံလွန်တော်မူသွားပြီဖြစ်၍ ဆရာတော်၏ အလောင်းအား နေရာအနည်းငယ် ရွှေကာထားကြသည်။ ဆရာတော် ဘဝနတ်ထံ ပျံလွန်တော်မူသွားသော်လည်း ရုပ်မှာ ပျက်ယွင်းခြင်းမရှိ။ ပကတိအတိုင်း ရှိနေသည်။

လူသေလျှင် မိနစ်ပိုင်းအတွင်း တောင့်တင်း၍ အေးစက်သွားတတ်ကြသော်လည်း ဆရာတော်မှာ အိပ်နေသည့်အလား အသားအရေ ပျော့ပျောင်းစွာဖြင့် နွေးနေပေသည်။

မျက်နှာမှာ ချွေးသီးကလေးတွေ ထွက်နေသဖြင့် အမျိုးသမီး ဒကာမများက တဘက်နှင့် သုတ်ပေးကြသည်။ နှစ်ရက်မျှ ရှိသော်လည်း ခန္ဓာကိုယ်မှာ နွေးအိနေပြီး မျက်နှာမှာ ချွေးစီးကလေးများ ရှိနေဆဲဖြစ်သည်။

လဆန်း(၅)ရက်နေ့တွင် ကထိန်ကလည်း ရှိနေသဖြင့် ဆရာတော်ရုပ်အလောင်းအား နေရာရွှေကြရတော့သည်။ ရွှေမရွှေ လွန်ဆွဲကြရသေးသည်။ အလျှောက်အတန်းကြီး လုပ်မည်ဖြစ်၍ ကျောင်းထဲတွင်ထား၍ မသင့်တော်ဟု ဆုံးဖြတ်ကာ နေရာပြောင်းကြရွှေကြရတော့သည်။

၁၃၄၆ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း(၂)ရက်နေ့တွင် ဆရာတော် ဘဝနတ်ထံ ပျံလွန်တော်မူသွားခဲ့သည်။ ဆရာတော်က ဒကာကြီး ဦးအောင်ထွန်းကြိုင်ကို ပြောသလိုပင်။

'မိမယ်မထင်ဘူး ဒကာကြီးရဲ့'

ဟု ပြောခဲ့သည်မှာ မှန်နေပေတော့

သည်။ တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း (၅)ရက်တွင် ကထိန်ခင်းမည်။ (၅)ရက်မကူးမီ (၂)ရက်နေ့တွင် ပျံလွန်တော်မူခဲ့သဖြင့် "မိမယ်မထင်ဘူး ဒကာကြီး" ဟု မိန့်ကြားခဲ့သည်မှာ မှန်ပေတော့သည်။

"ဘယ်ကို ကြံမလိုလဲဘုရား" ဟု မေးလျှောက်တော့ ကောင်းကင်ကို လက်ညှိုးထိုးပြသည်။ ဆရာတော်ကား ဘဝသံသရာ စက်ဝန်းကြီးထဲမှ လွန်မြောက်သွားခဲ့ပေပြီ။ သူ မှာခဲ့သလိုပင် အပေါက် (၆)ပေါက်ပါသည့် ဂူပြုလုပ်ပြီး မှန်ခေါင်းနှင့်ထည့်ကာ ကြည်ညိုကြသူ ဒကာ၊ ဒကာမများ ဖူးမြော်နိုင်ရန် ထားပေးရလေသည်။

ဆရာတော်ကြီး၏ မပုပ်မသိုးသည့် ရုပ်အလောင်းအား နေ့စဉ်နှင့်အမျှ ကားကြီးကားငယ်နှင့် လာရောက်ဖူးမြော်ကြသည်။ ဆရာတော်ကြီး၏ ဂုဏ်သတင်းကား ပျံ့ပွားကြိုင်သင်းလျက်ရှိသည်။

ဆရာတော်ကြီးကို ရန်ကုန်ဘက်မှ လာရောက် ဖူးမြော်လိုကြပါက မြောက်ဥက္ကလာပ အောင်မင်္ဂလာ အစေးပြေးဂိတ်မှ ရခိုင်ပြည်နယ် ဒွါရဝတီကားများကို စီးလျက် (ဥဘက်မှသွားသည့် ကားများ) လိုက်ပါလာပြီးလျှင် ဇလွန်သို့ရောက်လျှင် ကျောင်းရှေ့တည့်တည့်တွင် ကားမှတ်တိုင်ရှိသည်။

ကားပေါ်မှဆင်းလျှင် "ဓမ္မသစ္စာကျောင်း" ဟု နဖူးစည်းစာလုံးကြီးနှင့်အတူ "အကျင့်မခက် အသိခက်" ဆိုသော ညွှန်ကြားချက်များကိုပါ တွေ့ရမှာဖြစ်ပြီး ဆရာတော်ကြီးအား ဝင်ရောက်ဖူးမြော်နိုင်ကြောင်း လမ်းညွှန်လိုက်ရပါသည်။

မောင်လင်းခိုင်

.....ဆေးစွမ်းထက်မြက်ကြောင်း အကြားမပိုတဲ့.....

သမားအိုဆေးထိုက်

မှ ထုတ်လုပ်သော နန်းတွင်းလိမ်းဆေး၊ လေးဖက်နာဆေး၊ နှလုံးရောဂါနှင့် ဉာဏ်ကောင်းဆေး

သီပေါမင်း ပါတော်မူပြီး နောက်နန်းတွင်းသမားတော်ကြီးများ ဖြိုနယ်အသီးသီးသို့ ပြန်ကျရောက်ရှိခဲ့ကြရာ ဘီလူးကျွန်း၊ ကမာမုန်ရွာသို့ ရောက်ရှိခဲ့ကြသည့် နန်းတွင်း သမားတော်ကြီး ဦးပန္နဝ၊ သမားတော်ကြီး ဦးစွယ်၊ မြန်မာ့မျိုးချစ်တော်လှန်ရေး ခေါင်းဆောင် ဆရာစံ (သမားတော်ကြီး ဦးစံရှား)တို့ထံမှ လက်ဆင့်ကမ်း၍ ဆင်းသက်လာသော နန်းတွင်းသမားစဉ် မှုရင်းဆေးစွမ်းကောင်းတို့ကို သမားတော်ကြီး ဦးစွယ်၏မြေး သမားတော်ကြီး ဦးတင်လွင်(ငြိမ်း/ခိုလ်ကြီး) နန်းဒေါ်ကျင်သိန်း၊ တိုင်းရင်းသမားတော် ဦးသန်းဇော်၊ ညီမဒေါ်ခင်ခင်ထွေးတို့ အကြောင်းပြု ပေါင်းစုလျက် သမားအိုဆေးထိုက်မှ မြန်မာ့ဆေးစွမ်းကောင်းများကို ထုတ်လုပ် ဖြန့်ချိလျက် ရှိပါသည်။

သမားအို နန်းတွင်းလိမ်းဆေးကြီး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၅၁၀ YR ၀၀၀၉၉၇] [လိုင်းခင်အမှတ် ၁၁/၂၀၀၈ တဆထလ တိုး(၀၁၂၁)]

မြန်မာ့နန်းတွင်း အစဉ်အဆက် သုံးစွဲခဲ့သည့် လိမ်းဆေးဖြစ်ပြီး ပရုတ်၊ မင်သော် စသည့် ဆေးပုများ မပါရှိသော ဆေးအေးဖြစ်၍ ဘေးထွက်ဆိုးကျိုး လုံးဝ မပါရှိဘဲ အပူနာများကိုပါ သက်သာပျောက်ကင်းစေကြောင်း အားခံသည့် လိမ်းဆေးတစ်လက်ဖြစ်သည်။ ပျောက်ကင်းစေသော ရောဂါများ

သမားအို နန်းတွင်းလိမ်းဆေးကြီးသည် အဆစ်၊ အမြစ်၊ အကြောရောင်/နာ၊ ကိုက်ခဲခြင်း၊ နူးနာ၊ ခါးနာ၊ လေးဖက်နာ၊ ဂေါက်နာ၊ ဖက်ထိုး၊ ခေါင်းအုံး၊ ခေါင်းကိုက်၊ ပန်းနာ၊ ရင်ကျပ်၊ နှာစေး၊ နှာပိတ်၊ ထိပ်ကပ်နာ၊ အရိုးကျိုး၊ အဆစ်လွှဲ၊ အဆစ်ပာ၊ ဒဏ်နာဖြစ်၊ လက်ကပ်ခြင်းနှင့် အပူလောင်ခြင်းများကို သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။

အသားပပ်ခြင်း၊ အသားကွဲခြင်း၊ ဝက်ခြံ၊ တင်းတိပ်၊ နေလောင်ကွက်များကို ညအိပ်ရာဝင်ချိန်၌ မျက်နှာအား ဆပ်ပြာဖြင့် စင်ကြယ်စွာ ဆေးကြောပြီးမှ ဆေးလိမ်း တစ်ရှူးကပ် အိပ်ပါ။

နေ့စဉ်ရက်ဆက် လိမ်းပေးခြင်းဖြင့် "အသားအရေ ဖြူရေ ချောမွတ်ပြီး မကြုံဘူးအောင် အလှထူးစေသည်" ကမ္ဘာ့ ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။ မန္တလေးတောင်၊ ကျိုက်ထီးရိုးတောင်၊ ပုပ္ပါးတောင်ကဲ့သို့ အလေအကျင့်မရှိသော တောင်တက်ဘုရားဖူးခရီးသည်များ သုံးစွဲလျှင် ထုံကျဉ်ညောင်းညော ကိုက်ခဲခြင်းများ သက်သာပျောက်ကင်းစေသည့်အပြင် ကျိုးပေါင်းရောဂါဝေဒနာရှင်များ အသားထဲ စိမ့်ဝင်အောင် ညင်သာစွာ လိမ်းပေးခြင်းဖြင့် ကျိုးပေါင်းရောဂါဝေဒနာများ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

၄၀ နမူပစ္စုရောင်ခြည်မရစေရန်

သမားအို
လေးဖက်နာဆေး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၃၀၅ YR ၃၀၆၃]

လူတစ်ယောက်၏ခန္ဓာကိုယ်အား သိပ္ပံနည်းကျ သွေးစစ်ကြည့်ခြင်းဖြင့် ယူရစ်အက်စ်အလွန် များနေခြင်း၊ အေအက်စ်အို သီတာယူရစ်(၂၀၀)ထက် ရှိခြင်း၊ နောက်ဆုံး အေအေ စမ်းသပ်မှု၌ (+) အပေါင်းလက္ခဏာတွေ့ရှိခြင်းစသည်ဖြင့် လေးဖက်နာရောဂါအဆင်ဆင်တို့ကို သိရှိနိုင်ပေသည်။

လေးဖက်နာရောဂါ၏ ထင်ရှားဆုံးရောဂါများဖြစ်သော နှလုံး၊ သွေးတိုး၊ ဖီသမ်ရောဂါများ မဖြစ်ပွားစေရန် ကြိုတင်ကာကွယ်သည့် ထောက်ပံ့မှုများ သမားအို လေးဖက်နာဆေးတွင် ထည့်သွင်း ဖော်ထုထားပါသည်။

သမားအိုလေးဖက်နာဆေးတွင် သက်စောင့်ဆေးဖက်များ ပါရှိသည့်အတွက် ရာသီဥတုအလွန်ပြောင်းလဲမှု၊ တရားတိုင်းသူများ ယာဉ်မောင်းသူများ စက်ချုပ်သမားများ၊ လက်နှိပ်စက်နှင့် ကွန်ပျူတာ အော်ပရေတာများ ဤဆေးကို မှန်မှန် စားသုံးသွားပါက ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေမှန်ကန်ပြီး ကျန်းမာရေးနှင့်ညီညွတ်ကာ ကိုယ်လက်ပေါ့ပါး သွက်လက်ပေါ့ပါသည်။

သမားအို နှလုံးရောဂါနှင့် ဉာဏ်ကောင်းဆေး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင် ၀၃၁၁ YR ၀၀၃၀၆၂]

မြန်မာ့နန်းတွင်းသမားတော်ကြီးများ အသုံးပြုခဲ့သော ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်သည်။ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းခြင်း၊ ကျယ်ခြင်း၊ နှလုံးကျပ်ခြင်း၊ နှလုံးခုန်လွန်းခြင်း၊ မောပန်းခြင်း၊ နှလုံးအားနည်းခြင်း၊ နှလုံးရောင်ခြင်းနှင့် နှလုံးရောဂါအမျိုးမျိုးတို့ကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး စိတ်ဓာတ်ကို ကြည်လင် လန်းဆန်း၍ ဉာဏ်ရည်ထက်မြက်စေသော "သတွဂုတ်" နှင့် ပြည့်စုံသော ဆေးကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ကျောင်းသူ ကျောင်းသားများနှင့် ရဟန်းသံဃာ အရှင်မြတ်များ စာမေးပွဲနိဂုံးသော အခါ၌ လည်းကောင်း၊ ပရိယတ္တိ၊ ပဋိပတ္တိ ဝန်ဆောင်ရာ၌ လည်းကောင်း အစဉ်အလာအားဖြင့် အောင်မြင်စွာ သုံးစွဲခဲ့သော ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။

ဆေးသုံးစွဲသူ ဝေဒနာရှင်များအနေဖြင့် ဆရာ ဦးသန်းဇော် (တဆ-၀၂၉၁၄) ဖုန်း-၀၉-၄၉၂၆၄၄၀၃ သို့ ဆွေးနွေး တိုင်ပင်နိုင်ပါသည်။

သမားအိုစီးစေးတို့ကို အမှတ်(၄၇) (၁၀၈)လမ်း၊ မင်္ဂလာရွေးအနီး၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊ ဖုန်း-၂၀၆၃၀ အပြုပြု၍ မြန်မာ့ဆေးဆိုင်များတွင် ရရှိနိုင်ပါသည်။

◆ ဘေဒိယနီနု တတိယထောင်စုတော်

နဂါးတွင်းထူးမှ

တွေ့ဖော်

အောင်ပွဲနှင့်စေတီ

မုံရွာမြို့နယ် နဂါးတွင်းကျေးရွာ အဝင် ရွာဦးထိပ်ရှိ ဆုတောင်းပြည့် စေတီဝင်းအတွင်း၌ “တတိယ အောင်ပွဲနှင့်စေတီ” ဟူသော ဘွဲ့ကမ္ဘာ့ထိုးထားသည့် စေတီငယ် တစ်ဆူကို ဖူးတွေ့နိုင်သည်။

ဤစေတီကား ၁၃၀၀ ပြည့်နှစ် ဝန်းကျင်က သမထကမ္ဘာဌာန ကျင့်ကြံ အောင်မြင်ခဲ့သော နဂါးတွင်းရွာဇာတိ ရသေ့ကလေး ဦးဇာဂရ၏ အထိမ်း အမှတ်စေတီဖြစ်သည်။

ရသေ့ ဦးဇာဂရနှင့် ပတ်သက်၍

F.6A. September, 2013.

ဘန်စီရွှေမြင်တင်တောင်၊ ခွက်ဆေး ကန်တွင် သီတင်းသုံးတော်မူသော ဦးပဉ္စင်း ဦးဇာဂရက မိန့်ကြားခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ရွှေမြင်တင်စေတီသို့ သွားရာ တောင်တက် စောင်းတန်းလှေကား၏ လက်ယာဘက်ကပ်လျက် ကုန်းထိပ် တွင် ပထမ အောင်ပွဲနှင့်စေတီရှိ၏။ ၁၃၀၁ ခုနှစ်တွင် တည်သောစေတီ ဖြစ်သည်။

ရသေ့ကလေး ဦးဇာဂရသည် ကိုလိုနီအစိုးရလက်ထက် ငွေကြေး

အင်အားဖြင့် အာဏာပိုင်များကို သိမ်း သွင်းကာ ဆင်းရဲသား ပြည်သူများ အပေါ် မတရား အမြတ်ထုတ်နေကြ သည့် လူကုတ်များကို ရှုတ်ချပြောဆို လေ့ရှိသည်။ မတရား အမှုဆင်ကာ ဖိနှိပ်ညှဉ်းပန်းခြင်း ခံရသော ပြည်သူ လူထု ဆင်းရဲသားများဘက်မှ ရပ်တည် ကူညီပေးတတ်သည်။

ထို့ကြောင့် သူဌေး ဦးလှတင်က ရသေ့ကလေးအပေါ် မျက်မှန်းကျိုးကာ ရသေ့ကျောင်းနေ သီလရှင်တစ်ပါးနှင့် သားပုပ်လေလွင့် ပြောဆို သတင်းလွှင့်

နတ္ထရာဇာန်ခြည်လှူရင်း ၄၁

www.burmeseclassic.com

အောင်မြင်စေတီ အနီးကပ်မြင်ကွင်း

လေသည်။

ဦးလှတင်တွင် ချောမောလှပသော သမီးပျိုနှစ်ဦးရှိရာ ရသေ့ကလေးသည် သည်းမခံနိုင်သည့် အဆုံး...

‘နင့်သမီးတွေ မြူဆွယ်တောင်မှ ကာမစိတ် မထကြဘူး’

ဟု ပြောဆိုလေသည်။

ဦးလှတင်၏ သမီးနှစ်ယောက် လည်း ဒေါသအမျက် ချောင်းချောင်း ထွက်ကာ နောက်ပါအင်အား စုဆောင်း၍ ရသေ့ကလေးကို လိုက်ရှာကြ၏။

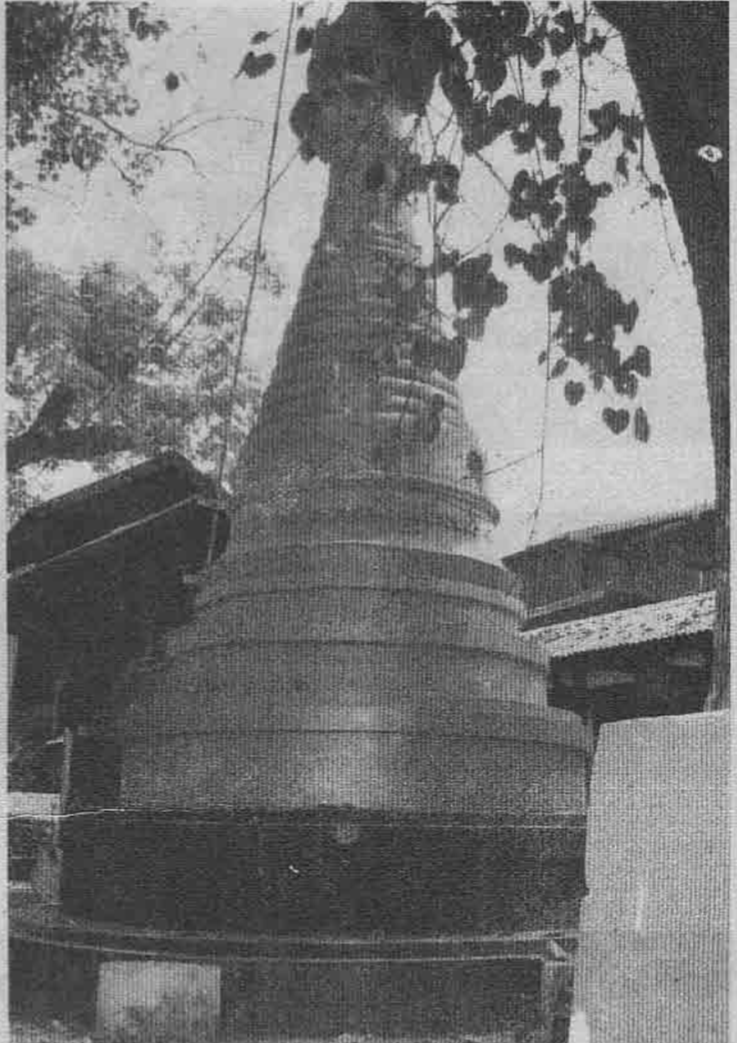
ရွှေမြင်တင်စေတီ စောင်းတန်းအနီး ကုန်းစောင်းတွင် ကမ္မဋ္ဌာန်းထိုင်နေသည့် ရသေ့ကလေးကို တွေ့သောအခါ ဝိုင်း၍ရိုက်ကြသည်။ ဦးခေါင်းတစ်ခုလုံး သွေးချင်းချင်း နီလေလျှင် ရသေ့ကလေးက “အောင်ပြီ အောင်ပြီ” ဟု ကြွေးကြော်၍ ပထမအောင်ပွဲနင်းစေတီ တည်၏။

ဦးလှတင်က ကျေချမ်းခြင်း မရှိသဖြင့် သူကြီးဦးလေးမောင်အား သိမ်းသွင်းကာ ရသေ့အား မတရား အမှုဆင်ဖမ်းဆီးစေသည်။ ပုလိပ်များလည်း အထက်အရာရှိ၏ စေခိုင်းချက်အရ သွားရောက်ရှာဖွေကာ တွေ့သောနေရာတွင် ရိုက်နှက်ဖမ်းဆီးကြသည်။

ရသေ့ကလေး သွေးထွက်သံယို ဖြစ်သောအခါ နေကျဲကျဲတောက်ပူနေသော ကောင်းကင်ပြင်ကြီးသည် ရုတ်တရက် အနံ့ပိုင်းသွားလေသည်။ ထိုအခါတွင်မှ ပုလိပ်များက ခွင့်လွှတ်ပါရန် ရိုနှိုးတောင်းပန်ကြသည်။

ရသေ့ကလေးက...

‘မရိုက်ကြနဲ့ မင်းတို့က ခိုင်းတာလုပ်တာပဲ ပြန်နင်းကြပါ။ ငါ လိုက်ခဲ့ပါယ်’

စေတီဘွဲ့စောက်ကမ္မည်း

www.burmeseclassic.com

ဝဲဒူးတိုင်းဒေသကြီး၊ တောင်ဥဒိုင် တောင်ငူမြို့၊ ဆီးဖြူပင်သာသနာ့ရိပ်သာကျောင်း
ဝဇာန နာယက သက်တော်ရှည် ဆရာတော်ကြီး အဂ္ဂမဟာ ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ

ဘဒ္ဒန္တ သုတေသန

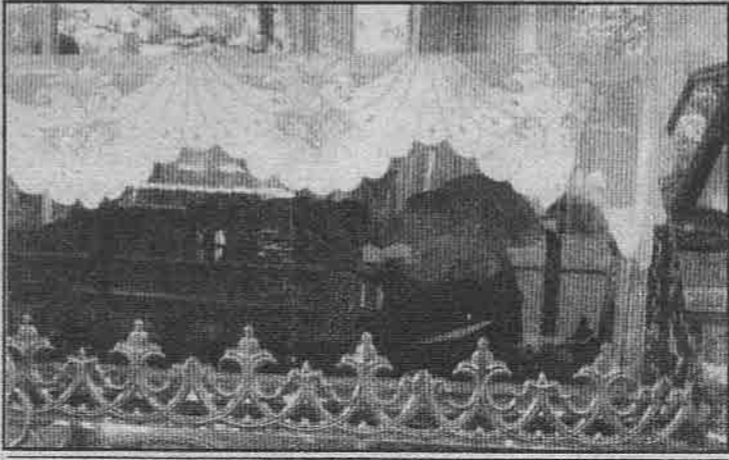
ဘဝနုတ်ကျောင်း ရွှေပြောင်းစံတော်မူခြင်းနှင့် ထူးခြားခြစ်စဉ်များ

မြဲမြံဝင်
(တောင်ငူ)

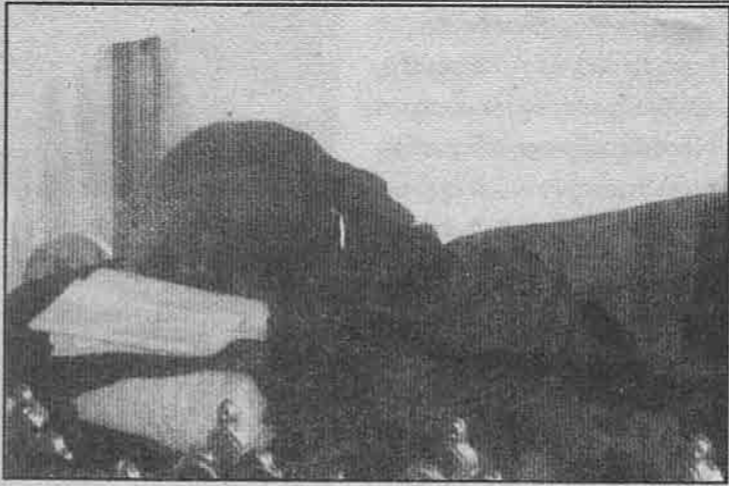
စာရေးသူသည် ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊
ဩဂုတ်လထုတ်၊ နက္ခတ္တရောင်ခြည်
မဂ္ဂဇင်း အမှတ်(၃၁၃)၊ စာမျက်နှာ(၁၆၉)
တွင် ဆီးဖြူပင်ဆရာတော်ကြီး အဂ္ဂမဟာ
ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ ဘဒ္ဒန္တသုတေသန၏
ထေရုပ္ပတ္တိနှင့် ဩဝါဒကထာကို မှတ်
တမ်းတင် ရေးသား ပူဇော်ခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် တရားဟော
ခြင်း၊ တရားအားထုတ်ခြင်း စသည့်
သာသနာပြုလုပ်ငန်းများကို လုပ်ဆောင်
နေရင်း အစာအိမ်ဝေဒနာ ခံစားလာရ
သဖြင့် ရန်ကုန်မြို့၊ ရွှေဂုံတိုင် အထူးကု
ဆေးရုံကြီး၌ သမားတော်ကြီးများ၏
အထူးကုသ စောင့်ရှောက်မှုကို ခံယူနေ
ရင်းမှာပင် ၁၃၇၄ ခုနှစ်၊ နတ်တော်
လဆန်း(၁၄)ရက် (၂၇-၁၂-၂၀၁၂)
ကြာသပတေးနေ့ ညနေ(၆)နာရီ (၁၀)
မိနစ်အချိန်တွင် ခန္ဓာချုပ်ငြိမ်း၍ ဘဝ
နတ်ကျောင်း ရွှေပြောင်း စံတော်မူခဲ့ပါ
သည်။

“အရှည်ကြာ ကြံခန္ဓာကာ၊ တရားအစစ်
ကိုယ်၌ဖြစ်သာ၊ ပြန်စစ်နိုင်လျော် ကျေးဇူး
သော်မှ၊ ကျူးကျော်ကန်ခန်း၊ ကမ္ဘာကျွမ်းလဲ
ဥဒိန်မကျေ လှည့်ပြန်တတ်ရုံ၊ ပုထိုးထပ်လိမ့်”
ဟူသော ဝိရုဇပျို့လင်္ကာနှင့်အညီ
သီလစသား ဂုဏ်ကျေးဇူးများသာ
ကြွင်းကျန်ခဲ့ပြီး ရဟန်းခြပ်အသွင်
ပျောက်ကွယ်ခဲ့ပါတော့သည်။

◆ ခန္ဓာသန်ရတီ (၁၀)ရက်၌ ရုပ်ကလာပ်ဆက်စား ကြည့်ညိုရမည်
◆ ခန္ဓာသန်ရတီ (၁၀၅)ရက်၌ ရုပ်ကလာပ်ဆက်စား ကြည့်ညိုရမည်

အန္တိမဈာပန ဓမ္မပူဇော်သတင်
ကျင်းပခြင်း
ဆီးဖြူပင်ဆရာတော်ကြီး သက်
တော် (၁၀၄)နှစ်၊ သိက္ခာတော်(၅၄)ဝါ

ဥတုဇရုပ်ကလာပ်တော်၏ အန္တိမ
ဈာပနာ ဓမ္မပူဇော်သတင်ကို ဆရာတော်
ကြီး သီတင်းသုံးခဲ့သည့် ဆီးဖြူပင်
ကျောင်းဝင်းအတွင်း၌ ကျင်းပခဲ့ရာ
(၆-၁-၂၀၁၃) တနင်္ဂနွေနေ့တွင်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၄၃

ဒေါက်တာအရှင်အရိယမဗ္ဗ (ဓမ္မာစရိယာ ဝိနယဝိဒ္ဓါ B.Sc, M.A, Ph.D) မှ လည်းကောင်း။

(၇-၁-၂၀၁၃) တနင်္လာနေ့တွင် အရှင်ဝိလာသဂ္ဂ (သာသနာ့ဇေ ဓမ္မာစရိယ၊ မိုးကုတ်ရွယ်တော်ရိပ်သာ) မှ လည်းကောင်း။

(၈-၁-၂၀၁၃) အင်္ဂါနေ့တွင် အရှင်ဝိစိတ္တသာရ (သုဓမ္မာပရိယတ္တိ ပထမကျော်) အသောကာရုံစာသင်တိုက်မှ လည်းကောင်း။

(၉-၁-၂၀၁၃) ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် ဘဒ္ဒန္တသုပါကဏ္ဍဘိဝံသ (အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ၊ ရွှေဘိုကြီးစာသင်တိုက်နှင့် (၁၀-၁-၂၀၁၃) ကြာသပတေးနေ့တွင် ဒေါက်တာအရှင်ဉာဏိဿရ Ph.D, D.Litt သီတဂူ ကမ္ဘာ့ဗုဒ္ဓတက္ကသိုလ်တို့မှ လည်းကောင်း။

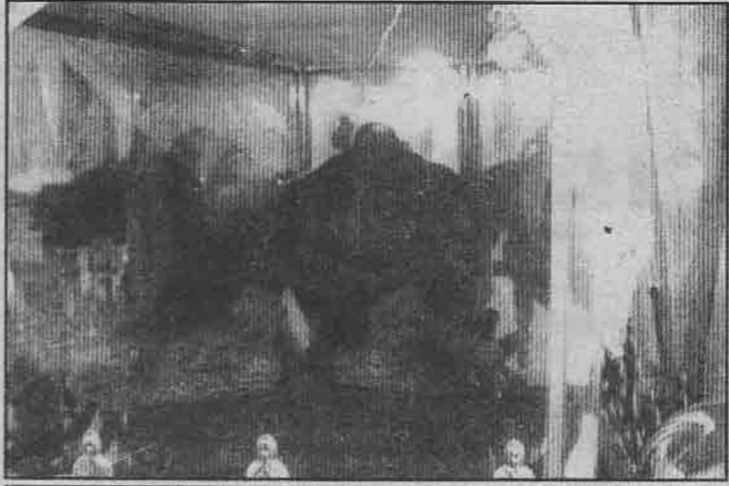
ညစဉ် (၇)နာရီမှ (၁၀)နာရီအချိန်ထိ (၈)ညတိုင်တိုင် နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း တရားတော်များကို လာရောက်ကြည့်ညိုကြသော ရဟန်းရှင်လူဒါယကာ၊ ဒါယိကာမအပေါင်းတို့အား ဟောဖော်ညွှန်ပြပေးရာ တရားတော်နာဠေပရိသတ်တို့မှာ ကျောင်းဝင်းကျောင်းပြင် ပြည့်လျှံလျက် ကြည့်ညိုနာယူကြကြောင်း တွေ့ရှိရပါသည်။

ဆရာတော်ကြီး ရုပ်ကလာပ်တော်၏

ထူခြားမှုများ

ဆရာတော်ကြီးသည် ဝိပဿနာကျင့်ကြံအားထုတ်မှု စရဏကြောင့် ဥတုဇရုပ်ကလာပ်တော်မှာ အနံ့ထွက်ခြင်း၊ ပုပ်ဖွခြင်း၊ အရည်ထွက်ခြင်း အလျှင်းမရှိဘဲ ခန္ဓာကိုယ်မှာ ပျော့ပျောင်းနေကြောင်း၊ လက်မြှောက်ခြင်း၊ ခြေထောက်များ ကွေးဆန့်ခြင်းတို့ပြုလုပ်၍

၄၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

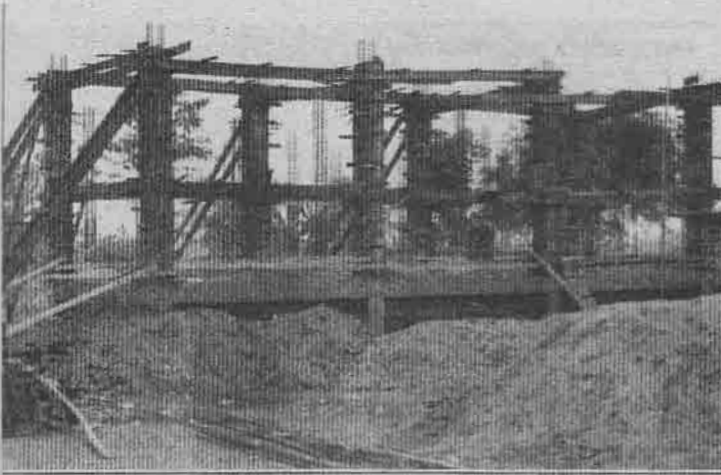

◆ ခန္ဓာဝန်ခံပြီး (၁၁၅)ရက်၌ ရုပ်ကလာပ်တော်အား ကြည့်ညိုခြင်း
◆ ဘန္တိမဇ္ဈာန ဓမ္မပူဇော်သောအခါ တရားဟောကြားသော ဆရာတော်များ

ရကြောင်း သိရှိရပါသည်။
၁၃၇၄ ခုနှစ် နတ်တော်လပြည့်ကျော် (၁၄)ရက်(၁၁-၁-၂၀၁၃) သောကြာနေ့တွင် အန္တိမဇ္ဈာနသဘင် ဆင်ယင်ကျင်းပသောအခါ တပည့်ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများက ဆရာတော်ကြီး၏ ရုပ်ကလာပ်တော်အား အချိန်ကြာမြင့်စွာ ကြည့်ညို ပူဇော်လိုကြသဖြင့် မြို့နယ်သံဃနာယက ဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တပဏ္ဍာဝထံ မီးသင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကို မပြုလုပ်လိုကြောင်း လျှောက်တင်ကြပါသည်။

ထိုအခါ မြို့နယ်သံဃနာယက ဆရာတော်ကြီးက...
ဒီနေ့ရက် ဆရာတော်ပြုလုပ်ပြီး ခန္ဓာဝန်ခံတာဟာ (၁၅)ရက်ရှိပြီပဲ အနံ့ထွက်တာတို့ ပုပ်ဖွလာတာတို့ မရှိသေးတဲ့အတွက် အများပြည်သူတို့ ဖူးမြော်ကြည့်ညိုနိုင်ကြတယ်။ ယာယီစံကျောင်းတော်မှာ ထားရှိပူဇော်ကြ ရုပ်ကလာပ်တော်က ဖောက်ပြန်လာရင် ဖောက်ပြန်သလို ထပ်ပြီး စိစစ်ကြတာပေါ့။
ဟု အမိန့်ရှိသဖြင့် ယာယီစံကျောင်းတော်အတွင်း၌ (၂၄)နာရီ အစအစာတ်

• ဆောက်လုပ်နေသော ဆရာတော်ကြီး၏အိမ်

• ဆီးဖြူပင် သာသနာ့ကျောင်း

လွတ်ပေးထားပြီး တောင်ငူမြို့၊ (၁၄) ရပ်ကွက်ရှိ "တော်ဝင်အထူးကု ဆေးရုံ" မှ ဒေါက်တာဘဆွေကလည်း မကြာခဏ လာရောက်၍ ဆရာတော်ကြီး၏ ရုပ်ကလာပ်တော်အား သန့်ရှင်းရေး ပြုလုပ်ပေးခြင်းဖြင့် ပူဇော်ကြောင်း သိရှိရပါသည်။

ဆရာတော်ကြီး ခန္ဓာဝန်ချသည်မှာ ၁၃၇၄ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလကွယ်နေ့၌ ရက်ပေါင်း(၁၀၅)ရက်ရှိပြီ ဖြစ်သောကြောင့် ရုပ်ကလာပ်တော်၌ ဦးခေါင်းမှ ဆံပင်များ ရှည်လာခြင်း၊ လက်သည်းခြေသည်းများ ရှည်ထွက်လာခြင်းနှင့်

ကိုယ်သားကိုယ်ရေ ခန်းခြောက်ခြင်း စသည် ထူးခြားမှုများ ဖြစ်ပေါ်လျက်ရှိကြောင်း ဖူးတွေ့ရပါသည်။

ညည်းညူမရှိ၊ မြက်တံနှင့် သတိမမေ့၊ ချိန်နေသိပြန်၊ မျက်လန်ကြောဆွဲ၊ မရှိဘဲနှင့်၊ သေလည်းမတောင့်တင်း၊ ပုပ်နံ့ကင်းသည်၊ ကျိုးရင်း ဝိပဿနာတန်ခိုးတည်း။

ဆရာတော်ကြီးအား

အိပ်မက် မြင်မက်ခြင်း

ဆီးဖြူပင်ဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တ သူရိယ ပျံလွန်တော်မူပြီးနောက် ဆီးဖြူ

ပင်ကျောင်းတိုက်၏ ကိစ္စအဝဝအား တာဝန်ယူရသော ဆရာတော် ဦးပဏ္ဍိစ္စ မှ....

'ဆရာတော်ကြီးကို အိပ်မက် မြင်မက်ကြသူတွေက ဘုန်းကြီးထံလာပြီး လျှောက်တင်ကြတယ်။ နေ့ရက် အတိအကျတော့ ဘုန်းကြီးလဲ မမှတ်မိတော့ဘူး'

'မှန်ပါ... မှတ်မိသလောက် အမိန့်ရှိပါဘုရား'

ဟု စာရေးသူမှ လျှောက်တင်သော အခါ ဆရာတော်ဦးပဏ္ဍိစ္စမှ အောက်ပါအတိုင်း အိပ်မက်(၃)ကြိမ် မြင်မက်ကြကြောင်းကို အမိန့်ရှိပါသည်။

(၁) ဆီးဖြူပင်ဆရာတော်ကြီး၏ မြေးဖြစ်သူ ဦးသန်းနိုင်ဦး (တောင်ငူနည်းပညာတက္ကသိုလ် နည်းပြ) ၏ အိပ်မက်ထဲတွင်...

ဦးသန်းနိုင်ဦး၏ညီဖြစ်သူ ကိုနေလင်းအောင်သည် ဆရာတော်ကြီးအား ကျောပွတ်ပေးနေစဉ် ဆရာတော်ကြီးက "မင်းတို့ ငါ့ကို ဘယ်လိုထားကြမှာတုန်းဗျာ" ဟု မေးရာ မြေးဖြစ်သူ ကိုနေလင်းအောင်မှ ပြန်လည် ဖြေကြားနိုင်ခြင်း မရှိသေးခင် အိပ်မက်မှ ရုတ်တရက် လန့်နိုးခဲ့ရပါသည်။

(၂) တောင်ငူမြို့နေ ဒါယကာ ဦးအေးလွင်၏သမီး မူတူးမ (အိမ်နာမည်) ၏ အိပ်မက်ထဲတွင်...

မူတူးမက ဆရာတော်ကြီးအား "အဘ" (အချို့က ရင်းနှီးသူများက "အဘ" ဟု ခေါ်ကြပါသည်။) "အဘ ပျံလွန်တော်မူတာကို သမီးတို့မှာ ငိုလိုက်ရတာ အဘရယ်" ဟု ပြောသောအခါ ဆရာတော်ကြီးက ရယ်မောပြီး "ငါ မသေပါဘူးဟ" ဟု ရှေ့ပါသည်။

(၃) တောင်ငူမြို့နေ ဒါယကာမ ဒေါ်မာမာဌာ၌ သမီးနှစ်ယောက် ရှိသည့်အနက် သမီးအငယ် လေး၏ အိပ်မက်ထဲတွင်...

ဆရာတော်ကြီးရှင်ကလာပ် စံတော် မှုသော ခေတ္တစံကျောင်းတော်၏ မှန် တံခါး လေးဖက်စလုံးမှာ ရှုတ်တရက် အလိုအလျောက် ကွဲထွက်ပြီး စံကျောင်း တော် ပွင့်သောအခါ ဆရာတော်ကြီး၏ မြေးဖြစ်သူ ဦးသန်းနိုင်ဦးနှင့် ကိုနေလင်း အောင်တို့ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်က မြင်တွေ့သွားပြီး "ဟာ အဘမသေဘူး ကွ" ဟု အားရဝမ်းသာဖြင့် ပြောဆိုကြ ပြီး ကျောင်းတိုက်ပေါ်သို့ ပင့်ဆောင်လာ သည့်ဟူ၍ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဆီးဖြူပင်ဆရာတော်ကြီး သက်တော် (၁၀၄)နှစ်၊ သိက္ခာတော်(၅၄)ဝါ၏ ဥတုဇရုပ်ကလာပ်တော်မှာ ပုပ်နံ့ကင်း ပြီး ခုတင်ထက်တွင် ကျိန်းစက်နေသကဲ့ သို့ရှိသဖြင့် အများပြည်သူတို့ အချိန် ကြာမြင့်စွာ ကြည့်ညှိပူဇော်နိုင်ရန် အတွက် ထာဝရစံဂူကျောင်းတော်ကို ဆီးဖြူပင် သာသနာ့ရိပ်သာအနီး၌ပင် ဆောက်လုပ်နေဆဲ ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီး အမြဲဆုံးမတော်မူ သော ဩဝါဒတရားတော်

တရားရှာ ကိုယ်မှာ၊ ကိုယ်မှာရှာရင် နှာသီးဖျားနဲ့ ဝိုက်မှာရှာ တန်းတွေ့တာ ပဲဗျာ။ နှာသီးဖျားမှာ လေဝင်လိုက် ထွက်လိုက်နဲ့ ဝင်တိုင်းထွက်တိုင်း နှာသီးဖျားကို တိုးတိုးပြီး ထိထိသွားတဲ့ သဘောလေးကို ထိတယ်၊ ထိတယ်လို့ ထိသွားတဲ့သဘောလေးကို မှတ်...

မှတ်တိုင်း၊ မှတ်တိုင်း၊ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ ပါသေးလားဗျာ။ အဲဒါ ကိလေသာကို ယယ်သတ်တာ၊ မှတ်တိုင်း မှတ်တိုင်း၊ ကိလေသာတွေ သေတယ်။

ငါးမိနစ်ရရင် ငါးမိနစ်မှတ်၊ တစ် ဆယ့်ငါးမိနစ်ရရင် တစ်ဆယ့်ငါးမိနစ် မှတ်၊ နာရီဝက်ရရင် နာရီဝက်မှတ်၊ တစ်နာရီရရင် တစ်နာရီမှတ် အဲဒါ ကိုယ့် တွက်ပဲဗျာ။

နောက်တစ်ဖန် တစ်နေ့မှာ (၂၄) နာရီ ရှိတယ်။ (၁၀)နာရီ အလုပ်လုပ်ဦး။ (၁၀)နာရီ အိပ်လိုက်ပါဦး။ (၄)နာရီကျန် တယ်။ အလုပ်မအားလို့ အိပ်ရေးမဝလို့ အကြောင်းမပြန်နဲ့ ကိုယ့်အတွက် (၄)

နာရီ ကျန်တယ်။ (၄)နာရီကို အချိန် ပြည့် မလုပ်နိုင်ရင်တောင် တစ်နေ့ကို (၁)နာရီ အချိန်ပြည့် အားထုတ်ပါ။ အဲဒါကိုယ့်အတွက်ပါပဲဗျာ။

စာရှုသူ ဖွဲ့မိတ်ဆွေ သူတော်ကောင်း တို့အနေဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ်ထူး သက်တော်ရှည် ဆီးဖြူပင်ဆရာတော်ကြီး အဂ္ဂမဟာ ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ ဘဒ္ဒန္တသူရိယ ရုပ် ကလာပ်တော်၏ ထူးခြားမှုများအား ကြည့်ညှိလိုပါက ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ တောင်ငူခရိုင်၊ တောင်ငူမြို့နယ်၊ သဖန်းပင်ကျေးရွာအုပ်စု၊ ဆီးဖြူပင် ကျေးရွာထိပ်ရှိ ဆီးဖြူပင်သာသနာ့ ရိပ်သာ ခေတ္တစံကျောင်းတော်သို့ လာရောက်၍ ပူးမြော်ကြည့်ညှိ ပူဇော် နိုင်ပါကြောင်း ဖိတ်ခေါ် နိုးဆော် တိုက် တွန်းအပ်ပါသည်။

သဒ္ဓါ၊ သီလ၊ စာ၊ ပညာ ဤလေးဖြာ လိုရာဆန္ဒ ပြည့်ကောင်းတည်။

စာမျက်နှာ (၄၂) မှ အဆက်

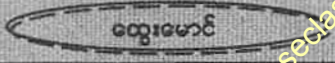
ဟု ဆို၏။
ပုလိပ်များ ပြန်သွား၍ ဌာနသို့ရောက်သောအခါ စားပွဲတွင် ထိုင် နေသော ရသေ့ကလေးကို မြင်ကြရသည်။ ရသေ့ကလေးအရှေ့ရှိ လက်ဖက်ရည် ခွက်သည်ပင် အေးစက်နေကြောင်း တွေ့ကြရသည်။ အရာရှိလည်း ရသေ့အား တောင်းပန်ကာ ပြန်လွှတ်ပေးလိုက်သည်။
ရသေ့ကလေး ပြန်လွှတ်လာကြောင်း ကြားရသဖြင့် သူကြီးဦးလေး မောင်သည် ကြောက်ရွံ့ကာ နေအိမ်တံခါးကိုပိတ်၍ အတွင်းမှ မင်းတပ် ကန့်လန့်ချထားလေသည်။
ရသေ့က ခြေဖြင့် ကန်ကျောက်ဟန် ချိန်ရွယ်လိုက်သည်နှင့် အတွင်းမှ မင်းတပ် အလိုအလျောက် ပြုတ်ကျလေသည်။ တံခါး ပွင့်သွားသော်လည်း ရသေ့က အိမ်တွင်းမဝင်ဘဲ လှည့်ပြန်ခဲ့လေသည်။ ထိုနှစ် ၁၃၀၃ ခုနှစ်တွင်ပင် အရိုက်ခံရသောနေရာ၌ ဒုတိယ အောင်ပွဲနှင့်စေတီကို တည်သည်။ ပထမအောင်ပွဲ နှင်းစေတီ၏ အထက် ရွှေမြင်တင် စောင်းတန်းနံဘေးတွင် တည်ရှိ၏။
၁၃၀၅ ခုနှစ်သို့ ရောက်သောအခါ မိမိဇာတိ နဂါးတွင်းရွာ ဆုတောင်းပြည့် စေတီဝင်း စောစိညောင်ပင်အနီး၌ တတိယအောင်ပွဲ

နှင်းစေတီ ထည့်ကာ မိမိကိုယ်ကို နိဗ္ဗိန္ဒာဓာဂရဟု တွဲမည် မှည့်သည်။ စေတီတော်ကြီး ပြီးစီးသည့်နောက် မကြာမီ ရသေ့ဦးဇာဂရ ပျံလွန်တော်မူသည်။

ဤ အောင်ပွဲနှင့်စေတီကလေးကား မဝေးလှသော အတိတ် တစ်ချိန်က သမထကမ္မဋ္ဌာန်း ကျင့်ကြံပေါက်မြောက်မှုအတွက် သာဓကပြုသော စေတီတော် ဖြစ်ပေသည်။

ရသေ့အား ပြစ်မှားကြသည့် သူဌေးသမီးနှစ်ဦးအနက် တစ်ဦးသည် ကြေးသွန်းလုပ်ငန်းသုံး ကြေးအရည်ကျိုသည့် မီးဖိုကြီးအတွင်း ခုန်ချသေဆုံး၍ ကျန်တစ်ဦးမှာ မဝင်တင်ပုပ်များ စား၍သေဆုံးခဲ့ကြောင်း ရွှေမြင်တင် ကုန်းစေတီတွင် တစ်ပါး ကျောင်းဖြင့် တရားအားထုတ်နေတော်မူသည့် ဦးပွင့် အရှင် ခေမာဝုကော ပိန်တော်မူလေသည်။

[ရသေ့ကလေး ဦးဇာဂရ သမထတရား ကျင့်ကြံအား ထုတ်ပုံ နည်းစနစ်များကို လေ့လာသိမှတ်ခွင့် မရခဲ့ပါ။ သိရသမျှ မိန့်ကြားပေးကြသည့် ရွှေမြင်တင်တော်မူ ဦးပွင့်နှင့်နှစ်ပါးအား ကျေးဇူးတင် ဂါရဝပြု အပ်ပါသည်။]

ကျွန်တော်သည် တောင်သူ တစ်ယောက် ဖြစ်ပါသည်။ မိရိုးဖလာ ဖြစ်သော ကိုင်းလုပ်ငန်းကို လုပ်ကိုင် လာခဲ့ပြီး ယခုအချိန်မှာ ကျွန်တော် သည် ကျန်းမာရေးမကောင်း၍ အလုပ်မှ အနားယူနေရပါသည်။

နွေလရာသီ ကိုင်းလုပ်ငန်းများ သိမ်း ပြီးချိန်ဖြစ်၏။ တစ်နေ့တွင် ရွာထဲမှ တူဖြစ်သူ မောင်ညိုတစ်ယောက် အိမ် သို့ အလည်လာခိုက်မှာ ကျွန်တော် က...

'မင်း ဒီနှစ် ကိုင်းလုပ်ငန်း ဖြစ်ထွန်း အောင်မြင်ရဲ့လား'

'မအောင်မြင်ပါဘူး ဦးရယ်။ စိုက်ခင်း ထဲက ပဲပင်တွေ ဟုံသွားကြလို့ အသီး အပွင့်တွေ အ၊ ပြီး ဖျိုးစားပဲစားတောင် မရလိုက်ဘူး။ နောင်နှစ်တွေမှာလဲ ဒီနှစ် လို ဟုံမှာစိုးရတယ်။ အပင်တွေ ဟုံရင် လဲ ဘယ်လိုမှ မလုပ်တတ်ဘူး ဖြစ်နေ တယ်။

မောင်ညိုက ညည်းညည်းညူညူ နှင့် ပြောလာ၍ စိတ်မကောင်းဖြစ်မိပါ သည်။ ကျွန်တော်တို့ဒေသရှိ စိုက်ပျိုး လုပ်ကိုင်စားသောက်သည့် မြေသည် နန်းတင်မြေနေမြေဖြစ်၍ သဘာဝမြေဆီ သြဇာဓာတ်ရှိသော မြေများ ဖြစ်၏။ ရွာသားများသည် ထိုမြေများမှာ ထွန်ယက် စိုက်ပျိုးနေကြခြင်း ဖြစ် သည်။

'မင်းစိုက်ခင်းမှာ ပဲပင်မဟုတ်အောင် ငါအကြံပြုမယ်။ လာမယ့်နှစ်ကျရင် ငါ ပြောတဲ့အတိုင်း လုပ်ကြည့်ကွာ'

'ပြောပြပါလား ဦးရယ်၊ ဦး အကြံပြု ထာကို လုပ်ကြည့်ရမှာပေါ့'

'ဒီလိုကွာ ကိုင်းမြေကို ထွန်ယက်ပြီးလို့ ပဲပင်တွေကို မြောင်ဆွပြီး မိုက်ယိုမှာ သီဥပပ် အဖြစ် ချဉ်ပေါင်၊ ပုန်လာ၊ ဆူးပန်း စတဲ့

စိုက်ပျိုးထားသော

ပဲပင်များ မဟုံစေရန်

ပျိုးစေ့တွေကို ထယ်ရှေ့ကွက်ထဲ ထည့်ကြ ထားရမယ်။

ကြည့်ရင် မြောင်ဆွပြီး ကိုယ်စိုက်ယယ် ပဲပျိုးကို စိုက်ပေါ့။ အချိန်ရောက်လို့ စိုက်ခင်း ထဲက ဖဲပင်တွေ အသီးအပွင့် ထိကြတော့ ယယ်အချိန်မှာ အခင်းထဲမှာ ကြာတာတဲ့ ချဉ် ပေါင် ပုန်လာ၊ ဆူးပန်းတွေလဲ နတ်ယူလို့ ရတဲ့ အပင်အရွယ်တွေ ရောက်နေပြီလား အခင်းထဲမှာ ပျိုးပြန်ခံယူဖို့ ပျိုးပင်တွေ လောက်ပဲ ထားပြီး အပင်တွေကို နတ်စား ရောင်းစားလို့ ရတာပေါ့။

အဲဒီလို လုပ်ခိုင်းတဲ့ အကြောင်းရင်း ကတော့ ပြောရမယ်ဆိုရင် ကိုယ်စိုက် ပျိုးတဲ့မြေက မြေဆီသြဇာကလဲ ကောင်း။ ရာသီဥတုကလဲ ကောင်းနေ တဲ့အချိန်မှာ စိုက်ထားတဲ့အပင်တွေ မသီးမပွင့်နိုင်ဘဲ အပင်လုပ်ပြီး ဟုံတတ် တဲ့သဘော ရှိကြတယ်။

အဲဒီအပင်တွေ စားသုံးတဲ့ မြေဆီ အာဟာရတွေကို တခြားအပင်တွေနဲ့ ဝေခြမ်းပြီး မျှစားရမယ်ဆိုရင် သူတို့ စားသုံးရတာ အလွန်အကျွံ မဖြစ်တော့ ဘဲ အပင်တွေ မဟုံနိုင်ကြတော့ဘူးပေါ့

ကွာ။ အပင်မဟုံတော့ အသီးအပွင့်တွေ အားနဲ့အင်နဲ့ ထွက်လာနိုင်တာပေါ့။

ငါ လုပ်ခဲ့တုန်းကဆိုရင် စိုက်ခင်း တွေထဲမှာ သီးညှပ်အဖြစ် စားသုံးပင် တွေကို အမြဲ ထည့်ကြခဲ့တယ်။ စိုက် ခင်းထဲက စိုက်ပင်တွေ အပင်လုပ်တယ်၊ ဟုံသွားတယ်ဆိုတာ မရှိခဲ့ဘူး။ ငါ အကြံပြုသလို လုပ်ပေးတော့ကွာ'

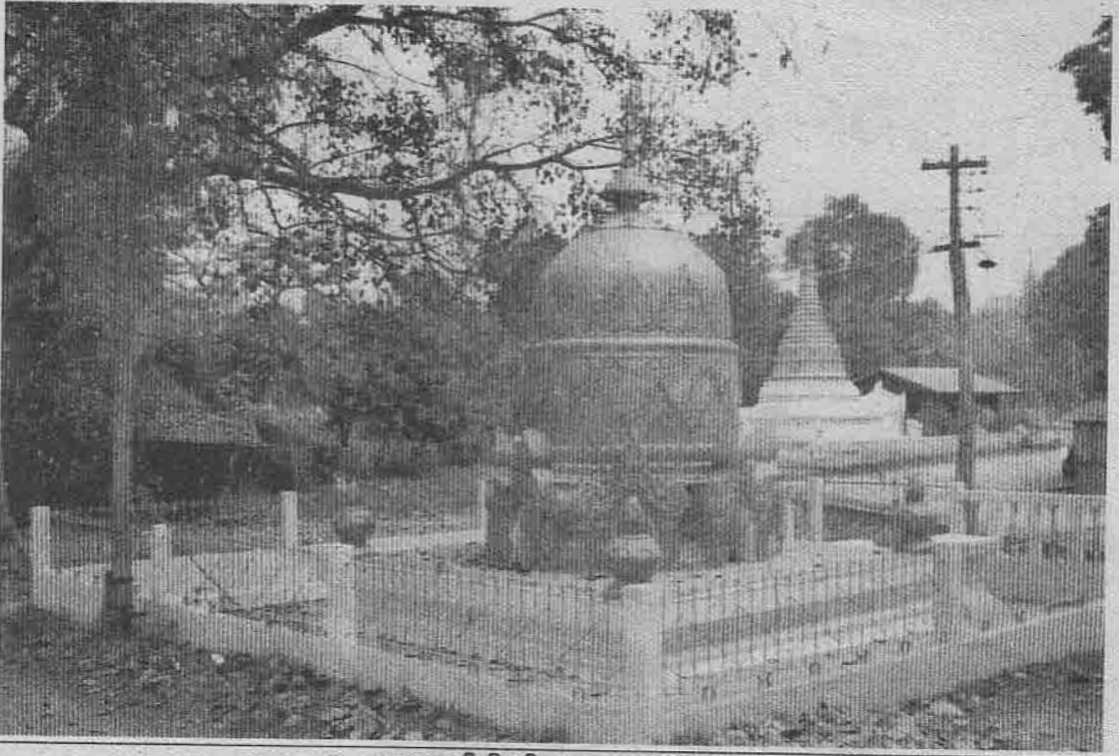
ကျွန်တော်က ပြောပြရာ တူဖြစ်သူ မောင်ညိုတစ်ယောက် သဘောကျ နှစ် သက်သွားပုံရသည်။

'ဟုတ်တယ် ဦးပြောတာ ဖြစ်နိုင် တယ်။ လာမယ့်နှစ်ကျရင် ဦးပြောသလို စိုက်ခင်းထဲမှာ သီးညှပ်ထည့်စိုက်ရ တော့မှာပဲ'

မောင်ညိုမှာ ကျွန်တော်ပြောပြသည် ကို လက်ခံယုံကြည်ပြီး လက်တွေ့ပြု လုပ်မည့်သူ ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်နှင့် အချိန်အနည်းငယ်ကြာမျှ စကားပြော ဆိုကြပြီးနောက် တက်ကြွ ရွှင်လန်းစွာ နှင့် ပြန်သွားပါတော့သည်။

ကိုမောင်ကျော်လှိုင် (မအောင်)

အာဘယစေတီတော်နှင့်အာဘယအား ဖြူမြင်ရုံ

စစ်ကိုင်းတစ်ခွင် သမိုင်းဝင်စေတီများ

ဘောင်ရွှေမြတ်
(စစ်ကိုင်းတောင်)

၏ အောင်မြေနှင့် ဖြိုးပူငွေ့ဂါယာတော်များ (၇)

အာဘယစေတီတော်အား ရုပ်ပြင်တော် တစ်ခုလုံးလုပ်ဆောင်ပြီး ဖြူမြင်ရုံ

အာဘယစေတီတော်

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။ [၃-ကြိမ်ခွတ်ဆိုပါ။]

ဒုတိယပင်းခေါင် သုရာဇေန၊
ကာရိတံ အာဘယစေတီယံ။
ယံ ထုပ် အာဘယဝယ်၊
ဝန္ဓာပိ အတိ သက္ကန္တံ။
သဗ္ဗရောဂံ ဝိနာသနံ။
မေမေသု ဒေတု မေ ဝိနော။

◆ အဘယစေတီမှ မြိုင်တွေ့ရသော
မယ်ယက္ခဉ်တစ်ဆင့် သင်ပုတ်ပလ္လင်
◆ အဘယစေတီမှ ယက္ခမယ်တော်ကြီးအား
ဖာနီကပ်တွေ့မြင်ရပုံ

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

- ဝှယ် = ဝှယ်
- ဝန္တာမိ = ဝန်ဒါမိ
- သက္ကစုံ = သက်ကစ်စ်
- သဗ္ဗ = သပ်ဗ

မြန်မာမြန်

ဒုတိယမင်းခေါင် သုရာဇေန၊
အင်းဝပြည်ရှင် ဒုတိယမင်းခေါင်ဘုရင်
သည်။

အဘယစေတီယံ၊ အဘယဘွဲ့
တော်ရှိ စေတီတော်မြတ်ကြီးကို။

ကာရိတ်၊ တည်ထားအပ်ပါပေ၏။

ယံ ထုပ် အဘယဝှယ်၊ အကြင်
အဘယ စေတီတော်မြတ်ကြီးကို။

၅၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အဟံ၊ “.....”ဟု နာမ သမုတ်
အကျွန်ုပ်သည်။

[မှတ်ချက်။ “.....”နေရာတွင်
မိမိအမည် ထည့်ဆိုရန်]

ဝန္တာမိ အတိ သက္ကစုံ၊ ရိုက္ခိုဗ္ဗာ
ရိုခိုဗ္ဗာကန်တော့ပါသည်။

သဗ္ဗရောဂံ၊ အလုံးစုံသော ရောဂါ
ဝေဒနာကို။

ဝိနာသနံ၊ ဖျက်ဆီး ချေဖျက်တော်
မူ၍။

ခေမေသု ဒေတု မေဖိနော၊
တပည့်တော်အား ကျန်းမာချမ်းသာပါ

စေခြင်းအလို့ငှာ ပေးသနား ချီးမြှင့်
တော်မူပါဘုရား။

ဘုရားတည်နှစ်

သက္ကရာဇ် ၈၅၃ ခုနှစ်။

ဘုရားဒါယကာ

ဒုတိယ အင်းဝမင်းခေါင်။

တည်နေရာ

ထူပါရုံဘုရား ဒါယကာ ဘိုးတော်
နရပတိ၏ ကန္နားတော်နေရာတွင်
တည်ထားလေ၏။ ထိုတည်နေရာမှာ
ငါးထပ်ကြီးဘုရား၏ အနောက်ဘက်
ကနားတော်ရပ်ကွက် ဖြစ်လေ၏။

ဥဇတော်ရက်

နှစ်စဉ် တန်ဆောင်မုန်း လပြည့်
ကျော် (၈)ရက်နေ့။

အောင်မြင်နေရာ

စေတီတော်လိုဏ်အတွင်း ဘုရား
ရှင်၏ ရှေ့တော်ဖြစ်၏။

▲ မဟာစည်ခုံကြီးထပ်ကို နတ်လမ်းများစားမြော်ထွေရန်

▼ မဟာစည်ခုံကြီးထပ်ကို ရုပ်ပြင်ထောက်အတွင်းရှိ ဝေဠာစည်စင်၊ စည်ထောက်စင် ဝေဠာထောက်စင်များစား၊ ထွေမြော်ရန်

အစောင့်အရှောက်

ယက္ခမယ်တော်ကြီး ဖြစ်သည်။

ထူးခြားချက်

ဒုတိယမင်းခေါင်သည် ဘိုးတေ နရပတိအား နှုတ်ဝစီအားဖြင့် ပြစ်မှား ပြောဆိုမိလေ၏။ ပြစ်မှားမိသည်၏ အနိုက်မှာပင် ရုတ်တရက် ဆွံ့အရောဂါ ဝေဒနာ ခံစားရလေတော့၏။

နှုတ်ဝစီအားဖြင့် စော်ကားမှုကြောင့် ဆွံ့အရောဂါခံစားရကြောင်း၊ ပညာရှင် များ၏ လျှောက်တင်အသိပေးခြင်းကို လက်ခံရရှိသောအခါ အပြစ်ကြွေးကျေ စေရန် ဘိုးတော်နရပတိ၏ ကန္တာတော် နေရာ၌ အပြစ်ပြေစေတီ တည်ထား ကိုးကွယ်လေ၏။

ထိုစေတီကို “ရတနာမဏိ” ဟူ၍ ဘွဲ့တော်သမုတ်လေ၏။ စေတီပြီး မြောက်လေသော် အောက်ပါအတိုင်း သစ္စာအဓိဋ္ဌာန် ပြုလေတော့၏။

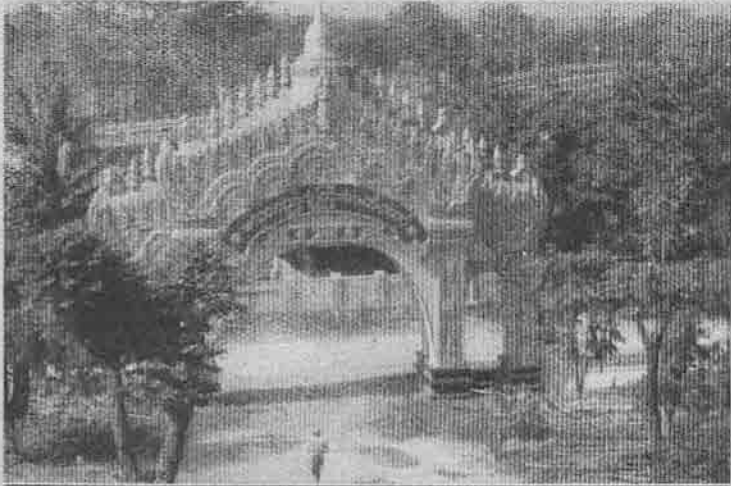
‘အက္ခန္ဓာပိယည် ဤရတနာမဏိ စေတီ တော်ကို တည်ထားပါ၏။ ဤကောင်းမှုကို ကြောင့် ကိလေသာရောဂါ ကင်းဝေးရာမှန် ပြည်နိဗ္ဗာန်သို့ လျင်မြန်စွာ မျက်မှောက်ပြုရ ပါစေသော’

‘အထူးအားဖြင့် တပည့်တော်နှင့်တကွ တပည့်တော်ကဲ့သို့ ဆွံ့အရောဂါ ကပ်ရောက် နေရာသူတိုင်း ဤစေတီတော်အား လှူဒါန်း ခြင်းဖြင့် “ဆွံ့အရောဂါဝေဒနာဆိုး” ပု လွတ် ပြောက်ကြပါစေသော။’

ဟူ၍ သစ္စာအဓိဋ္ဌာန် ပြုလေ၏။ ဒုတိယမင်းခေါင်သည်လည်း ဆွံ့အ ရောဂါ ဝေဒနာဘေးမှ ချက်ချင်း ပြီး ပျောက်ကင်းလေတော့သည်။

ထိုအကြောင်းတရားကို ရှေ့ရှု၍ ဘုရားဒါယကာ ဒုတိယမင်းခေါင်က မူလ “မဏိရတနာ” ဟူသော ဘွဲ့တော် အပြင် “အဘယစေတီ၊ ဘေးကင်း စေတီ” ဟု ဘွဲ့အမည်တစ်ချိုးတိုး၍

၅၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

• ယောဆည်ခုံကြီးတန်းမှ မုခ်ကြီးတား
ထွက် နံရံလယ်မကြီးတော်ခင်းဖြင့် မြင်တွေ့ရပုံ
• ယောဆည်ခုံကြီးတန်း၏ ထောင့်လေးထောင့်မှ
တွေ့မြင်ရသော ပင်းယထော် ခြင်္သေ့ကြီး

◆ မဟာဂန္ဓာရီထောက်ကြီးအား မူမြင်ရုံ

◆ မဟာဂန္ဓာရီထောက်ကြီးအား ထူးအောင်လောအတိုင်၊ အနုပညာပုဂံမြောက်ရွာ တည်ထောက်ထားပုံ

ပူဇော်လေ၏။

အထက်အဖြစ်အပျက်ကို သက်သေထား၍ “နှုတ်ဆွဲရောဂါဝေဒနာ” ခံစားရသော ကလေးများအတွက် “ဤအဘယစေတီတော်၌ ကိန်းဝပ်ပယ်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရားအား ဆွမ်း၊ ခဲဘွယ်၊ တောဇဉ်၊ ရေချမ်း၊ ဆီမီးအလင်းတိုင်များ ဆက်ကပ်လှူဒါန်းခြင်း၊ ကြေးစည်၊ ခေါင်းလောင်းထိုး၍ အမျှဝေခြင်း၊ ဆုတောင်းခြင်း ပြုကြရလေ၏။

အဂါထောင့်ရှိ ယက္ခမယ်တော်ကြီးအားလည်း စားဖွယ်ရာသစ်သီးမျိုးစုံ၊ မုန့်ပဲသရေစာ အစုံအလင်ဖြင့် အလှူဒါနပြု၍ ဆုတောင်းကြရလေ၏။

ဆုတောင်းပြီးသော် ယက္ခမယ်တော်ကြီးထံမှ ကလေး စားစရာ တစ်ခုခုကို စွန့်ယူတောင်းခံ၍ ဆွဲအဝေဒနာရှင်

အား စားစေခြင်းဖြင့် ဝေဒနာပျောက်ကင်း ချမ်းသာလေ၏။

နယ်အဝေးမှဖြစ်စေ၊ မည်သည့်ဒေသမှမဆို လာရောက်ကြသော ဝေဒနာရှင်များအား ဒေသခံများမှ

မေတ္တာဖြင့် ကူညီ စောင့်ရှောက်ပေးလျက် ရှိနေပါသည်။ ဂန္ဓာရီပုဂံလ်များနှင့် သစ္စာအဓိဋ္ဌာန်ပြုကြသော သူတော်ကောင်းများအတွက် နှုတ်ခတ်စောင့်ထိန်းခြင်း၊ မေတ္တာဖြန့်တူးခြင်း

ဖြင့် အထူးထား ဆောင်ရွက်အားထုတ်
သင့်သော နေရာထူး ဖြစ်ပါ၏။

မဟာရွှေစည်းခုံကြီး စေတီတော်

**နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟ
တော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။ [၃-ကြိမ်ခွတ်
ဆိုပါ။]**

သီဟပတိ သုရာဇေန၊
ကာရိတံ မဟာရွှေစည်းခုံ စေတီယံ။
နာနာတတုဟိ ဌပေတွာ၊
ဝနေ့ စေတီယံ ပဟန္တံ။

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

ဌပေတွာ = ထပစ်တဝါ
ဝနေ့ = ဝန်ဒေ
မဟန္တံ = မဟန်တံ

မြန်မာပြန်

သီဟပတိ သုရာဇေန၊ ဇေယျာ
ပူရ စစ်ကိုင်းရွှေပြည် မင်းဘုရင်သည်။
နာနာတတုဟိ၊ အထူးထူးသော
ဓာတ်တော် မွေတော်တို့ဖြင့်။

ဌပေတွာ၊ ဌာပနာတော်မူ၍။
မဟာရွှေစည်းခုံ စေတီယံ၊
အကြင်မဟာရွှေစည်းခုံ စေတီတော်
မြတ်ကို။

ကာရိတံ၊ တည်ထားသမှု ကိုးကွယ်
ခြင်း ပြုအပ်ခဲ့လေပြီ။

မဟန္တံ၊ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သော။
တံ၊ ထိုမဟာရွှေစည်းခုံ စေတီတော်
မြတ်ကြီးကို။

အဟံ၊ “.....”ဟု နာမ သမုတ်
အကျွန်ုပ်သည်။

[မှတ်ချက်။ ။ “.....”နေရာတွင်
မိမိအမည် ထည့်ဆိုရန်]

ဝနေ့ ဝဇ္ဇာမိ၊ ရိုသေသမှု အာရုံပြု၍
ရိုနှိုးပူဇော် ဖူးမြော်မာန်လျှော့ ကန်တော့
ပါ၏ အရှင်ဘုရား။

ဘုရားတည်နှစ်

သက္ကရာဇ် ၇၁၄ ခုနှစ်။

၅၄ နတ္ထရာဇာင်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း

• ဒီဇင်ဘာလစေတီတော်ကြီး၏ အင်္ဂါထောင့်မှ တစ်ဖက်တော်ကြီး၏ 'ထောင်မြေသိမ်'

ဘုရားဒါယကာ

ဓမ္မရာဇာ သီဟသူရ ဆင်ဖြူသခင်
မင်းကြီး၏ မြေးတော် သီဟပတိဘွဲ့ခံ
မင်းပြောက်ကြီး။

တည်နေရာ

စစ်ကိုင်းတောင်၏ အနောက်ဘက်
ပါရမီရပ်ကွက် အလယ်ဗဟိုတွင် တည်
ရှိသည်။

ပွဲတော်ရက်

နှစ်စဉ် တပေါင်းလပြည့်နေ့။

အောင်မြင်နေရာ

ထီးတော်ရုံနေရာ။

အစောင့်အရှောက်

ဗုဒ္ဓစည်းဖြစ်၍ သာသနာတော်
စောင့်နတ်မင်း ဖြစ်လေ၏။

ထူးခြားချက်

ဘုရားဒါယကာ သီဟပတိဘွဲ့ခံ မင်း
ပြောက်ကြီးခေါ် မင်းပြန်မင်းကြီးသည်
စစ်ကိုင်းမင်းဆက်၏ သတ္တမမြောက်
နောက်ဆုံးမင်းတစ်ပါးဖြစ်၏။

မင်းပြောက်ကြီးသည် အခြားသော
မင်းများကဲ့သို့ ဗိမ္မရာဇအများအပြား လုံးဝ
မရှိဘဲ အသင်္ခယာစောင့်ရှောက်မင်း၏
သမီးတော် စိုးမင်းကိုယ်တော်ကြီးသာ

လျှင် တစ်ပါးတည်းသော မိဖုရားကြီး အဖြစ် သက်ဆုံးတိုင် လက်တွဲ၍ နန်းတက်လေ၏။

မိဖုရားကြီးကိုယ်တိုင်လည်း စေတီ တော်များစွာ တည်ထားတော်မူလေ၏။

ဤ မဟာရွှေစည်းခုံကြီးအား ရှေးရှေး သော ရွှေစည်းခုံတို့ထက် သာလွန် ကောင်းမွန် ခမ်းနားစွာ ထူးထူးကဲကဲ တည်ဆောက်ထားလေ၏။

စေတီတော်ကြီး၏ တတိယ ပစ္စယံ ထောင့်(၄)ထောင့်တွင် ပွင့်တော်မူပြီး သော ဘုရားလေးဆူကိုယ်စား ကိုယ် ပွား စေတီရုံ (၄)ဆူ ပူဇော်ထားပါ၏။

ဒုတိယပစ္စယံနှင့် ပထမပစ္စယံတွေ မှာတော့ထောင့်လေးထောင့်ထက်ဝယ် ကာလသာ အိုးများ၊ ကြာပန်းအိုးများ ကို ဘုရားဖူးကြည်ညိုသူများ၏ အကျိုး စီးပွား တိုးပွားချမ်းသာပါစေကြောင်း နှင့် ကျန်းမာကြစေရန်အလို့ငှာ ရည် ရွယ်ထားရှိလေ၏။

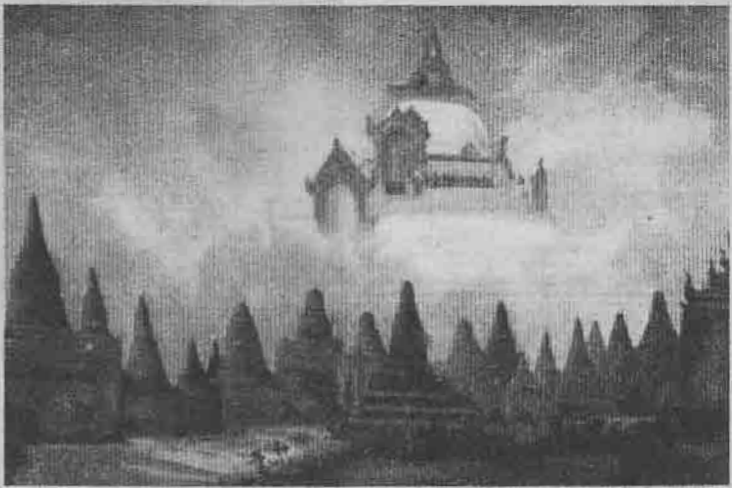
တာဝတိံသာနတ်စည်းစိမ် ရယူလို သူ ဒကာ ဒကာမများအတွက် အထက် ပစ္စယံသို့ တက်ရောက် လှူဒါန်းပူဇော် နိုင်သော နတ်မုခ်၊ နတ်လမ်း၊ နတ်လှေကား (၄)စင်းကိုလည်း အထူး ကုသိုလ်ယူနိုင်ကြပေ၏။

ဖိနပ်တော် ထောင့်(၄)ထောင့်၌ ဖင် နှစ်စွနှင့် ရှေးဟောင်းခြင်္သေ့ကြီးများကို စာတိမာန်တက်ကြွဖွယ် တည် ဆောက်ထားလေ၏။

သီတဂူဆရာတော်ကြီး၏ ဓမ္မဒါန ဖြစ်သော ဓမ္မစကြာကြေးသွန်းရုပ်ပွား တော်ကြီးအား ရွှေရောင်လင်းလက် ဝင်းပစ္စာ အားပါးတရ ပူးမြင်နိုင်လေ၏။

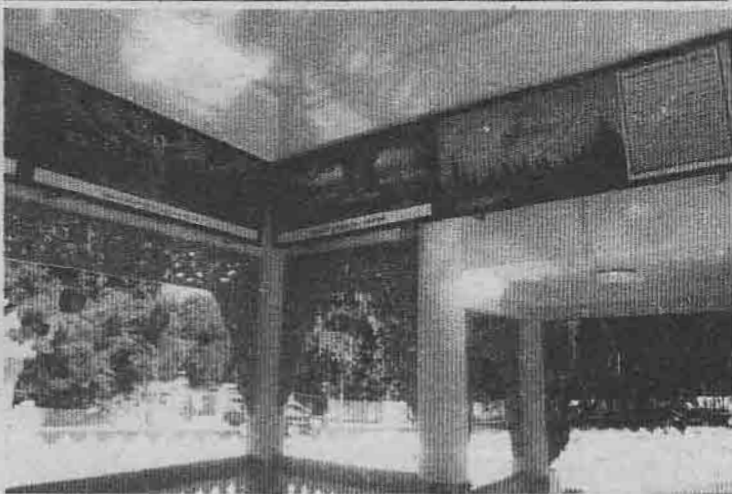
အခြားသော စေတီပုထိုးများတွင် မြင်တွေ့ရလေ့မရှိသော...

- ၁။ ခေါင်းလောင်းစင်
- ၂။ ကြေးစည်စင်

▲ မဟာဒီပင်္ကရထေတီတော်ကြီးအတွက် ရွှေပြောင်ထမနဲ့ရသော ထူးဟောင်းစေတီတော်(၂၀)အား မှန်ဆာ ဖျာဆွဲထားပုံ

◆ ဒီပင်္ကရ အာရုံစာတွင်းမှ လက်ရာမြောက် ထွင်ပန်းချီကားများအား ဂုဏ်ရည်

- ၃။ ကြေးယောင်စင်
- ၄။ စည်တော်စင်

များ လှပခန့်ညားစွာ စေတီတော် ကြီး၏ အဆောင်အယောင်အဖြစ် မြင် တွေ့နိုင်လေ၏။

ခရီးသွား ဂန္ဓာဓိပုဂ္ဂိုလ်များသည် လည်းကောင်း၊ ဘုရားဖူးခရီးစဉ်မှ သူ တော်ကောင်းများသည်လည်းကောင်း၊ အဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ် အားထုတ်လိုကြ သော သူတော်စင်အပေါင်းတို့သည် လည်းကောင်း မဖြစ်မနေ ရောက်ရှိ

ဖူးမြော်အားထုတ်သင့်သော စေတီထူး ဖြစ်လေ၏။

ဒီပင်္ကရ စေတီ

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟ တော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။ [၃-ကြိမ်ရွတ် ဆိုပါ။]

- ဒီပင်္ကရ ဗုဒ္ဓဂူထံ၊
- အဟံ ဝန္တာမိ၊
- ဇေယျံ ပိယံ နေံ နုဘယံ၊
- အကာလိကာ ပိပစ္စတု သိဒ္ဓိ။

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်
ဒီပင်ကရ = ဒီပင်ကရ
ဗုဒ္ဓဂုဏ် = ဗုတ်ဂေုဏ်
ဝိပစ္စတုသိဒ္ဓိ = ဝိပစ်စတုသိတ်မိ

မြန်မာပြန်

ဒီပင်ကရ ဗုဒ္ဓဂုဏ်၊ လောကတစ်ခွင်
ဥှ် ထွန်းလင်းတောက်ပစေသော ဒီပင်
ရာမည်သော ဇာတ်ပေါင်းစုစေတီတော်
မြတ်ကြီး၏ ဂုဏ်တော်ကို။

အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။

ဝန္တာမိ၊ ရှိခိုးပါဘုရား။

မေ၊ "....."ဟု နာမ သမုတ်
အကျွန်ုပ်သည်။

[မှတ်ချက်။ ။ "....."နေရာတွင်
မိမိအမည် ထည့်ဆိုရန်]

ဇေယျံ၊ အလုံးစုံသော အောင်မြင်
ခြင်း ဖြစ်ပါစေ။

ဝိယံ၊ လုံးစုံများစွာ သတ္တဝါတို့၏
ကြင်နာချစ်ခင်လေးမြတ်ခြင်း ရရှိပါစေ။

ဓနံ၊ ဥစ္စာစည်းစိမ် ကြီးပွားတိုးတက်
ပါစေ။

နာယံ၊ ဘေးရန်ကင်းကွာချမ်းသာ
ရပါစေ။

အကာလိကော ဝိပစ္စတုသိဒ္ဓိ၊
အချိန်မရွေး အခါမလင့် ကာလမကူး
အကျိုးထူး ခံစား ဝံစားရပါစေသော်။

ဘုရားတည်နှစ်

ကောဇာသက္ကရာဇ် ၄၅၀ မှ ၂၄၄
ခုနှစ်အတွင်း တည်ထားခဲ့သော စေတီ
အဆူ(၂၀)အား သက္ကရာဇ် ၁၃၃၅ခုနှစ်
တွင် စုပေါင်း၍ အသစ်တည်ထား၏။

ဘုရားဒါယကာ

ထိုစဉ်က အနောက်မြောက်တိုင်း
စစ်ဌာနချုပ်တိုင်းမျိုး ဝိုင်းချုပ်လှမြင့်ဆွေ
ဦးဆောင်၍ ဒကာအများ စုပေါင်း
ကောင်းမှု။

၅၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

• မဟာသီဟနဂါးရတီတော်၏ အနောက်ဘက် အင်းစိမ့်
အလောင်းစည်သူမင်းကြီး၏ ဟော်ထော်ဦးစေတီအား ဖူးမြင်ရပုံ

• မဟာသီဟနဂါးရတီအား ဘော်ဥရုက်သော ထွဏ္ဍုန်မောင်နှမ၏ ဟော်နန်း

တည်နေရာ

တပ်မ (၃၃) ဂေါက်ကွင်းဝိတ်နှင့်
မျက်နှာချင်းဆိုင် အဝေးပြေးလမ်းမ
အနောက်ဘက်။

ဦးတော်ရက်

နှစ်စဉ် နတ်တော်လပြည့်နေ့။

ဒေဟာင်မြေနေရာ

အဂါထောင့် ဗားမဲ့သိမ်နေရာ။

အာစောင့်အာရှောက်

ရွှေကျွန်းပင် နတ်မောင်နှမ။

ထူးခြားချက်

စေတီတော်ကြီးပုံဟန်မှာ ပုဂံခေတ်
အင်းဝခေတ်၊ ကုန်းဘောင်ခေတ်နှင့်
ရတနာပုံခေတ် ပုံဟန်အနုပညာ (၄)
မျိုးဖြင့် ဗိသုကာဆရာကြီး ဦးမြဝင်း မှ
ထူးခြားစွာ ပုံဖော်ထား၏။

မြန်မာနိုင်ငံ တစ်နံတစ်လျားတွင်
မတွေ့နိုင်သော ရှေးဟောင်းအနုပညာ
မြောက် မှတ်ဦးကြီးကို ခိုင်မာခံ့ညားစွာ
တွေ့မြင်နိုင်လေ၏။

လမ်းမကြီးနှင့် မလှုပ်ကင်းသော

စိမ်းရောင်စို တောင်ညိုရိုင်းရီသည့်

ယခင်လမှ အဆက်

တောင်ညိုတောင်ထက် စေတီများ

တောင်တက် ကားလမ်းအနီး တည့် နို့သော ခြင်္သေ့နှစ်ကောင်ရံပုခံဦးမှ လှေကားအတိုင်း တက်ခဲ့ရာ လက်ဝဲ ဘက်တွင် အောက်စက်တော်ရာ တန်ဆောင်းကို တွေ့ရသည်။ အနည်း ယေ တက်ပြီးသောအခါ ငါးမျက်နှာ အုတ်တိုက်ခံစေတီကို ဖူးမြင်ရသည်။ မှန်ယောင်ငါးခုရှိ၍ ငါးမျက်နှာ ကင်းပိတ်ပုံစံဖြစ်ကာ အထက်၌ ခေါင်း လောင်းမှောက်စေတီ ပေါက်ထား သည်။

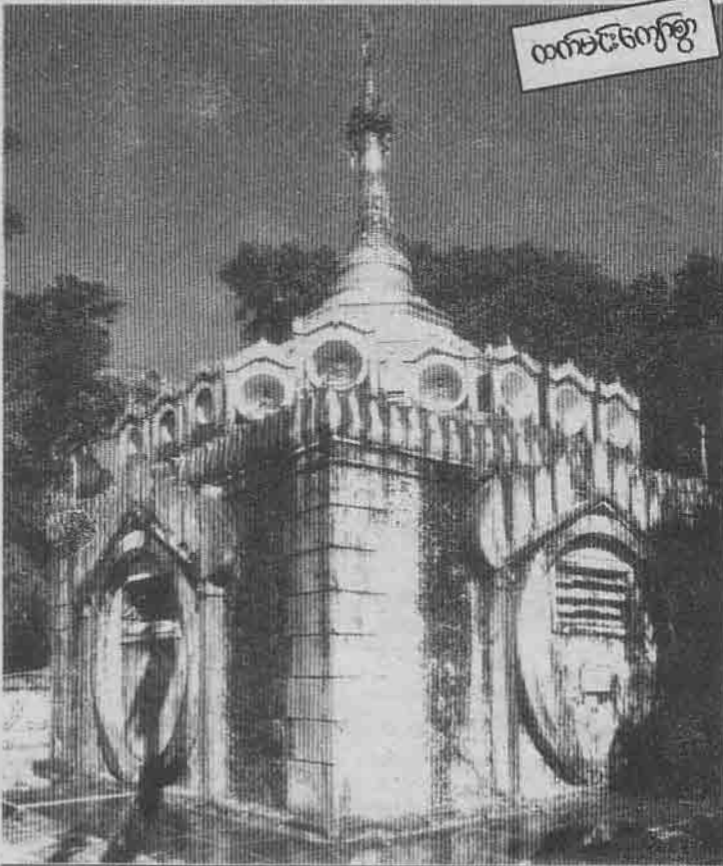
ငါးမျက်နှာပဉ္စဂံကို အခြေခံကာ စေတီများမှာ ပုဂံဒေသမှလွဲ၍ အတွေ့ အမြင်နည်းသောပုံစံဖြစ်ရာ ထူးခြား တန်ဆာဆင် ပူဇော်မှု ဖြစ်သည်။ ရှေး စေတီဖြစ်ကြောင်း အနီးရှိ ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးသည့် ဦးပွင်းက ပြောပြ သည်။

ထိုမှ အတန်ငယ်လှမ်းသော အမြင့် တစ်နေရာ၌ အထက်စက်တော်ရာ တန်ဆောင်းကိုလည်း မြင်ရသည်။ ဆရာတော်ဦးဓမ္မိက ဦးဆောင် ထုလုပ် ပူဇော်ထားခြင်းဖြစ်ကာ ခြေတော်ရာမှာ ပုံတောင်းပုံသဏ္ဍာန် ပူဇော်မှုဖြစ်သည်။

မြန်မာဘုရင်ခေတ် နောက်ဆုံး သာသနာပိုင်နှင့် ကိုလိုနီခေတ် ပထမ ဦးဆုံးသော သာသနာပိုင် ဖြစ်တော်မူ သည့် “တောင်တော်သာသနာပိုင်” ဆရာတော် အရှင်မာလာလင်္ကာရ လက်ထက်တော်ကာ အသိအမှတ်ပြုခဲ့ သော ခြေတော်ရာ စက်လက္ခဏာပုံစံ မှာ ဖနောင့်တော် အလယ်ပဟိုတွင် မှန်နွဲ့လေပ်ပန်းပုံဖော်၍ ခြေဖဝါးအနား စွန်းပတ်လည်နှင့် ခြေဖဝါးအဖျားပိုင်းတို့

သာသနာ့အောင်မြေ

၅၅ ရှေးစိုင်းဆီသို့ ၆

► ဦးသုဒ္ဓိယ (၁၀)နှစ်ကြို၍ ပဏ္ဍိတ်ဆွဲသော ကျွန်းတောင်စေတီ

တွင် စက်လက္ခဏာ(၁၀၈)ကွက် သရုပ် ဖော်ထားသည်။

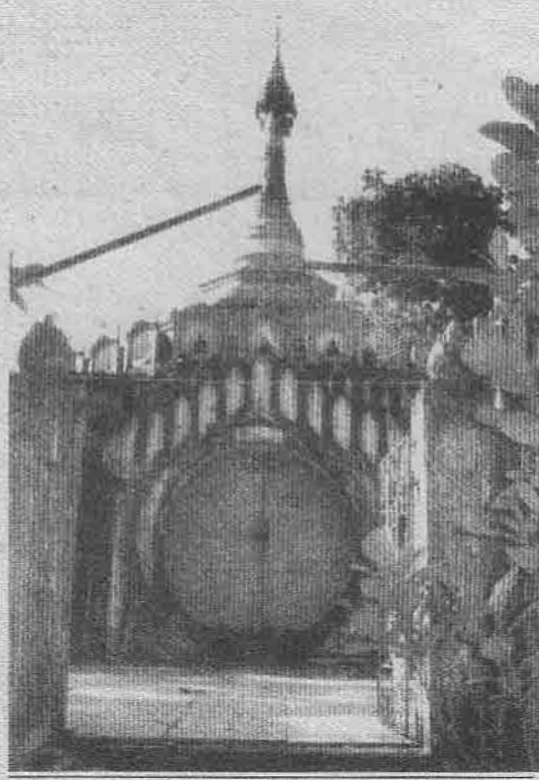
ယခု ခြေတော်ရာကား ခြေဖဝါး အလယ်တွင် ပုံတောင်းပုံသဏ္ဍာန် အကွက်ဖော်ကာ စက်လက္ခဏာ(၁၀၈) ဝန်းရံထားသောပုံစံ ဖြစ်သည်။

ခြေဖဝါး အနားစွန်းပတ်လည်တွင် ကား ဘုရားရှင်နတ်ကာလ ဘေးမသီ ရန်မခခဲ့သော ဖြစ်စဉ်တော်(၁၃၆)ဘဝ ကို ဆိုင်ရာသတ္တဝါရုပ်ပုံများနှင့် သရုပ် ဖော်ထားလေသည်။

ဆရာတော် သီတင်းသုံးရာ ပင်မ

ကျောင်းဆောင်သည် ကျွဲပုန်းတောင်ထက် တည်ရှိသည်။ ဘုရားရှင် အလောင်းတော်ဘဝ ဘေးရန်မခံသည့် (၁၃၆)ဘဝ၌ ကျွဲမင်း(၈)ဘဝလည်း ပါရှိလေရာ ဤသာသနာ မြေသည်လည်း ဘေးရန်ကင်းပကာ ဘေးမဲ့ကုန်းတော်မြေအဖြစ်ရည်ညွှန်းပူဇော်ခြင်းလည်း ဖြစ်ဟန်ရှိလေသည်။

ခြေတော်ရာ 'ပါဒ' စေတီကို "ပုံတောင်း"ပုံစံပူဇော်ထားခြင်းဖြစ်ရာ နံတူထပ်၍ မြတ်သော အစုအဖွဲ့ ဝဂ္ဂုတ္တမ သဘောဆောင်သည့်အပြင် ဦးဓမ္မိကဘွဲ့၏ နံတော်စနေကို ဆပွတ်ကြာသပတေးဖြင့် ထောက်ပံ့ပေးထားသဖြင့် ဆရာတော်၏

ကျွဲမင်းတော် လိုက်တောင်တံခါ

သာသနာပြုလုပ်ငန်းများ အောင်မြင်၍ အခွန်ကြာ တည်မြဲရေးအတွက် ကာရကအင်အားများ ပေးစွမ်းလေသည်။

ရှင်ပင်ပေါင်းလဲနှင့် ဆရာတော်၏ အောင်မြင်မှု

အထက်စက်တော်ရာ တန်ဆောင်း၏ ကပ်လျက် အရှေ့ဘက်ကုန်းမြင့်၌ လျောင်းတော်မူရပ်ပွားတော်ကြီးတစ်ခုကို ကဋကုဋိတန်ဆောင်းနှင့်တကွ ပူးမြင်ရသည်။ ရှေးနှစ်ပေါင်းများစွာကပင် ကိန်းဝပ်တော်မူ၍ မူလ ကောင်းမှုရှင်ကို မသိရပေ။

ခြေတော်ရင်း တန်ဆောင်းထောင့်တွင် ယက္ခညီနောင်ရုပ်ထုနှစ်ခု သွန်းလုပ်ထားသည်။ အကြောင်းရင်းကို စုံစမ်း၍ မရခဲ့ပါ။

ပုဂံခေတ် ပေါင်လောင်ရှင်မဟာကဿပ မွမ်းမံသော စေတီများတွင် ဘီလူးညီနောင်ရုပ်တု တွေ့ရမြဲဖြစ်သော်လည်း ထိုအရှင်မြတ် မွမ်းမံခဲ့သည့် ထင်ရှားသောစေတီ(၃၇)ဆူ စာရင်းတွင် မြစ်မီးတောင်ညိုဒေသပါဝင်ခြင်း မရှိသဖြင့် သီခြားနောက်ခံအကြောင်း ရှိပေမည်ဟု ယူဆဖွယ်ရှိသည်။

လျောင်းတော်မူ ရပ်ပွားတော်ကြီးမှာ အရှေ့သို့ ဦးခေါင်းပြုသော ရှင်ပင်ပေါင်းလဲ လျောင်းတော်မူဖြစ်လေရာ ဘဝအခြေအနေ တိုးတက်မြင့်မားရေးအတွက် ကုသိုလ်ပြု ဆုတောင်းနိုင်ကြလေသည်။

လျောင်းတော်မူ တန်ဆောင်းအထက်နားတွင် အဘဦးချစ်မောင် ပြောပြခဲ့သည့် ကံ့ကော်ပင်ကြီးကို တွေ့

ရသည်။ သက်တမ်းရှည်ကြာသဖြင့် ပင်စည်မကြီး ဆွေးမြည့်ကာ ညောင်ပင်ပျိုတို့ ဝင်၍ ပေါက်ရောက်နေကြရာ ကံ့ကော်ကိုင်းအချို့ကိုသာ မြင်တွေ့ရသည်။

ဤကံ့ကော်ပင်ရင်းရှိ တံကျောင်းကလေးတွင် ဆရာတော် ဦးဓမ္မိကသည် (၁၃၃၂ ခုနှစ်က) ပထမဆုံးအကြိမ် သမထတရားထူး ပေါက်မြောက်အောင်မြင်ခဲ့ကြောင်း သိရပေသည်။

အထိမ်းအမှတ် ကမ္ဘာဦးတိုင်ထားရှိပါက နောင်လာနေက် သားများအတွက် အကျိုးများ လိမ့်မည်ဟု ယူဆမိသည်။

ထိုကံ့ကော်ပင်၏ မျက်နှာချင်းဆိုင် ဆင်ခြေလျှောတွင် ထည့်ဝါသော ကျောင်းကြီးတစ်

ဆောင်ကို တွေ့ရသည်။ တောင်ညိုဆရာတော် ဦးကောသလ္လသီတင်သုံးရာကျောင်းဖြစ်ကာ ယခုအခါ သီတင်းသုံးသည့် သံဃာမရှိကြောင်း သိရှိရသည်။

ဦးဓမ္မိကသည် တောင်ညိုဆရာတော် ဦးကောသလ္လထံမှ ခွင့်ပန်ကာ မြစ်မီးတောင်နှင့် တောင်ညိုတောင်နှစ်ခုပေါင်းလျက် ကုန်းတော်မြေတစ်ခုလုံးအား မြစ်မီးတောင်ညို သာသာနာမြေအဖြစ် စုစုစည်းစည်း တည်ရှိစေခဲ့သည်။

ဓာတ်ပေါင်းစုစေတီ

ထိုမှ စောင်းတန်းအတိုင်း ဘာဝတန်ခဲရာ မိကျောင်းပုံစံ ဟောင်ညိုတောင်၏ မြီးစွန်းထိပ်တွင် ဟည်ထားသော ဓာတ်ပေါင်းစုငယ်တို့ကို ဖူးတွေ့ရ

သည်။

မြစ်မ်းတောင်ညို ကုန်းတောင်မြေတွင် ထုထည် ဉာဏ်တော် အကြီးမြင့်ဆုံးစေတီဖြစ်ကာ ရှေးကောင်းမှုရှင်တို့ တည်ထားပူဇော်ခဲ့၍ ဂဠုန် ဆရာမံ၊ ဆေးဝက်ပါ ဆရာတော်ဦးသူရိယ၊ မြစ်မ်းတောင်ညို သာသနာပြု (ပထမ) ဆရာတော် ဦးဓမ္မိကတို့ ခေတ်အဆက်ဆက် မွမ်းမံ ပြုပြင်ခဲ့ကြသည်။

ယခု ဆရာတော်ဦးဝေပုလ္လ လက်ထက်တွင် ကိုယ်လုံးတော်ပြည့် ရွှေစစ်သင်္ကန်း ကပ်လှူခဲ့ကြောင်း သိရသည်။

လေးတောင့်ပစ္စယံသုံးဆင့် အထက်ခေါင်းလောင်းမှောက်စေတီ ပေါက်ကာ ပစ္စယံထောင့်စိုက်စေတီ လေးဆူနှင့် ပစ္စယံလယ်စေတီလေးဆူ စုစုပေါင်း အရံ စေတီ(၈)ဆူ ဝန်းရံထားသည်။

သီတင်းကျွတ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလများတွင် ဤစေတီတော်ကြီးအား ဆီမီးပူဇော်ပွဲ ကျင်းပလေ့ ရှိသည်။ ဦးဓမ္မိက နှိမ့်ဉာဏ်ကာလက ဆရာတော်ကိုယ်တိုင် ကြွေးမီးပုံးများနှင့် ဖယောင်းဆီမီး ထွန်းညှိကာ ပစ္စယံအပြည့် ကပ်လှူပူဇော်ခဲ့သည်။ ယခုအခါ လျှပ်စစ်မီးသီးများဖြင့် ပူဇော်ကြောင်း သိရှိရသည်။

ကိုလိုနီခေတ်ကာလ အေဒီ ၁၉၃၀ ပြည့်ခန့်တွင် ကမ္ဘာစီးပွားရေး ပျက်ကပ်သည့် မြန်မာနိုင်ငံသို့ ကူးစက်လာရာ ဆန်စပါးဈေးနှုန်း မကြုံဘူးလောက်အောင် ကျဆင်းသွားသည်။ စပါးထုတ်လုပ်သော တောင်သူလယ်သမားများ ဒုက္ခရောက်နေချိန်တွင် ကိုလိုနီအစိုးရက လယ်သမားများအပေါ် ဆက်ညှာခြင်းမရှိဘဲ အခွန်များ အတင်းအကျပ် ကောက်ခံခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့် မခံမရပ်နိုင်ဖြစ်လာကြသော တောင်သူလယ်သမားတို့သည် ဆရာမံ၏ ဦးဆောင်မှုဖြင့် (၂၂-၁၂-

► ကျွန်းတော် လိုက်တွင်တရားမင်္ဂလာ

၁၉၃၀)၁၂၉၂ ခုနှစ်၊ ပြာသိုလဆန်း (၄)ရက်နေ့တွင် တောင်သူလယ်သမား အရေးတော်ပုံကြီး ပေါ်ပေါက်လာသည်။

ယင်း မတိုင်မီကာလများတွင် ဆရာမံသည် ဤဓာတ်ပေါင်းစုစေတီရင်ပြင်တွင် (၄၉)ရက်အဓိဋ္ဌာန် ကမ္မဋ္ဌာန်းဆောက်တည်ကာ အောင်မြေ နင်းခဲ့သည်။ ထို့နောက် “အလံတိုင်” တောင်တွင် “ဗုဒ္ဓရာဇာ” စေတီတည်ပြီးမှ အရေးတော်ပုံ စတင်ခဲ့ရာ ပွဲဦးထွက် အောင်ပွဲများ ရရှိခဲ့သည်ဟု ပြောပြကြသည်။

ဓာတ်ပေါင်းစုစေတီ အရှေ့ဘက် ကပ်လျက်တွင် တန်ဆောင်းတစ်ခုရှိ၍ အတွင်း၌ တင်ပျဉ်ခွေရုပ်ပွားတော် လေးဆူ ပူဇော်ထားသည့် အုတ်ပလ္လင်ကြီးကို တွေ့ရသည်။

ဆရာမံ အောင်မြေနင်းခဲ့သော နေရာတွင် ဦးဓမ္မိကက ပလ္လင်တည်၍ ရုပ်ပွားများ ပူဇော်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။ ရုပ်ပွားတော်လေးဆူ အနက် အနောက်ဘက် (ဓာတ်ပေါင်းစုစေတီကြီးဘက်) မျက်နှာမူသော ရုပ်ပွားတော်မှာ ဉာဏ်တော်အမြင့်ဆုံး

ဖြစ်၍ “ဆုတောင်းပြည့်ဘုရား” ဟု ကမ္မည်းထိုးထားသည်။

အနည်းငယ် ယိုယွင်းသည်များကို ပြန်လည် မွမ်းမံထားသဖြင့် ခေတ်လက်ရာ ရောစွက်နေသော်လည်း ပုဂံခေတ်ကာလ ရုပ်ပွားတော်ဖြစ်နိုင်ကြောင်း သုတေသီတို့ မှတ်ချက်ပြုသည်ဟု ဆရာတော်ဦးဝေပုလ္လက မိန့်ကြားတော်မူခဲ့သည်။

ဤရုပ်ပွားတော်နှင့် ဓာတ်ပေါင်းစုစေတီတို့မှ တန်ခိုးပြရှိဟာပြု၍ ရောင်ခြည်တော် ကွန်မြူးသည်ကို မကြာခဏ ဖူးတွေ့ရလေ့ရှိကြောင်း သိဖြူရွာသားများက ပြောပြကြသည်။

ပုဂံခေတ်က ဆေးဝိဇ္ဇာ

ဘုရားလေးဆူ ပူဇော်ထားသော တန်ဆောင်း၏ မြောက်ဘက်ကပ်လျက်တွင် ဘိုးတောင်ညိုရုပ်တု ရှိသည်။

ဘိုးတောင်ညိုသည် ပုဂံခေတ် စုက္ကတေးမင်းလက်ထက် နန်းတွင်းသမားတော်ကြီးဖြစ်ကာ မင်းဒဏ်သင့်သဖြင့် အောက်ပြည်အောက်ရွာသို့ ထွက်ပြေးပုန်းရှောင်ခဲ့ရာ ဤကောင်

ကျွန်းတော်ဦးဖိုက်မှ လက်ရာထူးခြားသော ရုပ်ပွားတစ်ဆူ

တွင် မှီခိုနေထိုင်၍ ဆေးဝါးအတတ်ကို ဆက်လက် ဆည်းပူးရာမှ ပါရှုပြောက် တစ်ဖက်ကမ်းခပ်၍ ဆေးဝိဇ္ဇာအဖြစ် သို့ ရောက်ရှိသည်ဟု ဆိုကြသည်။

နောက်ခံနံရံတွင် ပုဂံဘုရားပုထိုး ရှုမျှော်ခင်းကို ရေးဆွဲထားကာ **“ဆေးဝိဇ္ဇာကြီး ဘိုးတောင်ညို”** ဟု ကမ္မည်း တင်ထားသည်။ ဘိုးတောင်ညိုရုပ်တု ဝဲယာတွင် ဆရာတော်ဦးဓမ္မိက၏ တင်ပျဉ်ခွေရုပ်တုတစ်ခုစီ ပူဇော်ထား သည်။

ကျန်းမာရေးကိစ္စများ အခက်အခဲ **၆၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း**

ကြုံတွေ့ရပါက ဘိုးတောင်ညိုနှင့် ဆရာ တော်ဦးဓမ္မိကတို့အား တိုင်တည် လျှောက်ထားကာ ဝေဒနာ သက်သာ ပျောက်ကင်းနိုင်သည်ဟု ယုံကြည်ကြ သည်။

မိမိတို့ သောက်သုံးနေရသော ဆေးဝါးများ အစွမ်းထက်စေရန်လည်း ဆေးကျူးသိဒ္ဓိ တင်လေ့ ရှိကြကြောင်း သိရသည်။

ဘိုးတောင်ညို တန်ဆောင်း၏ လက်ယာတွင် မတ်ရပ်ရုပ်တုတော် တစ်ခုရှိကာ ပလ္လင်ခြေ၌ **“ဆေးဝင်္ကပါ**

ဆရာတော်ဦးသူရိယ” ဟူ၍ ကမ္မည်း ထိုးထားသည်။ မြစ်မ်းတောင်ညိုကို ဦးဓမ္မိကထက် အလျှင်ရောက်ရှိကာ ဘုရားစေတီများ ပြုပြင်မွမ်းမံခဲ့သော ဆရာတော်ဖြစ်သည်။

မိကျောင်းဘုရား

တောင်ညိုတောင်၏ အရှေ့ဘက် အစွန်း မိကျောင်းဦးခေါင်းနေရာတွင် ပါးစပ်ဟနေသော မိကျောင်းတစ်ကောင် အထက်စေတီတစ်ဆူ တည်ထား သည်။ စေတီအခြေ ကြာပလ္လင်တွင် သကျမုနိစေတီ ၈-၉-၁၉၈၉ ဟူသော စာတမ်းတွေ့ရသည်။

ဒေသခံတို့က **မိကျောင်းစေတီ**၊ **မိကျောင်းဘုရား**ဟု ခေါ်ကြသည်။ မိကျောင်း၏ ဟထားသော ခံတွင်းအား လိုဏ်ဂူမြို့လုပ်ကာ အတွင်း၌ ရုပ်ပွား ငယ်တစ်ဆူ ပူဇော်ထားသည်။ စေတီ ကမ္မည်းကျောက်စာကို တွေ့ရသည်။

ဤသကျမုနိစေတီတော်ကို ၁၃၅၁ ခုနှစ်၊ တော်သလင်းလဆန်း(၃)ရက် စနေနေ့တွင် ဆရာတော်ဦးဓမ္မိက ဦးကောသလ္လနှင့် ဂေါပကလူကြီးများ ပန္နက်ရိုက်ကာ တော်သလင်းလဆန်း (၁၀)ရက်နေ့တွင် စတင်တည်ဆောက် ခဲ့သည်။ တန်ဆောင်မုန်းလဆုတ်(၁) ရက်နေ့တွင် ထီးတော်တင်လျှူပြီးစီ ကြောင်း မှတ်တမ်းပြုထားလေသည်။ မိကျောင်းပုံစေတီနှင့် ဓာတ်ပေါင်း စေတီကြားတွင် သိမ်တစ်ဆောင်ရှိကာ ရှေးခေတ်ရဟန္တာများ သမုတ်ခဲ့သည့် သိမ်ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

မူလအဆောက်အအုံများ ယိုယွင်း ပျက်စီးသဖြင့် ဦးဓမ္မိကလက်ထက် တော်တွင် သိမ်နိမိတ်ရုပ်ပုံအား အသစ်လဲလှယ် ပြုပြင်တည်ဆောက် ရသည် ဆို၏။ သိမ်အတွင်း ဘုရားခေါ်

၌ မွေစက္ကမုဒြာရုပ်ပွားတော်နှင့် ပဉ္စဝဂ္ဂီ ရုပ်တုများ ပူဇော်ထားသည်။

သိမ်အနီး ကုန်းတော်စောင်း၌ ကျောင်းငယ်တစ်ကျောင်းရှိရာ ထို ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးသော ကိုရင်ကြီး က ဖိတ်မန္တကပြုသဖြင့် ခေတ္တဝင် ရောက်ကာ အမောဖြေကြသည်။

ကျောင်းခေါင်းရင်းဘက်တွင် ဆရာ တော် ဦးခမ္ဘိကပုံတော်နှင့် ဘုရားဖူး ဖိတ်ကြားသောလင်္ကာကို ချိတ်ဆွဲထား သည်။ လင်္ကာမှာ အဘဦးချစ်မောင် ရွတ်ပြသည့်အတိုင်း ဖြစ်သော်လည်း “မြစ်ကြီးရောဆန်လို့ အညှာပြန် ကိုရွှေဘုန်း” ဟူသော စာသားအရောက် တွင် “ဒီပါအေးမြစစ်ကိုင်း မဟာ ဖောင်းစက်ကျော့” ဟူသော စကားကို လက်သည်းကွင်းခတ်၍ ထည့်သွင်း ထားလေသည်။ တောင်ညိုမရောက်မီ ကာလ ပညာဆည်းပူး သီတင်းသုံးခဲ့ သော နေရာဒေသအမည်များ ဖြစ်ပါ သည်။

တောင်ဖြောင့်တောင်

ထို့နောက်တွင် မိကျောင်းဦးခေါင်း စွန်းမှ မြေလမ်းအတိုင်း ဆင်းသက်ကာ မြောက်ဘက်သို့ လျှောက်ခဲ့ကြရာ အနည်းငယ်အကြာတွင် တောင်ဖြောင့် သို့ ရောက်သည်။

တောင်ဖြောင့် တောင်ထက်တွင် စေတီတစ်ဆူ ကိန်းဝပ်တော်မူရာ အောက်ခံလိုဏ်တိုက်မကို ငါးကြီး တစ်ကောင် ပတ်ခွေထားဟန် ပြုလုပ် ထားသဖြင့် ငါးဘုရားဟု ခေါ်ကြ သည်။

လိုဏ်မှာ အရှေ့လှည့်မုခ် ပါဝင်၍ မုခ်အတွင်း စေတီကမည်းကျောက်စာ ရှိသည်။ စေတီဘွဲ့တော်မှာ “အဝေရာ သကျမုခ်” ဖြစ်၍ ၁၃၅၀ ပြည့်နှစ်၊

ဣန္ဒြေမယ်တော်ရုပ်တု

တော်သလင်းလဆန်း(၁၄)ရက်၊ စနေ နေ့တွင် အုတ်မြစ်ချကာ တန်ဆောင်မုန်း လဆုတ်(၁)ရက်နေ့တွင် ထီးတော်တင် လှူကြောင်း၊ တောင်ညိုဆရာတော် ဦးကောသလ္လနှင့် မွေမေတ္တာ သာသနာ ပြု ဆရာတော်ဦးဓမ္မိကတို့အား အပျိုး ထား၍ တပည့်ဒါယကာများ ကောင်းမှု ပြုကြောင်း ဖော်ပြထားသည်။

တောင်ညိုမှ မိကျောင်းခံစေတီနှင့် ၏ ငါးရုပ်ခံ စေတီနှစ်ဆူစလုံးအား စနေနေ့တွင် ပဇ္ဇကိချ၊ စနေနေ့တွင်

အုတ်မြစ်ချ၍ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့် (၁)ရက်၌ ထီးတော်တင်လှူကြောင်း သတိပြုမိလေသည်။

ငါးရုပ်မှာ “ငါးကြီးအာနန္ဒာ” ဟု စာတန်းထိုးထား၍ လိုဏ်မုခ်ဝ လက် ယာဘက်၌ ဦးခေါင်းပြုကာ လက်ဝဲ ဘက်တွင် အမြီးရှိသည်။ ရင်ပြင်တော် မှာ အတန်ငယ် ကျယ်ဝန်း၍ အရံ တံတိုင်း ခတ်ထားလေသည်။

စေတီတော်၏ အနောက်တောင့် ထောင့်အနီး ကုန်းလျှောက်ထိပ်တွင် ရုပ်

www.burmeseclassic.com

တစ်ဆောင်ရှိကာ ဥပုသ်သည် အချို့ ဝိုင်းဖွဲ့ စကားပြောနေကြ သည်ကို မြင်ခဲ့ရသည်။

ကျွဲပုန်းတောင်

ငါးဘုရားခေါ် “အဝေရာ သကျမုနီ” စေတီကိန်းဝပ်ရာ တောင်မြေနှင့်တောင်မှ ပြန်လာ ပြီးနောက် တောလမ်းကလေး အတိုင်း အနောက်တောင်ဘက် သို့ ကွေ့ဝိုက်လျှောက်ခဲ့ကြရာ ကျွဲပုန်းတောင်ထိပ် ကျွဲပုန်း စေတီကုန်းတော်သို့ ရောက်ရှိ သည်။

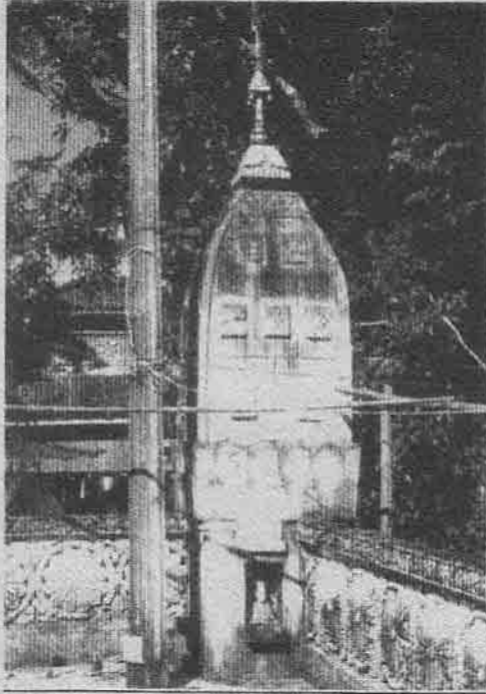
ပင်မ ကျောင်းဆောင်နှင့် ကပ်လျက် အရှေ့ဘက် ကုန်း ထိပ်စွန်း၌ စံပယ်တော်မူသော ကျွဲပုန်းစေတီမှာ လေးထောင့် တိုက်မအထက် ရှစ်မြှောင့်ပစ္စယံ ခံကာ ခေါင်းလောင်းမှောက်စေတီ ပေါက်ထားသည်။

လေးထောင့်တိုက်မ လေးဖက်လေး တန်တွင် အပိုင်းပုံ မှန်ယောင်သုံးခုနှင့် ဝင်ပေါက်တစ်ခု ဖောက်ထားသည်။ ဝင်ပေါက်မှာ မြောက်ဘက်သို့ မျက်နှာ ပြုထားသည်။

ဤမျှသာမက အထက်စေတီ ပတ် လည် ဝန်းရံထားသော မှစ်ရောင်များ တွင်လည်း အပိုင်းပုံလိုက်များချည်း သာ တွေ့မြင်ရသည်။

ရည်ရွယ်ချက်ကို မသိရသော်လည်း အပိုင်းပုံသဏ္ဍာန်မှာ အဆုံးအစမရှိခြင်း အနန္တသဘော ဆောင်သည်ဖြစ်ရာ မြစ်မီးတောင်ညို သာသနာမြေအတွက် ကောင်းမွန်သော ကာရကအကူအညီ များ ပေးစွမ်းပါသည်။

ဤစေတီကို အောင်စကြာ ဆု တောင်းပြည့်စေတီဟု ဘွဲ့မည်ကပ်

ကျွဲပုန်းစေတီ
ရည်ပြင်သာဂိုဏ်းစေတီ

လှူထားကာ ဒေသခံများက ကျွဲပုန်း တောင်ထက် ကိန်းဝပ်သဖြင့် ကျွဲပုန်း စေတီဟု ခေါ်ကြသည်။ တိုက်မ အပြင် ဘက် အနောက်ဘက်မျက်နှာတွင် စေတီကမ္မည်းရှိရာ ၁၃၃၂ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့တွင် အုတ် မြစ်ချတည်ဆောက်၍ တပို့တွဲလပြည့် နေ့တွင် ပြီးစီး အောင်မြင်ကြောင်း ဖော်ပြထားသည်။

ဤတွင် မြစ်မီးတောင်ညိုဆရာတော် ဦးကောသလ္လနှင့် ရန်ကုန် ရွှေဟင်္သာ တောရ ဦးဓမ္မိကတို့အား အမှူးထား၍ တပည့်ဒါယကာများ လှူဒါန်းသည်ဟု ပါရှိသည်။

ဆရာတော်ဦးဓမ္မိကက မိမိထက် ဝါကြီး၍ တောင်ညိုတွင် အရင်သီတင်း သုံးနှင့်သော ဦးကောသလ္လအား မြစ်မီး တောင်ညိုဆရာတော်ဟူ၍ ဂါရဝပြု ဖော်ပြထားခြင်း ဖြစ်သည်။

၁၃၂၂ ခုနှစ်က ဆေးဝက်ပါ ဆရာတော် ဦးသူရိယသည် (၁၀၈)ပါး ရှင်ပြုပွဲမှ ရိတ်ပယ် ထားသော ရှင်လောင်းများ၏ ဆံပင်တို့ကို စုစည်းကာ ပိန္နဲတိုင် စိုက်လျက် “ဒီနေရာမှာ စေတီ တည်မယ်၊ နောက် ကိုးနှစ်၊ ဆယ်နှစ်ကြာမှ စနေသားက ဦးဆောင်ပြီး တည်လိမ့်မယ်” ဟု မိန့်ကြားခဲ့သော စေတီဖြစ် လေသည်။

မြစ်မီးတောင်ညို သာသနာပြု ခရီးအပြီးအစ စေတီအဖြစ် ဆရာတော် ဦးဓမ္မိက ဦးဆောင် တည်ဆောက်သောစေတီ ဖြစ် သည်။

စေတီလိုက်အတွင်း၌ ရှေး ရုပ်ပွား ဆင်းတုတော်များ ပူဇော် ထားရာ သွန်းလုပ်မှုလက်ရာ ဟန် ထူးခြားသော ရုပ်ပွားအချို့ကို မှတ်တမ်းပြု တင်ပြလိုက်ပါသည်။

လိုက်အတွင်း၌ ပုဆစ်ဒူးတုပ်လျက် လက်အုပ်ချီထားသော ကျွဲပုန်းမယ် တော်ရုပ်ထုကိုလည်း တွေ့ရသည်။ ဤ တောင်သည် အလောင်းတော် ကျွဲမင်း ဘဝ ဘေးရန်ကင်းစေရန် ခိုလှုံခဲ့သော တောင်ဖြစ်ရာ အလောင်းတော် ကျွဲမင်း၏ မယ်တော်ရုပ်ထားရှိခြင်း ဖြစ်သည်။

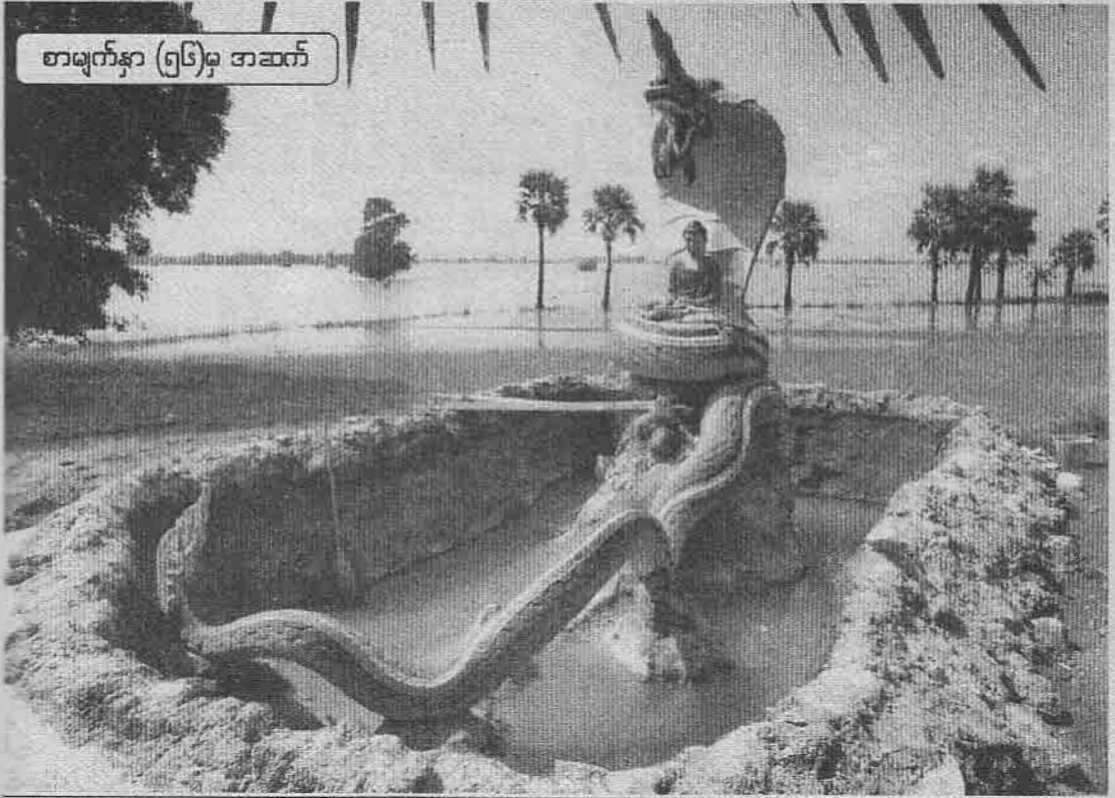
စေတီတော်၏ တောင်ဘက်တွင် ဆောက်လုပ်စ အုတ်တိုက်တစ်ဆောင် တွေ့ရကာ ကျွဲပုန်းမယ်တော် ကွန်း ဆောင် ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်

www.burmeseclassic.com

စာမျက်နှာ (၅၆) မှ အဆက်

● ဟောစီဟင်္ဂါတရား အနောက်ဘက်တွင်ရှိသော အနုပညာပြောင်မြောက်လှသော မုစလိန္နာ နဂါးမင်းနှင့် ရုပ်ပွားတော်ကို ဖူးမြင်ရုံ

ကြောင့် ရွှေပြောင်းခဲ့ရသော စေတီတော်အဆူ(၂၀)မှ ဌာပနာပစ္စည်းများ၊ ရုပ်ပွားတော်များ၊ ဓာတ်တော်မွေတော်များ၊ (၂၈)ဆူရုပ်ပွားတော်များ၊ ဓာတ်ပြာအိုးများ၊ ကြေးကမ္ဘဝါများ၊ အင်းပုရပိုက်များ၊ ဓာတ်ခန်းအသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများ၊ ဓာတ်လုံးများကို သီးခြားစီ စနစ်တကျ ဌာပနာထားပါသည်။

စေတီတော်၏ရင်ပြင် အင်္ဂါထောင့်တွင် ဗားမဲ့သိမ်နှင့် အောင်မြေတည်ရှိလေ၏။ စေတီတော်၏ တောင်ဘက်တွင် မွေစကြာရုပ်ပွားတော်ကြီးကို ဖူးမြင်နိုင်၏။

စေတီတော်၏ စနေထောင့်တွင် ညောင်ပင်ခြေရင်း၌ သုဇာတ သတို့သမီး၏ ယာဂုဆွမ်းကပ်လျှပ်ကိုသက်ရှိအလား မြင်တွေ့နိုင်လေ၏။

ယင်း၏အရှေ့ဘက်၌ ဟေဓိပင်နှင့် ငြိဟ်ပြေန်ပြေရုပ်ပွားတော်များကို ဖူးတွေ့နိုင်၏။

ရင်ပြင်တော်၏ အနောက်ဘက်အင်းစပ်တွင် အသက်ဝင် လှုပ်ရှားနေဟန်ရှိသော မုစလိန္နာနဂါးမင်းကြီးနှင့် မြတ်စွာဘုရားရှင်ကို ကြည့်ညိုနိုင်လေ၏။

စေတီတော်ရင်ပြင်၏ တနင်္ဂနွေထောင့်တွင် ဗားမဲ့ဆရာတော်ကြီး သီတင်းသုံးခဲ့ရာ နေရာတော်အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် ဗားမဲ့တပည့်များမှ ဗားမဲ့စေတီတစ်ဆူ တည်ထားလျက်ရှိနေပါပြီ။

ဒီပက်ရစေတီတော်ကြီး၏ အနောက်ဘက် အင်းရေစပ်တွင် အလောင်းစည်သူမင်းကြီး၏ ဖောင်တော်ဦးစေတီတော်နှင့် ရှေးဟောင်းရေတွင်းကိုလည်း တွေ့ရှိဖူးမြင်နိုင်ကြလေ၏။

စေတီတော်မြတ်ကြီး၏ အရှေ့ဘက် အာရုံခံအတွင်း၌ အင်းဝခေတ်လက်ရာ ရုပ်ပွားတော်မြတ်ကြီးနှင့် ဗုဒ္ဓဝင်ပန်းချီကားများကို အားပါးတရ ဖူးမြင်ကြည့်နူးဖွယ်ရာ တွေ့ရှိနိုင်ကြလေ၏။

ဤစေတီတော်မြတ်ကြီးမှာ...

- ◆ အင်းပညာ
- ◆ ဓာတ်ပညာ
- ◆ ပုန္တပညာ

ပညာသုံးရပ်အား ကြိုးစားအားထုတ်ကြသော ပုဂ္ဂိုလ်များအတွက် အထူးအထောက်အပံ့ ရရှိနိုင်သော နေရာထူးဖြစ်လေ၏။

အောင်ရွှေမြတ်
(စစ်ကိုင်းတောင်)

www.burmeseclassic.com

ကြေးငါးဆောင်းပါး

သီပေါမင်း ပါတော်မူပြီး နောက်နန်းတွင်းသမားတော်ကြီးများ ဖြိုးနယ်အသီးသီးသို့ ပြန်ကျရောက်ရှိခဲ့ကြရာ ဘီလူးကျွန်း၊ ကမာမွန်ရွာသို့ ရောက်ရှိခဲ့ကြသည့် နန်းတွင်း သမားတော်ကြီး ဦးပန္နဝ၊ သမားတော်ကြီး ဦးစွယ်၊ မြန်မာ့မျိုးချစ်တော်လှန်ရေး ခေါင်းဆောင် ဆရာစံ (သမားတော်ကြီး ဦးစံရှား)တို့ထံမှ လက်ဆင့်ကမ်း၍ ဆင်းသက်လာသော နန်းတွင်းသမား စဉ် မူရင်းဆေးစွမ်းကောင်းတို့ကို သမားတော်ကြီး ဦးစွယ်၏မြေး သမားတော်ကြီး ဦးတင့်လွင်(ငြိမ်း/မိုလ်ကြီး) ဇနီး ဒေါ်ကျင်သိန်း တိုင်းရင်းသမားတော် ဦးသန်းဇော်၊ ညီမဒေါ်ခင်ခင်စေ့တို့ အကြောင်းပြု ပေါင်းစုလျက် သမားအိုဆေးတိုက်မှ မြန်မာ့ဆေးစွမ်းကောင်းများကို ထုတ်လုပ် ဖြန့်ချိလျက် ရှိပါသည်။

..... ဆေးစွမ်းထက်မြက်ကြောင်း အကြားမပိတ် .....
သမားအိုဆေးတိုက်

မှ ထုတ်လုပ်သော နန်းတွင်းလိမ်းဆေး၊ လေးဖက်နာဆေး၊ နှလုံးထုတ်ဝါဒှိ ဉာဏ်ကောင်းဆေး

သမားအို နန်းတွင်းပိမ်းဆေးကြီး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၅၁၀ YR ၀၀၀၉၉၄]
[လိုင်စင်အမှတ် ၁၁/၂၀၀၈ တဆထလ တိုး(၀၁၂၁)]

မြန်မာ့နန်းတွင်း အစဉ်အဆက် သုံးစွဲခဲ့သည့် လိမ်းဆေးဖြစ်ပြီး ပရုတ်၊ မင်သော် စသည့် ဆေးပုများ မပါရှိသော ဆေးအေးဖြစ်၍ ဘေးထွက်ဆိုးကျိုး လုံးဝ မပါရှိဘဲ အပူနာများကိုပါ သက်သာပျောက်ကင်းစေကြောင်း အာမခံသည့် လိမ်းဆေးတစ်လက်ဖြစ်သည်။ ဧပြီကံကင်းစေသော ဂျောဂါများ

သမားအို နန်းတွင်းလိမ်းဆေးကြီးသည် အဆစ်၊ အမြစ်၊ အကြောရောင်/နာ၊ ကိုက်ခဲခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ခါးနာ၊ လေးဖက်နာ၊ ဂေါက်နာ၊ ဇက်ထိုး၊ ခေါင်းအုံ၊ ခေါင်းကိုက်၊ ပန်းနာ၊ ရင်ကျပ်၊ နှာစေး၊ နှာပိတ်၊ ထိပ်ကပ်နာ၊ အရိုးကျိုး၊ အဆစ်လွှဲ၊ အဆစ်ဟ၊ ဒဏ်နာဖြစ်၊ လက်ကပ်ခြင်းနှင့် အပူလောင်ခြင်းများကို သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။

အသားပုပ်ခြင်း၊ အသားကွဲခြင်း၊ ဝက်ခြံ၊ တင်းတိမ်၊ နေလောင်ကွက်များကို ညအိပ်ရာဝင်ချိန်၌ မျက်နှာအား ဆပ်ပြာဖြင့် စင်ကြယ်စွာ ဆေးကြောပြီးမှ ဆေးလိမ်း တစ်ရှူးကပ် အိပ်ပါ။ နေ့စဉ်ရက်ဆက် လိမ်းပေးခြင်းဖြင့် "အသားအရေဖြူ နု ချောမွတ်ပြီး မကြုံဘူးအောင် အလှထူးစေသည်" ကမ္ဘာ့ ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။ မန္တလေးတောင်၊ ကျိုက်ထီးရိုးတောင်၊ ပုပ္ပါးတောင်ကဲ့သို့ အလေ့အကျင့်မရှိသော တောင်တက်ဘုရားများ ခရီးသည်များ သုံးစွဲလျှင် ထုံကျဉ်ညောင်းညာ ကိုက်ခဲခြင်းများ သက်သာပျောက်ကင်းစေသည့်အပြင် ကျိုးပေါင်းရောဂါဝေဒနာရှင်များ အသားထဲ စိန်ဝင်အောင် ညင်သာစွာ လိမ်းပေးခြင်းဖြင့် ကျိုးပေါင်းရောဂါဝေဒနာများ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

၆၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မရမင်း

သမားအို
လေးဖက်နာဆေး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၃၀၅ YR ၃၀၆၃]

လူတစ်ယောက်၏ခန္ဓာကိုယ်အား သိပ္ပံနည်းကျ သွေးစစ်ကြည့်ခြင်းဖြင့် ယူရစ်အက်စ်အလွန် များနေခြင်း၊ အေအက်စ်အို သီတာယူနစ်(၂၀၀)ထက် ရှိခြင်း၊ နောက်ဆုံး အေ စမ်းသပ်မှု၌ (+) အပေါင်းလက္ခဏာတွေ့ရှိခြင်းစသည်ဖြင့် လေးဖက်နာရောဂါအဆင့်ဆင့်တိုက်သိနိုင်ပေသည်။

လေးဖက်နာရောဂါ၏ ထင်ရှားဆုံးကျန်းမာခြင်းမှာ နှလုံး၊ သွေးတိုး၊ ဇီးယပ်ဇာဂါများ မဖြည့်ပွားစေရန် ကြိုတင်ကာကွယ်သည့် ဆေးပင်များ သမားအို လေးဖက်နာဆေးတွင် ထည့်သွင်း ဖော်စပ်ထားပါသည်။

သမားအိုလေးဖက်နာဆေးတွင် သက်စောင့်ဆေးဖက်များ ပါရှိသည့်အတွက် ရာသီဥတုဒဏ်ခံနိုင်ပြီး တရားထိုင်သူများ၊ ယာဉ်မောင်းသူများ၊ စက်ချုပ်သမားများ၊ လက်နိပ်စက်နှင့် ကွန်ပျူတာ အော်ပရေတာများ ဤဆေးကို မှန်မှန် စားသုံးသွားပါက ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေမှန်ကန်ပြီး ကျန်းမာရေးနှင့် ညီညွတ်ကာ ကိုယ်လက်ပေါ့ပါး သွက်လက်စေပါသည်။

သမားအို နှလုံးရောဂါနှင့် ဉာဏ်ကောင်းဆေး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင် ၀၃၁၁ YR ၀၀၃၀၆၂]

မြန်မာ့နန်းတွင်းသမားတော်ကြီးများ အသုံးပြုခဲ့သော ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်သည်။ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းခြင်း၊ ကျယ်ခြင်း၊ နှလုံးကျပ်ခြင်း၊ နှလုံးခုန်လွန်ခြင်း၊ မောပန်းခြင်း၊ နှလုံးအားနည်းခြင်း၊ နှလုံးရောင်ခြင်းနှင့် နှလုံးရောဂါအမျိုးမျိုးတို့ကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး စိတ်ဓာတ်ကို ကြည်လင် လန်းဆန်း၍ ဉာဏ်ရည်ထက်မြက်စေသော "သတွဂုဏ်" နှင့် ပြည့်စုံသော ဆေးကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျောင်းသူ ကျောင်းသားများနှင့် ရလန်းသံယာ အရှင်မြတ်များ စာမေးပွန်းသော အခါ၌ လည်းကောင်း၊ ပရိယတ္တိ၊ ပဋိပတ္တိ ဝန်ဆောင်ရာ၌ လည်းကောင်း အစဉ်အလာအားဖြင့် အောင်မြင်စွာ သုံးစွဲခဲ့သော ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။ ဆေးသုံးစွဲသူ ဝေဒနာရှင်များအနေဖြင့် ဆရာ ဦးသန်းဇော် (တဆ-၀၂၉၁၄) ဖုန်း-၀၉-၄၉၂၆၄၄၁ သို့ ဆွေးနွေး တိုင်ပင်နိုင်ပါသည်။

သမားအိုဆေးတိုက်
အမှတ်(၄၇) (၁၁)လမ်း၊ မင်္ဂလာတောင်သာရွာ၊ ရန်ကင်းမြို့၊
မင်္ဂလာတောင်သာမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊
ဖုန်း ၂၉၀၆၃၀ အမြဲဖြည့်၍ မြန်မာ့ဆေးလိပ်များတွင် ရရှိနိုင်ပါသည်။

► ရွာနာသတင်း၌ ဟောစဉ် ဆရာထက် တက်ဆုကပ်ပုံ မှတ်တမ်း

သန်းကျော်စွာ
(မြိုင်တက္ကသိုလ်)

တော်ကူး ပဟာသတိပဋ္ဌာန်ကိုပင်သင်္ချာ

လှေလှေစော့စော့ (၂)

ယခင်လမှ အဆက်

ဟူ၍ နှစ်ကြိမ်တိုင်အောင် မိန့်တော်မူသည်။

စကြိုကျောင်းလေး ပေါ်၌ ယောဂီရှင်းသွားသည်နှင့် မျက်နှာတော်ညှိုးငယ်သွားကာ ခံစားရခက်သည့် ဝေဒနာ ကျိတ်မိတ်ခံ တရားရှုမှတ်သည်။

ထိုနေ့တွင် ဝေဒနာ ပိုမို ပြင်းထန်လာသဖြင့် ကြိုးစား၍ ရှုမှတ်သည်။ ထို ကာလအတွင်း “ဟေး... ဟေး နေကြဦး။ ငါ့အမျိုးတွေ လာကြဦးမယ်။ လူစုံတဲ့အထိ စောင့်ပါဦး” ဟု

သုံးကြိမ်မျှ မိန့်ကြား၏။ မည်သူ တစ်ဦး တစ်ယောက်ကိုမျှ မတွေ့ရချေ။

ည(၆)နာရီတွင် သံဃာတော်များ လာရောက်၍ ပရိတ်တရား ပူဇော်ခွတ်ဖတ်သည်ကို ငြိမ်သက်စွာ နာယူသည်။

(၈)နာရီတွင် ဒါယကာများအား တရားမှတ်ရန် ဓမ္မာရုံသို့ စေလွှတ်ကာ တရားဆက်မှတ်ရာ (၉)နာရီခန့်တွင် အိပ်မောကျသွားသည်။

ထိုအခါ ပြတင်းပေါက်မှာ အလင်းရောင်လုံးကြီး ဝင်ရောက်လာကာ ဆရာတော်၏ ကိုယ်ခန္ဓာပေါ်၌ အတန်ကြာ ထွန်းလင်းနေပြီး ပျောက်ကွယ်

သွားသည်ကို ပြုစုနေသူ ဦးဓမ္မစာရက မြင်တွေ့ရသည်။

သန်းခေါင်ကျော်တွင် ပြန်လည်နိုးထ၍ တရားဆက်မှတ်ကာ အရုဏ်ဆွမ်းကပ်သောအခါ ကြက်ဥပြုတ်ရည်သာ ဘုဉ်းပေးသည်။ ထို့နောက် သတင်းမေးလာသော သမီးဒေါ်တင်ရွှေအား...

‘လူပြည်ရှင် သင်္ဘောထွက်ပယ်။ သင်္ဘောထွက်တော့ လှိုင်တို့ပျော်လို့ သမီးတို့ မှုကြလိမ့်ပယ်။ အန်ကြလိမ့်ပယ်။ အန်တာကို သူများပြင်ရှင် ရှုကြလိမ့်ပယ်။ အဲဒီတော့ မအန်မိအောင် ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ် ထိမ်းသိမ်းကြနော်’

www.burmeseclassic.com

ဟု မှတ်ကြားသည်။

ဆရာတော်ဆိုသည့်နောက် ပရိဝေဒ
မီး တောက်လောင်ကြမည်ကို ရည်
ညွှန်းခြင်း ဖြစ်၏။

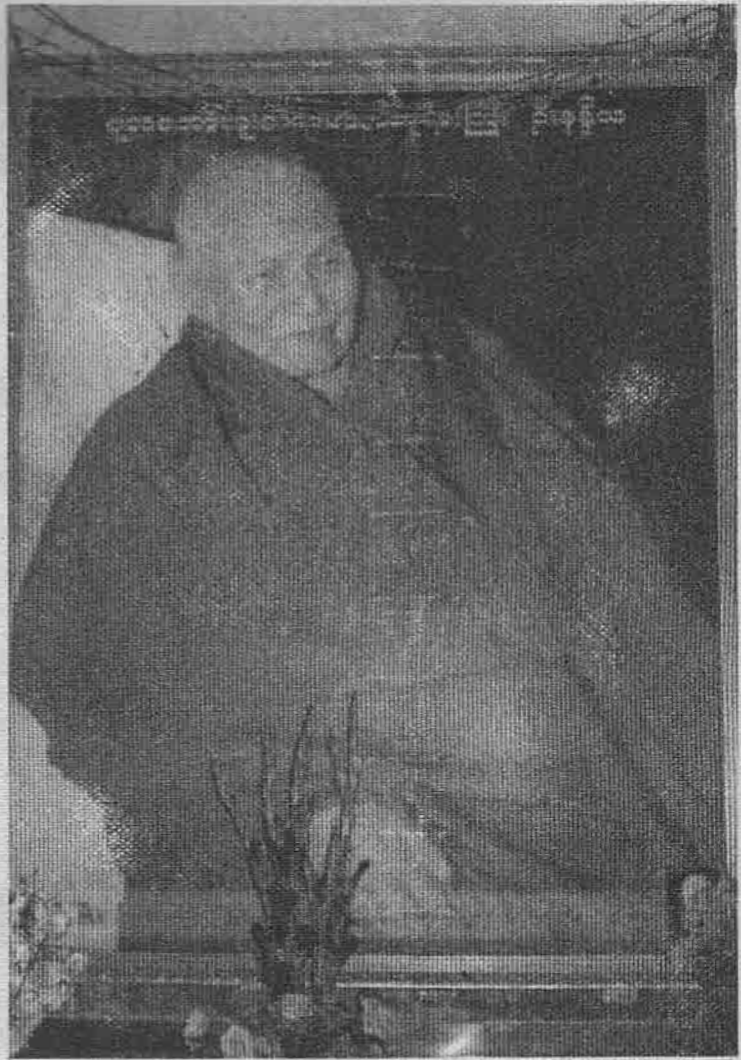
ထို့နောက် ယောဂီများ လာရောက်
ပူးမြော်သည့်အခါ “ဝိပဿနာ
တန်ခိုး” လက်ကို တိုင်ပေးသည်။
ဆရာဝန်များက အလွန်အားနည်းနေ
သဖြင့် ပရိသတ်လက်မခံတော့ဘဲ
တံခါးပိတ် နားနေရန် လျှောက်သော
အခါ “ဒကာတို့ မတားကြနဲ့၊
ပရိသတ် ကျေနပ်အောင် ပူးကြပါ
စေ” ဟု မိန့်ကြားသည်။

ထိုနေ့ကား ဆရာတော် ပျံလွန်တော်
မူမည့်နေ့ ဖြစ်သည်။ ပျံတော်မူခါနီးထိ
သတိမလွတ်ကြောင်း အောက်ပါပြယုဂ်
က သက်သေခံ၏။

မန္တလေးမှ ဦးမဏ္ဍလသည် တရား
အားထုတ်ပြီး၍ နေရပ်ပြန်ရန် နှုတ်
ဆက်သောအခါ ဒေါ်တင်ရွှေက...
“အဖေဘုရားညွှန်ပြတဲ့ တရား အား
ထုတ်နည်းမှာ အမှားပါရင်လဲ အားမနာ
တမ်း ညွှန်ပြပေးပါ” ဟု လျှောက်ထား
ရာ ဦးပဉ္စင်းက...

‘အားလုံးကောင်းပါတယ်။ တစ်ခုတော့ ရှိ
တယ်။ ဆရာတော်က ဖောင်းတာက ရုပ်၊
ပူတာက ရုပ်၊ သိတာနာမ်၊ မှတ်တာဉာဏ်လို့
တရားချပေးတယ်။ မှတ်တာက ဉာဏ်
မဟုတ်ဘဲ မှတ်တာလဲ နာမ်လို့ ဆိုရမယ်’
ထို့နောက် ဒေါ်တင်ရွှေက ခမည်း
တော်ထံ သွားရောက် လျှောက်ထား
သည်။

‘ဟေ...ဟုတ်လား။ ဘုန်းကြီးဆိုတာ သူ
သဘောမပီတက်။ ရိုရိုးမှတ်သားတာ
သညာနာမ် ဟုတ်ပါတယ်။ ဘုန်းကြီးဆိုလို
တာက နာမ်က ဉာဏ်ကို ကျူးပြောင်းပို့
ပြောတာ။ မှတ်သိစိတ်ကို အခြေခံပြီး တရား
သဘောကို ထိုထွင်းသိတာဉာဏ် ဖြစ်တယ်။

◆ မန္တလေးရှိ တစ်ရက်အလိုက ရိုက်ကူးထားသော
တော်ကုဆရာတော် ဦးမဏ္ဍလသည်

ဒီလို ထိုးထွင်းသိမှတ်စေချင်လို့ မှတ်တာ
ဉာဏ်လို့ ချပေးခြင်း ဖြစ်တယ်။ တရား
သဘောကို ထိုးထွင်းသိမှတ် တရားအမွေ
ရတယ်လို့ ဆိုနိုင်တယ်’
ဟူ၍ ရှင်းပြတော်မူသည်။
ဆွမ်းဘုဉ်းချိန်တွင် ကော်ဖီတစ်ခွက်
သာ ဘုဉ်းပေးပြီးနောက် ရောက်လာ
သမျှ ယောဂီများ အဖူးအမြော်ခံသည်။
ယောဂီရှင်းသော် တရားမှတ်၏။
ထိုနေ့က ဝေဒနာ အလွန်ပြင်းထန်

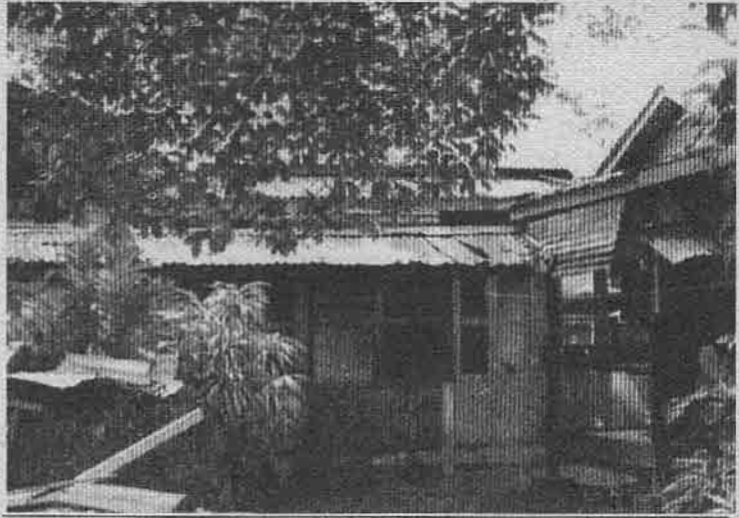
သဖြင့် ညနေ(၆)နာရီ ပရိတ်ပူဇော်ချိန်
တန်သော်လည်း သံဃာများ စကြို
ကျောင်းပေါ် မတက်ဝံ့ကြချေ။
‘ဟဲ့...သံဃာတွေ ပရိတ်တရား
မပူဇော်ကြသေးဘူးလား’
ဟု ကိုယ်တိုင်မိန့်မှ တက်ရောက်
ပူဇော်ကြသည်။ ပရိတ်ဆုံးလျှင် လေး
တွဲစွာ သာဓုခေါ်ပြီးနောက် တရားကို
သာ တွင်တွင် ရှုမှတ်သည်။
(၇)နာရီကျော်သောအခါ မျှော်လင့်

www.burmeseclassic.com

ချက် ကင်းမဲ့ပြီဖြစ်ကြောင်း သိရသည့် ဆရာဝန်နှစ်ဦးက ဒါယကာများ နှစ်သိမ့် စေခြင်းငှာ ဆေးထိုးပေးရန် ပြင်စဉ်...

'ငါ့ဦးတွေ ကွေးပေးကြစမ်း'

ဟု ခိုင်းသဖြင့် ကိုယ်တစောင်း အနေအထားသို့ ပြုပြင်ပေးကြသည်။ ထိုကာလတွင်ပင် ချွေးသီးချွေးပေါက် ထွက်နေသော်လည်း ကြည်လင်သော မျက်နှာတော်ဖြင့် ခန္ဓာဝန်ချတော်မူ သည်။ ထိုအခါ ကျောင်းခြေရင်းနံရံတွင် ချိုတ်ထားသော ရှေးဟောင်းနာရီသည် လည်း ရပ်တန့်သွား၏။ (၇)နာရီ (၄၈)မိနစ် ဖြစ်လေသည်။

ယထာဏာထက် ဇိမာန်

ထေရဝုပ္ပတ္တိအကျဉ်း

တော်ကူးတောရ သတိပဋ္ဌာန် ကျောင်းကို စတင်တည်ထောင်ခဲ့သော ဆရာတော်ဦးနန္ဒိယ လျောင်းလျာ မောင်ထွန်းရီကို ၁၂၅၂ ခုနှစ်၊ ဝါခေါင် လဆုတ်(၃)ရက် စနေနေ့၌ မုခုံမြို့နယ်၊ တော်ကူးကျေးရွာနေ ဦးလူကလေး၊ ဒေါ်ဖွားကျူတို့မှ မွေးဖွားခဲ့သည်။

မွေးချင်းမောင်နှမ (၇)ဦးအနက် တတိယမြောက် ဖြစ်သည်။ သူငယ် ဘဝတွင် ဖခင်နှင့်အတူ လယ်ယာလုပ် ကိုင်၍ (၁၅)နှစ်အရွယ် ရှင်သာမဏေ ဝတ်၍ စာသင်သည်။ ထိုနှစ်တွင်ပင် ဖခင်ကွယ်လွန်သဖြင့် လူဝတ်လဲကာ မိခင်ကို လုပ်ကျွေးသည်။

အသက်(၁၉)နှစ်တွင် တော်ကူးရွာ ကျောက်ရစ်ကျောင်း ဆရာတော် ဦးကေတုနှင့် လိုက်ပါ၍ သီဟိုဠ်(သီရိ လင်္ကာ)မြတ်စွယ်တော်ကို ဖူးမြော် သည်။ အပြန်တွင် တော်ကူး ကျောက် ရစ်ကျောင်း၌ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင် ရောက်၍ ဝိနည်း၊ သင်္ဂြိုဟ်ကျမ်းများ လေ့လာသည်။

သို့သော်လည်း ခိုကိုးရာမဲ့ မိခင်ကို

သနားသဖြင့် တစ်ဝါအရတွင် လူထွက် ကာ လယ်ယာလုပ်သည်။ (၂၅)နှစ်တွင် တံခွန်တိုင်ရွာသူ မသင်းကြူနှင့် အိမ်ထောင်ကျကာ သမီး မတင်ရွှေ တစ်ယောက် ထွန်းကားသည်။

လောကီ၌ ကျင်လည်ပြီးနောက် (၅၅)နှစ်အရွယ် ၁၃၀၇ ခုနှစ်တွင် ရဟန်းဘောင်သို့ တတိယအကြိမ်နှင့် နောက်ဆုံးအကြိမ်အဖြစ် အပြီးအပိုင် ဝင်ရောက်နိုင်ခဲ့သည်။ ဦးနန္ဒိယဘွဲ့မည် ရရှိ၏။

ရဟန်းဘဝတွင် (၁၅)နှစ်တိုင်အောင် သမထကမ္မဋ္ဌာန်းကို ကြိုးစားရှုမှတ် သည်။ ဝိပဿနာကို ကူးပြောင်းရန် ဖြစ်သော်လည်း မည်သို့ပြောင်းရမည် ကို မသိချေ။

ထိုအချိန်တွင် ဦးနန္ဒိယသည် ပေါင် ကြောဆွဲရောဂါ၊ မူးဝေသောရောဂါ၊ မုတ္တနာနှင့် နှင်းခူရောဂါများ ပြင်းထန်စွာ ခံစားနေရသည်။ ထို့အပြင်လည်း ရောဂါအမည်မဖော်နိုင်သည့် အပြင်း ဖျားသောဝေဒနာကို ထပ်ဆင့်ခံစားရ သည်။ သမားတော်များ ကြိုးစားကုသ သော်လည်း မပျောက်၊ ဆေးသုံးဦး

နဝင်းသုဉ်းဟု သတ်မှတ်ကြသည်။

လေးလကြာမျှ အလူးအလဲ ခံစား နေရပြီးနောက် ၁၃၂၁ခုနှစ်၊ တပေါင်း လဆန်း(၉)ရက်နေ့ ရောက်သောအခါ မဟာစည်ဆရာတော်ကြီး၏ နည်း နိဿယအတိုင်း ဝိပဿနာတရား ပြသပေးသည့် မော်လမြိုင်မြို့ မဟာ သတိပဋ္ဌာန်ကျောင်းသို့ သွားရောက် ကာ တရားရှုမှတ်သည်။

ရောဂါဝေဒနာများကြောင့် ထိုင်၍ မမှတ်နိုင်၊ ရပ်လျက် ရှုမှတ်ရသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ လျောင်းလျက်မှတ်သည်။ တစ်နာရီကြာသည့် ကူရိယာပုတ်ဖြင့် ရှုမှတ်ရသည်ကို အားမရသဖြင့် (၆) နာရီကြာသည်အထိ ကြိုးစားရှုမှတ် သည်။

သုံးလမျှ အားထုတ်ပြီးသောအခါ နှင်းခူရောဂါမှလွဲ၍ ကျန်ရောဂါများ အံ့ဩဖွယ် ပျောက်ကင်းသွားသည်။ ဆက်လက် အားထုတ်ရာ နှင်းခူရောဂါ လည်း ပျောက်ကင်းသွား၏။

မော်လမြိုင် မဟာသတိပဋ္ဌာန် ကျောင်းတွင် နှစ်နှစ်၊ သံဖြူဇရပ်တွင် (၁)နှစ်၊ ကော့ကရိတ်တွင် (၂)နှစ်

တရားပြသ သီတင်းသုံးပြီးနောက် ၁၃၂၅ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လဆန်း (၁၃)ရက် နေ့တွင် ဇာတိ တော်ကူးရွာရှိ ဆွေမျိုး များ လှူဒါန်းသည့် ဝါးကျောင်းကလေး သို့ ပြောင်းရွှေ့လာခဲ့သည်။

တော်ကူးရွာထိပ်ရှိ နှစ်ကေခန့်ရှိ သော ရော်ဘာခြံကို ကျောင်းအဖြစ် ဝယ်ယူလှူဒါန်းခြင်းဖြစ်ကာ ထိုအချိန်မှ စတင်ကာ **“တော်ကူး မဟာသတိ ပဋ္ဌာန်ကျောင်း”** ပေါ်ပေါက်ခဲ့လေ သည်။

သတိပဋ္ဌာန်ဆေးရုံတော်

ဆရာတော်ဦးနန္ဒိယက “တော်ကူး မဟာသတိပဋ္ဌာန်ကျောင်း” ဟု တောရ အမည်ပေးထားလင့်ကစား ရွာနီးချုပ် စပ်မှလူများက သတိပဋ္ဌာန်ဆေးရုံ တော်ဟု ခေါ်ကြသည်။

ဆေးရုံဆေးကုဋ္ဌာနများမှ လက် လွှတ်လိုက်ရသောရောဂါ၊ မပျောက် ကင်းသောလူနာ မြောက်မြားစွာတို့ သည် ဤရိပ်သာတွင် ဝိပဿနာတရား အားထုတ်နေစဉ် ထူးခြားစွာဖြင့် ရောဂါ ဝေဒနာများ ပျောက်ကင်းသွားသော ကြောင့်ဖြစ်သည်။

မူးဝေခြင်း၊ လေထိုးလေအောင့်၊ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်း၊ ဝမ်းတွင်းအကျိတ် အလုံးဖြစ်ခြင်း၊ ရေဖျဉ်းစွဲခြင်း၊ ချောင်း ဆိုးရင်ကျပ်ပန်းနာ၊ နှလုံးတုန် ရင်ခုန် သွေးတိုးရောဂါ၊ ကျောက်ကပ်ရောဂါ၊ လိပ်ခေါင်းရောဂါ၊ မုတ္တနာ၊ ခါးနာခါး ကိုက်၊ စိတ္တဝေဒနာနှင့် ကင်ဆာ ရောဂါ စသည့် ရောဂါဝေဒနာရှင်မျိုးစုံ တို့ သက်သာပျောက်ကင်းသွားသည် များကို ဆရာမင်းတင်မွန်က အကျယ် တဝင့် ရေးသားသော စာအုပ်ကို ယခု အခါ တော်ကူးရိပ်သာတွင် ဝယ်ယူ ဖတ်ရှုနိုင်လေသည်။

၆၈ နတ္ထရွာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ယင်းတို့အနက်မှ ထူးခြားသော ဝေဒနာတစ်ခုကို တင်ပြပါမည်။ ကမ္မဋ္ဌာန်း ဆောက်တည်သောအခါ သွန်သင်ညွှန်ပြ ပဲ့ထိန်းပေးမည့် ဆရာ မရှိပါက ထင်ရာထင်၊ မြင်ရာမြင်ဖြင့် စိတ်ဓာတ် ချောက်ချားသွားသည်ကို မကြာခဏ တွေ့ကြရသည်။

အရပ်စကားဖြင့် တရားပေါက်သွား သည်။ တရားနည်းမမှန်ပါ၍ စိတ္တဝေ ဒေဒနာဖြစ်သွားသည်ဟု ဆိုကြသည်။ မိမိ၏ ပတ်ဝန်းကျင်တွင်လည်း ထိုကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်များ အတန်များများ တွေ့ရ သည်။ ထိုကဲ့သို့ ဝေဒနာကို တော်ကူး ဆရာတော်၏ တရားရှုမှတ်နည်းက ကုစားပေးနိုင်လေသည်။

မုန့်မြို့နယ်၊ ကလော့သော့ကျေးရွာမှ အသက်(၆၅)နှစ် အရွယ်ရှိသော ဒေါ်ခက်သည် ကမာဝက်ရွာ မဟာစည် ရိပ်သာခွဲတွင် ဝိပဿနာတရား ရှုမှတ်ခဲ့ သည်။ ခင်ပွန်းဖြစ်သူက ဘာသာခြား ဖြစ်လေရာ အခွင့်သာခိုက် ဝိပဿနာ တရားကို အားကြီးမာန်တက် ကြိုးစား ရှုမှတ်သည်။

ထိုအခါ ထိတ်လန့်ဖွယ် နိမိတ်ထင် လာသဖြင့် စိတ်ချောက်ချားသွားသည်။ သူစိမ်းများကို မတွေ့လို၊ မျက်နှာချင်း မဆိုင်မဝံ့ပါ။ သံဃာများကို မြင်ပါက လည်း ထိတ်လန့်နေသည်။

သို့သော် သူ၏ ပင်ကိုစိတ်ထားက တရားကို ရှုမှတ်လိုနေသည်။ သို့ဖြင့် ရိပ်သာဆရာတော်က တော်ကူးဆရာ တော်ထံ ခေါ်ဆောင်သွားရန် ဒေါ်ခက် ၏ သားသမီးများကို အကြံပေးသည်။ တော်ကူးဆရာတော်က ရိပ်သာ မွှောရုံတွင် ဒေါ်ခက်အား နေရာပေးကာ သားသမီးများ ဝိုင်းရံလျက် ရှုမှတ်စေ သည်။

အိမ်ကမကြီး... မကြောက်နဲ့နော်

ဘုန်းကြီး ပေတ္တာပိုပေးပယ်၊ ကြောက်စိတ် ပေါ်လာရင် ကြောက်တယ်... ကြောက်တယ် လို့ တွင်တွင် ပုတ်ပါ’

ရှုမှတ်၍ နေသားကျလာသောအခါ ဒေါ်ခက်၏ အလျားချထားသော လက် နှစ်ဖက်မှာ ဟန်ပါပါ လှုပ်ရှားလာကာ အငြိမ်သမလက်ပမာ ငြိမ်ညောင်းစွာ ကလေသည်။

ဆရာတော်က ဒေါ်ခက်ဆွေမျိုးများ အား သတိပေးသည်။

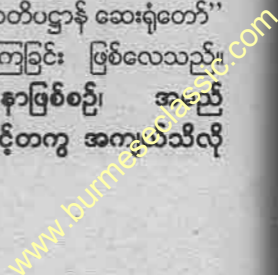
‘ဘာမှစိတ်ယူကြနဲ့၊ တရားသဘောပဲ၊ ကရုပ်တာ ကပဲစေ၊ ပြီးရင် ဒီအဆင့်က ကျော်သွားလိမ့်ပယ်၊ သူ့သတိရလာရင် ဒီ အကြောင်းတွေ ပြောကြနဲ့နော်’

ဒေါ်ခက်သည် သုံးရက်တိုင်တိုင် ထိုသို့ဖြစ်ပြီးနောက် ငြိမ်သွား၏။ စိတ် ချောက်ချားမှုများလည်း ပျောက်ကွယ် ကာ လူကောင်းတစ်ယောက်အဖြစ် ဝိပဿနာတရားကို အနှောင့်အယှက် ကင်းစွာ ရှုမှတ်သွားနိုင်လေသည်။

ဝိပဿနာရှုမှတ်ခြင်းဖြင့် လည်ပင်း ကြီးရောဂါ၊ ဒူးလာရောဂါ၊ မီးယပ်ရောဂါ ဝက်ရှူးပြန်ရောဂါ၊ အကြောသေ၊ အကြောညှပ်၊ သွက်ချပါဒ၊ လေဖြတ် နာများအစ ပျောက်ကင်းသွားကြ သည်။

ဆရာတော်ကြီး ကိုယ်တိုင်လည်း သက်တော်(၉၅)နှစ်အဝင် ၁၃၄၆ ခုနှစ်၊ တော်သလင်းလက လေဖြတ်ခဲ့ဖူး သည်။ ဝိပဿနာရှုမှတ်ခြင်းဖြင့် နှစ်နှစ် နီးပါးမျှအကြာတွင် ပကတိအတိုင်း ပြန်လည် ကောင်းမွန်ကာ ယောဂီများ အား တရားပြနိုင်ခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့်ပင်လျှင် ရွာသားများက “တော်ကူးသတိပဋ္ဌာန် ဆေးရုံတော်” ဟု ခေါ်ဆိုကြခြင်း ဖြစ်လေသည်။ (ရောဂါဝေဒနာဖြစ်စဉ်၊ အမည် နေရပ်များနှင့်တကွ အကျယ်သိလို

ဝါက ဆရာမင်းတင်မွန် ရေး သားသော“တော်ကူးဆရာတော် နှင့် ထူးဆန်းစွာရောဂါပျောက် ခြင်းများ”စာအုပ်တွင်လေ့လာ ဖတ်ရှုနိုင်ပါသည်။)

မဟာစည် ဆရာတော်ကြီး ဦးသောဘဏာကလည်း မဟာ စည် ပဋိပတ္တိသာသနာဝင် စာအုပ်စာမျက်နှာ (၄၅၅)တွင်...

‘ဆရာတော် ဦးနန္ဒိယသည် ထိပ်စွဲကပ်နေသော အကြီးအကျယ် ရောဂါများကို ရှုမတ်ခြင်းဖြင့်ပင် လုံစာ ပျောက်ကင်းစေနိုင်သဖြင့် ထိထိသိ သို့ ရောက်လာကြသော ရောဂါရှင်တို့ အားလုံး အကြီးအကျယ်ရောဂါတို့ကို ပျောက် ကင်းသည့်တိုင်အောင် အပြင်အထန် အားထုတ်ရှုမတ်စေသည်။

ထိုသို့ရှုမတ်ခြင်းဖြင့် ရောဂါပေါင်းများစွာ ယ် ပျောက်ကင်းသွားကြောင်း သိရသည်။ ထို့ပြင် ဆရာတော်သည် တစ်နေ့လုံး တစ်ည လုံး ရပ်လျက် ဖလှယ်ပျက် အားထုတ်နေနိုင် သည်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ လျောင်းနေရင်လဲ ညဉ့်ဦးမှ မနက်အထိ မကျွေးမဆံ့ မလှည့်တဲ မလှုပ်ရှားဘဲ သစ်တုံးများ ခူးထားတီးထားသို့ ငြိမ်သက်စွာ ရှုမတ်နေသည်ဟူ၍ လည်း ကောင်း၊ ငြိမ့် သတိပဋ္ဌာန် ဆရာတော်ထံမှ ကြားသိရသည်’

ဟူ၍ ချီးကျူးရေးသားထားလေ

▲ မူလဆရာတော်၏ ဘုရားတော်အားများ

သည်။ တော်ကူးဆရာတော် ဦးနန္ဒိယ ကိုယ်တိုင်လည်း...

‘ဘုရားပေးတဲ့ ဝိပဿနာတရားဆေးဟာ အတွယ်ထက်ဆုံးဆေးပါပဲ။ ရောဂါ(၉၆)ပါးလုံး ပျောက်ကင်းစေနိုင်တယ်ဆိုတာ ဘုန်းကြီးရဲ့ ကိုယ်တွေပဲ။ ကင်ဆာရောဂါထက် ဆိုးတဲ့ တစ်သံသရာလုံး စွဲကပ်လာတဲ့ ဒိဋ္ဌိရောဂါ ဆိုကြီးကိုတောင် အပြစ်ပြစ်အောင် ပျောက် ကင်းစေနိုင်တယ်။

သတ္တဝါတို့ကို ဘဝအဆက်ဆက် ဆင်းရဲ ပျက်စီးလောင်ကျွမ်းစေတဲ့ ကိလေသာ အညစ် အကြေးများကိုလဲ အနုသယပါ မကျွန်ရစ် အောင် ယယ်ရှားပစ်နိုင်တယ်။ ပြီးတော့ ဒီဘဝ မှာတင် အပြင်းချမ်းဆုံးချမ်းသာကို ပေးစွမ်း

နိုင်တယ်။ ဒါကြောင့် ဝိပဿနာ ဝေပွေသာ ဆေးကြီးကို အပြစ်ပြစ် ပိုင်ကြပါ’ ဟူ၍ အမြဲအစဉ် တိုက်တွန်းတော်မူ လေ့ရှိလေသည်။

ဖူးမြော်ရသမျှ

ထို့နောက်တွင် ဦးပဉ္စင်းများ ဦးဆောင်မှုဖြင့် ရိပ်သာဝင်းအလယ် တွင် စံပယ်တော်မူသော စေတီတော် အား သွားရောက် ဖူးမြော်သည်။

ဓမ္မလ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ဘုန်းကျော်စွာ (မြိုင်တက္ကသိုလ်)

စာရှုသူ သူတော်အားနှင့် ဝါသနာရှင်များသို့ . . .

မိမိတို့ဒေသရှိ ဆရာတော်ကြီးများ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးများ၏ မိမိတို့သာသနာ့ သမိုင်းမဝင်သော ဖြစ်ရပ်များကို ရေးသားပေးလိုနိုင်ကြပါပြီ။

ဤသို့ ရေးသားပေးလိုခြင်းဖြင့် ကွက်လပ်ဖြစ်နေသော အများမသိသော ဖြစ်ရပ်များကို မှတ်တမ်းတင်ပြီး ဖြစ် သွားပါမည်။ ဤကဲ့သို့လူထူးကြီးကို ပါဝင်မှတ်တမ်းတင်ကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့် . . .

ဦးကျော်မိုးသိန်း
ဓာတည်ချုပ်

ရွှေဘုန်းပွင့် ငွေဝင်အဓိဋ္ဌာန်

ဆရာကြီးဒီ.ဘေ.မြိုင်
(ဥပဒေတွဲ)
လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသုတေသီ

ငွေအမြန်ဆုံးဝင်ဖို့ ငွေဝင်ကောင်းဖို့ ကျွန်ုပ်၏ကိုယ်တွေ့ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်နည်း တစ်မျိုး ဖြစ်ပါသည်။

အဓိဋ္ဌာန်ဝင်သည့်နေရာမှာ ရန်ကုန် တိုင်းဒေသကြီး ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရွှေဘုန်းပွင့်စေတီတော်၏ သောကြာ အရပ်ရပ်ပြင်ရှိ စက်တော်ရာတန်ဆောင်း အတွင်းမှ အောက်ပါ ရုပ်ပွားတော်(၃) ဆူရှေ့တွင် ဖြစ်သည်။

- ၁။ ရွှေဘုန်းပွင့်အဓိဋ္ဌာန်ဘုရား
  - ၂။ ဆန္ဒပြည့်ငွေဝင်ဘုရား
  - ၃။ ရွှေဘုန်းပွင့်အဓိဋ္ဌာန်ယတြာအောင်ဘုရား
- အဓိဋ္ဌာန်ဝင်သော အချိန်မှာ ညပိုင်း ဖြစ်သည်။ (ကျွန်ုပ်က နေ့ဘက်တွင် လုပ်ငန်းလုပ်ကိုင်သူဖြစ်၍ ညဘက်ကို အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ခြင်း ဖြစ်သည်။ အကယ်၍ ညဘက်လုပ်ငန်း လုပ်ကိုင်သူဖြစ်ပါက နေ့ဘက် ဘယ်အချိန်မဆို အဓိဋ္ဌာန် ဝင်နိုင်ပါသည်။)

အဓိဋ္ဌာန်ဝင်သောနေ့မှာ **မိမိမွေးနေ့၊ အပြင်မိတ်နေ့၊ ဓာတ်မိတ်နေ့တို့**

တနင်္ဂနွေဖွားအတွက်	⇨ တနင်္ဂနွေ၊	ကြာသပတေး။	စနေ
တနင်္လာဖွားအတွက်	⇨ တနင်္လာ၊	ဗုဒ္ဓဟူး။	ကြာသပတေး
အင်္ဂါဖွားအတွက်	⇨ အင်္ဂါ၊	သောကြာ၊	ဗုဒ္ဓဟူးည
ဗုဒ္ဓဟူးဖွားအတွက်	⇨ ဗုဒ္ဓဟူး။	တနင်္လာ၊	သောကြာ
ကြာသပတေးဖွားအတွက်	⇨ ကြာသပတေး။	တနင်္ဂနွေ၊	တနင်္လာ
သောကြာဖွားအတွက်	⇨ သောကြာ၊	အင်္ဂါ၊	ဗုဒ္ဓဟူး
စနေဖွားအတွက်	⇨ စနေ၊	ဗုဒ္ဓဟူးည၊	တနင်္ဂနွေ
ရာဟုဖွားအတွက်	⇨ ဗုဒ္ဓဟူးည၊	စနေ၊	အင်္ဂါ

➤ ရွှေဘုန်းပွင့် အဓိဋ္ဌာန်ဘုရား

ဖြစ်ရာ ကျွန်ုပ်မှာ တနင်္ဂနွေသားဖြစ်၍ တနင်္ဂနွေ၊ ကြာသပတေး။ စနေ တစ်ပတ်မှာ (၅)ကြိမ် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ပါ သည်။ အောက်ပါဇယားကို ကြည့်ပါ။
* * *
အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ပုံမှာ "ရွှေဘုန်းပွင့် အဓိဋ္ဌာန်ဘုရား"ရှေ့တွင် အောက်ပါ

ရဝနက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဆန္ဒပြည့်ငွေဝင်ဘုရား

ရွှေဘုန်းပွင့် အဓိဋ္ဌာန် ယတြာအောင်ဘုရား

ဂါထာတော်ကို (၁၀၈)လုံးဖြင့် ပုတီး(၃)ပတ် စိပ်ရသည်။

***

- မညီ ဝေ သရဏံ အညံ ငါး [ပုတီး ၁-လုံးမျှ]
- မညီ ဝေ သရဏံ ဝရံ ငါး [ပုတီး ၁-လုံးမျှ]
- အထာန သစ္စ ဝဇ္ဇေန ငါး [ပုတီး ၁-လုံးမျှ]
- အထာတု ဝေ ဇာတာဇနံ ငါး [ပုတီး ၁-လုံးမျှ]

ထို့နောက် “ဆန္ဒပြည့်ငွေဝင်ဘုရား” ရှေ့တွင် အောက်ပါ ဂါထာတော်ကို ပုတီး(၃)ပတ် စိပ်ရသည်။

***

- မညီ ဝေ သရဏံ အညံ ငါး [ပုတီး ၁-လုံးမျှ]
- အထာ ဝေ သရဏံ ဝရံ ငါး [ပုတီး ၁-လုံးမျှ]
- အထာန သစ္စ ဝဇ္ဇေန ငါး [ပုတီး ၁-လုံးမျှ]
- အထာတု ဝေ ဇာတာဇနံ ငါး [ပုတီး ၁-လုံးမျှ]

နောက်ဆုံးအဖြစ် “ရွှေဘုန်းပွင့် အဓိဋ္ဌာန် ယတြာအောင်ဘုရား” ရှေ့

တွင် အောက်ပါ ဂါထာတော်ကို ပုတီး(၃)ပတ် စိပ်ရသည်။

***

- နတ္ထိ ဝေ သရဏံ အညံ ငါး [ပုတီး ၁-လုံးမျှ]
- ထံယော ဝေ သရဏံ ဝရံ ငါး [ပုတီး ၁-လုံးမျှ]
- ဝဏေန သစ္စ ဝဇ္ဇေန ငါး [ပုတီး ၁-လုံးမျှ]
- ဟောတု ဝေ ဇာတာဇနံ ငါး [ပုတီး ၁-လုံးမျှ]

ပုတီးစိပ်ပြီးလျှင် ရွှေဘုန်းပွင့်စေတီတော်ကို မိမိမွေးနံ အရပ်၊ ထောင်မှစ၍ လက်ယာရစ်(၃)ပတ်လှည့်၍ မေတ္တာပို့ခြင်း၊ အမျှဝေခြင်းပြုရသည်။ (၃)ပတ်ပြည့်သည့်အခါ မိမိမွေးနံအရပ်ထောင့်တွင် ထိုင်၍ ဦးချရိုခိုးပြီး ငွေဝင်ဖိုက်စွ လိုရာဆုတောင်းပြီး ပြန်ပါ။

အဓိဋ္ဌာန်ဝင်သော နေ့များတွင် ဘုရားအလှူခံပုံး တစ်ခုခုမှာ အလှူငွေမိမိ သဒ္ဓါပေါက်သမျှ (သို့ဟုတ်)

တတ်စွမ်းသမျှ ထည့်ဝင် လှူဒါန်းပေးခြင်း၊ မွေးနံ အရပ်၊ ထောင်မှာ ဖယောင်းတိုင်၊ အမွှေးတိုင် လှူဒါန်းခြင်း၊ ရုပ်ပွားတော်များရှေ့မှာ ပန်း၊ ရေချမ်း ကပ်လှူခြင်းတို့ကို အဆင်ပြေသလို လုပ်နိုင်ပါသည်။

စာဖတ်သူများ လက်တွေ့ လုပ်ကြည့်ပါ။

အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာကြီးပွားအောင်...

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်
(ဥပဒေဘွဲ့)
လက္ခဏာပေးဒင်ပညာသုတေသီ

နွလုံးရောဂါ ကင်းဝေးအောင်

• မှတ်စုစင် - ၀၁၄၂၀၀၇၆၆ ဗိုလ်ဇ် ၇၂၀၁၁၊ စာအထူးစိုက် (၁၃၁၂) •

မုံရွာဆရာမိုး

အမောလုံ နွလုံးအားဆေးကိုဆောင်

အမှတ်တံဆိပ်

“ ဆရာကိုယဉ်တင့်နဲ့ တွေ့ဆုံနေတာ အတော်ပဲ။ ခုတလော အသက်ရှူကျပ်ပြီး မောတယ်ဗျာ။ ညဘက်လည်း အိပ်မပျော်ဘူး။ တစ်ခါတစ်ရံ နှလုံးနေရာက အောင့်တယ်။ ကိုယဉ်တင့်က တိုင်းရင်းဆေး သုတေသီဆိုတော့ ကျွန်တော့်ရဲ့ ဝေဒနာကို ဆန်းစစ်ပါဦး။ ”

“ ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတာ နှလုံးရောဂါပါ။ နှလုံးရောဂါဟာ ကံ၊ စိတ်၊ ဥ တု၊ အာဟာရဆိုတဲ့ သမုတုနဲ့လေးပါး ညီညွတ်မျှတအောင် နေထိုင်စားသောက်မှုမရှိတဲ့ အတွက် ဖြစ်ရတဲ့ရောဂါပါ။ အထူးသဖြင့် စိတ်ကြောင့် ဖြစ်ရတာများပါတယ်။ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ လွန်ကဲတဲ့သူတွေ ပရိဒေဝစီးတောက်လောင်ပြီး နှလုံးအိမ်ကို လောင်မြိုက်တဲ့အတွက် နှလုံးရောဂါဖြစ်စေတာပါ။ ”

“ နှလုံးရောဂါဟာ စိတ်ကြောင့်ဖြစ်ရတယ်ဆိုတာ လက်ခံပါတယ်။ ဆက်ပြောပါဦး။ ”

“ နှလုံးဟာ မွေးဖွားသည်မှ အသက်ရှင်နေသမျှကာလပတ်လုံး နေ့၊ ညမပြတ် အလုပ်လုပ်ရတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းက သက်စောင့်စက်ယန္တရားတစ်ခုပါ။ နှလုံးရောဂါ ခံစားနေရတာမသိဘဲ သန့်ပိတ်နှလုံးရောဂါဖြစ်လာပြီဆိုရင် ညဘက် အိပ်မပျော်ခြင်း၊ မူးခြင်း၊ မောခြင်း၊ အစားအသောက်ပျက်ခြင်း၊ ပူခြင်း၊ အသက်ရှူကျပ်မောခြင်း၊ နှလုံးနေရာမှ အောင့်ခြင်း၊ ခြေဖျားလက်ဖျားအေးခြင်း၊ ဘယ်သူမှ စကားမပြောဘဲ စကားပြောသံကြားခြင်း(စိတ်မှ ထင်မှတ်ခြင်း)၊ နှလုံးနေရာမှာ အပ်နဲ့ ဆွသလို နာကျင်ခြင်း၊ လက်သည်းခွံအရောင်မမှန်ခြင်း၊ လက်သည်းဖျားပြာ နှမ်းလာခြင်း၊ အိပ်နေရင်း ကယောင်ကတမ်းပြောခြင်း၊ သွေးစမ်းကြည့်ပါက သွေးတိုးမမှန်ခြင်း၊ နှလုံးနေရာ အောင့်နေခြင်း၊ တစ်ကိုယ်လုံး အေးစက်နေခြင်း၊ လေးလံနေခြင်းစတဲ့ လက္ခဏာတွေ ဖြစ်တတ်တယ် ကိုချစ်ဆွေ။ ”

“ ကိုယဉ်တင့် ပြောခဲ့တဲ့ နှလုံးရောဂါလက္ခဏာတွေထဲက ကျွန်တော် ခံစား နေရတဲ့ အချက်သုံးချို့နဲ့ တူတယ်ဗျာ။ ဒါဆို ဘာဆက်လုပ်ရမှာလဲ။ ”

“ ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတာ ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ။ ဖြစ်တာ မကြာသေးဘူးဆိုရင် ဆေးစားရုံနဲ့ သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ပြီး ရောဂါ သက်ကြာရင်တော့ ဆေးရုံဆေးခန်းပြရမှာပေါ့။ ”

“ ကျွန်တော် ခံစားနေရတာ ဆယ်ရက်၊ ဆယ့်ငါးရက်လောက်ပဲ ရှိသေးတယ်။ ”

“ ဒါဆိုရင် ဆေးစားရုံနဲ့ သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ပါတယ်။ ”

“ သက်သာပျောက်ကင်းဖို့ဆိုရင် ဘယ်ဆေးစားရင် ကောင်းမယ်

ဆိုတာ ကိုယဉ်တင့် ညွှန်ပြပေးပါဦး။ ”
“ သမားတော်ကြီး မုံရွာဆရာမိုး ကိုယ်တိုင် ကုသအောင်မြင်ခဲ့တဲ့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံနှလုံးအားဆေး သောက်ရင် ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတဲ့ နှလုံးရောဂါဟာ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာ သေချာပါတယ်။ ”

“ ဒါဆို မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နှလုံးအားဆေးသောက်ပယ်ဗျာ။ ဆေးအညွှန်းကို သိပါရစေ။ ”

“ ကံ ကိုချစ်ဆွေ နားထောင်ပြောပြပယ်။ အညွှန်းက နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းခြင်း၊ ကျယ်ခြင်း၊ ရင်ညွှန်၌ စူး၍ အောင့်ခြင်း၊ အသက်ရှူမဝခြင်း၊ အသက်ရှူ

ကျပ်ခြင်း၊ သွေးတိုးခြင်း၊ ကျောနှင့်ရင် ညှပ်အောင့်ခြင်း၊ နှလုံးတုန်ရင်ခန့် မောပန်းနှမ်းနယ်ခြင်း၊ နှလုံးအားနည်းခြင်း၊ ရောင်ခြင်း၊ အနည်းငယ်လှုပ်ရှားရုံဖြင့် မောပန်းခြင်း၊ ချွေးထွက်လွန်၍ နှလုံးခုန်မမှန် မောပန်းခြင်း၊ မူးဝေခြင်း၊ ဝိတ်စိမ်းမှုများ၍ အိပ်မပျော်၊ စားမဝင်၊ စိတ်မကြည်ခြင်း၊ အားအင်ကုန်ခမ်းစိတ်မရှင်လန့်ခြင်းတို့အတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်တဲ့။ ”

“ ကိုယဉ်တင့် ညွှန်မှတော့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နှလုံးအားတိုးဆေးဟာ ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ဖြစ်တာ သေချာတယ်။ သောက်မယ်ဗျာ။ အဲဒီဆေးကို ဘယ်ဆိုင်တွေမှာ ဝယ်ရင်ရနိုင်မှာလဲ။ ”

“ အဆီကျ၊ အကြောပြေ၊ ဆီ၊ ဝမ်း မှန်စေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံး ဝမ်းမှန်ဆေးဟာ တိုင်းသိပြည်ကျော်ဖြစ် ပြီးသားပို့ အထူးညွှန်းစရာမလိုတဲ့ ဆေးဖြစ်ပြီး ခုအသစ်တစ်ခု ထုတ်လုပ်လိုက်တဲ့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နှလုံးအားဆေးကိုလည်း မြန်မာ့ဆေးမျိုးစုံ မြန်မာ့ဆေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် ဝယ်ယူရရှိနိုင်ပါတယ်။ ကံ ကိုချစ်ဆွေ ယုံယုံကြည်ကြည် သောက်ကြည့်လိုက်စမ်းပါ။ ခင်ဗျား ခံစားနေရတဲ့ နှလုံးရောဂါဝေဒနာဟာ သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာ သေချာပါတယ်။ ”

ရန်ကင်းမြို့၊ ဗန္ဓုလေးမြို့နှင့် မုံရွာမြို့၊ မော်လမြိုင်မြို့ရှိ မြန်မာ့ဆေးမျိုးစုံ မြန်မာ့ဆေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံး မြန်မာ့ပေးနေပါပြီ။

ပင်ရင်း

မုံရွာဆရာမိုး တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေး

အမှတ် - (၅/၃၆) ဝေဟင်လမ်း၊ မြောက်တူကွက်၊ ပုသိမ်
ရန်ကင်းမြို့၊ ဂျမ်းလမ်း - ၆၃၀၀၉ ၊ ၀၉ - ၅၁၀၀၆၃

ဖြောင်မြဲ ဖောင်စွဲတင့်

◆ ထာသီလာ တည်ဟန်

ရေခဲတောင်ဖီလာ (သို့မဟုတ်)

ခံယူနွဲ့သာ

ဗဟိုတောင်ဖီလာတောရသို့

လေ့လာပုဇွန်မူဒရီးစဉ် (၃)

ယခင်လမှ အဆက်

ရုပ်ကလာပ်တော်အား မှန်ခေါင်း
ချင်းကာ ဂုဏ်ထက် ပူဇော်ထားသည်
ဟု သိရသော်လည်း ငှက်ချေးခံ
အောက်မြင်ကွင်းမှာ မှောင်မည်းနေ
သည့်အပြင် ပြတင်းအထက် ကာထား
သော မှန်မှာလည်း အရောင်ပါ အရိပ်
များနှင့် မှန်ချပ်ဖြစ်သောကြောင့် ရုပ်
ကလာပ်တော်ကို ထင်ရှားစွာ မတွေ့
ရပါ။

သို့ဖြစ်၍ အခြားပြတင်းတစ်ခုအနီး

ချဉ်းကပ်ကာ တံခါးချပ်ထောင့်စွန်း
အနည်းငယ် ပဲ့ပေါက်နေသော နေရာမှ
အခန်းတွင်းသို့ ထပ်ကြည့်ပြန်သည်။
ရုပ်ကလာပ်တင်သည် ခုတင်ခြေရင်း
ပိုင်းနှင့် ပိတ်ထားသော အခန်းတံခါးမ
ကိုသာ တွေ့ရလေသည်။
ထိုအပေါက်ငယ်ကို အနည်းငယ်
ချဲ့ထွင်ကာ အခန်းတွင်းမြင်ကွင်းကို
ကြည့်မြင်နိုင်သော်လည်း "ငါ့ခွင့်မပြုဘဲ
မဖွင့်ပါနှင့်" ဟူသော ဆရာတော်၏
မိန့်မှာချက်ကို အလေးထားသောအား

ဖြင့် မကြိုးစားဖြစ်ခဲ့ချေ။

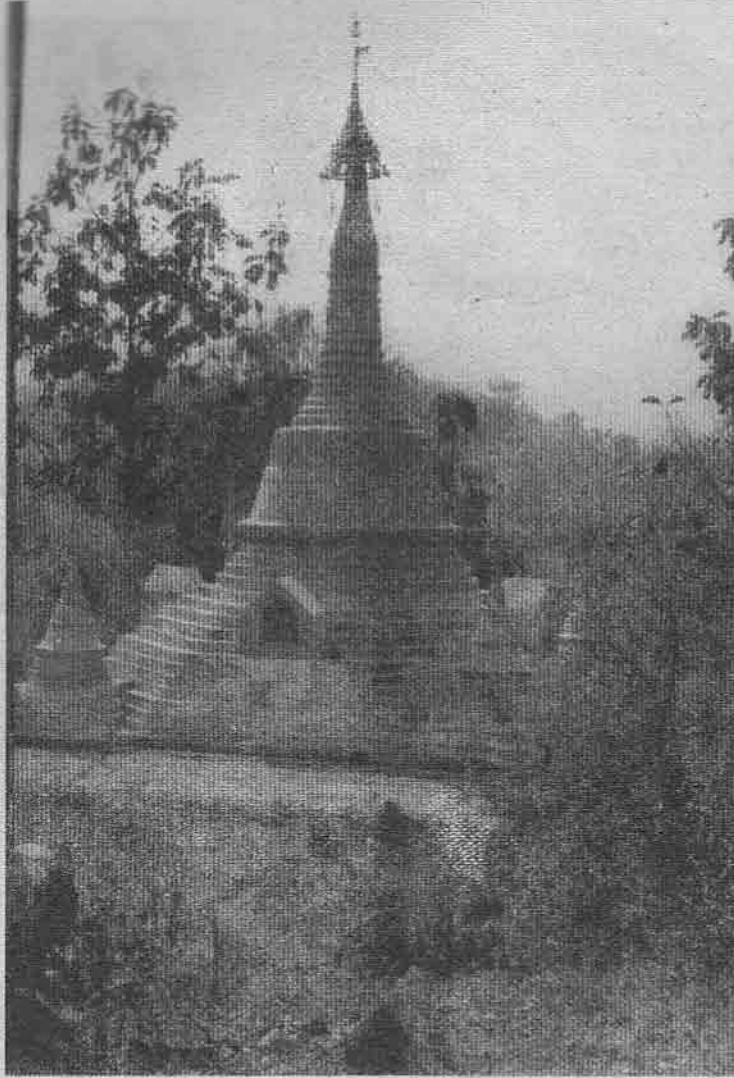
သိမ်ကျန်းတော်

ထိုနောက်တွင် ဆရာတော်ကျောင်း
၏ ခေါင်းရင်းဘက် တောင်တက်
လှေကားအတိုင်း တက်ရောက်ကြရာ
သိမ်တစ်ဆောင်ကို မြင်ရသည်။ ရှေး
သိမ်တော်ဖြစ်ကာ အဆောက်အအုံမှာ
ဆရာတော် ပျံလွန်တော်မူပြီးမှ မွမ်းမံ
ပြုပြင်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

သိမ်၏ ခေါင်းရင်းဘက် ကြောက်

နဂါးရောင်ခြည်မလင်း ရ ၃

◆ သိမ်ကုန်းမှ ပေါက်စေတီ

လပ်တွင် မုခ်လေးမုခ်နှင့် အရံစေတီလေး ဆူပါ စေတီငယ်တစ်ဆူ စံပယ်တော်မူ သည်။ ပေါက်စေတီဘွဲ့မည်ရှိကြောင်း သိရသည်။

‘ဆရာတော် ပျံလွန်တော်မူပြီး (၅) နှစ်လောက်အကြာ (လွန်ခဲ့သော နှစ် နှစ်ဆယ်ခန့်) ဘိုးတော်ပေါက်ဆိုတဲ့ ဒါယကာ တည်ဆောက်ပူဇော်လို ပေါက်စေတီ တွင်ပါတယ်။ အဲဒီစေတီ တည်တုန်းက ပါလာကြတဲ့ ပရိသတ်ထဲ က တချို့က ကုန်းတော်မှာ ကြက်ဥ ကြော်ကြတယ်။

ချက်ချင်းပဲ ကျားရောက်လာလို့ ဒရောသောပါး ပြေးဆင်းကြရတယ်။ အမေကြီး(ဒေါ်ဝံသစာရီ)တို့က ပြောပြမှ တောင်ဖီလာ တောကျောင်း သက် သတ်လွတ် နယ်မြေဖြစ်ကြောင်း သိ ပြီး ကန်တော့ပွဲထိုး တောင်းပန်မှ ဆက် တည်ခွင့်ရကြတယ်’

ဦးကျော်မြင့်က ရှင်းပြခြင်းဖြစ်သည်။ သိမ်ကုန်းတော်၏ မြောက်ဘက် တောင်ကုန်းထက်တွင် ဆုတောင်းပြည် စေတီကို ပူးမြင်ရသည်။ ဆရာတော် မရှိသည့် နောက်ပိုင်း တည်ဆောက် ခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

အမေကြီး နေကသိုဏ်း

ဘောင်ခြင်ရာ တောင်ကုန်း

ကျောက်ဖြာ

သိမ်ကုန်းမှ အရှေ့မြောက်တောင် ယွန်းယွန်း တောင်ကုန်းတွင် စေတီ တစ်ဆူ၏ ရွှေသင်္ကန်းရောင် တဝင်းဝင်း ကို သစ်ပင်များအကြား ပူးတွေ့ရသည်။ ဦးကျော်မြင့်က...

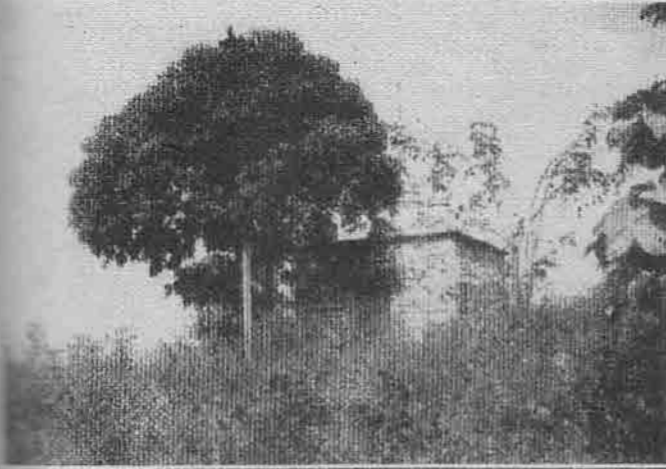
‘အဲဒါ ဆရာတော်ကြီး နောက်ဆုံး ဒါပင်

◆ သိမ်တော်

၇၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

www.burmeseclassic.com

◆ ထောင်ကုန်းထက်မှ ဆရာတော်မြင့်စေတီ

လွမ်းစေတီအနီးမှ ရဟန်းတော်ရုပ်တု

သွားတဲ့စေတီ လွမ်းစေတီလို တွဲပွဲသည်ပေး သွားစာယ် ဟု ဆိုသည်။

တောင်ကုန်းထက်သို့ သွားရောက် ကြည့်ရှုရာ လွမ်းစေတီကို တံခွန်တိုင် နှစ်ခုနှင့်အတူ ဖူးတွေ့ရသည်။ စေတီ အခြေထောင့်စွန်း အပြင်ဘက်ကပ် လျက်တွင် သံဃာတစ်ပါး တရားကျင့် ကြံ ရှုမှတ်နေဟန်ရုပ်တု ရှိသည်။ ဆရာ တော်ကြီးကိုယ်တိုင် မိမိကိုယ်ကို ရည်ညွှန်းပြုလုပ်ခဲ့သည်ဟု ယူဆကြ လေသည်။

ဤစေတီ တည်ပြီးနောက် ဆရာ တော်သည် ခန္ဓာဝန်ချုတော်မူသဖြင့် ဆရာတော်အား လွမ်းဆွတ် အောက်မေ့ဖွယ်ရာ ဖူးတွေ့နိုင်သော စေတီဟု ရည်ညွှန်းဟန် ရှိလေသည်။

လွမ်းစေတီကုန်းတော်နှင့် မနီးမဝေး တုန်းမြင့်ထက်ရှိ ကျောက်ဆောင်ကြီး တစ်ခု၏ ညီညာသော မျက်နှာပြင်ပေါ် ၌ ဗောဓိညောင်ပင်တစ်ပင် ဝေဆာစွာ ဝေါက်ရောက်နေသည်။ ဦးကျော်မြင့်က ဤသို့ ပြောပြသည်။

'အိညောင်ပင်ပေါက်နေတဲ့ နေရာဟာ ဆရာတော်ရဲနွဲ့မအကြီး ဒေါ်ထမာရီ

နေကသိုက်၊ အောင်မြင်ခဲ့တဲ့ နေရာပါ။ ဆရာတော်ကြီးရဲ့ အနီးကပ်သွန်သင်ပူနဲ့ နေ ကသိုက်ကို ကျွန်ုပ်အောင်မြင်ပြီးတဲ့ အချိန်မှာ မြေလှုပ်လှုပ်ပြီး ကျောက်ဖြာကြီး ကွဲအက်သွားတယ်။

အက်ကြောင်ထဲက တစ်လံလောက် အပြိုင် ရိုတဲ့ သောင်ပင်ကြီး ထိုးထွက်လာတယ်။ ဒါနဲ့ အထိမ်းအမှတ်နေရာအဖြစ် သောင်ပင် အောက် ကျောက်ဆောင်နဲ့ဘေးမှာ လိုက် ကမ္မဋ္ဌာန်းဆောင် ဆောက်ပြီး စေတီဝယ် တစ်ဆူ ပူဇော်ထားပါတယ်။

ကျောက်ဆောင်ထက်သို့ သဘာဝ ကျောက်လှေကားထစ်များမှ တက် ရောက်နိုင်သည်။ ကျောက်ဆောင်ပေါ် ရောက်၍ ညောင်ပင်ကို လှေလာ ကြည့်ရှုရာ နှစ်ပေါင်း(၃၀)နီးပါး ကြာမြင့် ပြီ ဖြစ်သောကြောင့် ကြီးမားဝေဆာ သော ညောင်ပင်အဖြစ် တွေ့ရသည်။ အရွက်များမှာ မျက်နှာပြင်နှင့် ကျော ဘက်တွင်ပါ ချောမွေ့နေသည့် ဗောဓိ ညောင်အစစ် ဖြစ်ပေသည်။

ထိုကျောက်ဖြာထက်မှ လွမ်းစေတီ နှင့် အနီးဝန်းကျင်ကို ထင်ရှားစွာ မြင် တွေ့ရသည်။

'လွမ်းစေတီ ပတည်ခပ်က စေတီအရာ ကုန်းတော်မှာ ဝိဇ္ဇာထေရ်တို့ တပယ်တို့ ဆေး ကြိတ်ကြတာ တွေ့ရတတ်တယ်။ ဒါပေမယ့် အနားသွားခွင့် မရှိပါဘူး။ ဒီနေရာကနေ ကြည့်နေပြီး သူတို့ ထွက်သွားမှ ချန်ထားခဲ့ ကြတဲ့ ဆေးအကျန်တွေ ယူလိုရတယ်'

'တကယ်လို့ အနားသွားမိရင် ဘယ်လို ကြုံရတတ်သလဲဆရာ'

'ပျောက်ခြင်းမလှ' ပျောက်သွား တယ်'

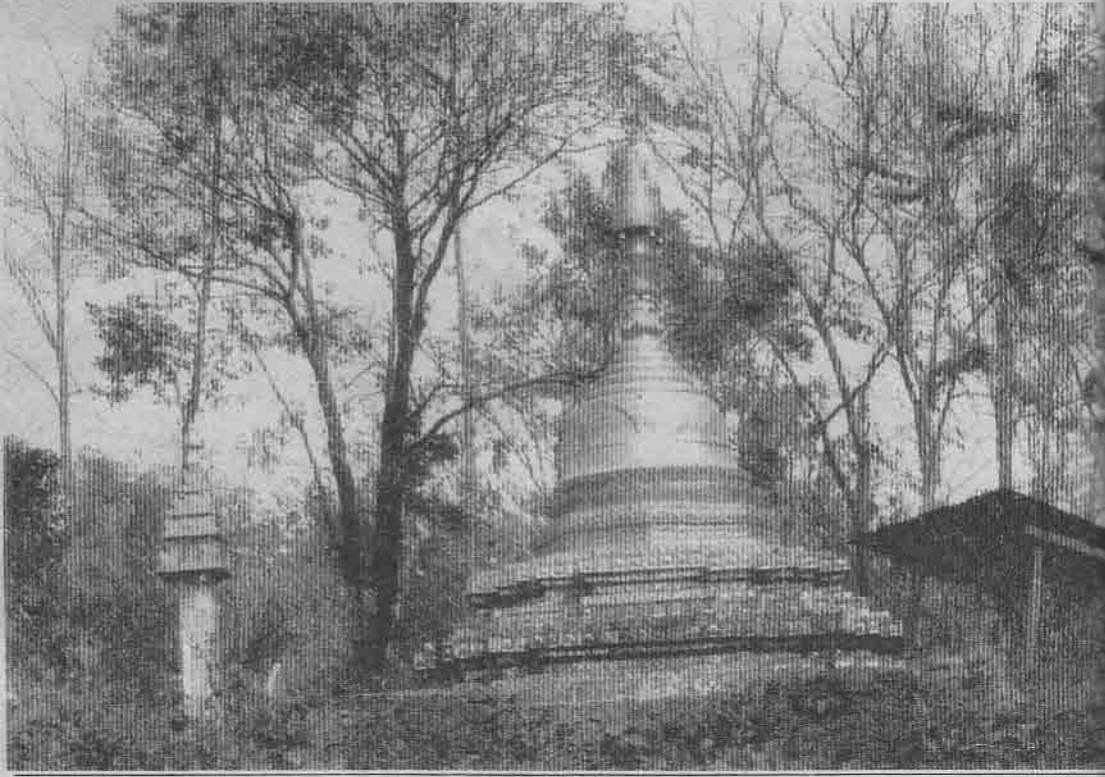
'ဆေးအကျန်တွေဆိုတော့ နည်း နည်းပါးပါးပဲ ရမှာပေါ့'

'မဟုတ်ဘူး။ ကြည့်နေတဲ့လူဦးရေနဲ့ လောက်အောင် ချိန်ရစ်ထားတတ်ပါတယ်။ အပေါ်ကြီး နေကသိုက်ကျင့်တုန်းက တစ်နှစ်လောက် မျက်စိကွယ်သွားတာ ဝိဇ္ဇာ ဆေးနဲ့ပဲ ပြန်မြင်ခဲ့တယ်။

'ဆေးညွှန်းဆေးသုံးကော သိနိုင် ပလား'

ပထမဆေးတွေနဲ့ ပန်းပေါင်၊ နံ့သာ၊ မြေဖြူစတာနဲ့ ပွားယူပြီး ဉာဏ်ရှိလာခဲ့ သုံး။ မိမိစောင့်ထိန်းတဲ့သီလနဲ့ ကတိ

www.burmeseclassic.com

◆ လွမ်းဝေတီ

သစ္စာ ဆန္ဒမှန်ကန်မှုတို့နှင့် ပေါင်းစပ် ပြီးသုံးရင် အင်မတန် စွမ်းပါတယ်။ ကျောက်ဖြာထက်တွင် ခေတ္တနားနေ ကြစဉ် ကျောက်သားပြင်ကို လေ့လာ

ကြည့်ရာ ထူးခြားသောချိုင့်ခွက်အရေး အကြောင်းများက အကွာရာ စာလုံး သဏ္ဍာန် ဖြစ်တည်နေသည်ကို သတိ ပြုမိသည်။

ညောင်ပင်ကြီးပရိပီ အမေကြီး နေကသိုဏ်းရှုစဉ်က ဤကျောက်ဖြာ

သင်္ဂဟတော်အိုး တပည့်ရင်းစာပေပြင်ပသို့ ဦးကျော်မြင့်

◆ အဝမကြီး ဇနကာသိုဏ်းစာပေပြင်ပသို့ ကျော်မြင့်

ရုပ် နုတ္တရာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

• (ဒေါ်ဝိသစာ)အမေကြီး နောက်သိုင်းရှာ ကျောက်ဆောင်
ကျောက်ဆောင်ထိမှ အမှတ်အသား စာလုံး •
• လျှော်ပိုင်ရာမှ ထိုထွက်လာသော ညောင်ပင်

သည် အရိပ်အကာကင်းပဲ့၍ နေက သိုဏ်းအတွက် အလွန် ကောင်းမွန် သော နေရာဖြစ်ကြောင်း သတိပြုမိ သည်။ နောက်ဆုံးတွင် အုတ်ခဲတစ်လုံး တွေ့ရသဖြင့် စာလုံးအနားသတ်မျှား ပေါ်က မှတ်တမ်းပြုနိုင်ခဲ့လေသည်။
ကျောက်ဆောင်နှင့် လွမ်းစေတီ ကုန်းတော်မှ ပြန်ဆင်းလာသောအခါ သိမ်ကုန်းတော်၏ နောက်ခံ တောင်ဖီ လာတောင်ကြီးကို လွှမ်းခြုံမှတ်တမ်း ပြုနိုင်ခဲ့သည်။ အရှေ့ဘက်အခြမ်းတွင်

ကျောက်ထုတ်လုပ်မှုကြောင့် တောင်က တုံးဖြစ်နေသည်ကို ထင်ရှားစွာတွေ့ရ လေသည်။

အမေကြီး ဒေါ်ဝိသစာရီ

သိမ်ကုန်းတော်မှ ပြန်ဆင်းကာ ပင် မကျောင်း၏အရှေ့ဘက်သို့ ထွက်ခဲ့ကြ ရာ တံတားတစ်ခုကို ကျော်ဖြတ်ရ သည်။ လွန်ခဲ့သော ဆယ်နှစ်ကျော် ကာလခန့်အထိ ရေမပြတ်စီးဆင်းနေ သော တောင်ဖီလာချောင်းကို ကျော်

ဖြတ်နိုင်ရန် ဆက်သွယ်ထားသော တံတားဖြစ်သည်။ ယခုအခါ ရေသွား ရေလာမရှိ၊ တောင်ကြားလျှိုမြောင် ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။

တံတားတစ်ဖက်တွင် ဒေါ်ဝိသစာ ရီ နေထိုင်သော ဇရပ်ဆောင်တည်ရှိ သည်။ ဇရပ် အပြင်မျက်နှာစာ၌ ကျွဲ ခေါင်းတစ်ခု ချိတ်ဆွဲထားသည်။ ဦးချို အဖျားစွန်းနှစ်ဖက် အကွာအဝေးမှာ (၅)ပေခန့်ရှိသည့် ကျွဲကြီးဖြစ်သည်။

ဆရာတော်ရှိစဉ်က တောင်ဖီလာ ဝန်းကျင်သည် ကျားမြေ ကျွဲစသည် တောတိရစ္ဆာန်အပေါင်း အေးချမ်းစွာ ခိုလှုံကြရာ ဘေးမဲ့တောကြီး ဖြစ်သည်။ ဒေသခံ မုဆိုးများကလည်း ဤ ဝန်းကျင်ကို ရှောင်လွှဲ၍ အမဲလိုက်ကြ သည်။

ရွှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်

စံထွန်းသာ

www.burmeseclassic.com

မဟာဘုတ်ချိန်ခွင်နှင့်

သန်းပုဂံ

ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော်ကြီးများ

ညောင်တန်းမြို့၊ ရွှေဟင်္သာတောရ
 ပါဠိတက္ကသိုလ်ကျောင်းတိုက်
 တိုက်အုပ်ဆရာတော်
 အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ဘဒ္ဒန္တ
 ကုန္ဒဝံသာဘိဝံသအား
 ဂါရုဓပြု ပူဇော်ခြင်း

ဆရာတော်သည် ၁၂၈၁ ခုနှစ်၊
 ကဆုန်လဆန်း(၆)ရက်နေ့တနင်္ဂနွေ
 နေ့တွင် မွေးဖွားရာ မဟာဘုတ်အရ
 ၀-ကြွင်းမဟာဘုတ်ပိုင်ရှင် ဖြစ်ပါ
 တယ်။

***

	၄	
၆	၂	၅
၃	၀	၁

ဆရာတော်သည် တနင်္ဂနွေသား
 ဖြစ်တဲ့အတွက် ပုတီးဖွားလဲ ဖြစ်ပါတယ်။
 ဒါကြောင့် ကျမ်းအလိုအရကတော့
 ကုန်းလမ်းခရီး၊ ခြေကျင်ခရီးသွားရတဲ့
 ဖြို့ရွာတွေမှာ မွေးဖွားရတတ်ပြီး ငယ်
 စဉ်မှာ အနာရောဂါ မကင်းတတ်ခြင်း၊
 အင်အရယ်များခြင်း၊ စိတ်ကောက်တတ်
 ခြင်း၊ စိတ်ဆိုးတတ်ခြင်း၊ မိမိလိုရာ
 မရရင် ဆူဆူပူပူ လုပ်တတ်ခြင်း၊ ပျော်ပွဲ
 အားကစားပွဲများ ဝါသနာပါတတ်ခြင်း၊
 လှပဆန်းကြယ်သော အရာဝတ္ထုများ
 ကို မြတ်နိုးခြင်း၊ စပ်သော ပူစပ်သော
ရတနာပစ္စည်းများရင်ခြင်ခြင်း

အရသာများကို ကြိုက်
 တတ်ခြင်းတို့ ရှိပါမယ်။
၆-ကြာဂြိုဟ်သည်
အထွန်းအိမ်မှာ ရပ်
တည်နေတဲ့ အတွက်
 မကြာခဏ ခရီးကြွရ
 ခြင်း၊ တရားဟောရခြင်း
 များ ရှိတတ်ပါတယ်။
 အသံဖြင့် ဆောင်ရွက်ရ
 သော လုပ်ငန်းများနဲ့
 အကျိုးပေးသန်ပါတယ်။
 သို့ရာတွင် သော
 ကြာဂြိုဟ်(အထွန်း) နဲ့
 တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်(ပုတီး)တို့
 ပကတိဖြစ်သဖြင့်...

- * လုပ်ငန်းတွင် အပြိုင်
 အဆိုင် ပေါ်ပေါက်
 ခြင်း။
- * စည်းလုံး ပျက်ပြား
 ခြင်း။

▲ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ဘဒ္ဒန္တ ကုန္ဒဝံသာဘိဝံသတော်

* စိတ်ဝမ်းကွဲရမှုလဲ ရှိတတ်ပါတယ်။
၁-နေ့ဂြိုဟ်သည် ပုတီးအိမ်မှာ
ရပ်တည်နေသဖြင့် နေရာဌာန ပြောင်း
 ရွှေ့ရခြင်းများ ကြုံတွေ့ရပါမယ်။ တစ်မြို့
 တစ်ရွာ၊ တစ်နယ်တစ်ကျေးမှာ အောင်
 မြင်မှုတွေ၊ ကြီးပွားတိုးတက်မှုတွေ ကြုံ
 ရပါမယ်။
၀-နေ့ဂြိုဟ်သည် ဘက်အပျက်
အိမ်မှာ ရပ်တည်နေတဲ့အတွက်...
 တပည့်တပန်းများရဲ့ အကျိုးကို
 ခံစားရခဲပါတယ်။ ၀.နေ အပျက်အိမ်
 တွင် ရပ်တည်လျက်ရှိသောကြောင့်

ယားနာဝေဒနာများနဲ့ အရေပြားဝေဒနာ
 များ ခံစားရတတ်ပါတယ်။
 ၂-လာဂြိုဟ် ငွေကြေးဂြိုဟ်သည်
 သိုက်ဂြိုဟ်ဖြစ်တဲ့ ငွေကြေးနုပတ်သက်
 ပြီး အလှူခံရ လွယ်တတ်သော်လည်း
 ရာအိမ်မှ ရှုတေးနဲ့ ပကတိတဲ့အတွက်
 ခေမာရန်တတ်ကျစေတဲ့အတွက် ငွေ
 ကြေးဆိုင်ရာ အခက်အခဲများ ကြုံတွေ့
 ရခြင်း တွေ့ရတတ်ပါတယ်။
 အင်္ဂါဂြိုဟ်သည်...
 မရဏအိမ်တွင် ရပ်တည်နေတဲ့
 အတွက်စိတ်အကျဉ်းအကျင်းကြုံတွေ့ရ

ပဒေသာပင်နှင့် ကိုယ်ရံကြီး

အိမ်ရှေ့မြေလွတ်ရှိပါက သဘောပင်၊ ကွမ်းသီးပင်၊ အုန်းပင်၊ မာလကာပင်၊ သံပရာပင် စသည်ဖြင့် အသီးများ ဆယ့်နှစ်ရာသီ သီး၍ ပဒေသာပင်လို အသီးများ အပြုတ်လိုက်၊ အခိုင်လိုက် ဖြစ်သော သီးပင်စားပင်များ စိုက်ပျိုး ထားခြင်းဖြင့် ထိုအိမ်မှာ ငွေဝင် လာဘ်ရှင် အဆင်ပြေကောင်း စီးပွား တိုးတက်ကြောင်း နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းတွင် ကျွန်ုပ် ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ် ရေးသားခဲ့ဖူးပါသည်။

ထိုဆောင်းပါး နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းတွင် ပါရှိပြီးနောက် မကြာမီမှာ ပင် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း၌ပင် ဆောင်းပါးရှင်တစ်ဦးက သူ့ကိုယ်တွေ့ အရ အိမ်ရှေ့မှ ပဒေသာပင်ကပ် မစိုက် သင့်ကြောင်း ကျန်းမာရေး၊ စီးပွားရေး၊ အလုပ်အကိုင်တို့ အညံ့အပျက် ကြုံ တတ်ကြောင်း ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ် ရေးသားပါရှိလာခဲ့သည်။

ကျွန်ုပ် နေအိမ်မှာ ပေ(၄၀) x (၆၀) မြေကွက်အပြည့်နီးပါး ဆောက်လုပ်ပြီး ခြံအပြည့် ကာထားသည်။ အိမ်ရှေ့ တံစက်မြိတ်မှ (၆)ပေခန့်အကွာမှာ ကွမ်းသီးပင်၊ သံပရာပင်၊ မာလကာ ပင်များ စိုက်ပျိုးထားသည်။

ခြံစည်းရိုးနှင့် (၆)ပေမျှသာ အကွာ ကပ်လျက် စိုက်ပျိုးထားခြင်းဖြစ်ပြီး အသီးများ အခိုင်လိုက်၊ အပြုတ်လိုက် ပဒေသာပင်ကဲ့သို့ သီးနေသည်မှာ (၁၀)နှစ်ခန့် ကြာပြီဖြစ်ပါသည်။

အလုပ်အကိုင်ကောင်း၊ အိမ်ထောင် ရေးအဆင်ပြေ၊ သာယာပျော်ရွှင်၊ ကျန်းမာဘေးကင်း၊ ငွေဝင်လာဘ်ရှင် စီးပွားတိုးတက်ကြောင်း ကိုယ်တွေ့ ဖြစ်ပါသည်။ အညံ့အပျက် သိပ်မကြုံ ရပါ။

တစ်ခုတော့ ပြောရန် ကျန်ရှိပါ

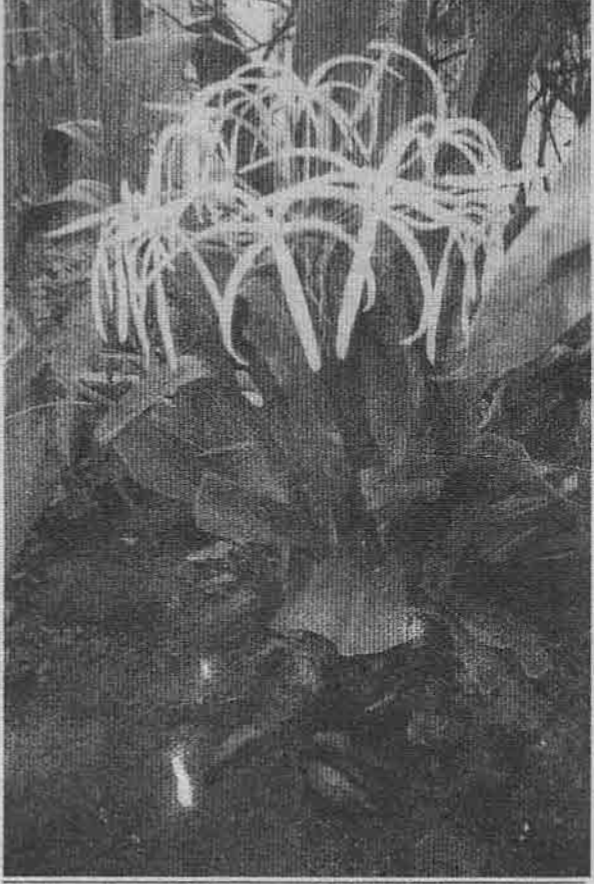
သည်။ ကျွန်ုပ် ၏ အိမ်ရှေ့ ခြံစည်းရိုးနား ကပ်လျက်(၃) ပေခန့်အကွာ တွင် ကိုယ်ရံ ကြီးပင်ကြီး များ ဘယ်ခြင်း မှာ တစ်ပင်၊ ညာခြမ်းမှာ တစ်ပင် စိုက် ပြီးထားသည်။ အိမ်နှင့် ပဒေ သာပင် ကြား မှာ ကိုယ်ရံ ကြီးပင် ရှိနေ ခြင်း ဖြစ်ပါ သည်။

ကိုယ်ရံကြီး ပင်မှာ ဘေး ဥပဒ် အကာ အကွယ် ပေး

သော အပင်ဟု ဂမုန်းကျမ်း အချို့မှာ ဖတ်ရှုရဖူးပါသည်။

ထို့ကြောင့် အိမ်ရှေ့မှာ ပဒေသာပင် စိုက်ထားပြီး အိမ်နှင့်လည်း ကပ်နေ သည်ဆိုပါက ဘေးအန္တရာယ်အတွက် စိုးရိမ်ပြီး ခုတ်ပစ်၊ နုတ်ပစ်ရန် မလိုပါ။

အိမ်နှင့် ပဒေသာပင်တို့၏ ကြားမှာ ကိုယ်ရံကြီးပင် စိုက်ပေးလိုက်ရုံနှင့်

ပဒေသာပင်နှင့် ကိုယ်ရံကြီးပင်

အဆင်ပြေသွားပါလိမ့်မည်။ (“လိုလျှင် ကြံဆ နည်းလမ်းရ”) “မသိသူ ကျော်သွား သိသူဖော်စား”)

အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာကြီး ပွားအောင်...

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြင် (ဥပဒေမဂ္ဂ) လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသုတေသီ

www.burmeseclassic.com

အကျိုးပြုပေးသော... ၁

အာရုံကြောရောဂါနှင့် အစာအိမ်ရောဂါအတွက်

မိုးဦးပန်း

အမှတ်တံဆိပ်

ဆေးစွမ်းကောင်းနှစ်လက်

ဖက်စမ်း TMR010978/0614

“ကိုယ်မြတ်မောင်နဲ့ ကိုရော်ရိုနိုင်တဲ့ ဘယ်က လူညံ့လာကြတာလဲ”

“စာပေအကြောင်းလည်း ဆေးဝါးနဲ့ဆိုင် ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် ခံစားနေရတဲ့ ဝေဒနာအတွက် တိုင်းရင်းဆေးဝါးတွေဟာအားမရှိဘဲ ဆရာကိုယ့်တိုင်တိုင်ပင်ပင်ပေး ခေးဝါးကောင်း လမ်းညွှန်ပေးဖို့ပါ”

“ဆရာတို့နှစ်ယောက်က ဘယ်လိုဝေဒနာတွေ ခံစားနေရလို့လဲ”

ကိုယ်မြတ်မောင်က “အခုကလေး ဖက်ကြောတွေထိုး... နောက်ကြောတွေ ထက်ပြီး ခေါင်းတွေ မူးဝါပြီး... ဝိတ်ထဲ မြဲညံ့မလင်ဖြစ်နေတယ်... သတိတွေလည်း ပေပေလူလူထယ်... မြဲလက်တွေလည်း ထုံ ကျင့်နေတယ်ရှာ...”

ကိုရော်ရိုနိုင်က “ကျွန်တော်ကတော့ စားတဲ့အစာလည်း မကြောဘူး... ရင်ထဲတောင် ဓားနဲ့ပြီး အောင်လည်း အောင်တယ်... ဒုလ္လဘလည်း ဟက်ပြီး ဝမ်းလည်း မကြာခဏ ပျက်တယ်”

“ဆရာကိုယ်မြတ်မောင်က အာရုံကြောရောဂါဖြစ်နေပါ... ကိုရော်ရိုနိုင်က အစာအိမ်ရောဂါဖြစ်နေပြီလို့ ပြောရမှာပဲ”

“ဒါ ကျွန်တော်တို့ ဘာဆေးသောက်ရင် ကောင်းမယ်... ဆိုတာ ညွှန်ကြားပေးပါဦး”

“လွန်ခဲ့တဲ့ တစ်နှစ်က... ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် အိမ်ရောဂါနှစ်မျိုးစလုံး ခံစားနေရတာ... မြောက်ဥက္ကလာပပိဋိနယ်က မိုးဦးပန်းဆေးတိုက်ကို ရောက်တော့... ဆရာ ဦးကံအေးနဲ့တွေ့ပြီး သူ့ကိုယ်တိုင်ထုတ်တဲ့ အာရုံကြောဆေးနဲ့ အစာအိမ်ရောဂါဆေးကို သောက်ကြည့်စမ်းပါလို့ ပြောတာ... အဲဒီ ဆေးတွေကို သုံးစွဲခဲ့လို့... ဆီး... ဝမ်း... လေ ပန်းပြီး မှတ်ဉာဏ်တွေလည်း ကောင်း... ကိုယ်လက်လည်း ပေါ့ပါးသွက်လက်နေတာ ဆရာတို့အပြင်ပဲ...”

“ဆရာ... ကိုယ့်တိုင်ပြောတဲ့ မိုးဦးပန်း ဆေးတိုက်က ထုတ်တဲ့ အာရုံကြောဆေးနဲ့ အစာအိမ်ဆေးသောက်မယ်ရှာ... အဲဒီဆေးတွေ ပသောက်ပါဦး...”

ဖက်စမ်း TMR010978/0614

ဆေးရဲ့ အာနိသင်တွေကို သိရင်ပါတယ်... ဆေးညွှန်းကို ပြောပြပါဦး”

“ဆေးအညွှန်းတွေကို မပြောပီ... ဆေးကုတ်လုပ်တဲ့ ဆရာ ဦးကံအေး (မန္တလေးတိုင်းရင်းဆေး ဝိပလ္လင် - အမှတ်စဉ် ၁၂၁) ဆေးဝါးပညာဝန်... အင်ပျို့၊ မအူပင်မြို့၊ ကချင်ပြည်နယ်၊ လှည်းကူးမြို့၊ တွေက... အာရုံကြောရောဂါ ဝေဒနာရှင်တွေ... အစာအိမ်ရောဂါဝေဒနာရှင်တွေကို ကုသအောင်မြင်ခဲ့တဲ့ ဆေးပို့ ရောဂါဝေဒနာရှင်တွေ ဟောင်းဆိုချက်အရ ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိတဲ့ဆေးပို့ ကျွန်တော်သွားလေရာဆောင်တဲ့ဆေးပို့ အညွှန်းတွေလည်း ပါတယ်၊ ကြားရင်ရင်... နားဆင်ကြပါ... အာရုံကြောဆေးအညွှန်းကတော့... ခေါင်းအုံး၊ ခေါင်းကိုက်ခြင်း၊ ဖက်ကြောထက်... ဖက်ကြောထုံခြင်း၊ မျက်ရိုးခိုက်... မျက်ကြောထုံခြင်း၊ မေးရဲ့ ပါးရဲ့ခြင်း၊ လျှာလေးအားလုံးခြင်း၊ ခန္ဓာကိုယ်လေးလံတိုင်းခိုင်ခြင်း၊ အကျေးအဆန် အထိုင်အထအားနည်းခြင်း၊ မြဲလက်ဖျား ထုံကျပ်ခြင်း၊ လေငန်းလေဖြတ်ခြင်း၊ နာတာရှည်ရောဂါခံစားနေရခြင်း၊ ဝိတ်မကြည်မလင်ဖြစ်ခြင်း၊ အာရုံကြောအားနည်းခြင်း၊ ကိုယ်ရောဗိုလ်ပါ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်ခြင်း၊ အိပ်မပျော်ခြင်း၊ မူးဝေခြင်း၊ ဝေဒနာရောဂါ၊ သွေးချိုဆီးချိုရောဂါနှင့် ငှက်ရောင်၊ နောက်ဆက်တွဲဆိုးရွားများအတွက် သင့်လျော်သော ဆေးဖြစ်ပါသည်... တဲ့၊ အစာအိမ်ရောဂါသောက်ဆေးအညွှန်းကတော့... အစာမကြေခြင်း၊ ရင်ပြည့်ရင်ကယ်ဖြစ်ခြင်း၊ ရင်ထဲတောင်တင်းနေခြင်း၊ အစာအိမ်အချဉ်ပေါက်ခြင်း၊ အနာဖြစ်ခြင်း၊ ရောင်ခြင်း၊ အောင်ခြင်း၊ လေခွင့်တက်ခြင်း၊ လေပူထခြင်း၊ လေနာရောဂါစွဲကပ်ခြင်း၊ မိမိနှင့် ဓာတ်မတည့်သော အစားအစာများ စားချိန် ခန္ဓာကိုယ် ယားယပ်ခြင်း၊ အစာအိမ်ပုံထဲခြင်း၊ အစာအိမ်ဖြစ်၍ ဝိုက်နာခြင်း၊ ဝမ်းသွားခြင်း၊ အော့အန်ခြင်း၊ ဝမ်းဗောဝမ်းရောင်ဖြစ်ခြင်း၊ မကြာခဏ ဝမ်းပျက်ခြင်း၊ အစားအသောက် အမှားမပဲခြင်း၊ ဝေသာ အစာအိမ်နှင့် အူလမ်းကြောင်းရောဂါအတွက် သင့်လျော်သော ဆေးဖြစ်ပါသည်... တဲ့၊ ဤဆေးသည် အစာအိမ်ဆေး အစာဖြေဆေး အစာဖျက်ဆေး... အခြေကျော် ဆေး ၄ ပေညီရ မဟာဆေးတော်ကြီးဖြစ်လျက် - စားသမှုကြောင့် မှားသမှုကြောင့် ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ပဲ...”

“တိုင်းရင်းဆေး သုတေသနဖြစ်တဲ့ ဆရာ ကိုယ့်တိုင်ကိုယ်တိုင် သုံးစွဲနေတဲ့ ဆေးစွမ်းကောင်းနှစ်လက်ဖြစ်တဲ့အတွက် ကျွန်တော်တို့ ယုံယုံကြည်ကြည် သုံးစွဲကြမယ်နား ဒါဖြင့် ဘယ်ရိုင်တွေမှာ ဝယ်ယူရရှိနိုင်သလဲဆိုတာ လမ်းညွှန်ပါဦး...”

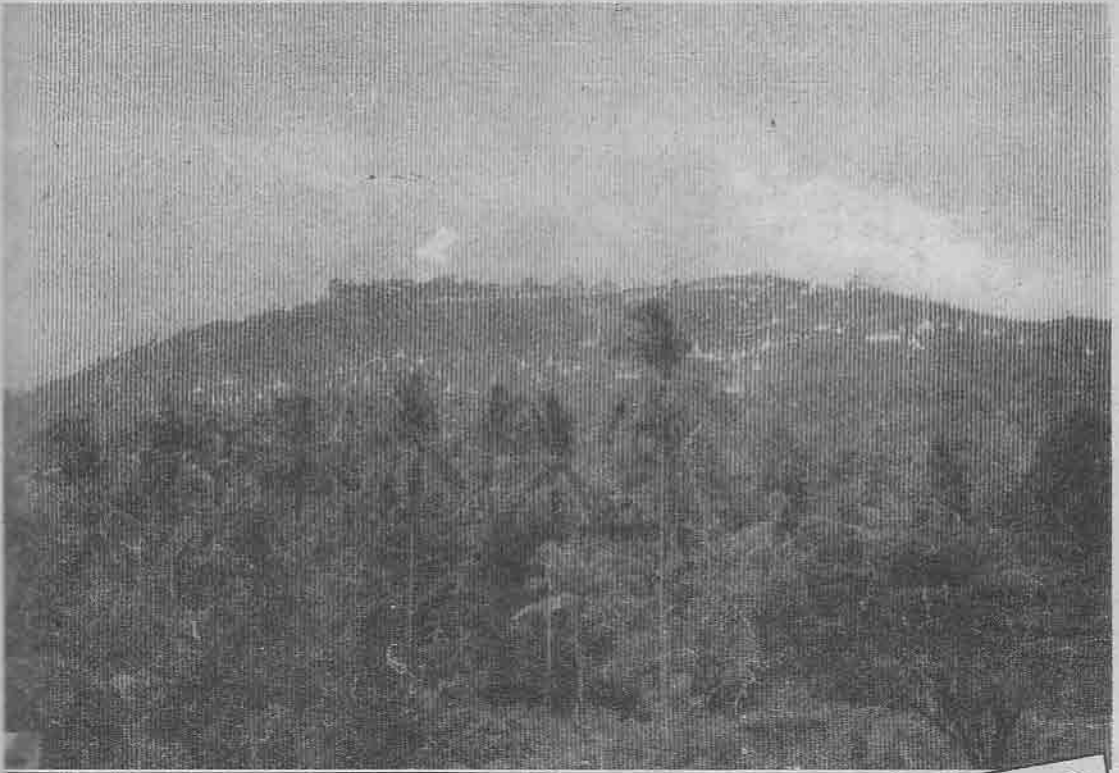
“အမြို့မြို့ရှိ မြန်မာဆေးချိုရုံ တိုင်းရင်းမှာ ဝယ်ယူရရှိနိုင်ကြောင်းပါ”

မိုးဦးပန်း ဆေးတိုက်

အမှတ် ၇၄၃၊ ဘုမ္မာ ၅ လမ်း၊
 (၅) ရပ်ကွက်၊ မြောက်ဥက္ကလာပပိဋိနယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊
 ဇန်နဝါရီ - ၀၉၄၅၀၀ ၂၃၂၀၀

www.burmeseclassic.com

◆ နေထောင်နှင့် ဘုရားများ

ထက်မြက်စွာ

အောင်အတိတ်အောင်

သိင်္ဂါနိုက်ထောင်ကျွန်းစပ် ပု

ပုထိုးစေတီ (၁၁) (၁၁)

ယခင်ပုထိုးစေတီ

- ၁။ အရှင်သောဏထေရ် ရဟန္တာ၊ အရှင်ဥတ္တရထေရ် ရဟန္တာတို့ သုဝဏ္ဏဘူမိ သထုံပြည်သို့ ကြွလာ တော်မူရာတွင် ပါဝင်သော အရှင် သီတာသံဝထေရ် ရဟန္တာ၊
- ၂။ အရှင်သောဏထေရ် ရဟန္တာ၊ အရှင်ဥတ္တရထေရ် ရဟန္တာတို့ သုဝဏ္ဏဘူမိ သထုံပြည်သို့ ကြွလာ တော်မူရာတွင် ပါဝင်သော အရှင် ဝိတရာဂထေရ် ရဟန္တာ၊
- ၃။ အရှင်သောဏထေရ် ရဟန္တာ၊

အရှင်၊ ရဟန္တာ သုဝဏ္ဏဘူမိ သထုံပြည်သို့ ကြွလာ တော်မူရာတွင် ပါဝင်သော အရှင် အရဟံထေရ် ရဟန္တာဟူ၍ တွေ့ ရသည်။

သာသနာသက္ကရာဇ် ၂၃၅ ခုနှစ် တွင် သထုံသို့ သာသနာပြု ကြွလာ ကြသော ရဟန္တာများ ပူဇော်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။ သောဏထေရ်နှင့် ဥတ္တရ ထေရ်တို့မှာ တူညီသော်လည်း နောက် ပါရဟန္တာသုံးပါးမှာ အနည်းငယ် ထူးခြားနေသည်။

ဦးအောင်မြင့်အောင် ရေးသော

ရွှေစာရံစေတီ သမိုင်းစာအုပ် စာမျက်နှာ (၁၅၄)တွင်...

'သာသနာသက္ကရာဇ် ၂၃၅ ခုနှစ်၌ အရှင် သောဏထေရ်၊ အရှင်ဥတ္တရထေရ်နှင့် နောက်ပဲဖြစ်သော အရှင်အနုရုဒ္ဓိပထေရ်၊ အရှင်ဝိသုတ္တပထေရ်၊ အရှင်သောဗယ ပထေရ်၊ ဤငါးပါးသော ရဟန္တာကြီးတို့သည် မိမိတို့ တာဝန်ကျသော သုဝဏ္ဏဘူမိတိုင်း သို့ သာသနာပြုရန် ကြွလာကြသည်' ဟူ၍ ဖော်ပြထားရှိသည်။

သာသနာရေးဝန်ကြီးဌာန ဗဟိုဘာသာ တရားတော် အထက်တန်း အဆင့် စာမျက်နှာ (၁၆၆)တွင် နက္ခတ္တရောင်ခြည်ဝဂ္ဂဇင်း စာ

လည်း...

‘သုဝဏ္ဏဘူမိ (ခေါ်) ရာမညတိုင်း သထုံမြို့
တော်သို့ သာသနာတော်နှစ် ၂၅၅ ခုနှစ်တွင်
ထေရဝါဒဗုဒ္ဓသာသနာတော် စတင်ရောက်ရှိ
လာသည်။ အရှင်သောဏ၊ အရှင်ဥတ္တရ၊
အရှင်အနုရုဒ္ဓါ၊ အရှင်တိဿဂုတ္တ၊ အရှင်
သောဏေယမထေရ် ငါးပါးတို့သည်
သာသနာပြုရန် သုဝဏ္ဏဘူမိ သထုံပြည်သို့
ကြွတော်မူသည်’

ဟူ၍ ဖော်ပြထားလေသည်။

သို့ဖြစ်ရာ ဤသို့ နောက်ပါရဟန္တာ
ဘွဲ့တော် ကွဲလွဲနေခြင်းမှာ (ပုဂံခေတ်)
ရှင်အရဟံ (ခေါ်) အရှင်ဓမ္မဒဿီ
စသည်ဖြင့် ဘွဲ့မည်တစ်ခုထက် ပို၍
တွင်ရစ်ခြင်းပေလော။ သုတေသီများ
အတွက် စိတ်ဝင်စားဖွယ် ဖြစ်ပေသည်။

ထိုရဟန္တာများ၏ မတ်တတ်ပုံတော်
များကိုလည်း ကျောင်းတော်ဝင်း
ပရိဝုဏ်အတွင်း ထောင့်လေးထောင့်
တွင် သီးသန့်တန်ဆောင်းကိုယ်စီဖြင့်
ဖူးတွေ့နိုင်ကြသည်။ ဘွဲ့မည်များကို
လည်း ရေးမှတ်ထားသည်။

စဦး ကြီးကြပ်သူ ရသေ့ကြီး ဦးခန္တီ
၏ ပုဆစ်ဒူးတွင် ရှိခိုးနေဟန်ရုပ်တု
ကိုလည်း အရှေ့တောင်ထောင့်ရှိ
အရှင်ဥတ္တရတန်ဆောင်းအနီး သီးသန့်
အုတ်တိုက်ဖြင့် ထားရှိလေသည်။
ပရိဝုဏ် ထောင့်လေးထောင့်၌ ရဟန္တာ
လေးပါးစီနှင့် တောင်စူးစူးအရပ်၌
ရှင်အရဟံ စုရပေါင်းငါးပါး တန်ဆောင်း
ငါးခု တွေ့ရသည်။

ဤရဟန္တာထေရ်ငါးပါးတို့အား ပန်းဆီမီး၊
ရေခန်း ကပ်လှခြင်း၊ ဆွမ်းကပ်လှခြင်း၊
ရေသပ္ပာယ်ခြင်းတို့ကို ယုံကြည်သဒ္ဓါ
ထက်သန်စွာ ပြုပါက မိမိတွင် ကျရောက်
လျက်ရှိသော အဆက်အခံများမှ ကင်းလွတ်
ခြင်း၊ ရောက်အန္တရာယ် အသွယ်သွယ်တို့
ပျောက်ကွယ်စေခြင်း၊ တန်ခိုးရတန်နှင့်

ပန်းပုအလုပ်ရုံတန်ဆောင်း

ပြည့်စုံသည်။ ထေရ်ပြတ်တို့အား ဖူးမြော်
ကြသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ပုယ်သောက ပယ်စွာ
ချလျက် အေးချမ်းသာယာမှုတို့ အမှန်ပင်
ခံစားကြရပါသည်’

ဟူ၍ မွန်ပြည်နယ်တွင်းရှိ တန်ခိုး
ကြီးဘုရားများစာတမ်း (ညွှန်းပြီး)
စာမျက်နှာ (၃၁၀)၌ ဖော်ပြထားလေ
သည်။

ရဟန္တာသိမ်တော်ကြီး

စန္ဒကူးကျောင်းတော်မှ အနောက်
ဘက်သို့ ထွက်လာပါက ရဟန္တာ
ကျောက်တိုက်ဝင်းအတွင်း ရောက်ရှိ
သည်။ အဝင်မုခ်ဝအနီး လက်ဝဲဘက်
တောင်ဘက်တွင် ရဟန္တာသိမ်တော်
ကြီးကို တွေ့နိုင်သည်။

မြတ်စွာဘုရားရှင်နှင့် နောက်ပါ
ရဟန္တာ (၅၀၀)တို့ သမုတ်တော်မူခဲ့
သော သိမ်တော်ဖြစ်၍ ရဟန္တာသိမ်
တော်ကြီးဟု ယနေ့တိုင် တွင်သည်။
သိမ်ပတ်လည် အနီးအနားရှိ ခြံမြေ
များ၏ အခွန်မြေစာတွင် ရဟန္တာမြို့
တော်တွင်းဟု ယနေ့တိုင် သုံးစွဲလျက်
ရှိကြောင်း သိရသည်။

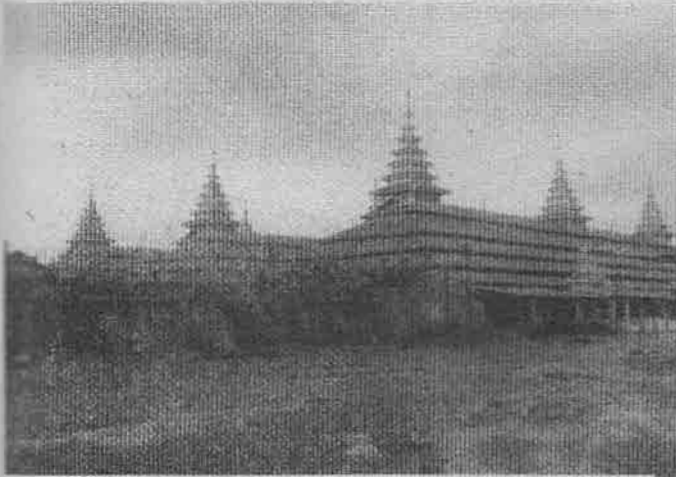
၁၂၅၅ ခုနှစ်တွင် ရသေ့ကြီး ဦးခန္တီ

က အာရပ်တံတိုင်းများနှင့် အခြား
သော သာသနိက အဆောက်အအုံ
များ မွမ်းမံဆောက်လုပ်ကာ ရဟန္တာ
ကျောင်းဆရာတော် ဦးဝေနေက ဆက်
လက်ထိန်းသိမ်းခဲ့သည် ဆိုလေသည်။
အဆက်ဆက် မွမ်းမံထိန်းသိမ်းမှု
ကြောင့် သိမ်တော်ကြီးကို အပျက်အစီး
မရှိ ပကတိအတိုင်း လေ့လာကြည့်သို့
နိုင်ပေသည်။

ရဟန္တာခြေတော်ရာ

ရဟန္တာသိမ်တော်ကြီးအတွင်း ဝင်
ရောက်လေ့လာ ကြည့်ညိုပြီးနောက်
ရတနာသုံးပါးကို ရှိသေစွာ ရှိခိုး၍
ဗုဒ္ဓသာသနာ အခွန်ရှည်ကြာ၍
ရောင်ဝါနေသို့ လင်းစေကြောင်း ဆု
တောင်းခဲ့သည်။

ထို့နောက် မြောက်ဘက်ရှိ ရဟန္တာ
ခြေတော်ရာ တန်ဆောင်းသို့ သွား
ရောက်ဂါရဝပြုသည်။ တန်ဆောင်း
နဖူးစည်းတွင် ‘အရဟံမထေရ်၏ ခြေ
တော်ရာ’ဟု ကမ္မည်းတင်ထားသည်။
ရှင်အရဟံထေရ် ပုဂံသို့ မကြွမီ ၇၀
အုတ်ပေါ်တွင် ချထား ချီးမြှင့်ခဲ့သော
ခြေတော်ရာဖြစ်၍ ဆရာဘက် အဆက်

တိုင်တစ်ထောင် မြွှာရုံ

တိုင်တစ်ထောင်မြွှာရုံမှ ရုပ်ပွားတော်

ဆက် ထိန်းသိမ်းခဲ့ကြသည်။

ရဟန္တာကျောင်းဆရာတော် ဦးဝေနေလက်ထက်၌ လူများ ရေလောင်းပူဇော်ခြင်းဖြင့် ဂဝံမြေ နူးပျော်ပျက်စီးမည့်ဘေးမှ ကာကွယ်ရန် ကွန်ကရစ်ဖြင့် ခွမ်းမံပြုပြင်ခဲ့သည်။

လက်ယာဘက် ခြေတော်ရာဖြစ်၍ အလျားတောင်ဆုပ်ခန့် ရှိသည်။ သထုံမှ ဗုဒ္ဓသာသနာကို မြန်မာနိုင်ငံအနှံ့ပြန့်ပွားစေရန် ကြိုးစားခဲ့သည့် ကျေးဇူးကြီးမားသော ရဟန္တာမထေရ်၏ ခြေတော်ရာဖြစ်ရာ ပူဇော်သူ များလှပါသည်။

ပတ်ဝန်းကျင်ကျေးဇူးရှိ ထောင်သူလယ်သမားများသည် မိုးဆီင်ဇာနစ်တွင် ခြေတော်ရာအား ဇာလောင်ပုဆိုးခြင်း၊ မိုးများလွန်ပါက ခြေတော်ရာတွင် မီးထွန်းပူဇော်ခြင်းတို့ဖြင့် ဇာလောင်ခြင်း၊ မိုးဆီင်ခြင်းတို့ကို ကာကွယ်တာဆီ၊ မြေပြင်ထပ်သည်ဟု ခြားခြံထား ယုံကြည်မှုရှိကြသည်ဟု သိရသည်။

တန်ဆောင်းရှေ့ မြေကွက်ငယ်တွင် ပန်းမန်များ စိုက်ပျိုးထားသဖြင့် ခြေတော်ရာ ပူးမြော်ကြသူတို့အတွက် စိတ်ကြည်နူးမှု ပေးစွမ်းသောနေရာ

ကလေး ဖြစ်သည်။

ရွှေဆံတော်စေတီ

သထုံတောင်တန်း တစ်လျှောက် လေ့လာကြည့်ညှိနိုင်သော စေတီပုထိုး နေရာထူးများအနေဖြင့် နေမိန္ဒရတောင်၌ အဆုံးသတ်ကာ မြောက်ဘက်တောင်စွယ်ဖြစ်သော အလံတစ်ရာတောင်မှာ တောင်စဉ်ဆက်ထားသော လမ်း မရှိချေ။

ထို့ကြောင့် နေမိန္ဒရတောင်နှင့် နီးကပ်ဆက်စပ်နေသော ကန်တော်မင်္ဂလာ၊ သူရဲကောင်းမိမာန်၊ ရဟန္တာတိုက် စသည် လမ်းသင့်သော နေရာထူးများကို ဆက်လက်ဖော်ပြခြင်း ဖြစ်သည်။

ရဟန္တာတိုက်မှ မြောက်ဘက်ကပ်လျက်လမ်းအတိုင်း အနောက်ဘက်သို့ (၁၅)မိနစ်ခန့်သွားပါက ရွှေဆံတော်စေတီကြီးကို ပူးမြော်နိုင်သည်။ ရွှေဆံတော်စေတီမှ ကိုက်အနည်းငယ်အကွာတွင် သထုံ-ရန်ကုန် ကားလမ်းကည်ရှိရာ သထုံတောင်တန်း၏ မြောက်ဘက်အစွယ်ဖြစ်သော 'အလံတစ်ရာ

သာသနာ့မြေ' သို့ အလွယ်တကူ သွားရောက်နိုင်ပေသည်။

ရွှေဆံတော်စေတီကား ရွှေစာရံစေတီတော်၏ မြောက်ဘက် မဇ္ဈိမတာ (၂၅၀)၊ နန်းတော်ကုန်း၏ အနောက်မြောက်ထောင့် တာ (၅၀)အကွာတွင် ကိန်းဝပ်တော်မူလေသည်။ သထုံမြို့ပေါ်တော်မူရပ်ကွက်အတွင်း ကျရောက်ပါသည်။

စေတီသမိုင်းအကျဉ်း

ရွှေဆံတော်စေတီ သမိုင်းအကျဉ်းကို အနောက်တက် အာရုံခံတန်ဆောင်းပျက်နာကြက်၌ ပန်းချီဆွဲ၍ ကမ္ဘည်းစာနှင့်တကွ ဖော်ပြထားသည်။

သုဝဏ္ဏဘူမိမြို့တည် သီဟမေဇရာဇာ (ခေါ်) သူရိယစန္ဒာမင်း (နေလနှစ်ပါးစုံသော အချိန်၌ မွေးသောမင်း) ၏ သမီးတော် ဇံသီးက တောင်းပန်လျှောက်ထားသဖြင့် ဘုရားရှင်ဆံတော်နှစ်ဆူ စွန့်လှူခဲ့သည်။ ထိုဆံတော်နှစ်ဆူကို ဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန်၌ ပြီး

www.burmeseclassic.com

သည့်နောက်တွင် အရှင်တိဿ ဦးဆောင်သော ရဟန္တာ (၇၀၀)တို့က ဌာပနာပြုကာ စေတီ တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့သည်။

ထိုစေတီကို သာသနာ ၉၉၃ ခုနှစ်တွင် ရှင်မဟာဗုဒ္ဓယောသနှင့် ရဟန္တာ (၇၀၀)တို့က ဒုတိယအကြိမ် မွမ်းမံပြုပြင်၍ စေတီကုန်းတော်ကို သာရကလျာဏီသိမ်အဖြစ် သမုတ်တော်မူခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် သာရကလျာဏီစေတီဟုလည်း ခေါ်တွင်ကြသည်။

ကောဇာ ၁၂၄၉ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လပြည့်နေ့တွင် အဘိုးဝိသုဒ္ဓ (ရဟန်းတော်) ဦးဆောင်ကာ ရွှေဆံတော်စေတီကို ဉာဏ်တော်အမြင့် (၁၁၉) ပေသို့ တိုးမြှင့်မွမ်းမံခဲ့ရာ ယခုတွေ့မြင်ရသော စေတီကြီး ဖြစ်သည်။

စေတီပူဇော်ယဉ်တော်ကို နှစ်စဉ် တန်ဆောင်မုန်းလဆုတ် (၁)ရက်နှင့် (၂)ရက်နေ့များ၌ ကျင်းပခဲ့ရာ ဂေါစရဂါမ် ကျေးရွာရပ်ကွက်(၂၀) ကျော်မှ ပဒေသာပင်များ၊ ပူဇော်ဖွယ်များ၊ မသိုးသက်န်းများ ဆက်ကပ်ကြသည်။ ဝန်းကျင်တစ်ဝိုက် အစည်ကားဆုံးဖြစ်သော ပူဇော်ယဉ်တော်ကြီး ဖြစ်သည်။

မသိုးသက်န်းများ ပင့်ဆောင်ရာတွင် အဖွဲ့လိုက် ပါဝင်သော အမျိုးသမီးများက သက်န်းတော်ကို အလျားလိုက် ဖြန့်ကာ တရုတ်နဂါးလှည့်သကဲ့သို့ စိတန်းပင့်ဆောင်လာလေ့ ရှိသည်မှာလည်း ထူးခြားသော မြင်ကွင်းတစ်ခု ဖြစ်သည်။

ဘုရားရှင်အား ပူဇော်ဖွယ်များ ကပ်လျှူပြီးနောက် ပင့်ဖိတ်ထားသော ကျောင်းပေါင်း(၁၂၀)မှ ပင့်သံဃာများအား ဆွမ်းကြီးလောင်းလှူကြသည်။ စာရေးတံမဲချ၍ ပဒေသာပင်များ

၈၄ နက္ခတ္တရာဇင်ခြင်္စိမဂ္ဂဇင်း

သဗ္ဗတ္ထာန်ဆောင်း

ကျောင်းအလိုက် ဆက်ကပ်ကြသည်။ ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲ၊ အငြိမ်းကဇာတ်အပြင် လက်ဝှေ့ပွဲများလည်း စည်ကားစွာ ကျင်းပလေ့ရှိသည်။ နယ်ချဲ့အင်္ဂလိပ်အစိုးရလက်ထက်က တရားဝင် ပွဲမိန့်ခွင့်ပြုသော ဂေဇက်ဝင်ဘုရားကြီးဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

စေတီတော်မှာ အောက်ခြေအုတ်ခုံအထက် ဖရုံမြှောင့်ပစ္စယံ ငါးထပ်တင်ကာ ခေါင်းလောင်းမှောက်စေတီပေါက်ထား၍ ခုံထည်လှသည်။ အုတ်ခုံစွန်း စေတီပတ်လည်တွင် အရံစေတီများ ဝန်းရံထားသည်။

ပုံတော်စေတီ

စေတီတော်အား ပူးမြော်ဝတ်ဖြည့်ပြီးနောက် ရင်ပြင်တစ်ခွင် လှည့်လည်ကြည့်ရာ တနင်္ဂနွေထောင့်တွင် ပုံတော်စေတီ (ခေါ်) စံပြုသည် နောင်တော်ကြီးစေတီကို တွေ့ရသည်။ စေတီတော်ကြီးအတွက် စံပြုပုံတော်ဖြစ်သော ဤစေတီသည် တနင်္ဂနွေထောင့်တွင် ကိန်းဝပ်ခြင်းအားဖြင့် ရွှေဆံတော်၊ သာရကလျာဏီ စသည့် ဘွဲ့ပညတ်စနေ၊ မြို့တော်သထုံ၏ ပညတ်နံ

စနေအရ ဂဟပတိအရပ်တွင် တည်ရှိနေသည်။

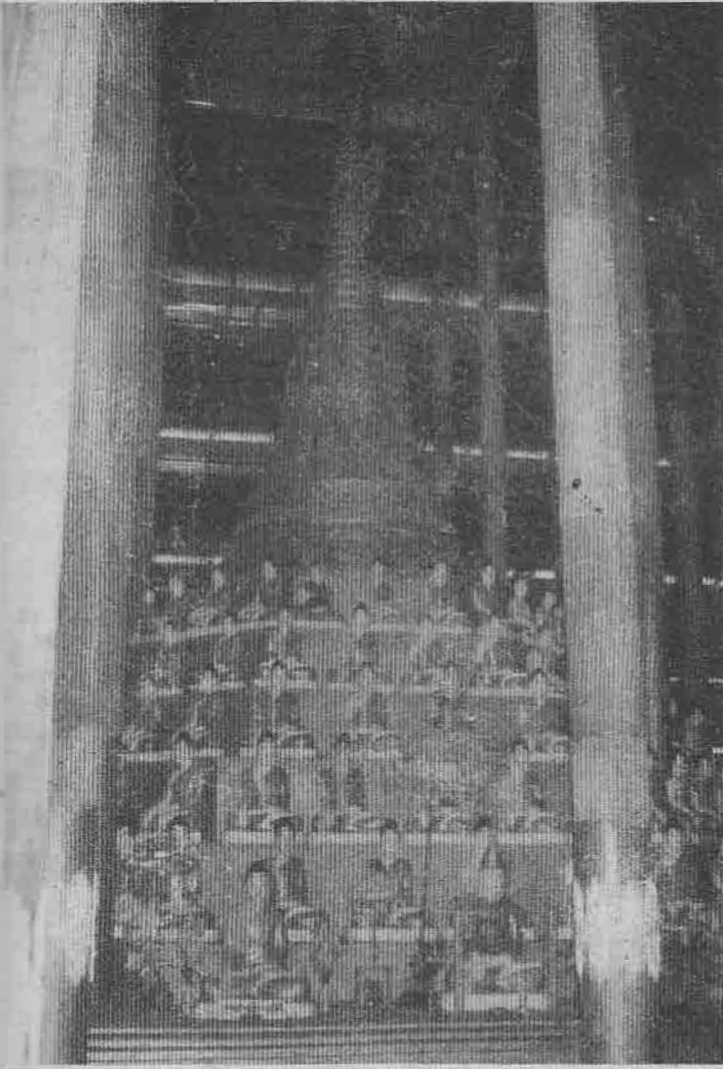
စပါးကျိုကြ သိုလှောင်ရုံထားရာ အရပ်ဖြစ်ရာ စိုက်ပျိုးရေးအဓိက အားပြုသော ဂေါစရဂါမ် ဆန်ရေစပါးပေါများ၍ စီးပွားဖြစ်ထွန်းကာ ဤကဲ့သို့ ကြီးကျယ်သော အလှူအတန်းပေးနိုင်ကြခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ကောက်ချက်ချမိသည်။

ရဟန္တာတန်ဆောင်း

စေတီရင်ပြင် စနေထောင့်တွင်ကား အုတ်တိုက် ဝတ်ကျောင်းတစ်ဆောင် ရှိ၍ အတွင်း၌ စေတီသို့ မျက်နှာမူလျက် လဲလျောင်းနေသော ရဟန္တာရုပ်တုကို ပူးတွေ့ရသည်။ ရှင်မဟာဗုဒ္ဓယောသ ရဟန္တာအရှင်မြတ်ပုံတော် ဖြစ်သည်။

သာသနာနှစ် ၉၉၃ ခုနှစ်တွင် ရွှေဆံတော်စေတီကို ဒုတိယအကြိမ် မွမ်းမံကုသိုလ်ပြုခဲ့သည်။ မကျန်းမမာ ဖြစ်တော်မူစဉ် စေတီတော်သို့ မျက်နှာမူကာ လဲလျောင်းနေသည့် ပုံတော်ဟု ကမ္မည်းထိုးထားသည်။

မြန်မာဝိဇ္ဇာကတ် စာပေသမိုင်းတွင်

သမ္ဗုဒ္ဓဇာတိနှင့် ရုပ်ပွားတော်များ

နေတစ်ဆူ၊ လတစ်ဆူပမာ ထင်ရှားခဲ့သော ရှင်မဟာဗုဒ္ဓဇောသမထေရ်မြတ်၏ ကျေးဇူးဂုဏ်ကြောင့် ပိဋကတ်သုံးပုံကို မာဂဘောသာဖြင့် လေ့လာနိုင်သကဲ့သို့ အရှင်မြတ်၏ ပိဋကတ်သုံးပုံ အဋ္ဌကထာဋီကာ အဖွင့်ကျမ်းများကြောင့် ဘုရားဟော ပိဋကတ်သုံးပုံ၏ အရသာကို ခံစားနိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။

သာသနာနှစ် ၉၅၆ခုနှစ်တွင် သီဟိုဠ်နိုင်ငံ အနုရာဓမြို့ရှိ မဟာဝိဟာရ

ကျောင်း၌ အရှင်သံဃပါလထေရ်ကြီးထံ ချဉ်းကပ်၍ ပိဋကတ်တော် ကူးယူခွင့် တောင်းပန်ခဲ့သည်။

မထေရ်ကြီးက ရှင်ဗုဒ္ဓဇောသ၏ အရည်အချင်းကို သိလို၍ သီလေပတ်ဋ္ဌာယ အစရှိသော စာလေးကြောင်းပါ ဂါထာနှစ်ပုဒ်ကို ပေးပြီး အကျယ်ဖွင့်ဆိုရေးသားရန် စေခိုင်းလေသည်။

ထိုဂါထာနှစ်ပုဒ်ကို ဖွင့်ဆိုသည့် ဝိသုဒ္ဓိမဂ်အဋ္ဌကထာကျမ်းကို တစ်ညတည်းဖြင့် စီရင်ရေးသားတော်မူသည်။

ထို့အပြင် သံကွန်ချာဖြင့် အုပ်ထားသော ပိဋကတ်တော်များကို အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့် ဖွင့်နိုင်က ကူးယူခွင့် ပေးမည်ဆို၍ လက်အုပ်ချီ အဓိဋ္ဌာန်ပြုရာ သံကွန်ချာ ပွင့်သွားသဖြင့် ရေးကူးခွင့်ရသည်။

ရှင်ဗုဒ္ဓဇောသမထေရ် ရေးကူးပြီးသောအခါ နတ်တို့ ဝှက်ထားသဖြင့် နောက်နှစ်ကြိမ် အလွတ်ရေးခိုင်းသည်ကို ရေးသားပေးရသည်။ ပြီးသည့်အချိန်တွင် ပိဋကတ်သုံးစောင်အား တိုက်ဆိုင်ကြည့်ရာ ကွဲလွဲမှုမရှိ အလုံးစုံ တူညီနေကြောင်း တွေ့မြင်ကြရသည်။

ထိုအခါ သီဟိုဠ်(သီရိလင်္ကာ) သံဃာတို့သည် မဖြစ်စေ့ ထူးကဲအံ့ဖွယ် မြင်တွေ့ကြရသဖြင့် 'မေတ္တေယျ ဘုရားအလောင်းတော်ကြီး လာပြီ' ဟု တစ်ပြိုင်နက် ကြွေးကြော်ကောင်းချီးပေးကြလေသည်။ ပိဋကတ်သုံးပုံ ပါဠိတော်နှင့်တကွ သီဟိုဠ်ဘာသာ အဋ္ဌကထာစာပေတို့ကိုပါ ကူးယူခွင့် ပြုလိုက်ကြသည်။

အရှင်မြတ်၏ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းနှင့် နမက္ကာရ ဘုရားရှိခိုးတို့မှာ ဗုဒ္ဓသာဘာဝင်တို့အလယ်တွင် မရိုးနိုင်အောင် တန်ခိုးကြီးလှသည်။ နမက္ကာရဂါထာမှာ ဘုရားရှင်ဂုဏ်တော်ကို ကဗျာဆန်ဆန် ရေးဖွဲ့ထား၍ သာယာနာပျော်ဖွယ် ရှိသည်။

လွန်စွာခေတ်မီ၍ ယနေ့တိုင် ထင်ပေါ်ကျော်ကြားပြီး ခေတ်အမီဆုံး ကမ္ဘာ့ဂန္ထဝင် ကဗျာနှင့်ပင် ယှဉ်နိုင်ကြောင်း ပညာရှင်တို့ အညီအမျှ အသိအမှတ်ပြုကြသည်။

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်
ထက်မင်းကျော်စွာ

www.burmeseclassic.com

'မင်းခယောကျိား ကမ်းနား သစ်ပင်' ဆိုသည့် စကားပမာအရ မင်းထံ ခစားပြီး အမှုတော် ထမ်းရွက် ကြသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များအတွက် အန္တရာယ် ကင်းရအောင်၊ ဘေးရန်ကင်းဝေးရ အောင် ကောင်းကျိုးချမ်းသာ ရစေ သောငှာ ဆောင်ရွက်နိုင်သည့် အဓိဋ္ဌာန် ကျင့်စဉ်တစ်ခုလည်း ဖြစ်ပါသည်။

ဤကျင့်စဉ်သည် ဥဒေါင်းမင်း ဂါထာအား အထူး အထွတ်တင်ပြီး ရွတ်ဖတ်သရဏ္ဍာယ် ပူဇော်ရသည့် နည်း စဉ်လည်းဖြစ်သည်။

ဥဒေါင်းမင်းဂါထာကို မောရသုတ် ဟုခေါ်ကြောင်း လူတိုင်း သိကြပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ဤဂါထာကို ဘုရား အလောင်းတော် ဥဒေါင်းမင်းဘဝက နံနက် နေထွက်ချိန်၌တစ်ခါ၊ ညနေ နေဝင်ချိန်၌တစ်ခါ ရွတ်လေ့ရှိကြောင်း မှတ်သားဖူးသည်။

ဤသို့ တစ်နေ့မပျက် ရွတ်ဖတ် သဖြင့် အနစ်(၇၀၀)ပတ်လုံး ဘေးရန် ရှင်းပြီး ချမ်းသာစွာ နေထိုင်ခဲ့ရပါသည်။

သို့သော်လည်း ဥဒေါင်းမင်းကြီး သည် သတိတစ်ချက် လွတ်ကင်းပြီး ဥဒေါင်းမ၏ မာယာကာမဂုဏ်နှံ့တွင်း သက်ဆင်းပြီး သကာလ အကြံသမား မုဆိုး၏ ကျော့ကွင်းသို့ သက်ရောက် လျက် အကျဉ်းအကျပ် ဆင်းရဲဒုက္ခများ ကြုံတွေ့ခဲ့ရလေသည်။

သတိဟူသည် ပိုသည်မရှိ လိုအပ် သည်သာဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားသည့် သာဓကတစ်ခုဟု ဆိုချင်သည်။

ထို့ကြောင့်လည်း အကျဉ်းအကျပ် ဥပဒ်အန္တရာယ်အသွယ်သွယ် ဘေးရန် အထွေထွေတို့မှ ကင်းဝေးရလေအောင် မင်းထံခစား ပုဂ္ဂိုလ်များ ရွတ်ဖတ်ပူဇော် သင့်ကြောင်းကို မောရသုတ်အညွှန်း လက်ာ၌...

၈၆ နက္ခတ္တရာဇင်ဒြညီမဂ္ဂဇင်း

မင်းခယောကျိား

ရာဇဗျားပျားအတွက် နေထွက်နေဝင်

အဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ်

ဒီးခလိမာလိသန်း (အ.မ.က၊ ပဒန်းတန်း)

'ရာဇပျားဟန် ဒေါသထန်၍ ဘေးရန် အပြင် သံခြေချင်းနှင့် ကြီးကွင်းပွေ့ တွေ့လေ ကပူ မောရသုတ်ပင် ဖရိုတ်စက်ကြည့်လင် ရိုကျိုး ရိုခိုပြုလျက် နေထွက်ရွတ်တုံ ဆင်လော့'

ဟု ဖော်ပြပြီး နည်းပေးညွှန်ပြထား ပါသည်။

ထို့ကြောင့်...

မင်းခယောကျိား ရာဇဗျားပျား အတွက် ဘေးရန်ကင်းအောင်၊ ရာထူး ဌာနန္တရ တိုးတက်ခိုင်မြဲစေအောင်၊ နေရာကောင်း၊ ဌာနကောင်းရအောင် အကြီးအကဲဖြစ်ရအောင်၊ အထွတ် အထိပ်သို့ ရောက်ရလေအောင် ဥဒေါင်းမင်းဂါထာကို အနည်းဆုံး နံနက်တစ်ကြိမ်၊ ညချမ်း၌တစ်ကြိမ် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်သင့်သည်။

အထူးအားဖြင့်... ဆင်စီးမြင်းရံဘုရားရှေ့တွင် အလင်း တိုင်၊ ရေချမ်း၊ ပန်း၊ နံ့သာတိုင်များ ကပ်လှူပူဇော်ပြီး၊ သရဏဂုံ ဆောက် တည်ပြီး၊ သီလခံယူပြီး မေတ္တာပို့ခြင်း၊ အမျှဝေခြင်းနှင့် 'နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓဿ' ဘုရားရှိခိုးကို သုံးကြိမ် ဦးစွာ ပြုဖွယ်ရာများ ဆောင်ရွက်ပြီး စိတ်ကြည်လင်မှုကို ဖြစ်စေပြီးလျှင် ယုံယုံကြည်ကြည်ဖြင့် ဥဒေါင်းမင်း ဂါထာကို ရွတ်ဆိုပူဇော်ပြီး ဆုတောင်း နိုင်ကြောင်း အကြံကောင်း မေးလိုက် ပါသည်။

ဤတွင်... လောကီပညာရပ်ဆိုင်ရာ အဓိဋ္ဌာန် ကျင့်စဉ်များ ဆောင်ရွက်ရာ၌ လိုအပ်

သော အကျိုးကို ပြီးစေသောငှာ
အာစရိယဝါဒအရ...

၁။ အချိန်မှန်စေခြင်း။

၂။ နေရာမှန်စေခြင်း။

၃။ အကျင့်မှန်စေခြင်း [ဂါထာတစ်ခု
တည်းသာ စွဲစွဲမြဲမြဲခွတ်ခြင်း]

၄။ ဆုတောင်းမှန်ခြင်း

ဆိုသည် မှန်လေးမှန်သည် အရေး
ကြီးသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း ဥဒေါင်းမင်းဂါထာ
ကို နံနက်တစ်ကြိမ်၊ ညနေချမ်း
တစ်ကြိမ် ရွတ်ဆိုပူဇော်ရာ၌ အချိန်မှန်
စေရန်အတွက် ဝိဇ္ဇာဒီပဿရာကြီး၏
သုတမဉ္ဇရီကျမ်း (စာမျက်နှာ-၁၆၀)
လာ နေထွက်နေဝင် အချိန်ပြဇယား
ကို ဖော်ပြပေးလိုက်ပါသည်။

နေထွက်နေဝင်အချိန်ပြဇယား

***

လစဉ် [မြန်မာ၊ အင်္ဂလိပ်]	နေထွက်		နေဝင်	
	နာရီ	မိနစ်	နာရီ	မိနစ်
တန်ခူးလ (ဇူလိုင်)	၆	၀၀	၆	၀၀
ကဆုန်လ (ဇူလိုင်)	၅	၅၀	၆	၀၀
နယုန်လ (ဇွန်)	၅	၄၀	၆	၂၀
ပေါင်လဲလ (ဇူလိုင်)	၅	၃၆	၆	၃၀
ပေါင်လဲလ (ဩဂုတ်)	၅	၄၀	၆	၂၀
တော်သလင်းလ (စက်တင်ဘာလ)	၅	၅၀	၆	၀၀
သီတင်းကျွတ်လ (အောက်တိုဘာလ)	၆	၀၀	၆	၀၀
တန်ဆောင်မုန်းလ (နိုဝင်ဘာလ)	၆	၀၀	၅	၅၀
နတ်တော်လ (ဒီဇင်ဘာ)	၆	၂၀	၅	၄၀
ပြာသိုလ (ဖန်ဖန်)	၆	၃၀	၅	၃၀
ထိုက်လ (ဖေဖော်ဝါရီ)	၆	၂၀	၅	၄၀
ကပေါင်လ (မတ်လ)	၆	၀၀	၅	၅၀

ဥဒေါင်းမင်းဂါထာ ရွတ်ဆိုရာ၌ နေ
သားအလိုက် ဂြိုဟ်သက်အတိုင်း ရွတ်
ဆိုကြရန်ဖြစ်ပါသည်။ တနင်္ဂနွေသား
သမီးများသည် တစ်နေ့လျှင် နံနက်
(၆)ခေါက်၊ ညနေ(၆)ခေါက် ရွတ်ရန်
ဖြစ်သည်။

ထို့အတူ...

* တနင်္လာသားသမီးများသည် တစ်
နေ့လျှင် (၁၅)ခေါက်၊

* အင်္ဂါသားသမီးများသည် (၈)
ခေါက်၊

* ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများသည် (၁၇)
ခေါက်၊

* ကြာသပတေး သားသမီးများသည်
(၁၉)ခေါက်၊

* သောကြာ သားသမီးများသည်
(၂၁)ခေါက်၊

* စနေသားသမီးများသည် (၁၀)
ခေါက်

ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ရမည်။ ဓမ္မဒီပါ
လက်ယာတောင်ကျွန်း ဖြစ်သော
ကြောင့် သပြေပန်းကို လှူဖြစ်အောင်
လှူရမည်။

ဤသည်ကား နေ့စဉ်မပျက်
ဝတ်ထားလျက် ပူဇော်ကန်တော့ရ
သော နည်းစဉ်ဖြစ်ပါသည်။ အကြောင်း
ကိစ္စ ကြီးငယ်ရှိခဲ့လျှင် ဆင်စီးမြင်းရံ
ဘုရားရှေ့မှောက်၌ မိမိ၏ မွေးလ
တစ်လလုံး ရွတ်ဖတ်ရန် အဓိဋ္ဌာန်ပြုရ

မည်။

အထူးအဓိဋ္ဌာန်ဖြင့် ဆောင်ရွက်
လျှင်...

◆ ဆင်စီးမြင်းရံဘုရား ရှေ့မှောက်
တွင် ဆောင်ရွက်ပါ။

◆ အညွန့်ပန်းနှင့် သပြေပန်းများ
လှူပါ။

◆ နံနက်တစ်ကြိမ်၊ ညတစ်ကြိမ် (၉)
ခေါက် စိရုတ်ပါ။

◆ မေတ္တာပို့ပါ။

◆ ဆုတောင်းပါ။

နေ့သားအလိုက်

လှူရမည့် အညွန့်ပန်းများ

***

နေ့သား	အညွန့်ပန်း	အောင်သပြေပန်း
တနင်္ဂနွေ	ကံကော်ညွန့်	၆
တနင်္လာ	စွယ်ကော်ညွန့်	၁၅
အင်္ဂါ	ရွက်လှပန်း	၈
ဗုဒ္ဓဟူး	ပျဉ်မညွန့်	၁၇
ကြာသပတေး	သီမညွန့် သီဟိုဠ်	၁၉
သောကြာ	ပိတောက်	၂၁
စနေ	အုန်းညွန့်	၁၀

နံနက်ပိုင်း နေထွက်ချိန်

ရွတ်ရမည့်ဂါထာ

- ဥဒေတယ် စက္ခုမာ ဝေရာဇာ၊
ဟရိသ ဝဏ္ဏော ပထဝိပ္ပတာသော၊
တံ တံ နယသာမိ၊
ဟရိသာဏ္ဍိ ပထဝိပ္ပတာသံ၊
တယာဂ္ဂ ဂုတ္တာ ဝိဟရေမု ဒိဝသံ။
- ယေ ဗြဟ္မဏာ ဝေဒဂ္ဂ သဗ္ဗ ဓမ္မေ
ဧတ မေ နယော ဧတ စ ပံ ပါလယန္တု။
နယတ္ထ ဗုဒ္ဓိနံ၊ နယတ္ထ ဧတဝိယာ၊
နယော ဝိပုတ္တာနံ၊ နယော ဝိပုတ္တိယာ။
ဣပံ သော ဟရိတ္ထံ ကာတာ၊
ယောရော စရတိ ဒေသနာ။

မှတ်ချက် ။ ။ ပါဠိအနက်ကို သိလိုလျှင် ပရိတ်ကြီး(၁၁)သုတ် စာအုပ်များတွင် ကြည့်ရှုနိုင်ပါသည်။

ဥပနေပိုင်း နေဝင်ချိန်

ရွတ်ရမည့်ဂါထာ

- အပေတယ် စက္ခုမာ ဝကရာတ၊
ဟရိဿ ဝဏ္ဏော ပထဝိပ္ပတာသော၊
တံ တံ နမဿာမိ၊
ဟရိဿဝဏ္ဏံ ပထဝိပ္ပတာသံ၊
တယာဇ္ဇ ဂုတ္တာ ပိဟရေမူ ရတ္ထိံ၊
- ယေ ဗြဟ္မဏာ ဝေဒဂ္ဂ သဗ္ဗ ဝဇ္ဇော၊
ဧတ ယေ နယော၊ ဧတ စ ပံ ပါလယန္တူ၊
နမတ္ထု ဗုဒ္ဓိနံ၊ နမတ္ထု ဧတဝိယာ

နယော ပိပ္ပတ္တာနံ၊ နယော ပိပ္ပတ္တိယာ၊
ဣပံ သော ဖရိတ္တံ ကက္ခာ၊
ယောရော ဝိဿ မက္ခယယိ၊

မှတ်ချက် ။ ။ ပါဠိအနက်ကို သိလိုလျှင် ပရိတ်ကြီး(၁၁)သုတ် စာအုပ်များတွင် ကြည့်ရှုနိုင်ပါသည်။

ဤသည်ကား...

မင်းခယောက်ျား ရာဇဗျားများ
အတွက် နေထွက်နေဝင် အမိဋ္ဌာန်
ကျင့်စဉ် ဖြစ်ပါသည်။

ဘုရားစေတီများ၌ သွားရောက်အားထုတ်ရန် အခက်အခဲရှိခဲ့လျှင် မိမိတို့အိမ်၌ ဆောင်ရွက်ရန်ဖြစ်သည်။
သို့ရာ၌ ဆင်စီးခြင်းရုံဘုရားပုံတော်

တစ်ပုံကို အိမ်၌ ပင့်ဆောင်ပြီး ဆောင်ရွက်ရမည်။

မိမိတို့ နှစ်သက်အာရုံကျသော ဆင်စီးခြင်းရုံ ဘုရားပုံတော်တစ်ပုံ (သို့မဟုတ်) ရုပ်ပွားတော်ကို ရှာဖွေဝယ်ယူပြီး အမိဋ္ဌာန်ပြု ဆောင်ရွက်နိုင်ကြောင်း စေတနာကောင်း များစွာဖြင့် ရေးသားတင်ပြလိုက်ပါသည်။

သင်၏ဘဝ သာယာပါစေ။

ဦးခင်မောင်သန်း
(အ.မ.က၊ ပခန်းတန်း)

စာမျက်နှာ (၇၈)မှ ဒဏ်ခတ်

တတ်ပါတယ်။ ကျန်းမာရေး မကောင်းတဲ့အခါများတွင် အထူး သတိထားရမှာကတော့ ဆေးကုရုံကိုပြီး ဆင်ခြင်သောက်သင့်ပါတယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုရင်...

- ❖ ဆေးစားမှားခြင်း၊
- ❖ အစာအာဟာရသင့်ခြင်း၊
- ❖ အစွယ်ရှိသော သတ္တဝါများကြောင့် ဥပန်ကြုခြင်း၊
- ❖ ချွန်ထက်သောအရာကြောင့် ဥပန် ကြုခြင်း၊
- ❖ ဆီးဝေဒနာခံစားရခြင်း၊
- ❖ မျက်စိဝေဒနာခံစားရခြင်း၊
- ❖ သွေးထွက်သံယိုဖြစ်ခြင်းတို့ ရှိတတ်ပါတယ်။

၅-တေး (ကြာသပတေးဂြိုဟ်)သည် ရာဇအိမ်မှာ ရပ်တည်နေတဲ့အတွက်...

- ☉ ပညာရေးဆိုင်ရာ လုပ်ငန်းများ အောင်မြင်ခြင်း၊
- ☉ ပညာရေးဆိုင်ရာ ဘွဲ့တံဆိပ်များရခြင်း၊
- ☉ ပညာထူးချွန်ခြင်း၊
- ☉ ဘဝအခြေအနေ တိုးတက်မြင့်မားစေခြင်း၊
- ☉ အကြီးအကဲ ဦးစီးခေါင်းဆောင် ဖြစ်ခြင်း၊
- ☉ ဆရာသမားဖြစ်ခြင်း

တို့ပါ။
ကျေးဇူးရှင်ဆရာတော်ကြီး အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ဘဒ္ဒန္တကုဗ္ဗဝံသာဘိဝံသထေရ်အား ပူဇော်ဂါရဝပြုလိုက်ရပါသည်။

အေးပါစေ၊ အောင်ပါစေ။

သန်းပညာ

စာအုပ်အမည်

ဦးကျော်မိုးသိန်း
စာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
အမှတ် ၂၃၃ (၂၉)လမ်း၊
ဝန်းတန်းမြို့နယ်၊
ရန်ကင်းမြို့၊
ဇူနီး-၀၁ ၂၄ ၁၇၇၄

◆ ဘုရားကျောင်း မုခ်ဦး

မုခ်ဦး မဟာကရုဏာရှင်

ဘုရားကျောင်းသို့ (၁)

ဟူ၍ဖြစ်

တော်ကူး ကျေးရွာမှ အပြန်၊ မုခ်ဦးသို့ ရောက်သောအခါ ကျောင်းတုန်းက သူငယ်ချင်းများကို သတိရသဖြင့် မြို့တွင်း ဝင်ရောက် ရှာဖွေကြည့်သည်။
ပြောင်းရွှေ့သွားသည်။ ကွယ်လွန်သွားသည်စသည်ဖြင့် တစ်ဦးတလေမှ မတွေ့ရသောကြောင့် လွန်ခဲ့သော နှစ် (၃၀)ကျော်၊ မုခ်ဦးတွင် ကျင်လည်ခဲ့ရာ နေရာများ

အား နှုတ်ခွန်း ဆက်သကာ ကန်ကြီးစေတီအား ဝင်ရောက် ဖူးမြော်သည်။
ထို့နောက် အရှေ့တောင်ထောင့် ယွန်းယွန်းတွင်ရှိသော “မဟာကရုဏာရှင်” ဘုရားကျောင်းသို့ သွားရောက် ပူဇော်ဖြစ်သည်။

ခန်းမတွင်းဝယ်

နဂါး၊ ဇာမနီရုပ်များ တန်ဆာဆင်ထားသည့် အမိုးကော့ချွန်နှင့် ဘုရားကျောင်းခန်းမအတွင်း ဝင်ရောက်သွား

◆ မဟာကရုဏာရှင် ဘုရားကျောင်းတော်

www.burmeseclassic.com

◆ ဘိုးလယ်မှာ သကျမုနီ ရုပ်ပွားတော် နှင့် အထက်မှ ကရုဏာအဟန့် ကမ္ဘာလုံး၌ ယုံနှိုက်စေ စာတမ်း လက်သားတော်မှ ကွမ်းရင်အရင်ရုပ်တု ◆

သောအခါ နံရံ၊ အလယ်ပတ် ပလ္လင် ထက်၌ တင်ပျဉ်ခွေ ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူ ဖူးတွေ့ရသည်။ ခေတ်ပေါ်လက်ရာ ထုဆစ်ဟန်ဖြင့် ကျောက်ဖြူသား ရုပ်ပွားတော် ဖြစ်သည်။

တရုတ်ဗုဒ္ဓဘာသာ အယူအဆတွင် မြတ်စွာဘုရားများအနက် ရှိကျားမုနီ (Shi Jiā Mù Ni) သကျမုနီ ရုပ်ပွားတော် (ယခု ဖူးတွေ့ရသော ရုပ်ပွားတော်) အောမီထွောဖော (É Mí Tuó Fó) အမိတာဘ ရုပ်ပွားတော်နှင့် မီလဲ့ဖော (Mí Lè Fó) အရိမေတ္တယျ ရုပ်ပွားတော် တို့ကို ပူဇော်မှုများပါသည်။

အရိမေတ္တယျ ရုပ်ပွားတော်မှာ ပြုံးချိုသော မျက်နှာတော်က နွေးထွေးမှု၊ ကရုဏာတရားကို ရည်ညွှန်း၍ စူးပြီး သောဝမ်းဗိုက်က သုခနှင့် မေတ္တာများ

၉၈ နဂြုတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ပေးစွမ်းခြင်း ဖြစ်သည်။

အမိတာဘ ရုပ်ပွားတော်မှာ အမိတ္တ အာဘာမှ ဆင်းသက်သော ဝေါဟာရ ဖြစ်၍ တုနှိုင်း၍မရသော (တန်ခိုး အာနုဘော်) အရိပ်အာဝါသ၊ တစ်နည်း အားဖြင့် ရေတွက်ခြင်းငှာ မစွမ်းသာ သော ဂင်္ဂါဝါဠ သဲဆုမက ပွင့်ထွန်းတော် မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရား အဆူဆူ၏ ဘုန်းတန်ခိုးတော် အနန္တကို ရည်ညွှန်း ပူဇော်ခြင်း ဖြစ်သည်။

သကျမုနီ မြတ်စွာဘုရားကား

ဘဒ္ဒကမ္ဘာတွင် စတုတ္ထမြောက် ပွင့်ထွန်း တော်မူပြီးသော ဂေါတမ ဘုရားရှင်ကို ရည်ညွှန်းပူဇော်ခြင်းဖြစ်ကာ ရင်ဘတ် တော်တွင် (ဗြ)စကြာအမှတ်အသား ဝေဇီဇိရ် (Wan Zi) ကို တန်ဆာဆင် ပူဇော်လေ့ရှိကြသည်။

ရှေးယခင်က ဤဘုရားကျောင်းတွင် စကြာ (ခေါ်) မုနိန္ဒလေဝ်ပန်း ပါဝင်သော သကျမုနီ ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူ စံပယ် တော်မူခဲ့သော်လည်း ခေတ်ကာလ ကြာရှည်၍ ပျက်ယူပျက်ဆုံးသွား

◆ ထောင်တူဆူ တစ်လုံးတစ်တည်း ပြည့်စုံစေ စာတမ်း

ကွမ်းရင်ပုံ မူလပန်းချီကား

သဖြင့် ယခု ရုပ်ပွားတော်ကို ပူဇော် ထားဟန် တူလေသည်။

လက်ယာဘက်လက်တော် ပလ္လင် ခြေထိလျက် တိုင်တည်ဟန် ဘူမိဒေသ မုဒြာ ရုပ်ပွားတော်အား မှန်ကျောင်း ဆောင် အလုံပိတ်လျက် ပူဇော်ထား သဖြင့် အလင်းပြန်ကာ အရောင်မလွှမ်း စေရန် အောက် ခြေမှ ပင့်ရိုက် ပူဇော်ခဲ့ရသည်။

ထိုမှ လက် ယာဘက်တွင် ကွမ်းရင် အရုပ် ရုပ်တု ပူဇော် ထားသည်။ ကြွ သား ရုပ်တုတော် မှာ နှောင်းခေတ် ကောင်းမှုရှင်တို့၏ ကုသိုလ် ဖြစ်ကာ စမ္မဒဏ်တွင် (有求必應)

ယိုချိုးပိယိင့် (You Qiu Bi Ying) တောင်း

သောဆုနှင့် တစ်လုံး တစ်တည်း ပြည့်စေ သတည်းဟူသော ကမ္မည်း စာတမ်းကို တွေ့ရသည်။ ရုပ်တုအထက် နောက်ခံနံရံတွင် ကွမ်းရင်အရှင်ပန်းချီကားကို ရေးဆွဲ ပူဇော်ထားသည်။ အနီးအပါးတွင်

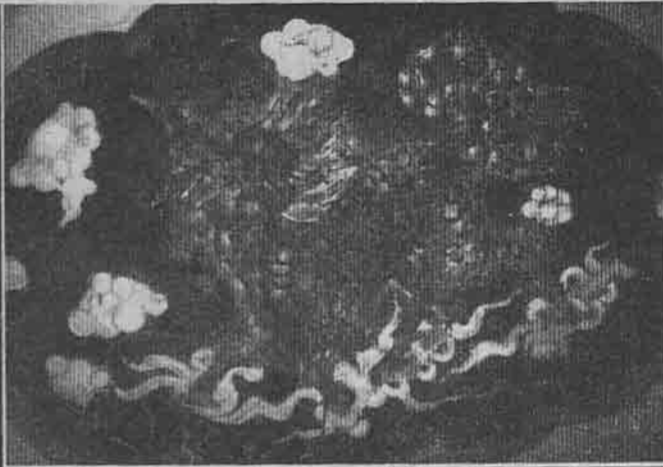
“နဲကျား” (Né Jiā) နှင့် “ဟုန်ဟိုင်း” (Hóng Hái) ဟူသော သူငယ်တော်နတ် နှစ်ပါးရုပ်ပုံလည်း ပါဝင်သည်။ ကွမ်းမောစိသတ္တအဖြစ်သို့ မရောက်

◆ ထောက်ခြေ ထောင်ပုံပန်းချီကား

◆ လက်ထောက် ထည့်တမ်းထိန်း နတ်မင်းပုံ ပန်းချီကား

◆ စာပို့ထားရာ ခြေပုံ

◆ လက်ခံထားရာမှ ငှက်ပုံ ဖန်ဆင်းကား

မိဘိက္ခုနီ “မြောက်ရမ်း” ဘဝတွင်ပင် အကူအညီ ပေးခဲ့ကြသော သာဝက နတ်နှစ်ပါး ဖြစ်သည်။ ကွမ်ရင်ရုပ်တု အခြေ နံရံ၌ “ရှန်းရွှေ” Shān Shuǐ (ခေါ်) တောင်နှင့်ရေ (တောတောင်ရှုခင်း) ပန်းချီကားကို ရေးဆွဲထားသည်။ မည်သည့် အကြောင်းကြောင့်ဟူ၍ မသိရ။ တောင်ပုံနှင့် သမင်တစ်ကောင် သာပါရှိ၍ ရေတံခွန် (သို့မဟုတ်) စမ်းချောင်းနေရာတွင် အဖြူသားချည်း ချန်လှပ်ထားလေသည်။

ထိုပုံတွင် မှတ်သားထားသော စာတမ်းအရ (卷 ၅၉) “ကျွေးမောင်နှစ်” Guī Mǎo Year တွင် လျှို့ဝှက်သည့်ဟု မှတ်သားရသည်။ ထိုသက္ကရာဇ်မှာ ခရစ်နှစ် ၁၉၁၅ ခုနှစ်၊ ၁၉၆၅ ခုနှစ်တို့နှင့် ကိုက်ညီသည်။ မုဒုံမြို့နေ အသက် (၈၀)ကျော် လူကြီးသူမအချို့က မိမိတို့ မမွေးမီကပင် ဤဘုရားကျောင်း ရှိနေ ပြီးဖြစ်ကြောင်း ပြောပြသဖြင့် ၁၉၁၅ ခုနှစ်ဟု မှတ်ယူဖွယ် ရှိလေသည်။

တရုတ် ဗုဒ္ဓဘာသာ အယူအဆတွင်

ကွမ်ရင်အရှင်သည် နိဗ္ဗာန်သို့ ခိုင်ခိုင်သော်လည်း လောကသားအားလုံး ကို နိဗ္ဗာန်သောင်သို့ တက်လှမ်းနိုင် ရန် ကယ်ဆယ် ကူညီလိုသဖြင့် ဘုရား လောင်း ဗောဓိသတ္တအဖြစ်သာ ခံယူ လျက် ရုပ်သွင် (၁၀၈)မျိုး ဖန်ဆင်းကာ ဒုက္ခရောက်သူတို့အား ကယ်တင်ပေး တော်မူသည် ဆို၏။

ဘွဲ့မည် အပြည့်အစုံကား အဝ လောကီတေသွာရ လောကနာထ ဗောဓိသတ္တ Avalokī Tāsuara Lokanāta Boddhisattva ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

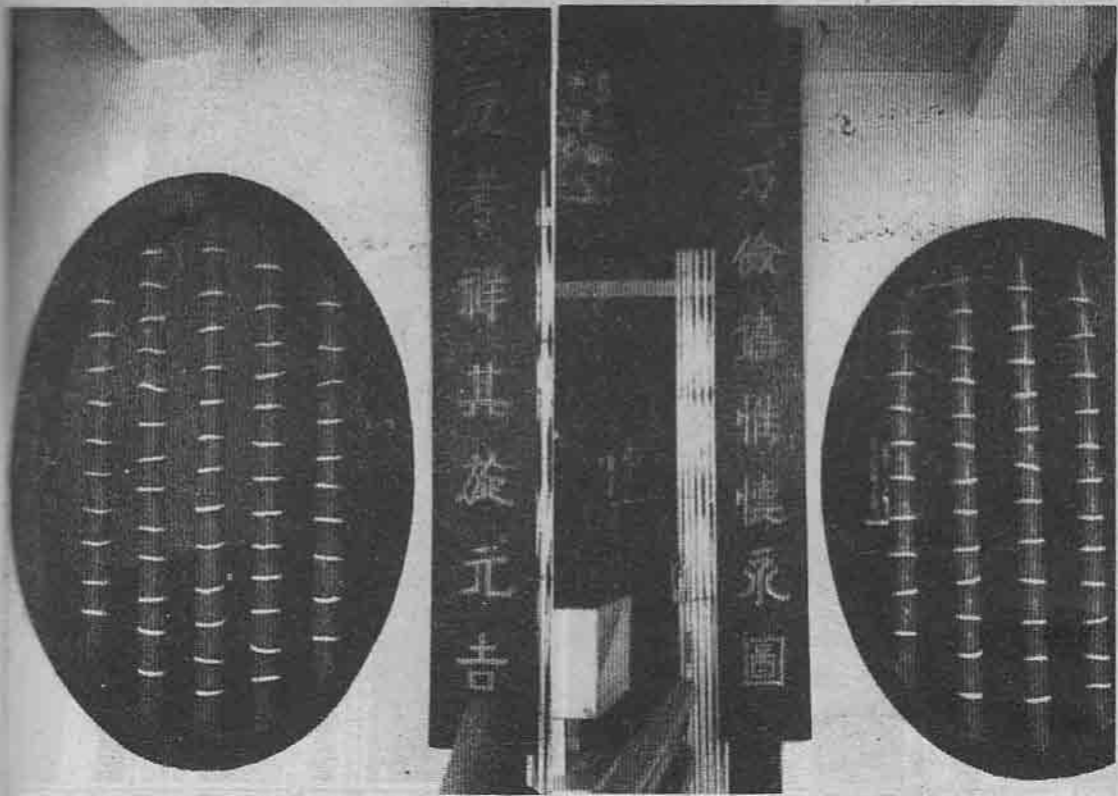
“ကွမ်” Guān သည် ကြည့်ရှုခြင်း၊ ယင်း Yin သည် လောကဖြစ်ရာ

“ကွမ်ရင်” သည် လောကကို ကြည့် ရှုစောင့်ရှောက်သူ၊ လောကနာထဟု အတိုကောက် ခေါ်ဝေါ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

သာသနာ စရင့် ခုနှစ် (AD ၃၁၀ ပြည့်နှစ်) တွင် တရုတ်ဘာသာသို့ ပြန်ဆို သော သဒ္ဒမ္ပ ပုဏ္ဏရိကသုတ်၊ အဝ လောကီတေသွာရ ဗောဓိသတ္တအခန်း တွင် ရုပ်သွင်ဖန်ဆင်းမှု (အများဆုံး ဖန်ဆင်းလေ့ရှိသောရုပ်သွင်) (၃၂)မျိုး ရှိကြောင်း ပြဆိုသည်။

- ၁။ ဗုဒ္ဓအသွင်
- ၂။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓိ
- ၃။ သာဝက
- ၄။ ပြုပ္ပာယ်
- ၅။ သီကြားပင်း
- ၆။ သိဝနတ်
- ၇။ ယဟာသိဝနတ်
- ၈။ နတ်စစ်သူကြီး
- ၉။ ကုဝေရနတ်
- ၁၀။ စူဠရာဇာ
- ၁၁။ သက်ကြီးအဘိုးအို
- ၁၂။ ကုလပတ်
- ၁၃။ ပျားပတ်
- ၁၄။ ပုဏ္ဏား
- ၁၅။ ဘိက္ခု
- ၁၆။ ဘိက္ခုနီ
- ၁၇။ ဥပါသကာ
- ၁၈။ ဥပါသိကာ
- ၁၉။ အတွားအို
- ၂၀။ ကုလပတ်၏ဝန်း
- ၂၁။ ပျားပတ်ကတော်
- ၂၂။ ပုဏ္ဏားမ
- ၂၃။ လှလင်္ဂ
- ၂၄။ လုံပျို (ကညာပျို)

၉၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

◀ ပိပြောင်းနှင့် အဝင်တံခါး လက်ယာဘက်စာတိုင်း

▶ အဝင် လက်ယာဘက်စာတိုင်း

- ၁ နတ်၊
  - ၂ နဂါး
  - ၃ ယက္ခ
  - ၄ ဂန္ဓဗ္ဗ
  - ၅ အသုရာ
  - ၆ ကျွန်
  - ၇ ကိန္နရာ
  - ၈ ပဟောရာ
  - ၉ မနုဿ
  - ၁၀ အမနုဿ
  - ၁၁ ဝရဏိန်ကိုင်နတ်
- ဟူ၍ ရုပ်သွင်(၃၅)မျိုး ဖော်ပြထားသော်လည်း စူဠရာဇာ၊ အဘိုးအဘွား၊ ဆို ကူလပတိ၊ မျိုးမတ် စသည်တို့မှာ မနုဿ၊ ယက္ခ၊ ဂဠုန် စသည်တို့မှာ အမနုဿဖြစ်လေရာ အမှတ်စဉ် (၃၃) နှင့် (၃၄)ကို ပယ်နိုင်သည်။

အမှတ်စဉ် (၃၅)၊ ဝရဏိန်ကိုင်နတ်သည် သိကြားမင်းကို ရည်ညွှန်းရာ ယင်းကိုလည်း ပယ်ပါက (၃၂)မျိုး ဖြစ်လေသည်။

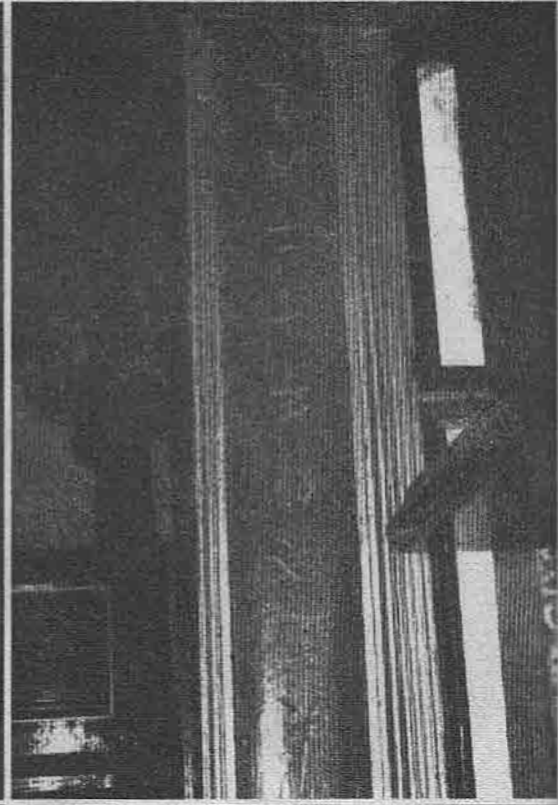
(ဤရုပ်သွင် (၃၂)မျိုးကို ဦးရည်စိန် ရေးသားသော ရန်ကုန် ကွမ်ရင်ဘုရားကျောင်း နှစ်တစ်ရာခြောက်ဆယ်ပြည့် အထိမ်းအမှတ်စာစောင်မှ ထုတ်နှုတ် တင်ပြပါသည်။ ယင်းစာစောင်၌ စ၊ဦးတည်စ ရန်ကုန်မြို့အကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍လည်း မှတ်သားဖွယ်ရာ တွေ့ရသည်။

ခရစ်နှစ် ၁၇၅၅ ခုနှစ်တွင် အလောင်းမင်းတရားသည် မြန်မာနိုင်ငံ တောင်ပိုင်းကို စုစည်းတည်ထောင်ရာ ဒဂုံမြို့ကို ရန်ကုန်ဟု

ပြောင်းလဲသမုတ်၍ မြို့သစ်တည်၏။ ရန်ကုန်မြို့၏ အကျယ်အဝန်းမှာ အရှေ့သို့လားသော် ယခု သိမ်ဖြူလမ်း၊ အနောက်သို့လားသော် ယခုလမ်း(၃၀)၊ မြောက်သို့လားသော် ယခု ကုန်သည်လမ်းနှင့် တောင်သို့လားသော် လှိုင်မြစ် ဖြစ်သည်ဟူ၍ ဖော်ပြထားလေသည်။)

လက်ဝဲဘက် နံရံတွင် “စည်းကမ်းထိန်း” နတ်မင်းရုပ်ပုံ ရေးဆွဲ ပူဇော်ထားသည်။ လက်ယာဘက်တွင် မှတ်တမ်း ကမ္ဘာလုံးကို ပိုက်ထားသည်။ ကွမ်ရင်အရှင်အား ပူဇော်ကာ သားသမီး ပဋိသန္ဓေ နှုတ်ငံရရှိရေး ဆုပန်နိုင်သည်။ ဇာတိသဘော ဆောင်သည်။ စည်ကမ်းထိန်း နတ်မင်းကား လူ့ဘဝ သက်တမ်းစေ့နေနိုင်ရေး။ ဘက်

www.burmeseclassic.com

◆ စားခွဲလက်ယာမှ တည်ထားသည့် ရက်ခွဲ

◆ စားခွဲ လက်ဝဲဘက်မှ အလှူရှင် ကမ္ဘည်း

ရှည်ကျန်းမာရေးအတွက် ဆုပန်လှေ ရှိကြသည်။

နတ်မင်းကြီးက လူ့ဘဝတစ် လျှောက် ပြုခဲ့သော ကောင်းမှု၊ မကောင်းမှုကို မှတ်တမ်းပြုထားသည်။ ထိုမှတ်တမ်းအရ ဘဝနိဂုံးချုပ် ကွယ် လွန်သောအခါ၌ နတ်ဘုံ၊ ငရဲဘုံ စသည်ဖြင့် လားရာ ညွှန်ပြ ပို့ဆောင် ပေးရသည်။ မြန်မာ့အယူအဆအရ ယမမင်းနှင့် ဆင်တူပါသည်။

ယမမင်းက မရဏနိုင်ငံသို့ ရောက် လာသူကို အပြစ်ဒဏ် စီရင်ပေးရသည်။ စည်းကမ်းထိန်းနတ်မင်းကား ကုသိုလ် ရှင်ကို ကောင်းကင်ဘုံ၊ နတ်ဘုံသို့ ပို့ ဆောင်နေရာပေးကာ အကုသိုလ်ရှင် အား ငရဲဘုံသို့ ပို့ဆောင် အပြစ်ခံယူစေ လေသည်။

၉၄ နဂုဏ္ဍရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ရှုပ်ပုံ၏အောက် စင်မြင့်ထက်၌ မိလဲ့ဖော အရိမေတ္တယျ ရုပ်ပွားတော် ကို ပူးတွေ့ရသည်။ နတ်ဒေဝတာ၏ အောက်တွင် ဘုရား(အလောင်းတော်) ရုပ်တုရုပ်ပွား မြင်ရသဖြင့် စုံစမ်းကြည့် ရာ ထုံးစေလေ မကျွမ်းကျင်သူတို့ နေရာ အထား မှားယွင်းမှုသာဖြစ်ကြောင်း သိ ရှိရသည်။

ထိုစင်မြင့်၏ အောက်ခြေနံရံတွင် “ဟွားချောင်” *Huā Niǎo* (ခေါ်) ကျေးငှက်မာလာ ရှုခင်းပန်းချီကား ရှိ သည်။ “ဟွား”သည် ပန်းဖြစ်၍ “ချောင်”သည် ငှက်ဖြစ်သည်။

ပန်းနှင့်ငှက်ဟု တိုက်ရိုက် အဓိပ္ပာယ် ရရှိ၍ ပန်းများ၊ ကျေးငှက်များ လွတ် လပ်မြူးထူး ပွင့်လန်းနေပုံ သဘာဝ ရှုခင်းတစ်မျိုး ဖြစ်သည်။ ဤပုံတွင်

လည်း ပန်းများမရှိ၊ အဖြူရောင်ပြင်ကြီး သာ ရှိလေသည်။

အခြား အဆင်တန်ဆာများ

သကျမုနိ ရုပ်ပွားတော် စံပယ်ရာ ကျောင်းဆောင် နဖူးစည်းတွင် ကမ္ဘည်း စာလေးလုံး တွေ့ရသည်။ (佛 拈 花 度 世) ဆီးရိဟန်ဖူတု *Cí Háng Pǔ Du* ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ (မြတ်စွာဘုရား သို့မဟုတ် ကွမ်ရင်အရှင်၏) မဟာကရုဏာ တော်သည် ကြီးငယ်မဟူ၊ အယုတ် အလတ် အမြတ်မရွေး၊ လူသားအား လုံးအပေါ်၌ တစ်ပြေးညီ တစ်သား တည်း ထားရှိတော်မူသည်ဟု အဓိပ္ပာယ် ရလေသည်။

ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ဟူဂျင်းစီ

အကြောနှင့် ဆရာ ဆက်စပ်ပါ

မြန်မာ့ပျောက်ကင်းမှု

သွေးတိုးပြီး လေဖြတ်ချင်
ဖြစ်လာသော်

ကျွန်တော် မန္တလေးမြို့ (၃၈)လမ်း၊
(၈၂၈၃)ကြား၌ ဆေးခန်းဖွင့်လှက်ရှိ
ရာ အသက်(၅၀)ကျော် (၆၀)နီးပါးခန့်
အမျိုးသားတစ်ဦး ရောက်ရှိလာပြီး...

'ဆရာ ကျွန်တော် ခြေထောက်တွေ
ထုံနေတယ်။ အောက်ပိုင်းတွေကလဲ
လေးပြီး၊ လမ်းသွားရတာလဲ ခြေထောက်
တွေက ထုံပြီး အဆင်မပြေဘူး ဆရာ'
လို့ ပြောတော့ ကျွန်တော်မှာ အဲဒီ
ဝေဒနာရှင်အား တစ်နာရီခန့် အကြော
များကို ပြုပြင်ပေးပြီးနောက် ဝေဒနာ
ရှင်အား လမ်းလျှောက်ခိုင်းပြီး...

'ခင်ဗျား စောစောကလိုခြေထောက်
တွေ ထုံသေးသလား၊ လမ်းလျှောက်
ရတာလဲ လေးသလား'

လို့ မေးရာ...

'အထုံလဲ နည်းနည်းသက်သာ
တယ်။ ခြေထောက်တွေ လေးနေတာ
လဲ တော်တော်ပေါ့သွားတယ်'

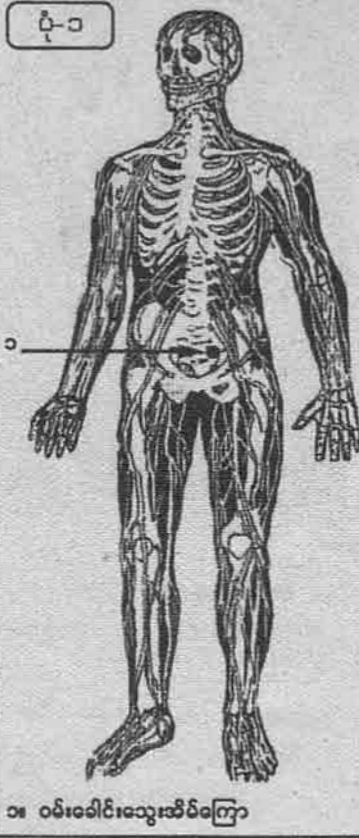
လို့ ပြောပါတယ်။

'အခုချက်ချင်းတော့ သက်သာရုံ
သက်သာမယ်။ (၃)ရက်ဆက်တိုက်
အကြောပြုပြင်ပြီး ဆောင်ရန်၊ ရှောင်
ရန်များ လိုက်နာမယ် ဆိုရင်တော့
အတော်သက်သာသွားမှာ'

လို့ ဝေဒနာရှင်အား ပြောတော့
ဝေဒနာရှင်က...

'ကျွန်တော် ဆရာခိုင်းတဲ့အတိုင်း
လိုက်နာမှာပါ။ ကျွန်တော် ဘာရောဂါ

ပုံ-၁

၁။ ဝမ်းခေါင်းသွေးဆိပ်ကြော

ဖြစ်တာလဲ'

လို့ မေးတော့...

'ခင်ဗျားက သွေးတိုးပြီး လေဖြတ်
ချင်လို့ပဲ။ အဲဒါကြောင့် ခြေထောက်
တွေ ထုံမယ်၊ ကျဉ်မယ်၊ အောက်ပိုင်း
တွေ လေးနေမယ်။ သွေးတိုးရောဂါ
ဖြစ်မှာ သိဖို့မလွယ်ဘူး။ သာမန်မူးဝေ၊
ဇက်ကြောထိုး၊ နောက်ကြောတက်၊
ကိုယ်လက်လေးလံတာတွေနဲ့ ရောနေ
တတ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့်လဲ အမူမဲ့
အမှတ်မဲ့နေတာ များပါတယ်။

ဒီးလွန် (တံတားဦး-အင်းဝ)
အကြောပညာရှင်

'သွေးတိုးရောဂါ အတော်အတန်
ခရီးရောက်သွားပြီဆိုရင်တော့ လေဖြတ်
ဘာ၊ ဦးနှောက်သွေးကြောပြတ်တာ၊
ခလင်္ကာဖြစ်တာတွေ ဖြစ်တော့တာပဲ'
လို့ ကျွန်တော်က ပြောတော့မှ
ခဝေဒနာရှင်က...

'သွေးတိုးရောဂါဆိုတာ "ဝ"တဲ့
သူတွေ ဖြစ်တာမဟုတ်လား။ ပိန်တဲ့
သူတွေ မဖြစ်ဘူးလို့ သူများတွေက
ခပြောကြတယ်'

လို့ ပြောတော့ ကျွန်တော်က...

'သွေးတိုးရောဂါဆိုတာ ပိန်ပိန်ဝဝ
ခသွေးတိုးရောဂါဖြစ်မယ်ဆိုရင် ဖြစ်နိုင်
တာချည်းပဲ။ သွေးတိုးရောဂါဆိုတာ
ခခွာကိုယ်အနံ့မှာ ရှိတဲ့ သွေးကြော
ခလင်္ကာထဲကို လှည့်ပတ်နေတဲ့
ခသွေးတွေကို တွန်းပို့တဲ့ ဖိအားအရှိန်
လိုအပ်သည်ထက် တိုးလာတာဖြစ်
တယ်။

အဲဒီသွေးတွေကို သွားလာနိုင်ဖို့
အတွက် ဝါယောဓာတ်ဆိုတဲ့ လေဓာတ်
လိုပါတယ်။ အဲဒီ ဝါယော၊ လေဓာတ်
ဖောက်ပြန်ပြီး မမှန်မကန်ဖြစ်လာလို့
သွေးတိုးရောဂါဖြစ်လာတယ်။ ဝါယော
ဓာတ်နဲ့ပတ်သက်ပြီး ဗဟုသုတအဖြစ်
ပြောရရင် (၆)မျိုး ရှိပါတယ်။

- ၁။ အူတွင်းအောင်းစေတဲ့လေ၊
- ၂။ အစာအိမ်တွင်းအောင်းတဲ့လေ၊
- ၃။ အထက်ကိုဆန်တဲ့လေ၊

www.burmeseclassic.com

၄။ အောက်ကိုဆန်တဲ့လေ၊
၅။ ခန္ဓာကိုယ်အနှံ့အပြား ဖျံ့နှံ့လှုပ်ရှား
စေတဲ့လေ၊

၆။ ထွက်သက်ဝင်သက်လေ
တို့ ဖြစ်ပါတယ်။

အခုလို သွေးတိုးရောဂါဖြစ်လာပြီ
ဆိုရင် အူအတွင်းအောင်းတဲ့လေ၊ အစာ
အိမ်အတွင်းအောင်းတဲ့လေ၊ အထက်
ကိုဆန်တဲ့လေတွေ အားကောင်းလာ
ပြီး ကျန်တဲ့ လေသုံးမျိုးကျတော့ အင်
အားချည့်နဲ့ သွားပါတယ်။

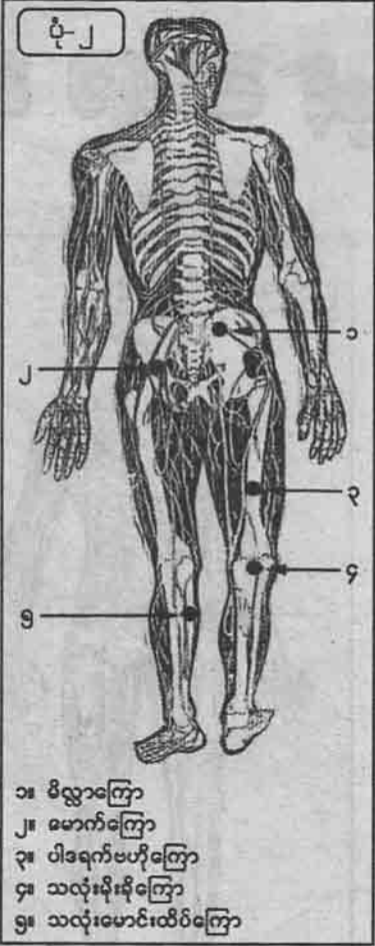
လက္ခဏာကတော့...

အထက်ကိုဆန်တဲ့ လေအားတွေ
ကောင်းတဲ့အတွက် အခိုးတွေ
အထက်ကို တက်ခြင်း၊ ခါးအထက်ပိုင်း
ချွေးထွက်လွန်ခြင်း၊ ခေါင်းချွေးထွက်
ခြင်း၊ ခေါင်းမူးစေခြင်း၊ ဇက်လေးခြင်း၊
မျက်စိကြည့်၍မကောင်းခြင်း၊ မျက်စိ
ဝေခြင်း၊ နားယားခြင်း၊ နှာခေါင်းပိတ်
ခြင်း၊ ပါးစပ်အနံ့အသက် မကောင်း
ခြင်း၊ အထိုင်အထ မူးရိပ်ရိပ်ဖြစ်ခြင်း၊
ဝမ်းချုပ်ခြင်း၊ အစာမကြေခြင်း၊ နှလုံး
ခုန်မမှန်ခြင်းစတဲ့ လက္ခဏာတွေ ဖြစ်ပါ
တယ်။

အအေးသိတတ်တဲ့ ဖွဲ့စည်း
လာရင်တော့ နောက်ကြောတက်မယ်၊
ကိုယ်ခန္ဓာတစ်ကိုယ်လုံး အကြောတက်
ပြီး လေးလံလာမယ်။ စိတ်အားငယ်
ပြီး စိတ်တိုခြင်းတွေ ဖြစ်လာမယ်။

ဒီထက် တစ်ဆင့်တက်ရင်တော့
အင်္ဂါ၊ မင်္ဂါ၊ နုသာရိဝါတလို့ခေါ်တဲ့
ကိုယ် အင်္ဂါအနှံ့ လျှောက်တဲ့ လေအား
နည်းလာတာမို့ ခြေလက်တွေ လေး
လံပြီး ခြေလက် မသယ်ချင် ဖြစ်လာ
ပြီးနောက် ခြေလက်လေဖြတ်တာတို့၊
မျက်နှာတစ်ခြမ်းသေတာတို့၊ ဦးနှောက်
ကြောပြတ်ပြီး သေဆုံးရတာတို့

၉၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

- ၁။ ဒိဗ္ဗာကြော
- ၂။ မောက်ကြော
- ၃။ ပါဒရက်ဗဟိုကြော
- ၄။ သလုံးရိုးခိုကြော
- ၅။ သလုံးမောင်းထိပ်ကြော

ဖြစ်လာနိုင်ပါတယ်။
ဒါတွေဟာ အခိုးတွေက သွားရိုးသွား
စဉ် ဦးခေါင်းက ခြေထောက်ကို မစုန်
ဘဲ အထက်ကိုဆန်တဲ့အတွက် ပြန်ဆန်
လို့ ဖြစ်ရတာပဲ။

အခုလို လေဓာတ်တွေ ဘာကြောင့်
မမှန်မကန်ဖြစ်ရခြင်းဆိုတဲ့ အကြောင်း
အရင်းကို ရှာတော့ အဓိက အကြောင်း
အရင်းကတော့ သိတတေဇာလို့
ခေါ်တဲ့ အအေးဓာတ်ကြောင့် ဖြစ်တာ
များပါတယ်။

လို့ ကျွန်တော်က ဝေဒနာရှင်အား
အခုလို ရှင်းပြပါတယ်။ အဲဒီ ဝေဒနာ
ရှင်ကလဲ ကျွန်တော် ညွှန်ကြားသလို

(၃)ရက်ဆက်တိုက် လာပြီး အကြော
ပြုပြင်တော့ ဝေဒနာရှင်အား သက်သာ
ပျောက်ကင်းပါသလားလို့ မေးတော့
အဲဒီဝေဒနာရှင်မှ သက်သာကြောင်း
ပြောသဖြင့် ဝေဒနာရှင်များ၊ ဝါသနာ
ရှင်များ အသုံးပြုနိုင်ရန်အတွက်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ အကြော
ပြုပြင် နိုင်ကွက်များကို ရုပ်ပုံကားချပ်
နဲ့တကွ ဖော်ပြလိုက်ပါတယ်။

၁။ **မောင်းထိပ်ကြော**။။ ယင်းအကြော
ကို ဖိဖိပြီး ဖွပေးပါ။

(၅-ဒီဗ္ဗစန့်သာ)

၂။ **သလုံးရိုးခိုကြော** ။ ။ ယင်း
အကြောကို တံတောင်ဆစ်ဖြင့်
ဖိထောက်၍ အကြိမ်ကြိမ် ပြုလုပ်
ပါ။ (၅-ဒီဗ္ဗစန့်သာ)

၃။ **ပါဒရက်ဗဟိုကြော** ။ ။ ယင်း
အကြောကို တံတောင်ဖြင့် ဖိဖိပြီး
လှိမ့်ပေးပါ။

၄။ **မောက်ကြော** ။ ။ ယင်းအကြောကို
တံတောင်ဖြင့် ဖိဖိပြီး လှိမ့်ပေးပါ။

၅။ **ဒိဗ္ဗာကြော** ။ ။ ယင်းအကြောကို
တံတောင်ဖြင့် ဖိဖိပြီး ဖွပေးပါ။

၆။ **ဝမ်းခေါင်းသွေးအိမ်ကြော** ။ ။
ယင်းအကြောကို လက်ဖြင့် ဖိဖိပြီး
ဖွပေးပါ။

မှတ်ချက်
ခြေပေါင်းမှစ၍ ပေါင်းရင်အထိ
ဖြည်းညင်းစွာ အကြောဖြေပေးပါ။
အဲဒီနည်းအတိုင်း အကြောပြုပြင်
ပေးရင် ထုံပြီးလေးနေတဲ့ ရောဂါများ
ပျောက်ကင်းချမ်းသာပြီး သွေးတိုးလဲ
အမှန်တကယ် ပျောက်ကင်း သက်သာ
စေနိုင်ပါတယ်။

၇။ **ဦးလှူခြမ်း (တံတားဦး-အင်း)** ။ ။
အကြောပညာရပ်

ကေလာသဖတောင်စောင်း

သဒ္ဓမ္မသီတဂူကျောင်း ပု

နေရာထူးများ (၁)

ခရီးသမားတော်

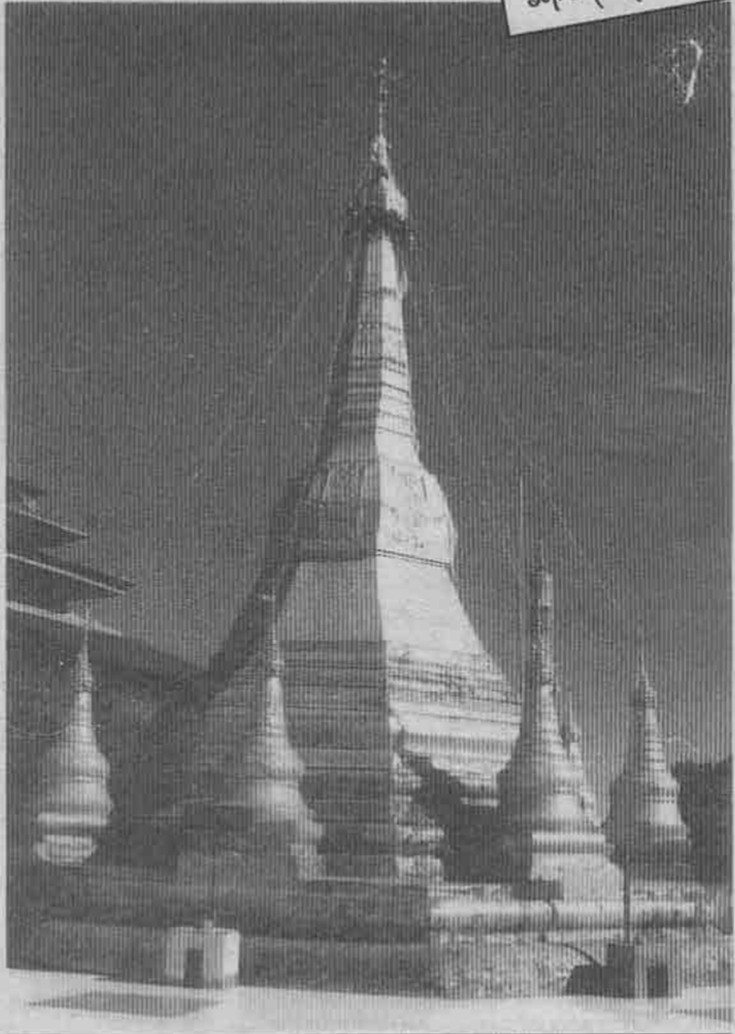
ဘီးလင်းမြို့နယ် ကေလာသဆံတော်ရှင် စေတီကုန်းတော်မှ မြောက်ဘက် ကေလာသဖစေတီ တောင်တက် ကားလမ်းအတိုင်း ကွေ့ဝိုက်သွားကာ ကုန်းတော်အရှေ့ဘက် တောင်စောင်းသို့ ဆင်းသက်ကြည့်ပါက ဆရာတော် ဦးပညာသုခ သီတင်းသုံးရာ သဒ္ဓမ္မသီတဂူကျောင်းသို့ ရောက်ရှိပေမည်။

ကျောင်းသို့အဝင် တောင်ကြား လှေကားလမ်းကိုခွ၍ ဆောက်ထားသော ချောက်ကူးတံတားအဆုံး၌ ဓာတ်ပေါင်းစု ပတ္တမြားစေတီကို ဖူးတွေ့ရသည်။ ဆူးလေစေတီပုံစံတူ တည်ဆောက်ထားကာ ၁၃၅၂ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလပြည့်နေ့တွင် စတင် အုတ်မြစ်ချလျက် ၁၃၅၃ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လပြည့်နေ့တွင် ထီးတော် တင်လှူပူဇော်ခဲ့ကြောင်း သိရသည်။

စေတီတော်အား ဦးခိုက်ကြည်ညိုပြီး နောက် ဆက်လာခဲ့ရာ တောင်ကြားလမ်းကျဉ်းကလေး၌ ဆင်ခြေလျှောစောက်များကို အမာခံ အုတ်မြစ်ချကာ ဆောက်လုပ်ထားသည့် ကျောင်းဆောင်များကို တွေ့ရသည်။

အဆောက်အအုံ တည်ရှိပုံမှာ ဘီးလင်းမြို့နယ်၊ မြင်သာတောင်ထိပ်ကျောင်းဆောင်များနှင့် ဆင်တူ၍ ရန်ကုန်မြို့ တရုတ်တန်းမှ စစ်ကြိုခေတ်လက်ရာ အဆောက်အအုံများကို မြင်တွေ့ရသကဲ့သို့ ခံစားမိသည်။

တောင်စောင်း၊ တောင်ခါးပန်း

ဓာတ်ပေါင်းစု ပတ္တမြားစေတီ

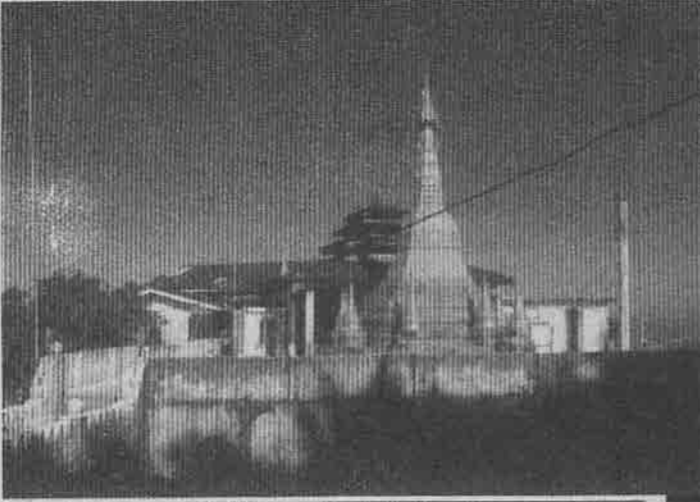
အဆင့်ဆင့်တွင် မြေညှိဆောက်လုပ်ထားရသဖြင့် အမြင့်ဆုံး အဆောင်ပြတင်းမှ လှမ်းကြည့်လျှင် အောက်ခြေအမိုးအထပ်ထပ်ကို လားရာပုံစံ စုံလင်စွာ မြင်တွေ့နိုင်ပေသည်။

ဆရာတော် ဦးပညာသုခအား ဖူး

တွေ့ လျှောက်ထားသောအခါ အရက်သမရွာ ဝေပုလ္လတောင် ဘုန်းဘုရားကြီး၏ ထေရုပ္ပတ္တိစာအုပ်ကဲ့သို့ ဒေသဆိုင်ရာ ရှားပါးစာအုပ်အချို့ ငှားရမ်းဖတ်ရှုခွင့်ပေးသဖြင့် တိုက်ကုလားတောင်ခရီးအတွက် အထောက်အကူ

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၉၅

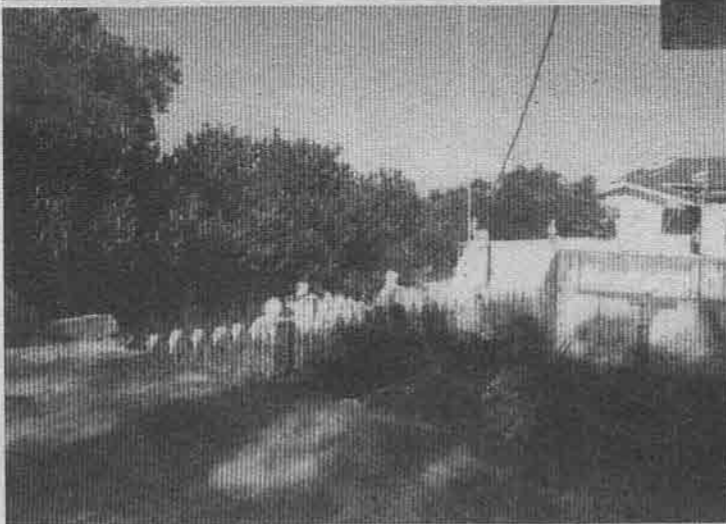
www.burmeseclassic.com

◆ ဘော်သိင်္ဂရ ပတ္တမြားခေတ်ကုန်းတော်

သဒ္ဓမ္မသီတဂူကျောင်းမုခ်ဦး

◆ သျောက်ကုတ်တားရှောင်

ဖြစ်စေခဲ့သည်။

အထူးအောင်မြင်

ဤ သဒ္ဓမ္မသီတဂူကျောင်းတော် ဌာနတွင် လိုဏ်ဥမင်များစွာ တည်ရှိ လျက် ရဟန်းရှင်လူ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများစွာ ကျင့်ကြံအောင်မြင် ပေါက်မြောက်ခဲ့ ကြသည့် အောင်မြင်နေရာထူးဖြစ် ကြောင်း သိရသည်။ ဆရာတော်က ခန်းနေ ဦးပွင့်တစ်ပါးကို တောင်

၉၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

လှေကား ပြုပြင်မွမ်းမံနေရာမှ လှမ်းခေါ် ယူကာ ထူးခြားသော နေရာများကို လိုက်လံပြသပေးစေသည်။

ခြင်္သေ့ဂူ

ကျောင်းမြေတောင်ဘက် ကုန်း စောင်း တောင်ခါးပန်းတွင် ရှိသည်။ ရှေးခေတ်က သီဟရသေ့ ကျင့်ကြံ အားထုတ်ခဲ့ဖူးသော ဂူဖြစ်၍ သီဟဂူဟု ခေါ်တွင်ရာမှ ခြင်္သေ့ဂူ ဟူ၍ ပြောင်းလဲ

လာကြောင်း မိန့်ကြားသည်။

တောင်ထိပ်စွန်းတွင် ခေတီငယ် စာစ်ဆူရှိကာ သီဟဂူခေတ်ဟု ဘွဲ့မည် တွင်သည်။ လိုဏ်ဂူသို့ လူတစ်ရပ်ကျော် ခန့်ရှိသော ကျောက်နံရံမှ တွယ်၍ဆင်း ရသည်။ ဂူရှေ့မြေပြင်ငယ်မှ လက်ယာ ဘက်တွင်း အလျားမှောက် ဝင်လေမှ ဂူအတွင်းသို့ ရောက်သည်။ မိုးလေလုံ ချ ရာသီဥတုဒဏ် ခံနိုင်ရည်ရှိသော ကမ္မဋ္ဌာန်းဂူဖြစ်ရာ အနောင့်အယုက် ကင်းစွာ ပွားများအားထုတ်နိုင်လေ သည်။ ရုပ်တုရုပ်ပွား မူးတွေ့ရခြင်း မရှိပါ။ လူတစ်ယောက် ကောင်းစွာ ထိုင် လျောင်း၊ သီတင်းသုံး နေနိုင် အောင် ကျယ်ဝန်းပါသည်။

အဆင်းသာ ခက်သော်လည်း ပြန် တက်သောအခါ ကျောက်တုံးများကို အားပြုကာ တစ်လှမ်းချင်း ခြေကုန် တက်ရသဖြင့် အဆင်ပြေပါသည်။ သစ် သားလှေကား ထားရှိသော်လည်း ဝန်း ကျင်မှ ကလေးသူငယ်များ ဆော့

◆ သီဟသူတော်

◆ သီဟသူတော်ကြီး ဦးညွှန်သုတ

ကစားကြသဖြင့် ပြန်လည်သိမ်းဆည်းထားသည်ဟု သိရသည်။

ခြင်္သေ့ဂူအထက် စေတီကုန်းတော်ကလေးမှ အရှေ့ဘက်ရှိ ဒိုးပွန်းတောင်၊ ကျိုက်ဒေးယျံစေတီ၊ ဖောင်တော်ဦးစေတီ တို့ကွဲလားစေတီတို့ကို လှမ်းမြင်ရသကဲ့သို့ တောင်ဘက်တွင်ကား ဒိုးခလွန်းတောင်ကေလာသစေတီ အရှေ့မြောက်ဘက်ဆင်ခြေလျှောက်တို့ကို မြင်တွေ့နိုင်လေသည်။

‘ခြင်္သေ့လည်ပြန်’ ဟူသော ဝေါဟာရမှာ လင်္ကာစမ်းနည်း တစ်မျိုးကို ညွှန်းသည်။ နောက်ဆုံးအပိုဒ်မှ ကာရန်ကိုနင်းကာ ရှေ့သို့ဆက်၍ စပ်ဆိုဖွဲ့နွဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ဤခြင်္သေ့ဂူသည်လည်း မိမိတို့ ပြုပြီးရပြီးသော ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့ကို နှလုံးသွင်းကာ ပရစေတနာဖြင့် ကြည့်ရှုဝမ်းမြောက်လျက် မုဉ္ဇူစေတနာဖြင့် ပစ္စုပ္ပန်ဘာဝနာ၊ သီလ၊ ဒါန ကုသိုလ်အမှုကို အားဖြည့်ပြုကျင့်နိုင်သော နေရာတစ်ခု ဖြစ်ပေသည်။

မိုးသူတော်ဂူ

ပင်မကျောင်းဆောင်၏ မြောက်ဘက်တွင် ရှိသည်။ အတန်ပင် ကျယ်ဝန်း၍ အတွင်း၌ တင်ပျဉ်ခွေရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူနှင့် ပဉ္စဝင်္ဂါးပါးရုပ်တုများ၊ ရှင်သီဝလီ၊ ရှင်ဥပဂုတ်နှင့် ရသေ့နှစ်ပါး၊ ဝတ်ဖြူစင်ကြယ်နှင့် တစ်ဦးရုပ်တုများ ပူဇော်ထားသည်။ ရှေ့အဆက်ဆက် ပါရမီဖြည့်ကျင့်ပေါက်မြောက်ခဲ့သော ဖြစ်သည်။

သံဝိဇ္ဇာ အောင်သစ္စာ ပဏ္ဍိတရသေ့အင်းဝိဇ္ဇာ အရှင်ခန္ဓာဇောတီ(ဤ)တွင် ကျင့်ကြံပြီးနောက် ပုပ္ပါးတွင် အောင်မြင်

ခဲ့သည်။)၊ ပြဒါးဝိဇ္ဇာ အရှင်ဇာဂရတို့ အပြင် ရှေးက အောင်မြင်ခဲ့သော ပုဂ္ဂိုလ်များစွာ ရှိခဲ့သည်။

ဦးဇာဂရသည် မုံရွာဇာတိဖြစ်၍ မုံ သူတော်ဂူဟူ၍ နောက်ဆုံး မှတ်တမ်းပြု ရာ ပုဂ္ဂိုလ်အားစွဲ၍ ခေါ်ဆိုခြင်းဖြစ် ကြောင်း သိရသည်။

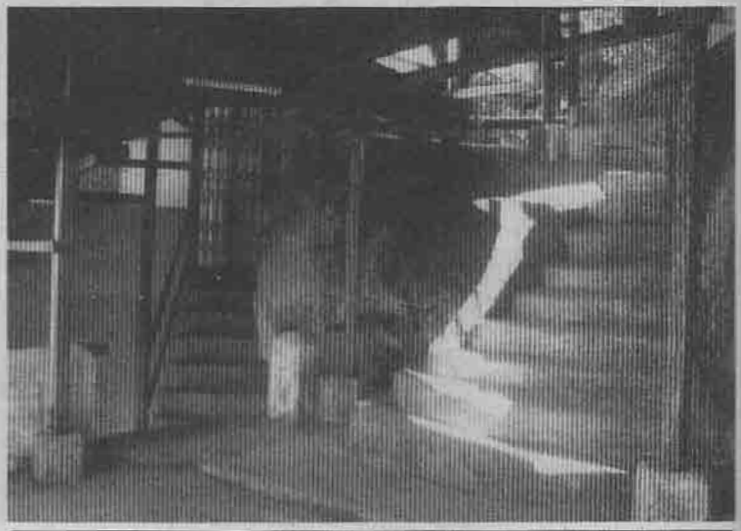
တောင်ခါးပန်းတွင် ရှိသဖြင့် ကွေ့ ပတ်သွားရသော တောင်စောင်းလမ်း ကလေးမှာ မြေထိန်း ကမ်းပါးနံရံဖို့၍ တန်ဆောင်၊ ကျောင်းဆောင်များ ဆောက်လုပ်ထားသဖြင့် ယခင်က ကဲ့သို့ သက်စွန့်ဆံ့များ စိတ်ဖိစီးမှု မရှိဘဲ လွယ်ကူစွာ သွားလာနိုင်လေ သည်။

တောချုံအတိပြီးသော ဤနေရာကို ရခိုင်ရသေ့ကြီးက စတင်ပျိုးထောင်ခဲ့ ကာ ယခုလက်ရှိ ဆရာတော်လက် ထက်တွင် စည်ကားမြိုင်ဆိုင်သော သာသနိက အဆောက်အအုံများ ပေါ် ထွန်းလာခြင်း ဖြစ်သည်။

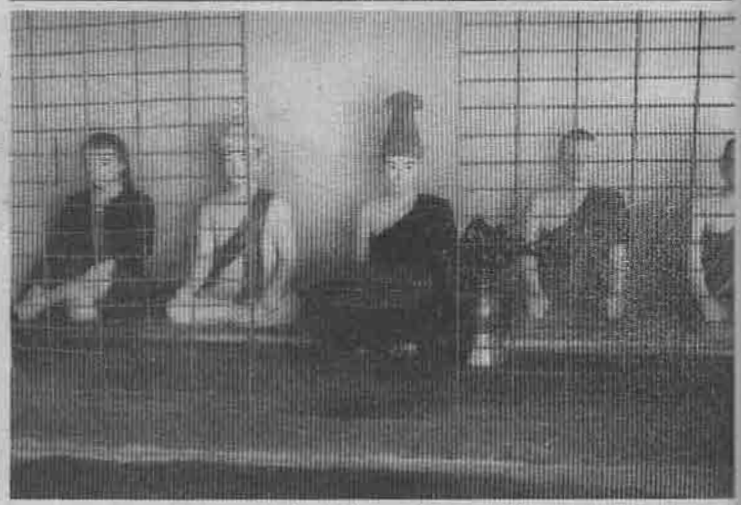
မုံသူတော်ဂူမှာ ပညတ်နဂြိုဟ်သက် အရ ၅ တေး + ၆ ကြာ + ၀.နေ = ၁၉ + ၂၁ + ၁၀ = ၅၀ ရသည်။ အမှီပြု တည်ရှိရာ သီတဂူကျောင်းကား ၆ ကြာ + ၀.နေ + ၂ လာ = ၂၁ + ၁၀ + ၁၅ = ၄၆ ရသည်။ နှစ်ရပ်ပေါင်းလျှင် ၅၀ + ၄၆ = ၉၆။ (၉၆)ပါးသော ရောဂါဝေဒနာများ အတွက် သစ္စာအဓိဋ္ဌာန်ပြု အားထုတ် နိုင်သော ဋ္ဌာနဖြစ်၏။ (ကျောင်းတိုက် မှာ “သဒ္ဓမ္မသီတဂူ”ဟူ၍ ဖြစ်သော် လည်း “သီတဂူ”ဟုသာ ခေါ်ဆို၍ ဦးပညာသုခအားလည်း “သီတဂူ ဘုန်းကြီး”ဟု သိရှိကြလေသည်။)

ဆေးကျောက်ပျဉ်

မုံသူတော်ဂူမှ စောင်းတန်းလှေကား ၅၅
၁၀၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

▲ ကန်ပါသွယ် စောင်းတန်းများ
▼ ထေတီဘုန်းမှ သိန္နင်များ

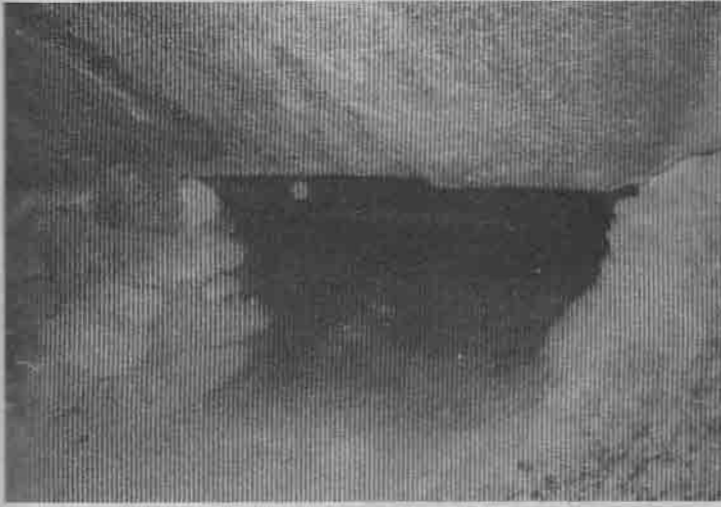

အတိုင်း ဆင်းသက်ကာ တောင်ဘက် သို့ ကွေ့ဝိုက်လာခဲ့ကြရာ မြေသား ဆင်ခြေလျှော တစ်နေရာကို အင်တေ လှေကားထစ်များ ပြုလုပ်နေကြသည့် ကိုရင် သုံး, လေးပါးကို တွေ့ရသည်။ ဆေးကျောက်ပျဉ်သို့ သွားမည်ဖြစ် ကြောင်း သိရသောအခါ သူတို့လည်း မရောက်ဖူးသဖြင့် လိုက်ပါလာကြ သည်။

ခန်းနေဦးပဉ္စင်းမှာ ဤလုပ်ငန်းခွင် ၌ အလုပ် လုပ်နေစဉ် ဆရာတော်

ခေါ်ယူတာဝန်ပေးသဖြင့် လမ်းညွှန် ကူညီခြင်း ဖြစ်သည်။ ဦးပဉ္စင်းက မြက်ခုတ်ဓားမကြီးတစ်လက် ထမ်း လာသဖြင့် တောချုံများအကြားလမ်း ထွင်သွားရမည်ဟု သဘောပေါက်မိ သည်။

မကြာမီ တောင်ကမ်းပါးစောက်ကြီး တစ်ခုကို ချုံရှင်း၍ ဆင်းခဲ့ကြသည့် မတ်စောက်လှသော်လည်း သစ်ပင် ငယ်အချို့ ပေါက်ရောက်နေသဖြင့် ဖြည်းဖြည်းချင်း အားယူဆုပ်ကိုင်ကာ

➤ သီဟသူတွင်မြင်ကွင်း

➤ သီဟသူအထိ

ဆင်းသက်ရသည်။
ဝေဟင်လွင့်လွင့် ကမ်းပါးစွန်း
နေရာ ဖြစ်သည်။ သစ်ပင်သစ်ရွက်များ
က မျက်ကွယ်အဖြစ် အတန်ငယ်
ရှုပ်ထွေးနေသဖြင့် အောက်သို့ မမြင်
ရ။ စိတ်ဖိစီးမှု သက်သာရာရသည်။
ဦးပွင်းမှာ သွားလာနေကျ ဖြစ်သော်
လည်း အဆက်မပြတ် ရွာသွန်းခဲ့သော
နိုးကြောင့် မြေလိုက်ပါဖို့သိပ်ထားသော
ကြောင့် ရုတ်တရက် ရှာ၍မတွေ့ရ
ချေ။

မိမိမှာ သစ်ကိုင်းခြောက်တစ်ခုကို
တောင်ဝှေးပြုကာ သတိဖြင့် ဆင်း
သော်လည်း အောက်ခံမြေပွကြောင့်
အလဲလဲအပြုပြု ဖြစ်နေရာ ကိုရင်ကြီး
တစ်ပါးက ထိန်းပေးရသည်။
'ဖြည်းဖြည်း သတိထားဆင်းဒကာ။
ချောက်နက်တယ်'
ဝိုင်းဝန်းတူးဆွကာ ချုံများ၊ မြေသား
များ ဖယ်ရှားရာ မိနစ် (၂၀)ခန့်အကြာ
တွင် ဆင်ခြေလျှော ကျောက်ဖျာနှင့်
ချိုင်ခွက်ကို တွေ့ရတော့သည်။ ဆေး

ကြိတ်ကျောက်ပျဉ်ပေတည်း။ ထိပ်ဝ
အချင်း တစ်ထွာခန့်၊ အနက် လက်ငါး
လုံးခန့် ရှိပေမည်။

ဆေးပညာအလိုအရ တောတွင်း
သဘာဝအလျောက် တွေ့ရသော
ကျောက်ပြားကျောက်ခွက်ကို တော
ကျောက်ပျဉ်ဟုခေါ်၍ ဝိဇ္ဇာရေနယ
ဆေးများ ဖော်စပ်ရာတွင် အသုံးပြု
သည်။ တည်နေရာ နေရာဒေသ၏
သမိုင်းနောက်ခံ ထူးခြားမှုအရ ဆိုင်ရာ
အစွမ်းထက်သော ဆေးမည်များ ဖော်
စပ်နိုင်သည်။

ဤနေရာကား ရသေ့ရှစ်သောင်း
ဆရာအပေါင်းတို့ တောမှီကျင့်ကြံအား
ထုတ်ရာနေရာ ဖြစ်လေရာ သစ္စာဆို
တိုင်တည်၍ စားကောင်းသော(စား၍ရ
သော) အပွင့်၊ အသီး၊ အရွက်များ ထု
ထောင်းလျက် ဆေးစွမ်းထက်မြက်
သော ဆေးဖုံများအဖြစ် အသုံးပြုနိုင်
သည်။

ကိုရင်တစ်ပါးက သင်းပိုင်ကြားလိပ်
ထားသော ကွမ်းယာကို ဆေးကျောက်
ပျဉ်တွင်ထားလျက် မျက်စိမှိတ်အာရုံ
ပြုနေသည်။ သမ္မာဒေဝ လောကပါလ
သာသနာပါလနတ်များအား တိုင်တည်
၍ ရောဂါဝေဒနာ ကင်းရှင်းလျော့ပါးစေ
ရန် ဆုတောင်းခြင်း ဖြစ်ပေမည်။

မိမိတို့ မှီဝဲနေကျ ဆေးဝါးများကို
ဤကျောက်ပျဉ်တွင် တင်ထား၍ သိဒ္ဓိ
တင်ပါက(ဆရာ၊ ရသေ့၊ သမ္မာဒေဝတို့
အား တောင်းပန်လျှောက်ထားခြင်း)
ဆေးစွမ်း ပို၍ ထက်မြက်သည်ဟု
ယုံကြည်ကြလေသည်။

ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ခရီးသည်သုတေသီ

လောက၌ ထူးထူးခြားခြား တကယ့် ဖြစ်ရပ်ဆန်းများ ရှိနေကြသည်။ ပြောလျှင် မယုံကြည်နိုင်စရာ ကိစ္စများ ဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း ကိုယ်တွေ့ မကြုံရသေး၍ မယုံခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ ကိုယ်တွေ့ ကြုံသူတို့က လက်တွေ့ဖို့ ယုံကြည်ကြသည်။

ယုံကြည်ခြင်း၊ မယုံကြည်ခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍တော့ အထူးမပြောလို တော့။ ယခု ရေးသားတင်ပြမည့် အကြောင်းအရာကတော့ အမှန်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော် ဘီးလင်းမြို့သို့ ရောက် ရှိသောအခါ ဘီးလင်းမြို့မှ (၇)မိုင် ခန့် ကွာဝေးမည့် ကျောက်ရေတွင်း ရွာမှ အနာပေါက်ကု ဆရာ ဦးတင်မြင့် နှင့် ရင်းနှီးခွင့်ရသည်။

ကျောက်ရေတွင်းရွာမှ ဘီးလင်းမြို့ သို့ မြင်းလှည်းဖြင့် ဈေးတက်ဝယ်လေ့ ရှိသည်။ ဆရာ ဦးတင်မြင့်၏ ဖိတ်ခေါ် ချက်ကြောင့် ကျောက်ရေတွင်းရွာသို့ လိုက်သွားခဲ့သည်။

ကိုတင်မြင့်ဆီသို့ ရောက်ရှိသော အခါ ကိုတင်မြင့်၏ ခြံထဲမှာ စိုက်ပျိုး ထားသော ပရဆေးပင်အမျိုးမျိုးကို တွေ့ရှိရသည်။ ထို့ကြောင့် ထိုဆေးပင် တို့၏ အမျိုးအမည်နှင့် ဆေးအသုံးကို မေးမြန်းကြည့်သည်။

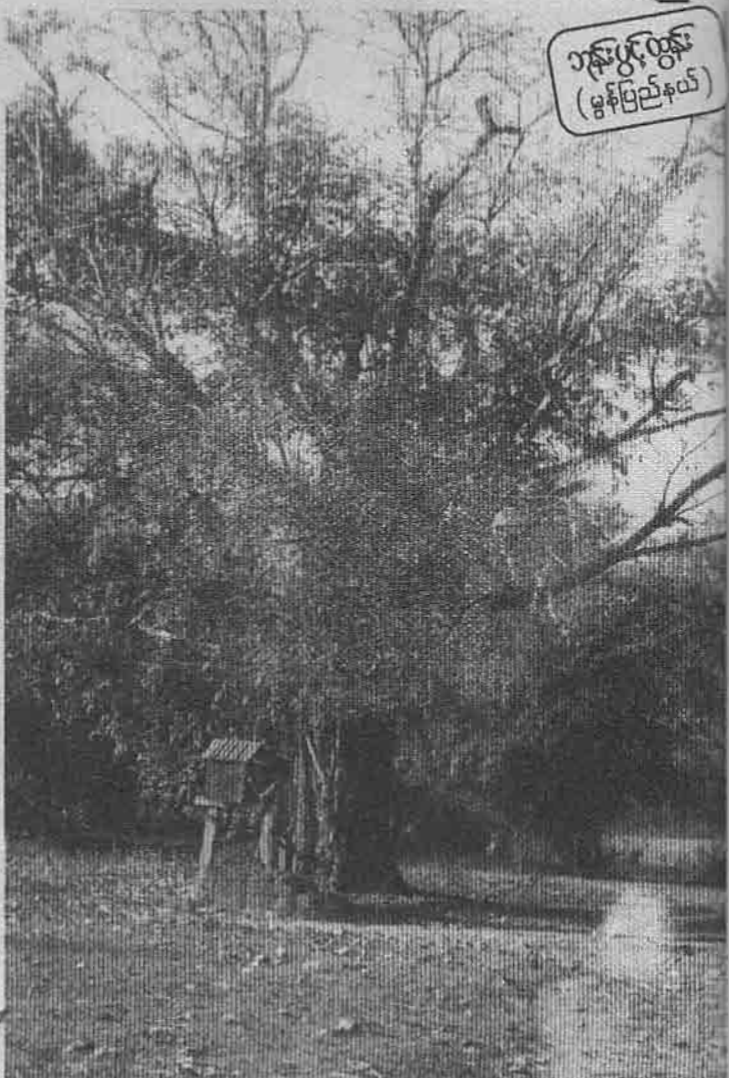
အခြားသော ဖော်စပ်သုံးစွဲလွယ် မည့် ကိုယ်တိုင်သုံး ဆေးနည်းလေး တွေကိုလည်း မေးမြန်းသည်။ စကား စပ်မိစပ်ရာပြောရင်း **တစ်ပွဲစား အမေယု**၏အကြောင်း ရောက်သွား သည်။

ကိုတင်မြင့်က ရွာအနောက်ပိုင်းမှာ အမေယုနန်းရှိသည်။ စိတ်ဝင်စားလျှင် သွားကြည့်ရန် လိုက်ပို့ပေးမည်ဟု ပြောသည်။

ကျွန်တော်က အမေယုဆိုတာ ရွာဘက်ဘက်လားဟုမေးကြည့်တာ အခါ ကိုတင်မြင့်က မဟုတ်ကြောင်း၊

၁၈၂ နက္ခတ္တရာဇာတ်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း

တစ်ပွဲစား အမေယု

ဘန်းပွင့်ထွန်း (မွန်မြည်နယ်)

● တစ်ပွဲစားအမေယုနန်းနှင့် သစ်ပင်ကြီး

ဤကျောက်ရေတွင်းရွာမှာ မွေးဖွား ကြီးပြင်း ထူထောင်ခဲ့ကြောင်း ပြော သည်။

'ဒါဆိုရင် အဲဒီ အမေယုအတွက် ဘာဖြစ်လို့ နတ်နန်းသက်သာမျိုး ပြုလုပ်ထားပေးရသလဲ၊ အမေယုရဲ့

အကြောင်း ပြောပြပေးပါ'

ဟု တောင်းဆိုရာမှ ကိုတင်မြင့်က ဖြစ်စဉ်အစအဆုံးကို ပြောပြသည်။

အမေယုသည် ကိုတင်မြင့်၏ အမေဘက်မှ တော်စပ်ခြင်းဖြစ်သည်။ ကိုတင်မြင့်၏ အမေသည် အမေယု၏ မြေးဖြစ်ပြီး ကိုတင်မြင့်မှာ ဖြစ်တော်စပ်သည်။

အမေယုကိုတော့ ကိုတင်မြင့် မမြင်ဘူးပါ။ ကိုတင်မြင့် လူမှန်း သိတတ်ကောက်လည်းက အမေယုနန်းက ရှိနေပြီဖြစ်သည်။

အမေယုသည် အရပ်အမောင်းကောင်းသည်။ မျက်နှာ ချိုပြုံးသည်။ တစ်ရွာလုံးက အမေယုနှင့် ကင်းသူတစ်ယောက်မှမရှိ။ အမေယုကို အားကိုးကြသည်။ ယုံကြည်ကြသည်။ **အမေယုသည် အရပ်လက်သည်တစ်ဦးဖြစ်သည်။**

ကိုယ်ဝန်ဆောင်များ မီးဖွားဖို့ လူတစ်ယောက် လူလောကထဲ ချောချောမာမာ ရောက်ရှိဖို့ဆိုလျှင် အမေယုပါပဲ ပြီးသည်။ အမေယု မီးဖွားပေးလျှင် အဖိတ်အစဉ်မရှိ။ အခက်အခဲမရှိ။ အလွယ်တကူ ဖွေးဖွားကြရ၍ တစ်ရွာလုံးက အမေယုဟော့ဟော့ဆိုလျှင် အားကိုးယုံကြည်လျက် ပြောတိုင်းဆိုတိုင်း ပြီးသည်။

အမေယုမှာ ကလေး မီးဖွားသည်ဘက်၌ ပါရမီအထုံပါသည်။ ထိုစဉ်က ကျောက်တစ်လုံးရွာမှာ အိမ်ခြေငါးဆယ်ကျော် တစ်ရာဝန်းကျင်မျှသာ နီးသေးသောအချိန် ဖြစ်သည်။

အမေယုသည် နံနက်စောစောထ၍ ဆွမ်းချက်ခြင်း ဆွမ်းကပ်ခြင်း ဆွမ်းလောင်းခြင်း အလုပ်ကို နေ့စဉ် တပ်ယုက် ပြုလုပ်သည်။ ထူးခြားသည်မှာ အမေယုသည် အဖူးအနာ ရောက်ဟူ၍ တစ်ကြိမ်မှ ယုံရိမေ။ အိမ်ရာထဲ လဲနေသည်ဟူ၍ ယုံရိမေ။

အမေယု သေမည့်သေတော့ အသက် (၈၅)နှစ်အရွယ်ကျမှ ဆွမ်း

လောင်း ဆွမ်းကပ်နေရင်း ရုတ်တရက် သေဆုံးသွားခဲ့သည်။ ယခုခေတ် လူတို့ကတော့ လေဖြတ်၍ သေသည်ဟုသာ ပြောကြမည်။

အမေယုသည် ဘာဝေဒနာမှ မခံစားရဘဲ ရုတ်တရက် သေဆုံးခြင်းအတွက် ကံကောင်းသည်ဟု ပြောကြသည်။ အမေယုကလည်း အသက်ရှင်စဉ်က မကောင်းတာ ဘာတစ်ခုမှ မပြုလုပ်ခဲ့ပေ။

အမေယုကတော့ သေဆုံးသွားပြီဖြစ်၍ ဘဝ အေးငြိမ်းသွားပြီ ဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း ကျောက်တစ်လုံးရွာမှာတော့ မအေးငြိမ်းပါ။ ထိုစဉ်က လက်သည်ဆို၍ အမေယုတစ်ဦးတည်းသာ ရှိသည်။ အမေယု သေဆုံးသွားပြီဆိုသောအခါ ကိုယ်ဝန်ဆောင်များ မွေးဖွားရန်အတွက် လက်သည်မရှိဖြစ်ရသည်။

နောက်ဆုံးတွင် မီးဖွားမည့်ကိစ္စ ကြုံလျှင် အမေယုကို သတိမရဘဲ မနေကြပေ။ အရပ်လက်သည်မရှိ၍ မီးဖွားမည့်ကိစ္စ၌ သူတတ်သလို ငါနားလည်သလို ဝိုင်းဝန်းကူညီမွေးဖွားကြရာ၌ အမေယုကို ပွဲပေးတောင်းပန်အကူအညီတောင်းကြသည်။

ထိုသို့ ပွဲပေးတောင်းပန် အကူအညီ တောင်းလျှင် ကလေးမှာ လွယ်လင့်တကူ မွေးဖွားလေသည်။

ထိုမှစကာ ကလေးမီးဖွားတိုင်း အမေယုကို ယုံကြည်စွာ ပွဲပေးတောင်းပန်အကူအညီတောင်းလေ့ ရှိလာကြသည်။ **အမေယုနန်းအတွက် သတ်သတ်မှတ်မှတ် ပူဇော်နိုင်ရန် နန်းစင်ကို ဆောက်ထားပေးကြပြီး ပန်းကပ်၊ ရေကပ်၊ ဆွမ်းကပ် လုပ်လာကြသည်။**

ယခုထက်တိုင် ကျောက်တစ်လုံးရွာ အရပ်လက်သည်များမှ အမေယုကို ပွဲပေးပြီး လုပ်ရသည်။ အမေယုသည် သေသွားပြီး သည့်တိုင် ကလေးမီးဖွားရာ၌ တစ်ပွဲစား

ရှိနေခဲ့သည်။ အချို့က လာဘ်လာဘ ရွှင်ရန်၊ အနှောင့်အယှက်ကင်းရန် အမေယုနန်းမှာ သွားတောင်းပန်တတ်ကြသေးသည်။ ရွာ၌ နတ်ကလျှင်လည်း အမေယုကိုပါ တစ်ပွဲပေးကြသည်။ ဤတွင် စဉ်းစားစရာအချက်မှာ အမေယုသည် ကွယ်လွန်ခဲ့ပြီ။ အမေယုကွယ်လွန်ခဲ့သည်မှာ နှစ်ပေါင်းတစ်ရာခန့်ရှိပြီ။ အမေယုသည် အမေယု ပြုခဲ့သော ကံ၊ ကံ၏အကျိုးကြောင့် သံသရာခရီးကို လှည့်နေပြီ။

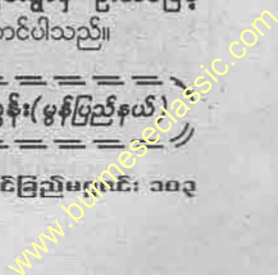
သို့မဟုတ်ပါက အမေယုသည် ဝိညာဉ်ဘဝဖြင့် အမေယုသန်ရာ မီးဖွားခြင်းကိစ္စအား အမေယုကို ပွဲပေးအကူအညီ တောင်းလျှင် လိုက်လုပ်ပေးနေသည်လား ဆိုသည်ကိုမူ စဉ်းစားစရာ ကောင်းနေပါသည်။ အချို့ နေရာဒေသတို့မှာလည်း သေပြီးနောက် တစ်ပွဲစားရနေသူတို့အကြောင်း ကြားဖူးသည်။

မုဆိုးအလုပ်ဖြင့် လုပ်ကိုင်ရင်း သေဆုံးပြီးနောက် ထိုတောတောင်၌ အမဲလိုက်တော့မည်ဆိုလျှင် ထိုသေဆုံးသော မုဆိုးကြီးအား တစ်ပွဲစားအမြဲပေးရသည်။ ထိုသို့ တစ်ပွဲစားပေးမှ အနှောင့်အယှက် မရှိဘဲ အမဲရသည်။

အရှင်အလကလေးသီလီ၌ အမေယုကဲ့သို့ သေဆုံးပြီးနောက်၌ သူ့နယ်ယယ်နှင့် တစ်ပွဲစား ရရှိနေသူတို့ ရှိနေကြပြီမည်ဟု ဂျာဿားတင်မြင့်က ထူးထူးထူးထူး ဘီးလင်းမြို့နယ်၊ ကော့ကဲတင်လုံးရွာမှ တစ်ပွဲစားအမေယု၏အကြောင်းကို သိဖူး။ ကြားဖူးရန် ဂျာဿားတင်မြင့်ကိုးရပါသည်။

တစ်ပွဲစား အမေယုအကြောင်း ပြောပြသော ဘီးလင်းမြို့နယ်၊ ကျောက်ရေတွင်းရွာမှ ဦးတင်မြင့်အား ကျေးဇူးတင်ပါသည်။

ဘုန်းပွင့်ထွန်း(မွန်မြည်နယ်)

ပုဏ္ဏားအားလေး

ကာမသားတွေဆိုတော့ ရသာယန အားဆေးကိုလည်း သိသင့်လှပေသည်။ လူသားမျိုးနွယ် ပြန်ပွားရေး၊ ကျန်းမာသန်စွမ်းရေးအတွက် ကျား၊မ တိုင်း တာဝန်ရှိနေကြသည်။

အချို့ အိမ်ထောင်ရေး အဆင်မပြေ မှုများ၊ ဖောက်ပြားမှုများသည် ကာမဂုဏ်ကိစ္စကို ပေါ့ပေါ့တန်တန် သဘောထားကြခြင်း၊ လေစားဂရုစိုက်ရမုန်းမသိခြင်းတို့ကြောင့်လည်း ဖြစ်ကြရသည်။

မိဘများ ကျန်းမာသန်စွမ်းကြပါမှ သားသမီးများအားလုံး မြန်မာတစ်နိုင်ငံလုံး၊ မျိုးဆက်တစ်ခုလုံး ကျန်းမာသန်စွမ်းပြီး ကမ္ဘာနှင့် ရင်ပေါင်တန်းနိုင်ပါသည်။

မြန်မာဝက်နှင့် နိုင်ငံခြားဝက်၊ မြန်မာနွားနှင့်နိုင်ငံခြားနွား ကွာခြားပုံကို နှိုင်းယှဉ်ကြည့်ပါက မျိုးဆက်၏ အရေးကြီးပုံကို တွေ့မြင်ရမည် ဖြစ်ပါသည်။

အချို့က ရသာယန ဆေးဆိုသဖြင့် ဤဆေးသောက်ပြီး ကာမဂုဏ်တွေ သောင်းကျန်းနေမည်။ ရိုင်းစိုင်းမည်ဟု ထင်ကောင်း ထင်တတ်ကြပါသည်။

အမှန်မှာ ခွန်အားတိုးပွားစေသောဆေးဖြစ်၍ ဤဆေးကိုသောက်ထားလျှင်အမျိုးဘာသာသာသနာအကျိုးကို ပို၍ပင် ထမ်းဆောင်နိုင်ပါသည်။

ခွန်အားပြည့်နေလျှင် ကောင်းမှုမှန်သမျှ အလုပ်များကို ပြုလုပ်နိုင်မည်ဖြစ်ရာ ခွန်အားပြည့်ဆေးကို တင်ဆက်လိုက်ပါသည်။ ဆရာ ဦးဝင်းမြင့်၏ ဆေးတစ်လက်ဖြစ်ပါသည်။

ခွေးလေးယားစေ့များကို သန့်ရှင်းစွာ ပြုလုပ်၍ ထောပတ်နှင့် လှော်ရမည် (သို့မဟုတ်) ကြော်ရမည် အမှုန့်ဖြစ်အောင် ထောင်၍ နွားနို့နှင့်သောက်ရသည်။ နွားနို့ဖန်ခွက် (၁)ခွက်၌ ဆေးမှုန့် လက်ဖက်စားဖွန်းသေး (၁)ဖွန်းထည့်၍ တစ်နေ့လျှင် (၁)ကြိမ်၊ (၂)ကြိမ်အထိ လိုအပ်သလို သောက်နိုင်ပါသည်။

• ခွန်အားပြည့်ဝ ကျန်းမာဝပြုံး ကာမအားတိုးစေသောဆေးဖြစ်၍ လက်မလွတ်တမ်း ဆောင်ထားသင့်ပါသည်။

ကျန်းမာကြပါစေ။

ကျော် (ရမည်းသင်း)

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ

အတွက် ရွေးချယ်ပါ ဤဂဏန်း

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ(၁)ရက်နေ့တွင် ဖွင့်လှစ်မည့် အောင်ဘာလေထိပွင့်ပွဲတွင် ထွက်ပေါ်လာနိုင်သည့် ထိဂဏန်းတွဲများအား အောက်ပါအတိုင်း ထွက်ချက်ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

အကြိမ် ၂၉၆
စက်တင်ဘာလ ၉
ခုနှစ် ၂၀၁၃
၂၃၁၈ = ၁၄ = ၅

အကြိမ်၊ လ၊ ခုနှစ် ဂဏန်းများအား တစ်လုံးတည်းဖြစ်အောင် ပေါင်းပါက (၅) ဂဏန်းရသည်။ သို့ဖြစ်၍ ၂၊ ၃၊ ၅၊ ၈၊ ၉ ဂဏန်းများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။
အထူးသဖြင့် ဂဏန်းများကို ၃၊ ၅၊ ၈၊ ၉ ဂဏန်းများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

ဥပမာ

စ...ဆုံး	စ...ဆုံး	စ...ဆုံး	စ...ဆုံး
၃...၂	၅...၂	၈...၂	၉...၂
၃...၃	၅...၃	၈...၃	၉...၃
၃...၅	၅...၅	၈...၅	၉...၅
၃...၈	၅...၈	၈...၈	၉...၈
၃...၉	၅...၉	၈...၉	၉...၉

မှတ်ချက်။ ။ (...)ကွင်းအတွင်းတွင် ၂၊ ၃၊ ၅၊ ၈ ဂဏန်းများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

"အကြိမ်" ဂဏန်းမပါဘဲ "လ" ဂဏန်းနှင့် "ခုနှစ်" ဂဏန်းကိုသာ ပေါင်းပါက (၉ + ၂ + ၀ + ၁ + ၃) = ၁၅ = ၆ ရသည်။ သို့ဖြစ်၍ "၆" ဂဏန်းကိုလည်း ပစ်ပယ်၍ မရပါ။

သို့ဖြစ်၍...

စ... ဆုံး	၃... ၂	၃	၅	၆	၈	၉
၅... ၅	၆	၈	၉	၂	၃	၄
၈... ၈	၉	၂	၃	၅	၆	၇
၉... ၉	၂	၃	၅	၆	၇	၈

ဤလတွင် ကြာသပတေးနှင့် သောကြာသားသမီးများ ထိက်ပွင့်နေပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ မိမိတို့ဒေသရှိ ဗောဓိညောင်ပင် တစ်ပင်အောက်ကို (၃)ရက်တိုင် သန့်ရှင်းရေးလုပ်ပေးပါ။ ထို့နောက် အနီးထိစေတီ ရင်ပြင်တော်ကို ဆက်လက်၍ သန့်ရှင်းရေး လုပ်ပေးပြီး မိမိဗွေးနံ အရပ်၊ ထောင်တွင် မေတ္တာသုတ်ကို သက်စေ့ (၃)ရက်တိုင် ခြစ်ပွား ပူဇော်ပေးပါ။

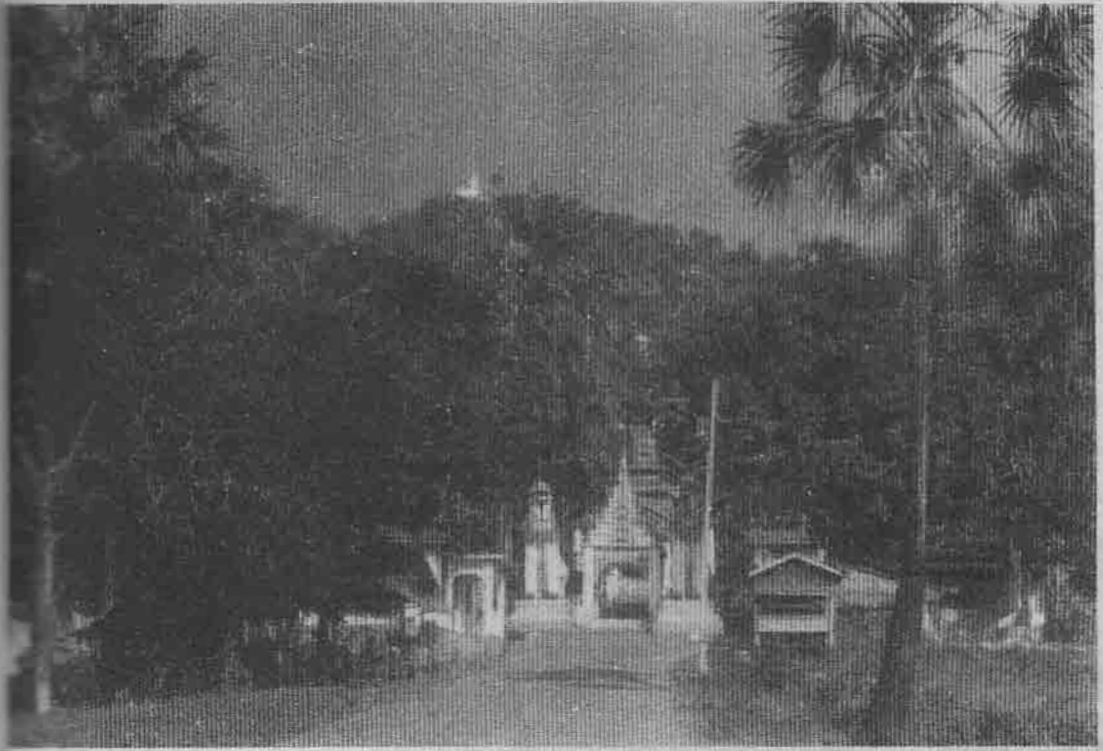
အထက်ပါ အဓိဋ္ဌာန်အောင်မြင်ပြီးပါက မိမိပတ်ဝန်းကျင်ရှိ သက်ကြီးရွယ်အိုများအား ဆေးဝါး၊ အာဟာရ တတ်နိုင်သမျှ လှူဒါန်းပေးပြီး ထိက်စမ်းရန်ဖြစ်သည်။

အထူးဂဏန်း

♦ ၂၃၅၅၆ ♦ ၉၀၈၅၃၅ ♦ ၂၆၁၀၃

ထိက် ပွင့်ပါစေ။
ဆရာရဲထွန်း (အုန်းမာမာ)

သထုံ မြသပိတ်တောင် ဝေဟီနဂါး

ပုဂံပြည်မှ စစ်သူရဲလေးဦးသည် ဆူဇွန်ဘူမိ သထုံပြည်အား လုပ်ကြံရာတွင် သူရဲကောင်းဗျတ္တ၏အကူအညီဖြင့် အောင်မြင်လေသည်။

သာသနာပြုမထေရ် အရှင်သောဏ၊ ဥတ္တရ ဦးဆောင်သော နက္ခာ(၅)ပါးအဖွဲ့မှ ရှင်အရဟံသည် ဆည်း ပုဂံပြည်သို့ ကြွရောက်၍ သာသနာပြုသည်။

သို့သော် ဗုဒ္ဓကိုယ်စား ဓမ္မရတနာ ခြစ်သော ပိဋကတ်သုံးပုံအား ပင့်ဆောင်မည့်အရေးတွင် ကျဆုံးပြီးသော သူရဲကောင်းဗျတ်ဝိက လုံခြုံသော နရာတွင် သိုဝှက်ထားခဲ့လေသဖြင့် ဆက်ကြံကြံရလေသည်။

သူရဲကောင်းဗျတ္တက မရိုးတော် ဆိုစာအား စည်းရုံးကာ ပိဋကတ်တော်

ကံအခွင့် ပွင့်လင်းစေသည့်

စင်္ကြံ

ပေါက်ကံ

ရှင်တော်မူအနီးမှ ဗုဒ္ဓတွေရ်သော မြသပိတ်ဝေဟီတော်

၁၀၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

◆ အချို့ကော့ကလေးများဖြင့် လှပသော ဝေါဟာရများ

◆ ဂုဏ်သု ဝေါဟာရများကိုသိထားနှင့် အဓိပ္ပာယ်ရင့် ရဟန်းတစ်ပါး

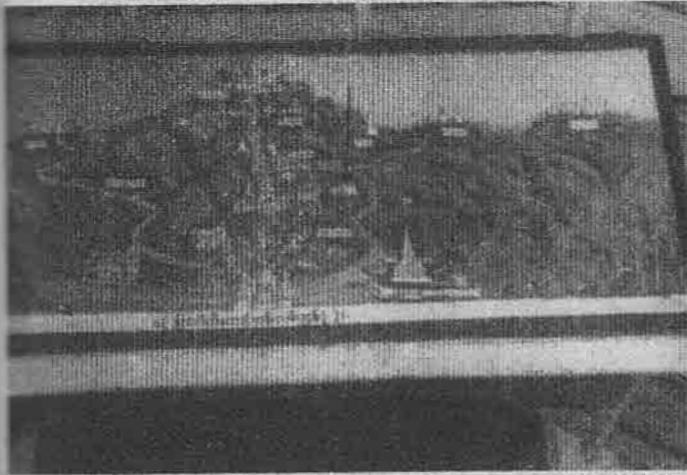
များ စံပယ်ရာကို စုံစမ်းလေရာ မဆိုတက...

‘ဤနေရာအား အတိုပြည့်ရှင်မှ လွှဲ၍ ယည်ယူတစ်ဦးကိုပျံ့ ပပြောပါ။ ပြောပါက တစ်လူအတွင်း အစာရေထိ၍ အသေ ဆိုးကြုံရပါစေဟု ကတိကျိန်စာပြုပီလေပြီ ဟု ဖြေလေသည်။

သာသနာတော် အရှည်တည်ရေး အတွက် သံသရာအရေး ငဲ့ကွက်ပါရန် အတန်တန် နားချလေမှ ယန္တရားစက် ခလုတ် တစ်ဆင်ထားသော ကျောက်တုံးတွင်းမှ ဝိဇ္ဇာကတ်တော်များအား ဖူးမြော်ခွင့် ပြုလေသည်။

သို့သော် ပြည်ကြီးရတနာ လျှိုဝှက်ချက်အား ဖော်ထုတ်သဖြင့် ဖခမည်တော် မြို့ဝန် ဦးအိုကိုယ်တော် မြသပိတ်တောင်တန်း တစ်ခုခုရာနှင့်

◆ သျှောင်ကမ်းဝါခွန်မှ ဝေါဟာရများ

◆ ဝေါဟာရ တည်ထောင်

ဝေါဟာရတွင် ကံပွင့်လင်းခဲ့သည့် အတွေး
ဓမ္မနန္ဒီ(၈၀ နှစ် ဝိကုတ်အမှတ်(၁၀) သတင်း) ◆

ကျောက်ဂူအတွင်းသွင်း အစာရေ ရှိလေသည်။
ဗြတ်၍ အဆုံးစီရင်လေသည်။

မအိုစာသည် မြတ်သော ကုသိုလ်
ကို နှလုံးသွင်း၍ အုတ်တစ်ချပ်စာ
လွှတ်ထားသော လေသာပေါက်ကိုပင်
အလုံပိတ်စေကာ တရားဘာဝနာ စီး
ခြန်းကာ ဘဝအကူးအား ရင်ဆိုင်လေ
သည်။

ဤသည်ကို ရည်ရွယ်၍ ကံပွင့်
ပေါက်မြောက်သောနေရာ “ပေါက်
ဂူ”အား နှောင်းလူတို့က ဥစ္စာပစ္စည်း
ပွားများစေရာ “ပုဂံဂူ”ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်
ခဲ့ကြလေသည်။

သတုံမြို့အား ဆီးမိုးနေသော
မြသပိတ်တောင် စေတီတော် တောင်
ထက်လမ်းမှ ထက်ဝက်ခန့်တွင် (၂၇)
တောင် ရပ်တော်မူစေတီရှေ့ လမ်း
အတိုင်း တောင်နှာမောင်း လျှောက်
သွားပါက သတ္တ သတ္တာဟ ဆင်းတု
တော်များ ထိုမှ သူရသထီရပ်တု
ယင်းမှ ကျော်လွန်၍ ဆဋ္ဌမသတ္တာဟ
ထန်ဆောင်းအနီး တောင်ဆင်းလမ်း
အဆုံးတွင် အဆိုပါ ပေါက်ဂူသို့ ရောက်

သာသနာပြု ပါရမီရှင်
မအိုစာ၏ ရတနာသုံးပါးအား ကြည့်ညို
စိတ်ဖြင့် ကြုံတွေ့အံ့သော သေခြင်း
တရားကို ရဲဝံ့ရင်ဆိုင်ခဲ့ရာ သာသနာ
အာဇာနည်စိတ်ဓာတ် မှတ်ကျောက်ဖြစ်
သော ဤ ပေါက်ဂူတွင် လက်တွေ့
ကျင့်ကြံကာ အကျိုးထူးများ ခံစားရ
သည့် မိုးကုတ် ဓမ္မရိပ်သာမှ ဧေါဓမ္မ
နန္ဒီ (၈၀)နှစ်က အောက်ပါအတိုင်း
ပြောပြခဲ့သည်။

‘အဘွားရဲ့ သားပွင်းက သက်
တော်(၄၀)၊ သာသနာပြု ဘုရားတည်
ရာမှာ အဘွားလဲ ကုသိုလ်ပါဝင်လိုတာ
ကြောင့် အဲဒီပေါက်ဂူတွင်း ဝင်ပြီး
သာသနာပြု ရဟန်းမယ်တော်အဖြစ်
ဝတ္ထုငွေကြေးများ ပါဝင်ရရှိနိုင်စေဖို့
အဓိဋ္ဌာန်ပြုတယ်။ အဲဒီဂူမှာ နေစဉ်
ရက်ဆက်ဆိုသလို အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ကြသူ
မပြတ်ရှိနေလေတော့ စိတ်ရှည်လက်
ရှည် စောင့်ဆိုင်းပြီး ရက်ရှည် အဓိဋ္ဌာန်
ဝင်ရသကွလှ။

ဝေနေယျအားလုံးအပေါ် တူညီ

သော မေတ္တာထားရခြင်းဆိုတဲ့ သိက္ခာ
ပုဒ်အပါအဝင် နဝင်္ဂသီလ (၉)ပါး
သီလကို မကျိုးမပြောက်၊ မပေါက်
မကြားအောင် အားထုတ်ခဲ့ရာမှာ
နောက်ဆုံးတော့ လုံ့လအကျိုး၊ ရတနာ
သုံးပါး တန်ခိုးအာနုဘော်တို့ကြောင့်
ပေါက်မြောက် အောင်မြင်ခဲ့ပါတယ်။
သားတော်ကြီးရဲ့ သာသနာပြုလုပ်ငန်း
စဉ်မှာ အဘွား အလှူခံရရှိငွေ (၁၂)
သိန်းတိတိ ပါဝင်နိုင်ခဲ့ပြီးပြီကွယ်။ ကံ
အခွင့်အလမ်းတို့ ပေါက်မြောက် ပွင့်
လန်းရာ နေရာအမှန်ပါပဲ’

သီလရှင်ကြီး အဘွားဓမ္မနန္ဒီအား
နွတ်ဆက်ကာ ရပ်တော်မူအနီးမှ
ပေါက်ဂူသို့ သွားရောက်ကြရာ
အတက်အဆင်း၊ အကွေ့အိုက်ကလေး
များဖြင့် အလွန်လှပသော နေရာ
ကလေးဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရလေသည်။

မိုးတွင်းအခါ တသွင်သွင် စီးဆင်း
ဟန်တူသော ရေတံခွန်ခံရသေး
ချောက်ကမ်းပါးနံရံတွင် ပုဂံတို

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
၂၀၀၅ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ
ထုတ် စာမျက်နှာ (၂၉၈)တွင်
တင်ပြခဲ့သည့် ထွက်ရပ်ပေါက်
ပုဂ္ဂိုလ် သိဒ္ဓိရှင်၊ မဟိဒ္ဓိရှင်များ
အကြောင်း ဆက်လက်
တင်ပြရလျှင် မဟိဒ္ဓိရှင်၊
သိဒ္ဓိရှင်ပေါက်ဆရာကြီးများနှင့်
ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာဝိသုဒ္ဓိများသည်
ဘဝ ဘဝက

**ဆွေမျိုးတော်စပ်ခဲ့ကြသည်
သံယောဇဉ်ကြောင့်
စောင့်ရှောက်ကြခြင်း၊
မဟုတ်ဘဲ အတိတ်ဘဝနှင့်
ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ ဖြည့်ကျင့်ဆည်းပူးခဲ့
သော သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာတို့ကြောင့်
သာ စောင့်ရှောက်ကြခြင်းဖြစ်၏။**

ထွက်ရပ်ပေါက်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အတွင်းစာညွှန်
ဖြစ်ရန်ကား သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာတို့ကို
အထူးစင်ကြယ်စွာ ဖြည့်ကျင့်ရန် လိုအပ်ပါ
၏။

မဟိဒ္ဓိပညာ အစစ်အမှန်ကို ကျင့်ကြံ
အားထုတ် ရရှိသူတိုင်း စုန်း၊ ကဝေ၊
ဇော်ဂနီ၊ ဇော်ဂနက်၊ နိမိကျသည်
လောကီပညာရှင် စသည့် အမှောင့်
ပယောဂ အမျိုးမျိုးကို နိုင်နင်းစွာ ကုစား
နိုင်၏။ ကျွန်ုပ်လည်း စမ်းသပ်ကုသဖူး
၏။ အခက်အခဲမရှိ ကုသပေးခဲ့ဖူးပါ
သည်။ သို့သော် ဆရာသခင်က...

‘သူယုတ်ဟာတို့နဲ့ ပတွေ့ချင်နဲ့၊ သူယုတ်ဟာ
တွေ့နဲ့တွေ့ရင် သူတော်ကောင်းတရား ပျက်
ကြရတယ်’

ဟု ဆုံးမသဖြင့် အမှောင့်ပယောဂ
ကျခြင်းသည် သူတစ်ပါး၏ ဒုက္ခအား
ကယ်တင်ခြင်းဖြစ်၍ ကုသလိုကောင်းမှု
ရရှိသော်လည်း ပယောဂ ကုနိုင်ရုံမျှ
ဖြင့် မဟိဒ္ဓိပညာ၏ လမ်းဆုံး မဟုတ်

၁၀၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

မဟိဒ္ဓိ

ထွက်ရပ်ပေါက်ပုဂ္ဂိုလ်

သိဒ္ဓိရှင် မဟိဒ္ဓိရှင်များအကြောင်း

သကဲ့သို့ မဟိဒ္ဓိပညာ၏ အဓိက
ရည်ရွယ်ချက်လည်း မဟုတ်ကြောင်း
ကို ကျွန်ုပ် သိခွင့်ရခဲ့ပါ၏။

ကျွန်ုပ်နှင့်တွေ့ကြုံခဲ့ရသည့် ထွက်ရပ်
ပေါက်ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာဝိသုဒ္ဓိများ၊
နတ်မင်းကြီးများ၊ ဘိုးဘိုးကြီးများ၏
အမည်နာမအချို့ကို ကျွန်ုပ် မှတ်သား
ထားမိသမျှ ဖော်ပြပါမည်။

ဖော်ပြခြင်း၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ
မြန်မာနိုင်ငံတွင် ထွန်းကားလျက်
ရှိသော ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာသည်
စစ်မှန်သော ဗုဒ္ဓ၏ အယူပါဒ၊ ဗုဒ္ဓါဝါဒ
ဖြစ်ကြောင်း၊ ဗုဒ္ဓ ဟောကြားတော်
သော သမထ၊ ဝိပဿနာ တရားစင်
တရားမှန်များကို ကျင့်ကြံသူမှန်သမျှ
ပုဂ္ဂိုလ်မရွေး လူမျိုးမရွေး လောကီ

လောကုတ္တရာ နှစ်ဖြာအရာ၌ ခေတ်
အဆက်ဆက် ပေါက်ရောက်အောင်
မြင်ခဲ့ကြသည်များကို သိစေလို၍

ကျွန်ုပ်၏ ကိုယ်တွေ့ဖြင့် အများပြည်သူ
များအား သက်သေပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။
မဟိဒ္ဓိရှင်၊ သိဒ္ဓိရှင်များသည် ရှင်
တော်မြတ်ဘုရား ဟောကြားတော်မူ
သော တရားတော်များနှင့် ဆန့်ကျင်
၍၊ သွေဖည်၍ အယူဝါဒ ဖောက်ပြန်
သော အကျင့်ကို တီထွင်ကျင့်ကြံနေ
နေကြခြင်း မဟုတ်ပါ။ ရှင်တော်မြတ်
ဘုရား ဟောကြားတော်မူသော
သမထ၊ ဝိပဿနာ တရားများကို
သညာသိပ္ပံ ပညာဉာဏ်သိဖြစ်အောင်
ကျင့်ကြံပွားများ အားထုတ်နေကြပါ
သည်။

မိမိတို့ ကျင့်ကြံပွားများ သိရှိခဲ့သမျှ
သော သမထ၊ ဝိပဿနာဆိုင်ရာ
ကိုယ်တွေ့တရားများကို ပါရမီအား
လျော်စွာ တွေ့ဆုံသင့်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်များ
အား ဟောကြားသွန်သင်ဆုံးမလျက်
မဂ်ဗိုလ်နိဗ္ဗာန် ရရှိရေးဟူသော
သံသရာစက်ရဟတ်မှ လွတ်မြောက်
ရေးလမ်းကို ညွှန်ပြခေါ်ဆောင်နေ
ကြသည့် အာစရိယ ဆရာသခင်များ
ဖြစ်ကြကြောင်းကိုလည်း အထူးသိကြ
စေလို၍ ဖြစ်ပါ၏။

ကျွန်ုပ် တွေ့ခဲ့ရသည့်

ဆရာသခင်များနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်များ

ရှင်အဇ္ဈဂေါဏ၊ ရှင်မထီးဆရာ
တော်၊ ဆရာတော် ခင်ကြီးပျော်၊ ဝိဇ္ဇာ
မယိဒ္ဓိဆရာတော်၊ သုညဂါမဆရာ
တော်၊ မကာရန္တဒီပဆရာတော်၊ ဝိဇ္ဇာ
မယဆရာတော်၊ ဈာနလာဘီဆရာ
တော်၊ ဆုကြီးပန်ဆရာတော်၊ ဗားမဲ့
ဆရာတော်၊ ဗားဂရာဆရာတော်၊
သီလဝါဆရာတော်၊ ပညာစက္ကဆရာ

တော်၊ ဓမ္မစက္ကဆရာတော်၊ မနောစက္က
ဆရာတော်၊ မနောမယိဒ္ဓိဆရာတော်။
ပညာမဟိဒ္ဓိဆရာတော်၊ ဝိပဿနာ
ဂူရုဆရာတော်၊ ထွဋ်ခေါင်ဆရာတော်၊
မနေဒွါရဆရာတော်၊ တောင်ဖိလာ
ဆရာတော်၊ ရက်ကန်းစင်တောင်ဆရာ
တော်၊ ရေယဉ်ဆရာတော်၊ သင်္ခါရိက
ဆရာတော်၊ နိဂရဏဆရာတော်။
မေတ္တာရေစင်ဆရာတော်၊ ယောနေ
ဆရာတော်၊ ပညာဓမ္မဆရာတော်၊
ဓာတုပလဆရာတော်၊ အောင်ဓမ္မသိဒ္ဓိ
ဆရာတော်၊ သစ္စပါလဆရာတော်၊
ဘိုးတော်ဦးဝါယမ၊ ဘိုးတော်ဦးပေါက်
ဆိန်၊ ဇောတိပါလဆရာတော်၊ မဟာ
ဂန္ဓာရီဆရာတော်၊ ဝိပဿနာဂူရုဆရာ
တော်၊ ပညာသိဒ္ဓိဆရာတော်၊ ရွှေဒေါင်း
တောင်ဆရာတော် (ကချင်ပြည်နယ်၊
အင်းတော်ကြီး ချောင်းဝရွာ၌ သီတင်း
သုံးခဲ့သော ဆရာတော် ဦးဝိမလဖြစ်ပြီး
ကောလင်းမြို့၊ ခမောက်တောင်တော်၌
ကျင့်ကြံအားထုတ်ကာ ချောင်းဝရွာမှာ
ပင် ထွက်ရပ်သို့ မြန်းကြသည်ဟု သိခဲ့
ရ၏။)

သစ္စပါလမဟိဒ္ဓိရှင် ဘိုးမင်းရာဇာ၊
အဘခေါင်၊ ပထမဘိုးဘိုးအောင်၊
ဘဘမင်း၊ မေတ္တာပါလမဟိဒ္ဓိရှင်၊
ဝိဇ္ဇာမယမဟိဒ္ဓိရှင်၊ ဆေးဝိဇ္ဇာချုပ်၊
ဆေးပျံဝိဇ္ဇာ၊ ဆေးမင်းဝိဇ္ဇာ၊ ဆေးသုံး

ဝိဇ္ဇာ၊ ဆေးပေါင်းဝိဇ္ဇာ၊ ဆေးစုဝိဇ္ဇာ၊
ဆေးကျော်ဝိဇ္ဇာ၊ ဆေးဝါးဝိဇ္ဇာ၊ ဓာတု
ဝိန္ဒမယဆေးဝိဇ္ဇာ၊ ဝိန္ဒာမယဆေးဝိဇ္ဇာ၊
ဆေးသုန္ဒိက ဆေးဝိဇ္ဇာ၊ ပထမဆေး
ဝိဇ္ဇာကြီး၊ ဆေးဝိဇ္ဇာကြီး။

အာဂျင်တာဝိဇ္ဇာ(အိန္ဒိယမျိုး)၊ ဗောဓိ
ဓမ္မဝိဇ္ဇာ၊ လားမားဝိဇ္ဇာ(တိဗက်လူမျိုး)၊
ရှင်တိုဝိဇ္ဇာ(ဂျပန်လူမျိုး)၊ ပိုထိလတလုပ်
ဘိုးတော်(တရုတ်လူမျိုး)၊ သမထဝိဇ္ဇာ၊
စမဝိဇ္ဇာချုပ်၊ စမဝိဇ္ဇာ၊ အင်းဝိဇ္ဇာ၊
ဗေဒဝိဇ္ဇာ၊ ဓာတုဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာပလဝိဇ္ဇာ၊
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ၊ အာဠာကပ္ပဝိဇ္ဇာ၊ စူလမန်
ဝိဇ္ဇာ၊ ပညာဒီပဝိဇ္ဇာ၊ မန္တန်ဝိဇ္ဇာ၊
နေမိန္ဒကဝိဇ္ဇာကြီး၊ သံသေဝိဇ္ဇာ၊ ပြဒါး
ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိယဝိဇ္ဇာ။

ရသေ့ရှင်ပျံ၊ တောပျော်ရသေ့၊
ရသေ့ဦးအောင် (ခေါ်) ဆံရှည်ရသေ့၊
ရသေ့ဦးခန္တီ၊ ရသေ့သူတော်၊ ကုမာရ
ရသေ့။

ဝိဇ္ဇာမယဆေးဝိဇ္ဇာခိုင်၊ မန္တန်မယ
ဆေးဝိဇ္ဇာခိုင်၊ ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာခိုင်၊ ဝိပဿနာ
ဂူရုဝိဇ္ဇာခိုင်၊ ဝိယဝိဇ္ဇာခိုင်၊ မဟာဂန္ဓာရီ
ဝိဇ္ဇာခိုင်၊ ဂန္တိရဝိဇ္ဇာခိုင်၊ မနောဓာတု
ဝိဇ္ဇာခိုင်၊ ဆေးမင်းမဟာဝိဇ္ဇာခိုင်၊
ဆေးမိုးရှင်ပျံဝိဇ္ဇာခိုင်၊ ဂန္ဓာလရာဇဝိဇ္ဇာ
ခိုင်၊ ဂန္ဓာရီဆေးဝိဇ္ဇာခိုင်၊ တေဇော
ပထမဝိဇ္ဇာခိုင်၊ ပညာကုသလဝိဇ္ဇာခိုင်၊
မဟိဒ္ဓိစက္ကဝိဇ္ဇာခိုင်၊ ဂန္ဓလောကဝိဇ္ဇာခိုင်၊
ဝိဇ္ဇာမဟတ္တကဝိဇ္ဇာခိုင်၊ စမသိဒ္ဓိဝိဇ္ဇာခိုင်၊
ဓာတုဝိဇ္ဇာခိုင်၊ လောကီယဝိဇ္ဇာခိုင်၊
မနောဓမ္မဝိဇ္ဇာခိုင်၊ ဇေယျသိဒ္ဓိဝိဇ္ဇာခိုင်။

စမဘိုးဘိုး၊ ခမောက်တောင်ဘိုးဘိုး၊
ရွှေတိဂုံဘိုးဘိုး၊ ကျိုက်ခေါက်ဘိုးဘိုး၊
ကျိုက်ထီးရိုးဘိုးဘိုး၊ သန်လျင်ဘိုးဘိုး၊
ခမဲပြင်ဘိုးဘိုး၊ မန္တလေးတောင်ဘိုးဘိုး၊
ရေတံခွန်တောင်ဘိုးဘိုး (မန္တလေး)၊
ရန်ကင်းတောင်ဘိုးဘိုး (မန္တလေး)၊
အောင်ပင်လယ်ဘိုးဘိုး (မန္တလေး)။

သိုက်ချုပ်ဘိုးတော်(ကျွန်ုပ် မှတ်သားမိ သမျှသာ)

အသူရိန်နတ်မင်းကြီး၊ ဟေမဝန္တာ နတ်မင်း၊ သုမင်္ဂလာနတ်မင်း၊ ရုက္ခနတ် မင်း၊ လောကဒီပံနတ်မင်း၊ သစ္စာဒီပံ နတ်မင်း၊ စတုဂီရိနတ်မင်း၊ သံသုမာ နတ်မင်း၊ သုဘောဓဗ္ဗနတ်မင်း၊ ကုသလ ဓဗ္ဗနတ်မင်း၊ ဟေမာဂီရိနတ်မင်း၊ ဒေဝ ဩသနနတ်မင်း၊ ဝိသကြါနတ်သာ၊ အင်းလေးစောင့်နတ်မင်း၊ အင်းတော် ကြီးဒေသစောင့်နတ်မင်း၊ နဂါးတို့အား အစိုးရသောနတ်မင်း၊ သမုဒ္ဒရာစောင့် နတ်မင်း၊ ဒေဝရက္ခတနတ်မင်း၊ ပုပ္ပါး တောင်ပိုင်၊ စစ်ကိုင်းတောင်ပိုင်၊ တန့် ကြည့်တောင်၊ တောင်ပိုင်၊ ဖိုးဝင်း တောင်၊ တောင်ပိုင်၊ ဖိုးဦးတောင်၊ တောင်ပိုင်၊ ကျောက်ဆည်တောင်ပိုင် နတ်မင်းများ ဖြစ်ကြပါသည်။

နတ်မင်းကြီးများသည် မဟိန္ဒာရှင်စဉ် အား ချီးမြှင့်အားပေးရုံမျှသာ မေတ္တာ ကြွေရောက်ကြခြင်းဖြစ်ပြီး တောင်ပိုင် နတ်မင်းများမှာ ကျင့်ကြံအားထုတ်ရာ နယ်မြေဒေသအရ အထူးဂရုပြုရမည့် မြေပွဲသင်္ကေတများကို သိရှိရန် ကြွေရောက် သတိပေးကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ မုန့်လ် များ ကြွေရောက်သည့်အခါတိုင်း အမည် မှာမကို ထုတ်ဖော်ပြောပြအပ် ရှိပါပြန် သာ ကျွန်ုပ် မှတ်တမ်းတင်နိုင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ် ပါသည်။

ဝိဇ္ဇာရှစ်သောင်း ဆရာပေါင်းဟု အဆိုရှိသဖြင့် ကျွန်ုပ်တွေ့ခွင့်ရပြီး မှတ်မိသမျှ မှတ်တမ်းတင်ထားသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ကျွန်ုပ် မတွေ့ရသေးသော ပုဂ္ဂိုလ်များ မည်မျှ ရှိမည်ကိုလည်း သိနိုင်ကြပါ၏။ စစ်ကိုင်း တောင်ရိုး ပတ္တမြားစေတီ၌ ကျင့်ကြံ အားထုတ်စဉ်က...

‘မိသည် ပကြာပီက ပေါက်ရောက်ခဲ့သော ဝိဇ္ဇာတစ်ပါးဖြစ်သည်။ သိရှိရန် ကြွေရောက် ချီးမြှင့်ခြင်းဖြစ်သည်’

၁၁၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂစင်း

ဟု မိန့်ကြားပြီး ပြန်ကြွသွားပါသည်။
“ကျင့်ရင် ပေါက်ရောက်ကြစပြု”

ဟု အားပေးချီးမြှင့်လို၍ ကြွေရောက်ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း ကျွန်ုပ် မှတ်ယူမိပါ၏။ ဤသည်ကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ကျင့်ကြံပေါက်ရောက်ဆဲ ပုဂ္ဂိုလ်များ ပေါက်ရောက်အောင်မြင် လတ္တံ့သော ပုဂ္ဂိုလ်များ မည်မျှ ရှိမည်ကိုလည်း မှန်းဆသိနိုင်ကြပါ၏။

မဟိန္ဒာကျင့်စဉ်တစ်ခု၌ ဆရာသခင် မှ...

‘နန္ဒပုဂ္ဂိုလ်ကို သိတင်သုံးပြီးနောက်ပျက် သည့် ရုပ်ပဟာယဿပထေရ် အမှုရှိသော ရဟန္တာအရှင်သူပြတ်တို့အား ရည်ပန်း၍ ဖူးမြော်ကန်တော့လေ’

ဟု မိန့်ကြားသဖြင့် သက်တော် ထင်ရှား ရဟန္တာအရှင်သူမြတ်တို့အား ကြည်နူးဝမ်းသာစွာဖြင့် မနောကြည်စွာ အာရုံယူဦးချ ကန်တော့ခဲ့ရသဖြင့် ဆန္ဒာ ဝိပတိ၊ ဝိရိယာဝိပတိ၊ ဝိတောဝိပတိ၊ ဝိမံသာဝိပတိတည်းဟူသော ပဋ္ဌာန်း ဒေသနာတော်ပါ အဝိပတိပစ္စယော တရားတော်အရ ကျင့်ကြံအားထုတ်ရာ ၌ အဝိပတိတင်၍ ကျင့်ကြံနိုင်ပါလျှင် အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်ကြသည့် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ထူးများပင် ပေါ်ထွန်းနိုင် သော သာသနာတွင်းကာလ မဟုတ် ပါလော။

မဟိန္ဒာရှင် သိဒ္ဓိရှင်များသည် ဘာသာ

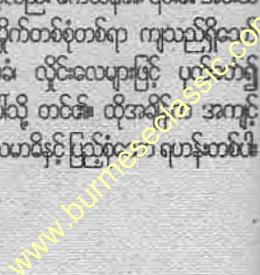
စကား အမျိုးမျိုးကို တတ်ကျွမ်းကြ၏။ အထက်ဖော်ပြပါ ပုဂ္ဂိုလ်များထဲမှ အာရှင်တာဝိဇ္ဇာသည် ကြွေရောက်လာ သည့် အခါတိုင်း မဟိန္ဒာကျင့်စဉ်နှင့် ပတ်သက်၍လည်းကောင်း၊ သမထ ဝိပဿနာဆိုင်ရာ တရားများကို ဟော ကြားသည့်အခါ၌ လည်းကောင်း၊ အင်္ဂလိပ်ဘာသာ စကားဖြင့် ဟောပြော လေ့ရှိပြီး တစ်ခါတစ်ရံမှသာ မြန်မာ ဘာသာဖြင့် ပြောလေ့ ရှိပါသည်။

အာရှင်တာဝိဇ္ဇာသည် ပထမဦးဆုံး ကြွေရောက်စဉ်က အိန္ဒိယနိုင်ငံ မဒရပ် မှ ကြွေရောက်လာကြောင်းနှင့် ပန်ဂျပ် ဒေသမှ ထွက်ရပ်ပေါက်ခဲ့ကြောင်း တို့ကို အသိပေးမိန့်ကြားဖူးပါသည်။

ပိုထိလဘိုးတော် (တရုတ်လူမျိုး)၊ လားမားဝိဇ္ဇာ(တိဗက်လူမျိုး)၊ ရှင်တို ဝိဇ္ဇာ(ဂျပန်လူမျိုး)တို့ကမူ မြန်မာ ဘာသာစကားဖြင့်သာ ပြောလေ့ ရှိပါ သည်။ အဘခေါင်လည်း အင်္ဂလိပ် ဘာသာဖြင့် တစ်ကြိမ်သာ မိန့်ကြား ပူးပြီး အများအားဖြင့် မြန်မာဘာသာ ဖြင့်သာ ပြောလေ့ရှိသည်။

ဤနေရာတွင် အလျဉ်းသင့်၍ ကချင်ပြည်နယ် အင်းတော်ကြီး ဒေသရှိ ရွှေမဂ္ဂူ ရေလယ်ဘုရား အကြောင်းကို ထွက်ရပ်ပုဂ္ဂိုလ် ရွှေဒေါင်းတောင် ဆရာတော်မှ ကျွန်ုပ် အား မိန့်ကြားခဲ့သော စကားအတိုင်း တင်ပြလိုပါသည်။

‘အတိတ်သေ ဂွေခွဲသော နှစ်ပေါင်းများစွာ က အင်းတော်ကြီးနယ်ရှင်သည် တန်ခိုး ကုဒ္ဓိပိဒ်အားဖြင့်လည်း ကြံ၏။ ဟန်ဟန် အားဖြင့်လည်း ခက်ထန်၏။ ၎င်း၏ အင်ဆံ သို့ အပိုက်တစ်စုံတစ်ရာ ကျသည်ရှိသော် သည်းမခံ လှိုင်းလေများဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌ ကမ်းပေါ်သို့ တင်၏။ ထိုအခါ၌ပင် အကျင့် သီလ သမာဓိနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းတစ်ပါး

သည် အဓိဋ္ဌာန်စခန်းဝင်ရန်အတွက် အင်ကြီး
 အလယ်သို့ လှေငယ်ဖြင့် ဖြတ်ကျော်
 အင်တော်ကြီးနယ်ရှင်မှ လှိုင်းလေများ ပြင်း
 ထန်စွာ တိုက်ခတ်လျက် ဖျက်၏။
 ထိုအရာကိုလည်း ထိုရဟန်း၏ သီလ
 သမာဓိဖြင့် အောင်နိုင်၏။ ထိုမှပြင် ဖရံသေး
 အလှူကောင်းကင်တစ်ခုလုံး မောင်အတိရ
 လျက် ဖျက်ပြန်၏။ ထိုအရာကိုလည်း ထို
 ရဟန်း၏ သီလ သမာဓိဖြင့် အောင်မြင်ခဲ့
 ပြန်၏။
 ထိုရဟန်း အဓိဋ္ဌာန်အောင်မြင်ခဲ့သော နေရာ
 တွင် နောင်တွင် သံသောင် ပေါ်ထွန်းခဲ့၏။
 သံသောင်ပေါ်ထွန်းခဲ့သော ထိုအောင်မြေ
 နေရာ၌ စေတီ တည်ထားကိုးကွယ်ကြခြင်း

ဖြင့် နောင်တွင် ရွှေပူဇော် ဖြစ်ပေါ်လာခြင်း
 ဖြစ်၏။ ဤမှဆိုလျှင် သင်္ဂြိုဟ်
 ဟု မိန့်ကြားကာ ပြန်လည်ကြွသွား
 ပါသည်။ ယခုအခါ အင်းတော်ကြီး
 နယ်ရှင်မှာ ခက်ထန်ကြမ်းတမ်းခြင်း
 မရှိတော့ဘဲ ရွှေမဉ္ဇူဘုရားကြီးအား
 အစဉ် စောင့်ရှောက်လျက်ရှိကြောင်း
 နှင့် ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာ
 သုံးပါးကို ကြည်ညိုလေးမြတ် ပူဇော်
 ဧဇြိဖြစ်ကြောင်း။ နောင်တွင်မှ ကျွန်ုပ်
 ကျင့်စဉ်တစ်ခု၌ သိခွင့်ရခဲ့ပါကြောင်း
 တင်ပြရင်း ကျွန်ုပ်၏ တင်ပြချက်များကို
 ခေတ္တ ရပ်နားခွင့်ပြုပါရန်နှင့်...။
 ကျွန်ုပ် အဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ် ဝင်ခဲ့ရသော

နေရာဒေသများ၊ ဆရာသခင်များ၊
 ဟောကြားသော သမထ၊ ဝိပဿနာ
 ဆိုင်ရာ ဟောပြောချက်များ၊ အခြား
 သိခွင့်သိထိုက်သည်များကိုလည်း ကျွန်ုပ်
 ၏ ကိုယ်တွေ့ မဟိဒ္ဓိကျင့်စဉ်မှတ်တမ်း
 များအရ မှတ်မီသမျှ (အထူးလျှို့ဝှက်
 ကျင့်စဉ်များမှအပ) အလျဉ်းသင့်သလို
 တင်ပြသွားပါဦးမည် ဖြစ်ပါကြောင်း။
 ဗုဒ္ဓသာသနာ ရောင်ဝါ ထွန်းလင်းပါ
 စေ။
 ဆရာသခင်များအား ဦးညွတ်
 လျက်...

မင်းသစ္စာ

နေရုပ်သိပိတ မပါဘဲ၊ ဘေးပါးစာပူဇာ လေးပျို့သော "မင်းသစ္စာ" အပည့်ဘ် ကျင့်စဉ်စတုရကဏ္ဍစု ပုဂ္ဂိုလ်သင်ဗျာ...

ထွက်ရပ်ပေါက်နှင့် ဝိဇ္ဇာလောကအကြောင်း အတိုင်းအတာတစ်ခုထိ အကျွမ်းဝင် သိရှိပညာဟု ယုံကြည်ပါသည်။ သို့
 ဖြစ်၍ နောင်လာနောက်သား ကျင့်စဉ်စခန်းပုဂ္ဂိုလ်များအတွက် ဆောင်ရန်၊ ရှောင်ရန်၊ သိရန်များကို တတ်နိုင်
 သမျှ ရေးသားပေးပို့ ပါရမီဖြည့်ဆည်းပေးပါရန် မေတ္တာရပ်ခံ ပန်ကြားအပ်ပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့်...

ဦးကျော်စိုးသိန်း

စာတည်းချုပ်

နက္ခတ္တဒုတိယမြို့နယ်ဦးထွန်း

အမှတ် ၂၃၃၊ (၂၃)လမ်း၊ ဝန်းဆံ့ဆန်းစာတိုက်၊ ရန်ကုန်မြို့။

စာမျက်နှာ (၁၀၇)မှ အဆက်

ကျောက်သားအား ထွင်းဖောက် တည်ရှိသည့် ပေါက်ဂူ
 ကလေးသည် အကျယ်(၅)တောင်ခန့် လူတစ်ရပ်ချောင်ချီ
 စွာ သွားလာနိုင်လောက်အောင် မြင့်သည်ကို တွေ့ရသည်။
 ဂူနံရံတွင် ဉာဏ်တော်(၅)ပေခန့် ရှိသော ကြေးသွန်း
 ကိုယ်တော်တစ်ဆူ စံပယ်နေသည်ကို မှူးတွေ့ရသည်။
 ရှေ့တော်မောက်တွင် ရဟန်းတစ်ပါး ပုတီးစိပ်ပွားများနေ
 သည်ကို မြင်ရသည်။
 ဂူ၏ လက်ယာဘက်နံရံကား မအိုစာဘဝ လွတ်မြောက်
 ရာ ဂူငယ် အပိတ်ဖြစ်ကြောင်း သိရှိရသည်။ ဂူ အနီး
 လက်တစ်ဖောင်ခန့်အမြင့်ရှိ ကျောက်နံရံတွင် အုတ်တစ်ချပ်
 ဖမာဏရှိသော အလုံပိတ် တွင်းချိုင့်ငယ်ကို တွေ့ရသည်။
 မအိုစာ၏ အဓိဋ္ဌာန်နှင့် သတ္တိထူးကို ကိုယ်စားပြုသော
 အလုံပိတ်လိုက်သည် လေဝင်ပေါက်ငယ် ဖြစ်လေသည်။
 ဂူအတွင်း၌ ကျင့်ကြံနေသော ဦးပဋ္ဌင်း၏ ပုတီးသံ
 ထဂျောက်ဂျောက်ကိုသာ ကြားရ၍ ပကတိငြိမ်သက်နေ

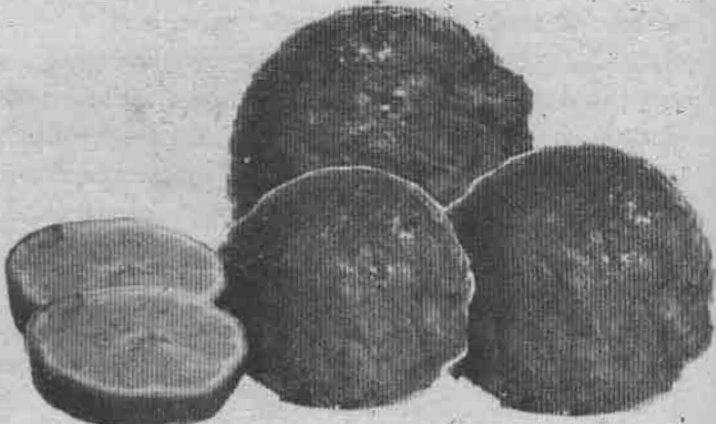
ပေသည်။
 ဂူအတွင်းရှိ ဆင်းတုတော်ရှေ့တွင် ရှိခိုးကန်တော့စဉ် မှိတ်
 ထားသော မျက်ကြည်လွှာပေါ်၌ ထုံးဖွေးဖွေး စေတီပုထိုးများ၊
 ရွှေသင်္ကန်းရောင် ပြောင်ပြောင်လက်လက်ဖြင့် ဆင်းတု၊
 ရုပ်ပွားတော်များအား မဆုံးနိုင်အောင် ပူးမြင်ရလေသည်။
 အတူလိုက်ပါလာသော ကိုမင်းဇော်၊ ကိုဝင်းမြင့် စသည်
 ဘုရားဖူးများလည်း ဤသို့ပင် ခံစားတွေ့မြင်ရကြောင်းပြောပြ
 ကြသည်။
 အကယ်ပင် ကံအခွင့်ပေါက်မြောက် ပွင့်လင်းစေသော
 ပေါက်ဂူ(ပုဂံဂူ)ပင်တည်း။
 လောကီ၊ လောကုတ် အခက်အခဲ အကျပ်အတည်းများမှ
 ရှုန်းကန်နေကြရသည့် ပုထုဇဉ်၊ သူတော်စင်ပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်း
 တို့အတွက် ကျင့်ကြံပေါက်မြောက် အောင်မြင်ဖွယ် နိမိတ်ထူး
 များရရှိသည့် ပေါက်ဂူအား အခါအခွင့်သင့်ပါက သွားရောက်
 သင့်လှပေသည်။

စင်ညိုငယ်

လခစားဝန်ထမ်းဖြစ်တဲ့ ကျွန်တော် တို့ မိသားစုဟာ လခအပြင် အပိုဝင်ငွေ ရရှိဖို့ နည်းလမ်းမျိုးစုံ လုပ်ကိုင်ခဲ့ရပါတယ်။ အဆင်ပြေလိုက်၊ မပြေလိုက်နဲ့ ရှိခဲ့တယ်။ ခုတော့ ဝန်ထမ်းအလုပ်လဲ မပျက်၊ သားသမီးတွေလဲ အိုးမကွာ အိမ်မကွာ ကျောင်းစရိတ်လဲ ရှာရင်း တစ်ပိုင်တစ်နိုင် အလုပ်ကလေး ရရှိခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီအလုပ်ကတော့ ရှောက်ယိုထိုးပြီး ရောင်းချတဲ့အလုပ်ပါ။ စားသောက် ကုန်ပစ္စည်းတစ်ခုဟာ စားချင်စဖွယ်၊ အန္တရာယ်မရှိ၊ ကျန်းမာရေးကင်း၊ စေတနာထား ရောင်းချစားသောက်ရင် အကျိုးပေးပါတယ်။

ကျွန်တော့်ရဲ့ အိမ်ခြံထဲမှာ ရှောက်ပင်ငါးပင် ရှိပါတယ်။ ရာသီမှန်၊ မြေမှန်၊ ဆေးဝါးမှန် ပြုပြင်ပေးမှုကြောင့် အသီးများစွာ တင်ပါတယ်။ အလုံးများကို

ရှောက်ယို

ထိုးစားရအောင်

ဖောက်သည်နဲ့ ခူးရောင်းနေရင်းမှ တစ်နေ့ ဇနီးဖြစ်သူမှ လက်ဆောင်ပေး၍ရသော ရှောက်ယိုကို ရေခွေးဖြင့်မြည်းရင်း မိမိမြဲမှ ကုန်ကြမ်း ရှောက်သီးများ ကုန်ချောအဖြစ် ခုလို ယိုမျိုးထိုးပြီး ရောင်းချရရင်ဆိုတဲ့ အတွေးဝင်ခဲ့ပါတယ်။

ဒီအတွေးကို အကောင်အထည်ဖော်ဖို့ စိတ်ရင်းမှန်ဖြင့် ညွှန်ပြကူညီပေးသော ညီငယ် ကျော်ဌေးဦး(ငှက်ကြီး)တို့ လင်မယားကို မှတ်တမ်းပြု ကျေးဇူးတင်ရပါတယ်။

အနည်းငယ် ပြုလုပ်ပုံဖြင့် အချိုးအစား ထည့်နိုင်ရန် တင်ပြလိုက်ပါတယ်။

ရှောက်သီး၊ မနုမရင် အရည်သွက် (၁၀)လုံးကို ထက်ခြိပ်ခွဲ၍ အရည်ညှစ်ပါ။ ညှစ်ပြီးသား အခွံအတွင်း အပြုပြင်များ၊ ခွာထုတ်ပစ်ပါ။ အခွံများကို တစ်လက်မ၊ နှစ်လက်မ အရည်နဲ့ ပီခြစ်ဆံသာသာအရွယ် စားဖြင့် လှီးထားပါ။ (ရေမဆေးပါနှင့်။)

ရေခွေးကျိုရာ၌ ရှောက်ခွံပြုပ်ရ ချိန်ဆပြီး ကျောက်ချပ် မှန်ကူညီပေး နှစ်စေ့နှင့် ကွမ်းစားထုံး ကွမ်းသီးလုံးနှင့် ထည့်၍ကျိပါ။ ဆွပက်လာရင် လှီးထားသော ရှောက်ခွံများ ထည့်ပွေ့၍ အဖုံး ပြန်အုပ်ပါ။ ရေခွေး ပြန်ဆူလာရင် ရှောက်ခွံအဆန်လေးများ ကြည်လဲလဲ ဖြစ်လာပါက ဆန်ခါထဲထည့် ရေအေးလောင်၍ စစ်ထားပါ။ အအေးပြန် လေသလပ်အောင် နှစ်ခါလောက် ပွေ့နှောကပ်ပေးပါ။

သကြား (၁၀)ကျပ်သားကို ရှောက်ရည်နဲ့ရောပြီးကျိပါ။ ဆားအနည်းငယ် ထည့်ပါ။ ပျစ်ချွဲလာရင်တော့ စစ်ထားသော ရှောက်ခွံများထည့်၍ သမအောင် ပွေ့ပါ။

အစေးပေါက်၍ စေးလုံးလာရင် လင်ပန်း (သို့မဟုတ်) ပလတ်စတစ်စပေါ် ပြန်သွန်ပြီး အအေးခံပါ။ အဝါနုရောင် ကြည်လဲလဲနဲ့ ရာသီမရွေး စားချင်စဖွယ် ရပါပြီ။ အချိုကြိုက်၊ အချဉ်ကြိုက်ကိုတော့ သကြားချိန်ထည့်ပါ။

|| အောင်မှတ်(မြစ်ရိုးတန်း) ||

ရှေးဟောင်း ယဉ်ကျေးမှု အမွေအနှစ် ဒေသဖြစ်သော ရခိုင်ပြည်နယ်၊ မြောက်ဦး မြို့တွင် ယဉ်ကျေးမှုဝန်ကြီး ဌာနရှေးဟောင်းသုတေသန ဦးစီးဌာနမှ ရှေးဟောင်း အဆောက်အအုံ၊ ဘုရား၊ ပုထိုးများကို နှစ်စဉ်လိုလို ထိန်းသိမ်း မွမ်းမံလျက် ရှိပါ သည်။

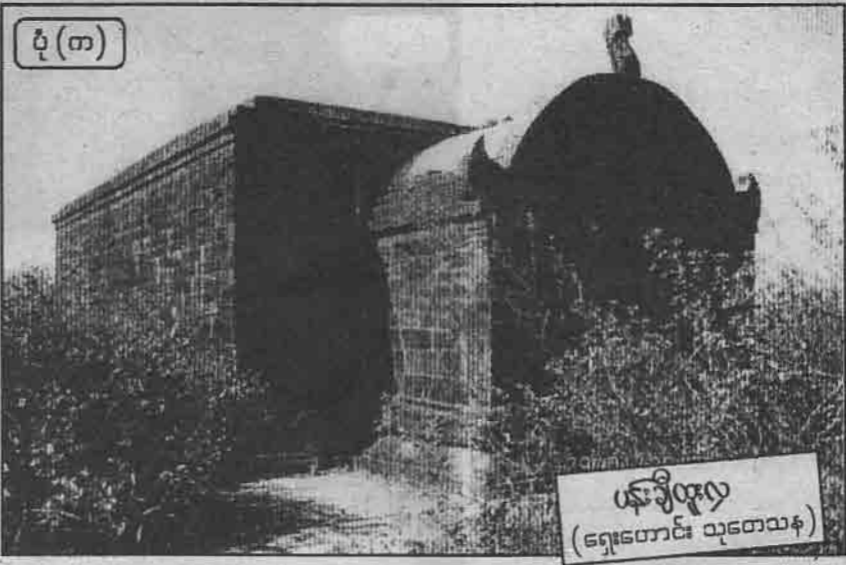
ထိုသို့ ထိန်းသိမ်းမွမ်းမံ လျက် ရှိသည့်ထဲမှ ယခု နှစ်တွင် မိဖုရားကြီးဂူတော် ကိုလည်း ထိန်းသိမ်းမွမ်းမံနေ ခဲ့သည်။

မိဖုရားကြီးဂူတော်ကို မြောက်ဦးမြို့ နန်းတော်ရာကုန်း၏ အရှေ့ဘက် တစ်မိုင်ခန့် ပေ (၅၀)သာသာ မြင့်သော မြို့ရိုးတံတိုင်း တောင်ကုန်းပေါ်တွင် တွေ့ရှိနိုင်ပါသည်။ ကိုးသောင်းပုထိုး တော်ကြီး၏ အနောက်ဘက် ဘုရား အုပ်စေတီတော်ကြီး၏ အရှေ့မြောက် ဘက်တွင် ကျရောက်ပါသည်။

ဤမိဖုရားကြီးဂူတော်ကို ကိုးသောင်း ပုထိုးတော်ကြီး၏ ကောင်းမှုရှင် ဆုရင်မင်းဋီကာ (မင်းတိက္ခာ)၏ မိဖုရားခေါင်ကြီး စောသန္တာက မြန်မာ သက္ကရာဇ် ၉၁၅ ခုနှစ်(ခရစ်နှစ် ၁၅၅၃ ခုနှစ်)တွင် တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့ ကြောင်း မြောက်ဦးမြို့ ထင်ရှားသော ဘုရားများသမိုင်းက ဆိုပါသည်။

မိဖုရားကြီး စောသန္တာ လှူဒါန်းခဲ့ သော ဂူဖြစ်သောကြောင့်လည်း မိဖုရား ကြီးဂူဟူ၍ ခေါ်တွင်ခြင်းဖြစ်သည်ဟု ဆိုရပါသည်။

မိဖုရားကြီးဂူကို ထိန်းသိမ်းမွမ်းမံမှု ပြုမိ တောရှင်း၊ သန့်ရှင်းရေး လုပ် လျက်သောအခါ အောက်ပါ ပုံ(က)

ပုံ (က)

ယဉ်ကျေးမှု
(ရှေးဟောင်း သုတေသန)

မိဖုရားကြီးဂူ

အတိုင်း တွေ့ရှိရပါသည်။

* * *ပုံ(က)

လိုဏ်ဂူတော်၏ အပြင်ဘက် အောက်ခြေ အရှေ့ အနောက် အရှည် ပေ(၃၀)ခန့် တွေ့ရှိရပါသည်။ အရှေ့ ဘက်သို့ ထိုးထွက်သွားသော မှစ် အထွက် အရှည်မှာလည်း (၇)ပေရှိပါ သည်။ ဂူအပြင် ဖောင်းလုံး အပေါ်ပိုင်း ခါးလယ်လောက်တွင် (၂၇)ပေ ရှိပါ သည်။

ဂူအပြင် တောင်မြောက် အောက်ခြေ အကျယ်မှာ (၂၄)ပေရှိပြီး ဖောင်း အထက် ခါးလယ်အကျယ်မှာ (၂၁)ပေ ခန့် ရှိပါသည်။ ဂူတော်အမြင့်မှာ (၁၃) ပေခန့် ကျန်ရှိပါသေးသည်။

အပေါ်ပိုင်းလိုဏ်ဂူတော် ခေါင်မိုး တော့ မတွေ့ရှိရတော့ပါ။ ပြိုပျက်နေ သော ဂူနံရံသာ ကျန်ရှိနေသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ ဂူတော်တစ်ခုလုံးကို သဲကျောက်တုံး၊ သဲကျောက်ခဲများဖြင့် တည်ဆောက်ထားခဲ့သည်ကို တွေ့ရှိရ

ပါသည်။

ဂူတော်အရှေ့ရင်ပြင်တွင် အချင်း (၇)လက်မ၊ မြေပေါ်အမြင့် (၃)ပေခန့် ရှိ၍ ရင်ပြင်တွင် စိုက်ထူထားသော သိမ်တိုင်ကိုလည်း တွေ့ရှိရပါသည်။

များသောအားဖြင့် ရခိုင်ပြည်နယ် စေတီပုထိုးဟောင်းများတွင် အဆောက် အအုံနှင့် ရင်ပြင်တော်တစ်ခုလုံးကို သိမ်သမုတ်ပြီး ထားခဲ့သည်များကို လေ့လာတွေ့ရှိရပါသည်။

ပုထိုးသိမ်၊ ဂူသိမ်၊ စေတီသိမ်ဟု ပင် ခေါ်ဆိုရမည့် အနေအထားမျိုး တွေ့ရှိရပါ၏။

ဂူရင်ပြင်တော် အရှေ့မြောက်ဘက် ထောင့် မဟာရံတံတိုင်းနားတွင် အမြင့် (၅)လက်မ၊ အချင်း (၁၀)လက်မခန့်ရှိ ပြီး ဖောင်းရစ်သုံးဆင့်ပါသော ကျောက် ဆစ်လက်ရာ အစိတ်အပိုင်း လေးခုကို လည်း တွေ့ရှိရပါသည်။

အလယ်တွင် တွင်းပေါက်ဖြင့် လှေ့ရှို ရပါသည်။ သိုက်ဆရာများ လက်ချက်

www.burmeseclassic.com

ကြောင့် ဌာပနာတိုက်ခန်းမှ ထွက်ကျ လာသော ဓာတ်တော်အိုးအစိတ်အပိုင်း (သို့မဟုတ်) ဂူတော်၏ အညွန့်ဖြစ်မည် ဟု ယူဆဖွယ် ရှိပါသည်။

ဂူတော်ရှေ့ ရင်ပြင်တွင်လည်း အမြင့်(၁)ပေ၊ အချင်း(၁၁)လက်မခန့်ရှိ သိမ်တိုင်ထိပ်လိုလို ကျောက်လုံး တစ်လုံးကိုလည်း တွေ့ရှိရပါသေး သည်။

လိုဏ်ဂူတော်ထဲတွင်လည်း အောက် ပါ ပုံ(၁) ဆင်းတုတော်နှင့် ပလ္လင်တော် ကို ရှေးမှုအတိုင်း သဲကျောက်မာဖြင့် ထွင်းထုထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

* * * ပုံ(၁)

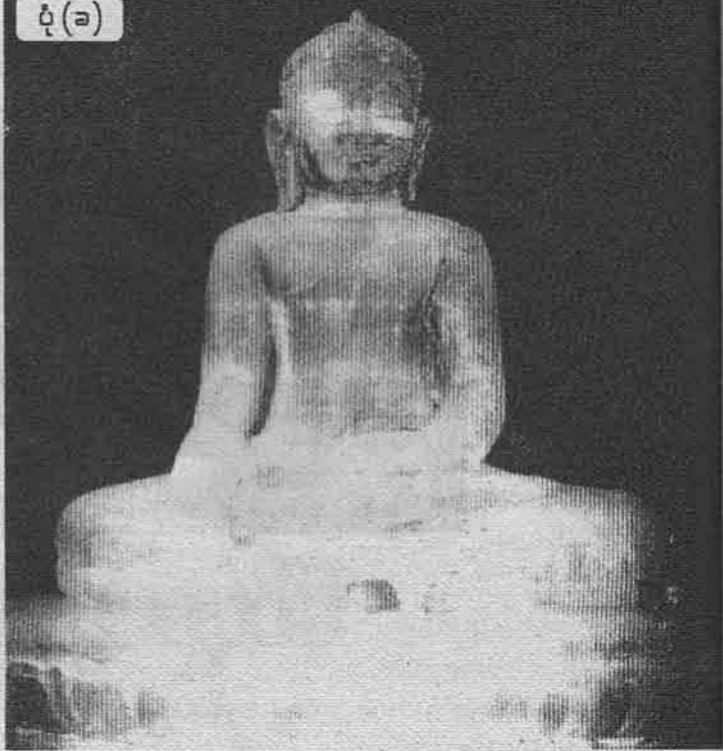
လိုဏ်ဂူတော်ထဲမှ တွေ့ရှိရသော ဆင်းတုတော်ကြီး၏ ဉာဏ်တော်အမြင့် မှာ (၁၀)ပေ၊ ပခုံးစွန်းနှစ်ဖက် အကျယ် (၅)ပေခန့်နှင့် ဒူးစွန်းနှစ်ဖက် အကျယ် (၈၁)ပေခန့် ရှိသည်ကို တိုင်းထွာတွေ့ ရှိရပါသည်။

ပုံ(၁) ကျောက်ဆင်းတုတော် ကြီးကို မူလ လှူဒါန်းခဲ့သော ကုသိုလ် ရှင်က တစ်ဆူလုံး ရွှေသင်္ကန်းအစစ်ကို ကပ်လှူခဲ့ဟန် တူပါသည်။ ယခုလက်ရှိ အခြေအနေအထိ ရွှေမှုန့်နှင့် သစ်စေး များ ကပ်ကျန်နေသေးသည်များကို တွေ့ရှိရပါသည်။

ဘုရားဆင်းတုတော်ကြီး၏ ဦးတော် ရှိ နဖူးသင်းကျစ်တော်မှာ သေးသေး ပြားပြားလေးသာ တွေ့ရှိရပါသည်။ နဖူး သင်းကျစ်တော်အပေါ်ပိုင်း ဦးတော် တစ်ခုလုံးကို ဝိန္ဒူများအဖြစ် ပုတီးလုံး များနှင့် တန်ဆာဆင်အသုံးပြုထား သည်ကို ဖူးတွေ့ရပါသည်။

မျက်နှာတော်ရှိ မျက်လုံးနှစ်ဖက် စလုံးမှာ ဖောက်ထားသည်ကို တွေ့ရှိရ ပါသည်။ လက်ဝဲဘက် နားတော်အပေါ် ပိုင်း ပဲ့နေ၏။ နားတော်နားခွက်ထဲမှ

ပုံ(၁)

အရေးအကြောင်းများမှာ ပကတိ လူ့သဘာဝအတိုင်းပင် ဖူးတွေ့ရပါ သည်။ လိုင်းရစ်လည်း သုံးရစ်တွေ့ရှိရ ပါ၏။

ဆင်းတုတော်ကြီး၏ သင်္ကန်းဝတ် ဆင်ထားပုံမှာ သင်္ကန်းစကို ရှေ့သို့ ခွချပြီး သင်္ကန်းရစ်ကို နို့ပုံးအောင် အရစ်ဖော်ထားပါသည်။ ခါးတွင် အတွင်းမှ သင်းပိုင်အလိပ်ပုံသဏ္ဍာန် မို့၍ပေါ်လွင်အောင် ဖော်၍ ထွင်းထု ဝတ်ဆင်ထားပါသည်။

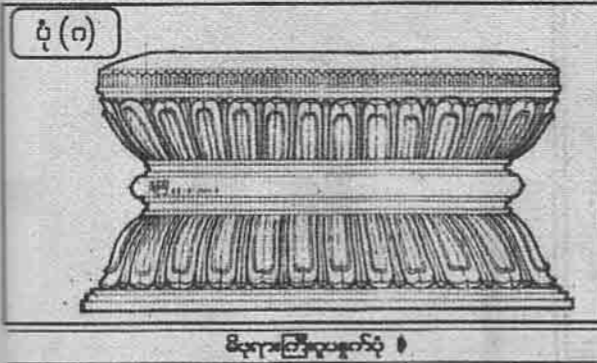
ခြေတော် လက်ဝဲ၊ လက်ယာတွင် သင်းပိုင်အနားစ အရစ်လို ခြေချင်းဝတ် လောက်တွင် တစ်ဖက်တစ်ရစ် တွေ့ရှိ ရပါသည်။ ဆင်းတုတော်ကို နှောင်း ခေတ်ကာလတွင် ဒုတိယအကြိမ် ပွမ်းမံ ခဲ့သည်ဟု ယူဆဖွယ် ရှိပါသည်။

အက်ကွဲနေသည့် နေရာများကို ဘီလပ်မြေဖြင့် ကြားသိပ်ထားသည်

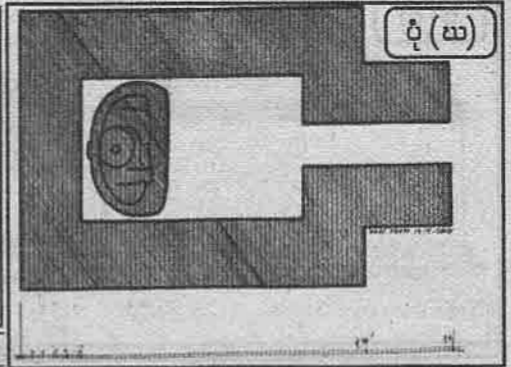
များကို တွေ့ရှိရပါသည်။ ဘုရားဆင်းတုတော် တစ်ဆူလုံးကို ကျောက်တုံးတစ်တုံးတည်းဖြင့် ထုဆစ် ထားသည် ဆိုသော်လည်း လက်ယာ ဒူးစွန်း၌ ကျောက်နည်းနည်း မပြည့်၍ အံ့စွပ် ထုဆစ်ထားသည်ကိုလည်း တွေ့ရှိရပါသည်။

ဘုရားမှာ အလွန်ကြည်ညိုဖွယ် ကောင်းပြီး အလွန်လက်ရာမြောက်လှ ပါသည်။ ဆင်းတုတော်၏ မျက်နှာတော် နှင့် ခန္ဓာကိုယ်တော်ကို လေးမြို့ခေတ် ဟန်ယူ၍ ထုဆစ်ခဲ့သည်ဟု ယူဆဖွယ် ရှိပါသည်။

မိဖုရားကြီး စောသန္တာမှာ လေးမြို့ ခေတ် ဆင်းတုတော်ပုံစံကို သဘောကူ ၍ လေးမြို့ခေတ်ပုံစံအတိုင်း ထုဆစ် လှူဒါန်းခဲ့ဟန် တူပါသည်။ ဆင်းတု တော်၏ ပုဒြာအမျိုးအစားမှာ ပဖော်ပုဒြာအမျိုးအစားပင် ဖူးတွေ့

မိနုရားကြီးပုဂံပုဂံသံ

နိုင်ပါသည်။

ဘုရားရင်ခွင်တော်ပေါ်တွင် အမြင့် (၁)ပေခန့်၊ အကျယ်(၉၅)လက်မခန့် ရ ဦးတော်ကျိုးတစ်လုံး၊ ပလ္လင်ပေါ်တွင် အမြင့် (၁)ပေ(၅)လက်မ၊ ပခုံးစွန်း (၉)လက်မ၊ ဒူးစွန်း(၁)ပေ(၃)လက်မ နှ့် ဘုရားငယ်တစ်ဆူနှင့် အမြင့် (၉) လက်မ၊ ပခုံးစွန်း (၅)လက်မ၊ ဒူးစွန်း (၆၅)လက်မခန့်ရှိ ဦးတော်မဲ့ ဘုရား တစ်ဆူကိုလည်း တွေ့ရှိရပါသေးသည်။

*** ပုံ(ဂ)

ပုံ(ဂ)မှာ မူလ လက်ရှိကျောက်ဆစ် ပလ္လင်တော်ကို ဒီဇိုင်းထုတ်ထားသော ကြာပလ္လင်တော် ဒီဇိုင်းလက်ရာ ဖြစ်ပါ သည်။ ဆင်းတုတော်နှင့် ပလ္လင်တော် မှာ တစ်ဆတက်တည်းလိုလိုပင် ဖူး တွေ့နိုင်ပါသည်။

ကြာပလ္လင်တော် အမြင့်မှာ (၄)ပေ (၅)လက်မခန့်ရှိပြီး ပလ္လင်တော်အပေါ် တောင်မြောက်အကျယ် (၁၀၅)ပေ၊ ပလ္လင်တော်အောက်ခြေ တောင် မြောက်အကျယ် (၁၁)ပေခန့်နှင့် ပလ္လင် ဆော်၏ အရှေ့အနောက် အကျယ် (၉၅)ခန့် တိုင်းထွာတွေ့ရှိရပါသည်။

မြောက်ဦးခေတ်တွင် ဤကြာပလ္လင် ဆက်ရာမျိုး ရှားပါးလှပါ၏။ လက်ရာ ဆည်းအလွန်ကောင်းပါသည်။ ပလ္လင် ဆော်ကို အပေါ်စီးကကြည့်လျှင် တြိဂံ

သဏ္ဍာန် မြင်တွေ့နိုင်ပါသည်။

ကြာပလ္လင်တော်၏ ဖွဲ့စည်းပုံမှာ အပေါ်ဆုံးမျက်နှာပြင် အနားများကို လုံးထားပါသည်။ ယင်းအောက်မှ အလယ်တွင် မြောင်းကလေးတစ်ခုစီ ပါသော ကြာဖတ်ငယ်ကလေးများဖြင့် တန်ဆာဆင်ထားပါသည်။

ကြာဖတ်ငယ်ကလေးများ အောက်မှ ဖောင်းလုံးလေးနှစ်ဆင့်၊ ဖောင်းလုံးလေး နှစ်ဆင့်အောက်မှ ကြာလန် အကြီး၊ အငယ်များဖြင့် ကစားထားပါသည်။

ကြာလန်ကြီးများမှာ နှစ်ထပ် ကြာဖတ်ပုံသဏ္ဍာန် တွေ့ရှိရပါ၏။ ကြာဆုံ ခါးလယ်ပိုင်းကို ဖောင်းလုံး အငယ် အကြီး၊ အငယ်များဖြင့် ကစား အသုံးပြု ဖွဲ့စည်းထားပါသည်။ ပြီးမှ ကြာဖောက် အကြီး၊ အငယ်နှင့် ဖောင်းသုံးဆင့် ခံထားသည်ကို တွေ့ရှိ ရပါသည်။

ကြာဖောက် အကြီး၊ အငယ်တွင် အကြီးကို နှစ်ထပ်ကြာဖြင့် ဖွဲ့စည်း အသုံးပြုထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါ သည်။ ဤပလ္လင်လက်ရာမျိုးမှာ စံပြု ထိုက်သော လက်ရာမျိုးပင် ဖြစ်ပါ သည်။ ရှေးခေတ်ပညာရှင်များကို လေးစားကြည့်ညိုမိပါ၏။

*** ပုံ(ဃ)

ပုံ(ဃ)သည် လက်ရှိမိဖုရားကြီး

ဂူတော်၏ အောက်ခြေပန္နက်ပုံ ဖြစ်ပါ သည်။ အောက်ခြေကို စတုဂံပုံသဏ္ဍာန် တွင် အရှေ့ဘက်သို့ မှန်အထွက်ဖြင့် ဖွဲ့စည်း တည်ဆောက်ထားသော ပုံသဏ္ဍာန် တွေ့ရှိရပါသည်။

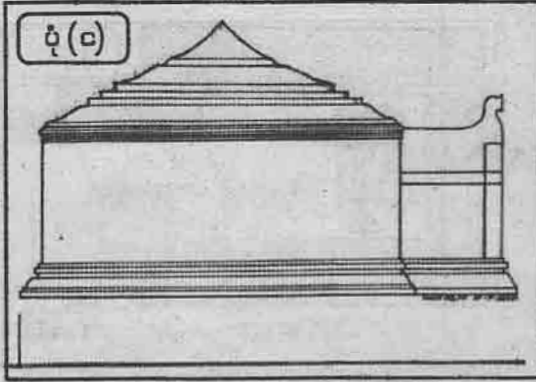
မြောက်ဦးခေတ် ဂူတော်ပုံစံများတွင် များသောအားဖြင့် စတုဂံပုံစံမျိုး တွေ့ရှိ ရသည်က များပါသည်။ ဂူတော်ပန္နက် ၏ အတွင်းလိုဏ် အရှေ့၊ အနောက် အကျယ် (၁၈)ပေ၊ တောင်၊ မြောက် အကျယ် (၁၂)ပေ၊ အရှေ့ဘက်သို့ ထိုးထွက်သွားသော မှန်အောက်ခြေ အတွင်း အရှည် (၁၃)ပေခန့်စီ ရှိပါ သည်။

လိုဏ်ဂူတော်နံရံ အောက်ခြေအထူ (၅)ပေခန့် ရှိသည်ကို တိုင်းတာတွေ့ရှိ ရပါသည်။ မှန်ထွက်ပေါက်အကျယ် (၃၅)ပေခန့် ရှိပါသည်။

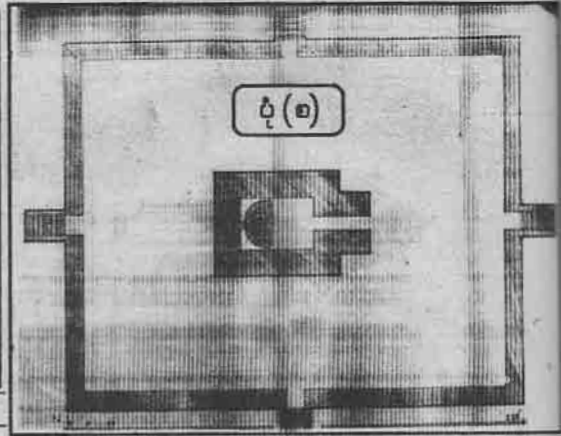
*** ပုံ(င)

ပုံ(င)မှာ မိဖုရားကြီးဂူတော်ကို ပြုပြင်မွမ်းမံ တည်ဆောက်ပြီးစီးသွား သောအခါ တွေ့မြင်ရမည့် မိဖုရားကြီး ဂူ ဘေးမှမြင်ရပုံကို ဆွဲထားသောပုံ ဖြစ်ပါသည်။

လက်ရှိအခြေအနေ ကျန်ရှိနေသေး သော ပုံ(က)ကို အခြေခံ၍ ရေးဆွဲ ထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ကျန်ရှိနေလေး သော လိုဏ်ဂူတော်တွင် အားသာပိုင်း

မိဖုရားကြီးတော်ကို ထားရာ မြင်းပုံ

မတွေ့ရှိနိုင်တော့ပေ။

ပုံ(၉)တွင် တွေ့ရှိရသော အပေါ်ပိုင်း ပုံစံကို မြောက်ဦးခေတ်လယ်မှ မယ်တော်ကြီးဂူပုံစံ အပေါ်ပိုင်းကိုယူ၍ ရေးဆွဲထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။

မယ်တော်ကြီးဂူတော်သည် ရတနာ ဖာရ်အောင်စတီတော်ကြီး၏ အနောက် တောင်ထောင့်တွင် ကပ်လျက်ရှိပါ သည်။

ပုံ(၉)ဂူတော်အမြင့်မှာ အောက်ခြေ မှ အပေါ်ဖောင်းအထိ (၁၃)ပေ၊ အပေါ် ဖောင်းမှ ထိပ်ဆုံးထိ (၇)ပေ စုစုပေါင်း အမြင့်ပေ (၂၀)ခန့် ရှိပါလိမ့်မည်။ ဂူတော် ပင်မအောက်ခြေအကျယ် (၃၀) ပေနှင့် မှန်အပြင် အကျယ်(၇)ခန့် ရှိပါသည်။ မှန်ဦး တုရင်တိုင်ထိပ် (၁၆) ပေ ရှိပါသည်။

ဂူတော်အပြင်ဘက်ကို အောက်ခြေ တွင် ဖောင်း၊ မိုးချော၊ ဖောင်းလုံးများ ဖြင့် ဖွဲ့စည်းမွမ်းမံထားပါ၏။ ဂူနံရံ အလယ်လောက်တွင် အလင်းပေါက် တောင်၊မြောက် တစ်ဖက်တစ်ပေါက် ထည့်ထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါ၏။

အပေါ်ပိုင်းကို ဖောင်းလုံး၊ မိုးချော များဖြင့် အဆင့်ဆင့် ဖွဲ့စည်းတည် ဆောက်သွားသည်ကို တွေ့ရှိရပါလိမ့် မည်။ မှန်ထွက်အရှေ့ဘက် မျက်နှာပြင်

အောက်ခြေကို လေးထောင့်ဖောင်း၊ မိုးချော၊ လိုင်သီးတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်ထားပါသည်။

လိုဏ်ဂူတော်အတွင်းထဲ မှန်အထွက် တွင် ဂူတော် မူလ တည်ဆောက်ခဲ့စဉ် ကာလက တပ်ဆင်ခဲ့သော ကျောက် တံခါးကွင်းကြီး တစ်ဖက်တစ်ကွင်းကို လည်း ယခုထိ တွေ့မြင်နိုင်ပါသေး သည်။ လိုဏ်ဂူတော်မှာ ရိုးရှင်းခိုင်ခံ့စွာ တည်ဆောက်ခဲ့သောပုံစံမျိုး ဖြစ်ပါ သည်။

* * * ပုံ(၈)

ပုံ(၈)မှာ မိဖုရားကြီးဂူတော်နှင့် မဟာရံတံတိုင်း ပန္နက်ပုံစံဖြစ်ပါသည်။ ဂူတော် တည်ဆောက်ထားသော ကုန်းတော်တစ်ခုလုံးကို မဟာရံတံတိုင်း ဖြင့် လေးဖက်လေးလံ ကာရံထားသည် ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

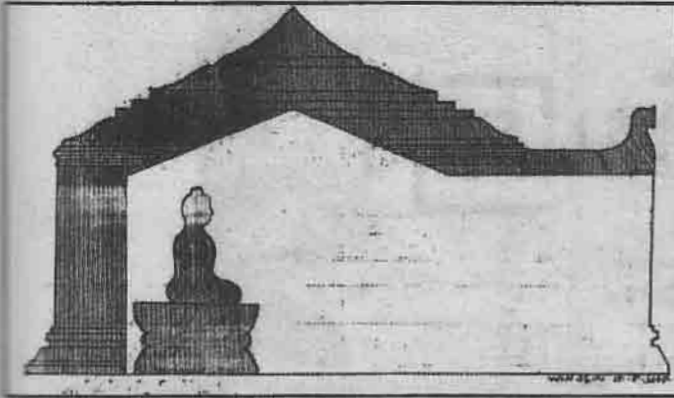
လက်ရှိအခြေအနေတွင် မဟာရံ တံတိုင်းမှာ ကျောက်တုံးများ ဖုရိဖရဲ ပြန်ကြည့်ပြီး ပန္နက်ရာလောက်သာ တွေ့ရှိ နိုင်ပါသည်။ လိုဏ်ဂူတော်မှ အရှေ့ အနောက် (၃၃)ပေခန့်စီ မဟာရံတံတိုင်း ထိ ရင်ပြင်တော် ကျယ်ဝန်းပါသည်။ တောင်၊မြောက်ထိ ရင်ပြင်တော် အကျယ်မှာလည်း (၂၇)ပေခန့်စီ ရှိပါ သည်။

မဟာရံတံတိုင်းတွင် အရပ်လေး မျက်နှာစလုံး တက်လမ်းလှေကားများ ရှိလိမ့်မည်ဟု ခန့်မှန်းရပါသည်။ တောင်ဘက်နှင့် အရှေ့ဘက်တို့တွင် မဟာရံတံတိုင်းနှင့်ဆက်၍ တက်လမ်း လှေကားများ သေချာစွာ တွေ့ရှိရပါ သည်။

မြောက်ဘက်နှင့် အနောက်ဘက် တွင် ခန့်မှန်းခြေ လှေကားသာ ဖြစ်ပါ သည်။ သေချာစွာ တွေ့ရှိရသော လှေကားများမှာ အကျယ် (၇)ပေ၊ အရှည်(၁၀)ပေခန့်စီ ရှိကြပါသည်။ မဟာရံတံတိုင်းတော်အထူမှာ (၄)ပေ ခန့် ရှိပါသည်။

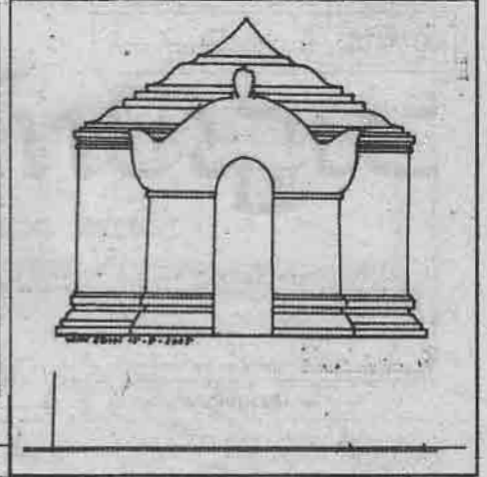
လိုဏ်ဂူတော် တည်ဆောက်ထား သော တောင်ကုန်း၏ အရှေ့ဘက် တောင်ခြေရင်းတွင် သိမ်တိုင်တစ်တိုင် စိုက်ထူထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ သိမ်တိုင်မှာ မြေပေါ်အမြင့် (၂၂)ပေ၊ အချင်း(၁)ပေခန့် ရှိပါသည်။

မိဖုရားကြီးဂူတော် တည်ဆောက် စဉ်ကတည်းကပင် စိုက်ထူခဲ့သော သိမ်တိုင်လား၊ ယခုမှ စိုက်ထားသော သိမ်တိုင်လား ဆိုသည်ကို တူးကြည့် လျှင် သိနိုင်ဖွယ် ရှိပါသည်။ လိုဏ်ဂူ တော်နှင့် မဟာရံတံတိုင်းမှ ဦးတော်ကျ သွားသော ကျောက်တုံးကျောက်ခဲ

ဗိမ္ဗရာဇကြီးဂူ ဖြာသိုင်းခုံ

တောင်သာပြင်နဂါး

တချို့မှာ တောင်အောက်ခြေ ဘေး ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ပြန့်ကျဲနေပါသည်။ လိုဏ်ဂူတော်၏ အရှေ့တောင်ဘက် မဟာရံတံတိုင်းအပြင်ဘက် (၅)ပေခန့် အနိမ့်လောက်တွင် ကျောက်ပုံငယ် တစ်ပုံကို တွေ့ရှိရပါသည်။ ဘုရားကျီး နှင့် ကျောက်ပလ္လင် အပိုင်းအစများ တွေ့ရပါ၏။ ဗိမ္ဗရာဇကြီးဂူတော်၏ အရံ ဘုရားတစ်ဆူ ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ယူဆရ ပါသည်။

ကျောက်ပုံငယ်မှ တွေ့ရှိရသော ဘုရားကျီးတစ်ဆူ ဒူးစွန် အကျယ်(၃) ပေခန့်၊ ခါးဆစ်အထိ အမြင့် (၁)ပေ၊ ခါးတော်အချင်း (၁၀)လက်မခန့် ရှိပါ သည်။ ပလ္လင်တော်၏ ပုံသဏ္ဍာန်မှာ လည်း ကြာပလ္လင်ဖြစ်မည်ဟု ယူဆရ ပါသည်။

အကျယ်(၁)ပေ၊ အမြင့်(၈)လက်မ၊ အထူ (၁)ပေခန့်ရှိသော ကြာမောက် ကြာပလ္လင် တစ်ပိုင်းတစ်စကို တွေ့ရှိရပါ သည်။ ကြာနှစ်ထပ် ကြာပွင့်ဖတ်နှင့် ကြာသေးပွင့်ဖတ်ကို ကြားညှပ် အသုံး ပြုထားပါသည်။ ကြာဖတ်ကို ထက်၊အောက် ဖောင်းလုံးဖြင့် ညှပ် ထားပါ၏။

နောက်ထပ် အပိုင်းအစတစ်ခုမှာ ပလ္လင်တော် ခါးလယ်မှ အပိုင်းအစဟု ထင်ရပါသည်။ အကျယ် (၁၀)လက်မ၊ အထူ (၅)လက်မ၊ အမြင့်(၅)လက်မ ခန့် ကျောက်တုံးပေါ်တွင် ကြာဖတ် ကလေးများကို အပေါ်၊အောက် ညှပ် ထည့်ပြီး အလယ်တွင် ဖောင်းပြားကြီး တစ်ခုခံကာ အသုံးပြုထားပါသည်။

ကျန် ကျောက်တုံးတစ်တုံးမှာလည်း တြိဂံနှစ်ထပ် အနားသတ်ပုံသဏ္ဍာန် ရွေးလုံး(ပုတီးလုံး)များဖြင့် တန်ဆာဆင် ထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ အကျယ် (၁)ပေ(၄)လက်မ၊ အမြင့် (၅)လက်မ၊ အထူ (၁၁)လက်မခန့် ရှိပါသည်။ ပလ္လင်တော်အပေါ် အနား သတ် ကျောက်ဆစ်လက်ရာ ဖြစ်မည်ဟု ယူဆရပါသည်။

ဤအရံဘုရား ကျောက်ပုံငယ်ထဲ တွင် အုတ်ကြွပ်ပြားများလည်း တွေ့ရှိရ ပါ၏။ ချိတ်ပါသော အုတ်ကြွပ်ပြားများ ဖြစ်သည်။ ကိုးသောင်းပုထိုးတော်ကြီး ကဲ့သို့ အုတ်ကြွပ်ဖြင့် မိုးခွဲလေသလား ဟု စဉ်းစားဆင်ခြင်ဖွယ် ရှိပါသည်။ ကိုးသောင်းပုထိုးတော်နှင့် တစ်ခေတ် တည်း ပြိုင်တည်ခဲ့သော အဆောက်

အအုံများလည်း ဖြစ်ပါသည်။ ဗိမ္ဗရာဇကြီးဂူတော်မှာ အေဒီ (၁၆) ရာစု မြောက်ဦးခေတ် စံထားထိုက်သော ဂူတော်ကြီး ဖြစ်ပါသည်။ ဆင်းတုတော် နှင့် ပလ္လင်တော်မှာလည်း လေးမြို့ခေတ် လက်ရာကို အခြေခံ ထွင်းထုတည် ဆောက်ထားသောကြောင့် အလွန် လက်ရာမြောက်ပြီး ကြည်ညိုဖွယ် ကောင်းလှပါ၏။

ဗိမ္ဗရာဇကြီး စောသန္တာ၏ ကောင်းမှု တော်ကို ထပ်မံ သာဓုခေါ်လိုက်ရပါ သည်။

'သာဓု သာဓု သာဓု'

ကျေးဇူးရှင် မိဘ၊ ဆရာသမားများကို ဦးထိပ်ပန်ဆင် ကန်တော့လျက်...

ပန်းချီထူးလှ (ရှေးဟောင်း သုတေသန)

မှတ်ချက် မြောက်ဦးမြို့ ထင်ရှားသော ဘုရား သမိုင်းနှင့် ကိုယ်တိုင်ကွင်းဆင်းမှုကို အခြေခံ၍ ဤဆောင်းပါးကို ရေးပုံ သည်။

၆၀၀၆၁၆ (သဒ္ဒါစာပေ) ဝက်လက်

အဋ္ဌလက်စကြာ

တွက်နည်းနှင့် အဟော

မြန်မာ့ရိုးရာဗေဒင်ပညာ၌ မွေးနံ ဂြိုဟ်တို့ကိုမူတည်၍ မဟာဘုတ်သက် ရောက်ဂြိုဟ်စား စသဖြင့် တွက်နည်း ဟောနည်းပေါင်း များစွာရှိ၏။

ယခု ကျွန်ုပ်လေ့လာ၍ တင်ပြမည် ဖြစ်သော “အဋ္ဌလက်စကြာ” တွက် နည်းသည်လည်း မွေးနံ သက်ရောက် ဂြိုဟ်စားတို့ကို ကိန်းညှိ ထပ်ဆင့်၍ တွက်ယူရသော နည်းတစ်နည်း ဖြစ်ပါ သည်။

ထိုနည်းနှင့် တွက်ကြည့်လိုသူအတွက် ဝါသနာရှင်သည် ပထမဦးစွာ အဋ္ဌလက် အိမ်နှင့် ဂြိုဟ်စား သက်ရောက်ဂြိုဟ် သက်တို့ကို ကျွမ်းကျင်စွာ သိထားရပါ မည်။

ဂြိုဟ်နေရာအရပ် ဂြိုဟ်သက်နှင့် အဋ္ဌလက်အိမ်တို့ကို အောက်တွင် ရေးပြပါမည်။

* * *

၁။ ဝနေဂြိုဟ်သည် အရှေ့မြောက်ထောင့်တွင်နေ၍	ဂြိုဟ်သက် (၆)နှစ်
၂။ ၂လာဂြိုဟ်သည် အရှေ့အရပ်တွင်နေ၍	ဂြိုဟ်သက် (၁၅)နှစ်
၃။ ၃ဂါဂြိုဟ်သည် အရှေ့တောင်ထောင့်တွင်နေ၍	ဂြိုဟ်သက် (၈)နှစ်
၄။ ၄ဟူးဂြိုဟ်သည် တောင်အရပ်တွင်နေ၍	ဂြိုဟ်သက် (၁၇)နှစ်
၅။ စနေဂြိုဟ်သည် အနောက်တောင်ထောင့်တွင်နေ၍	ဂြိုဟ်သက် (၁၀)နှစ်
၆။ ၅စေားဂြိုဟ်သည် အနောက်အရပ်တွင်နေ၍	ဂြိုဟ်သက် (၁၉)နှစ်
၇။ ရာဟုဂြိုဟ်သည် အနောက်မြောက်ထောင့်တွင်နေ၍	ဂြိုဟ်သက် (၁၂)နှစ်
၈။ ၆ကြာဂြိုဟ်သည် မြောက်အရပ်မှာနေ၍	ဂြိုဟ်သက် (၂၁)နှစ်

အထက်ပါတို့သည် ဂြိုဟ်တို့၏ တည်နေရာနှင့် ဂြိုဟ်သက်အသီးသီး ဖြစ်ပါသည်။

အဋ္ဌလက်အိမ်ဆွဲပြပါမည်။

၁၁၈ နက္ခတ္တပျော်ခြင်္ဘာမဂ္ဂဇင်း

တစ်ဖက်တွင် ရေးဆွဲပြထားသော

$\frac{၁}{၆}$	$\frac{၂}{၁၅}$	$\frac{၃}{၈}$
$\frac{၆}{၂၁}$		$\frac{၆}{၁၇}$
$\frac{၈}{၁၂}$	$\frac{၅}{၁၉}$	$\frac{၈}{၁၀}$

အဋ္ဌလက်အိမ်တွင် ဂြိုဟ်တို့နှင့် ဂြိုဟ်သက်တို့ တည်နေပုံ

အဋ္ဌလက်အိမ်တွင် အထက်ဂြိုဟ်တို့ ဖြစ်ပြီး အောက်မှာ ၎င်းဂြိုဟ်သက် တို့ဖြစ်ပါသည်။ ((၀)သုညကို စနေ ဂြိုဟ်ဟုယူပါသည်။)

ဂြိုဟ်အသီးသီးတို့ရပ်တည်ရာအရပ် နှင့် ဂြိုဟ်သက်တို့ကို သိကျွမ်းပြီးဆိုလျှင် ပထမ သက်ရောက်တွက်နည်းကို

အရင်တွက်ယူရပါမည်။ သက်ရောက်တွက်နည်း သက်ရောက်ဂြိုဟ် တွက်ရန်အတွက် တွက်လိုသူ၏ရောက်သက်ကိုတည့်ပြီး (၈)နှင့်

စားပါ(လမ်းပတ်) အကြွင်းကို အဋ္ဌလက်အိမ် တွင် ထိပ်မွှေးနံပြုတ်ပူစ၍ လက်ယာရပ် ထောက်ပါ။ ကျောက်ရေအိမ်ရှိ ဂြိုဟ်သည် သက်ရောက်ဂြိုဟ်ဖြစ်၏။

(သက်ရောက် အဟောသည်လည်း သီးသန့်ရှိပါသည်။)

ဒုတိယအနေနှင့် ဂြိုဟ်စားကိုတွက် ရပါမည်။

ဂြိုဟ်စားတွက်နည်း

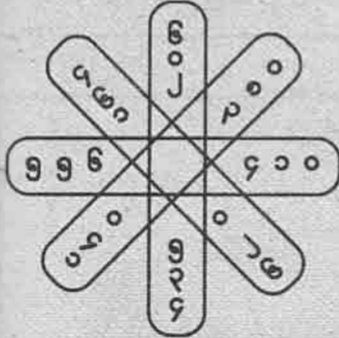
ဂြိုဟ်စားတွက်နည်းမှာ မိမိရောက် သက်ကိုတည့်ပြီး အဋ္ဌလက်အိမ် မွေးနံဂြိုဟ်သက်မှစတင်၍ ကျန် ဂြိုဟ်သက်အသီးသီး လက်ယာရပ် လှည့်နှုတ်ပါ။ မနုတ်လောက်ရာ ဂြိုဟ်သည် မိမိ၏စားဂြိုဟ် ဖြစ်ပါ သည်။ ((ဂြိုဟ်စားအဟောလည်း သီး သန့်ရှိပါသည်။)

(ရှင်းလင်းစွာသိရှိရန် နောက်ပိုင်း တွင် နမူနာအဖြစ် လက်တွေ့တွက်ပြ ပါမည်။)

ဂြိုဟ်သက် သက်ရောက် ဂြိုဟ်စား တို့ကို သိပြီးဆိုလျှင် ယခုဆက်လက်ပြီး “အဋ္ဌလက်စကြာ” တွက်နည်းကို ရေးပါ မည်။

အဋ္ဌလက်စကြာ တွက်နည်းပညာ အောင်သာလှ ဇနီးသစ် သံယုတ်စောင့်

ရောက်အောင်ထိုး။ တိမ်ခိုးသား၊ မြစ်ညာဝ
ရောက်လွယ်အောင် သောင်ဖွေးဖွေး အငွ
လက်အိမ်တွင်။
အငွလက်အိမ်တွင် အထက်ပါ
လက်အတိုင်း ဘန္ဓေအိမ်မှ အစပြု၍
လက်ယာရစ်ချရာတွင် အောက်ပါ
အတိုင်း တွေ့ရမည်ဖြစ်၏။

အငွလက်စကြာပုံ

အထက်ပါ အငွလက်အိမ်တွင် ဂြိုဟ်
နေပုံတို့ကိုသိပြီးဆိုလျှင် အောက်ပါတွက်
နည်းကို ဆက်လက်ကြည့်ပါ။

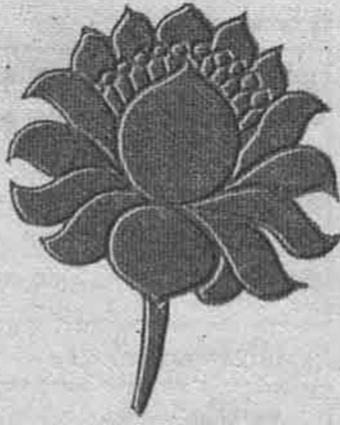
ထွက်နည်း

တွက်လိုသူ၏ ဖွေးနံဂြိုဟ်သက်၊ ဂြိုဟ်စား
ဂြိုဟ်သက်၊ သက်ရောက်ဂြိုဟ်သက်၊ သေည့်
သုံးမျိုးလုံးကိုပေါင်းပါ။

ထိုသို့ပေါင်းပြီးလျှင် (၈) နှင့်စားပါ။
(လဒ်မလို) စားကြွင်းအတိုင်း (သက်
ရောက်တွက်သကဲ့သို့) မိမိဖွေးနံဂြိုဟ်
အိမ်မှ လက်ယာရစ်ထောက်ပါ။ ကျ
ရောက်ရာအိမ်မှ အဟောတို့ကို အောက်
တွင်ဆက်လက်၍ ဖတ်ကြည့်ပါ။

အငွလက်စကြာအဟော

○ **ဘန္ဓေအိမ်သို့ ကျသော်...** ငှဟူး
ဗိကြာဂြိုဟ်တို့ တွေ့သောကြောင့်
အကြီးအကဲ မိကြီးမိထွေးရောက် မုဆိုးမ
ရောက်လျှင် အငြင်းအခုံ ဖြစ်ရတတ်၏။
ထိုသို့မဖြစ်လျှင် အခြေနှစ်ချောင်းဝင်
မည်။ အရှေ့မြောက် အနောက်တောင်

ကဝင်လျှင် လက်မခံနှင့် မီးကိန်း၊ ခိုး
ကိန်းရှိသည်။

○ **၂လံာအိမ်သို့ ကျသော်...** စနေ
ဗိကြာနှင့်တွေ့သောကြောင့် အကြီးအကဲ
ကြောင့် မိမိမှာ စိတ်အနှောင့်အယှက်
ဖြစ်မည်။ ယာယီကိန်းရိ၍ ပြောင်းရ
ရွှေ့ရ ခရီးမကြာခဏ ထွက်ရတတ်၏။
သူတစ်ပါး အဖျက်ရှိ၍ သတိပြုပါ။

○ **၃ဂါအိမ်သို့ ကျသော်...** စနေရာဟု
ဂြိုဟ်တို့နှင့်တွေ့သောကြောင့် နတ်စုန်း
တစ္ဆေနှောင့်ယှက်၊ အစာမကြေ လေ
ရောက်ရတတ်၊ သွေးနားဖြစ်တတ်၏။
ဆွံ့သော၊ အသော အစွေအစောင်းသူ
တို့ ဖျက်ဆီးတတ်၏။ သမီးငါးယောက်
တွင် နှစ်ယောက်က ခွဲခွာသွားတတ်၏။

○ **ငှဟူးအိမ်သို့ ကျရောက်သော်...**
ဘန္ဓေ စနေတွေ့သောကြောင့် ရာဟု
အရပ်သို့ ပြောင်းရွှေ့ရတတ်၏။ အရှေ့
တောင်၊ အနောက်မြောက်အရပ်ကို
ရှောင်ပါ။ ပြဿနာ တွေ့ရတတ်၏။
အခြေလေးခု အရှေ့မြောက်ကဝင်မည်။
အနောက်တောင်မှ အနီရောင်၊ အနက်
ရောင်ပစ္စည်းဝင်လျှင် လက်မခံပါနှင့်။

○ **စနေအိမ်သို့ ကျရောက်လျှင်...**
၂လံာ ဗိကြာ တွေ့သောကြောင့်
ခရီးယာယီရှိသည်။ အကြီးအကဲမှ
အနှောင့်အယှက်ဝင်တတ်၏။ အခြား

နေရာသို့ အပြောင်းအရွှေ့ရှိသည်။
အဖျားအနာ ဖြစ်တတ်သည်။

○ **၅တေးအိမ်သို့ ကျရောက်လျှင်...**
၃ဂါ ငှဟူး တွေ့သောကြောင့် အနာ
ရောဂါဖြစ်တတ်၏။ လူဝင်ကိန်းရှိသည်။
လူနှစ်ယောက်မှ ဖျက်ဆီးတတ်၏။
အတွင်းရန်ရှိ နာတာရှည်ရောဂါသည်
ရှိတတ်၏။ စိတ်လက်မကြည်သာ ခိုး
ကိန်း၊ မီးကိန်း တွေ့ရတတ်သည်။

○ **ရာဟုအိမ်သို့ ကျရောက်လျှင်...**
ငှဟူးဘန္ဓေနှင့်တွေ့သောကြောင့် လေ
ရောဂါ ဦးခေါင်းကိုက်ခဲသောရောဂါ
ရတတ်၏။ လူပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး ဝင်တတ်
သည်။ စိတ်လက်မကြည်သာ ဖြစ်တတ်
၏။ နာတာရှည်ရောဂါ ဖြစ်တတ်သည်။
မီးကိန်း၊ ခိုးကိန်း ကြုံရတတ်သည်။

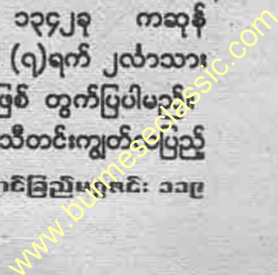
○ **ဗိကြာအိမ်သို့ ကျရောက်လျှင်...**
၅တေးနှစ်ခု တွေ့မည်ဖြစ်၍ မြောက်
အရပ်မှာ လာဘ်ရမည်။ မုဆိုးမနှစ်
ယောက် ဝင်လာကိန်းရှိ၏။ လက်မခံနှင့်၊
စကားအရှုပ်အရှင်း ဖြစ်တတ်သည်။

အထက်ပါ အဟောတို့သည် အကုဉ်း
မျှသာဖြစ်၍ အိမ်ရှင်ဂြိုဟ်နှင့် ရောက်
လာသော ဂြိုဟ်တို့၏ မိတ်ရန်ဖြစ်သည်
ကိုလည်းကောင်း၊ ဂြိုဟ်တို့၏ ပရိယာယ်
ကိုသော် လည်းကောင်း အကျယ်သဖြင့်
ဝေဖန်ကာ ဟောပြောနိုင်ပါသည်။

အငွလက်စကြာ သက်ရောက်
သည့် တစ်နှစ်တာအတွက်ဖြစ်၍...

"**အောင်စံအဝင်သာဘင်အလယ်
ရွှေဝစက်မှာ ဝပ်သိမ်းသာ**" ဆိုသည့်
အလင်္ကာအတိုင်း ကျရောက်ရာ နှစ်စ
အလယ် အဆုံး လပိုင်းတို့ကို ပိုင်းဖြတ်
၍ ဟောနိုင်ပါသည်။

ဥပမာ။ ။ ၁၃၄၂ခု ကဆုန်
လပြည့်ကျော် (၇)ရက် ၂လံာသား
ကို နမူနာအဖြစ် တွက်ပြပါမည့်
၁၃၄၅-ခု၊ သီတင်းကျွတ်လပြည့်

နေ့၌ တွက်ကြည့်မည်ဆိုပါစို့...

၁၃၄၂-ခု၊ ကဆုန်လပြည့်ကျော် (၇)ရက်မွေးသူသည် တွက်၍ ကြည့်သော ၁၃၄၅-ခု သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့၌ သူ၏အသက်သည် (၃၃)နှစ်နှင့် (၄)လ၊ (၁၅)ရက်ရောက်ပြီဖြစ်၍ (၃၄)နှစ်နှင့် သက်ရောက်တွက်ရာ ...

၃၄ - ၄ (မလို)

$\frac{၃၂}{၂} = ၁၆$ အကြွင်း

၁	မွေးနံ ၂	+သက်ရောက် ၃
၆		+ပြိုဟ်စား ၄
၈	၅	၀

အဋ္ဌလက်အိမ်

၂၃ကြွင်းကို မွေးနံ ၂လံာ်မှစ၍ ထောက်ရာ ၃ဂါအိမ် သက်ရောက်ဖြစ်ပါသည်။

ဗြိဟ်စားတွက်ပုံ

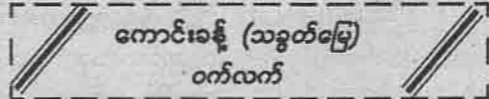
၂လံာ်သားရောက်သက်	= ၃၄ နှစ်
မွေးနံ၂လံာ်ပြိုဟ်သက်	= ၁၅ နှစ်
	၁၉
၃ဂါပြိုဟ်သက်	= ၈
	၁၁
၄ဟူးပြိုဟ်သက်	= ၁၇ မနုတ်လောက်၍ ၄ဟူးပြိုဟ်စား ဖြစ်ပါသည်။

အဋ္ဌလက်စကြာအတွက်

မွေးနံပြိုဟ်သက်	= ၁၅နှစ်
သက်ရောက်ပြိုဟ်သက်	= ၈နှစ်
ပြိုဟ်စားပြိုဟ်သက်	= ၁၇
စားကိန်း	၈ ÷ ၄၀ - ၅ (မလို)
	၄၀
	၀ (သုညကို ရှစ်ခွင်ယူသည်။)

အကြွင်း(၁)ဖြစ်သဖြင့် မွေးနံ၂လံာ် အိမ်မှ စကြာကိန်းတွင် ထောက်ကြည့်ရာ ၁-နွေအိမ်သို့ ရောက်နေပြီဖြစ်ကြောင်းကို တွေ့ရပါသည်။

သုနက္ခတ္တ ကောင်းသောနက္ခတ်နှင့်ကြို၍ ကောင်းကျိုးသူဝေ ရရှိကြပါစေ။

၁၃၂ ခုနှစ်တွင် နန္ဒမူလိုဏ်ဂူတွင်း ထားရှိသော ဝါးချက်ဆရာတော်၏ ပုရပိုက်မှ ဘိုးမင်းခေါင် ကူးယူပေးသော ဆေးနည်းဖြစ်သည်ဟု ဆရာဦးကျော်ညွန့်က ပြောပြသည်။

စိတ်ဝေဒနာရှင်များအား ကုသရန် ဖြစ်၍ ငွေကြေးတောင်းခံခြင်း မပြုရ။ သုရာမေရယနှင့် ကာမေသု ကံနှစ်ပါး ထိန်းသိမ်းကာ ကုသပေးရသည်။

“ပင်၊ ကုံ၊ ကြံ၊ ငါ၊ ဆတ်၊ ဘုံ၊ ပျား” ခုနှစ်မျိုး ပါဝင်သည်။

- ပင်လယ်ငှက်သိုက် (၁)ကျပ်သား။
- ကုံကုမံ (၁)ကျပ်သား။
- ကြံသွေး (၁)ကျပ်သား။
- ဝါးကြီးအန်ဖတ် (၁)ကျပ်သား။
- ဆတ်ချိုနု (၁)ကျပ်သား။
- ဘုမ္မရာဇာ (၃)ကျပ်သား။
- ပျားရည် (၁)ကျပ်သား။

၁၂၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

စိတ်ရောဂါကု

ဆေးနည်း

[ဘုမ္မရာဇာ(၃)ကျပ်သား၊ ကျန်(၁) ကျပ်သားစီ]

ပျားရည်မှ လွဲ၍ ကျန်ဆေးမည်များ အမှုန့်ပြု။ ပျားရည်နှင့် တေကာ ကတိုးသင်အောင်ထည့်။ ကြော့အုပ်တွင် လုံအောင် ဝိတ်ပြီးနောက် ပေါင်းရသည်။

ဆေးကျက်လောက်သောအခါ တစ်ခါ ကျွေး၊ ရွေးကြီး(၂)ရွေးစား။ နံနက်၊ ည နှစ်ကြိမ် ကျွေးရသည်။ ရက်အနည်းငယ် အတွင်း သိသာ၏။

စိတ်ဝေဒနာရှင်များသည် ဓာတ်ချုပ်ကာ စမြင်းခံလေ့ရှိသည်။ ထို့ကြောင့် ဝမ်းနုတ်ဆေးကို အောက်ပါအတိုင်း ဖော်စပ်ရသည်။

မန်ကျည်းမှည့် (၃)ကျပ်သား။ ပွေးကိုင်း၊ ထန်းလျက်၊ ပျားရည်၊

အလိုကျ။ ကြော့ပုပ်၊ ဆားပုပ်၊ ရိုးရိုး၊ ဆား စသည် (၇)မျိုး (၁)ကျပ်သားစီ ရော၍ လူနာအင်အားကို ကြည့်ကာ တိုက်ကျွေးရသည်။

အပူကြောင့်ဖြစ်သော စိတ်ဖောက်ပြန်ခြင်းအတွက်... ကုံကုမံ (၈)ပဲ ကျောက်သွေး (၁)ကျပ်သား စစ်ကလင်းသကြားဆီ (၁)ကျပ်သား ရောလျက် တစ်နေ့တစ်ကြိမ် (၄)ရွေးခန့် တိုက်ကျွေးရသည်။

ဤဆေးသည် မောပန်းခြင်း၊ မူးဝေခြင်း၊ အားအင်နည်းပါးခြင်း၊ နှလုံးရောဂါ ဝေဒနာရှင်များအတွက်ပါ၊ အကျိုးရှိစေသော ဆေးဖြစ်သည်ဟု ဆိုလေသည်။

(ပျော်ဘွယ်မြို့မရပ်မှ ဆရာကြီး ဦးကျော်ညွန့် စိတ်တေးနိဂြိုဟ်ဆေးနည်းများ ဖြစ်သည်။)

ဆေးသုတေသနတစ်ဦး

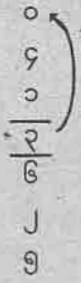
အမိဋ္ဌာန်မှာသ ပြည့်ဝသော နောက်ဆုံးနေ့တွင် ဆရာဦးမောင်မောင်သွင်နှင့် အမှတ်မထင် ဆုံတွေ့လိုက်ရသည်။ ဆရာသည် မော်လမြိုင်တက္ကသိုလ် ခုက္ခပေဒဋ္ဌာနမှ ကထိကဆရာတစ်ဦး ဖြစ်ကာ နက္ခတ္တပေဒနှင့် အင်္ဂရိဇာ ဗညာရပ်များအား ဝါသနာအလျောက် ဆည်းပူး လေ့ကျက်ထားသူလည်း ဖြစ်သည်။

‘အမိဋ္ဌာန် အောင်မြင်တဲ့နေ့မှာ အောင်ဓာတ်ယူပြီး ဦးဖိနစေတီမှာ အောင်နိမိတ်ထူတာ အကောင်းဆုံးပေါ့’

‘အင်္ဂရိဇာသဘောအရ ပြောတာလား ဆရာ’

‘အင်းလေ... မောင်ရင်က အင်္ဂါသားဆိုတော့ “စစ်” ကစပြီး အင်္ဂရိဇာတိုင်ထူကြည့်ပါလား။

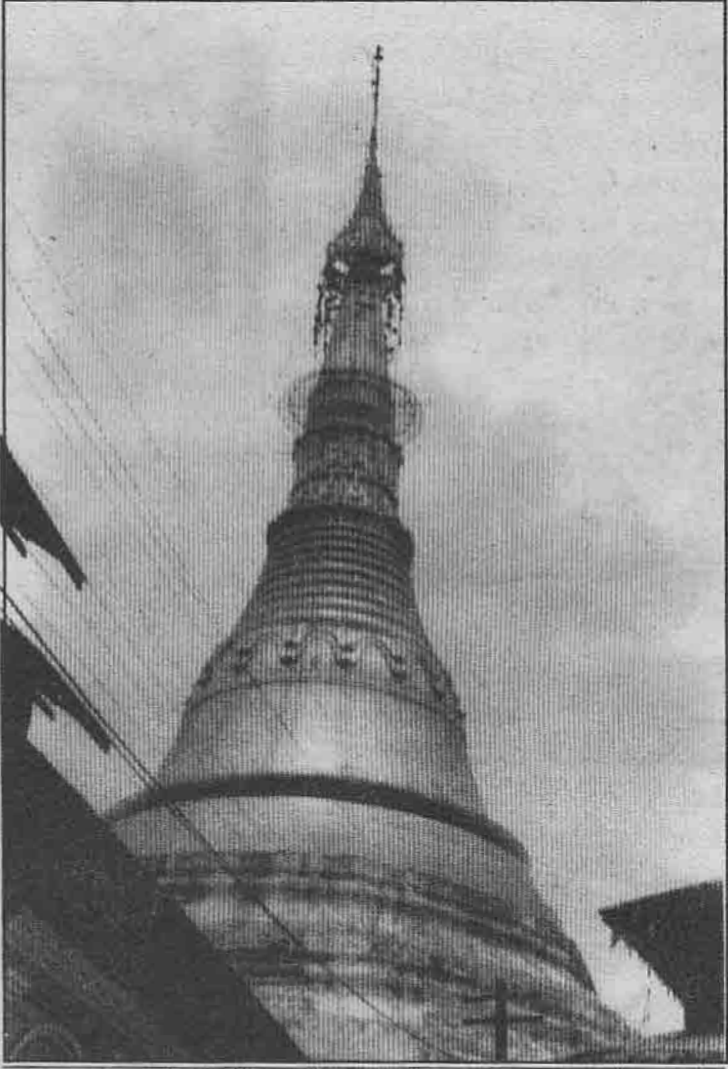
***

ကိုင်း... စနေက တိုင်ထိပ်ရောက်နေတယ်။ အောင်နိမိတ်ယူတဲ့အခါ အင်္ဂါ၊ စနေတွေပြီး ဦးဖိနစေတီမှာ ဆုတောင်းပန္နက်ထူတာ မသင့်ပေဘူးလား’

‘သိပ်ကောင်းပါတယ် ဆရာ၊ တခြားနေ့သားတွေအတွက်ကော အဆင်ပြေပါ့မလား’

‘အင်္ဂါသားမို့ ဦးဖိနသွားတာ မဟုတ်ဘူး။ အင်္ဂါဂြိုဟ်ရဲ့ ပရိယာယ်ကိုက အတိုက်အခိုက် ကိုယ်စားပြုဂြိုဟ်နီကြီးပါ။ အတိုက်အခိုက် ယှဉ်ဘဲ အောင်မြင်မှု ဖြစ်လာတာ။ ဒါကြောင့်

ရတနာတော်မှ ဖူးမြင်ရသည့် ဖိနမာ်ထောင်စေတီ

နယ်မြေသွားတော်ဝင်စာစီ

ဦးဖိနဘုရားမှာ

အောင်ဆုဝန်ပါ

အောင်ဆုဝင်အတွက် အင်္ဂါဂြိုဟ်ပျံ့အပြည့်ဆုံး ပတ္တတိဂြိုဟ်စနေနဲ့ တွဲသုံးကြတာပေါ့။ ‘ဆရာပြောတော့မှ သတိရတယ်။ ဦးဖိနဘုရားသမိုင်းမှာ အောင်ဓာတ်

ဆင် အောင်မြင်ခဲ့ရတဲ့အကြောင်းပါ’ ‘ဟုတ်တယ်... မဟာသက္ကရာဇ် ၁၁၁ ခုနှစ်၊ ဘုရားရှင် (၈)ဝါအရမ်း ရာမညတိုင်းကို ဒေသစာရီ ကြော်ငြာ

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၂၁

www.burmeseclassic.com

• ဝေပထာန်မှ သံလွင်မြစ် ဘီလူးကျွန်း
• နောက်ဆင့် ရှင်ဥပတ္တရာန်ထောင်
• မြောက်ဘက်ဆန် တောင်ရှိလမ်းမှ
• ပူးတွေရသော ဖိနပ်အောင်စေတီ
• ၁၂၅၃ ခုနှစ်တွင် ဖော်လမြိုင်ကောင်းမိယားမှ
• လှူဒါန်းခဲ့သော ဖော်လောင်

တော့ နာဂဝိသတောင်တန်းပေါ် သီတင်းသုံးနေတဲ့ ဣသိဖိနရသေ့ကို ဆံတော်(၇)ဆူ ပေးသနားခဲ့တယ်။ (၇)ရက်သားသမီးတို့အတွက် ရန်အပေါင်း အောင်မြင်စေရာ အောင်မြေစေတီအဖြစ် “ဖိနပ်အောင်” စေတီတည်ခဲ့တယ်။

ခေတ်အဆက်ဆက် မင်းနဲ့ ပြည်သူတို့ မွမ်းမံ ထိန်းသိမ်းခဲ့ကြပြီး ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၂၄၆ ခုနှစ်မှာ ရသေ့ကြီး ဦးဖိနပ် တစ်ဖန် မွမ်းမံတည်ထား ပြန်တယ်။ စေတီအပြီးသတ်ဖို့အတွက် ပါရမီပဋ္ဌာန်းဆက် လိုအပ်နေတာကြောင့် နှောင့်နှေးခဲ့ရတယ်။

၁၂၄၇ ခုနှစ်ရောက်တော့ ရွှေကျောင်းဒါယကာ ဦးမိုး၊ နန်းဒေါ်မယ် ငြိမ်ကောင်းတို့ ကုသိုလ်စေတနာပေါင်းစည်းပြီး အဆင်ပြေ ချောမွေ့စွာ တည်ဆောက် မွမ်းမံနိုင်ခဲ့တယ်။

၁၂၅၄ ခုနှစ်မှာ ကျောက်စာထူရေစက်ချ အောင်မြင်ခဲ့တယ်။

၁၂၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အဲဒီမှာ ဒါယိကာမကြီး “ဒေါ်မယ် ငြိမ်ကောင်း” ကို အစွဲပြု အောင်မြင်ရတယ်လို့ ဆိုတယ်။ ဖိနပ်သမားမင်းပေး အောင်မြင်တဲ့စေတီအတွက် မယ်ငြိမ်ကောင်း-ကြာသပတေး+ တနင်္လာ ပဉ္စမတ်တွဲလို့ အောင်ဓာတ်ယူ အောင်မြင်ခဲ့တာကွယ်’

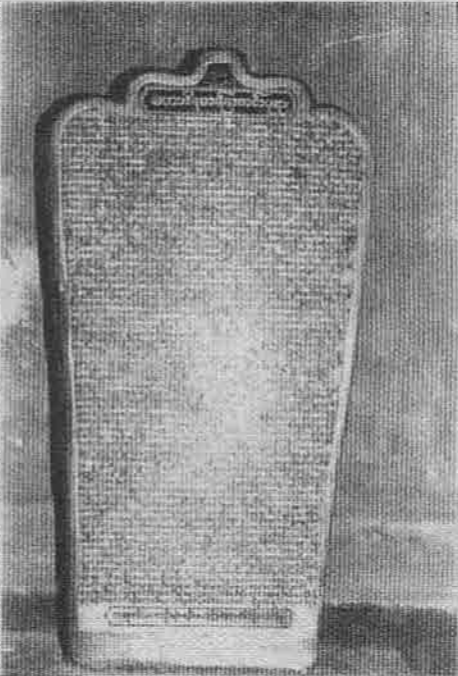
ဆရာအား နှုတ်ဆက်ကာ မော်လမြိုင် တောင်ရိုးတစ်လျှောက် လျှောက်လာခဲ့

ရာ လှပသာယာသော မော်လမြိုင်မြို့ ရွှေခင်းနှင့် သံလွင်မြစ်၊ ဘီလူးကျွန်းမြေ တို့ကို တစ်မျှတစ်ခေါ် လှမ်းမြင်ရလေသည်။

မကြာမီပင်လျှင် ဦးဖိနပ်အောင်စေတီကို ဦးဖိနပ်အောင် စေတီတော်ကြီးအား ငွားငွားစွင့်စွင့် ပူးတွေရတော့သည်။ မြောက်ဘက်စောင်းတန်းမှ တစ်ဆင့် ဝင်ရောက်သွားရာ အေးမြသော သစ်

◆ ထောင်ဘက် အာနိတန်ထောင်တွင်မှ ရုပ်ပွားတော်

◆ ထောင်ဘက်နှိမ့် ဝေါမယ်မြိုင်ထောင်၏ ထောင်မှူးကမ္ဘာ့ထောင်ဘက်စာ

မိမိများကြောင့် နေပူခရီးတွင် အပန်း
ချေရသည်။
စေတီအား လက်ယာရစ်ပတ်ကာ
ကြည့်ညှိပြီးနောက် ဒေါ်မယ်မြိုင်ကောင်း
၏ ကောင်းမှုကမ္ဘာ့ထောင်
ထောင်ဘက်မှ တန်ဆောင်းသို့ သွား
ဆောက်၍ စေတီတော်အား ဖူးမြော်
သည်။
ရှေးမွန်မိသုကာလက်ရာ ဖြစ်သော
(၈) မြောင့်ပုံ အမိုးထွတ်ရှိသော အာနိတန်

တန်ဆောင်းတော်အတွင်း၌ ဉာဏ်
တော် (၁၅)ပေခန့် ရှိသည့် တင်ပျဉ်ခွေ
ရှုပ်ပွားတော်နှင့် ရုပ်တော်မူ ရုပ်ပွား
တော် အများအပြား သီတင်းသုံး
စံပယ်တော်မူကြသည်။ ရှေးနှစ်(၁၀၀)
ကျော်မှ ကျောက်ဆစ် ပန်းတော့
လက်ရာများ ဖြစ်ကြလေသည်။

ဒေသနာအုပ္ပန် အမျှပေရန်
ရှေးဦးပြုဖွယ် ပုဗ္ဗကိစ္စများ ပြုလုပ်

ဆောင်ရွက်ပြီး၍ မိမိကိုယ်တိုင် ပွတ်ရွေ
ထားသော ခရေသားပုတီးအား ထုတ်
ယူလိုက်စဉ် ဂေါပကလူကြီးဖြစ်ဟန်တူ
သော အသက်(၇၅)နှစ်ခန့်ရှိ အဘိုးအို
တစ်ဦးက စေတနာထား၍ အကြံပေး
သဖြင့် ကျေးဇူးတင် သာဝုခေါ်ခဲ့ရ
သည်။

‘လူကလေး အလုပ်(ကမ္ဘာ့)ပြုတဲ့အခါ
အင်္ဂါထောင်က ခေါင်းလောင်းကို (၉)ချက်
တိတိထိုးပြီး ဆေးယူအပေါင်းကို အမှုထမ်း
သမ္မာဒေဝအပေါင်းကို တိုင်တည်ဆုပန်းပါ’
ဟူသော စကားပင် ဖြစ်သည်။
သို့ဖြင့် ဗုဒ္ဓါနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်း ဂါထာ
တစ်ထောင် စီးဖြန်းကာ ပြုပြီးပြုဆဲ
ကောင်းမှုတို့အား (၃၁)ဘုံ၌ ကျင်လည်
ကြကုန်သော ဝေနေယျအားလုံးအား
အမျှပေးဝေလိုက်သည်။ ထို့နောက်
အင်္ဂါထောင်မှ ခေါင်းလောင်းရှိရာသို့
သွားရောက်ရာ...

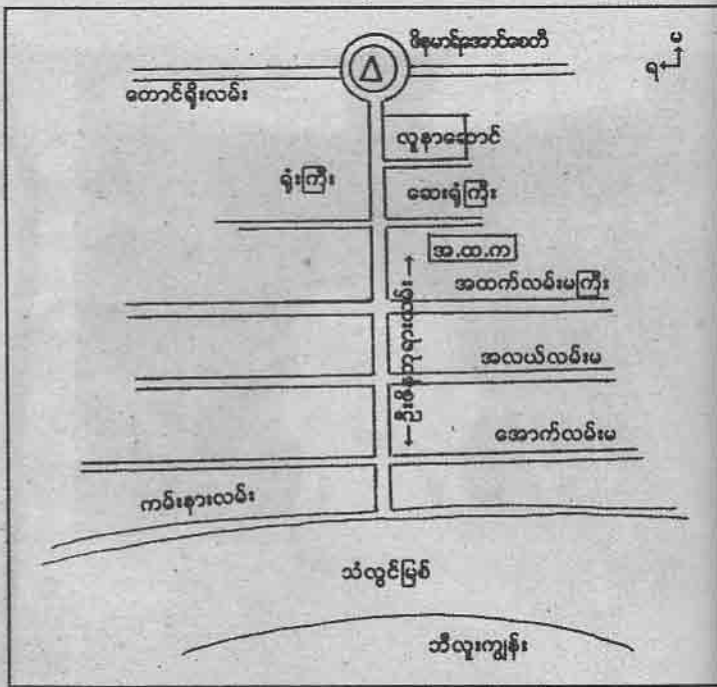
၁၂၅၃ ခုနှစ်တွင် ဦးစိုး၊ ဒေါ်မယ် ငြိမ်ကောင်းနှင့် သမီး မခင်မွန်တို့ လှူဒါန်းထားကြောင်း ကမ္ဘာ့သမားတော်အဖွဲ့ သိရှိရလေသည်။

သို့ဖြင့် ကုသိုလ်အဖို့ဘာဝအား မိဘ ဆရာသမားနှင့်တကွ ဝေနေယျ အားလုံးတို့အား မိမိနှင့်ထပ်တူ အမျှရ ကြပါစေကြောင်း ဒေမ အမျှပေးဝေ ကာ ခေါင်းလောင်းအား (၉)ချက်ထိုး သည်။

သမ္မာဒေဝများအားလည်း ရည်မှန်း ကာ အဓိဋ္ဌာန်ရက်ပြည့်မြောက် အောင် မြင်ကြောင်း တိုင်တည်ပြီးနောက် စိတ် နှလုံးကြည်လင်စွာ ထွက်ခွာလာခဲ့လေ သည်။

ထို့နောက် စနေထောင်ရှိ ရှင်ဥပဂုတ္တ ကျောင်းဆောင်သို့ဝင်ရောက် ကန်တော့ ကာ မြောက်ဘက်စောင်းတန်းအတိုင်း ပြန်လည်ဆင်းသက်ခဲ့ရာ စောင်းတန်း ထိပ်အရောက်တွင် (၁၀)နှစ်ကျော် ဝေး ကွာခဲ့ရသော ကျောင်းသားဘဝ၊ အဆောင်နည်းပြဖြစ်သူ ဆရာတစ်ဦး နှင့် ဓမ္မမိတ်ဆွေအဖြစ် ပြန်လည် တွေ့ ဆုံကြရလေသည်။

ဆရာကျေးဇူးဖြင့် လောကီ၊ လောကုတ္တရာ တိုးတက် စည်ပင်စေ

ကြောင်း တရားကောင်းများ လိုက်နာ ကျင့်ကြံခွင့်ရခဲ့သည်ဖြစ်ရာ...

အောင်ဓာတ်ယူ အောင်ဆုပြည့်ရာ ဇိနမာရ်အောင်စေတီအား ရည်မှန်း ဦးခိုက်ကာ ရှင်တော်ဗုဒ္ဓ၏ ဂုဏ် အပေါင်းအား ကြည်ညိုမဆုံး ဖြစ်ရလေ သည်။

မော်လမြိုင်မြို့သို့ ရောက်ရှိခိုက်

အောင်ဆုယူရန် ဦးစိုးစေတီသို့ သွားလိုပါက ရုံးကြီး၊ ဆေးရုံကြီး မှတ်တိုင် ဦးစိုးဘုရားလမ်းအတိုင်း ကုန်းတော်ဆီသို့ တက်ရောက်နိုင်ကြ ပေသည်။

နယ်လှည့်သူတေသီတစ်ဦး

(၁-၃-၂၀၁၃)နေ့က စာရေးသူတို့ ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီးမှ ငွေကြယ်သီး ငါးလုံးကို အမှတ်တရအဖြစ် ပေးလိုက် ပါသည်။ ဆရာမကြီးပြော၍ ငွေကြယ် သီးများဟု လက်ခံလိုက်ရသော်လည်း အရောင်မှာ အမည်းရောင် ဖြစ်နေပါ သည်။

ဆရာမကြီးမှ သူမနှင့် ငွေထည် ပစ္စည်း မတည့်၍ မည်းသွားရခြင်းဖြစ် ကြောင်းနှင့် ငွေကို ပြန်၍ဖြူအောင် လုပ်သောနည်းကို သိသောသူအား မေး၍ ပြုလုပ်ရန် မှာလိုက်ပါသည်။

နောက်နေ့ နေ့လယ်ပိုင်းတွင် အဒေါ် ဝမ်းကွဲတစ်ယောက် အိမ်အလည်လာ ရာ ငွေကြယ်သီးများကို ပြန်ပါသည်။

ငွေထည်ပစ္စည်းများ

မည်းသွားသော်

ထိုအဒေါ်မှ အိမ်သုံးဆားအနည်းငယ် ယူခိုင်းပြီး ကြယ်သီးများကို ပွတ်တိုက် ပါသည်။

ထို့နောက် ကြယ်သီးများကို ထုံးရည်ထဲတွင် စိမ်ထားစေပါသည်။

ထိုအခါ မည်းနေသော ကြယ်သီးလေး များသည် အဖြူရောင်သို့ တဖြူ အတွင်း ပြောင်းသွားသည်ကို အံ့ဩစွာ တွေ့ရပါသည်။

ထို့ကြောင့် စာရှုသူများ၏ အိမ်၊ ငွေထည်ပစ္စည်းများ မည်းနေပါက အိမ်သုံးဆားဖြင့် ပွတ်တိုက်ပေးပြီး ထုံးရည်တွင် စိမ်ပေးပါက မူလ အဖြူရောင်(ငွေအရောင်)ဖြစ်လာမည့် အကြောင်း စာရေးသူ၏ လက်တွေ့ မြင်တွေ့ရသော အဖြစ်ကို စေတနာ အရင်းခံ၍ ရေးသားလိုက်ရပါသည်။

ခင်သန်းဝင်း (ပဲခူးတိုက်)

၁၂၅ နဂါးကျောင်းရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး စမ်းချောင်းမြို့နယ် ကောင်းမြတ်သစ္စာဆေးခန်း

ဆရာမ ဒေါ်စိစိ

(တဆ-၀၃၈၂၅)နှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခဲ့သော

ဆီးချိုသွေးချိုရောဂါ

ကာကွယ်စောင့်ရှောက်နည်းများ

မြွေငြိမ်
မောင်ယုတ်ရဲ့

ဆီးချိုသွေးချိုရောဂါဟာ ကမ္ဘာ့နဲ့ အဝန်း ဖြစ်ပွားနေပြီး လုံးဝပျောက်ကင်း အောင် ကုသနိုင်တဲ့ရောဂါ မဟုတ်ဘဲ ဆီးချိုသွေးချို ရောဂါကျဆေးတွေနဲ့ ထိန်းထားနိုင်တဲ့ရောဂါ ဖြစ်ပါတယ်။

ဆီးချိုသွေးချိုရောဂါဟာ သက်တမ်း ကြာလာတာနဲ့အမျှ နှလုံးရောဂါ၊ သွေး တိုးရောဂါ၊ လေဖြတ်ရောဂါတွေနဲ့ ယှဉ် တွဲ ဖြစ်လာနိုင်ပါတယ်။ စားသောက် မှု နေထိုင်မှုပုံစံတွေကို ဂရုမပြု အလေး မထားဘဲ စနစ်တကျ ကုသမှုမခံရင် နောက်ဆက်တွဲရောဂါတွေ ဝင်ရောက် နိုင်ပါတယ်။

အစားအသောက်အနေအထိုင် ဆင် ခြင်ပြီး ဆေးကုသမှုတွေကို စနစ်တကျ လိုက်နာရင် ဆီးချိုသွေးချို ရောဂါရှင် တွေဟာ တခြား သာမန်လူတွေလိုပဲ ကျန်းကျန်းမာမာနဲ့ လူ့ဘဝမှာ သက် တမ်းစေ့ နေထိုင်နိုင်ပါတယ်။

အဲဒီ ဆီးချိုသွေးချိုရောဂါရဲ့ ကာ ကွယ်စောင့်ရှောက်နည်းတွေကို ဆွေး နွေးဖို့ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ စမ်း ချောင်းမြို့နယ်မှာရှိတဲ့ ဆရာမဒေါ်စိစိ ကို သွားရောက် တွေ့ဆုံခဲ့ပါတယ်။

သိပ္ပံဆေးပညာအမြင်နဲ့ တိုင်းရင်း ဆေးပညာအမြင်တို့ကို ပေါင်းစပ်ဆွေး နွေး ပြောကြားပေးခဲ့တဲ့ ဆရာမ ဒေါ်စိစိ ဟာ ဓမ္မဝိဇ္ဇာဆရာကြီး ဦးဘိုးကောင်းနဲ့

ဆရာမဒေါ်စိစိ တဆ-၀၃၈၂၅

ဆရာကြီးဦးမြတ်စံ(ပွင့်ဖြူ)တို့ရဲ့ တပည့် ဆရာကြီး ဦးလှအောင်(မင်းလှ)ရဲ့ တပည့် ရင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ဆေးကုသက် နှစ် (၂၀)ကျော်ရှိနေပြီဖြစ်တဲ့ ဆရာမဒေါ်စိစိ နဲ့ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးမေးမြန်းခဲ့သမျှ ပြန်လည် တင်ပြလိုက်ပါတယ်။

☐ "စိစိမိတ် ဆရာမနဲ့ ဆွေးနွေးမှာ ကတော့ ဆီးချိုသွေးချိုရောဂါကာကွယ် စောင့်ရှောက် ကုသနည်းတွေကို ဆွေး နွေးမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဆရာမရဲ့ ထေးကုသက် နှစ်(၂၀) ကျော်အတွေ့အကြုံအရ ကုသခဲ့တဲ့ ဆီးချို သွေးချိုရောဂါရဲ့ အမျိုးအစားကို တိုင်းရင်း ထေးပညာအမြင်နဲ့ သိပ္ပံဆေးပညာရပ်များ

ရဲ့ အခြေများကို သိပ်စပ်ပြီး ပြောကြား သေးမိဦး"

○ ' ဆီးချိုသွေးချိုရောဂါကို သိပ္ပံဆေး ပညာရှင်များရဲ့အမြင်နဲ့ တိုင်းရင်း ဆေးပညာရှင်တို့ရဲ့ အမြင်များကို ပေါင်းစပ်ပြောရရင် ဆီးချိုသွေးချို ရောဂါမှာ အမျိုးအစား(၁)နဲ့ အမျိုး အစား (၂)ဆိုပြီး (၂)မျိုးရှိပါတယ်။ ဆီးချိုသွေးချိုအမျိုးအစား (၁)ဟာ အသက်(၄၀)အောက် ငယ်ရွယ်သူတွေ ဖြစ်တတ်ပြီး ဆီးချိုသွေးချို အမျိုးအစား (၂)ကတော့ အသက်(၅၀)အောက် တွေမှာ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

အသက်(၄၀)အောက် ဖြစ်တတ်တဲ့ အမျိုးအစား(၁)ဆီးချိုသွေးချိုရောဂါကို သိပ္ပံဆေးပညာရှင်များက (Juvemile Diabetes Mellitus)လို့ ခေါ်ပါတယ်။ ရောဂါကို ကုသတဲ့အခါ ဟော်မုန်း အင်ဆူလင် လိုအပ်လေ့ ရှိတဲ့အတွက် (Insulin Dependent Mellitus) အင်ဆူလင်အပေါ် မှီတည်နေတဲ့ ဆီးချိုသွေးချိုရောဂါလို့ သုံးစွဲပါတယ်။

အသက်(၅၀)အထက် ဖြစ်တတ်တဲ့ ဆီးချိုသွေးချိုရောဂါကို (Adult type) လို့ ခေါ်ပါတယ်။ ရောဂါကို ကုသတဲ့ အခါ အင်ဆူလင်မလိုအပ်ဘဲ သောက်ဆေးများကိုသာ အဓိကထား ကုသရတဲ့ အတွက် (Non Insulin Dependent Diabetes Mellitus)လို့ ခေါ်ပါတယ်။

□ 'ဆီးချိုရောဂါ ရှိမရှိ ဘယ်လို သိနိုင်သလဲ ဆနား'

○ သွေးတွင်း သကြားဓာတ်အဖြေဟာ ၈၀ နဲ့ ၁၀၀mg/dl ကြားမှာ ရှိသင့်ပါတယ်။ ၁၁၀ နဲ့ ၁၂၅mg/dl ကြားမှာရှိရင် ဆီးချိုရောဂါအတွက် သံသယ ရှိနေပါပြီ။ ဒါထက် ပိုများလာပြီဆိုရင်တော့ ဆီးချိုရောဂါရှိနေပြီလို့ သိနိုင်ပါတယ်။

□ 'ဘယ်လိုလူတွေမှာ ဆီးချိုသွေးချို ဖြစ်နိုင်ခြေ ပိုများသလဲ ဆနား'

○ ဘယ်လိုလူတွေမှာ ဆီးချိုရောဂါ ဖြစ်နိုင်ခြေ ရှိသလဲဆိုရင် မိဘမျိုးရိုး ဗီဇမှာ ဆီးချိုရောဂါရှိရင် သားသမီး များမှာ ဆီးချိုရောဂါ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။

* အသက်အရွယ်အလိုက် ခန္ဓာကိုယ် အလေးချိန်ရှိရမှာထက် (၂၀)ရာခိုင်နှုန်း ပိုများရင် ဆီးချိုရောဂါဖြစ်နိုင်သလို အဝလွန်သူများ သို့မဟုတ် ဝမ်းဗိုက်ပူသူများ ဆီးချိုရောဂါ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။

* အသက်ကြီးလာတာနဲ့အမျှ ဆီးချိုရောဂါဖြစ်နိုင်ခြေ ပိုများပါတယ်။

* အရက်အလွန်အကျွံ သောက်ရင်လဲ သျှင် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဆီးချိုရောဂါဖြစ်နိုင်ခြေ ပိုများပါတယ်။

* ကောင်းတဲ့ ကိုယ်လက်စထရော အဆင့် ၁၅၀mg/dlထက် နည်းရင် သို့မဟုတ် ထရိုဂလစ်စတီရိုက်အဆင့် ၁၅၀mg/dlထက် ပိုမြင့်မားရင် ဆီးချိုရောဂါ ဖြစ်နိုင်ခြေ ပိုများပါတယ်။

အထူးသဖြင့် အသက်(၅၀)ကျော် လာရင် ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု အာဟာရဆိုတဲ့ သမုဋ္ဌာန်လေးပါးအနက် ကံ သမုဋ္ဌာန်နဲ့ အာဟာရသမုဋ္ဌာန်နှစ်ပါးကို စနစ်တကျ နေထိုင်စားသောက်မှု မရှိသူတွေ ဆီးချိုသွေးချိုရောဂါ ဖြစ်နိုင်ခြေ ပိုများပါတယ်။

□ 'ဆီးချိုရောဂါရှင်များ ကျောက်ကပ်ကို ထိခိုက်မှုတွေရှိတာ သိရပါသလား။ ကျောက်ကပ်ထိလျော့ခြင်း ဘယ်လို လက္ခဏာချိုးတွေ တွေ့ရပါသလဲ ဆနား'

○ 'ဆီးချိုရောဂါ သက်တမ်းကြာလေလေ ကျောက်ကပ် ထိခိုက်မှုရှိလေလေပါပဲ။ အထူးသဖြင့် ဆီးချိုရောဂါ သက်တမ်း (၅)နှစ်နဲ့ (၁၀)နှစ်ကျော် ရင် ကျောက်ကပ် ထိခိုက်မှုဖြစ်တာ တွေ့ရှိရပါတယ်။

ကျောက်ကပ်ထိခိုက်မှု ရှိလာရင် သွေးထဲမှာ အနည်ပါလာပါတယ်။ သွေးလဲ တိုးလာပါတယ်။ တစ်ကိုယ်လုံးလဲ ဖောရောင်လာတတ်ပါတယ်။ အဲဒီ လက္ခဏာတွေ ပြလာတတ်ပါတယ်။

□ 'ဆီးချိုရောဂါရှင်တွေ ကျောက်ကပ် ထိခိုက်လာရင် ဘယ်လိုဆိုင်ခြင်း ဖောက်ဖျက်မှုတွေ ဖြစ်နိုင်တာ ဆနား'

○ 'ဆီးချိုရောဂါရှင်တွေ ကျောက်ကပ် ထိခိုက်လာပြီဆိုရင် အသားကို နည်းနည်းလျှော့စားရပါမယ်။ ရေလဲ လျှော့သောက်ရပါမယ်။ ကျောက်ကပ်က အလုပ်မလုပ်နိုင်တော့လို့ ဆီးသွားနည်းတဲ့အခါနိမ့်မှာ ရေများများ သောက်ရင် ကျောက်ကပ်က အလုပ်

ပိုမလုပ်နိုင်တာကြောင့် ရေသောက် များလေ ဆီးသွားနည်းလေဖြစ်ပြီး ဖောရောင်လာတတ်ပါတယ်။

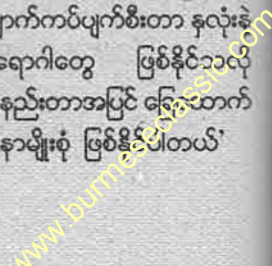
□ 'ဆီးချိုသွေးချိုရောဂါဖြစ်ဆဲ လက္ခဏာ များကို သိပါက ဆနား'

○ 'ဆီးချိုသွေးချိုရောဂါ ဖြစ်ဆဲ လက္ခဏာတွေကတော့ ဆီး မကြာခဏသွားခြင်း၊ မကြာခဏရေငတ်ခြင်း၊ အမြဲတမ်း ဆာလောင်မွတ်သိပ်ခြင်း၊ ပုံမှန်အစားအစာစားသော်လဲ ကိုယ်အလေးချိန် ကျဆင်းသွားခြင်း၊ အကြောင်းမရှိဘဲ မူးဝေမောပန်းခြင်း၊ အနာပေါက်ခြင်း၊ အနာပေါက်ပြီး ထိခိုက်ရှုနာမှုဖြစ်လျှင် အနာပျောက်ခဲ ကျက်ခဲခြင်း၊ ခန္ဓာကိုယ် ယားယံခြင်း။

အထူးသဖြင့် ကျား/မ လိင်အင်္ဂါ တစ်ဝိုက် ယားယံခြင်း၊ ခြေလက်ထုံကျဉ်ခြင်း၊ မျက်စိမူန့်ခြင်း၊ အမြင်အာရုံ ဝေဝါခြင်း၊ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နဲ့ အတွင်း တိမ်ဖြစ်ခြင်း၊ အာရုံကြော အားနည်းခြင်း၊ အပြောတွင် အဖု၊ အပိန့် အနီစက်များ ထွက်ခြင်း၊ ပန်းသေ/ ပန်းညှိုး ဖြစ်ခြင်းစတဲ့ လက္ခဏာတွေ ဖြစ်လာတတ်ပါတယ်။

□ 'ဆီးချိုသွေးချိုရောဂါကြောင့် ဖြစ်နိုင်တဲ့ ကျောက်ဆက်တဲ့ ရောဂါများကိုလဲ ဆနား'

○ 'ဆီးချိုသွေးချိုရောဂါကြောင့် ဖြစ်နိုင်တဲ့ နောက်ဆက်တွဲ ရောဂါတွေကတော့ နှလုံး၊ သွေးကြော၊ မျက်လုံး၊ ကျောက်ကပ်နဲ့ အာရုံကြော စတာတွေ ထိခိုက်မှု ရှိနိုင်ပါတယ်။ ဆီးချိုရောဂါရဲ့ နောက်ဆက်တွဲ ဆိုးကျိုးတွေဖြစ်တဲ့ အမြင်အာရုံထိခိုက်တာ၊ ကျောက်ကပ်ပျက်စီးတာ နှလုံးနဲ့ လေဖြတ်ရောဂါတွေ ဖြစ်နိုင်သလို အာရုံအားနည်းတာအပြင် ရှေးဟောက်မှာလဲ အနာမျိုးစုံ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။

□ 'ဆီးချိုသွေးချိုကျောက်၊ ကုသနည်း' ဆက်ပြီး ပြောပြပေးပါဦး'

○ ဆီးချိုသွေးချိုရောဂါရဲ့ ကုထုံးကတော့ ရောဂါရှင်ကို အပူကြောင့် ဖြစ်တဲ့ ဆီးချိုရောဂါလား၊ အအေးကြောင့်ဖြစ်တဲ့ ဆီးချိုရောဂါလား ဆိုတာ လေ့လာဆန်းစစ်ရပါတယ်။ အပူကြောင့်ဖြစ်တဲ့ ဆီးချိုရောဂါရှင်ကို သင့်လျော်တဲ့ အအေးဆေးနဲ့ အစားအစာတိုက်ကျွေးပြီး အအေးကြောင့်ဖြစ်တဲ့ ဆီးချိုရောဂါရှင်ကို သင့်လျော်တဲ့ အပူဆေးနဲ့ အစားအစာကို တိုက်ကျွေး ကုသရပါတယ်။

အဲဒီနောက် ဆီးချိုရောဂါရှင်ဟာ နှလုံးထိခိုက်မှု ရှိ/မရှိ၊ သွေးတိုးရောဂါ ရှိ/မရှိကိုလဲ ဆက်ပြီးဆန်းစစ်ရပါတယ်။ နှလုံး သို့မဟုတ် သွေးတိုးရောဂါများ ရှိခဲ့ရင် နှလုံးနဲ့ပတ်သက်တဲ့ ဆေး၊ သွေးတိုးနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ဆေးတွေကို

အချိန်ကန့်သတ်ခွဲခြား တိုက်ကျွေးရပါတယ်။

အထူးသဖြင့် ကျောက်ကင်အားဆေးကိုလဲ တွဲဖက်ပေးရပါတယ်။ အများအားဖြင့် ဆီးချိုရောဂါရှင်တွေဟာ ကျောက်ကပ်ထိခိုက်မှုရှိတာ များပါတယ်။

အဲဒီ ဆီးချိုရောဂါရှင်ကို သေသေချာချာလေ့လာပြီး သွေးထဲမှာ အနည်ပါလာရင် သင့်လျော်တဲ့ အသားကို နည်းနည်းသာ ကျွေးရပါတယ်။ သွေးတိုးကျဆေး၊ ဆီးချိုထိန်းဆေးတွေနဲ့ တွဲဖက်ကုသရပါတယ်။

ကျောက်ကပ် အလုပ်လုပ်နိုင်ခြေနည်းတဲ့အတွက် ရေကိုလဲ လျော့သောက်စေပါတယ်။ ရေများများသောက်ပေမယ့် ဆီးသွားနည်းတဲ့အတွက် ဖောရောင်လာတတ်ပါတယ်။

ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေကို ထိန်းသိမ်းပြီး အစားအသောက် အနေအထိုင် ဆေးဝါးကုသမှုကို စနစ်တကျ လိုက်နာ

ရင် ဆီးချိုသွေးချိုရောဂါရှင်ဟာ သာမန်လူတွေလို ဘဝမှာ သက်တမ်းစေ့နေထိုင်သွားနိုင်မှာ ဖြစ်ပါတယ်'

□ 'အခုလို ဆီးချိုသွေးချို ကျောက်၊ ကာကွယ်ဆေးကျောက်ကုသနည်းများကို လိုက်နာပြီး ပြောပြပေးတာတွေကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ထာရှာ'

○ ဆရာမဒေါ်စိစိနဲ့ ဆက်သွယ်နိုင်တဲ့ လိပ်စာကတော့...

ဆရာမ ဒေါ်စိစိ

ကောင်းမြတ်သစ္စာတို့၏ရင်းဆေးခန်း
အောင်မင်္ဂလာကျောင်းတိုက်
ဗဟိုလမ်း၊ စမ်းချောင်းမြို့နယ်
(ရှမ်းလမ်းတစ်ဆီဆိုင်ရှေ့) ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း - ၀၉ ၅၅၁၀၆၄၇၊ ၀၉ ၅၅၁၀၆၀၉၊
၀၀ ၅၂၃၄၇။
ဆေးခန်းဖွင့်ရက် ၉ အင်္ဂါ၊ ဗုဒ္ဓဟူး၊
ကြာသပတေး။

မြောင်းမြ မောင်ယဉ်တင်

ကျွန်တော်၏မိတ်ဆွေ ကိုဝင်းထက်မှာ ငှက်ဖျားဖြစ်ခဲ့ဖူးပြီး ဆေးပြင်းများစားရ၊ ထိုးရရာမှ ရောဂါပျောက်သွားပြီးနောက် ဘေးထွက်ဆိုးကျိုးအဖြစ် ဆံပင်များ ကျွတ်ကျကုန်ပါသည်။ လွန်ခဲ့သော သုံးနှစ်က ဖြစ်သည်။

ယခုအခါ ကိုဝင်းထက်မှာ ဆံပင်များ ဆင်းနက်သန်မာပြီး ထူထဲစွာ ပြန်ပေါက်သွား နှိပါသည်။

တစ်နေ့ ကိုဝင်းထက်နှင့် လက်ဖက်ရည်ဆိုင် အတူထိုင်ရင်း စကားစစ်မိရာမှ သူ့ဆံပင်များ ယခုကဲ့သို့ ပြန်ပေါက်လာပုံ ပြောပြပါသည်။

ကိုယ့်အဖြစ်က ငှက်ဖျားရောဂါကို အနောက်တိုင်း စားဆေး၊ ထိုးဆေးတွေ နဲ့ ပျောက်ကင်းခဲ့ရတယ်။ တစ်ခါ အဲဒီဆေးတွေကြောင့် ဆံပင်ကျွတ်၊ ခေါင်း

ဗောဏ်၊ သန်းတင်း၍ ဆံပင်ပေါက်စေသော

မြန်မာ့စိုးရာ ခေါင်းလိမ်းဆီ

ပြောင်တာကို အရှေ့တိုင်းမြန်မာ့ဆေးနည်းနဲ့ ဆံပင်ပြန်ပေါက်ခဲ့တာကွ။

တိုင်းရင်းမြန်မာ ဆေးဆရာကြီး ဦးနိုင်ဝင်းရဲ့ ကျေးဇူးပေါ့ကွာ။ မယုံတစ်

ဝက်ယုံတစ်ဝက် လုပ်ခဲ့တာပါ။ ဒါအမှန်အတိုင်း ပြောတာ။

ဒီလိုကွ... ဝါတို့လယ်ထဲက ကြိတ်မှန်ရွက်အစုံ တစ်ဆယ်သား၊ ကွမ်းရွက်အစုံ တစ်ဆယ်သား၊ ပဗ္ဗကာနီသီး တစ်ဆယ်သား ညက်အောင် ကြိတ်ရတယ်။

ပြီးရင် နှမ်းနက်ဆီ ဆယ်ငါးကျပ်သား၊ ရောပျော်ပြီး ထားရတယ်။

ငါးရက်ရှိရင် လိမ်းလို့ရပြီး သုံးလလောက် လိမ်းပေးရင် ဆံပင်တွေ ပြန်ပေါက်လာတာပဲ။ ပြောက်လဲမှာ ဦးခေါင်းရေအေးမြ ဖောက်၊ သန်းကင်းပြီး ဆံပင်တွေ ထူထူပည်းပည်း ပေါက်လာတာပဲကွ။

ပဗ္ဗကာနီသီးက ပရဆေးဆိုင်တွေမှာ ဝယ်လို့ရတယ်ဟေ့'

အောင်အိုး (နတ်မောက်)

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းသျှုရ

အကယ်တွင်... သူ

လူငယ်များအတွက် လမ်းညွှန်ပေးပါရစေ

ကျွန်တော်သည် အရပ်ပုသူ လူငယ်တစ်ဦးဖြစ်သကဲ့သို့ အရပ်ရှည်လိုသူတစ်ဦးလည်းဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်နှင့် သက်တူရွယ်တူ လူငယ်များအကြားတွင် သူတို့က ရှည်ပြီး ကျွန်တော်က ပုသောကြောင့် ကျွန်တော်မှာ သိမ်ငယ်ရပါသည်။

ကျွန်တော်မိသားစုတွင်ကျွန်တော် အဖေက အရပ်ရှည်၍ အမေက ပုပါသည်။ အမေမျိုးရိုးမှာ အပုမျိုးရိုး ဖြစ်ပါသည်။ အမေအဖေ(ကျွန်တော်အဘိုး)လည်း အတော်ပုပါသည်။ အမေမျိုးရိုးလိုက်၍လော မပြောတတ်။ ကျွန်တော်ပါ အရပ်မထွက်တော့ဘဲ တန့်နေပါတော့သည်။

သို့သော် ယောက်ျားလေးများသည် အသက်(၂၀) မကျော်သေးမီကာလအတွင်း အရပ်ရှည်အောင် ပြုလုပ်၍ ရနိုင်သေးသည် ဆိုသောကြောင့် ကျွန်တော်သည် Appeton teen grow, Mega teen grow, Ovaltime စသည့် အရပ်ရှည်မည်ဟု ကြော်ငြာထားသော အားဆေးဆေးမှန်သမျှ ဝယ်သောက်ရပါသည်။

ထိုသို့ ကာလကြာရှည်စွာ သောက်သော်လည်း မထူးခြားသောကြောင့် စိတ်ပျက်မိပါသည်။ သို့ရာတွင် ကံကောင်းစွာဖြင့် နည်းပေးလမ်းပြမည့်သူ ပေါ်လာပါသည်။ ထိုသူက ကျွန်တော်အား...

'မင်းဆေးသောက်ရုံနဲ့တော့ ဘာမှ ထူးခြားမှာယူတတ်တုနား ဒန္တာကိုယ်ကလဲ အရပ် ဆန့်ထွက်လာအောင် လေ့ကျင့်ခန်းတစ်ပျိုး ကူပေးလုပ်ပေးရတယ်။

ဥပမာဆိုရင် Ring barဆိုတာတို့ ရေကူးတာတို့ပေါ့ကွာ အဲဒါပေးလို့ အလွယ်ကူဆုံး လေ့ကျင့်ခန်းတစ်ခု ရှိတယ်။ လွယ်သလောက်လဲ ထိရောက်မှုရှိတယ်'

ဟု ပြောပြခဲ့ပါသည်။

ထိုသူ၏ လေ့ကျင့်ခန်းမှာ...

- * မိမိ၏ လက်နှစ်ဖက်ကို အပေါ်သို့ ဆန့်ထုတ်ပါ။ (ကျောရိုး၊ ခါးရိုးများပါ ဆန့်နေပါစေ။)
- * ထိုအဆင့်အတိုင်းပင် (၁၀)မိနစ်ခန့်နေ၍ လေဝင်လေထွက် ပြုလုပ်ရင်း စိတ်ထဲမှ 'ငါ၏အရပ်သည် ယနေ့မှစ၍ တစ်လက်မ ရှည်ထွက်လာပြီ' ဟု ဆိုပါ။
- * ထိုအဆင့်အတိုင်း ခြေဖျားထောက်၍ (၁၀)မိနစ်ခန့်နေပါ။ ပြီးလျှင် ခုနက ရွတ်ခဲ့သော စာသားကို လေဝင်လေထွက်ပြုလုပ်ရင်း ဆိုပါ။
- * ထို့နောက် ထိုအဆင့်အတိုင်း ခြေဖျားထောက်၍ ချွေးဒီးဒီးကျသည်အထိပြေးပါ။

အထက်ပါ လေ့ကျင့်ခန်းများ မှန်မှန်ပြုလုပ်ပါက အရပ်အမှန်တကယ်ရှည် ဆန့်ထွက်လာပါမည်။ ယင်းအပြင် ခန္ဓာကိုယ် ပေါ့ပါးစေသည့် အကျိုးတစ်ခုကိုပါ ပူးတွဲရရှိစေပါမည်။

ယင်းလေ့ကျင့်ခန်း ပြုလုပ်နေစဉ် ကာလအတွင်း အမြဲတမ်း ခါးကို ဖော်ဖော်ဆန့်ပါ။ ဒီလိုလျှင်လည်း ကျောဆန့်တတ်မိမိ မကျောနိုင်ပါနင်း။

လေ့ကျင့်ခန်း၏ အကျိုးအာနိသင် အပြည့်အဝ ရရှိစေဖို့အတွက် နည်းစနစ် မှန်ရပါမည်။ အချိန်မှန်ရပါမည် သို့မှသာ ထူးခြားပါလိမ့်မည်။

ဘဝတူ လူငယ်များအတွက်မို့ စေတနာဖြင့် တင်ပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် "တကယ်လုပ်ပါ။ အဟုတ် ပြန်သည်" ဟု မှာကြားပါရစေ။

မေတ္တာဖြင့်...

မောင်မိုးဆောင်း (ဒိုက်ဦး)

www.burmeseclassic.com

သောသနာ

◆ ခဲရှင် သာဓကကြီး

ရွှေတောင် ခွင်ဆရာတော်ကြီး ချီးမြှင့်သော

သနား (သုတေသန)

အရဟံပုတီးစိပ်ကျင့်စဉ်

ကျေးဇူးတော်ရှင် ရွှေတောင်ခွဲရှင် ဆရာတော်ကြီး ချီးမြှင့်သော အရဟံပုတီးစိပ်ကျင့်စဉ်တစ်မျိုးကို ရေးပြောလိုပါတယ်။

ဆရာတော်ကြီးက...

‘ပုဒဲရဲ့ဂုဏ်တော်တွေကို အဖန်ဖန် အထပ်ထပ် သတိရနေခြင်းဟာ “ပုဒိန်သုတိ”ပဲ။ ထိုသတိကို မိမိရဲ့စိတ်အစဉ်မှာ ပြတ်တမ်းသာ ဖြစ်နေရင် ထုံ့ဖုံးထားနိုင်ရင် ပုဒိန်သုတိဘာဝနာ ဖြစ်တော့တာပဲ။

အရဟံဂုဏ်တော်ကို နှုတ်ကလဲရွတ်၊ ရွတ်နေတဲ့အတိုင်း စိတ်ကလဲ ပြတ်စွာဘုရားရှင်ရဲ့ဂုဏ်တော်ကို သတိသာရနေရင် အဲဒီ

အချိန်ဟာ ပုဒိန်သုတိဘာဝနာ ပြားများနေချိန်ပေါ့။ ဒါကို ပုဒိန်သုတိဘာဝနာကမ္မဋ္ဌာန်းလို့လဲ ပြောနိုင်လိမ့်မယ်။ လွယ်ကူတဲ့ ကမ္မဋ္ဌာန်းပေမယ့် အလွန် အကျိုးများလွန်းတယ်။

ကမ္မဋ္ဌာန်းဆိုတာ “ကမ္မဋ္ဌာန” လို့ဆိုတယ်။ မြန်မာလိုကတော့ ကမ္မဋ္ဌာနဆိုတာ ဘာဝနာအလုပ်ရဲ့ တည်ရာပေါ့။ ကမ္မဘာဝနာအလုပ်ရဲ့ ဋ္ဌာနတည်ရာ ခေါ်တယ်ပေါ့။

ကမ္မဋ္ဌာန်းမှာတော့ သမထကမ္မဋ္ဌာန်းနဲ့ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းဆိုတာ ရှိတယ်။ သမထကမ္မဋ္ဌာန်း လုပ်ရင်တောင် စိတ်

တည်ကြည်ပြီး ကံလေသာ အပူတွေကို ငြိမ်းစေတဲ့အကျိုး လက်ဝင်းရတယ်လေ။ လောကီကောင်းကျိုးတွေ ရတယ်။ မဟုတ်လား။ လောကုတ္တရာလမ်းအတွက်လဲ အထောက်အပံ့ ဖြစ်တယ်လေ။

မဟာဂန္ဓာရုံဆရာတော်ကြီး မိန့်ဖူးတာရှိတယ်။ တို့ကြားဖူးတာပါ။ ထမင်းကို မှန်မှန်စားသလို ကမ္မဋ္ဌာန်းအလုပ်ကိုလဲ မှန်မှန် ကြိုးစားရမယ်တဲ့။

ထမင်းတောင်ပစာချင်သဲစာရင် ပြန်ပျားအိပေမယ့် စာရင်စာရင် ပြန်လာလား။ ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်သူလဲ စိတ်ဖြောင့်သာ

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မင်း ၁၂၉

www.burmeseclassic.com

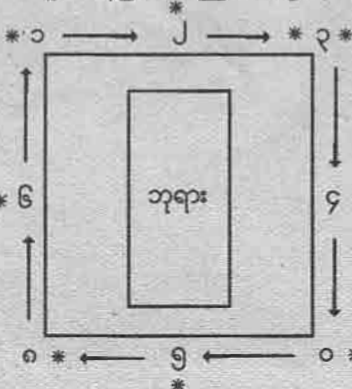
ထက်ထက်သန်သန် အားထုတ် နောက် ပီတိဖြစ်လာအောင် အာရုံထပ်လာပေး ကြိုးစားကြည့်ကြစမ်းပါ။ အကျိုးပေးသည်ပဲ။ ဟု

ဟူ၍ ညနေခင်း သြဝါဒများတွင် မိန့်ကြားဖူးပါတယ်။

ကျွန်ုပ်အနေဖြင့် အရဟံဂုဏ်တော်ကို (၁၀၈)လုံးပုတီးဖြင့် အောက်ပါ အစီအစဉ်ပြု၍ အဓိဋ္ဌာန်ထားစိပ်ဖူးခဲ့ပါတယ်။ များစွာသော အကျိုးကျေးဇူးများ ရရှိခဲ့တာ ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ပါတယ်။

*** ----->
ကျွန်တော်က အင်္ဂါသားဖြစ်တာကြောင့် အင်္ဂါထောင့်မှာ စတင်ပါတယ်။ (၁၀၈)လုံး ပုတီးဖြင့် (၉)ပတ် စ၊ စိပ်ပါတယ်။ ပြီးမှ အစဉ်အတိုင်း ဆက်စိပ်ပါတယ်။ တစ်ထောင့်မှာ (၉)ပတ်စီ၊ နောက်ဆုံး အင်္ဂါမှာပြန်ဆုံးတာကြောင့်

(၉)ဋ္ဌာန ဖြစ်သွားပါတယ်။
(၈)အင်္ဂါ → ဗုဒ္ဓဟူး → စနေ → ကြာသပတေး → ရာဟု → သောကြာ → တနင်္လာ → တနင်္လာ → အင်္ဂါ(ဆုံး)
စုစုပေါင်း (၈၁)ပတ် ဖြစ်ပါတယ်။ တစ်ရက်ပဲ တတ်နိုင်တတ်နိုင် ဝင်သင့်ပါတယ်။ အနည်းဆုံး တစ်လ တစ်ကြိမ် လုပ်ကြည့်စေချင်ပါတယ်။ အထူးအနေဖြင့် တစ်ကြိမ်ဝင်(၉)ရက်

လုပ်နိုင်ပါက အလွန်ကောင်းပါတယ်။ ယခုအချိန်အခါဟာ ဗုဒ္ဓရဲ့ သာသနာတော်ကြီး လုံးလုံး မကွယ်သေးဘဲ တရားတော် အစစ်အမှန်များ ထင်ထင်ရှားရှား ရှိနေပါသေးတယ်။ ဤကာလ ဤအချိန်အခါမှာ သူတော်ကောင်းတိုင်း အခွင့်ထူး ရနေချိန် ဖြစ်ပါတယ်။ ကျန်ရှိနေသေးတဲ့ လက်ကျန် အခွင့်ကောင်းကို လက်မလွတ်စတမ်း စိတ်ဓာတ်သွင်း၍ အခြေခံမှစကာ ကျင့်ပွား အားထုတ်သင့်ကြပါတယ်။

အရဟံဂုဏ်တော် ပုတီးစိပ် အကျိုးများကတော့ လုပ်ကြည့်မှ သိလာပါလိမ့်မယ်။

သန်းဦး(သုဝဏ္ဏ)

ကနဦးစေ့ကို ခွားနီနှင့်ကျိပါ။(ကနဦးစေ့မုန့် ငါးကျပ်သားလျှင် ခွားနီစစ်စစ် တစ်ပိသာခွန်း) ပွက်ပွက်ဆူလျှင် အုန်းရည်(ခွားနီနှင့် အခြင်တူ) ထပ်ထည့်ကျိပါ။ ဆူလာလျှင် မီးမျှဉ်းမျှဉ်းဖြင့် မတူးမခြစ်စေရန် ကျိပါ။

ထက်ဝက်ကျန်လျှင် အခြောက်လှန်းထားသော ဆင်တုံးပစ္စည်းမုန့် (၅၀)ကျပ်သား ထည့်၍ ခန်းအောင်ကျိပါ။

စေးပျစ်လာသောအခါ ဆားပုပ် (၅)ကျပ်သား၊ ပရုတ်(၅)ကျပ်သား ရော၍ တေပါ။

အိပ်ရာဝင်ခါနီးတွင် တစ်ဖွန်း (ကော်ဖီဖွန်း) ပုံမှန်စားပေးပါက ဆီးဝမ်း၊ လေမှန်၍ ကျန်းမာပေါ့ပါးစေသည်ဟု သိရသည်။

တောင်ငူခရိုင်၊ ထန်းတပင်မြို့နယ်၊ ကြိမ်တောမြောင်ကျေးရွာ သိမ်ကျောင်းဆရာတော် အရှင်အာဒိစ္စဝံသ ကိုယ်တိုင်သုံးစွဲဒါနပြုသောဆေး ဖြစ်လေသည်။

ဆေးသုတေသီ

ကြိမ်တောမြောင် သိမ်ကျောင်း ဆရာတော်၏
ဆီးဝမ်းလေပျန်ဆေးနည်း

၁၉၂၂

စလင်း ဦးကျော်

သူရဿတီမှော်သွင်းနည်း

၁၉၂၂ ခုနှစ်တွင် ဦးပွင့်၊ ဦးသီဟသည် ပညာရည်နို့ သောက်စို့ရန် အလိုပါ ပခုက္ကူမြို့ စာသင်တိုက်ကြီးတွင် စာဝါလိုက်နေပါသည်။ ဝါတော်မှာ (၄) ဝါသာ ရှိပါသေးသည်။ လူငယ်ပီပီ နှင်းလိုစိတ် ရှိသည်။ စွန့်စားလိုသည်။ သူတစ်ပါး မလုပ်ရဲ၊ မသွားရဲသည်ကို ဆုတ်ဆုတ်စိတ်၊ သွားလိုစိတ်ရှိသည်။ မူလအင်ကိုကပင် သတ္တိရှိသည်။ ဂန္ထရပညာများကို ဝါသနာပါသည်။ လိုက်စားပါသည်။

တစ်နေ့မှာ စာဝါလိုက်စက် သူငယ်ချင်း ဦးပွင့်တစ်ပါးအနား ရောက်လာသည်။

ဦးသီဟ ဒီမှာကြည့်စမ်း စိတ်ဝင်စားသော် “သူရဿတီမှော်သွင်းနည်း” ဆို အဲဒီမှော်အောင်ရင် ဉာဏ်ကောင်း

မယ်၊ စာကျက်ရင် ရလွယ်မယ်။ ပီယသိဒ္ဓိ၊ လာဘာသိဒ္ဓိ၊ နေသိဒ္ဓိတွေ အောင်မယ်ဆိုပဲ”

ဦးသီဟသည် သူငယ်ချင်း ဦးပွင့်ထံမှ စာအုပ်ကလေးကို ယူကြည့်လိုက်သည်။

သူရဿတီမှော်သွင်းနည်း

ယင်းပြုလုပ်ပုံမှာ မြောက်ဘက် အရပ်သို့ မုခ်ဝလှည့်သော တင်ဝဂ္ဂဘုရားအတွင်း ည(၁၀)နာရီအချိန်

အရောက်သွားပါ။ ဘုရားရှင်အား ဆီမီးဖယောင်းတိုင်ထွန်းညှိ ပူဇော်ပါ။ ဘုရားရှင်ထံ ငါးပါးသီလခံယူပါ။ သတ္တဝါအပေါင်းကို မေတ္တာပို့ အမျှပေးဝေပါ။

ပြီးလျှင် ဘုရားရှင် ရှေ့တော်၌ ငုတ်တုတ်ထိုင်ပါ။ မိဿလင်ဥကို ခဲတံဖြင့် “က” ကို ရေးပါ။ “က” ကို ရေးရာ၌ အောက်ပါဂါထာကို ရွတ်ဆိုရေးရပါမည်။ ရေးပုံမှာ “က” စ၊ ရေးချိန်တွင် ဂါထာကို စဆိုရပြီး “က” ရေး၍ လျှင် ဂါထာဆိုခြင်း ပြီးဆုံးရမည် ဖြစ်

www.burmeseclassic.com

သည်။ ရေးခြင်းနှင့် ရွတ်ဆိုခြင်း ကိုက်ညီရမည် ဖြစ်သည်။ ဂါထာမှာ...

“ပိဋကတ္တယ သမ္မုဏ္ဍိ သဗ္ဗသဒ္ဓိ သုခိဇီဝဂ္ဂေ မေ နိသီဒိတာ မန္တရေတု သူရဿတီ”

ဖြစ်ပါသည်။

ဥပမာ ပထမနေ့တွင် ပြုလုပ်တော့မည်ဆိုလျှင် အောက်ပါအတိုင်း ဆို၍ ရေးရပါမည်။

“က” ပိဋကတ္တယ သမ္မုဏ္ဍိ သဗ္ဗသဒ္ဓိ သုခိဇီဝဂ္ဂေ မေ နိသီဒိတာ မန္တရေတု သူရဿတီ “က” ဤကဲ့သို့ဆို၍ ရေးပြီးလျှင် မိဿလင်ဥပေါ်မှ “က” အက္ခရာကို ယင်းဂါထာဖြင့် (၃၇)အုပ်စုတပ်ပါ။ (မန်းပါ)။

(၃၇)အုပ်ပြည့်လျှင် “က” အက္ခရာအောက်မှ မိဿလင်ဥကို ဓားဖြင့် ပါးပါးလှီးယူပါ။ “က” အက္ခရာပါသော မိဿလင်အလွှာကလေးကို အောက်ပါ ဂါထာဖြင့် (၇)အုပ် ထပ်မံစုတပ်ပါ။ ပြီးလျှင် ဝမ်းထဲသို့ မျိုချပါ။

ဒုတိယနေ့တွင် တစ်ဝဂ္ဂဘုရားသို့ အထက်ပါအချိန် အရောက်သွားပါ။ ယခင်နေ့အတိုင်း ငါးပါးသီလ ခံယူပါ။ မေတ္တာပို့ပါ။ အမှုပေးဝေပါ။ ငုတ်တုတ် ထိုင်ပြီး မိဿလင်ဥကို ခဲတံဖြင့် ရေးပါ။

ဒုတိယနေ့တွင် ပြုလုပ်တော့မည်ဆိုလျှင် အောက်ပါအတိုင်း ရေးရပါမည်။ “ခ” ပိဋကတ္တယ သမ္မုဏ္ဍိ သဗ္ဗသဒ္ဓိ သုခိဇီဝဂ္ဂေ မေ နိသီဒိတာ မန္တရေတု သူရဿတီ “ခ” ဟု ရေးရပါမည်။

ထိုသို့ နောက်နေ့များတွင် က၊ ဃ၊ င၊ စ၊ ဆ၊ ဇ၊ ဈ၊ ည၊ ဋ၊ ဌ၊ ဍ၊ ဎ၊ ဏ၊ တ၊ ထ၊ ဒ၊ ဓ၊ န၊ ပ၊ ဖ၊ ဖ၊ ဘ၊ မ၊ ယ၊ ချ၊ ထ၊ ဝ၊ သ၊ ဟ၊ ဠ၊ အထိ အက္ခရာတစ်လုံးကို တစ်ရက်ကျ အစဉ်အတိုင်း (၃၃)ရက်

ပြုလုပ်ရပါမည်။ အောင်မြင်ပြီးစီးပါက သူရဿတီမှော်အောင်မြင်သည် မည်ပါသည်။

အထက်ပါအတိုင်း ပြုလုပ်ရာ၌ ရက်မပျက်ရပါ။ အက္ခရာ မထပ်ရပါ။ အက္ခရာ မကျော်ရပါ။ အချိန်ကို တိကျရမည် ဖြစ်ပါသည်။

အထက်ပါ ကျင့်စဉ်အောင်မြင်ပါက ဉာဏ်ကောင်းခြင်း၊ စာကျက်၍ ရလွယ်ခြင်း၊ ပီယသိဒ္ဓိ၊ လာဘသိဒ္ဓိ၊ နေသိဒ္ဓိများ အောင်မြင်ပြီး ထူးခြားမှုဖြစ်လာပါလိမ့်မည်။

အထက်ပါစာများကို ကြည့်ပြီး ဦးသီလ သူရဿတီမှော်သွင်းလိုသော ဆန္ဒပေါ်လာသည်။ ဒါမှ စာကျက်ရလွယ်မည်။ ဉာဏ်ထက်မြက်လာမည် ဟု ထင်မြင်မိသည်။

ဦးပွင့်ဦးသီဟ လက်တွေ့ စမ်းသပ် ပါတော့သည်။

ဦးပွင့်သည် မိဿလင် ခဲတံ၊ ဓားပါးပါးတစ်ချောင်း၊ ဖယောင်းတိုင်၊ မီးခြစ်၊ စာတ်မီးတို့ကို အဆင့်သင့် စုဆောင်းထားသည်။ စာသင်တိုက်မှ (၄)ဖာလုံ ခန့်ဝေးသော သီဟိုဠ်ရှင်ဘုရားအနီးရှိ တစ်ဝဂ္ဂဘုရားသို့ ည(၁၀)နာရီ အရောက်သွားသည်။

တစ်ဝဂ္ဂဘုရားအတွင်းတွင် လှုပ်စစ်ဖန်သီးတစ်လုံး မီးလင်းနေသည်။ ဦးသီဟသည် ဖယောင်းတိုင်ကို မီးထွန်းညှိပြီး တစ်ဝဂ္ဂဘုရားရှင်အား မီးပူဇော်ပါသည်။

ငုတ်တုတ်ထိုင်လျက် မိဿလင်ဥကို ဘယ်ဘက်လက်နှင့် ကိုင်ကာ ညာဒူးထိပ်ပေါ် တင်လိုက်သည်။ ခဲတံကို ညာဘက်လက်နှင့် ကိုင်ပြီး မိဿလင်ဥအပေါ် ရေးပါသည်။

“က” ပိဋကတ္တယ သမ္မုဏ္ဍိ သဗ္ဗသဒ္ဓိ သုခိဇီဝဂ္ဂေ မေ နိသီဒိတာ

မန္တရေတု သူရဿတီ “က” ဟု စရေးသည်မှ ဆုံးသည်တိုင် “က” အက္ခရာနှင့် ဂါထာကို ကိုက်ညီအောင် ရေးပါသည်။

ယင်းဂါထာနှင့် (၃၇)အုပ်မန်းသည်၊ ဓားဖြင့် မိဿလင်ဥကို “က” အက္ခရာပါအောင် အောက်မှ ပါးပါးလှီးသည်။ ယင်း “က” အက္ခရာပါသော မိဿလင်ဥအလွှာကလေးကို အထက်ပါဂါထာနှင့်ပင် (၇)အုပ်စုပိပြီး မျိုချလိုက်ပါသည်။

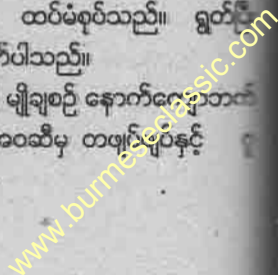
ထိုသို့ ပြုလုပ်ပြီးလျှင် တစ်နေ့အနီး အောင်မြင်၍ တစ်ဝဂ္ဂဘုရားမှာ ကျောင်းတိုက်သို့ ဓာတ်မီးထိုးကာ ပြန်ခဲ့သည်။ ထိုအချိန်က သီဟိုဠ်ရှင်ဘုရားနှင့် စာသင်တိုက်(ကျောင်း)တို့ အကြားတွင် အိမ်ခြေအနည်းငယ်သာရှိသည်။ သီဟိုဠ်ရှင်ဘုရားအနီးအနားတွင် ဝေမာနိက ဗြိတ္တာ(ဥစ္စာစောဉ်)များ အလွန်ပေါသည် ပြောကြသည်။

ထိုသို့ အစောင့်အရှောက်များ ပေါ်သော်လည်း ဦးသီဟ မကြောက်တတ်ပါ။ ဤကဲ့သို့ “က” မှ အစဉ်အတိုင်း တစ်နေ့လျှင် အက္ခရာတစ်လုံးကျ ရေ၍ မျိုချခဲ့ရာ (၁၇)ရက်မြောက် “ထ” ကျနေသာနေပင် ရောက်ခဲ့ပေပြီ။ ယခင်နေ့များကဲ့သို့ ဦးသီဟသည် မိဿလင်ဥကို ခဲတံဖြင့်ဖြင့် “ထ” အက္ခရာကို ရေးလိုက်သည်။

ဂါထာဖြင့် (၃၇)အုပ်စုပိသည်။ ပြီးလျှင် “ထ” အက္ခရာအောက်မှ မိဿလင်ဥကို ဓားနှင့် ပါးပါးလှီးလိုက်သည်။ လွှာရသော “ထ” အက္ခရာပါသော မိဿလင်အလွှာကို ဂါထာနှင့် (၇)အုပ် ထပ်မံစုပိသည်။ ရွတ်ပြီး မျိုချလိုက်ပါသည်။

ထိုသို့ မျိုချစဉ် နောက်နေ့ညတစ်တစ်ဝဂ္ဂအဝဆီမှ တဖျင်ပျပ်နှင့်

၁၅၂ မန္တရေတုအောင်မြင်မှုမဂ္ဂစင်း

အတွင်းသို့ လာနေသော ခြေသံကို ကြားလိုက်ရပါသည်။ ဦးပွင့်၊ ဦးသီဟ စိတ်မလုံ ဖြစ်လာသည်။

နောက်သို့ သမင်လည်ပြန်

ကြည့်လိုက်ရာ

လား... လား

မမျှော်လင့်သော

အရာတစ်ခုကို တွေ့လိုက်ရသည်။

မမျှော်လင့်သော အရာဆိုသည်မှာ (၁၈)နှစ်ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ ချောမောလှပသော မိန်းမပျိုကလေးတစ်ယောက် ဖြစ်နေသည်။ မိန်းမပျိုကလေးသည် ဦးပွင့်၊ ဦးနောက်မှ ရပ်လျက်နေသည်။ ကိုယ်ကလေးကို ရှေ့သို့ညွှတ်ကာ ငဲ့ကြည့်နေသည်။

“ဦးပွင့်၊ ဘာလုပ်နေတာလဲ” ဟု စုံစမ်းလိုသောအသံဖြင့် ငဲ့ကြည့်နေခြင်းဖြစ်သည်။ ဦးပွင့်နှင့် မိန်းမပျိုကလေးတို့ မျက်နှာချင်း ဆုံမိကြသည်။ မိန်းမကလေးသည် ပြုံးချိုသော မျက်နှာထားဖြင့် နှုတ်ဆက်သယောင် ဖြစ်နေပါသည်။

ဦးသီဟသည် မေတ္တာဆိုသည်မှာ မှန်ပမာန် ဆိုသည့်အတိုင်း မိန်းမပျိုကလေး၏ အပြုံးကြောင့် ဦးသီဟ ပြန်လည် ပြုံးပြမိပါသည်။ သို့သော် အသိစိတ်က လက်လွှတ်မသွားပါ။ ငါက ရဟန်း၊ သူက မာတုကာမ ဖြစ်နေသည်။ နှစ်ယောက်တည်းလည်း ဖြစ်နေပြန်သည်။ အချိန်ကလည်း ညအချိန် ဖြစ်နေသည် စသည်ဖြင့် တွေးမိလိုက်လျှင်ပဲ ချက်ချင်းပင် ပါလာသော ဓာတ်မီး မိဿလင်ဥ၊ ဓား၊ မီးခြစ်တို့ကို ရှေ့သို့ပြန်လှည့်ကာ ကောက်ယူလိုက်သည်။

ထို့နောက် စာသင်တိုက်(ကျောင်း) သို့ ပြန်ရန် ဂူပေါက်တသို့ ပြန်လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။ မိန်းမချောကလေး

ကို မတွေ့ရတော့ချေ။ အလာတုန်းက ခြေသံ ကြားရသော်လည်း အပြန်တွင် ခြေသံမကြားရပါ။ ရုတ်ခြည်း ပျောက်ချက်သားကောင်းလှသည်။ အတော် ထူးခြားနေပါသည်။

ဦးသီဟသည် အရာရာကို သိလိုစူးစမ်းလိုသော ရဟန်း ဖြစ်သည့်အတိုင်း အနီးအနားတွင် ရှာဖွေကြည့်မိသည်။ သို့သော် မိန်းမချောကလေး ပျောက်ချက်သားကောင်း။ ဦးသီဟ သဘောပေါက်သွားပါပြီ။ ပင်ကိုကပင် စိတ်မြန်ကိုယ်မြန် ဖြစ်သည့်အတိုင်း ဓာတ်မီး အလင်းရောင် မှိန်မှိန်ကလေးကိုထိုးကာ သုတ်ခြေတင်လာခဲ့ပါသည်။

ခြေလှမ်းတိုင်း သက်န်းက တပြန်းပြန်းနှင့်ပါ။ ခဏကြာသောအခါ ဦးသီဟ အရာဝတ္ထုတစ်ခုကို ခလုတ်တိုက်မိရာ လဲကျမသွားအောင် ကိုယ်အရှိန်ကို ထိန်းလိုက်ရသည်။

ဓာတ်မီး အလင်းမှိန်မှိန်ကလေးနှင့် အရာဝတ္ထုကို ထိုးကြည့်ရာ လူ တစ်ယောက် လဲနေခြင်းဖြစ်သည်။ လမ်းမကြီးကို ကန့်လန့်ဖြတ်လဲနေခြင်း ဖြစ်သည်။

ဦးသီဟသည် အမူးသမား လမ်းမှာ တုံးလုံးလဲနေတာလား၊ ငါ့ရဲ့လုပ်ငန်းကို အဖျက်ဝင်နေတာလား၊ စသည် မေးခွန်းများ ခေါင်းထဲဝင်လာသည်။ ဦးပွင့်၊ စာသင်တိုက်သို့ အမြန်ဆုံး သုတ်ခြေတင်ခဲ့ပါသည်။

စာသင်တိုက်ရောက်မှ ဇောခွေးများကို သုတ်သည်။ အမောအပန်းဖြေသည်။ ဦးပွင့်၊ ဦးသီဟ ပြန်လည် စဉ်းစားသည်။ တစ်ဝဂ္ဂဘုရားအတွင်းသို့ ဝင်လာသော မိန်းမချောကလေးသည် သူ၏ ရည်စားနှင့် ချိန်းထား၍ လာခဲ့ခြင်းလော။ တစ်ဝဂ္ဂဘုရားနှင့် နေအိမ်များသည် အတော်ဝေးကွာလျက် ရှိသည်။

ဒါကြောင့် လူမိန်းကလေးတော့ မဖြစ်တန်ရာ။ ရုတ်ခြည်းပျောက်ချက်သားကောင်းလှသည်။ ဒါဖြင့်လျှင် သူရဿတီ မှော်သွင်းခြင်းနှင့် ဆိုင်သော မမြင်အပ်သော အမျိုးသမီးလေးပင်လော။

သို့မဟုတ် ဘုရားခန်းအတွင်းရှိ သော ဘုရားဌာပနာပစ္စည်းများကို စောင့်ရှောက်သော ဥစ္စာစောင့်ပင်လော၊ ဦးပွင့်၊ ဦးသီဟသည် လောပေါင်းများစွာဖြင့် ယနေ့အထိ စဉ်းစားမရ ဖြစ်နေပါတော့သည်။

မှတ်ချက်။ ။ ဆရာကြီး ဦးသိန်းဌေး (အင်းပုတ်ရွာ)၏ တွေ့ကြုံခဲ့ရသော ဖြစ်ရပ်မှန်ကလေး ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာကြီး၏ ဓွင့်ပြုချက်ဖြင့် စာဖတ်ပရိသတ်ကြီးအား တင်ပြလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာကြီးဦးသိန်းဌေးအား ဤစာစုဖြင့် ဂါရဝပြုလိုက်ပါသည်။

မဟာသုတနှင့် ပြည့်စုံကြပါစေ။
ဝလင်း၊ ဦးကျော်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်၊ ဘုရား၊ ၁၃၃

လူတိုင်းအတွက် တရုတ်ရိုးရာ

အိပ်မက်ရှင်စာပေ

(၇၂)

❖ အိပ်အလုံးအဆောင် ပစ္စည်းများကို မြင်ပက်ပါက...
ကောင်းသတင်း ကြားရမည်နိမိတ် ဖြစ်သည်။

❖ အိမ်ထောင်ဦးစီးက မြင်မက် လျှင်...

စီးပွားရေး ငွေကြေးဆိုင်ရာ သတင်း ကောင်း ကြားရတတ်သည်။

❖ အိမ်ရှင်မက မြင်မက်လျှင်...
မင်္ဂလာသတင်း စေ့စပ်ကြောင်းလမ်း မှုသတင်းများ ကြားရဖွယ်ရှိသည်။

❖ လူပျိုက မြင်မက်လျှင်...
အလုပ်အကိုင်အတွက် ဝမ်းမြောက် ဖွယ် သတင်းများ ကြားရလိမ့်မည်။

❖ အပျိုက မြင်မက်လျှင်...
နှလုံးသားရေးဆိုင်ရာ သတင်း ကောင်း ကြားရမည်။

❖ ကုန်သည်က မြင်မက်လျှင်...
ဈေးကွက် ဝယ်လက်အသစ် အတွက် ဝမ်းသာစရာသတင်း ကြားရ တတ်သည်။

❖ တောင်သူလယ်သမားက မြင် မက်လျှင်...
လယ်ယာမြေဆိုင်ရာ အခွင့်အရေး များအတွက် ဝမ်းမြောက်ဖွယ် ရှိသည်။

❖ ဥစ္စာပျောက်စဉ် မြင်မက်ပါက...
မကြာမီ သတင်းရမည်။

❖ လူပျောက်စဉ် မြင်မက်ပါက...
မြန်မကြာ ဆက်သွယ်လာမည်။

❖ အိမ်ထောင်ဦးစီးက မြင်မက် လျှင်...

စီးပွားအလုပ်အကိုင် ကျဆင်းတတ် သည်။

❖ အိမ်ရှင်မက မြင်မက်လျှင်...
နေအိမ်ဂေဟာသို့ သူခိုးစားပြ

❖ အသုံးမတည့်သည့် အိမ်အသုံးအဆောင် ပစ္စည်းများ ဥပမာ လျှပ်စစ်ပစ္စည်းများ၊ အိမ်ခန်းနှင့်အဆုတ်ကြီးမာသောလှေသည့် အိမ်ထောင်ပရိဘောဂများ၊ ဝိန်းမသာမရှိ သည့် အိမ်တွင် အပျိုးသီးသုံးပစ္စည်းများ စသည်ကို မြင်ပက်ပါက နှစ်နာဆုံးရှုံးမှုများ ကြုံတွေ့နိုင်ပါသည်။

❖ ခရီးသွားစဉ် မြင်မက်ပါက...
လမ်းညွှန်မှု ရရှိမည်။

❖ နာမကျန်းဖြစ်စဉ် မြင်မက်ပါ က...
ဆေးဝါး သတင်းကောင်းများ အတွက် သတင်းကြားရမည်။

❖ စာမေးပွဲဖြေထားသူက မြင်မက် လျှင်...
အောင်သတင်း ကြားရမည်။

❖ အသုံးမတည့်သည့် အိမ်အသုံးအဆောင် ပစ္စည်းများ ဥပမာ လျှပ်စစ်ပစ္စည်းများ၊ အိမ်ခန်းနှင့်အဆုတ်ကြီးမာသောလှေသည့် အိမ်ထောင်ပရိဘောဂများ၊ ဝိန်းမသာမရှိ သည့် အိမ်တွင် အပျိုးသီးသုံးပစ္စည်းများ စသည်ကို မြင်ပက်ပါက နှစ်နာဆုံးရှုံးမှုများ ကြုံတွေ့နိုင်ပါသည်။

❖ အိမ်ထောင်ဦးစီးက မြင်မက် လျှင်...

စီးပွားအလုပ်အကိုင် ကျဆင်းတတ် သည်။

❖ အိမ်ရှင်မက မြင်မက်လျှင်...
နေအိမ်ဂေဟာသို့ သူခိုးစားပြ

ချဉ်းကပ်နိုင်သည်။
❖ အိမ်ထောင်မရှိသူ လူပျိုက မြင်မက်လျှင်...
မြို့ဆွယ်လိမ့်ညာတတ်သော မိန်းမ များနှင့် တွေ့ကြုံရတတ်သည်။

❖ အိမ်ထောင်မရှိသူ အပျိုက မြင်မက်လျှင်...
သွားပုပ်လေလွင့် ပြောဆိုရှုတ်ချခြင်း ခံရဖွယ်ရှိသည်။

❖ စာမေးပွဲဖြေထားသူက မြင်မက် လျှင်...
မျှော်မှန်းထားသလောက် အောင် မြင်မှုမရနိုင်ပါ။

❖ နေထိုင်မကောင်းစဉ် မြင်မက် ပါက...
ရောဂါဝေဒနာ တိုးပွားတတ်သည်။

❖ ကုန်သည်က မြင်မက်လျှင်...
ကုန်ပစ္စည်းများ လေလွင့် ပျောက်ဆုံးနိုင်သည်။

❖ တောင်သူလယ်သမားက မြင်

မက်လျှင်...

ကောက်ပဲသီးနှံ အထွက်နည်း၍
ဈေးကောင်းမရ ကြုံရဖွယ် ရှိသည်။

**❖ ဆရာဝန်ဆေးသမားက မြင်
မက်လျှင်...**

နေထိုင်ရာ ရပ်ကွက်ဒေသ၌ ကူးစက်
ရောဂါ၊ ကပ်ရောဂါ ဖြစ်ပွားတတ်သည်။

❖ ခရီးသွားစဉ် မြင်မက်က...

ရည်မှန်းချက် မအောင်မြင်၊ ခရီး
မဆုံးမိ လှည့်ပြန်ရကိန်း ရှိသည်။

**❖ ပစ္စည်းပျောက် လူပျောက်စဉ်
မြင်မက်က...**

ပြန်မရနိုင် မရောက်နိုင်တော့ပြီ။

**❖ နေအိမ်ရပ်ရွာနှင့် ဝေးကွာသော
နေရာ၌ ရောက်နေစဉ် မြင်မက်
ပါက...**

ပြည်တော်ပြန်ခရီး အခက်အခဲ ကြုံ
မည်။

❖ အိမ်အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းကို မြင်မက်ပါ
က ဝေးလံသောအရပ်ဒေသနှင့် ဆက်ဆံ
ရောက်ရှိရခြင်းကို ဖော်ပြသည်။

**❖ အိမ်ထောင်ဦးစီးက မြင်မက်
လျှင်...**

ရပ်ဝေးသို့ သွားရောက်ကာ စီးပွား
ဥစ္စာ ရှာဖွေလုပ်ကိုင်ရကိန်း ရှိသည်။

**❖ အိမ်ထောင်ရှင်မ ဇနီးသည်က
မြင်မက်လျှင်...**

ရပ်ဝေးမြေခြားမှ လက်ဆောင်
ပစ္စည်း၊ သတင်းစကားအဆက်အသွယ်
ရရှိမည်။

**❖ ကုန်သည် ရောင်းဝယ်သူက မြင်
မက်လျှင်...**

ဝေးလံသော နိုင်ငံရပ်ခြားဒေသသို့
ကုန်စည် ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရကိန်း
ကြုံမည်။

**❖ တောင်သူလယ်သမားက မြင်
မက်လျှင်...**

နိုင်ငံရပ်ခြားမှ စိုက်ပျိုးနည်းစနစ်

သီးနှံ၊ မျိုးစေ့များကြောင့် ပိုမို၍ အကျိုး
ဖြစ်ထွန်းမည်။

**❖ လူငယ် လူလင်ပျိုက မြင်မက်
လျှင်...**

ရပ်ဝေးနေရာမှ အလုပ်ခေါ်စာ ရရှိ
မည်။

❖ လုံမပျိုက မြင်မက်လျှင်...

မတွေ့မမြင်ဘူးသည့် သူစိမ်းနှင့်
ဖူးစာဆုံရဖွယ် ရှိသည်။

**❖ ကျန်းမာရေး ယိုယွင်းနေသူက
မြင်မက်လျှင်...**

မမျှော်လင့်သော ဆေးဝါးကုထုံးများ
ကြောင့် ရောဂါဝေဒနာ သက်သာ
ပျောက်ကင်းနိုင်သည်။

**❖ ပစ္စည်းပျောက်စဉ် မြင်မက်
ပါက...**

ဝေးလံသောနေရာသို့ ရောက်သွား
ပြီ။

❖ လူပျောက်စဉ် မြင်မက်လျှင်...

ခရီးရှည် ထွက်သွားခြင်း ဖြစ်သည်။

❖ ခရီးသွားစဉ် မြင်မက်ပါက...

ခရီးစဉ် ရှည်ကြာတတ်သည်။

**❖ အချုပ်အကျဉ်းကျနေသူက မြင်
မက်လျှင်...**

ဝေးလံသော အခြားတစ်နေရာသို့
ပြောင်းရွှေ့ခြင်း ခံရကိန်းရှိသည်။
သို့သော် ခံစားခွင့်များ ပိုမိုရရှိမည်။

**❖ စာမေးပွဲဖြေထားစဉ် မြင်မက်
ပါက...**

မမျှော်လင့်ဘဲ အောင်မြင်တတ်
သည်။

❖ သူတစ်ပါး၏ အိမ်အသုံးအဆောင် ပစ္စည်းများ
လေလံတင် ရောင်းချနေသည်ကို မြင်မက်
ပါလျှင် ငွေကြေးကြောင့် ကိုယ် စိတ်ဒုက္ခ
ကြုံရကိန်း ရှိသည်။

**❖ အိမ်ထောင်ဦးစီးက မြင်မက်
ပါက...**

ငွေရှင်ကြေးရှင်နှင့် ရန်ငြိုးဖွဲ့
အမုန်းပွားခြင်း ကြုံရတတ်သည်။

❖ အိမ်ရှင်မက မြင်မက်လျှင်...

ငွေကြေးအခက်အခဲ ကြုံရကိန်း
ရှိသည်။

❖ လူလင်ပျိုက မြင်မက်လျှင်...

ငွေကြေးချမ်းသာသူ အိမ်ထောင်ရှင်
မိန်းမနှင့် ငြိစွန်းတတ်၏။

❖ လုံမပျိုက မြင်မက်ပါက...

ငွေဖြင့် မတရားသိမ်းပိုက်ခြင်း ခံရ
ဖွယ် ရှိသည်။

❖ ကုန်သည်က မြင်မက်လျှင်...

ငွေကြေးအားကောင်းသော စီးပွား
ပြိုင်ဘက် ပေါ်ပေါက်နိုင်၏။

**❖ တောင်သူလယ်သမားက မြင်
မက်လျှင်...**

စိုက်ပျိုးစားရိတ် ငွေကြေးများနှင့်
ပတ်သက်၍ စိတ်သောက ကြီးမားတတ်
သည်။

**❖ နာမကျန်းဖြစ်စဉ် မြင်မက်ပါ
က...**

ဆေးဖိုးဝါးခနှင့် အထွေထွေကုန်ကျ
ငွေများကြောင့် ရှိရင်းဝေဒနာ တိုးပွား
မိစီးနိုင်သည်။

**❖ အမူတပေါင် ရင်ဆိုင်ရစဉ် မြင်
မက်ပါက...**

အမှုဆိုင်ဘက်က ငွေကြေးအင်အား
ဖြင့် တစ်ဖက်သတ် အနိုင်ယူခြင်း
နက္ခတ္တရောင်ခြည်များပေး ၁၃၅

ခံရဖွယ်ရှိသည်။

❖ အချုပ်အကျဉ်းကျနေသူ အခက်အခဲပြဿနာ ရင်ဆိုင်နေရသူက မြင်မက်လျှင်...

ငွေကြေးအကျပ်အတည်း ကြီးမားစွာ ကြုံရကိန်း ရှိသည်။

❖ ပစ္စည်းပျောက်စဉ် မြင်မက်ပါက...

ဆုံးရှုံးသော ပမာဏ များပြားတတ်သည်။

❖ လူပျောက်ပါက...

ငွေကြေးကုန်ကျများစွာ ရှာဖွေစုံစမ်းရဖွယ် ရှိသည်။

❖ စာမေးပွဲဖြေထားသူ မြင်မက်လျှင်...

ဝါထိခွင့်ပေး၊ ဘောဂဗေဒဘာသာရပ်များ၌ အခက်အခဲကြုံရကိန်းရှိသည်။

❖ အိမ်အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများ အစီအစဉ်မကျ ပရိယာယ် ရှုပ်ထွေးနေသည်ကို မြင်မက်ပါက...

❖ အိမ်ထောင်ဦးစီးဖြစ်လျှင်...

ဇနီးသည် အဖျားအနာရောဂါ ရတတ်သည်။

❖ အိမ်ရှင်မက မြင်မက်ခြင်း ဖြစ်ပါက...

ဖခင်ကျန်းမာရေး ချို့ယွင်းနိုင်သည်။

❖ လူလင်ပျိုက မြင်မက်လျှင်...

အခြွေအရံ လျော့ပါးတတ်သည်။

❖ လုံမပျိုက မြင်မက်ပါက...

လူတကာ အရေးမမူ လျစ်လျူပြုခြင်း ခံရကိန်း ရှိသည်။

❖ ကုန်သည်က မြင်မက်ပါက...

ငွေကြေးအရင်းအနှီး ဆုံးရှုံးနိုင်သည်။

❖ တောင်သူလယ်သမားက မြင်မက်လျှင်...

ကောက်ပဲသီးနှံ အထွက်နည်းမည်။

❖ ကျောင်းသူ ကျောင်းသားက မြင်မက်လျှင်...

ပညာရေးတွင် တစ်ပွဲတိုး၊ အလွယ်လမ်းလိုက်မိသဖြင့် ဆုံးရှုံးမှု ကြုံရတတ်သည်။

❖ နာမကျန်းဖြစ်သူက မြင်မက်လျှင်...

ဆေးထိုးဆေးစား မှားယွင်း၍ ရောဂါတိုးနိုင်သည်။

❖ ပစ္စည်းပျောက်စဉ် မြင်မက်က...

အထင်မှား၍ ယိုးစွပ်မိသဖြင့် အမှုပွေလတတ်သည်။

❖ ခရီးသွားစဉ် မြင်မက်ပါက...

လမ်းမှား၍ ကြန့်ကြာနိုင်သည်။

❖ အိမ်အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများ ထွဲစွဲရောင်းချရသည်ဟု မြင်မက်လျှင်...

❖ အိမ်ထောင်ရှင် ဇနီးသည် ဖြစ်ပါက...

ဇနီးမောင်နှံ သဘောထားကွဲလွဲကာ မသင့်မမြတ်ဖြစ်ကိန်း ကြုံတတ်၏။

❖ အိမ်ထောင်ဦးစီးက မြင်မက်လျှင်...

လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များနှင့် စကားများ ရဖွယ်ရှိ၏။

❖ လူလင်ပျိုက မြင်မက်ပါက...

ပြောစကား ဆိုစကား အရာမထင် အထီးကျန်ဆန်နေမည်။

❖ လုံမပျိုက မြင်မက်လျှင်...

ပျင်းရိငြီးငွေ့ဖွယ် အချိန်ကုန်ရတတ်သည်။

စီးပွားပြိုင်ဆိုင်ဘက် ပေါများတတ်သည်။

❖ တောင်သူလယ်သမားက မြင်မက်ပါက...

ကောက်ပဲသီးနှံများ ဈေးနှိမ်ခြင်း ခံရဖွယ်ရှိ၏။

❖ အချုပ်အကျဉ်း ကျနေသူက မြင်မက်လျှင်...

အဖျားအနာရောဂါ ရနိုင်သည်။

❖ ပစ္စည်းပျောက်စဉ် မြင်မက်ပါက...

မိတ်ဆွေရင်းချာများနှင့် ငြင်းခုံရတတ်သည်။

❖ ကိုယ်ဝန်ဆောင်စဉ် မြင်မက်ပါက...

ကိုယ်ဝန်ဆောင်ဝေဒနာ မအီမသာ ဖြစ်ခြင်းများ ပြင်းထန်စွာ ခံစားရဖွယ် ရှိသည်။

❖ ခရီးသွားစဉ် မြင်မက်ပါက...

သူတစ်ပါး အထင်အမြင် လွဲမှားခြင်း ခံရကိန်းရှိသည်။

❖ ကျောင်းသူ ကျောင်းသားက မြင်မက်လျှင်...

မိတ်ရှုပ်ထွေးကာ မှတ်ဉာဏ် ထိုင်းမှိုင်းနေတတ်သည်။

❖ စေ့စပ် ကမ်းလှမ်းခြင်းအတွက် ပြင်ဆင်နေစဉ် မြင်မက်ပါက...

ပြောဆိုဆွေးနွေးမှုများ သဘောတူညီမှု မရနိုင်ချေ။

❖ လူပျောက်စဉ် မြင်မက်ပါက...

စိတ်အခန့်မသင့်သဖြင့် ထွက်သွားခြင်း ဖြစ်၏။

❖ အမှုတပေါင် ရင်ဆိုင်ရစဉ် မြင်မက်ပါက...

ကျေးအေးပြေလည်မှုရရန် မလွယ်ကူပါ။

ထက်မင်းကျော်စု

ဘုမ္မိအရပ် သွားမည်ဆိုလျှင်

ရှေးသွားကြောင့်
(ရမည်းသင်း)

'ကိုယ့်ရဲ့ ဘုမ္မိအရပ်ကို ငွေကြေးကိစ္စနဲ့ပဲ ဖြစ်ဖြစ် မဖြစ်မနေ အခြား အကြောင်း တစ်ခုခုနဲ့ သွားရတော့မယ်ဆိုရင် ဘာတွေ ဆောင် ဘာတွေ ရှောင်သွားရမလဲ ဆရာ ကြီး'

ဗေဒင်ဆံရာကြီး ဦးမင်းဖြူကို ကျွန်တော် သိလိုသော ဘုမ္မိအရပ်၏ ဆိုးကျိုးများ မကျရောက်အောင် ရှောင်လွှဲသွားနိုင်သည့်နည်း မေးလိုက် ခြင်း ဖြစ်သည်။

'ကိုအောင်ဝင်းက ဗေဒင်ပညာ သင်ယူပါဆိုတော့ အကြောင်းအမျိုးမျိုး နဲ့ ရှောင်လွှဲနေတာ။ စူးစမ်းလေ့လာ တော့ စိတ်ဝင်စားရာက သိချင်ပြီ မဟုတ်လား။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် စိတ်ဝင်စားပြီဆိုရင် မဲ တတ်မြောက်ဖို့ သိပ်မဝေးတော့ပါ ဘူးလေ။ ခုလို မေးတာကိုက ဗေဒင် ပညာကို တစ်မျိုးသင်ယူခြင်းပဲပေါ့'

ဟု ပြောရင်း ဆရာကြီးက ကြေးကွမ်းအစ်ကြီးထဲမှ ကွမ်းရွက် များ ထုတ်ကာ ကွမ်းယာလေသည်။

ဦးမှ...

'ရှေးဆရာကြီးတွေ၊ ပညာရှင်တွေ က အယူအဆအမျိုးမျိုး ရှိကြတယ်။ ပညာရှင် တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး အယူအဆ တော့ တူချင်မှ တူကြမယ်။ အဲဒါနဲ့ မတ်သက်ပြီး ဆရာကြီးအနေနဲ့ ဆူတိုင်း နားလည်လွယ်တဲ့နည်းကို ပြောပြမယ်။

ဘုမ္မိအရပ်ရဲ့ ဆိုးကျိုးတွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ပြောရင် ကိုယ့်ရဲ့ ဆိုးကျိုးအရပ်ဟာ မကောင်းတဲ့အမှိုက် အညစ်အကြေး စွန့်တဲ့ အရပ်ဖြစ်တယ်။ ဘုမ္မိအရပ်ကို စီးပွားရှာရင် စီးပွားရှာလို့ မရဘူး။

ဘုမ္မိအရပ်ရဲ့ ဆိုးကျိုးကြောင့် အဲဒီအရပ် ကို သွားရောက်နေထိုင် လုပ်ကိုင်သူဟာ စီးပွားရှာလို့ အဆင်မပြေရုံမက လူမှုရေး ကျန်းမာရေးပါ ထိခိုက်စေတာပို့ ကိုယ့်ရဲ့ ဘုမ္မိအရပ်ဟာ အကျိုးနဲ့ အရပ်လို့ သိနေရ မယ်။ မသိလို့ လုပ်နေရင် ရှိတဲ့စီးပွား ပျက် သွားနိုင်တယ်။

ထို့အတူပဲ လူမှုပေါင်းသင်း ဆက်ဆံ ရေးမှာလဲ ဘုမ္မိအရပ်မှာ ရှိနေတဲ့သူ တွေ နောက်ဆုံးကွယ် ကိုယ့်ရဲ့ တစ်အူ ထုံဆင်း ညီရင်းအစ်ကို မောင်ရင်းနှမ တွေ ဖြစ်နေပါစေ ကိုယ့်ကို အကျိုးမပြု ဘူး။ ဘယ်သောအခါမှ အကူအညီ မျှော်လင့်မထားနဲ့။

နောက် ဘုမ္မိအရပ်မှာ ရှိနေတဲ့သူ ကို ငွေကြေးအနေနဲ့ဖြစ်ဖြစ်၊ စီးပွား အရာနဲ့ပဲဖြစ်ဖြစ် ဆက်ဆံလုပ်ကိုင်ခြင်း ပြုရင် ကိုယ့်အတွက် နောင်တနဲ့ သောက နောက်ဆုံးမှာ ရလိမ့်မယ်။ မကောင်းတဲ့ အမှိုက်အညစ်အကြေး၊ မကောင်းတာတွေ စွန့်ပစ်တဲ့ အရပ်က ဝင်ရောက်လာမယ့် လာဘ်လာဘကို

စဉ်းစားသာကြည့် ဘယ်လိုကောင်းနိုင် ပါ့မလဲ။

ကြောက်စိတ်ဆိုတာ ကြောက်စရာ လို့ အသိစိတ်ကြောင့် ကြောက်တာ။ ထို့အတူပဲ ကြောက်ရခြင်းဟာလဲ အကြောင်းကြောင်းသော အားနည်း ခြင်းကြောင့် စိတ်က ကြောက်ရမယ်လို့ ကြောက်ခိုင်းခြင်းကြောင့် ကြောက်တာ ပဲ။

ဥပမာကွယ် ကိုယ့်ကို အန္တရာယ်ပြု မယ့် သတ္တဝါတစ်ကောင်ကောင်နဲ့ တွေ့ ရင် ကိုယ့်ကို ရန်ပြုမှာစိုးလို့ ရှောင်ပုန်း သွားလို့ ရနိုင်ပေမယ့် မျက်စိနဲ့ မမြင် တွေ့ရဘဲနဲ့ ကိုယ့်ကို ဒုက္ခပေးမယ့် အန္တရာယ်တွေကျတော့ ကြောက်ချိန် တောင် မရလိုက်ဘဲနဲ့ မမြင်နိုင်တဲ့ ကံကြမ္မာဆိုးကျိုးတွေကို ရှောင်ပုန်းဖို့ ဘယ်လိုလုပ်မလဲ။

မြင်သာတဲ့ အန္တရာယ်ကို ကြည့် ရှောင်ရသလို မမြင်သာတဲ့ ကံကြမ္မာ ကိုတော့ ဉာဏ်ပညာနဲ့ ရှောင်ကြရတာ ပေါ့။ တို့ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေဟာ ဗုဒ္ဓ ဘာသာအဖြစ် ခံယူကြတာ ဘုရားရှင် ဟောကြားတဲ့ ကံ၊ ကံရဲ့အကျိုးကို ယုံကြည်လို့ ကိုးကွယ် ဆည်းကပ်ကြ တာပဲ မဟုတ်လား။

www.burmeseclassic.com

ဘုရားရှင်ကို ယုံကြည် ကိုးကွယ် ကြတာ မမြင်ရနိုင်တဲ့ သံသရာနဲ့ ကံကြမ္မာကို ကြောက်လို့ မကောင်းတဲ့ ဘေးဆိုး ရန်အန္တရာယ်အမျိုးမျိုးက လွတ်ကင်းအောင် ဘုရားရှင်ရဲ့ အဆုံး အမအတိုင်း လိုက်နာကျင့်ကြတာပဲ မဟုတ်လား။

ဒီလိုပဲပေါ့... မကောင်းတဲ့ ဘေးဆိုး၊ ရန်ဆိုး၊ အန္တရာယ်ဆိုး အမျိုးမျိုးက လွတ်ကင်းအောင် ပရိတ်၊ ဂါထာ၊ မန္တန်တွေ ရွတ်ပွားပူဇော်တော့ မမြင်ရ တဲ့ ရန်အန္တရာယ်တွေက လွတ်ကင်း ကြတယ်။

အခုလဲ ကိုအောင်ဝင်းမေးတဲ့ ဘုမ္မိ အရပ်ကို အကြောင်းအမျိုးမျိုးနဲ့ သွားရ တော့မယ်ဆိုရင် ရှေ့တန်းကို စစ်တိုက် ထွက်တဲ့ စစ်သားတစ်ယောက်လို စွန့် စားသွားရတာပဲ။

အနန္တဦးပါးဖြစ်တဲ့ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ၊ မိဘ၊ ဆရာ ဆိုတာတွေဟာ ဘုရားနဲ့ တစ်စိုက်တည်းထား ကိုးကွယ်ကြတာဖြစ်လို့ ဘုမ္မိအရပ်ကို သွားရတော့မယ်ဆိုရင် ကိုယ့်မိခင်ရဲ့ ထာဝီအထက်ဆင်စလေးကို ဆောင်ပြီး တော့ ဘုမ္မိအရပ်ဖြစ်တဲ့ ဥပမာ တနင်္ဂနွေသားဖြစ်ရင် သူ့ရဲ့ ဘုမ္မိအရပ် ဟာ မွေးနံဂြိုဟ်ရဲ့ လေးခွင်မြောက်ဖြစ် တဲ့ တောင်အရပ်ဖြစ်လို့ ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ် မင်းကြီးရှိတဲ့ တောင်အရပ်ကို မျက်နှာ မူပြီးတော့ ဂြိုဟ်မင်းကြီးကို ဦးစွာ မေတ္တာသို့သရမယ်။ အဲဒီနောက် တောင် အရပ်မှာ ရှိနေကြတဲ့ သတ္တဝါဝေနေယျ အပေါင်းကို မေတ္တာပို့ရမယ်။

“ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်မင်းကြီးနဲ့အတူ တောင်အရပ် မှာရှိနေကြတဲ့ သတ္တဝါဝေနေယျတို့ရဲ့ မေတ္တာ ခံယူ၊ ယင်းမေတ္တာအဟုန်ကြောင့် ဘုမ္မိ အရပ်ဖြစ်သော တောင်အရပ်မှာ ကျွန်ုပ်အပေါ် ကျရောက်လာမယ့် ဘေးရန်တို့ ဖယ်ရှားခြင်း

ဖြစ်ပါစေသော။ ကျွန်ုပ် လုပ်ဆောင်ရမယ့် ကိစ္စအဝဝ အောင်မြင်ရပါစေ” လို့ ဆုတောင်း။

အဲဒီလို မေတ္တာခံယူပြီးတော့ ဘုရားရှင်ထံ မှာ ဝါးပါးသီလ ခံယူ၊ သရဏဂုံသုံးပါးကို သက်စေ ရွတ်ပွားပူဇော်ရမယ်။

ရှောင်ရှားတွေကတော့ ဘုမ္မိအရပ်မှာ ရှိနေ တဲ့ စောစောက ပြောတဲ့ တနင်္ဂနွေသားဆို ရင် တောင်အရပ်မှာ ရှိနေတဲ့ ဗုဒ္ဓဟူးသား၊ ဗုဒ္ဓဟူးနံပါတဲ့ နာယထိုင်ရုံတွေနဲ့ ပြောဆို ဆက်ဆံရာမှာ အထူး သတိထားရမယ်။ ဗုဒ္ဓဟူးနံပါတဲ့ ရွှေ ထပ်ဆင်သွားခြင်းကို ရှောင်ရှား ဖြစ်သလို ဗုဒ္ဓဟူးနံပါတဲ့ ဝက်သား စားသောက်ခြင်းက လုံးဝ ရှောင်ရမယ်။

နောက် ဘုမ္မိအရပ်မှာ ရှိနေစဉ် ကာလ တစ်လျှောက်လုံး လာဘ်လာဘအရာမှာ ဝတက်ရတဲ့ ရဟန္တာအရှင်သီလဝါဂါထာကို ရွတ်ပွားပူဇော်နေရမယ်။ ရှင်သီလဝါဂါထာ များစွာရှိပေမယ့် ဒီဂါထာကို ရွတ်ပွားပူဇော် နေထိုင်ရမယ်”

ဟု ပြောကာ ကျွန်တော်ကို ရှင်သီလဝါဂါထာ ရေးမှတ်ခိုင်းပါလေ သည်။

‘တစ်နည်းအားဖြင့် ယတြာချေ တယ်လို့ ပြောရင်လဲ ရတာပေါ့ကွယ်’

ကျွန်တော် ရေးမှတ်ထားသော ရှင်သီလဝါဂါထာတော်မှာ...

ရှင်သီလဝါဂါထာတော်

သီလဝါယော မဟာလာတော
ယယိသေ ဒိနေ ဒိနေ
သုခံလာတော။
ဇဟိယ ဝိယံဝိယံ ဘန္တေ
သီလဝါနာမ တိသုလောကေသု
အာဂတော ဒေဝတာ ပူဇိတော
ယေဝက္ကန္တာစ ဒေဝါစ
က္ကဒိနေဝ အဟံဘန္တေ
အနာထော ကပ္ပန္နော
က္ကဝံပေ ဒေဟိ
သုခံ ဝီရိတံ
သဉ္ဇဒုက္ခော ယုဇ္ဈေယျ
က္ကတ္ထိယောဝါ ပုရိသောဝါ
ဒုရေပသန္တိစ သဒ္ဓါဟောန္တု
ဝိယံ ယ။

အနက်အဓိပ္ပာယ်

၁။ သီလဝါယော၊ ရှင်သီလဝါထေရ် အရှင်မြတ်ကြီးအား။ မဟာလာ တော၊ များပြားစွာသော လာဘ် ကြီးသည် ရပေ၏။ မေ၊ အကျွန်ုပ် ၏။ သီသေ၊ ဦးခေါင်းထက်ဌ်။ ဒိနေ ဒိနေ၊ နေ့တိုင်း နေ့တိုင်း။ တိဋ္ဌာတု၊ တည်ပါစေသတည်း။

၂။ ဘန္တေ၊ အရှင်သူမြတ်ဘုရား။ ဒေဟိ၊ ကြွရောက်တော်မူပါလော့။ မမ၊ အကျွန်ုပ်အား။ သုခံ၊ ချမ်းသာ သုခ ပြည့်စုံခြင်းကို လည်းကောင်း။ လာတော၊ လာဘ်ရခြင်းကိုသော် လည်းကောင်း။ ဝိယံ-ဝိယံ၊ ချစ်ခြင်းမေတ္တာကိုသော် လည်း ကောင်း။ ဒေဟိ၊ ပေးသနားတော် မူပါ။

၃။ တိသုလောကေသု၊ လူ့နတ်၊ ဗြဟ္မာတည်းဟူသော သုံးပါးသော

ပြုံးပျော်နေတဲ့ ပန်းအိုးနှင့်

စတုရန်းဓာတ်ဆင်အစီအစဉ်

၁၀၀၀

အမြင့်မြို့ ရန်အောင်မင်္ဂလာကျောင်း
မံဘုရား သီတင်းသုံးတော်မူရာ ဂန္ဓကုဋ်
တိုက်တော်အတွင်း ဘုရားခန်းအနီး
တွင် အမြင့် လေးပေနီးပါးခန့်ရှိသော
ပန်းအိုးကြီးတစ်လုံးဖြင့် ပန်းများ ဝေဝေ
ဆာဆာ ကပ်လှူထားသည်ကို တွေ့ရ
သည်။

ပန်းအိုး၏ လည်တိုင်ပတ်လည်တွင်
၁၂၉၉ ခုနှစ်၌ လှူဒါန်းကြောင်း အလှူ
ရှင်အမည်များနှင့်တကွ ကမ္ပည်းထိုး
ထားသည်။ ဆရာတော် ဦးဝါယမိန္ဒ
အား မေးလျှောက်ကြည့်သောအခါ
ရှေးခေတ်ကာလ ပြုံးပျော်နေတဲ့ စိတ်
ပူဖောင်းသည့် ပန်းအိုးဖြစ်ကြောင်း သိရ
သည်။

ပန်းအိုး၏ ဝမ်းမိုက်ပတ်လည်၌
ခုနစ်နှစ်ပြုံးပျော်မင်းတို့ ဆိုင်ရာအရုပ်များ
စီးနင်းထားပုံ သရုပ်ဖော်ထားသည်။
ရာဟုအထိမ်းအမှတ် ဟိုင်းဆင်လည်း
ပါဝင်ရာ အရုပ်(၈)ခုဖြစ်သည်။

ပန်းအိုးအခြေကို ရှစ်မြောင့် အနား
ကွပ်ကာ ထောင့်များ၌ ပန်းအိုးငယ်
တစ်လုံးစီ (၈)လုံး တပ်ဆင်ထားသည်။
အောက်ခြေတွင် ခြင်္သေ့လေးကောင်
ရံထားလေသည်။

မိမိတို့ အလိုရှိရာကိစ္စအတွက်
ပြန်မာရိုးရာ မဟာဘုတ်နည်းအတိုင်း
'အောင်၊ လံ၊ ထူ၊ စစ်၊ သူ၊ ကြီး။
ခွဲ' ဟူ၍ စတုရန်းဓာတ်ဆင်ကာ ဆိုင်ရာ
အရွက်၊ အညွန့်၊ အသားများ ဆောင်
ယူလုပ်ကိုင်ရသည်။

ဥပမာ ။ ။ လှည်းအရောင်းထွက်
ဆိုပါက 'လံထူ'အရ စနေနံ ခန့်။
ဆန်။ ဓနိ စသည်တို့၏ အညွန့်၊
အရွက်၊ ပန်း။ အသားတို့ကို စနေပြုံးပျော်
အနီးရှိ ပန်းအိုးငယ်တွင် ထည့်
သွင်း ကပ်လှူရသည်။

ပြုံးပျော်နေတဲ့ ပန်းအိုး

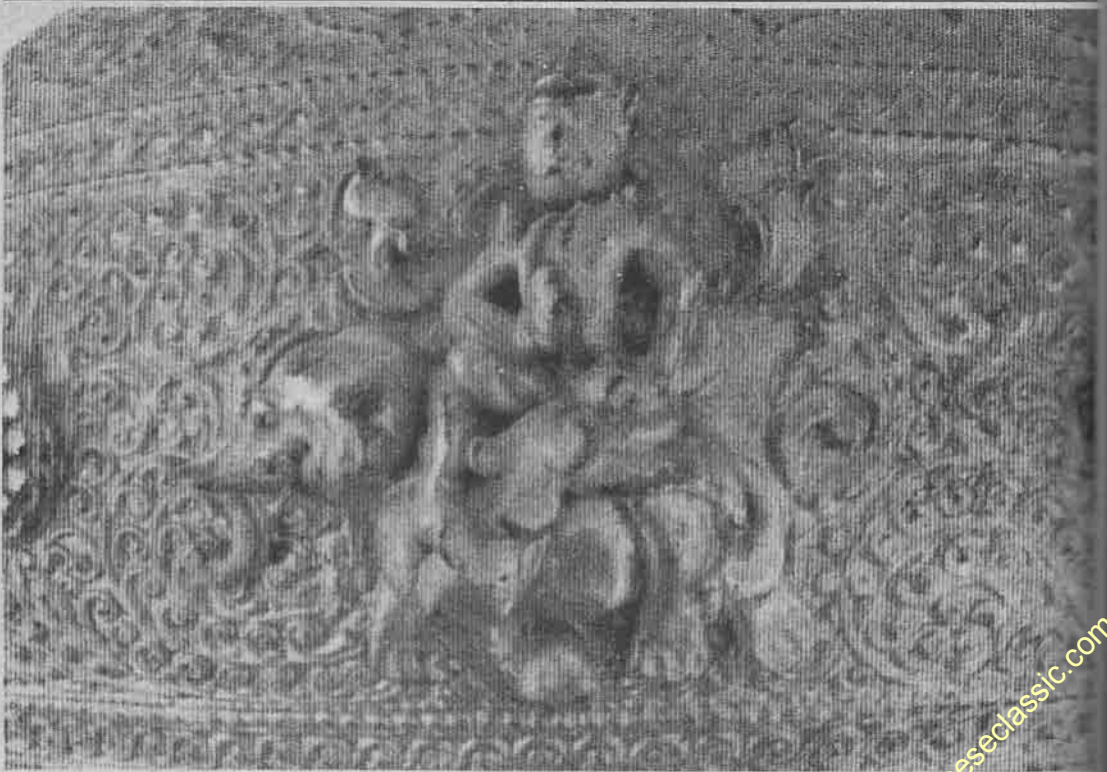
လှည်းရောင်းရာတွင် ယင်းအရွက် စနေသားသမီးတစ်ဦးကိုလည်း အဖော်
အညွန့်ကို အဆောင်ပြုသွားရသည်။ အဖြစ် ခေါ်သွားရသည်။

နက္ခတ္တဓာတ်ခြေစာရင်း ၁၃၉

◆ ပန်ဆီတောင်နုကုမှ တစ်ဦးပြန်မည်

◆ တွာဟူဦးပြန်မည်

၁၄၀ နုကုဏ္ဍရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

◆ ထောက်ပြန်တိုင်းများ

အလားတူပင်...

***

စသည်ဖြင့် စတုရန်းနံ၏ အရွက်၊ အညွန့်၊ ပန်း၊ အသား စသည်ကို ဆိုင်ရာနေ့နံရပ်တွင် ကပ်လျှူအဆောင်လည်း ပြုရလေသည်။

ပန်းအိုးအောက်ခြေမှ ခြင်္သေ့များက အရပ်လေးမျက်နှာမှ ဆိုးကျိုး အနှောင့်အယှက်များ ပျက်ပြယ်စေရန် ရည်ညွှန်းကာ ကွယ်ပေးထားခြင်း ဖြစ်သည်။

ခြင်္သေ့သည် မြန်မာ့တုံးဝလေ့အရ အောင်မြင်မှုကို ပေးစွမ်းသော ကေသရာဇာ ခြင်္သေ့မင်း ဖြစ်သည့်အပြင် 'ခြင်္သေ့' ဟူသော ပညတ်က 'သောက' ဟူသော အတွင်းရန်ဂြိုဟ်တွဲ ဖြစ်နေသည်။ ဥစ္စာလို၍ ရန်ဂြိုဟ်ဆောင်ထား

* ကြာသပတေးကိစ္စ အောင်မြင်လိုပါက	ပွဲ-အောင် = တနင်္ဂနွေနံ
* သောကြာကိစ္စ အောင်မြင်လိုပါက	သူ-ကြီး = တနင်္လာနံ
* စနေကိစ္စ အောင်မြင်လိုပါက	ထူး-စစ် = အင်္ဂါနံ
* တနင်္ဂနွေကိစ္စ အောင်မြင်လိုပါက	အောင်-လံ = တနင်္ဂနွေနံ
* တနင်္လာကိစ္စ အောင်မြင်လိုပါက	ကြီး-ပွဲ = ကြာသပတေးနံ
* အင်္ဂါကိစ္စ အောင်မြင်လိုပါက	စစ်-သူ = သောကြာနံ

ခြင်းဖြစ်သည်။
အတွင်းရန်ဂြိုဟ်တွဲ လေးခုဖြစ်သော
ဓမ္မာ၊ သောက၊ အင်းဝ၊ ရာဇာတို့

၌...
***

ဓမ္မာ = စနေ + ကြာသပတေး = (ဂြိုဟ်သက်အရ) ၁၀ + ၁၉ = ၂၉
သောက = သောကြာ + တနင်္လာ = (ဂြိုဟ်သက်အရ) ၂၁ + ၁၅ = ၃၆
အင်းဝ = တနင်္ဂနွေ + ဗုဒ္ဓဟူး = (ဂြိုဟ်သက်အရ) ၆ + ၁၃ = ၂၃
ရာဇာ = ရာဟု + အင်္ဂါ = (ဂြိုဟ်သက်အရ) ၁၂ + ၈ = ၂၀

◆ ရန်ကင်းမင်္ဂလာထူထောင် ဦးထိန်း

◆ အင်္ဂြိုဟ်တစ်ကောင်

ပြိုဟ်သက်အရ 'သောက' သောကြာ၊ တနင်္လာ ပြိုဟ်တွဲသာလျှင် (၃၆) ပါပနဝင်း ရ၏။ ပါပနဝင်း၏ စွမ်းအင်မှာ ထက်မြက်ခြင်း၊ တက်ကြွခြင်း၊ ပြောင်းလဲစေခြင်းသဘော ဆောင်သဖြင့် လိုရာကိစ္စအတွက် အောင်မြင်စေရန် အထောက်အပံ့ ဖြစ်စေပေသည်။ ဤကဲ့သို့ ပန်းအိုးမရှိစေကာမူ မိမိတို့

ရပ်ရွာရှိ လူအများ ကိုးကွယ်သည့်စေတီပုထိုးတွင် ဤအစီအစဉ်အတိုင်း ပြုလုပ်နိုင်ကြပါသည်။ ဥပမာ တိုက် ရောင်းလိုသည် ဖြစ်ပါက 'ထူစစ်' အင်္ဂါသားတစ်ဦးကို အဖော်အဖြစ် ခေါ်သွားကာ စေတီတော်၏ အရှေ့တောင်ထောင့် အင်္ဂါပြိုဟ်တိုင်မှ နေ၍ ဆီး(ဖီး)၊ ဇွန်၊ ညောင် တစ်ခုခု၏ အညွန့်၊ အရွက်၊ ပန်း၊ အသားကို

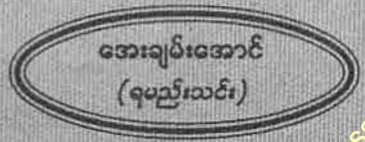
ယူ၍ ကပ်လှူပါ။ တိုက်ရောင်းဝယ်ရာတွင်လည်း ဆီး(ဖီး)၊ ဇွန်၊ ညောင် အညွန့်၊ အရွက်၊ ပန်း၊ အသားကို အဆောင်ပြုပါက အောင်မြင်လိမ့်မည်ဟု သိရပေသည်။

စာမျက်နှာ (၁၃၇)မှ အဆက်

လောကသို့၊ အာဂတော၊ ကြွရောက်တော်မူလာသော။ သီဝလိ နာမံ၊ အရှင်သီဝလိ အမည်ရှိသော မဟာထေရ်အရှင်သူမြတ်အား။ ဒေဝတာ၊ နတ်အပေါင်းတို့သည်။ ပူဖိတောယေဝ၊ ပူဇော်သက္ကာယ ပြုကြကုန်သည်သာ ဖြစ်သတည်း။ ၄။ ကူဒါနေဝ၊ ဤ ယခုအချိန်အခါ သမယတွင်၊ အနာထောကမ္မဇ္ဈော၊ ကိုးကွယ်ရာ ကင်းမဲ့စွာ တည်ရှိနေသော။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သဗ္ဗဒုက္ခ၊ အလုံးစုံသော ထင်းရဲ ဒုက္ခအပေါင်းမှ၊ ပမုစ္စေယျ၊ လွတ်မြောက်ရာ ရလိုပါ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်သူမြတ်ဘုရား။ မမ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ကုန္နာဝ၊ သိကြားမင်းသည်လည်းကောင်း။ ဒေဝါဗ၊ နတ်တကာတို့သည် လည်းကောင်း။ သုခံ၊ ချမ်းသာအပေါင်း

တို့ကိုသော် လည်းကောင်း။ ကူခံဖိပိတံ၊ ဤအသက်ရှည်ခြင်းကိုသော်လည်းကောင်း။ အနာမဲ့ခြင်းကို လည်းကောင်း။ ဒေဟိ၊ ပေးသနားတော်မူပါလော့။ ၅။ ဒုရေဝ၊ ဝေးလှစွာသော အရပ်၌ ရှိကြကုန်သော။ ကူတ္တိယေဝ၊ မိန်းမအပေါင်းတို့သည် လည်းကောင်း။ ပူရိသောဝါ၊ ယောက်ျားအပေါင်းတို့သည် လည်းကောင်း။ မမ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ပသန္တိစ၊ မြင်ကြကုန်သည် ရှိသော် သဒ္ဓါယိုဖိတံ စိတ်အဟုန်ဖြင့်။ မမ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဝိယံ၊ ချစ်ခြင်းမေတ္တာသည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်ပေါ်ကြပါကုန်စေသတည်း။

❖ ကြက်နှစ်ဖွား

စီးပွားရေးအခက်အခဲ ကြုံရကိန်းရှိသဖြင့် ဂရုတစိုက် စီမံခန့်ခွဲ ဆောင်ရွက်ပါ။ လောင်းကစား၊ ကံတိုက် လုပ်ငန်းများနှင့် ပတ်သက်၍လည်း ငွေကြေးအကုန်အကျ များပြားနေတတ် သည်။

ထီး၊ ခမောက်၊ ဦးထုပ် ပျောက်ဆုံး နိုင်သည်။ အဆုတ်နှင့်ပတ်သက်သော ဝေဒနာများ ကြိုတင် စစ်ဆေးကာကွယ် ခဲ့။

❖ နွားနှစ်ဖွား

အတွေ့အကြုံသစ်၊ အမြင်သစ်များ တွေ့မြင်နိုင်ကြသောကာလ ဖြစ်သည်။ မိခင်ဘက်မှ ဆွေမျိုးသားချင်းများ အတွင်း သာရေးနာရေးကိစ္စ ပေါ်ပေါက် ၍ လူအားငွေအား စိုက်ထုတ် ကူညီ ပေးရတတ်သည်။

ရောဂါဝေဒနာများ ဖြစ်ပေါ် ခံစားရ ခြင်းက ဆေးထိုးဆေးစား မှားတတ်သဖြင့် သတိပြု ဆင်ခြင်ပါ။

❖ ကျားနှစ်ဖွား

နုလုံးသားရေး မှန်နာစာတွင် မျက်နှာပွင့်လန်းသော ကာလ ဖြစ်သည်။ အရွယ်လွန်များပင် သံယောဇဉ် အသစ်အဆန်းကလေး များ ကြုံရဖွယ် ရှိသည်။

အမည်ကောင်းသတင်း ကျော်စော ၍ အလုပ်ခွင်နှင့် ပတ်ဝန်းကျင်တွင် အရေးကိစ္စများအတွက် ဦးဆောင် ဦးရွက် ပြုလုပ်ပေးရကိန်း ရှိသည်။ မိမိ၊ မြေ ဝင်တတ်သည်။

❖ ယုန်နှစ်ဖွား

အကြံအစည်အချို့ ဆောင်မြင်လိမ့်မည်။ လွင်ပြင်ကျယ် အသများသို့ သွားရောက်ရတတ် သည်။ ကြွေထည်မြေထည်ပစ္စည်း

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊
စက်တင်ဘာလအတွင်း

ပုံရိပ်ရှင်တို့၏

ကံကြမ္မာ

ဟုဂျင်စီ (Hu Jin Zhi)

များနှင့် ဆက်နွယ်၍ အကျိုးအမြတ် ရရှိနိုင်သည်။

မရွှေ့မပြောင်းနိုင်သော ပစ္စည်းများ နှင့်ပတ်သက်၍ အချေအတင် ပြောဆို ရကိန်းရှိသည်။ စားကောင်းသောက် ဖွယ် လက်ဆောင်ရတတ်သည်။

❖ နဂါးနှစ်ဖွား

ဉာဏ်ပညာနှင့် ပတ်သက်၍ နိမ့်ချပြောဆိုခြင်း ခံရတတ် သည်။ ပြောစကားဆိုစကား မအောင် မြင်သည့်ကာလဖြစ်ရာ မိမိနှင့် မသက် ဆိုင်သည့် ကိစ္စများ၌ စေတနာပို၊ စွက်ဖက်ခြင်း သတိထား ရှောင်ကြဉ်ပါ။ မိခင်၏ ကျန်းမာရေးအတွက် စိုးရိမ် ပူပန်ရကိန်းရှိသည်။ ဆူး၊ ငုတ်၊ သစ်ဝါး အချွန်များ ထိရမှုကြောင့် သွေးထွက် သံယို ဖြစ်နိုင်သည်။

❖ မြွေနှစ်ဖွား

မိတ်ဆွေသင်္ဂဟများနှင့် ပရဟိတ ကိစ္စများကြောင့် ကိုယ်ပိုင်ဗဟိရ ကလေးများ ပျက်ကွက် လစ်ဟာတတ် သည်။ လျှစ်စစ် အသုံးအဆောင်ပစ္စည်း များ ဝင်ကိန်းရှိသည်။

ကျန်းမာရေးကောင်းမွန်၍ ခံစားနေ ရသော အာဂန္တုဝေဒနာများ သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားလိမ့်မည်။ မင်းစိုးရာဇာ

များနှင့် ရင်းနှီးခင်မင်ခွင့်ရနိုင်သော ကာလဖြစ်သည်။

❖ မြင်နှစ်ဖွား

အခက်အခဲပြဿနာများ ပျောက် ပြယ် ကင်းရှင်းသောကာလ ဖြစ်သည်။ စိတ်သွားတိုင်းကိုယ်ပါ၍ လိုရာဆန္ဒများ ပြည့်ဝလိမ့်မည်။

ဖန်ထည်မှန်ထည်ပစ္စည်း၊ စားဖို ဆောင်သုံးပစ္စည်းများ ဝင်ကိန်းရှိသည်။ အိမ်ဂေဟာသို့ ဂုဏ်သရေရှိသော ညွှန်ကောင်းစောင်ကောင်းများ ရောက် လာနိုင်သည်။

❖ ဆိတ်နှစ်ဖွား

စိတ်ချမ်းမြေ့ဖွယ် ဣဉာဏ်မြင်ကွင်း ဖြစ်ရပ်များ မြင်တွေ့ရဖွယ်ရှိသည်။ လေ့လာမှတ်သားထားသော နှုတ်မှု၊ လက်မှု အသိအတတ်ပညာများ ကြောင့် တိုတိုထွာထွာ လာဘ်လာဘ များ ဝေဝေဆာဆာ ရှိနေမည်။

အသည်းနှင့်ပတ်သက်သည့် ရောဂါ များ ကြိုတင်စစ်ဆေး ကာကွယ်ပါ။ အဝတ်အထည် ဝင်တတ်ပါသည်။

❖ မျောက်နှစ်ဖွား

လုပ်ငန်း၊ ရာထူးများ တိုးတက်မြင့်မားနိုင်သည်။ တန်ဖိုး ကြီးမားသော အမွေအနှစ်များ ခံစားရ တတ်သည်။

သြဇာတိက္ကမ ပြည့်ဝ၍ မိတ်ဆွေများ

www.burmeseclassic.com

၏ပြဿနာများ၌ ခုံသမာဓိလူကြီးအဖြစ် ပါဝင် ဖြန့်ဖြူးပေးရကိန်း ရှိသည်။ စကား ပြောစက် Hand Set များ လက်ဆောင် ရတတ်သည်။

❖ ကြက်နှစ်ဖွား

လုပ်ကိုင်သမျှ အဆင်မပြေ၊ လွဲမှား ချွတ်ချော်မှုများသောကာလ ဖြစ်သည်။ လုပ်ငန်းခွင်တွင် ပေါ့ဆမှုကြောင့် မလို လားအပ်သောအဖြစ်များ တွေ့ကြုံရ တတ်သည်။

စိတ်အလိုလိုက်ခြင်းကြောင့် ပြဿနာ များ ပေါ်ပေါက်နိုင်သည်။ ဆိုးဆေးနှင့် အဖျော်ယမကာတို့ကြောင့် ဖြစ်ပွား သောဝေဒနာများ သတိထားသင့် သည်။

❖ ငွေးနှစ်ဖွား

စီးပွားလုပ်ငန်းများ တိုးတက်ဖြစ်

ထွန်းမည်။ အေးချမ်းသော ကျေးလက် ဒေသများသို့ သွားရောက်ကာ လူမှုရေး စီးပွားရေး အကျိုးအမြတ်များ ရရှိနိုင် သည်။

အခြွေအရံ ကုဖော်လောင်ဖက် ရရှိ တတ်သည်။ မျက်စိနှင့်ပတ်သက်သော ဝေဒနာများ သက်သာပျောက်ကင်း သွားလိမ့်မည်။

❖ ဝက်နှစ်ဖွား

ငွေကြေးအတန်အသင့် ပြည့်စုံနိုင် သည်။ ငွေအစုအပုံလိုက် ရကိန်းမရှိ သော်လည်း ရိက္ခာထောက်ပမာ ဖူလုံ လောက်သောပမာဏကို ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရ မည်။

နေအိမ်ရှိ ခြံ၊ ကြက်၊ ပုရွက် ပိုးမွှား အဖျက်အဆီးများ လျော့ပါးသွားမည်။ ယာဉ်ရထားဝင်တတ်သည်။ အမျိုးသား

များမှာ ကြင်ယာပါ ဝင်ကိန်း ရှိပါသည်။ ဤလတွင် ကံကြမ္မာနိမ့်ပါးသူတို့ သည် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် နံနက်ပိုင်းတွင် သောက်တော်ရေ ငါးခွက်ကို နေအိမ်၌ မြတ်စွာဘုရားရှင်အား ကပ်လှူပါ။ လိုရာ ဆုတောင်းပါ။

ညနေပိုင်းတွင် စွန့်ယူ၍ အုန်း၊ ထန်း ပေ၊ ကွမ်းသီးကဲ့သို့ အပင်တွင် လောင်း ပါ။ ကံအဆိုးတရား ပါပစ္စန်းအင်များ စီးဆင်းလျော့ပါး၍ ကောင်းကျိုးသုခ ခံစားနိုင်ကြပါလိမ့်မည်။

ကြဆောင်သမျှ အောင်မြင်ကြပါစေ။

ကျွဲပွား ဝက်ကု

ကုသဆေး

နှမ်းတစ်ထောင်
နွင်းရွှေဝါရောင်
လို့ မုတ်သားရပါ
တယ်။

“ထင်းတစ်ထောင်” ဆို တာ မီးခိုးခေါင်မိုးမှာ ကပ်နေတဲ့ ကျပ်ခိုးမည်းမည်းများ ဖြစ်ပါ တယ်။

“နှမ်းတစ်ထောင်” ဆိုတာ နှမ်း နက်ဆီစစ်စစ်ပါ။

“နွင်းရွှေဝါရောင်” ကတော့ ရှင်း ပါတယ်။ ဆန်မှုန့်လွတ် နွင်းမှုန့်စစ်စစ် ဖြစ်ပါတယ်။

ဆေးအမည်သုံးမျိုးကို တစ်ကျပ် သားစီ ရယူပြီး ရောဖျော်ပေးပါ။ ကျွဲ၊

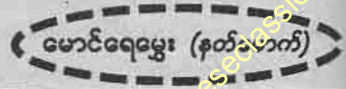
နွားရဲ့ ထိခိုက်ဒဏ်နာကို နဘူးရွက် ပြုတ်ရည် ဒါမှမဟုတ် လက်ဖက် ခြောက်ဖန်ဖန်ပြုတ်ရည်နဲ့ ခပ်နွေး နွေးမှာ သန့်စင်အောင် ဆေးကြော

ပေးပြီး ဆေးကို ပိမိရရ လိမ်းပေး ပါ။

တစ်ကြိမ်လိမ်းရုံနဲ့ ပျောက် သွားတတ်သလို နှစ်ရက်၊ သုံးရက်၊ နှစ်ကြိမ်၊ သုံးကြိမ် ထိလဲ လိမ်းရတတ်ပါ တယ်။

ဘေးထွက်ဆိုးကျိုး မရှိ ဘဲ လက်တွေ့ ပျောက်ပါ တယ်။ စာရေးသူ ကိုယ့်ပိုင်နွားကို လက်တွေ့သုံးခဲ့ပြီးမှ ရေးသား တင်ပြ လိုက်တာပါ။

ကြီးပွား တိုးတက်ကြပါစေ။

ကျွဲ၊ နွားတွေမှာ ထိခိုက်ဒဏ်ရာ ရ တတ်ပါတယ်။ အလုပ်ခွင်မှာ ထိခိုက် ဒဏ်ရာရတတ်သလို သူတို့အချင်းချင်း ဝှေ့ရာကနေ ဦးချိုနဲ့တိုးမိပြီး စုတ်ပြ ပေါက်ကွဲ ဒဏ်ရာရတတ်ပါတယ်။

အဲဒီလို ဒဏ်ရာအနာတရ ရပြီဆိုရင် အမြန် ဆေးထည့် ကုသပေးရပါမယ်။ ဘာလို့လဲဆိုရင် မလိုလားအပ်တဲ့ အင်းဆက်ပိုးတွေဝင်ပြီး အနာမှာ ပိုး လောက်တတ်၊ ပုပ်စော်နံ့ဆိုသလို ကြီးမားလာတတ်ပြီး အသက်ဆုံးရှုံး သည်အထိ ဖြစ်တတ်လို့ပါပဲ။

ကျွဲ၊ နွား ထိခိုက်ဒဏ်ရာအတွက် နတ်မောက်မြို့နယ်၊ စည်သာရွာက အဘဦးတင်မောင်ရဲ့ ရိုးရာလိမ်း ဆေးနည်းဟာ အထိရောက်ဆုံးနဲ့ အမြန်ဆုံး သက်သာပျောက်ကင်းတာ သိရတဲ့အတွက် ရေးသား တင်ပြအပ်ပါ တယ်။

ထင်းတစ်ထောင်

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး လှိုင်သာယာမြို့နယ် အတွင်းပဒေရပ်တွက်
ဝဒံပဋိယတ္တိစာသင်တိုက် ပဓာန နာယက ဆရာတော်

ဘဒ္ဒန္တ ဇေယျိကာ

ဓမ္မာစရိယ ဝန္တဝါစကပဏ္ဍိတ၏ ဩဝါဒ၊ လက္ခဏာတော်

• သရုပ်ဖော်

မူးမြင်တော်မူခြင်း

ဆရာတော်သည် စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ မုံရွာခရိုင်၊ ကနီမြို့နယ်၊ ကျွန်းပင်အိုင်အုပ်စု၊ တောင်နီကျေးရွာနေ ခမည်းတော် ဦးညိုမောင်၊ မယ်တော် ဒေါ်ဆန်းခင်တို့မှ ၁၃၂၈ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လပြည့်ကျော် (၆)ရက် အင်္ဂါနေ့ ည (၆း၁၅) နာရီအချိန်တွင် မူးမြင်တော်မူခဲ့သည်။

ဦးဆယ်ရွှေ၊ ဦးဆယ်ငွေ၊ ဦးဆယ်ဝေ၊ ဦးစာငွေ၊ ဒေါ်စာချစ်၊ ဒေါ်စာရွှေ၊ ဦးထွေးပို စသည့် မွေးချင်း (၃)ယောက်အနက်မှ ဒုတိယ သား ဇရာနာ ဖြစ်လေသည်။

လောကီပညာ သင်ကြားခြင်း

ဆရာတော်လောင်းလျာသည် (၅)နှစ်သားအရွယ်မှစ၍ မုံရွာခရိုင်၊ ကနီမြို့နယ်၊ ကျွန်းပင်အိုင် အခြေခံပညာမှလတန်းကျောင်းတွင် ဆရာမကြီး ဒေါ်ချယ်၊ ဆရာကြီး ဦးအောင်ပို၊ ဆရာကြီး ဦးအောင်ချို၊ ဆရာမကြီး ဒေါ်ခင်နက်တို့ထံတွင် စတုတ္ထတန်း အောင်မြင်သည်အထိ သင်ယူခဲ့သည်။

လောကုတ္တရာပညာ သင်ကြားခြင်း

ဆရာတော်သည် စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ မုံရွာခရိုင်၊ ကနီမြို့နယ်၊ ကျွန်းပင်အိုင်စု၊ တောင်နီကျေးရွာ မဟာခသာရာမကျောင်းတိုက် ဆရာ

ဆရာ ဦးခင်မောင်လင်း
(B.Sc- ရွှေတီ)
(လက္ခဏာ မဟာဘုတ် သူတေသီ)

တော် ဘဒ္ဒန္တကုသလ မြို့နယ် သံဃနာယက အကျိုးတော်ဆောင် (ရွှေကျင်) တိုင်းသံဃာ့ဝန်ဆောင်]၊ ကံတောဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တဩသခ (အုပ်စု သံဃနာယက အကျိုးတော်ဆောင်)၊ မဟာဗောဓိဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တကုန္ဒောဘာသ (မြို့နယ် သံဃနာယက ဒုတိယ ဥက္ကဋ္ဌ)တို့ထံ၌ သတ်ပုံကျမ်း၊ သံပေါက်ကဗျာများ၊ အတွင်းအောင်ခြင်း၊ အပြင်အောင်ခြင်း၊ နမက္ကာရ၊ လောကနီတိ၊ ပရိတ်ကြီး၊ ကစ္စည်း သဒ္ဒါကြီးစသော လောကုတ္တရာ စာပေများကို သင်ယူတော်မူခဲ့သည်။

ရှင်သာမဏေပြုခြင်း

၁၃၄၀ပြည့်နှစ် ကဆုန်လပြည့်ကျော် (၈)ရက် သောကြာနေ့တွင် မဟာခသာရာမကျောင်းတိုက် ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တကုသလကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြုပြီး မိဘနှင့်ပါးတို့၏ ပစ္စယာနဂ္ဂဟဖြင့် ရှင်ဇောတိကဘွဲ့တော်ဖြင့် ရှင်သာမဏေ ပြုခဲ့သည်။

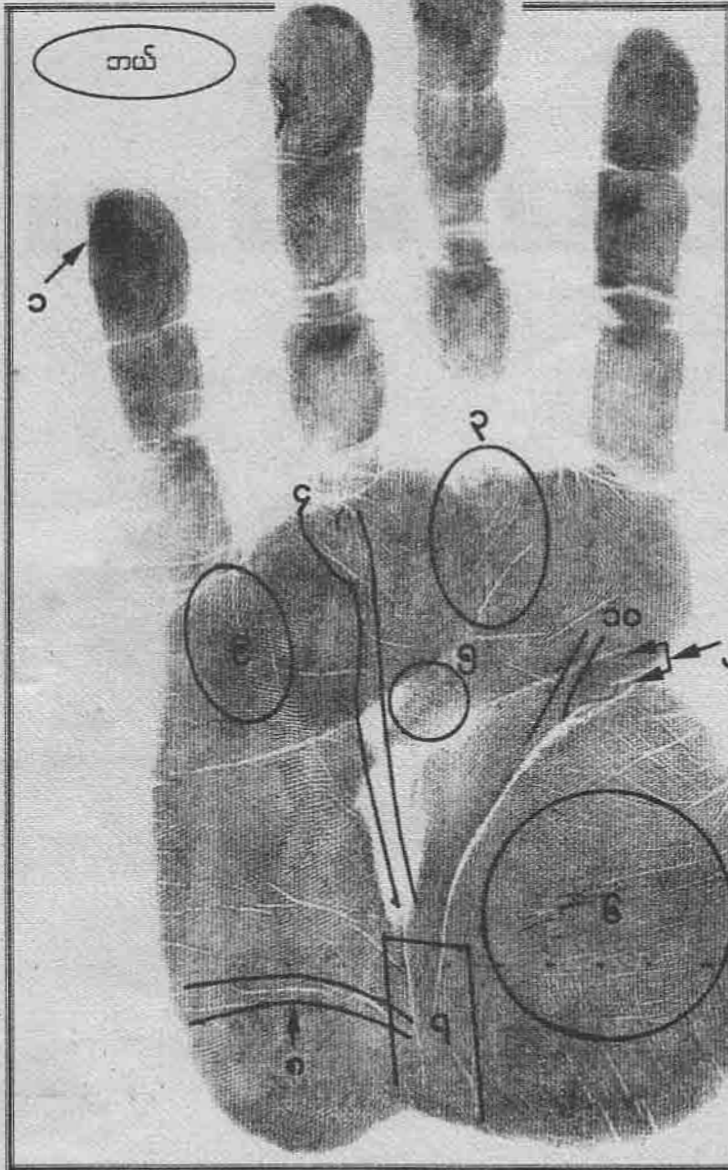
• ယံဟိုယတ္တိ စာသင်တိုက် ပဓာနနာယက ဝန္တဝါစကပဏ္ဍိတ ဘဒ္ဒန္တဇေယျိကာ

ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူခြင်း

၁၃၄၇ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလပြည့် တနင်္လာနေ့ နေ့လယ် (၂း၁၅)နာရီ အချိန်တွင် မဟာခသာရာမကျောင်းတိုက် ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တကုသလကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြုပြီး တောင်နီရွာနေ ဒေါ်အုန်းကြည်၊ ရန်ကုန်မြို့နေ ဦးချစ်သိန်း (အကောက်ခွန်)၊ ဒေါ်ဝင်းကြည် မိသားစုတို့၏ ပစ္စယာနဂ္ဂဟဖြင့် မြင့်မြတ်သော ရဟန်းဘဝ

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၄၅

www.burmeseclassic.com

သို့ ရောက်တော်မူခဲ့သည်။
ပရိယတ္တိစာပေများ၊ သင်ယူ ဆည်းပူး
တော်မူခြင်း

စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး မုံရွာမြို့ မဟာဇောတိကာရာမ ပိဋိတက္ကသိုလ် စတုတ္ထနာယကဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တ စန္ဒာသိရိ (နိုင်ငံတော် သြဝါဒါစရိယ၊ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ အဘိဓဇ မဟာဠာ ၁၄၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဂုရု)၊ ပဉ္စမနာယက ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တ ကဝိန္ဒ (နိုင်ငံတော် သြဝါဒါစရိယ၊ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ အဘိဓဇ မဟာဠာ ဂုရု)၊ တိုက်အုပ်ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တ ဣန္ဒောဘာသ (သာသနဓဇ သိရိပဝရ ဓမ္မာစရိယ)၊ မုံရွာမြို့ ပေပင်တောင် ကျောင်းဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တအာလောက (ဓမ္မာစရိယ)၊ ပေပင်မြောက်ကျောင်း ဓမ္မပါရဂူ ပိဋိတက္ကသိုလ် ဆရာတော်

ဘဒ္ဒန္တပညာဝံသ (အဂ္ဂမဟာ ဂန္ထဝိဇ္ဇာ ကပဏ္ဍိတ)။

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး အလုံမြို့နယ် အောင်စေတီစာသင်တိုက် ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တမေဃိန္ဒ (သာသနဓဇ သိရိပဝရ ဓမ္မာစရိယ၊ နိုင်ငံတော် ဗဟိုသံဃာ့ ဝန်ဆောင်)၊ တိုက်အုပ်ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တဣန္ဒက (သာသနာ့ဓဇ ဓမ္မာ စရိယ၊ ဝိနယပါဠိပါရဂူ အဘိဓဇ ပါဠိပါရဂူ)၊ အလုံမြို့နယ် အောင်မင်္ဂလာ ပိဋိတက္ကသိုလ်ကျောင်းတိုက် တိုက်အုပ် ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တဇာဂရိယ (သာသန ဓဇ ဓမ္မာစရိယ)၊ အင်းစိန်ရွာမ ပရိယတ္တိ စာသင်တိုက် နာယက

ဆရာ တော် ဘဒ္ဒန္တ နန္ဒဝံသ (နိုင်ငံတော် သြဝါဒါ စရိယ၊ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ အဘိဓဇ အဂ္ဂမဟာ သဒ္ဒမ္မဇောတိကာ၊ အင်းစိန် မြို့နယ် သုဝဓမ္မာဂိုဏ်းချုပ် ဂဏာစရိယ ဂဏာပါမောက္ခ)

တိုက်အုပ် ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တ တီလောကာဘိဝံသ (အနေကဂန္ထ ကာရက၊ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ နိုင်ငံတော် သံဃမဟာနာယက တွဲဖက် အကျိုး တော်ဆောင်) စသည့် ဆရာတော်များ ထံ၌ ပါဠိ ပထမပြန် ဝေ၊ လတ်၊ ကြီး တန်းများနှင့် ဓမ္မာစရိယတန်းဆိုင်ရာ ပါဠိတော် အဋ္ဌကထာ မှီကာများကို သင်ကြား တတ်မြောက်တော်မူခဲ့သည်။

ပရိယတ္တိစာပေများ၊ သင်ကြား
ပို့ချခြင်း

၁၃၅၇ ခုနှစ်တွင် အင်းစိန်ရွာ
 F.19B. September, 2013.

ပရိယတ္တိစာသင်တိုက် ဆရာတော်ကြီး
ဘဒ္ဒန္တနန္ဒဝံသ၏ ချီးမြှောက်မှုဖြင့်
ကျေးလက်ဒေသ သာမန်အဆင့်သာ
ရှိသော ပဒဲကျောင်းကို ပဒဲ ပရိယတ္တိ
စာသင်တိုက်အဖြစ် ပြောင်းလဲဖွင့်လှစ်
ခဲ့ပြီး စာသင်သား သံဃာ (၁၈၀)
ကျော်တို့အား အခြေခံစာဝါများနှင့်
ယေ၊ လတ်၊ ကြီး မြောစရိယဆိုင်ရာ
စာဝါများကို ပို့ချတော်မူခဲ့သည်။

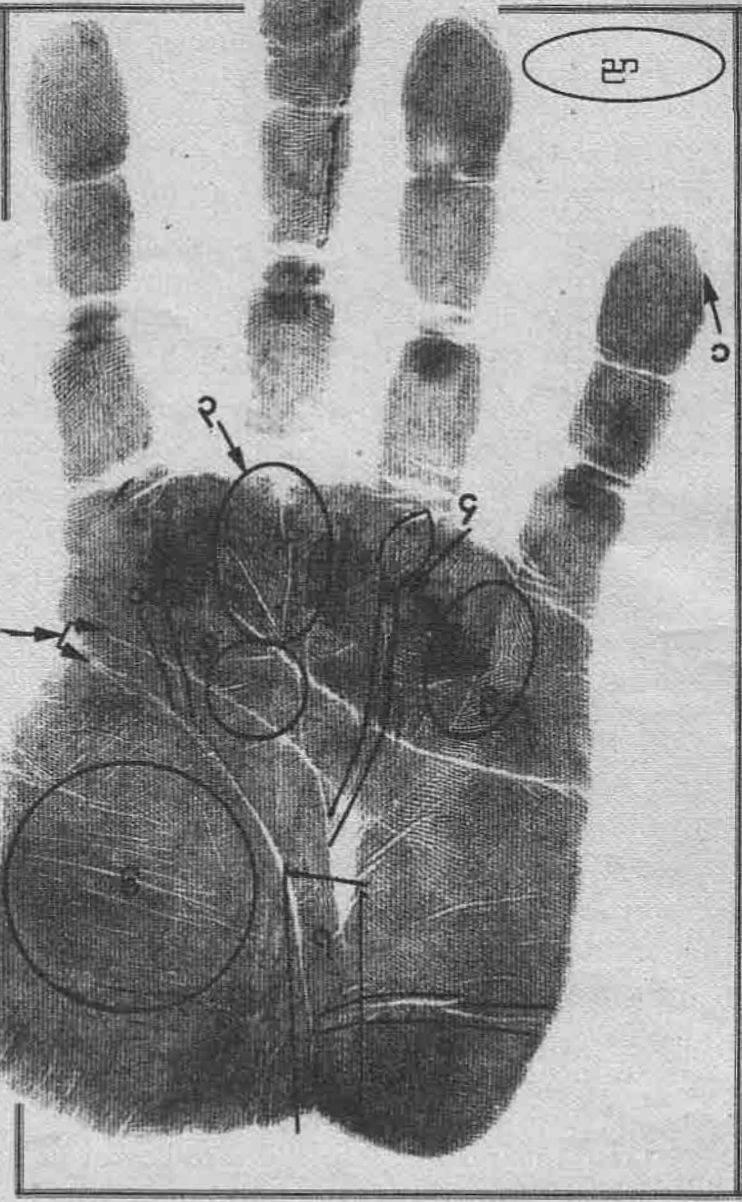
သာသနာရေး ဆောင်ရွက်ခြင်း

ဆရာတော်သည် သံဃာတော်
(၁၈၀)ကျော်တို့အား အခါအားလျော်စွာ
ဩဝါဒ ချီးမြှင့်ခြင်း၊ ဆွမ်း၊ သင်္ကန်း၊

ကျောင်း၊
ဆေး ပစ္စည်း
လေးပါးတို့ဖြင့်
ချီးမြှောက်ခြင်း၊
အနီးပတ်ဝန်းကျင်ရှိ ဒါယကာ၊
ဒါယိကာမတို့အား တရား
ဟော တရားပြပေးခြင်း။

၁၉၉၆ ခုနှစ်မှ ၂၀၀၄ခုနှစ်ထိ
လိုင်သာယာမြို့နယ် ဝိနည်းစိုင့်၊ တိုင်း
ဝိနည်းစိုင့်၊ မြို့နယ်သီးခြားဝိနည်းစိုင့်၊
မြို့နယ် သံဃာ့ဝန်ဆောင်၊ ၁၉၉၉
ခုနှစ်မှ ၂၀၀၆ ခုနှစ်ထိ လိုင်သာယာ
မြို့နယ် ဂိုဏ်းဝေါင်းစုံ သံဃာနာယက
အဖွဲ့ကြီးမှ ကြီးမှူးကျင်းပသော
သာသနာ့နဂါယ မြို့နယ်စာမေးပွဲ ဖြစ်
မြောက်ရေးကော်မတီ တွဲဖက် အတွင်း
ရေးမှူးတာဝန်။

၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်မှစ၍ ယနေ့ထိ
ပဏမပြန် ကြီးကြပ်ရေးတာဝန်။

၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်မှ ၂၀၀၇ ခုနှစ်တိုင်
ပဒဲရပ်ကွက် သံဃာ့အကျိုးတော်
ဆောင်၊ ၂၀၀၇ ခုနှစ်တွင် သံဃာ့
အဖွဲ့အစည်း ရွေးချယ်ပွဲကြီး၌ မြို့နယ်
သံဃာနာယကအဖွဲ့ဝင်၊ ကျောင်းသား
ကျောင်းသူများအား ဗုဒ္ဓဘာသာ ယဉ်
ကျေးမှုသင်တန်း ဩဝါဒါစရိယ၊ ပဒဲမြေ
ပညာဒါန ဩဝါဒါစရိယ၊ အတွင်း

ပဒဲရပ်ကွက် မြစ်မ်းရောင် ကိုးနဝင်း
စေတီတော်မြတ်ကြီး၊ မြအေးကြည်
စေတီတော်မြတ်ကြီး၏ ဩဝါဒါစရိယ။
လိုင်သာယာ မြို့နယ်လုံးဆိုင်ရာ
တစ်ဆုပ်ဆန် အလှူတော်အသင်းကြီး
၏ ဩဝါဒါစရိယ၊ ၁၉၆၈ ခုနှစ်တွင်
ပဒဲ ပရိယတ္တိစာသင်တိုက်ကြီးအတွင်း၌
အားလုံးချမ်းသာရ စေတီတော်အား

www.burmeseclassic.com

ဦးဆောင် တည်ထားကိုးကွယ်ခြင်း၊ ဆရာတော်၏ ဇာတိမြေတွင် ရှေးဟောင်း ဆင်များရှင်စေတီတော်အား ပြုပြင်ခြင်း။

၁၉၉၄ ခုနှစ်၊ အင်းစိန်ရွာမ ပရိယတ္တိ စာသင်တိုက် မဟာနာယက ဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တနန္ဒဝံသ၏ လမ်းညွှန်မှုဖြင့် ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ် ဦးမောင်လေး၊ ဒေါ်ကြည် မိသားစုမှ လှူဒါန်းသော ရှေးဟောင်းဘုရားများနှင့် ဂန္ဓကုဋ်တိုက်တွင်းရှိ ရုပ်ပွားတော်မြတ်များအား ပြုပြင်မွမ်းမံခြင်း၊ စာသင်သား သံဃာတော်များအား ပစ္စည်းလေးပါးဖြင့် အမြဲချီးမြှောက်ခြင်း၊ ပဒံပရိယတ္တိ စာသင်တိုက်တွင်းရှိ သာသနိက အဆောက်အအုံများကို မွမ်းမံခြင်း၊ အသစ်တည်ဆောက်ခြင်း စသည်ဖြင့် ဆောင်ရွက်ခဲ့လေသည်။

ဩဝါဒ

- ❖ ကံဆိုတာ အလုပ်ပါ။
- ❖ အလုပ်ကောင်းလျှင် ကံကောင်း၏။
- ❖ အလုပ်မကောင်းလျှင် ကံမကောင်းပါ။
- ❖ ကောင်းတာကြံ မှန်တာလုပ် ဟုတ်တာပြော ထိုသဘောညီလျှင် သူတော်စင်။
- ❖ အကြောင်းကောင်းလျှင် အကျိုးကောင်းမည်။
- ❖ အကြောင်းမကောင်းလျှင် အကျိုးမကောင်းပါ။
- ❖ ကောင်းတာဖြစ်ချင်ရင် ကောင်းတာလုပ်ပါ။
- ❖ မကောင်းတာဖြစ်ချင်ရင် မကောင်းတာလုပ်ပါ။
- ❖ ကောင်းတာလုပ်ရင် ကောင်းတာဖြစ်မည်။
- ❖ မကောင်းတာလုပ်ရင် မကောင်းတာဖြစ်မည်။

လက္ခဏာဇောတိ ဇေယျဇာတိ
□ ဘယ်ညာလက်သန်းသည်အတွင်း ဘက်သို့ ယိုင်နေပါတယ်။ (၁)

၁၄၈ နက္ခတ္တဗျေကံခြေညီမဂ္ဂဇင်း

အနေအေးခြင်း၊ သိုသိုသိပ်သိပ်နေခြင်း၊ အကင်းပါးခြင်း၊ ပြုယုဂ်ပါ။

□ အသက်လမ်းကြောင်းနဲ့ ဉာဏ်လမ်းကြောင်း အစသည် ကွာဟလျက် ရှိပါတယ်။ (၂)

မိမိကိုယ်ကို ယုံကြည်ခြင်း ဆုံးဖြတ်ချက် ပြတ်သားခြင်း ပြောခဲ့သော်လည်း လုပ်ရက်ကိုင်ရသည့် သတ္တိမရှိခြင်း၊ တီထွင်ဉာဏ်ရှိခြင်း၊ သင်လွယ်ပြင်လွယ် တတ်လွယ်ခြင်း၊ ပြုယုဂ်ပါ။

□ စနေဂြိုဟ်ခုံတွင် အခက်အလက်များ ဖြာထွက်လျက်ရှိသော ကံသစ်ပင်ကို တွေ့ရပါတယ်။ (၃)
အကြောင်းလဲ စာသင်တိုက်ကြီးနီးနီးနာယက ဖြစ်လာရခြင်းပါ။ သစ်တစ်ပင်ကောင်း ပွက်တစ်သောင်ဆို ဆိုတဲ့စကားလိုပါ။ အပျားရဲ့ အားထားရှိရာ ဖြစ်ရတတ်ပါတယ်။

□ အဖူးအညွန့်ဖြင့် အဆုံးသတ်ထားသော အောင်မြင်ရေးလမ်းကြောင်းကို ဘယ်ညာ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ခုံမှာ တွေ့ရပါတယ်။ (၄)
အောင်မြင်ရေးလမ်းကြောင်း ဖြစ်သောကြောင့် အောင်မြင်မှု နေ့စဉ်ပြည့်စုံမှု လုပ်များကျော်ကြားမှု မျှော်တွင်ချမ်းမြေ့မှု စသည် အကျိုးတရားကို ပေးပါတယ်။ တွဲထူးဂုဏ်ရမှုနဲ့လဲ ဆိုင်ပါတယ်။ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နဲ့ အကြီးအကဲ မင်းဆောင်ဖြစ်ရခြင်း ပါပါတယ်။ အဆောက်အအုံကောင်းကောင်း ပြည့်ပြည့်စုံစုံ နေရခြင်းနဲ့လဲ ဆိုင်ပါတယ်။ ခြံပြေးရရင် မိမိရဲ့ အလိုဆန္ဒ ဟူသမျှ အောင်မြင်မှုရစေမည် ပြုယုဂ်ပါ။

□ ဘယ်ညာ စတုဂံလွင်ပြင်တွင် စတုဂံကွက်များ တွေ့ရပါတယ်။ (၅)
အိကတော့ အိုးအိမ်တိုက်တာ ခြံမြေ ဝိုင်းဆိုင်ရမှုနဲ့ ဆိုင်ပါတယ်။ ဝိဟန်းသင်္ကေတပါ။

□ ဘယ်ညာ သောကြာဂြိုဟ်ခုံ ကျယ်ဝန်းပြီး အားကောင်းပါတယ်။ (၆)

အိကတော့ ကျန်းမာရေးကောင်းခြင်း ကြည်ညိုသူပေါစေခြင်း၊ တာဝန် ကြီးကြီးမားမား ထမ်းဆောင်နိုင်ခြင်း၊ သနားကြင်နာတတ်ခြင်း၊ စည်းစိမ်ညွှတ် ခိုင်ပြစေခြင်း၊ ပြုယုဂ်ပါ။

□ အသက်လမ်းနဲ့ ကံလမ်း နီးကပ်နေပါတယ်။ (၇)
အိကတော့ ဘာသာ သာသနာစိတ် ပြင်းထန်ခြင်းနဲ့ သံယောဇဉ်ကြီးခြင်း၊ ပြုယုဂ်ပါ။

□ သောကြာဂြိုဟ်ခုံကနေ တနင်္လာဂြိုဟ်ခုံဆီသို့ သွားသော မျဉ်းကွေးကို တွေ့ရပါတယ်။ တနင်္လာလမ်းကြောင်းလို့ ခေါ်ပါမယ်။ (၈)

အိကတော့ ဆီနဲ့ ကျောက်ကပ်ဆိုင်ရာ ဝေဒနာ ညွှန်ပြပါတယ်။

□ ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်ခုံတွင် မျဉ်းမတ်များ ပါပါတယ်။ (၉)

အိကတော့ ဆေးစွမ်းထက်ခြင်း၊ ဂါထာမွန်ပရိတ်အစွမ်းထက်စေခြင်း၊ ဝတ္ထုကြေးငွေ အလှူခံရလွယ်ခြင်း၊ ပြုယုဂ်ပါ။ ဆေးပညာကို ဝိသနာထုံပါမယ်။

□ အသက်လမ်းကြောင်းက တိုးတက်လမ်းသည် ကြာသပတေးဂြိုဟ်ခုံကို ဦးတည်နေပါတယ်။ (၁၀)
အိကတော့ ဘဝအခြေအနေ တိုးတက်လာမှုအတွက် ကြံဆခြင်းနဲ့ ဘဝအခြေ တိုးတက်ပြင်စေခြင်း၊ ပြုယုဂ်ပါ။

သင်၏ဘဝ ချမ်းမြေ့သာယာ ရှိပါစေ။

ဆရာ ဦးခင်မောင်လင်း
(B.Sc-ရွှေဘို)
(လက္ခဏာ မဟာဘုတ် သုတေသီ)

နဝင်းသိဒ္ဓိဂုဏ်တော်

ပုတီးစိပ်နည်း

မောင်လိန်း
(အင်းတော်)

စာရေးသူသည် ဤပုတီးစိပ်နည်းကို ရေးသားတင်ပြလိုသည်မှာ ကြာခိုပြီဖြစ်ပါသည်။ ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ် တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းစာမေးပွဲ ထီးချိုင့်မြို့နယ်သို့ ကြီးကြပ်ရေးမှူး အင်းတော်အ.ထ.က ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီး ဒေါ်တင်တင်ဝေညွန့်နှင့်အတူ စာမေးပွဲ ရုံးအဖွဲ့တွင် လိုက်ပါဆောင်ရွက်စဉ်က ထီးချိုင့်မြို့နေ ဘကြီးဦးဘကြည်၏ မှတ်စုစာအုပ်မှ ရရှိခဲ့ပါသည်။

ရေးသားတင်ပြရာတွင် အကြောင်းအရာ အချက်အလက် ကွင်းဆက်များမှာ သာမန်ပုတီးစိပ်နည်းစနစ်နှင့် မတူညီ၍လည်း ဖြစ်ပါသည်။

စာဖတ်သူများ နားလည်စေခြင်းအလို့ငှာ အောက်ဖော်ပြပါအတိုင်း ရေးသားတင်ပြသွားမည်ဖြစ်ပါသည်။

* * *

ပိုင်းကို ကိတ်ပြုတ်အဖြစ် သတ်မှတ်ပါသည်။ အချို့ပညာရှင်များကမူ တနင်္လာနေ့ မွန်းတည့်နောက်ပိုင်းကို သတ်မှတ်ကြပါသည်။

သို့သော် စနေနေ့ကိုသာလျှင် မွန်းတည့်နောက်ပိုင်းကိတ်ဟု အများသတ်မှတ်ကြသဖြင့် ကိတ်ကို (၁၀)နစ် ပြုတ်သက်ဟု သတ်မှတ်ကြောင်း ဘကြီးက ပြောပြပါသည်။ ဘုရားဂုဏ်တော် (၉)ပါးနှင့်လည်း ကိုက်ညီသွားပါသည်။

သည်။
(၁) နေ့နဝင်း ရှာပုံစနစ်ကို တင်ပြပါမည်။

တနင်္ဂနွေသည် ဗေဒင်ပညာအရ (၁)ဟု သတ်မှတ်ပါသည်။ ရာဟုသည် (၈)ဖြစ်သဖြင့် (၁)နှင့် (၈)ပေါင်းက (၉)ရပါသည်။

နေ့အရ နဝင်းရှာနည်း ဖြစ်ပါသည်။ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ မွန်းလွဲပိုင်းနောက်ပိုင်း မွေးဖွားသူ ရာဟုသားအဖို့ နေ့နဝင်းမှာ တနင်္ဂနွေ(၁) နှင့် ရာဟု (၈)ပေါင်းလျှင် (၉)ရမည် ဖြစ်ပါသည်။ ရာဟုသားအဖို့ နေ့နဝင်းရပါသည်။

ကျန်နေ့သားများ တနင်္ဂနွေနှင့် ရာဟုကို မိုး၍ သိပါလေ။

နေ့သားအလိုက် နေ့ဂဏန်းများ...

- (၁) တနင်္ဂနွေ ၁
- (၂) တနင်္လာ ၂
- (၃) အင်္ဂါ ၃
- (၄) ဗုဒ္ဓဟူး ၄
- (၅) ကြာသပတေး ၅

တနင်္ဂနွေပြုတ်သက်(၆)နှစ် ပုဒေါ့ (၆)ပတ် ဝေဒါသာက (၆)ပတ်	တနင်္လာပြုတ်သက်(၁၅)နှစ် သုဂတော (၁၅)ပတ် ဒိဝါတပတိ (၁၅)ပတ်	အင်္ဂါပြုတ်သက်(၈)နှစ် သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ (၈)ပတ် အဂ္ဂေါဟပလ္လိ၊ ဝေဠော၊ ဝေဠော (၈)ပတ်
သောကြာပြုတ်သက်(၂၁)နှစ် ဝိဒ္ဓာစရဏသမ္ဗုဒ္ဓော (၂၁)ပတ် ပထဝီလေသုန္ဒရီ (၂၁)ပတ်	ကိတ်ပြုတ်သက်(၁၀)နှစ် ဘဂဝါ (၁၀)ပတ် ယံဒုန္နိဒိတ္တံ (၁၀)ပတ်	တနင်္ဂနွေပြုတ်သက်(၁၅)နှစ် အနတ္တောရာပုရိသဒမ္မာရဇဓိ (၁၅)ပတ် နမောလောချက် (၁၅)ပတ်
ရာဟုပြုတ်သက်(၁၂)နှစ် သတ္တာဒေဝနုဿာန် (၁၂)ပတ် နာညတြိ (၁၂)ပတ်	ကြာသပတေးပြုတ်သက်(၁၉)နှစ် လောကဗိဒ္ဓ (၁၉)ပတ် ဒုက္ခပတ္တာ (၁၉)ပတ်	စနေပြုတ်သက်(၁၀)နှစ် အရဟံ (၁၀)ပတ် ဝေဗေ (၁၀)ပတ်

ကိတ်ပြုတ်သက်မှာ ရှေးပညာရှင်များ စနေနေ့၏ နေ့မွန်းတည့်မှ နောက် ရာဟုမှာမူ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ မွန်းလွဲပိုင်းနောက်ပိုင်းကို ရာဟုဟူ၍ သတ်မှတ်ပါ

www.burmeseclassic.com

- (၆) သောကြာ ၆
- (၇) စနေ ၇
- (၈) ရာဟု ၈
- (၉) ကိတ်နေ ၉

နေသားအလိုက် နေ့ကဏန်းများကို ကြည့်ပြီး ပေါင်းလျှင် (၉)ဖြစ်ပါက နေ့အလိုက် နဝင်းရရှိပါမည်။ ကိတ်နေမှာ မူလကတည်းက (၉)ဖြစ်သဖြင့် မည်သည့်နေ့ကဏန်းနှင့်မျှ ပေါင်းရန် မလိုကြောင်း ဘကြီးက ရှင်းပြပါသည်။

(၂) ဂြိုဟ်သက်အရ နဝင်းကို ဆက်လက် တင်ပြပါမည်။

ဥပမာ။ ။ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်သက်မှာ (၆)နှစ် ဖြစ်ပါသည်။ ရာဟုဂြိုဟ်သက်မှာ (၁၂)ဖြစ်ပါသည်။ ဂြိုဟ်သက်နှစ်ခု ပေါင်းလျှင် (၁၈)ရပါသည်။ အဆိုပါ (၁၈)ကို ပြန်ပေါင်းပါက (၉)ရပါသည်။ ကျန်နေသားများ၏ ဂြိုဟ်သက်ကို တနင်္ဂနွေနည်းတူ ကြည့်ပါလေ။

(၃) အိမ်ထောင်မိတ်ဖက် နဝင်းရှာနည်း

အိမ်ထောင်မိတ်ဖက် နဝင်းမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။ “ဥသားစိန်ပန်း၊ ဒန်းလှ၊ ကိုရှာ” ဖြစ်ပါသည်။ အိမ်ထောင်မိတ် ဖြစ်ပါသည်။

“ဥ”သည် တနင်္ဂနွေနှစ်ဖြစ်၍ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်သက်မှာ (၆)နှစ်ဖြစ်ပါသည်။ “သာ”သည် သောကြာနှစ်ဖြစ်၍ သောကြာဂြိုဟ်သက်မှာ (၂၁)နှစ်ဖြစ်ပါသည်။ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်သက်နှင့် သောကြာဂြိုဟ်သက်တို့၏ အသက်များ ပေါင်းလျှင် (၂၇)ရမည် ဖြစ်ပါသည်။ (၂၇)ကို ပြန်ပေါင်းပါက (၉)ရမည် ဖြစ်ပါသည်။

ကျန်အိမ်ထောင်ဖက် မိတ်ဖက်အရ နဝင်းရှာပုံကို တနင်္ဂနွေနည်းတူ အဖြေရှာ တွက်ကြည့်ကြပါ။

ရှင်းပါက စာမျက်နှာများသည် ၁၅၀ နာရီရှာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အတွက် စာမျက်နှာစေ့စေ့လှိုင်းငှာ ချန်ထားရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ပုတီးစိပ်နည်းကို ပြောပါမည်။

တနင်္ဂနွေသားအဖို့ တနင်္ဂနွေနေ့မှာ ပုတီးစိပ်မည်ဆိုပါက ဂြိုဟ်သက်အရ ဇယားတွင် ပါဝင်သော ဂုဏ်တော်များမှ စ၊ စိပ်ရပါမည်။

(၁) ဗုဒ္ဓေါဂုဏ်တော် ပုတီး(၆)ပတ်၊ ဝေဒါသာကု၊ ကုသာဒါဝေ (၆)ပတ် စိပ်ပါ။ တနင်္ဂနွေနေ့အတွက် ပြီးပြီ ဖြစ်ပါသည်။

(၂) တနင်္ဂနွေနေ့တွင် သုဂတောဂုဏ်တော်ပုတီး (၁၅)ပတ်၊ ဒီဝါတပတိအာဒိဇ္ဈာ (သဗ္ဗဇယျမင်္ဂလာဂါတာ) (၁၅)ပတ်စိပ်ပါ။

(၃) အင်္ဂါနေ့တွင် သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါဂုဏ်တော်(၈)ပတ်၊ အဂ္ဂေါဟမသ္မိလောကဿ၊ ဇေဋ္ဌောဟမသ္မိလောကဿ၊ သေဋ္ဌောဟမသ္မိတို့ကို ပုတီး(၈)ပတ်စိပ်ပါ။

(၄) ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ နံနက်ပိုင်းတွင် အနတ္တရောပုရိသ ဒမ္မသာရထိဂုဏ်တော်(၁၇)ပတ်၊ နမောလေးချက် စီးပွားတက်ကို (၁၇)ပတ် စိပ်ပါ။

(၅) ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ မွန်းတည့်နောက်ပိုင်းစိပ်ပါက သတ္တာဒေဝမနုဿာနံဂုဏ်တော်(၁၂)ပတ်နှင့် နာညတြဗောဇ္ဈတပသာ၊ နာညတြန္ဒိယသံဝရာ၊ နာညတြသဗ္ဗနိဿဂ္ဂါ၊ သောတ္တိပဿမိပါဏီနံကို (၁၂)ပတ် စိပ်ပါ။

(၆) ကြာသပတေးနေ့တွင် သုဂတောဂုဏ်တော် (၁၉)ပတ်နှင့် ဒုက္ခ၊ ပုတ္တာစ နိ၊ ဒွါက္ခာ၊ ဘယ၊ ပုတ္တာစ နိဗ္ဗာ၊ သောက၊ ပုတ္တာ စ နိဿေကာ၊ ဟောဇ္ဈ သဗ္ဗေပိ ပါဏီနောကို (၁၉)ပတ် စိပ်ပါ။

(၇) သောကြာနေ့တွင် ပိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နောဂုဏ်တော် (၂၁)ပတ်နှင့် ပထဝီဗလသုန္ဒရီ သဗ္ဗညုဗောဓိမဏ္ဍလံ၊ အချေယျံ မာရသေန၊ ဇယောဇယတု မင်္ဂလံ (၂၁) ပတ် စိပ်ပါ။

(၈) စနေနေ့နံနက်ပိုင်းတွင် အရဟံဂုဏ်တော် (၁၀)ပတ်နှင့် စက္ခုမာစရ မာစိဇ္ဈော၊ ဓမ္မညူ ဓမ္မသာမိကော၊ ဗလူပေတော ဗလဒဋ္ဌော၊ ဝရဒေါ ဒေတု မေ ဝရံ (၁၇)ပတ် စိပ်ပါ။

(၉) စနေနေ့ မွန်းလွဲနောက်ပိုင်းတွင် မူဘဂါဂုဏ်တော်(၁၀)ပတ်နှင့်... ယံဇုန္ဒိတ္တံ အဝ၊ ပင်္ဂလ္လ ယောစ၊ ပနာပေါသကုဏဿ သဒ္ဓေါ၊ ပိယဂ္ဂဟော ဒုဿပိ နံ အ၊ ကုန္တံ ပုဒ္ဓိနုဘာဝေန၊ ဓမ္မာ နုဘာဝေန၊ သံယာနုဘာဝေန ပိနာသမ္ပန္န

[[၁၀)ပတ် စိပ်ပါ။]]

တနင်္ဂနွေသားသမီးအဖို့ (၇)ရက်စိပ်ပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ကျန်နေသားများ တနင်္ဂနွေသားကို ခိုး၍ ဂြိုဟ်သက်ဇယားအတိုင်း မိမိနေ့နံအရ လက်ယာရစ် စိပ်ပါလေ။ (၄၉)ရက် (၃)ကြိမ် စိပ်ပြီးပါက ကြာသမ္မိ ပြီးလိုရာဆန္ဒများ အောင်မြင်လာပါမည်။

ပုတီးစိပ်ပါက အနည်းဆုံး ငါးပါး သီလဆောက်တည်ပြီး ကျင့်ကြံပွားများ အားထုတ်ပါလေ။ ပါရမီ၏ အနုအရင့် မိမိတို့၏ သမာဓိပေါ် အခြေခံ၍ လောကီအစီးပွား အောင်မြင်မှုများ ရရှိပါမည်။

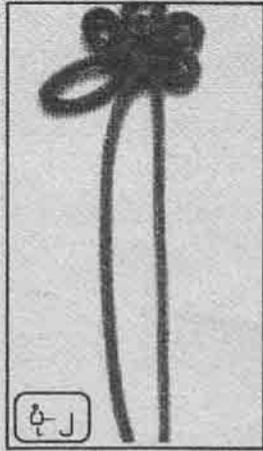
အာယု ဝဏ္ဏော သုခံ ဗလံ

မောင်ဗဟိန်း (အင်းတော်)

ပုံ-၁

ပုံ-၂

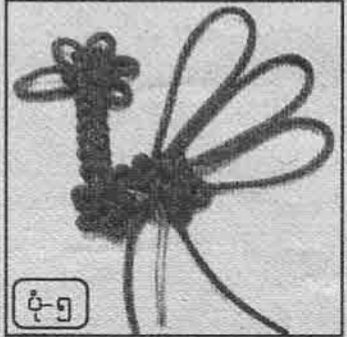
ပုံ-၃

ပုံ-၄

စာရတ် ကြိုးထုံးပညာ (၈၂)

ပုဂ္ဂလိ

ပုံ-၅

ယခင်လမ္မ အဆက်

အခြေခံ ကြိုးထုံးနည်း (၈၂)

ကြက်စကလေး

BURMESE CLASSIC

ဖြင့် စတင်ထားသည်။ [ထွင်း
ကျင် ကြိုးထုံးနည်းကို တရုတ်
ကြိုးထုံးပညာ (၇၉)၌ ကြည့်

Xiǎo Gōng Jī (ရွှေငှက်တုန်းကြိုး)

တရုတ်ရိုးရာ စာတိပုံရိပ်(၁၂)ခုတွင် ကြက်ပုံရိပ်ကို မိသားစုအပေါ် ခင်တွယ် သူအဖြစ် အသိအမှတ်ပြုကြသည်။

ယခု လေ့လာမည့် ကြက်စကလေး ပုံစံ ကြိုးထုံးနည်းမှာ သာမန်အိမ်ခန်း အလှဆင်ခြင်း၊ မွေးနေ့လက်ဆောင် ပေးခြင်းတို့ထက် ကိုယ်ဝန်ဆောင် မိခင်အတွက် နေအိမ်ကို ခင်တွယ်၍ မိဘကျေးဇူးဆပ်နိုင်သည့် သားကောင်း ခုတနာ မွေးဖွားပါစေဟု မင်္ဂလာ ဆုတောင်းလက်ဆောင်အဖြစ် ပိုမို အသုံးဝင်သည်။

ကောင်းသောနိမိတ်ဆောင်သည့် ဤကြိုးထုံးနည်းကို...

ပုံ(၁) တွင် "ထွင်းကျင်" ကြိုးထုံးနည်း

ပုံ-၆

ပါ။]

ပုံ(၂) တွင် “မြွေသွား” ချည်နည်းဖြင့် ဆက်၍ ချည်ထိုးသည်။

မြွေသွားချည်နည်း=တရုတ်ကြိုးထုံးပညာ/ရပြ

ပုံ(၃) မြွေသွားချည်နည်းဖြင့် (၆)ကြိမ်မျှ ဆက်၍ ချည်ပါ။

ပုံ(၄) ခေါင်းနှင့် လည်ပင်းအတွက် အနေတော်ရရှိပါက ထွမ်းကျင်ကြိုးချည်နည်းဖြင့် ထပ်ချည်ပါ။

ပုံ(၅) ဝမ်းဗိုက်နှင့် အမြီးအတွက် ဂန္ဓမာပန်းချည်နည်းကို သုံးပါ။ [ဂန္ဓမာပန်းချည်နည်းကို တရုတ်ကြိုးထုံးပညာ (၃၁) တွင် ကြည့်ပါ။]

ပုံ(၆) ခြေပိုင်းအတွက် မြွေသွားချည်နည်းဖြင့် အဆုံးသတ်ပါ။

မင်္ဂလာနိမိတ်ဆောင် ကြက်ဖကလေး ရရှိပါပြီ။

ကြက်ဖကလေးပုံစံ ကြိုးထုံးကို ကိုယ်ဝန်ဆောင် မိခင်အတွက်သာမက

မင်္ဂလာမောင်နှံများ၊ ကြင်စဦးဇနီးမောင်နှံများ၊ ချစ်သက်တမ်း၊ အိမ်ထောင်သက်တမ်း ကြာရှည်သော်လည်း သားသမီး

မထွန်းကားသေးသော သို့တည်းမဟုတ် သားယောက်ျားလေး မမွေးဖွား

သေးသော မောင်နှံများအတွက်လည်း သားကလေးမွေးရန် နိမိတ်ကောင်း

ဆောင်၍ လက်ဆောင်ပေးတတ်ကြသည်။

မိမိ၏ချစ်သူ၊ ဇနီးမယားကိုလည်း “သားသားလေး မွေးပေးပါနော်” ဟု

ယုယတုံတင် ချစ်ကရိုဓယ် တိုးလျှိုးသော အားဖြင့် လက်ဆောင်ပေးကြသည်။

တရုတ်ထုံးစံလေ့အရ သားယောက်ျားမွေးဖွားခြင်းသည် မိမိနှင့်

ဘိုးဘေး အစဉ်အဆက်များ၏ မျိုးနွယ်ဆက်မပြတ်တော့ပြီဟု

ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ကြိုးဝါးကျူးရင့်လေ့ရှိကြသောကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။

ဟူလင်းစီ

(၂၂-၁၀-၂၀၀၅) နေ့၊ နံနက်(၈) နာရီခန့် ကျွန်တော် စာရေးနေစဉ် အိမ်နီးချင်း ဦးမောင်ကျော် ရောက်လာသဖြင့် အိမ်အောက် ဆင်းတွေ့လိုက်ရပါသည်။

‘ဟာ ကိုမောင်ကျော် ဘာများလဲဗျ’

‘ဘာရလဲကွာ မနေက မင်း တူတော်မောင် ဇော်ကြီး ဘောလုံးကန်တာ ခြေထောက်ခိုက်မိပြီး အကြောတင်နေလို့ ခုမနက် မထောက်နိုင်ဘူး။ ရေလဲ မထမ်းနိုင်တော့ဘူး။ အဲဒါ မင်းဝိုင်းထဲမှာ ဆိပ်ဖူးပင်ရှိမလားလို့ လာတောင်းတာ’

‘ဆိပ်ဖူးပင် မရှိဘူးဗျ။ ရန်အောင်မြင် ရပ်ထဲက ကိုခင်လတ်အိမ်မှာ ရှိတယ်လို့ကြားတယ်။ ဘာလုပ်ဖို့လဲ’

‘အဲဒီ ဆိပ်ဖူးပင်လုံး နတ်ပြီး ယွဉ်ပါ။ ညက်အောင်ထောင်ပြီး ထောပတ်နွယ်ပြီး အကြောတင်အကြောထုံးတဲ့ အပေါ်အုံပြီး စည်းပေးထားရင် နောက်နေ့ဆို ရောဂါ သက်သာပျောက်တာပဲကွ’

‘ဟုတ်လား တော်တော်စွမ်းတဲ့ နည်းပဲဗျ’

‘နေဦးကွ မင်းမှာ မိဿလင်ရော မရှိဘူးလား’

‘ပေါ့ပါတယ်ဗျာ။ ဟော အုန်းပင်ကျင်း နားမှာ မိဿလင်ဥတွေ ကြိုက်သလောက် တူးယူပါဗျာ’

‘နေရာကျလိုက်လေကွာ ရန်အောင်ပြင်ထဲ သွားစရာ မလိုတော့ဘူး။ အဲဒီမိဿလင်ဥ (၅) ကျပ်သားကို ဆား(၁) ကျပ်သားလောက်နဲ့ ရောထောင်ပြီး အုံစည်းပေးရင်လဲ အကြောထုံး အကြောပျက်တာတင်တာ သက်သာ ပျောက်ကင်းတယ်။ ငါ တူးသွားမယ်ကွာ’

ပြောပြောဆိုဆိုပင် ဦးမောင်ကျော်သည် ဝမ်းသာစွာဖြင့် သူ့သား ဇော်ကြီး ခြေထောက်အကြောတင်ခြင်းအတွက် မိဿလင်ဥများ တူးယူသွားပါတော့သည်။

နတ်မောက် ကောင်းမွန်မြင့်

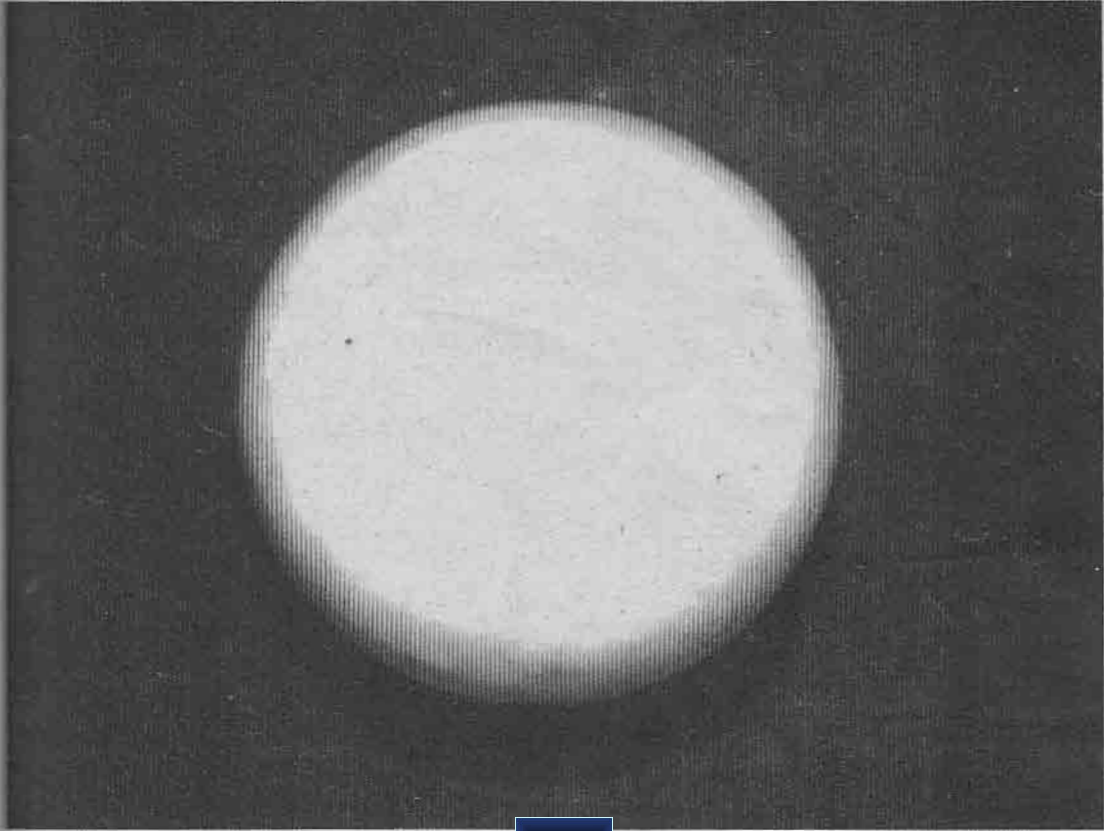
ထိခိုက်မိ၍ အကြောထုံး၊ အကြောတင်၊ အကြောပျက်သော်

အုံစည်းပေး

www.burmeseclassic.com

BURMESE CLASSIC

ကျောက်အဖြူတေ

အသုံးဝင်ပုံကို သိရှိသူများမှ ဖြေကြားပေးပါရန်

တစ်ခါတစ်ရံမှာ မထင်မှတ်တာတွေနဲ့ ဖြစ်ရပ်ဆန်းတွေကို လောကကြီးမှာ တွေ့ကြုံရတတ်ပါတယ်။ တစ်လောက ရောက်တာကြာပြီဖြစ်တဲ့ ကိုင်းချောင်းရွာမှ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေရှိတဲ့ ကိုခင်မောင်ဌေး+မခင်ဖြိုးညွန့်တို့ဆီကို အလယ် ရောက်တော့ ကျောက်ထုလုပ်သားတစ်ဦး ကျောက်ထုပြီး မထင်မှတ်ဘဲ ကျောက်သားထဲမှ ယခု ဖော်ပြပါပုံအတိုင်း ကျောက်အဖြူတေကို ကျွန်တော့်အား ပြသလာပါတယ်။

ကျွန်တော်လဲ ထိုက်သင့်ငွေပေးပြီး ဝယ်ယူခဲ့ပါတယ်။ ဓာတ်ပုံဆရာ ကိုမြတ်နိုးကိုအပ်ပြီး နားလည်သူရှိက အကြောင်းကြားရန် အကြားပြီး ပြောတော့ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းကို ပြီး ပြသရန် တိုက်တွန်းသဖြင့် ယခုမဂ္ဂဇင်းမှ ကြားသိနားလည်သော ဆရာအပေါင်းမှ အသုံးပြုပုံနှင့် မည်သို့မည်ပုံ အသုံးပြုရမည့်အကြောင်းကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ တစ်ဆင့် ဖြေကြားပေးပါရန်...။

ကိုကျော်အောင် (စက်/လယ်-ငြိမ်း)

www.burmeseclassic.com

ဘုရားကြီးမြို့ (ဘီအေ)

BURMESE CLASSIC

ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ ဘုရားကြီးမြို့နယ်၊ ဝမ်းဘဲအင်းကျေးရွာမှ အနောက်ဘက်(၃)မိုင်လောက်တွင် ဒေးစွန်ပါဆံတော်ရှင်စေတီ တည်ရှိပါသည်။ ဒေးစွန်ပါ သိုက်သမိုင်းရုပ်ရှင်ကားကြောင့် မြန်မာတစ်နိုင်ငံလုံး ဒေးစွန်ပါတောင်အကြောင်း၊ ဒေးစွန်ပါ ဆံတော်ရှင်စေတီအကြောင်း ကြားဖူးသိဖူးသူများကြပါသည်။

အမှန်တကယ်လည်း ထူးခြားဆန်းကြယ်သော အကြောင်းတရားများစွာရှိပါသည်။ အနယ်နယ်အရပ်ရပ်မှ လာရောက် ဘုရားဖူးသူများနှင့် နေ့စဉ် စည်ကားလှပါသည်။ အထက်ပုဂ္ဂိုလ်ပိုင်းဆိုင်ရာမှ “အလယ်ပုပွားဆိုတာ ဒေးစွန်ပါတောင်” ဟု မိန့်ဆိုချက်များ ရှိပါသည်။ ဒါကြောင့်လည်း “သိုက်ပေါင်းစုံရာ ဒေးစွန်ပါ၊ အင်းပေါင်း ၁၅၄ နဂျဏ္ဍရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

စုံရာ ဒေးစွန်ပါ” ဆိုတာ ယုံမှားသံသယ ဖြစ်စရာ မရှိပါ။

၁၃၇၃ ခုနှစ် တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့ည (၁၀)နာရီတွင် ဒေးစွန်ပါဆံတော်ရှင်စေတီ၏ တနင်္ဂနွေထောင့်တွင် ညလုံးပေါက် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်မည်ဟု အဓိဋ္ဌာန်တင် ဘုရားဝတ်ပြု မေတ္တာပို့ပြီး ဝင်လေရှုသွင်းရင် အရဟံ၊ ထွက်လေရှုထုတ်လျှင် ဗုဒ္ဓေါဟု ရှုမှတ်၍ သတိကပ်ရင်း အားထုတ်နေလိုက်သည်။

ပုံလွှင့်မည်ဟုထင်လျှင် ခပ်ပြင်းပြင်းလေး ရှုလိုက်၊ ဘေးပတ်ဝန်းကျင်အသံများထံ စိတ်ရောက်တော့မည်ဆိုလျှင် အသက်ခပ်ပြင်းပြင်းရှု၍ ရှုမှတ်လိုက်နှင့် တည်ငြိမ်မှုကို သတိပြုအောင် ကပ်

ဒေးစွန်ပါတောင်ပိုင်အဘိုး ကိုယ်ထင်ပြု၍ သင်ပေးသော

လိတဂုဏ်

ထားလိုက်လေသည်။ မိမိရှေ့မှာ ချထားသောနာရီမှ (၁၂)နာရီထိုးပြီဟူသော အသံပေးခေါင်းလောင်းသံကြားမှ ရှုမှတ်မှုကို ဖြည်းဖြည်းချင်းရပ်ပြီး မေတ္တာ လိုက်လိုက်လှဲလှဲ ပို့လွှတ်နေလိုက်သည်။ ပြီးမှ မျက်လုံးကို ဖြည်းဖြည်းချင်းဖွင့်ပြီး စေတီတော်ကို ဖူးမြော်နေလိုက်စဉ် ဘယ်ဘက် (၄)လံအကွာလောက်က မိန်းကလေးများမှ သာဓုခေါ်သံကို သံပြိုင်ဆိုသလို ကြားလိုက်ရ၍ ဦးခေါင်းကို ဖြည်းဖြည်းချင်း လှည့်ကြည့်လိုက်မိသည်။

သူတို့ကလည်း ကျွန်တော့်ဘက်ကို ကြည့်၍ ပြုံးနေကြသည်။ အားလုံးတန်းစီ၍ ရပ်ပြီး လက်အုပ်ချီထားကြလေသည်။ စုစုပေါင်း (၇)ယောက်လောက် ရှိမည်ဟု ထင်ရပြီး ရှေ့ဆုံးမှ မိန်းကလေးမှာ အဖြူရောင်ဝမ်းဆက်နှင့်ဖြစ်ပြီး အသက်ကို ခန့်မှန်းကြည့်လျှင် (၁၃, ၁၈, ၁၉)နှစ်အရွယ်ခန့် ရှိမည်ထင်ရသည်။

ရှေ့ဆုံးမှ မိန်းကလေးပြန်လှည့်ထွက်လိုက်လျှင် အဝါရောင်ဝမ်းဆက်နှင့် ဒုတိယမိန်းကလေး ပြုံးပြနေပြီး ရှေ့ဆုံးမှ အဖြူရောင်ဝတ် မိန်းကလေးမီးရောင်အောက်တွင် ပျောက်ကွယ်လေသည်။ ထိုနည်းအတိုင်း တစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက် ပြန်လှည့်ထွက်လာပြီး ပျောက်ကွယ်နေသဖြင့် ကျွန်တော်လည်း တအံ့တကြဲဖြစ်နေပြီး ဝတ်ထား၍ မိမိ

ပေါင်ကို ညှာလက်နှင့် လိမ်ဆွဲကြည့် လိုက်မိသေးသည်။

ထိုအချိန်တွင် နောက်ဆုံး အနက် ရောင်ဝမ်းဆက်နှင့် မိန်းကလေး ပြန် လှည့်ထွက်ပြီး မကွယ်ပျောက်ခင် သမင် လည်ပြန်တစ်ချက် ပြန်ကြည့်နေသည်။ ပြီးမှ တစ်လှမ်း၊ နှစ်လှမ်း၊ သုံးလှမ်း ရောက်မှ ဖျတ်ခနဲ မီးရောင်အောက် တွင် လုံးဝ ပျောက်ကွယ်သွားသည်ကို ထင်ထင်ရှားရှား တွေ့ရလေသည်။

ကျွန်တော့်စိတ်ထဲမှာလည်း ဘဝင် မကျ ဖြစ်နေစဉ် ညာဘက်မှ လူရိပ်လို လိုတစ်ခုရှိသဖြင့် ခပ်စောင်းစောင်း မော့ ကြည့်လိုက်ရာ အရပ်(၆)ပေခန့်ရှိ မည် ဟု ထင်ရသည်။ လူပုံခပ်တောင့်တောင့် ဘယ်လက်တွင် တောင်ဝှေးကိုင်းပြီး ညာလက်က စိပ်ပုတီးကြီး ကိုင်ထား သော ပိတ်ဖြူစင်ကြယ်ဝတ် ဦးပေါင်း အဖြူနှင့် အဘိုးကြီးတစ်ယောက်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

အဘိုးကြီးကလည်း ကျွန်တော့် ဘက်ကို ပြုံးပြုံးကြီးကြည့်ပြီး...

'အဘိုးသမီးလေးတွေပါ။ ဘာမှ စိတ်ထဲ မထားပါနဲ့။ ကံကြိုလို့ ဆုံလာ ပါ'

အံ့ဩစရာကောင်းတာက သူ့နှုတ် က လှုပ်ရှုံလေးကို ကျွန်တော့်နားထဲမှာ အကျယ်ကြီး ကြားနေရပါတယ်။

အဘိုးကြီးရှိတဲ့ ညာဘက်ကို လှည့် မည်ပြုရာ ကျွန်တော့်ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခု လုံး ရုတ်တရက် လှည့်မရဖြစ်နေပြီး ရင်ထဲမှာ လှုပ်ခနဲ ဖြစ်သွားပါတယ်။ ထိုအချိန်မှာပဲ အဘိုးကြီးက...

'အဲဒီအတိုင်းပဲနေပါ ဘာမှမဖြစ်ပါ ဘူး'

ကျွန်တော်လဲ စိတ်ကိုတင်း၍...

'အဘိုးက ဘယ်သူလဲ'

'တောင်ပိုင်ကြီးပါ'

ကျွန်တော့် အတွေ့အကြုံများအရ တောင်းရမည့် အကြောင်းတရားများဆီ စိတ်ရောက်သွားပြီး...

'အဘိုး ကျွန်တော်နေတဲ့ ပဲခူးမြို့ကို လိုက်ပါ စောင့်ရှောက်ပါ'

'အဘိုးက ဒီဒေးစွန်ပါတောင်က ဆံတော်ရှင်စေတီမှာ စောင့်ရှောက်ရ တာ ဆရာနေမျိုးရဲ့'

'ဟာ'

ကျွန်တော် အံ့ဩရပြန်ပြီ။ အံ့ဩခြင်း စိတ်ကို ချက်ချင်း ဖြေဖျောက်ပြီး...

'ဆရာလုပ်တဲ့သူနဲ့ ထိုက်တန်တဲ့ ဓာတ်လုံး၊ ဆေးတောင့်၊ အင်းစမ၊ ဂါထာတစ်ခုခု ချီးမြှင့်ပါအဘိုး'

'အေး...အေး ဓာတ်လုံး၊ ဆေး တောင့်၊ အင်းစမတွေက ဘုရားကို သစ္စာပြု လှူဒါန်းထားကြတာ ပေးလို့ မရဘူး သားရဲ့။ မင်းရဲ့အကျင့်စရဏကို ချီးမြှောက်တဲ့အနေနဲ့ အဘိုး အမြဲ ရွတ်တဲ့ ဂါထာတစ်ပုဒ် သင်ပေးလိုက် မယ်။ လိုရာဆန္ဒပြည့်ဝပါတယ်။ က... လိုက်ဆိုပေတော့ အဖွတ် အာဒီ ကတွာ အဟံ အန္တေဝါသိ ကောတိ ဓာရေထ ချဉ္စိလား'

'မရသေးဘူး အဘိုး'

'သေသေချာချာ လိုက်မှတ်ဆို' အနည်းဆုံး (၁၀)ခေါက်လောက် ဆိုမိသွားမှ ကျွန်တော် အလွတ်ရသွား ပါသည်။

'ဟုတ်ကဲ့အဘိုး ရသွားပြီ'

'အယက်အောင့်ပြီး (၇)အုပ်ရွတ်ပါ။ ရန်သူ ပြီး(၅)ပါးသောကြာရင် နေထွက်ရာကို မျက်နှာ ပြု ခြေစုံရပါပြီ ရွတ်၊ ဘုရားစတိပြုပြီးတိုင်း ဒီပါထာကို ရွတ်ရင် ရန်အပေါင်းကို ဆိုထား။ ရတနာ(၇)ပါးလိုရင်ရင် နေထွက်တာကို ကြည့်ပြီးရွတ်၊ နေထွက် လာတာလာလို့ရင် ရင် နေထွက်ခင် သပြေပြန်ကို ပြီး ရွတ်ပေတော့'

'ကျေးဇူးကြီးလှပါတယ် အဘိုး။ ဦးခိုက် ကန်တော့ပါရစေ'

'သားရဲ့ရှေ့တည့်တည့်က ဆံတော် ရှင်စေတီကို မျက်စိထဲကနေ မနောအိမ် ထဲဝင်အောင် ဦးညွတ်ပြီးသာ ကန်တော့ လိုက်ပါ...ကန်တော့လိုက်...ကန်တော့ လိုက်'

အဘိုးအသံအဆုံးမှာ ရှေ့မှဆံတော် ရှင်စေတီကို လက်စုံမိုး၍ ကန်တော့ လျက်သား ဖြစ်နေလေသည်။

ဆံတော်ရှင်စေတီကို ဦးသုံးကြိမ်ချ၍ ကန်တော့ပြီး အဘိုးရှိရာဘက်သို့ လှည့် ကြည့်လိုက်ရာ တောင်ပိုင်အဘိုးကို မတွေ့ရတော့ဘဲ သင်းပျံမွှေးကြိုင်သော ရနံ့သာလျှင် နာခေါင်းထဲတွင် ထင်ထင် ရှားရှား ရနေလေသည်။ ကျွန်တော့် စိတ်ထဲ၌လည်း နိုးကြားတက်ကြွသလို ခံစားနေရပါတော့သည်။ ဒေးစွန်ပါ တောင် တောင်ပိုင်အဘိုး သင်ပေးခဲ့ သောဂါထာကို တင်ပြရင်း...

BURMESE CLASSIC **လူတရဂါထာ**

"အလွတ် အာဒီ ကတွာ အဟံ အန္တေဝါသိ ကောတိ ဓာရေထ"

ဒာနက်

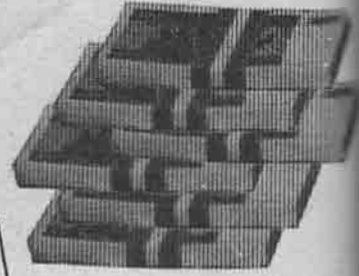
အဖွတ်၊ ယနေ့ကို။ အာဒီကတွာ၊ အစပြု၍။ အဟံ၊ တပည့်တော်ကို။ အန္တေဝါသိ ကောတိ၊ အတွင်းနေ တပည့်ကြီးအရင်းဟူ၍။ ဓာရေထ၊ မှတ် တော်မူကြပါဘုရား။

(ဤ လိုတရဂါထာတော် ပါဠိအနက် ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီ မဂ္ဂဇင်းတို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာ ဆရာကြီး ဦးစံတင့်(စတုနိကာယကောဝိဒ၊ ဝိနယ ဓရ ဓမ္မာစရိယ)မှ ပြန်ဆိုပေးပါသည်။)

ဆရာနေမျိုး(ဘီအေ)

ရွှေတိုးငွေတိုး

လက်များစွာတိုးစေသည့် အဆောင်

တစ်နေ့သည့်...

ကျွန်ုပ်တို့၏ စာပိုင်းပေပိုင်း စကားပိုင်းတွင် စုံစုံနမူနာအကြောင်းအရာများစွာကို ပြောပြကြပါသည်။ ထိုစကားပိုင်းသည် အစပထမကတော့ ပေါ့ပေါ့ပါးပါးအကြောင်းများကိုသာ ဆွေးနွေးဖြစ်ကြပါသည်။ စကားအရှိန်ရလာတော့ ဆွေးနွေးသောအကြောင်းအရာတို့မှာလည်း နက်နဲလာပါတော့သည်။

ကျွန်ုပ်တို့ စကားပိုင်းထဲမှ တစ်ယောက်က ကျွန်ုပ်တို့လူမျိုး၏ ဆေးပညာအကြောင်းနှင့် ဝိဇ္ဇာဓရက္ခိရအကြောင်းတို့ကို ပြောပြလေ၏။ ကိုယ်ပိုင်ယဉ်ကျေးမှုဖြင့် လူမှုအဖွဲ့အစည်းတစ်ရပ်ကို ထူထောင်ပြီး နေလာခဲ့သည့်အတိုင်း လွန်စွာ နက်နဲသောပညာရပ်များကို တတ်သိနားလည်ခဲ့သည်ဟု ဆိုပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ ကိုးကွယ်အားထားသည့် ဘာသာမှာလည်း ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာအပေါ် အခြေခံထားပြီး ဆေးပညာတွင်လည်း ပထဝီ၊ တေဇော၊ အာပေါ၊ ဝါယောဟု လေးပါးသော ဓာတ်ကြီးများကို အခြေခံထားပြီး ခန္ဓာကိုယ်၏ (၃၂)ပါးသော အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းတို့မှ သွေး၊ သည်းခြေ၊ လေ၊ သလိပ်တို့၏ အားရှိအားမဲ့ အလွန်အနံ့စသည်တို့ကို သုံးသပ်ပြီး ဆေးဝါးဖော်စပ်ကုသပေးပြီး လူသားတို့၏ ကျန်းမာရေးကို စောင့်ရှောက်ခဲ့ကြပါသည်။

တစ်ဖက်ကလည်း ဝိဇ္ဇာဓရက္ခိရပညာဖြင့်လည်း လူသားများ၏ အကျိုးကို များစွာ အထောက်အကူပေးပြီး စောင့်

ရှောက်ခဲ့သော ပညာတစ်ရပ်လည်း ဖြစ်ပါသည်။

ပညာကျော်

သို့အတွက်လည်း "ဆေးကောင်းလျှင် တစ်ခွက်၊ အင်းကောင်းတော့ တစ်ကွက်" ဟု ဆိုထုံးပြုခဲ့ရသည်အထိ မှတ်တိုင်ထူထားနိုင်ခဲ့ပါသည်။

စကားပိုင်းမှ မိတ်ဆွေတို့၏ တိုက်တွန်းချက်အရ ကျွန်ုပ်လေ့လာပြီး ဖြတ်သန်းခဲ့သည့် ခရီးလမ်းပေါ်မှ အတွေ့အကြုံကို ကျွန်ုပ်အနေဖြင့် အင်းပညာအကြောင်း တစ်နည်းပြောရလျှင် ဝိဇ္ဇာဓရက္ခိရပညာအကြောင်းကို ပြောဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

အင်းပညာရပ်တွင် အင်း၊ အိုင်တို့ဖြစ်ပါသည်။ အင်းမှာပင် ဓာတ်အင်းများ၊ စမအင်းများ၊ ဓာတ်စမများ၊ ဗျည်းစမများတို့အပြင် အင်းများ၊ စမများ၊ ဖွဲ့စည်းထားသည့် အိုင်များ ပါဝင်ပြန်ပါသည်။

ထိုအင်းပညာရပ်နှင့်ပင် ကျန်းမာရေး၊ စီးပွားရေး၊ ပညာရေး အကာအကွယ်စသည်တို့အတွက် အသုံးပြုခဲ့ကြသည့် အထောက်အထားများပင် ရှိနေခဲ့ပါသည်။

တစ်နည်းပြောရလျှင် သိဒ္ဓိ၏ လာဘာသိဒ္ဓိ၊ ဓနသိဒ္ဓိ၊ ကာယသိဒ္ဓိ စသည်တို့ကိုပင် အင်းပညာနယ်မှာ လူသားတို့အတွက် အကျိုးပြုခဲ့သော ပညာတစ်ရပ်ပင် ဖြစ်ပါတော့သည်။ အံ့ဩဖွယ် အင်းတစ်ကွက်သည် သိဒ္ဓိ အထူးပြီးမြောက်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

* * *

ထိုအင်းသည် ဂါထာကို အင်းဆီအဖြစ် ထည့်သွင်းရသော ဂါထာအင်းဖြစ်ပါသည်။ တစ်နည်းပြောလျှင် ဗျည်းအင်းဟုလည်း ပြောနိုင်ပါသည်။ ယင်းအင်းမှာ "ဗုဋ္ဌဿ" အင်းဟု ခေါ်ပါသည်။ အင်းဆန်ဂါထာမှာ အောက်ပါအတိုင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဗုဋ္ဌဿ လောကဝပ္ပေဟိ၊ စိတ္တံ ယဿ၊ ကပ္ပဟိ၊ အ၊ သောကံ ပိ၊ ရဗံ ခေမံ။

ထိုအင်းကို စီမံမည်ဆိုလျှင် (၅)ကွက်ပတ်လည်၊ (၂၅)ကွက် အင်းပေါင်ကို ဦးစွာ သားရပါမည်။ ထို(၂၅)ကွက် အင်းပေါင်ကွက်တွင် ဂါထာပါဠိစာလုံး (၂၄)လုံးသာပါရှိ၍ အလယ်ကွက် တစ်ကွက်ကို ကွက်လပ်ထားရှိရပါသည်။ ထိုကွက်လပ်တွင် မိမိ၏ အလိုဆန္ဒအတိုင်း ဖြည့်သွင်းနိုင်ကြပါသည်။

ဥပမာ။ ။ မိမိ၏ မွေးနံ၊ မိမိနှစ်သက်ရာ သင်္ကေတတို့ကို ထည့်ရန်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုအင်းကို မြင်းသွားဖြင့် အင်းဆီ

ဗုဋ္ဌဿစေအင်း

ဗု	က	ဝိ	ဝိ	ဿ
၁	၁၄	၉	၂၀	၃
မံ	ကံ	ဋ	ဗ္ဗ	တ္ထံ
၂၄	၁၉	၂	၁၅	၁၀
န	ဟိ		လော	ရ
၁၃	၈		၆	၂၁
သော	ခေ	ဓ	ယ	တိ
၁၈	၂၃	၆	၁၁	၁၆
ဗွေ	ဿ	အု	နံ	က
၇	၁၂	၁၄	၂၂	၅

ဖြည့်သွင်းရပါသည်။ မြင်းသေခြင်းသွား အကိုက်လည်သွားရန် မလိုပါ။ အစနှင့် အဆုံးစကားလုံးတို့အဝင်အထွက် ကပ် လျက်နေခြင်းကပင်လျှင် ပီသသလ ကွဏာတစ်ရပ်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုဖုဋ္ဌသအင်းကို မိမိကိုယ်တိုင် ကိုယ်ကျ အင်းဆန်သွင်းခြင်း မြင်းသွား အင်းကစားလိုသော ဆန္ဒရှိကြသော စာချစ်သူ မိတ်ဆွေများအတွက် လွယ် လင့်တကူ အင်းဆန်ပါဠိကို ဖြည့်သွင်း နိုင်ကြရန်အတွက် တစ်ပါတည်း အင်း ဂဏန်းအသွား ရေးသွင်းထားပါသည်။ ထို့ပြင် အခြားတစ်ကွက်တွင် အင်း ဂဏန်းဖြင့် ရေးသွင်းပြထားပါသည်။

***

အင်းဂဏန်းဖြင့် နမူနာပြထားသော အင်းတွက်ပုံစံ

>	>၄	၁	/၀	၃
/၄	>၁	/	>၅	>၀
>၃	၈	၄	/၁	
>၈	/၃	၆	>>	>၆
၇	>/	>၇	//	၅

ထိုဖုဋ္ဌသအင်းသည် ဝန်ထမ်းများ အားလုံး (အလုပ်ရုံစက်ရုံနှင့် ကုမ္ပဏီ

များ၊ အစိုးရဝန်ထမ်းများ) ဆောင်ထား ခြင်းဖြင့် လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်မှ ချစ်ခင်ကြ ခြင်း၊ အကြီးအကဲတို့၏ ချစ်ခင်မှုကို ခံစားရမည် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုအင်းကို ဆောင်ထားသောသူ သည် ဝစီသစ္စာထိုက်အောင်(ဝစီကံကို လုံခြုံအောင်ထိန်းသိမ်း) ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်ရမည် ဖြစ်ပါသည်။

လုပ်ငန်းသေးဖြစ်သော ခေါင်းရွက် ဗျပ်ထိုးဈေးသည်များမှ စတင်ပြီး အိမ် ဆိုင်၊ စတိုးဆိုင်ကြီးများနှင့် မတ်ကက် များအထိ ထိုအင်းကို စီမံပြီး မြင့်မြတ်ရာ နေရာတွင် ထားရှိသင့်ပါသည်။

အင်းစီမံလိုလျှင်...

- ၁။ နွေကောင်းရက်မြတ် တစ်ရက်ကို ဝပါ။
- ၂။ နံကာအချောစား [အစိမ်းရောင်၊ အပြာနုရောင်]တစ်မျိုးကို ရွေးချယ် ပါ။
- ၃။ စနစ်တကျ အင်းပေါင်သားပါ။
- ၄။ အင်းဆန်ဂါထာကို အမှားအယွင်း မရှိအောင် ရေးသွင်းပါ။
- ၅။ အောက်ပါဂါထာဖြင့် သိဒ္ဓိတင်ပါ။

သိဒ္ဓိတင်ရန် ဂါထာများ...

ဗုဒ္ဓသိဒ္ဓိ၊ မေဃသိဒ္ဓိ၊ သံဃသိဒ္ဓိ၊ သဗ္ဗ သိဒ္ဓိ သိဒ္ဓိအစုစုကို သိကြားဝင်၍နိ၊ အလိုရှိတိုင်း အောင်စေသောစံ၊ ပြီးစေ သောစံ။

[[၇]ခေါက် ရွတ်ဖတ်ပေးပါ။]
ဖုဋ္ဌသဂါထာတော် (၁၀၀၀)စေ့ အောင် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပေးရန် ဖြစ်ပါ သည်။

အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း စီမံဆောင်ရွက်ပြီးသည့်နှင့် မိမိနှစ်သက် သလို ဆောင်ထားခြင်း၊ အလုပ်ရုံးခန်း များ၊ ဆိုင်များတွင် ထားရှိနိုင်ကြပြီဖြစ် ကြောင်း အသိပေးလိုက်ရပါတော့ သည်။

[မိမိကိုယ်တိုင် အင်းစီမံရန် ခက်ခဲကြ သူများအနေဖြင့် မိတ္တူကူးဆိုင်များတွင် မိမိနှစ်သက်ရာ အရွယ်အစားအတိုင်း ပုံစံထုတ်ယူပြီး ယူနိုင်ပါသည်။ သိဒ္ဓိတင် ကိစ္စကိုတော့ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ ဆောင် ရွက်ရမည် ဖြစ်ပါသည်။ **စာရေးသူ** ထိုအင်းကို ဆောင်ခြင်းဖြင့် ရွှေတို၊ ငွေတို၊ စီးပွားဥစ္စာလာဘ်လာဘတို့ လွန်စွာ တိုးပွားလာသဖြင့် လုပ်ငန်းခွင် မှတည် ဖြည့်တင်းတိုးချဲ့ခြင်း၊ လှူတန်း ခြင်း အပြင်ဘဏ်များသို့ပင် ငွေပင် ငွေရင်း စုဆောင်းနိုင်ကြမည်ဟုသာ အသိပေးလိုက်ရပါတော့သည်။

ပညာတိုးပွား၍ အကျိုးများကြပါစေ။

ရေချိုးများခြင်း၊ အပူမိခြင်း၊ အဆီ အစားမှားခြင်းတို့ကြောင့် စကားပြော လျှင် **အသံမထွက်ဘဲ အသံဝင်၊ အသံပျောက်** ဖြစ်တတ်ပါသည်။

'ထိုသို့ အသံဝင်လျှင် ကြက်ဥတစ်လုံးကို ဖောက်ခွဲပြီး အပိုနစ်ကို ဖယ်ပါ။ ဘေးအကာ ရည် အမြှူရည်ကို ယူပြီး သံပရာသီးတစ်လုံး အရည်ထုပ်ထည့် သကြားဖြူ နည်းနည်း ထည့်ခေါက်ပြီး သမလောင် သောက်သုံးပေ။ နှစ်နှစ်ခြား တစ်ကြိမ် သုံးကြိမ်ထိ ဆက် လက် ပြုလုပ်သောက်ပေးပါ။ ပြကြာမီ အသံ

အသံဝင် အသံပျောက် အတွက်ဆေး

ထွက်လာပါလိမ့်မည်' နတ်မောက်မြို့နယ်၊ **ရောက်ပင် ကျေးရွာသို့ ရောက်ရှိစဉ်** ဆရာ ဦးကောင်းစိန် အသုံးပြုနေသော ဆေး နည်းကို ကျေးဇူးပြု ပြောပြသည်ကို အသံဖမ်းယူခဲ့ပြီး ရေးသား တင်ပြ လိုက်ပါသည်။

◆ တိုင်းနင်းထေး၊ ဆရာ ဦးကောင်းစိန်

အတ္တကုန်ပစ္စည်း

အရောင်းအဝယ်လုပ်ငန်းနှင့် အကျိုးလေးနိုင်သလား

အရာကြီးခိုးကောင်မြင်
(ဥပဒေတွဲ)
လက္ခဏာမေဒင်ပညာသုတေသီ

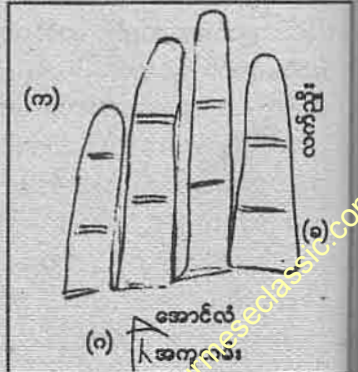
ယခုဖော်ပြပေးလိုက်တဲ့ ဘယ် လက်ဖဝါးပုံစံပိုင်ရှင်က ရန်ကုန်မြို့မှ အသက်(၂၂)နှစ်အရွယ် မိန်းမပျို လေးတစ်ဦး ဖြစ်ပါတယ်။

“က”အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာ ကတော့ လက်ညှိုး၊ လက်ခလယ်၊ လက်သူကြွယ်၊ လက်သန်းဆိုတဲ့ လက် ချောင်းများရဲ့ထိပ်ဟာ ခပ်ချွန်ချွန်ပုံစံ မျိုး ဖြစ်နေတယ်။

ဒါဟာ အနုပညာဆန်သောလုပ်ငန်း ဖွဲ့စည်း မှာနဲ့ အကျိုးပေးနိုင်တဲ့ လက်ဖြစ်ပါတယ်။ အလှအပ၊ အနုအရွယ်တွေကို ခုတ်ခင်နှစ်လက် ပြတ်နိုးတတ်သူ ဖြစ်တယ်။

“ခ”အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာ ဟာ လက်ညှိုး၊ လက်ချောင်းရဲ့ အရင်းပိုင်းဟာ ပြည့်ပြီး ဖောင်းကြွနေခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

***

အဲဒီသင်္ကေတဟာ စီးပွားရေးလုပ်ငန်း ကျွမ်းကျင်သူချွန်တဲ့ ယင်ကိုပီကို ဖော်ပြ ပါတယ်။

“ဂ” အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာ ကတော့ လက်သူကြွယ်အောက် တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ခုံပေါ်မှာ အောင်လံ သင်္ကေတ ထင်ရှားနေခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

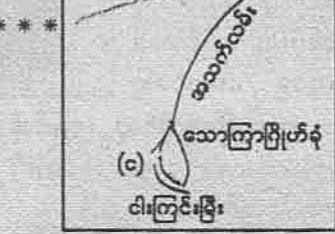
အောင်မြင်ကျော်ကြား လူလိပျား ချမ်းသာ ကြီးပွားစေနိုင်တဲ့ ကံကြမ္မာကို ဖြစ်ပေါ်စေ နိုင်တယ်။

“ယ” အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာ ဟာ တနင်္လာဂြိုဟ်ခုံအပေါ်ဘက်ပိုင်း မှာ ကြိုးကွင်းဗွေတစ်ခု ရှိနေခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီသင်္ကေတဟာ တနင်္လာဂြိုဟ်ခုံကို ပိုပြီး အားကောင်း စေပါတယ်။

အနိုသမိကြိုက် အလုံးအဆောင်ပစ္စည်း ရောင်းဝယ်ခြင်း ထုတ်လုပ်ဖြန့်ဖြူးခြင်း လုပ်ငန်း ပျိုးတော့နဲ့ ကြီးပွားအောင်မြင်သူတွေဟာ တွေ့ ရှိရတတ်ပါတယ်။

“င” အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာ ဟာ အသက်လမ်းကြောင်း အောက် မြေ သောကြာဂြိုဟ်ခုံအစပ်မှာ ငါးကြင်းပြီးသင်္ကေတရှိခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီသင်္ကေတဟာ မြို့ဟန်ပုံတွင်း ထိတတ် ပိတမောင်နှမတို့နဲ့ နီးတဲ့နေရာမှာ မြို့ကြီး ပြကြီးမှာ နေထိုင်လုပ်ကိုင်ခြင်း ဆိုက်ကြီး ကုမ္ပဏီကြီးလုပ်ငန်းကြီးမှာပဲ လုပ်ကိုင်ခြင်း အတိတ်ကောင်းခြင်းတို့ဖြစ်စေတတ်တယ်။

အဲဒီသင်္ကေတ(၅)ခုကို ပေါင်းစပ် စဉ်းစားမယ်ဆိုရင် ရန်ကုန်လို မြို့ကြီးမှာ အလှူကုန်ပစ္စည်းရောင်းဝယ်တဲ့ ဆိုင် လုပ်ငန်း တည်ထောင်လုပ်ကိုင် အောင် မြင်ကြီးပွားနိုင်ကြောင်း အဟောထုတ် ပေးရမှာသာ ဖြစ်ပါတယ်။

အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာ ကြီးပွားအောင်...

ဆရာကြီးဦးအောင်မြိုင် (ဥပဒေဘွဲ့) လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသူတေသီ

စာမျက်နှာ (၁၆၀)မှ အဆက်

ဇာရိုက်လိုက်ပြီး... ကျွန်တော် မှီဝဲတဲ့ ဆေးနည်းကို ပြောပါမယ်ဗျာ။ ဦးမောင်မောင်ကျောက်လဲ မဂ္ဂဇင်းကို ရေးပို့ပါ။ ဒီ ဆေး နည်းကို အလိုရှိလို့ မှီဝဲလို့သူတွေရှိရင်လဲ အဆင်ပြေ ထာပေါ့ဗျာ။ တကယ်တော့ ဒီဆေးနည်းက ကျွန်တော်ရဲ့ မိဘဘိုးဘွား တွေရဲ့ လက်စွဲဆေးနည်းပါပဲ။ ကျွန်တော်ရဲ့ မိဘနှစ်ပါးနဲ့ အဘိုးအဘွားတွေ အားလုံး သားစဉ်မြေးဆက်ဆိုသလို ဒီဆေးနည်းကို ဖော်စပ်ပြီး မှီဝဲသုံးစွဲကြတာ အားလုံးဟာ အသက်(၇၀)ကျော် (၈၀)အထိတိုင်အောင် ကျန်းမာပြီး အသက်ရှည်ကြပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဖန်ခါးသီးနဲ့ ဖော်စပ်တဲ့ ဆေးကို သက်ရှည် ကျန်းမာဆေးလို့ ခေါ်တာပါ။ အခုဆိုရင် ကျွန်တော်ရဲ့ အသက်(၇၃)နှစ်ရှိပါပြီ။ ကျွန်တော် နှစ်စဉ် ပြက္ခဒိန် အရွေ့တောင်၊ အနောက်တောင်ကို တစ်ရက်တည်း နဲ့ နှစ်တောင်စလုံး တက်နိုင်တာ ဒီဆေးအစွမ်းကြောင့် ခေါ့ဗျာ။

ဟု ပြောပြပါသည်။ ဦးကျော်စိုး ပြောပြသည့် ဆေးနည်း မှာ...

ဖန်ခါးသီးများကို အစေ့ပေါအောင် ထုတ်ပြီး အသားများကို အမှုန့်ကြိတ် လိုက်ပါ။ အမှုန့်ကြိတ်ပြီးသော ဖန်ခါးသီးအမှုန့် လေးများမှာ ပန်းနုရောင် ဖြစ်သွားပါမည်။

- ဖန်ခါးသီးပွန် (၁၅) ကျပ်ထား၊ ပျားရည်စစ်စ် (၁) ပုလင်း၊ ထောပတ် (၂၅) ကျပ်ထား

တို့ကို သမအောင် ရောမွှေပါ။ ပြီးလျှင် နေဖြင့် (၇)ရက် ချက်ပါ။ နေ့စဉ် ညအိပ်ရာဝင်ချိန်၌ လက်ဖက်စားဖွန်း တစ်ဖွန်းမှ နှစ်ဖွန်းအထိ စားသုံးပါ။

ဤကဲ့သို့ နေ့စဉ်မှန်မှန် စားသုံးပါက သက်ရှည် ကျန်းမာ ကြမည် ဖြစ်ပါကြောင်း ရေးသား တင်ပြလိုက်ရပေသတည်း။

မောင်မောင်ကျောက်

မောင်မောင်ကျောက်

သက်ရှည်ကျန်းမာ

ဖန်ခါးဆေးကို စားပါ

မြစ်သားမြို့နယ် ပြက္ခရွေတောင်တောင်ကြီးပွဲတော်အား နှစ်စဉ် သီတင်းကျွတ်လဆန်း (၁၁)ရက်နေ့မှ သတင်းကျွတ် လပြည့်နေ့အထိ စည်ကားသိုက်မြိုက်စွာ ကျင်းပလာခဲ့သည်မှာ နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာမြင့်ခဲ့ပေပြီ ဖြစ်သည်။

ပြက္ခရွေတောင် မောနားကျောင်းတိုက် ပရိဝုဏ်အတွင်းရှိ ပြက္ခရွေတောင်ပိုင် အရှင်မင်းနှစ်ပါး၏ ချီးရေတော်သုံးသည် ရက်မှာလည်း နှစ်စဉ် သီတင်းကျွတ်လဆန်း (၁၁)ရက်နေ့ နံနက်(၁၀)နာရီအချိန် ဖြစ်ပါသည်။

တောင်ပိုင်မင်းနှစ်ပါး (တောင်ပြုံးမင်းနှစ်ပါး)၏ ချီးရေတော်သုံးသည် သီတင်းကျွတ်လဆန်း (၁၁)ရက်နေ့ မတိုင်မီ သီတင်းကျွတ်လဆန်း (၁၀)ရက်နေ့ကတည်းကပင် အနယ်နယ်အရပ်ရပ်မှ နတ်ယုံကြည်ကြသူများနှင့် ဘုရားဖူးများသည် ပြက္ခရွေတောင် မောနားနန်းရင်းသို့ တဖွဲဖွဲ ရောက်ရှိလာကြပေသည်။

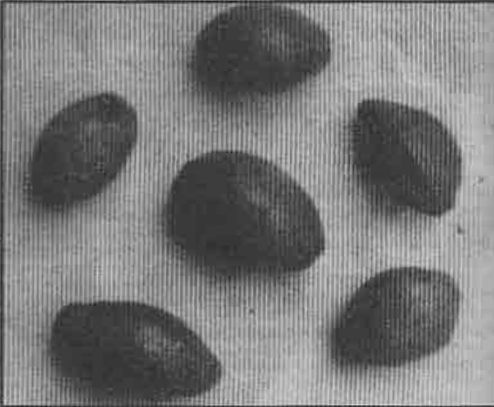
ဤသို့ ရောက်ရှိလာကြသူများအနက် မိတ္ထီလာမြို့၊ ချည်စက်နယ်မြေ သဲတောလေးရပ်ကွက်တွင် နေထိုင်သော ဦးကျော်စိုး (အငြိမ်းစား)နှင့် ဒေါ်တင်လှ မိသားစုတို့သည်လည်း နှစ်စဉ် မပျက်မကွက် လာရောက်ကြမြဲ ဖြစ်ပေသည်။

ဦးကျော်စိုး (အငြိမ်းစား)သည် ကျွန်ုပ်တို့ မိသားစုနှင့် မိတ်ဆွေရင်းလည်းဖြစ်၊ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်လည်းဖြစ်၊ အစ်ကိုကြီးသဖွယ်လည်း ဖြစ်ပါသည်။

တောင်ပိုင် အရှင်မင်းနှစ်ပါး၏

၁၆၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

နန်းရင်းဖြစ်သောပြက္ခရွေတောင်မောနားသို့ရောက်တိုင်း ဦးကျော်စိုးတို့ မိသားစုသည် ပြက္ခရွေအရှေ့တောင်နှင့်ပြက္ခရွေအနောက်တောင် စွယ်တော်ရှင် ဘုရားများအား ဖူးမြော်ပြီးမှ မိတ္ထီလာသို့ ပြန်ကြစမြဲ ဖြစ်သလို ပြက္ခရွေ တောင်ခြေ

မြသုခုရွာတွင် နေထိုင်သူ ကျွန်ုပ်၏ နေအိမ်သို့လည်း ခေတ္တ ဝင်ရောက်နားခိုစမြဲ ဖြစ်ပါသည်။

ယခုနှစ်တွင်လည်း ဦးကျော်စိုးတို့ မိသားစုသည် ကျွန်ုပ်၏နေအိမ်သို့ ထုံးစံအတိုင်း ခေတ္တခဏ ဝင်ရောက်နားခိုကြပါသည်။

ထိုစဉ် ဦးကျော်စိုး၏ မြေးငယ်တစ်ယောက်သည် ကျွန်ုပ်အိမ်ပိုင်းထဲရှိ ဖန်ခါးပင်မှ ဖန်ခါးသီးများကို ကောက်ယူပြီး အိမ်ထဲသို့ဝင်လာသည်ကို မြင်လိုက်ရသော ဦးကျော်စိုးက...

‘ဟာ ဖန်ခါးသီးတွေပါလား။ ငါ့မြေး ဘယ်က ရလာတာလဲ’

ဟု မေးလိုက်ရာ ဦးကျော်စိုး၏ မြေးငယ်က...

‘ဘဘကျောက်တို့ အပင်က ကောက်လာတာပါ ဘိုးဘိုး’

ဟု ပြန်ပြောပါသည်။ ထိုအခါ ဦးကျော်စိုးက ယင်း၏ မြေးထံမှ ဖန်ခါးသီးတစ်လုံး ယူစားရင်း...

‘ဦးမောင်မောင်ကျောက် ဒီ ဖန်ခါး

သီးက သက်ရှည်ဆေးပျံ့။ ခင်ဗျားတို့ ကျွန်တော်တို့ မိတ္ထီလာမှာဆိုရင် ရှားပါးပစ္စည်းပဲဗျ’

ဟု ပြောပါသည်။

ဦးကျော်စိုး၏စကားကို ကြားလိုက်ရသော ကျွန်ုပ်ကလည်း...

‘အစ်ကိုကြီး ဖန်ခါးသီးကသက်ရှည်ဆေးဟုတ်လား။ ကျုပ်ရဲ့အိမ်ပိုင်းထဲမှာ ဖန်ခါးပင်နှစ်ပင်တောင် ရှိတယ်ဗျ။ နှစ်စဉ် ဖန်ခါးသီးတွေကို ဆုတောင်းပြည့် မောနားကျောင်းတိုက်ဆရာတော်ကို လှူနေကျပါ။ ဆရာတော်က ဆေးအဖြစ် မှီဝဲတာတော့ သိရတယ်။

အစ်ကိုကြီး ပြောသလို သက်ရှည်ဆေးဆိုတာတော့ မသိဘူးဗျာ။ ဆေးနည်းလေးလဲ ပြောပြပါဦးဗျာ။

အစ်ကိုကြီးရဲ့ ဆေးနည်းကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းကို ဖတ်ရှုကြတဲ့ စာချစ်သူတွေ အားလုံးအတွက် ဆေးမြီးတိုလေး ရေးပို့ရတာပေါ့’

ဟု ပြောလိုက်ပါသည်။ ဦးကျော်စိုးသည် သောက်လက်စခူးယားစီးကရက်ကို ငှားပါးတရ

စာမျက်နှာ (၁၅၉) သို့

ချုပ်ပင်၊ ပင်နိမ့်မျိုးဖြစ်သော ပွင့်တူရွက်တူဂမုန်းပန်းသည် အစိမ်းရောင်အရွက်များ ရွက်လွှဲထွက်ကာ ရွက်ကြော ထင်ရှား၏။ အရင်းပိုင်းအဖျားချွန်သော ပုံသဏ္ဍာန်ရှိသည်။ ပင်စည်အောက်ခြေပိုင်းတွင် အရွက်များ ပတ်လည်ပေါက်ရောက် ထွက်ရှိကာ ပင်စည်အထက်ပိုင်းကိုင်းများတွင် စိမ်းဝါရောင် အဖူးများ ထွက်လေ့ရှိသည်။

လှပွိုနီအင်ကြင်းပန်း အဖူးနှင့် ဆင်ဆင်တူ၏။ အရွက်နှင့် အဖူးများအကြား တောက်ပသည့် အနီရောင်ရှိသော ပွင့်ယောင်ရွက်ယောင်များ ပတ်လည်ပါရှိသည်။

အမှတ်မထင် ကြည့်လိုက်ပါက စိမ်းဝါရောင် အဖူးများကို သေချာစွာ မမြင်ရဘဲ အစိမ်းရောင်ရွက်များအထက် အနီရောင်ပွင့်ချပ်ကြီးများ တန်ဆာဆင်ထားသည့်ပမာ လှပစွာ မြင်တွေ့နိုင်လေသည်။

ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်အစားအရက်များက ပင်စည်တွင် ရွက်လွှဲထွက်ကြသော်လည်း လုံခြုံစွာ ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်အစားအရက် ပွင့်ယောင်ရွက်ယောင်များက ဆင်ဆင်တစ်နေရာတည်းကို ပေါက်မြှုပ်တက်ပည့် အခြေပြားထွက်ပျက် ရှိကြသည်။

အဖူးများနှင့် ယှဉ်ပါက အရွက်ပမာ နိမ့်၍ အရွက်များနှင့် ယှဉ်ပါက အပွင့်အဖျားသောကြောင့် ပွင့်တူရွက်တူဂမုန်းအု ခေါ်ခြင်းဖြစ်သည်။

ဤ ပွင့်တူရွက်တူဂမုန်းပန်းပင်ကို နိမ့်ရေရောက်စွာများတွင် နိမိတ်ကောင်းမွန် စိုက်ပျိုးလေ့ရှိကြသည်။ စိတ်တူကိုယ်တူ ချစ်ရည်တူမျှသူတို့သည် အပေးအယူညီမျှသူများ အပြန်အလှန် ကြွယ်ထောက်ပံ့နေသူများဖြစ်ကြသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ အယူသမားဖြစ်၍ တစ်ခါတစ်ရံ အပေးသမား ဖြစ်ရသည်။

21A, September, 2013.

ပွင့်တူရွက်တူဂမုန်းပန်းပင်

ထက်ဝါးကျော်စွာ

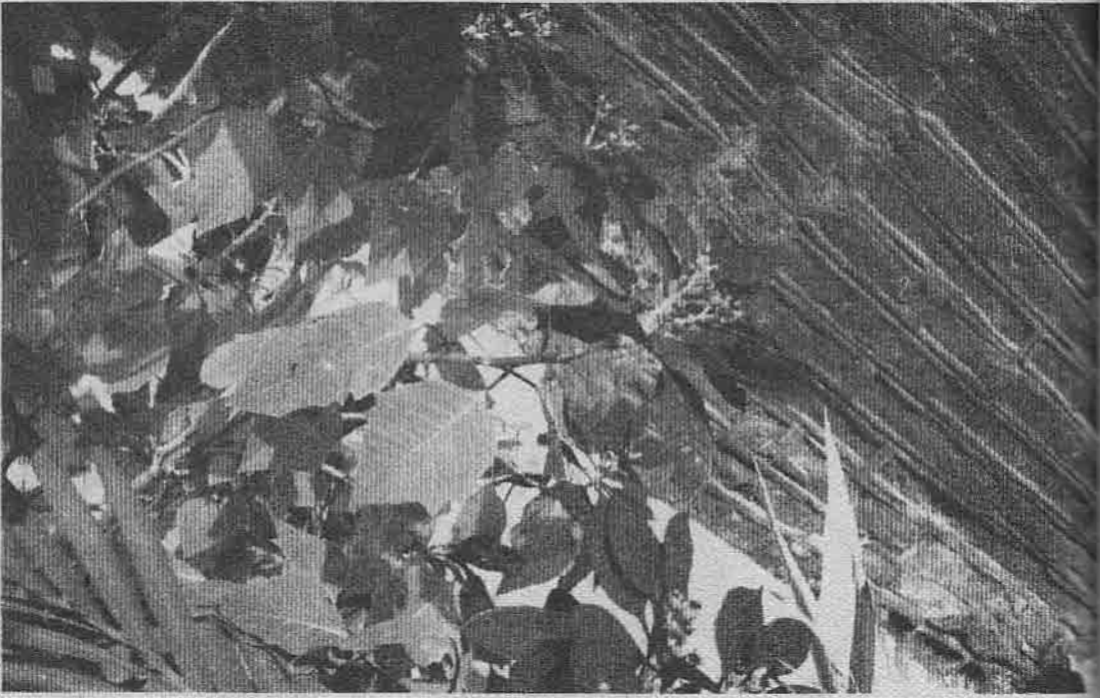
ချစ်ရည်တူမျှစေသည့်

ပွင့်တူရွက်တူ ဂမုန်းပန်း

တစ်သမတ်တည်း သတ်မှတ်၍ မရပေ။ အပေးချည်း သို့မဟုတ် အယူချည်းသာ ရှိနေပါက ကြာရှည်လက်တွဲပေါင်းဖက်ရန် မဖြစ်နိုင်တော့ချေ။ ထို့

ကြောင့်ပင် ပွင့်တူရွက်တူဂမုန်းက ချစ်ရည်တူမျှခြင်း နိမိတ်ဆောင်ခြင်းဖြစ်သည်။ စိတ်တူကိုယ်တူ ဆိုရာ၌ စိတ်သည်

နဂါဏှရောင်ခြည်မဂ္ဂဇာတ် ၁၆၁

▲ အကျက်စိမ်း အနီအောင် ပွင့်လှောင်နှင့် အဝါအောင်အပွင့်

ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းသန္တန်ကို ဩန်း၍ ကိုယ်သည် ခန္ဓာကိုယ်ပြင်ပသဏ္ဍာန်ကို ဩန်း၏။ ကိုယ်ရောစိတ်ပါ ပေါင်းစပ်၍ ရသ့ဟု ဆိုကြသည်။

ဝေဒဂ္ဂထောင့်မှ ဆန်းစစ်ပါက “ပွင့်တူရွက်တူ” မှ “အပွင့်” နှင့် “အရွက်” သည် “ရေဘူး” ဓာတ်ရန်ဆောင်သည်။ “စိတ်တူကိုယ်တူ” မှ “စိတ်နှင့်ကိုယ်” တို့ကား “စံကူး” ဓာတ်ရန်ပင်ဆောင်သည်။ ဓာတ်တူနံတူ ဆေးဖက်ယူလျက် နံတူသတ်က “အသေ” ရခြင်းဖြစ်သည်။ “ရန်” သဘောအရ “အသေ” ရခြင်း သည် “ရန်” ငြိမ်းခြင်းအနက် ဆောင်လေသည်။

ပွင့်တူရွက်တူဂုဏ်ပန်းကို အဆောင်ပြုရာတွင် ချစ်ရည်တူမျှသော ချစ်ခြင်းတွင်...

‘တဏှာပေမ’ ဟူသော ထောင့်ပါးရာ အချစ် ဇနီးမောင်နှံနှစ်ဦးအချစ်...

၁၆၂ နက္ခတ္တရာဇ်ခြေစံမဂ္ဂဇင်း

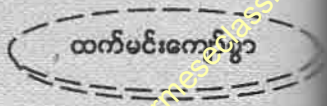
‘ဂေဟပေမ’ ဟူသော မောင်နှမ၊ သားအမိ၊ သားအဖတို့၏ အချစ်တို့အတွက် ရည်မှန်းစိုက်ပျိုးနိုင်သည်။ မေတ္တာပေမဟူသော သတ္တဝါတိုင်းကို မခွဲခြား။ မပိုမလျော့သော ချစ်ခြင်းအတွက်မူ မစ္ဆေရ၊ အဘိဇ္ဈာ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဟူသော မနောဒုစရိုက် ကင်းမဲ့သဖြင့် ရုက္ခလောက၏ အထောက်အပံ့အကူအညီကို မျှော်ကိုးရန် မလိုတော့ပေ။

ဤဂုဏ်ပန်းကို ရပ်ဝေးမြေခြား တစ်နေရာတွင် စီးပွားဥစ္စာ ရှာဖွေနေသော အိမ်ထောင်ဖက် အိမ်သူအိမ်သား သားသမီး မြေးမြစ်များအတွက် တစ်နယ်ရပ်ဝေးတွင် လုပ်ကိုင်စားသောက်မှု ဖြစ်ထွန်း၍ ပြည်တော်ပြန်မျက်နှာပန်း လှပစေရန် ရည်မှန်းဆုတောင်း စိုက်ပျိုးနိုင်ပါသည်။

အိမ်ထောင် မိသားစုအတွင်း ချစ်ခင်စည်းလုံးညီညွတ် ဝိဝါဒကွဲလွဲမှုများ

ပပျောက်စေခြင်း၊ တစ်ယောက်တစ်နယ်စီ ခွဲခွာနေရသော်ငြား သံယောဇဉ် အကြွင်းအကျန်ဖြင့် ဖြစ်လည်ပေါင်းထုပ်ခြင်း၊ ချစ်လျက်နှင့် ခွဲခွာနေရသော ချစ်သူတို့ ပြန်လည်ဆုံစည်းစေခြင်း စသည်တို့အတွက် နေအိမ်မျက်နှာစာတွင် ထားရှိထားရေလောင်းပေါင်းသင် ပြုစုသင့်ကြောင်း မဟာလယ်တီတိုက်မှ အရှင်သီလာဇာက မိန့်ပြောတော်မူလေသည်။ စိမ်း၊ ဝါ၊ ရောင်စုံပြာချိန်တွင် ပျော်ရွှင်စရာ သီရိဂေဟာ ဖြစ်လာပါလိမ့်မည်။

ပွင့်တူရွက်တူဂုဏ်ပန်းကို ချောင်နှံ့မြို့နယ်၊ တောကျောင်းကျေးရွာလယ်တော်ရာဘုရား ကျောင်းဝင်းအတွင်း ရှင်သန်ပွားစည်းလျက် မြင်စေ၍ ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်း ပြုခဲ့ပါသည်။

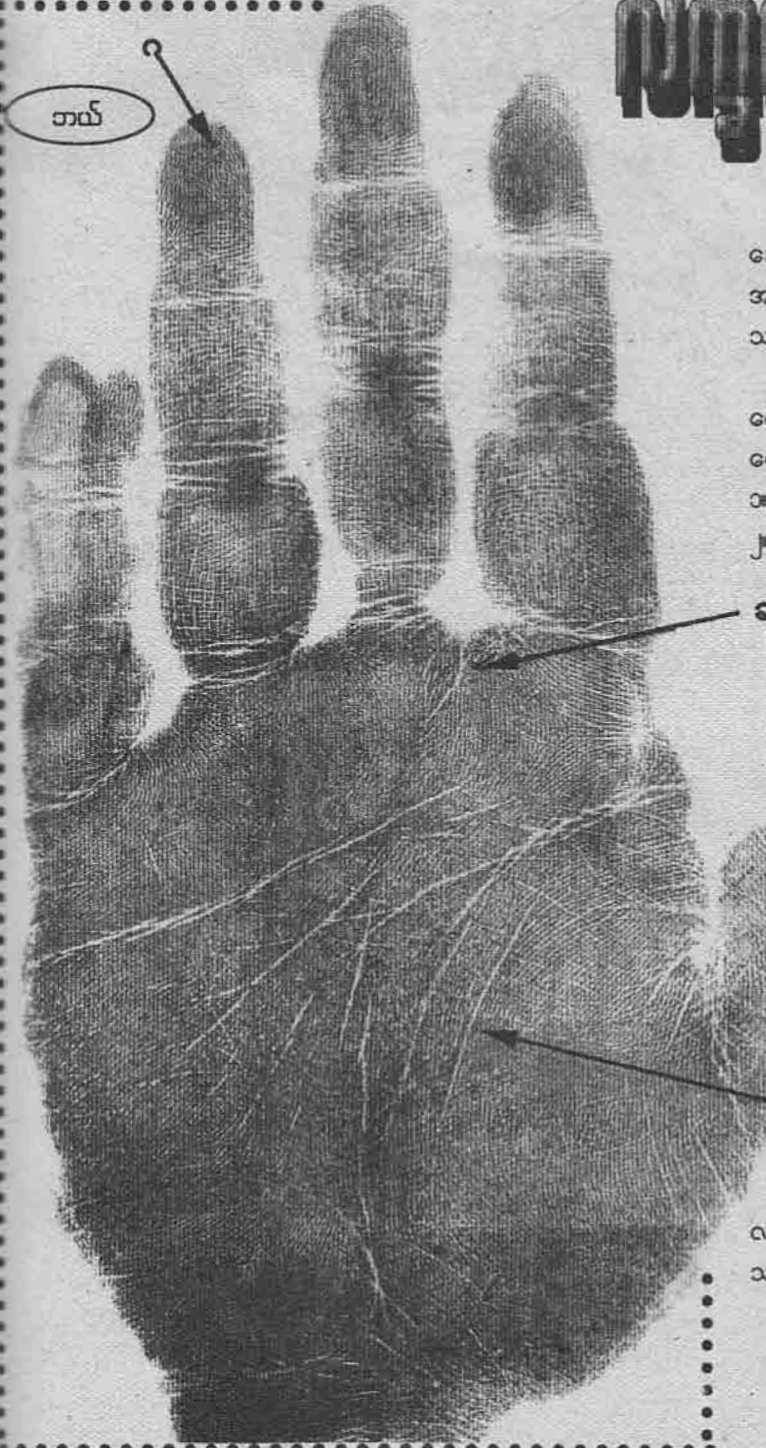

www.burmeseclassic.com

သရဖူ နိဂါဏ် (ဥပဒေသ) လက္ခဏာဗေဒပညာသုတေသီ

လက္ခဏာဗေဒ

အဖြေကြံ

ဘယ်

ယခုလအတွက် ဖော်ပြပေးလိုက်သော ဘယ်လက်ဖဝါးပုံစံ ပိုင်ရှင်မှာ အသက်လေးဆယ်ဝန်းကျင် အမျိုးသမီးတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။

လက္ခဏာပုံစံကို သေချာစွာ ကြည့်ရှုလေ့လာ စစ်ဆေးပြီးမှ အောက်ပါ မေးခွန်းများကို ဖြေဆိုကြည့်ပါ။

- ၁။ အသက်ကိုနိုင်လား၊ ရှည်နိုင်လား။
- ၂။ ဩဇာပဲ့လှလား၊ ဩဇာရှိသူလား။
- ၃။ ဆင်န့် နှိုက်သူလား။
- ၄။ ချမ်းသာပြည့်စုံသူလား။
- မိမိတို့၏ အဖြေများ

ကို အကြောင်းပြချက်နှင့်တကွ သီးခြားစာရွက်လွတ်တွင် ရေးမှတ်ပြီးမှ ပဟေဠိအဖြေများနှင့် ညှိနှိုင်းပါက လက္ခဏာပညာသုတ တိုးပွား ရရှိနိုင်ပါသည်။

ပဟေဠိ အဖြေများကို စာမျက်နှာ (၁၆၅) တွင် ကြည့်ရှုပါရန်။

တိုက်တွေး

ပညာချက်ကောင်းသောညွှန်

ဂါထာတော်

ဆရာ ဂျွန်နီရို
(ကျိုက်ကွဲ၊
အေးချမ်းသူတို့စံပျော်ရာ)

တောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ် (၁၁)ရပ်ကွက်ရှိ ရွှေမြင့်မိုရ် ဆရာရွှေ (အေးချမ်းသူတို့စံပျော်ရာ)၏ အိမ်တွင် ဘုန်းကြီးငါးပါးကို ဝါဆိုသင်္ကန်းကပ်လှူသောနေ့ဖြစ်၏။

အပြန်တွင် ကားမစီးတော့ဘဲ ကျွန်ုပ်တို့အုပ်စု စကားတပြောပြောနှင့် လမ်းလျှောက်ပြန်လာခဲ့ကြသည်။

ကျိုက်ကွဲဘုရားအနီး ကျောက်တော်ဘုရားနားအရောက်တွင် ကျွန်ုပ်တို့၏ နောက်မှ “ကလင် ကလင် ကလင်” ဟု စက်တီး၏ ဘဲလဲသံကြောင့် လှည့်ကြည့်လိုက်မိရာ ကျွန်ုပ်တို့၏တပည့် တင်အေးဖြစ်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရ၏။

ထိုအခါ တင်အေးက...

‘ဆရာတို့ ဘယ်က ပြန်လာကြတာလဲ’

‘တို့ ရွှေမြင့်မိုရ်ဆရာရွှေအိမ်က ပြန်လာတာ၊ မင်းကော ပျောက်နေတာကြာပြီ။ ဘယ်ရောက်နေတာလဲ’

‘ကျွန်တော် မော်လမြိုင်ကို ပြန်နေတာပါဆရာ’

‘အခု မင်း ဘယ်ကိုသွားမလို့လဲ’

‘ဆရာ့ဆီကို တမင်လာတာပါ။ သမီးကြီး ဝသုန်သင်းက ဘွဲ့ယူပြီးပြီ။ အခု သမီးက ဝန်ထမ်းအလုပ်တစ်ခုအတွက် စာမေးပွဲဝင်ဖြေရမယ်။ ဒီအင်တာဗျူးစာမေးပွဲ အောင်သွားရင် ဦးစီးအရာရှိဖြစ်မှာဆိုတော့ သူ့ဘဝ ရှေ့ရေးအတွက် စိတ်အေးရတာပေါ့ ဆရာရယ်။

ဒါပေမယ့် ခက်နေတာက သမီးက

၁၆၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဉာဏ်ထိုင်းတယ်။ ဇွဲ၊ လုံ့လ၊ ဝီရိယတော့ အပြည့်ရှိတယ်။

ဒါပေမယ့် စာကျက်တဲ့နေရာမှာ အခုကျက်ပြီး တော်ကြာနေ ပြန်မနေလို့ ဘယ်လိုယကြာတွေ့၊ အစီအရင်တွေလုပ်ရင် ကောင်းမလဲဆိုတာ သိချင်လို့ လာမေးတာပါဆရာ’

‘ဒီကိစ္စအတွက် ယကြာချေစရာ မလိုပါဘူး တင်အေးရာ။ ငါ ဂါထာတစ်ပုဒ် ပေးလိုက်မယ်။ ဒီဂါထာကို မင်း သမီး အင်တာဗျူး မဖြေခင် တစ်နေ့ကို (၄၅)ခေါက် ရွတ်ပွားခိုင်းပါ။

ဒီဂါထာက ကျောင်းသူကျောင်းသားတွေသာမက မည်သည့်စာမေးပွဲအင်တာဗျူးမဆို ဖြေဆိုအောင်မြင်တဲ့ ဂါထာတော် ဖြစ်တယ်။

မ,တစ်လုံးကျေ တောင်တွင်းဆရာတော် ခင်ကြီးဖျော် ဘုရားရှိခိုးတဲ့အခါ ဒီဂါထာကို ထည့်ပြီး အမြဲရွတ်ဆိုလေ့ရှိတယ်လို့ ကျမ်းများက ပြဆိုထားတယ်။

ငါ့ရဲ့ တူနဲ့တူမတွေက စာတော်ကြာတယ်။ ဒါပေမယ့် စာမေးပွဲဖြေဆိုပြီးဆိုရင် ကျက်ထားတဲ့ စာတွေ မေ့နေလို့ တက္ကသိုလ်ဝင်တန်း (၂)နှစ် ဆက်ကျတယ်။

ဒါကြောင့် ငါလဲ ဒီဂါထာတော်ကို ယုံကြည်စွာနဲ့ ရွတ်ဆိုခိုင်းတာ မေ့တာ

တွေပျောက်ပြီး ဉာဏ်များလဲ ပြန်ကောင်းလာပြီး စာမေးပွဲတွေ အားလုံးအောင်ကုန်ကြပြီ။ ကံ တင်အေး ငါပြောတာကို မင်းယုံရဲ့လား’
‘ယုံပါတယ် ဆရာ’
ယုံတယ်ဆိုရင် ဒီဂါထာကို မေ့လိုက်’

‘ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ’
တိက္ခ ဂန္တီရ ပညော စ၊
ဟာသာ တီဇ ပညာဝါ၊
ဘူရိ နိဗ္ဗေဝ ပညော စ၊
သပ္ပ ယူ ဝိသက္ခနော။

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်
တိက္ခ = တိတ်ခ
ဂန္တီရ = ဂမ်ဘီရ
ပညောစ = ပင်ညောစ
ပညာဝါ = ပင်ညာဝါ
နိဗ္ဗေဝ = နိပ်ဗေဝ
သပ္ပ = သပ်ပ
ပည = ပင်ည
ဝိသက္ခနော = ဝိသစ်နေနော
အနက်

တိက္ခ ဂန္တီရ ပညော စ၊ ထက်မြက်နက်နဲသော ပညာနှင့် ပြည့်စုံသည့်လည်းကောင်း။

ဟာသာ တီဇ ပညာဝါ၊ ရွှင်လင်လျှင်မြန်သော ပညာရှိသည့်လည်းကောင်း။

ဘူရိ နိဗ္ဗေဝ ပညော စ၊ မြေ

အထုနှင့်တူသော ထိုးထွင်းသော ပညာ

နှင့် ပြည့်စုံခြင်းသည် လည်းကောင်း။

သဗ္ဗ ပဉ္စ ဝိသရူဇနာ၊ ခပ်သိမ်း

သော အမေးပြဿနာတို့ကို ဖြေဆိုနိုင်

ခြင်းသည် လည်းကောင်း။

ဘဝေ၊ ဖြစ်ရပါလိမ့်။

'ကဲ တင်အေး မင်းသမီးကို အနက်

အမိပွယ်ကအစ အကုန်ကျက်မှတ်ဖို့

ပြောလိုက်'

ကျွန်ုပ်၏ စကားအဆုံးတွင် တင်

အေးမှ...

'သမီးမြေလို့ အောင်သွားရင် ဆရာ

ကို လာကန်တော့ပါမယ်'

ဟု ပြောပြီး ပြန်သွားလေရော

သတည်း။

နောက်တစ်လအကြာတွင် အမျိုး

သမီးငယ်တစ်ယောက် ကျွန်ုပ်ဆိုင်သို့

ရောက်လာပြီး ဤသို့ စကားစ၊ လိုက်

၏။

'ဆရာ သမီးက ဦးတင်အေးရဲ့

သမီးပါ။ အခု သမီး အင်တာဗျူး

အောင်လို့ အလုပ်စရပြီ။ မနက်ဖြန်

ဖောင်ကြီးမှာ သင်တန်း သွားတက်ရမှာ

ပါ။ ဆရာရဲ့ ကျေးဇူးကြောင့် သမီး

အောင်တာပါ'

ဟု ပြောဆိုပြီး ရွှေကသစ်လုံချည်

တစ်ထည်ဖြင့် ထိုင်ကန်တော့လေ

တော့၏။

ပြီးလျှင် သမီးငယ်မှ...

'ဖေဖေ အခု တောင်ငူကို အရေး

တကြီးကိစ္စရှိလို့ သွားတယ်။ အပြန်မှ

ဆရာဆီကို လာတွေ့ပါလိမ့်မယ်'

ဟု ပြောဆိုကာ ပြန်သွားလေ၏။

ဒါကြောင့် စာရှုသူများ၊ ဝါသနာရှင်

များ၊ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ပရိသတ်များ ပညာဉာဏ် ပွင့်လင်းစေ

ရန်အတွက် ဤဝါထာတော်ကို ဓမ္မဒါန

ပြုလိုက်ပါ၏။

|| ဆရာ လှိုင်ဝင်းအောင် ||

|| (ကျိတ္တံ၊ အေးချမ်းသူတို့စံပျော်ရာ) ||

စာမျက်နှာ (၁၆၃) မှ အဆက်

လက္ခဏာပဗေဒဦး အဖြေများ

၁။ အသက်ရှည်နိုင်သည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အသက်

လမ်းကြောင်း၏ အတွင်းဘက်မှာ အရံ

အသက်လမ်းက ရှည်လျား ထင်ရှား

အားကောင်းစွာ ရှိနေခြင်းကြောင့် ဖြစ်

သည်။ ထို အရံအသက်လမ်းကြောင်း

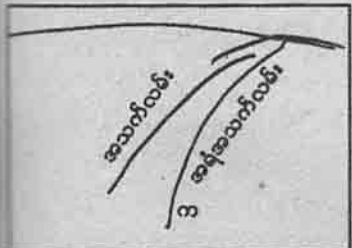
မှာ အရွယ်တင် နုပျိုသန်စွမ်း ကျန်းမာ

အသက်ရှည်ခြင်းတို့အတွက် အထောက်

အပံ့ကောင်း ဖြစ်ပါသည်။ "က"

အက္ခရာ။

***

၂။ ဩဇာရှိသူ ဖြစ်သည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် လက်

ခလယ်အောက် စနေဂြိုဟ်နံပေါ်မှာ

သန်လျက်သင်္ကေတရှိခြင်းကြောင့် ဖြစ်

သည်။

သန်လျက်သင်္ကေတမှာ ရာထူး

ဩဇာရှိခြင်း၊ တိုးတက်မြင့်မားခြင်းကို

ဖြစ်စေသည်။ မင်းစိုးရာဇာ အလုပ်မျိုး

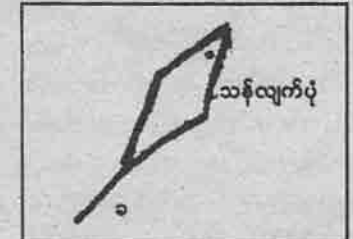
နှင့် အကျိုးပေးသလို ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်း

မှာလည်း လုပ်ငန်းရှင်၊ ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်၊

စက်ရုံ၊ အလုပ်ရုံပိုင်ရှင် စသည်တို့ ဖြစ်

စေနိုင်သည်။ "ခ" အက္ခရာ။

***

၃။ ချမ်းသာပြည့်စုံသူ ဖြစ်သည်။

လက်ချောင်းများမှာ အရင်းပိုင်

ဖောင်းကြွပြီး အဖျား သေးချွန်ခြင်း၊

လက်သူကြွယ် လက်ချောင်းထိပ်မှာ

သာ ခရုပတ်ဗွေရှိပြီး အခြား လက်

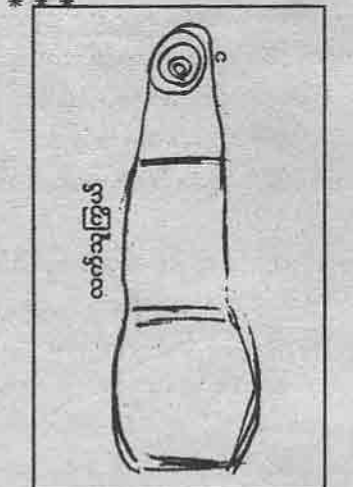
ချောင်းထိပ်ဖျားများမှာ ကျော့ကွင်းဗွေ

ရှိခြင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်သည်။ ထို

အချက်မှာ ငွေကြေးဥစ္စာ ချမ်းသာ

ပြည့်စုံသူများတွင်သာ တွေ့ရနိုင်သည်။

***

လက္ခဏာပညာသုတ ထိုးပွားကြ

ပါစေ

အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာကြီး

ပွားအောင်...

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်
(ဥပဒေဘွဲ့)
လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသုတေသီ

ရောင်းကုန်ပစ္စည်းများ

အရောင်းထွက်စေရန်

မောင်မြင့်လွှဲ
(မအူပင်)

ကျွန်တော်အမျိုးသမီးအား မိသားစု
စားဝတ်နေရေး အဆင်ပြေရန်အတွက်
ဆန်နှင့် မီးသွေးကို ကျွန်တော်အိမ်ရှေ့
မှာပင် ရောင်းချစေခဲ့ပါသည်။

ထိုကုန်ပစ္စည်းများ ရောင်းချစ
တစ်ရက်၊ နှစ်ရက်မျှသာ ဈေးရောင်းချ
မှု အဆင်ပြေခဲ့သော်လည်း နောက်ပိုင်း
ရက်များတွင် ဈေးဦးပင် မပေါက်တော့
ဘဲ အရောင်းအဝယ် ထိုင်းနေပါတော့
သည်။

ကျွန်တော်အမျိုးသမီးလည်း သူ
ရောင်းနေသော ရောင်းကုန်များ
ပရောင်းရ၍ ရင်းနှီးထားရသော
ငွေကြေးများအတွက် ပူပင်သောက
ရောက်နေရပါသည်။

မိသားစု စားဝတ်နေရေးအတွက်
တစ်ဖက်တစ်လမ်းမှ ဝင်ငွေရရန် အကြံ
ပေး၍ ရောင်းချစေခဲ့သူ ကျွန်တော်ကို
လည်း 'ရှင်အကြံပေးကောင်းလို့ အခု
အရင်းတောင် ပြန်ရပါမလား' ဟူသော
မျက်နှာထားနှင့် တကြည့်ကြည့် လုပ်
နေပါသည်။

ထိုအခက်အခဲများ ဖြစ်ပွားနေချိန်
၌ ကျွန်တော်၏ ဘကြီးသည် ရွာမှ
မြို့သို့ အလုပ်ကိစ္စတစ်ခုဖြင့် ရောက်
လာပြီး အလုပ်ကိစ္စက ညအိပ်လုပ်ကိုင်
ရမည်ဖြစ်၍ ကျွန်တော်အိမ်တွင်
တည်းခိုဖို့ ရောက်ရှိလာပါသည်။

ကျွန်တော်အိမ်ရှေ့တွင် လေ့ကြီးနှင့်
ထည့်ထားသော ဆန်နှင့် ဆန်ကာဖြင့်
ထည့်ထားသော မီးသွေးပိဿာထုပ်
များကို ကြည့်ပြီး...

'မောင်အောင်မြင် မင်းတို့လင်မယား
တွေ မလုပ်ဘူးတဲ့ အလုပ်တွေ လုပ်
နေကြပါလား၊ ဈေးတွေဘာတွေ
ရောင်းလို့ပါလားကွ၊ ကြည့်လဲလုပ်ကြ
ပါကွာ'

'ဘကြီးက ကြည့်လဲ
လုပ်လို့ ပြောပေမယ့်
ကျွန်တော် လုပ်အားခနဲ့
မိသားစု စားဝတ်နေရေး
အဆင်မပြေလို့ အပိုင်
ငွေလေးရအောင် ဈေးရောင်း
နေတာ အဘရေ'

ဟု ဘကြီး၏ အမေး
စကားကို ကျွန်တော်က
ရှင်းပြ ပြောဆိုလိုက်သည်နှင့်
ဘကြီးက...

'မောင်အောင်မြင် ပင်တို့
အရောင်းအဝယ်က အဆင်ပြေလို့လာကွ
ငါကတော့ မင်းတို့ အရောင်းအဝယ်
အဆင်မပြေတာကို အားပေးပြောလိုက်
ချင်တယ်ကွ'

ကျွန်တော်က ဘကြီးဖြစ်သူ၏ ပြော
စကားများက အံ့ဩစရာတွေဖြစ်နေ၍
ကျွန်တော်က...

'ဘကြီးက ကျွန်တော်တို့ အရောင်း
အဝယ် အဆင်မပြေတာ ဘယ်လိုလုပ်
သိတာလဲဗျ'

'အေး မင်း နားလည်အောင် ဘကြီး
မင်းကို ပြောပြမယ်ကွ၊ နေရာတစ်ခုမှာ
အတူနေကြတဲ့ လူနှစ်ယောက် ရန်ဖြစ်
လို့ မတည့်ရင် တစ်ဦးက ထွက်သွားရ
တယ်မဟုတ်လား၊ အဲဒီသဘောပဲကွ၊

မင်းတို့ ရောင်းချနေတဲ့ ကုန်ပစ္စည်းတွေ
က တစ်ခုနဲ့တစ်ခုက မတည့်တဲ့ ရန်
ဓာတ်ကျတဲ့ ကုန်ပစ္စည်းတွေ ဖြစ်နေမှ
ထွက်သွားကြမှပေါ့။

အခု မင်းဟာက 'အောင်ပ၊ ကုလား၊
ဆွေသာ၊ တော်ရင်း၊ မိတ်ဖက်ခြင်း'
ဆိုတဲ့ မိတ်ဖက်ဖြစ်နေတဲ့ ဆန်နဲ့မီးသွေး
တွဲရောင်းတော့ ဘယ်လို လုပ်ရောင်း
ထွက်မလဲကွယ်'

'ဒါဆို ကျွန်တော်က ဆန်နဲ့ မီးသွေး
တွဲပရောင်းရရင် ရောင်းကုန်တွေ
အရောင်းထွက်အောင် ဘယ်လိုလုပ်
ရောင်းရမှာလဲဗျ'

ကျွန်တော် အမေးစကားကြောင့်
ကျွန်တော်ဘကြီးက...

'တို့မြန်မာ လောကီပညာတွေမှာ မိတ်ဖက်နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ လက်တွေ့ ရှိသလို ရန်ဓာတ်နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ လက်တွေ့လဲရှိတယ်ကွ။ မင်းက ဥပမာကွာ ဆန်ရောင်းမယ်ဆိုရင် 'ဦးညို၊ ခေမာ၊ သုတ၊ ဝေရီ ရန်စီစီ' ဆိုတဲ့အတိုင်း ရန်ဖက်ဖြစ်တဲ့ ဦးညို ဆန်နဲ့ အုန်းသီး တွဲရောင်းမှ ရန်ဓာတ်ကျပြီး ကုန်ပစ္စည်း တွေ တစ်ခုနဲ့တစ်ခု ရန်ဖြစ်ပြီး မြန်မြန် အရောင်းထွက်သွားမှာပေါ့ကွာ။ မီးသွေးကို ရောင်းမယ်ဆိုရင်လဲ သုတဆိုတဲ့ ရန်ဓာတ်ကျအောင် မီးသွေးနဲ့ ထင်းကို တွဲရောင်းရမယ်' ဟု ကျွန်တော်ဘကြီးက ရှင်းပြပြော

ဆိုလိုက်၍ ကျွန်တော်လည်း မှတ်သား ထားလိုက်ပြီး နောက်တစ်နေ့၌ ဆန် နှင့်အုန်းသီး၊ မီးသွေးနှင့် ထင်းတို့ကို 'ဦးညို၊ ခေမာ၊ သုတ၊ ဝေရီ၊ ရန်စီစီ' ဆိုသော ကမ္ဘာ့ရန်ဓာတ်နှင့်အညီ တွဲဖက်ရောင်းချခဲ့ပါသည်။ ကျွန်တော်ဘကြီး ပြောသည့် လောကီနည်းဖြင့် ထိုအချိန်မှစ၍ ယနေ့တိုင် ကျွန်တော်တို့ ကုန်ရောင်း ချခဲ့ရာ အံ့ဩဖွယ်ကောင်းလောက် အောင် ရောင်းချနေရပါသည်။ ထိုအစီအရင်ဖြင့် ရောင်းကုန်များ အရောင်းထွက်အောင် နည်းပေးခဲ့သူ ကျွန်တော်ဘကြီးကိုလည်း ကျေးဇူး

တင်မဆုံး ဖြစ်နေရပါသည်။ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာဖတ် ပရိသတ်များလည်း မိမိတို့ကုန်ပစ္စည်း များ အရောင်းထွက်လိုလျှင် ကျွန်တော် ၏ ဘကြီးပြောသည့် 'ဦးညို၊ ခေမာ၊ သုတ၊ ဝေရီ၊ ရန်စီစီ' ဆိုသည့် ကမ္ဘာ့ ရန်ဖက်လက်ဖြင့် ချိန်ဆ၍ ရောင်းကုန် ပစ္စည်းများ ရောင်းချကြပါက ရောင်း ကုန်ပစ္စည်းများ သွက်လက်စွာ အရောင်းထွက်ကြလိမ့်မည်ဟု တိုက် တွန်းရေးသားအကြံပြုအပ်ပါသည်။

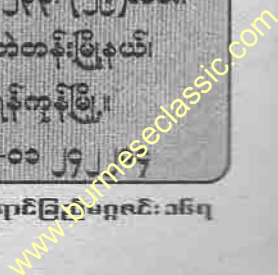
မောင်ရင်ထွေး(မအူပင်)

စာမျက်နှာ (၁၆၈)မှ အဆက်

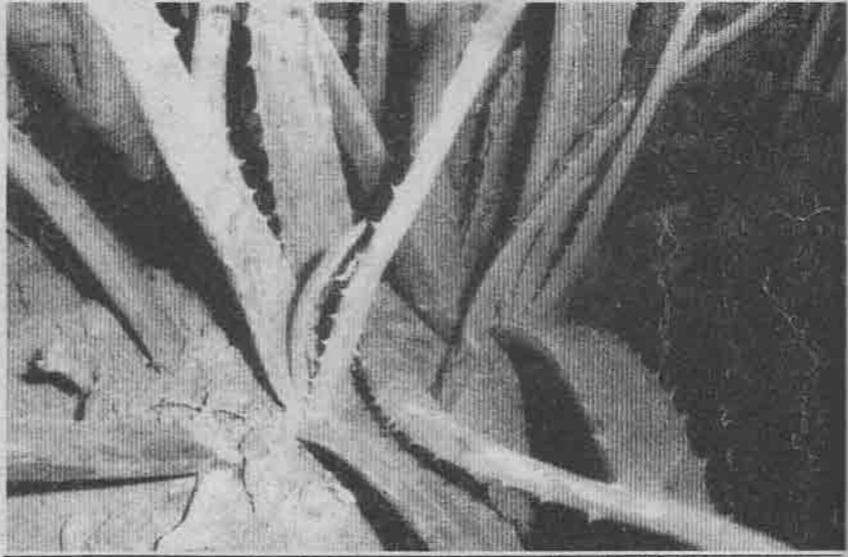
သော်လည်း ပို၍သာ ဆိုးလာသဖြင့် ဆေးရုံစာက် ခွဲစိတ်ဖြတ်ထုတ်ခဲ့ရသည်။ ကိုအောင်မြင့် ဆေးရုံက ဆင်းခဲ့သော်လည်း အနာမကျက်သလိုလှနှင့်ရှင်းရှင်း ပျောက်သွားသည်မရှိဘဲ ဆေး လိမ်းဆေးသောက် လုပ်နေခဲ့ရသည်။ ကြာတော့ အိုကင်ဆာများ ဖြစ်နေသလားအထိ ပူပင်သောက ရောက်လာကာ မူလက စိစုံပြည်ပြည် ရှိနေသော ကိုအောင်မြင့်တစ်ယောက် ပိန်ကျသွားခဲ့သည်။ စာရေးသူလည်း ဒေါ်သိန်းသန်းထံမှ သိရှိခဲ့ရသော ရှားစောင်းလက်ပပ်ဆေး နည်းကို တစ်ဆင့်ပြောပြကာ သောက်ခိုင်းကြည့်ပါသည်။ ရှားစောင်းလက်ပပ် ခပ်သင့်သင့်ကို ရေပြောင်အောင် ဆေးကာ အဖျားပိုင်းပယ်ပြီး လက်တစ်ဝါးခန့် ယူပါသည်။ ထိုနောက် အပေါ်ခွဲအောက်မှ ပျစ်တွဲတဲ့အရည်များအား လက်ဖက်ရည်ပန်းကန် အောက်နက်နက်ထဲ တစ်ကြိမ်သောက်ရန်အတွက် တစ်ဝက်ခန့် ဖွန်းနှင့်ခြစ်ချရ၏။ ရှားစောင်းလက်ပပ်အနှစ်များကို ထန်းဖိုဦးထန်းလျက်တစ်လုံးနှင့် ရောမွှေကာ ဘစ်နေ့တစ်ကြိမ်မှ နှစ်ကြိမ်အထိ နံနက်၊ ည သောက်ခိုင်းပါသည်။ ဆေး၏အရသာမှာ သောက်ရဆိုးအောင် ခါးသီးခြင်း မရှိသော်လည်း ဖွန်းနှင့် ဆက်မပေးအောင် ပျစ်ခွဲခွဲရှိနေသည်။ ထို့ကြောင့် တစ်ခါတည်း မော့သောက်လိုက် သည်က အကောင်ဆုံး ဖြစ်၏။ ကိုအောင်မြင့်လည်း ထိုရှားစောင်းလက်ပပ်ဆေးအား နေ့စဉ် မှီဝဲလာခဲ့ရာ သိသိသာသာ သက်သာပျောက်ကင်းလာကြောင်း တွေ့ရသဖြင့် သိသူများ ဆက်စားနိုင်ရန် ရေးသားတင်ပြလိုက်ရပါသည်။ ကျန်းမာအတိ ချမ်းသာရှိပြီး ကဝိပညာ ထွန်းတောက်ကာနှင့် လောက ဘာသာ နှစ်ဖြာအလှ သယ်ပိုးနိုင်ကြပါစေ။

အာကာသ (သာစည်)

စာ
မောင်ရင်ထွေး
ဦးကျော်မိုးသိန်း
စာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
အမှတ် ၂၃၃ (၂၅)လမ်း၊
ပန်းဆဲတန်းမြို့နယ်၊
ရန်ကင်းမြို့၊
မူရင်း-၀၁၂၅၂၇

စာရေးသူတို့ အညာ ဒေသတွင် ရှားစောင်း လက်ပပ်ပင်များကိုသဘာဝ ပေါက်ပင်များအဖြစ် ပေါများစွာ တွေ့ရသည်။ အချို့က အိမ်ပိုင်းခြံစည်းရိုးများတွင် လည်းကောင်း၊ မြေအိုးကြီးများနှင့် လည်းကောင်း စိုက်ပျိုးထားကြသည်။ မိုးရေ အရနည်းသော အပူပိုင်းဒေသတွင် ပေါက်ရောက်ပြီး အပူဒဏ်ကို ကြုံကြုံခံနိုင်သော အပင်ဖြစ်သည်။

မသေသေးပင်ဟုဆိုသော ထေးလက်ပင် ရှားစောင်းလက်ပပ်ပင်များ

ရှေးအခါကပင် မီးယပ် ဒူလာ၊ နူနာရောဂါများ အတွက် ရှားစောင်းလက်ပပ်ပင်ကို ထန်းလျက်၊ မန်ကျည်း၊ အုန်းသီးဆန်တို့နှင့် ရောနှောချက်ကာ ဆေးဝါးအဖြစ် ယနေ့အထိ မှီဝဲကြခဲရှိသည်။

အချို့အရွယ်မတိုင်မီ မျက်စိခွဲနေသူများ၊ မျက်စိဒဏ်ရာရထားသူများသည် ပင် ရှားစောင်းလက်ပင် အနည်းငယ်အား အလယ်မြခြမ်းပြီး ပျစ်ချွဲချွဲဘက်ကို အသုံးပြု၍ မျက်စိကို အုပ်ထားပေးရုံနှင့် တစ်လ၊ နှစ်လအတွင်း ပြန်ကောင်းနိုင်သည်ဟု ဆိုကြသည်။

တစ်နေ့တွင် စာရေးသူ အလုပ်ကိစ္စ တစ်ခုဖြင့် မိတ္ထီလာမြို့သို့ ရောက်ခဲ့ရာ အစ်မအရင်းသဖွယ် ခင်မင်ရင်းနှီးနေသော ဒေါ်သိန်းသန်းထံ ဝင်ခဲ့၏။ ဒေါ်သိန်းသန်းက...

'ငါ့မောင် နောက်တစ်ခါလာရင် မင်းတို့ဘက်မှာ ပေါတယ် ပြောတယ်။ ရှားစောင်းလက်ပပ်ပင် နည်းနည်းယူ

၁၆၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

လိပ်ခေါင်းနှင့် အနားကျက်နိုင်က

ရှားစောင်းလက်ပပ်

ကို သုံးပါ

ခဲ့ပါဦး'

ဟု မှာပါသည်။ ရှားစောင်းလက်ပပ်ပင်အား ဘာကြောင့် မှာရသည်ကို စာရေးသူက မေးကြည့်ရာ...

'ငါ့မောင်ကလဲ အစ်မတယ်ဘက်ရင်သား ကင်ဆာဖြစ်တာ ဆေးရုံတက်ပြီး ဖြတ်ထုတ်လိုက်ရတယ်။ ဖြတ်ထုတ်လိုက်ရလို့ ပြီးရောလားမှတ်တယ်။ အနားယူပျောက်နိုင်တဲ့ ဖြစ်နေလို့ ဆေးရုံဆေးခန်း စုံနေတာ ပျောက်တယ်ဆိုတာ... ဆေးဆွေ့ချင်တာ ရှားစောင်းလက်ပပ် စားမှပဲ ပျောက်တော့တယ်' ဟု ပြောပါသည်။

စာရေးသူလည်း ရှားစောင်းလက်ပပ်ပင် ဆေးဖက်ဝင်နေသည်ကို တစ်ရပ်ကွက်တည်းနေ ကိုအောင်မြင့်၏ ရောဂါအား သတိရမိပြီး မှီဝဲသုံးစွဲပုံ

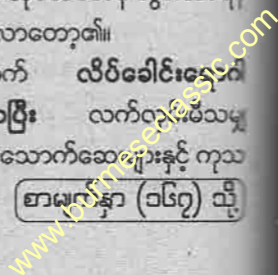
ရှာကသူ (သာစည်)

အသေးစိတ်အား မေးမြန်းခဲ့ရပါ၏။ စာရေးသူတို့ရပ်ကွက်နေ ကိုအောင်မြင့်မှာလည်း အသက်(၃၅)နှစ်အရွယ် ခန့်ကစပြီး ဘယ်ဘက်တင်ပါးခွက် မခံသာအောင် ကိုက်ခဲနေရာ သောက်ဆေး လိမ်းဆေး အမျိုးမျိုးစုံအောင် သုံးခဲ့သည်။

အနည်းငယ် သက်သာသလိုရှိကာ တင်ပါးခွက်နေရာမှ မကြာခဏဆိုသလို နာကျင်ကိုက်ခဲမြဲ ရှိနေရာ ကြာတော့ ထိုင်ထမဟန် သွားလာရန်ပင် ခက်လာတော့၏။

ထို့နောက် လိပ်ခေါင်းရှေးဂါ ခွဲကပ်လာပြီး လက်လှည့်မိသမျှ လိမ်းဆေးသောက်ဆေးများနှင့် ကုသ

စာမဂ္ဂဇင်း (၁၆၇) သို့

မဟာဘုတ်ချိန်ခွင် နှင့်

ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော်ကြီးများ

သန်းပညာ

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊
 အင်းစိန်မြို့နယ်၊ ဖော့ကန်
 ဝါဠုးပရိယတ္တိစာသင်တိုက်
 ပမာန နာယကဆရာတော်
 မဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိကဇေ
 ဘဒ္ဒန္တ သုနန္ဒအား
 ဂါရုဠ ပူဇော်ခြင်း

ဆရာတော်ကို ၁၃၀၂ ခုနှစ်၊
 နတ်တော်လပြည့်ကျော် (၇)ရက်၊
 သောကြာနေ့တွင် ဖွားမြင်တော်မူရာ
 မဟာဘုတ်အရ (၀)ကြွင်း မဟာဘုတ်
 ပိုင်ရှင် ဖြစ်ပါတယ်။
 လေ့လာကြည့်ပါ။

***

	၄	
၆	၂	၅
၃	၀	၀

၀-ကြွင်း မဟာဘုတ်

အင်္ဂါဂြိုဟ်(၃-ဂါ)ဟာ မရဏအိမ်မှာ
 ခပ်တည်နေတဲ့အတွက် စိတ်နဲ့
 ဖတ်သက်ပြီး အခိုက်နေရာမှာ ရောက်
 နို့နေတာ ဖြစ်ပါတယ်။

သို့ပါ၍...
 မရဏရဲ့သဘော ကောင်းလွန်း။
 ဆိုးလွန်းတဲ့ သဘာဝကို ဆောင်ပါ
 တယ်။ ဒါကြောင့် မဟာဘုတ်ပိုင်ရှင်

◆ ဖော့ကန် ဝါဠုး ပရိယတ္တိစာသင်တိုက်
 ပမာန နာယက မဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိကဇေ ဘဒ္ဒန္တ သုနန္ဒ

ရဲ့ စိတ်ဟာ ကောင်းတဲ့အခါ အလွန်
 ကောင်းပြီး သံည်းခံစိတ်၊ စာနာစိတ်၊
 သနားစိတ် ဖြစ်တတ်သလို စိတ်အလို
 နဲ့ မတိုက်ဆိုင်တဲ့ အခါမျိုးမှာတော့
 ဒေါသထွက်ခြင်း၊ ကြမ်းတမ်းစွာပြော
 ခြင်း စိတ်နောက်ကိုယ်ပါ ဖြစ်တတ်ပါ
 တယ်။ ခန့်မှန်းရခက်တဲ့ သဘောပါပဲ။
 အထူး စိုးမိုးတာကတော့ ဒေါသစိတ်ပါ
 ပဲ။ ပြတ်သားတဲ့ စိတ်ပါပဲ။
 တစ်ဖန်...
 တနင်္လာဂြိုဟ်(၂-လာ)ဟာ သို့လို့
 ဂြိုဟ် ဖြစ်တဲ့အတွက်...
 နာဂြဟာရောင်ခြည်မရလင်း ၁၆၉

www.burmeseclassic.com

- * ငွေကြေးနဲ့ ဖတ်သက်ပြီး ကြောင်ကြဲနု နည်းပါးခြင်း။
- * သဒ္ဒါတရားကောင်းခြင်း။
- * ဝတ္ထုပစ္စည်း အလှူခံရလွယ်ခြင်း။
- * လှူပည့်တန်းပည့်သူ ပေါများခြင်း။
- * ငွေကြေး စုဆောင်းပါခြင်း။
- * ပိခင်ရဲ့ အကျိုးကို ခံစားရခြင်း။
- * ခရီးကောင်း ကြွရခြင်း။

စတဲ့ ကောင်းတဲ့သရုပ်များကို ဖြစ်စေပါမယ်။

ကြာသပတေးဂြိုဟ် (၅-တေး) ဟာ ရာဇအိမ်မှာ ရပ်တည်နေတဲ့ အတွက်...

- ❊ ပညာရေးလုပ်ငန်းများ အထူးအောင်မြင်ခြင်း။
- ❊ လှူပေးလုပ်ငန်း ပရဟိတလုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်အောင်မြင်ခြင်း။

- ❊ ပရိယတ္တိ စာသင်တိုက်ကြီးရဲ့ ဦးစီးခေါင်းဆောင်ဖြစ်ရခြင်း။
- ❊ ကူညီပံ့ပိုး ထောက်ပံ့ပံ့ပိုးပွဲပွဲဆွဲများ ရရှိစေခြင်း။
- ❊ ဆရာကောင်းများပညာအပွေကို ဆက်ခံရခြင်း။
- ❊ သာသနာပြု တွဲတံဆိပ်တော်ရခြင်း တို့ကို ဖြစ်စေပါမယ်။

သောကြာဂြိုဟ် (၆-ကြာ)ဟာ အထွန်းအိမ်၌ ရပ်တည်နေတဲ့အတွက် အကျိုးပြုဆုံ။ အားအထားရဆုံး ဂြိုဟ်ကောင်းတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။ သောကြာဂြိုဟ်က စကား၊ ခရီး၊ ကာမဂုဏ် စသည်ကို အဓိက ကိုယ်စားပြုထားတဲ့အတွက်...

- * စကားအကျင့် အောင်မြင်ခြင်း။
- * ခြွေရပရိယတ် ပေါများစေခြင်း။

- * ခရီးကောင်း ကြွရခြင်း။
- * ကြည်ညိုသူ ပေါများခြင်း။
- * စည်းစိမ်တို့ ပြည့်စုံစေခြင်း တို့ ဖြစ်စေပါမယ်။

သို့ရာတွင် သောကြာဂြိုဟ်(၆-ကြာ)နဲ့ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်(၁-နွေ)တို့ဟာ အထွန်းနဲ့ ပုတီး ဖြစ်တဲ့အတွက် မကွဲမိပါတယ်။ (၆-ကြာ)နဲ့(၁-နွေ)ဟာ အိမ်ထောင်မိတ်ဖြစ်ရာ လုပ်ငန်း ဆောင်ရွက်တိုင်း မှာ မတည်ငြိမ်မှု၊ ပျက်ပြားမှု၊ ခက်ခဲမှုများ ကြုံတွေ့ရတတ်ကြောင်း တင်ပြရင်း ကိုရဝပြု ပူဇော်အပ်ပါတယ်။

အေးပါစေ၊ အောင်ပါစေ။
သန်းပညာ

ရေစီးကမ်းမြို့ရောဂါအတွက် ပိန်းအရိုင်းပင်မှ အရိုင်းတံများကို ညှာလက်ခလယ်ဆစ်နဲ့ (၇)ဆစ် တိုင်းဖြတ်ပါ။ ဖြတ်ထားသော ပိန်းရိုင်းပိုင်းလေးများကို မီးရှို့ပြာချပြီး အမှုန့်ပြုလုပ်ပါ။

ထို့နောက် ကျောက်ချဉ်အနေတော်ကိုလည်း မီးအပူပေးထားတဲ့ သွပ်ပြားပေါ်မှာတင်ပြီး အပူပေးပါ။ မကြာမီ အချိန်တွင်း ကျောက်ချဉ်ပွလာပါလိမ့်မည်။ ကျောက်ချဉ်ပွလာတဲ့အခါ အအေးခံပြီး အမှုန့်ပြုပါ။

ပိန်းရိုးပြာနဲ့ ကျောက်ချဉ်မှုန့်ကို ဆတူရောစပ်ပြီး သွားဖုံးအခြေမှာ မကြာခဏ သိပ်ပေးပါ။ မကြာမီ ရေစီးကမ်းမြို့ရောဂါ သက်သာပျောက်ကင်းသွားမည် ဖြစ်ပါသည်။

ဤစာမူဖြင့် ကိုယ်တိုင်အသုံးပြုခဲ့ပြီး ကိုယ်တွေ့ပျောက်ကင်းခဲ့ကြောင်း ဆေးနည်းပေးခဲ့သော ရေးမြို့နယ် အစင်စံပြကျေးရွာ “စွန်းလွန်းဂူ ဓမ္မယောသက”ကျောင်းမှ ဦးဉာဏဝေအား အထူး ကျေးဇူးတင်ရှိပါသည်။

လောကုတ် လောကီနှစ်လီ အကျိုးပွား
တိုးစည်ပင် နိုင်ကြပါစေဟု ထာဝစဉ် ဆန္ဒပြုလျက်...

မိုးစက်အတ္ထဝါ (ရောဝတီ)

ရေစီးကမ်းမြို့

ရောဂါ ဤနည်းလေး သုံးကြည့်ပါ

ကြေး ဘော် သွပ် ပြဒါး ၁

ငရဲမီးခံလမ်း

ယခုအခါ တိတိကျကျ မှန်မှန်ကန်ကန် ပညာရပ်လေးများ ဝေငှပေးချင်ပါတယ်။ စားလမ်းစဉ်လေးများ စုံစုံလင်လင် ရေးသားတင်ပြပါမယ်။

ခွဲတင်ပြ (ဝဋ္ဋိရလူတေသီ)

***

သွပ်	⇒	ငရဲမီးခံ	⇒	အယုဂအယုဂ	⇒	တူရိုက်နန်းဆွဲ
ကြေး	⇒	ငရဲမီးခံ	⇒	အယုဂအယုဂ	⇒	တူရိုက်နန်းဆွဲ
ဘော်	⇒	ငရဲမီးခံ	⇒	အယုဂအယုဂ	⇒	တူရိုက်နန်းဆွဲ
ပြဒါး	⇒	ငရဲမီးခံ	⇒	အယုဂအယုဂ	⇒	တူရိုက်နန်းဆွဲ
၁	⇒	ငရဲမီးခံ	⇒	အယုဂအယုဂ	⇒	တူရိုက်နန်းဆွဲ

ဓာတ်(၅)မျိုး ငရဲမီး အပျော့အပျဉ်း ခံနေမှတော့ ဘာလိုသေးလဲ၊ ကြိုက်ရာလမ်း တက်ကြပေါ့။ အလေးချိန် ထိတိကျကျ၊ မီးပေးမီးယူ တိတိကျကျ မှန်ကန်မှသာလျှင် ဓာတ်စစ်ဓာတ်မှန် ကို ရရှိပါလိမ့်မယ်။

ဉာဏ်စဉ်သာလျှင် အဓိက ကျပါသည်။ ဘယ်ဓာတ်နဲ့ ဘယ်ဓာတ် ပေါင်းစပ်၍ ထိုး ဖြစ်မလာရင် ကုန်မယ်။ အဲဒီကုန်တဲ့အထဲမှာ အမှားအမှန် အဖြေ ငြိန်ရှာ၊ အင်မတန် ပျော်စရာကောင်းပါတယ်။

ဓာတ်ကလေးတွေ မိလာလျှင် အင်မတန်ချစ်စရာကောင်းပါတယ်။ ငရဲမီးခံပြီး အပျော့အပျဉ်း တူရိုက်နန်းဆွဲခံရင် ဝိုလို့တောင် ပျော်ပါတယ်။

အဂ္ဂိရတ် ထိုးသူတိုင်း မီးတွေရင် နေနိုင်၊ ဓာတ်ရနဲ့လေးတွေနဲ့ မီးသွေး နှိုးနဲ့လေးတွေ ရှုရှိုက်နေရရင် ဖိုသမားတိုင်း အကျေနပ်ကြီး ကျေနပ်နေကြတာ။

ဓာတ်လမ်းစဉ်လေး မထိုးခင် အရင်စဉ်းစား။ ဘယ်ဓာတ်နဲ့ ဘယ်ဓာတ်၊ ဘယ်ဥစ္စာနဲ့ဘယ်ဥစ္စာ အစပ်အဟပ် တည့်အောင် စိတ်ကူးထဲမှာ ရှာကြပါ။ စိတ်ကူးနဲ့ထိုးပြီးမှ အလုပ်စခန်းကို ဝင်ကြပါ။

တော်တော်လေး နှစ်ပေါင်းများစွာ လေ့လာလိုက်စား။ ကိုယ်တွေ့လဲ ထိထိရောက်ရောက် ထိုးလာခဲ့တဲ့ ပညာရပ်များကို တစ်ခုချင်း တင်ပြပေးပါမယ်။

ကျွန်တော်တို့ အဂ္ဂိရတ်ပညာမှာ ကြီးငယ်မဟု ကြီးတဲ့သူဆိုမှာ ပညာရသလို၊ ငယ်သူတွေဆိုမှလဲ ပညာတွေ ရပါတယ်။

ကျွန်တော် အဂ္ဂိရတ်ပညာကို သံလမ်းစဉ်က စတင်ခဲ့သူပါ။ ကျွန်တော် သံလမ်းကို သိပ်သဘော ကျတယ်။ နောက်ပိုင်း သံဓာတ်လုံးနဲ့ လုံကျင်းလမ်းကို တင်ပြရေးသားပေးပါဦးမယ်။

စားလမ်း လုပ်ရတ်လမ်းစဉ်မှာ သံသီ မပါရင် စားလမ်းစဉ် မအောင်မြင်ပါဘူး။ ရွှေဟာ သံသာလျှင် အဓိက ကျပါတယ်။ ကျင်းလုံပေါက်တဲ့ သံဓာတ်လုံးကောင်းတစ်လုံး ရအောင် ထိုးထား၊ ဆောင်ထားသင့်ပါတယ်။

ဘယ်ဓာတ်ပဲထိုးထိုး သံလုံနဲ့ ထည့်၍ ကျင်းပြီးမှ လိုရာကိုစွက် ဆောင်ရွက်သင့်ပါတယ်။ “သံ”မီးဟာ “ရွှေ”မီးနဲ့ အတူတူပါပဲ။

ကံ လမ်းစဉ်တွေ စတင်လိုက်ကြစို့။ လက်လွတ် စားလမ်းစဉ်ပါ။

ကြေး ငရဲမီးခံ

ပထမကြေးကို ချေးချွတ်ကြစို့။ ကြေးကို ရဲနေအောင် မီးဖုတ်ပါ။ ပြီးရင် ဆေးဒန်း အမှုန့်ထောင်းထည့်ထားသော ခွက်ထဲသို့ ထိုးနှစ်လိုက်ပါ။ ကြေးမှာ ကပ်နေသော အမှုန့်ချေးများ တူနဲ့ရှိုက်ခွာပါ။ သုံးကြိမ်လောက်။

ကြေးသန့်သန့် ရပါတယ်။ ကြေးနီ နုဗျာရောင်ခြည်မဂ္ဂလင်း ၁၅၁

တစ်မတ်သား ဖြတ်ယူ၍ လုံပက်လေးခု တွင် ကန့်တစ်မတ်သားစီ အမှုန်ကြိတ်၍ ထည့်ထားပါ။

ကြေးနီ တစ်မတ်သားကို အရည်လင်အောင်ကျိုပါ။ ပြီးရင် လုံခွက်တစ်ခုတွင် လောင်းချပါ။ ထိပ်တင်းခဲသွားသော် ညှပ်ဖြင့်ညှပ်၍ ကန့်လုံခွက်ထဲ အသာတင်ပေးလိုက်ပါ။ ပျော်ပြီး အောက်ဆင်းသွားမယ်။ ဆယ်ယူ၍ တူနဲ့ ရိုက်ခွာပါ။

နောက် ကြေးပြန်ကျို။ ယင်းနည်းအတိုင်း (၄)ကြိမ်ပြည့်အောင် ပြုလုပ်ပါ။ ပြီးရင် ကြောပန်းကန်ထဲသို့ ငရဲမီးထည့်၍ ယင်းကြေးကို ကျွေးလိုက်ပါ။ စားသွားပါလိမ့်မည်။ အနက်အမှုန်များကို ငရဲမီးထဲတွင် တွေ့ရပါလိမ့်မယ်။ ယင်း အနက်အမှုန်များကို ပြန်ကျိုသောအခါ နီရဲနေသော ဓာတ်သားရပါသည်။ ယင်းဓာတ်သည် ငရဲမီးခဲသော ဓာတ်သားအပျော့အပျဉ်း ဆိုက်ပါသည်။

သွပ် ငရဲမီးခဲ

ဘော်တစ်မတ်၊ သွပ်တစ်မတ် တွဲ၍ ထိုးပါ။ ပြီးရင် ဆေးဒန်းထည့် ဝေက်သာအုပ်၍ထိုး။ ဟင်းရိုင်းထည့် ဝေက်သာအုပ် ဆွဲထိုးပါ။ ရလာသော ဘော်၊ သွပ်ဓာတ်ကို ရေထည့် ငရဲမီး ထည့်၍ ကျွေးလိုက်ပါ။

မနက်မိုးလင်းလျှင် သယ်တွေ့ ထပြီး တဖိတ်ဖိတ် အရောင်တောက်ပသော ဓာတ်စုတစ်ခု တွေ့ရပါလိမ့်မည်။ ယင်းကို ပြန်ကျိုလိုက်သောအခါ ငရဲမီးခဲ ဓာတ်သား ရရှိပါလိမ့်မည်။

ပောက် ငရဲမီးခဲ

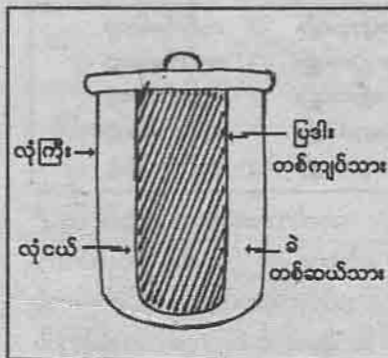
ဘော် တစ်ကျပ်သားကို ကျို။ ဆေးဒန်းအမှုန်ထဲသို့ လောင်းချလိုက်

ပါ။ နောက် ဆေးဒန်းအသစ်ထဲသို့ ပြန်လောင်းချပါ။ ဆေးဒန်း အသစ်သုံးကြိမ်စေ့အောင်လောင်းပါ။

ပြီးရင် ယင်းဘော်ကို ခဲနဲ့တွဲ၍ ချက်ထိုး ထိုးလိုက်ပါ။ ခဲချော်ပေါက်ပြီး ဘော်လေး တင်ကျန်ခဲ့ပါမယ်။ ယင်းဘော်ကို ငရဲမီးနဲ့ ချက်ထုတ်လိုက်သော် အဖြူ အပျော့ ငရဲမီးခဲဓာတ်သား ရရှိပါလိမ့်မည်။

ပြဒါး ငရဲမီးခဲ

***

သွပ် သုံးကျပ်သားကို အရည်ကျိုပါ။ ထိပ်တင်းရင် ပြဒါးတစ်ကျပ်သား အသာတင်လိုက်ပါ။ အေးမှ ခွာယူ၊ ပြဒါးခဲ တစ်ကျပ်သားတိတိ ရပါလိမ့်မယ်။

လုံသေးအလုံးတွင် ပြဒါး (၁)ကျပ် သားထည့်၍ ဖော်ပိတ်ပါ။ နောက်ထပ် လုံကြီးတစ်ခုတွင် ယင်း ပြဒါးလုံငယ်ကို ထည့်၍ ခဲတစ်ဆယ်သား အရည်ကျို၍ ယင်းလုံငယ်ဘေးနားမှာ ကပ်၍ လောင်းချပါ။ ပြီးရင် ပုံတွင် ပြထားသည့်အတိုင်း လုံဖုံး၍ ဖော်မံပြီး ခဲပျော်သွပ်ပျော် မီးလေးဖြင့် အသာတင်ထားလိုက်ပါ။

(၇)ရက်စေ့သော် လုံကိုခွဲ၍ ဓာတ်သားကို ခွဲယူလိုက်သောအခါ ဖြူဖွေးနေသော ငရဲမီးခဲ ဓာတ်သားစစ်စစ်ကို

ရရှိပါလိမ့်မယ်။

ခဲ ငရဲမီးခဲ

ပထမ...

ခဲတစ်ဆယ်သားကို ပြာရိုက်ပါ။ နီရဲနေအောင် ရိုက်ပါ။ နီရဲသော ခဲနီထဲသို့ ငရဲမီးထည့်၍ ပြာထပ်ရိုက်ပါ။ ငရဲမီးထည့်၍ သုံးကြိမ်ရိုက်ပေးပါ။

ခဲသည် မကောင်းသော ဓာတ်မှ သမ္ပူ အားလုံးကိုစားတယ်။ ငရဲမီးရောစပ်ထားသော ပြာဆိုရင် ပြောစရာ မရှိတော့ပါ။ အင်မတန်ကောင်းသော ဓာတ်ပြာဖြစ်ပါတယ်။

လုံသစ်တစ်ခုတွင် နာ တစ်ကျပ်သား ထည့်၍ သူ့အပေါ်မှ ပြာသိပ်၍ မီးပြင်းပြင်းထိုးချပါ။ အအေးခံ၍ ခွဲလိုက်သော် နာသည် လုံးချော၍ တင်းသော လုံမကပ်သော နာငရဲမီးအသား ရပါတော့တယ်။

ယင်းကို ဘော်ကပ်၊ ကြေးကပ်၍ ငရဲမီး ချပ်သောအခါ ကျလာသော အနက်အမှုန်များကို ပြန်ကျိုလိုက်သောအခါ အပျော့အပျဉ်း ငရဲမီးခဲ ဓာတ်သား တစ်ခု ရရှိပါလိမ့်မယ်။

အင်္ဂိုရတ်မိတ်ဆွေ အပေါင်းအသင်း များအားလုံး ယင်းလမ်းစဉ်လေးများကို တိတိကျကျ ထိုးကြည့်ကြစမ်းမိတ်ဆွေတို့။ အားလုံး...

အံ့အားသင့်စွာ...

ငရဲမီးခဲ အသားများ ရရှိပါကြောင်း ထပ်လောင်း ပြောလိုက်ပါရစေ။

မြန်မာ့အင်္ဂိုရတ် ကမ္ဘာသို့ လွှမ်းမော်မည်။

ဦးတင်ဝင်း
(ဂန္ထီရသုတေသီ)

အိမ်ထောင်ရေး ကံ

တောင်းလေမလေး

ဉာ

ကြည့်ပါ။
(၁)အရ...
ကြာသပတေးပြုတ်ခုံမှာ မျဉ်း
မတ်တစ်ကြောင်း(သြဇာလမ်း) ပါ
တယ်။

ဒါကတော့ အိမ်ထောင်ကျ ကံ
ကောင်းစေတတ်တဲ့ အမှတ်အသားပါ။

(၂)အရ...
သောကြာခါးပတ် တွေ့ရ
တယ်။
ဒါကတော့ စိတ်ခံစားမှု

ပြင်းထန်စေတဲ့
အမှတ်အသားပါ။

(၃)အရ...
အသက်လမ်း၊ နှလုံးလမ်း၊ ဉာဏ်
လမ်း သုံးချောင်းဆုံကာ ကြိုက်သဏ္ဍာန်
ဖြစ်နေတယ်။

ဒါကတော့ အိမ်ထောင်ရေးသောက
တွေ့ရတတ်တဲ့ အမှတ်လက္ခဏာပါ။

(၄)အရ...

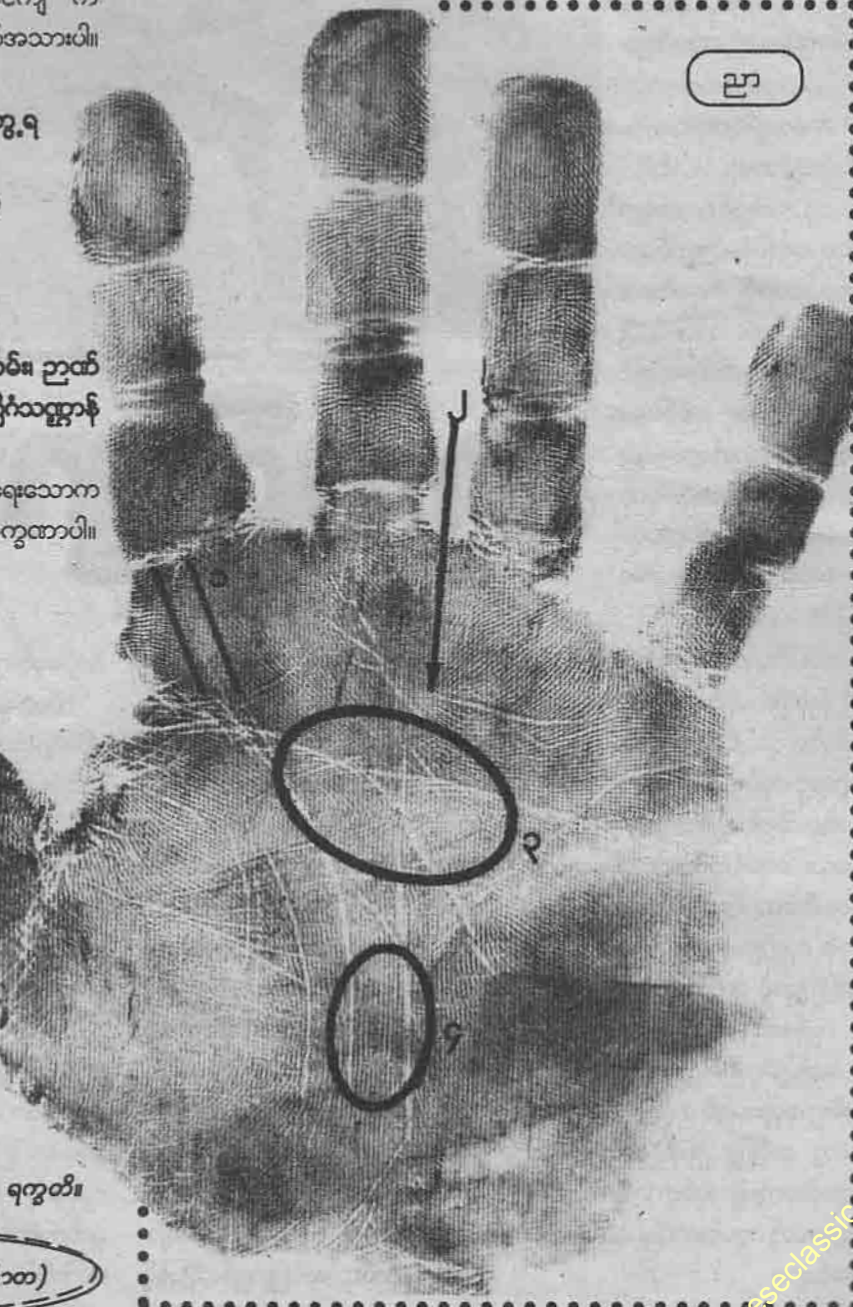
အသက်
လမ်းနဲ့ ကံ
လမ်း နီးကပ်
နေတယ်။

ဒါကတော့
သံယောဇဉ်ကြီးခြင်းရဲ့
အမှတ်သင်္ကေတပါ။

ကဲ... ဒါတွေကို ခြုံငုံ
သုံးသပ်ရင်ဖြင့်
သိနိုင်လောက်ပါပြီ။

ပရံ ရက္ခန္ဓာ အတ္ထာနံ ရက္ခတိ။

ဦးသော်ခင် (ဟင်္သာတ)

သိဒ္ဓါ
(တိ/ကု ဆရာဝန်)

နွား အပူရှုပ်၊ အအေးမိ
ရောဂါ ဖြစ်သော်

၁။ ကျွန်တော် ကျပင်းစား
ဟိုးရှေးတုန်းက...

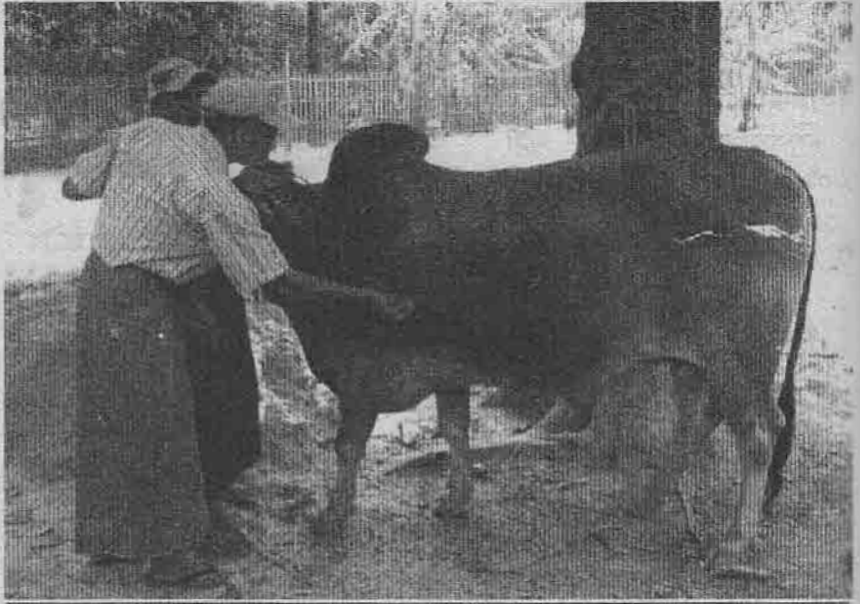
“သားချစ်တော့ ကျပင်း
သမီးချစ်တော့ စလင်း”

လို့ ရာဇဝင်စကားများ
အရ ရှေးမြန်မာဘုရင်များ
က သားကို ကျပင်းစား
အဖြစ်လည်းကောင်း၊ သမီး
ကို စလင်းစားအဖြစ်
လည်းကောင်း မုန့်ဖိုးများ
အဖြစ် ဆုတော်များ ချခဲ့
တယ်လို့ သုတေသီ မှတ်
တမ်းများမှ ဖတ်ဖူး၊ မှတ်ဖူး၊
တစ်ဆင့်စကားကြားဖူးနားဝ
ရှိခဲ့ပါတယ်။

ကျပင်းဟာ ဟိုးရှေးတုန်းက မြို့တစ်
မြို့ ဖြစ်ခဲ့ပေမယ့် ကျွန်တော် မ.ဆ.လ
(ပါတီကောင်စီ)ခေတ်တွင် ကျပင်း
ကျေးရွာအုပ်စု အဆင့်မှာပဲ ရွာကြီး
တစ်ရွာအဖြစ် ရပ်တည်လျက် ရှိပါတော့
တယ်။ ကျပင်းကျေးရွာအုပ်စုအတွင်း
ကျပင်းတောင်၊ ကျပင်းမြောက်၊ နေပူ
ကန်၊ ကုက္ကိုတန်းနဲ့ မြောင်းဖျားရွာဆိုပြီး
ရွာ(၅)ရွာနဲ့ ဖွဲ့စည်းထားပါတယ်။

ကျွန်တော် တိရစ္ဆာန်ဆေးကုသရေး
နဲ့ မွေးမြူရေးဦးစီးဌာန ကျေးရွာအုပ်စု
ဦးစီးဌာနမှူးအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်
တော့ ဆင်ဖြူကျွန်းမြို့နယ်ခွဲအတွင်း
ကျပင်းကျေးရွာအုပ်စု ပါဝင်လို့
ကျွန်တော် ကျပင်းစား ဖြစ်ရပါကြောင်း
ပါခင်ဗျား။

၁၇၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

▲ နွားတစ်ကောင် ထားကုန် ဝမ်းသော်ဆေးပေးရင်

ကျပင်းနွားနှင့်

သတင်းစကား

၂။ ကျွန်တော်နှင့်ကျပင်းမြောက်ရွာနွား
နွေ့မို့ ဆောင်း ရာသီဥတုအပြောင်း
နွေဥတုမှ မိုးဥတုသို့အဝင် နေပူလိုက်၊
မိုးရွာလိုက် ကာလတစ်ခုတွင် တပည့်
ကျော် မောင်သန်းထွန်းဝင်း(ကြက်ခြေ
ပြာသင်တန်းဆင်း)နဲ့အတူ စက်ဘီး
ကိုယ်စီ စီး၍ ကြိုတင်ခရီးစဉ်အတိုင်း
ကျပင်းမြောက်ရွာသို့ နွားကာကွယ်
ဆေးထိုး ရောက်ခဲ့ပါတယ်။

ကျေးရွာကောင်စီ ဥက္ကဋ္ဌထံ သတင်း
ပို့ကောင်စီစာရေး ကိုဘိုသန်းရဲ့
အကူအညီနဲ့အတူ တစ်နှစ်တစ်ကြိမ်
နွားထောင့်သန်းရောဂါ ကာကွယ်ဆေး
နဲ့ ခြောက်လတစ်ကြိမ် နွားပေါင်ပုပ်၊
လက်ပုပ်ရောဂါ ကာကွယ်ဆေးများ
ထိုးပြီး ရုံးစိုက်ရာ ဆင်ဖြူကျွန်းသို့ပြန်ဖို့

စီစဉ်နေပါတယ်။
ထိုစဉ် နွားပိုင်ရှင် ကိုထွေးဆိုသူက
ကိုချော(သင်းကွပ်၊ ချိုဖြတ်ပြီးစ)
တစ်ဖိုးဝင် နွားလေးတစ်ကောင် နေ
မကောင်းလို့ မဖြစ်မနေ ဆရာ လိုက်
ကြည့်စေချင်ကြောင်း၊ ဆေးကုပေးစေ
လိုကြောင်းနဲ့ ပျောက်ရင်လဲပျောက်၊
မပျောက်ရင်လဲ ဘယ်တတ်နိုင်မတုန်း၊
သတ္တဝါတစ်ခု ကံတစ်ခုပေါ့လို့ ဖိတ်ခေါ်
ပါတော့တယ်။

နွားပိုင်ရှင်ရဲ့ဘကြီး ဦးဖိုးလုံးအိမ်
နွားတင်းကုပ် ရောက်လျှင်ရောက်ခြင်း
နွားရောဂါဖြစ်စဉ်ကို မေးမြန်းတော့
လွန်ခဲ့တဲ့ (၄)ရက်၊(၅)ရက်တုန်းက
ရုတ်တရက် စစခြင်း ဝေဒနာ ဖူးခဲ့
ကြောင်း၊ ကျင့်ခိုင်းထွန်းယက်ရာအပြန်

www.burmeseclassic.com

အိမ်နွားစားကျွေးဖို့အချို့ကတုန်ကယင် ဖြစ်ပြီး အသားများ တဆတ်ဆတ် တုန်လာ၍ ရွာမှ နတ်ကတော် ပြော စကားအရ အောင်နိုင်နတ်ဖမ်းတယ် ဆိုလို့ အောင်နိုင်နတ် ပူဇော်ပသခဲ့ ကြောင်း...

ဒုတိယ ခြေလက်ထောင့်နဲ့ ထောင့်နဲ့ ထောင့်သန်းနားဆိုလို့ ထောင့်သန်း စောင်ချမ်းဆိုပြီး စောင်ချမ်းကိုင်းခက် နဲ့ ဘယ်ပြန်ညာပြန် ခြေလက်များကို ဝိုက်ပြီးကြောင်း၊ တတိယနေ့ ခြေလက် များ ကွေးဆန့်၍မရ တုပ်ကွေးနာ လေးဖက်နာ မြေကိုင်တယ်ဆိုပြီး ထွန် ယက်ခဲ့တဲ့ မြေကွက်ကို မြေစာကျွေးပြီး ကြောင်း...

စတုတ္ထနေ့ ပြင်းထန်စွာ ဝေဒနာ ခံစားရပြီး ခြေလက်မထိန်းနိုင်တဲ့ အတွက် တက်နာ၊ တုန်နာ၊ ယိုင်နာ ဖြစ်ပြီး ဝပ်ရာက မထနိုင်ကြောင်း ပိန္နဲက ကုသနည်း အနေအထား ဖြစ်စဉ်များကို ပြောပြပါတယ်။

နောက်ဆုံး အရပ်ဆရာ(ရမ်းကျ)က ဖြူနီ၊ ဝါ ထိုးဆေးများ (နီဘယ်ဂျင်၊ ဘီတွဲ၊ ဘားပလက်) တစ်မျိုးတစ်လုံးစီ (၃)လုံး ထိုးပေးခဲ့တာလဲ မသက်သာတဲ့ အကြောင်း ခရေစေတုင်းကျ ပြောပြ ပါသေးတယ်။

ကျွန်တော်လဲ နားကြပ်ဖြင့် အသက် ရှူနှုန်း၊ သွေးခုန်နှုန်းများနဲ့ သာမီတိတာ ဖြင့် အပူချိန်များကို စမ်းသပ်စစ်ဆေး ပြီး ရောဂါ မှန်းဆချက်ယူတော့ အပူရပ် အအေးမိရောဂါလို့ ဆုံးဖြတ်ပြီး နောက် ဆက်တွဲ ရေမတိုက် အစာမကျွေးတဲ့ အတွက် အားပြတ်ပိန်ချိုးနေကြောင်း သုံးသပ်တွေ့ရှိရပါတယ်။

အထက်ပါသဏ္ဍာန် လက္ခဏာဖြစ် စဉ်များအရ ရှေးဦးစွာ တောအရက် (ထန်းလျက်ချက်) ခပ်ပြင်းပြင်း

ငှက်ပျောဖူး ပုလင်းတစ်ဝက်ခန့်၊ ပျားရည်စစ်စစ် လက်ဖက်ရည်ကြမ်း ပန်းကန်တစ်လုံးနဲ့ ရှောက်သီးတစ်လုံး ထက်ခြမ်းခွဲ၍ ရှောက်ရည်ညှစ်ထည့် ပြီး တိုက်ပါတယ်။

ဒုတိယ ရေကျက်အေး နှစ်မြူ၊ သုံးမြူခန့် ထန်းလျက် ဆယ်လုံးခန့်နဲ့ ရေဖျော်တိုက်ကျွေးပါတယ်။ နောက်ဆုံး အားဆေးချိရည် ဗိုက်တာမင်ဆိုယူရှင်း၊ တိရစ္ဆာန်သုံး(ဘီပီအိုင်) (၅၀၀)စီစီဝင် ပုလင်းကြီးကို အကြော်ဆေး ဒရွတ် သွင်းတဲ့အတွက် ပန်းသတင်းလေညှင်း ဆောင်၊ လှူသတင်း လှူချင်းဆောင် သကဲ့သို့ မသေကောင်း မပျောက် ကောင်း နွားကျန်းမာရေး ကောင်းသွား လို့ ကျပင်းနွားနဲ့ သတင်းစကား ကောင်းခဲ့ကြောင်း ရေးသားတင်ပြရ ပါတယ်။

၃။ ဂျောဂါဖြစ်နွားနဲ့ အကြံပြုစကား နောက်တွင် အထက်ဖော်ပြပါ ကာလနေရာ၊ ဒေသအလိုက် ရောဂါ သဏ္ဍာန် လက္ခဏာများအရ ခေါ်ဆိုတဲ့ အောင်နိုင်နတ် ဖမ်းစားနား ထောင့်သန်း နား တုပ်ကွေးနား လေးဖက်နား တက်နာ တုန်နာ၊ ယိုင်နာလို့ ခေါ်သော နွားအပူ ရှုပ် အအေးမိရောဂါ ဖြစ်ပါက... ရှေးဦးပြုစု စောင့်ရှောက်ကုသ နည်းများမှာ... ဖြစ်လျှင်ဖြစ်ခြင်း...

◆ သီးခြား ခွဲထားပါ။ မိုးလုံလေလုံ အဆောက်အအုံ တင်းကုပ်တွင်

ထားပါ။ လေစိမ်းတိုက် မခံပါနဲ့။ ဂုန်နီအိတ် (သို့မဟုတ်) စောင်ခြုံ ထားပါ။

◆ မီးဖို၍ နန္ဒင်းမိုင်းတိုက်ပါ။
◆ နွား ကြီး၊ လတ်၊ ငယ် ခန္ဓာကိုယ် အရွယ်အစားအလိုက် တောအရက် ဦးရည် ငှက်ပျောဖူးတစ်ဝက်ခန့်ကို ပျားရည်စစ်စစ် လက်ဖက်ရည် အကြမ်းပန်းကန်တစ်လုံး၊ ရှောက် သီးတစ်လုံး ထက်ခြမ်းခွဲ၍ ရှောက်ရည်ညှစ်ထည့်ပြီး ရောစပ် တိုက်ပါ။

- ◆ ဝမ်းချုပ်ပါက လက်ဖြင့် နှိုက်ထုတ် ဝမ်းချုပ်ပေးပါ။
- ◆ ဘယ်ဘက်အစာအိမ် လေပြည့် ဖောင်းပါက စားသုံးဆီ အာတာ ဝက်တိုက်ပါ။
- ◆ ရေကျက်အေး အလုံအလောက် ထားပေးပါ။ (ရေစိမ်းလုံးဝ မတိုက် ပါနဲ့)

◆ အထူးမှာကြားချက် နတ်ကတော်၊ ပိန္နဲက၊ အရပ်ဆရာ (ရမ်းကျ)များနဲ့ မကုရန်၊ နီးစပ်ရာ တိရစ္ဆာန်ဆေးကုဆရာ၊ ဆရာဝန်များ ရဲ့ ညွှန်ကြားချက်၊ ကုသချက်များကို လိုက်နာရန် စေတနာကောင်းနဲ့ အကြံ ပြုစကား ပါးလိုက်ပါကြောင်း ရေးသား တင်ပြရပါတယ်။

“သဗ္ဗေသတ္တာ အဝေရာ”
“သတ္တဝါများ ရောဂါဘယ ကင်းပါ စေ”
ကွယ်လွန်ကြရာပြီဖြစ်သော...

- ✽ ဘကြီးဦးဖိုးလုံး။
- ✽ ကိုထွေး။
- ✽ မောင်သန်းထွန်းဝင်းတို့ကို အမှတ်

တရ ၇ = = = ၇
သိန်းမောင်
|| (တိ/ကု ဆရာဝန်) ||
= = = = =
နမဂ္ဂရောင်ခြည်ရောင် ၁၅၅

ဦးခေါင်းပူ လည်ချောင်းပူ

ရုပ်ပုံပျောက်ပျောက် ဆေးနည်းတစ်လက်

အဆိုပါ ရောဂါမျိုးသည် ရောဂါကြီး မဟုတ်သော်လည်း ဆေးတွေ့
ခဲသောရောဂါမျိုးဖြစ်သည်။ ဤရောဂါ ဖြစ်ရခြင်းမှာ နေပူမီးပူ၌ အနေများ
ခြင်းနှင့် ပူစပ်ဖန်သော အရသာတို့ကို တစ်ဖက်သတ် အစားများပြီး ခန္ဓာကိုယ်၌ ဥက္က
တေဇောဓာတ် အကျဉ်းကျ၍ အထက်သို့ဆောင်ပြီး ဦးခေါင်းပူ၊ လည်ချောင်းပူ၊ ရင်ပူစသည်
တို့ ဖြစ်ကြရပါသည်။ အလွန် ခံရခက်သော ရောဂါလည်း ဖြစ်ပေသည်။

မည်သို့ပင်ဆိုစေ အနာသိက ဆေးရှိရမည် ဆိုသည့် စကားအတိုင်း ယင်းရောဂါအတွက်
ပျောက်ကင်းချမ်းသာသော ဆေးနည်းကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာဖတ်ပရိသတ်တို့အား စေတနာမေတ္တာရှေ့ထား၍
တင်ပြပေးပါမည်။

ဆေးနည်းမှာ...

- * ကပ်ပွန်းရွက်ကြမ်း (၁)ပိဿာ
- * မန်ကျည်းရွက်ကြမ်း (၁)ပိဿာ
- * ဆိပ်ဖလူးရွက် (၁)ပိဿာ

အဆိုပါ ဆေး(၃)မျိုးကို ရေအေး(၆)ပိဿာနှင့် (၁)ပိဿာ အရည်တင်အောင် ချက်ရပါမည်။ ပြီးလျှင် ဆေးဖတ်
များ ဆယ်ထုတ်ပစ်ရပါမည်။

ထို့နောက် ဤဆေးရည်ထဲတွင် ပျားရည်၊ ထန်းလျက်၊ ကြသကာ၊ ရှားစောင်းလက်ပပ်အနှစ်တို့ကို (၅၀)ကျပ်သားစီ
ချိန်၍ထည့်ပြီး မီးပျဉ်းပျဉ်းနှင့်ချက်။

ယင်းပြင် ဤချက်ဆေးထဲ၌ အပူနီကြိတ်ပြီးသော နံ့သာနီ၊ နံ့သာဖြူ၊ ကြံသွေး(ကြံသွေးမရနိုင်က ကျွဲသွေး
ထည့်နိုင်ပါသည်။) ဤဆေး(၅)မျိုး (၁)ကျပ်သားစီနှင့် ဇာတိပွိုလ်သီး၊ လေးညှင်း၊ စမုန်မျိုး(၅)ပါး (၁၀)ရွေး
စီတို့ကို စုပေါင်း၍ ဆေးကျက်ခါနီးမှ ခတ်၊ နာနာမွေပြီး မီးဖိုပေါ်မှချ၊ အေးသောအခါ ဖန်ပုလင်းနှင့် သိမ်းထားပါ။

ဤဆေး၏ အကျိုးအာနိသင်များမှာ ခြေက အပူတက်၍ ဦးခေါင်းသို့ ရောက်သည်ကိုလည်းကောင်း၊ ဦးခေါင်းပူခြင်း
မျက်စိပူခြင်း၊ လည်ချောင်းပူခြင်း၊ ရင်ပူခြင်း၊ မျက်စိကျိန်းစပ်ခြင်း၊ ကိုက်ခဲနာကျင်ခြင်း၊ မျက်စိမှန်ဝါးခြင်းတို့ကိုလည်းကောင်း
အိပ်၍မပျော် စား၍ မမြိန်ခြင်း၊ ပင်ပန်းမူးဝေခြင်းတို့ကို လည်းကောင်း ပျောက်ကင်းချမ်းသာစေပါသည်။

ဤချက်ဆေး၏ အမည်ကို ရှေးဟောင်းဆေးကျမ်းတစ်ဆူ၌ 'ဥက္က ဥဒ္ဓရိသိဒ္ဓိ' ဟူ၍ အမည်ပေးထားလေ၏။ မြန်မာ
လို နားလည်လွယ်အောင် ဘာသာပြန်ရလျှင် "အပူလွန်ကဲသော ရောဂါများကို အပြီးတိုင် အမြစ်ပြတ်ပျောက်ကင်း
စေသောဆေး" ဟူ၍ အဓိပ္ပာယ်ရပါသည်။

ထို့ကြောင့် အထက်ပါရောဂါများအပြင် အပူလွန်ကဲသော ရောဂါမှန်သမျှ သောက်သုံးရန် သင့်လျော်သော ဆေးဖြစ်ပါ
ကြောင်း တင်ပြအပ်ပါသည်။

ဆေးသောက်သုံးရန် ပမာဏမှာ ညအိပ်ရာဝင် ဟင်းစားစွန်း(၁)စွန်းခန့် ရေအေးနှင့်သောက်ပါ။

သဗ္ဗေသတ္တာ သုစိတာ ဟောန္တု

/// ခွန်သန်းထိုက်(ဒွေးသုစ) ///

ကျွန်သန်း
(အကြီးတန်း လက်နှိပ်စက်)

ငါးပေါက်သစ်ကွင်း

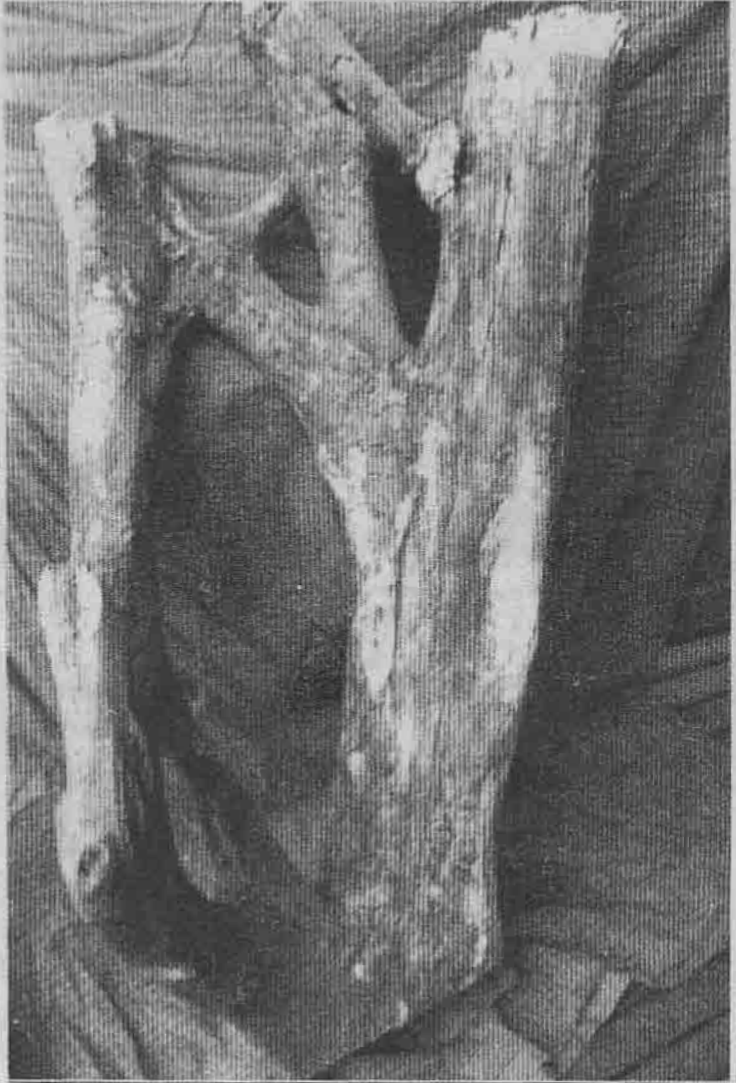
ကျွန်တော် တာဝန်ထမ်းဆောင် လျက်ရှိသော ရုံးတွင် ညနေပိုင်း (၄:၃၀)နာရီအချိန်တွင် ရုံးစာများ လက်နှိပ်စက်ရိုက်ပြီး၍ ရုံးဆင်းမည့် အပြုတွင် လုံခြုံရေးဌာနစိတ်မှ ကိုငြိမ်းဆောင် ရောက်ရှိလာပြီး ငါးပေါက်ပါ သော သစ်ကွင်းတစ်ခုအကြောင်း ပြော လာပါသည်။

ကိုငြိမ်းဆောင်မှ...
'ကိုကျော်သန်း ကျွန်တော်အစ်မ အိမ်မှာ အပေါက်ငါးပေါက်ပါတဲ့ သစ်ကွင်းတစ်ခု ရရှိထားတယ်။ ခင်ဗျား လိုက်ကြည့်မလား'

ကျွန်တော်မှ...
'ဟုတ်ရဲ့လားဗျာ၊ ကျွန်တော် ဒီနေ့ ထိ ဒီအသက်အရွယ်တွင်ခါမှ တွေ့လဲ မတွေ့ဘူး၊ မြင်လဲ မမြင်ဘူးတဲ့ ဒီလို သစ်ကွင်းကတော့ ပိုမိုထူးခြားမှု ရှိမှာ ပဲ။ တကယ်လို့ ရောင်းရင် လက်ဖက် ရည်ဖိုး ငါးထောင်ကျပ် ပေးမယ်ဗျာ' ဟု မမြင်ရသေးမီ ကျွန်တော် စကား စ.ထားလိုက်ပါသည်။

ဒီလို သစ်ကွင်း ဘယ်က ရတာလဲ၊ တောထဲတောင်ထဲက ရတာလား။ ကမ္ဘီရ ပစ္စည်းဆိုတာ ထိုက်မှရတာ ဖြစ်သော ကြောင့် စိတ်ဝင်စားသွားသဖြင့် ကိုငြိမ်း ဆောင် ခေါ်သဖြင့် အိုးဘိုတောင် ရပ်ကွက် သူ၏အစ်မအိမ်သို့ လိုက်သွား ခဲ့ပါသည်။

သူ၏အစ်မအိမ် ရောက်ရှိလျှင် သူ၏ အစ်မအိမ်သား ကိုညွန့်အောင် (ခေါ်) ကိုတုပ်နှင့် တွေ့ရပါသည်။ ကိုတုပ် သည်လည်း ကျွန်တော်တို့သစ်စက်မှ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်ဖြစ်၍ ရင်းနှီးနေသူ

◆ ငါးပေါက်သစ်ကွင်း

ဖြစ်ပြီး ယခုအခါ အငြိမ်းစားယူထားသူ ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်မှ...
'ကိုတုပ်အိမ်မှာ အပေါက်ငါးပေါက် တဲ့ သစ်ကွင်းရှိတယ်ဆိုလို့ လာကြည့်

တာ' ကိုတုပ်မှ သစ်ကွင်းထားသည့် နေရာသို့ပြု၍ ကြည့်လိုက်သောအခါ မီးဖိုဘေးတွင် ထောင်ထားသည့်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ ကျွန်တော် ဤသို့သွား

နက္ခတ္တဗေဒမြေညီလှူငွေ ၁၇၇

www.burmeseclassic.com

◆ စာအုပ်တိုက်အတွင်း ထောင်ထားသည့် သစ်တံခါး

◆ ကိုတုတ်နှင့်သစ်ကွင်း

ကာ...

‘မီးဖိုဘေးမှာ ဘာကြောင့် ထားသလဲ’

ဟု မေးသောအခါ ကိုတုတ်မှ...

သစ်ကွင်းသည် မီးကွင်းကြောင်းနှင့် လာဘ်လာဘာ အဆောင်ကောင်းကြောင်း၊ ကြားဖူးနားဝရှိသဖြင့် မီးဖိုဘေးတွင်ထားကြောင်း ပြောလာပါသည်။

ထိုအခါ ကျွန်တော်မှ...

‘ဒီသစ်ကွင်းက ထူးခြားဆန်းကြယ်တယ်။ သစ်ကွင်းကို တရော်ကပ်ပွန်းနဲ့ စပ်ကြယ်စွာ ဆေးကြောပြီး အိမ်အဝင်ပေါက်ဘေး အပြိုင် တစ်နေရာတွင် ဆောင်ထားပေးပါက အကျိုးထူးများ ဆွေကြံ့ရလိမ့်မယ်’

ဟု ပြောပြပါသည်။

ထိုအချိန်တွင် ကိုတုတ်အိမ်သား

ဒေါ်ခင်မြိုင် ရောက်ရှိလာပါသည်။ ကျွန်တော်မှ...

‘ငါးပေါက်သစ်ကွင်း ဘယ်က ရရှိတာလဲ’

ဟု မေးသောအခါ ဒေါ်မြိုင်မှ...

အိမ်တွင် ထမင်းချက် အသုံးပြုရန် အတွက် ထင်းရှာဖွေရာတွင် သစ်စက်မြောက်ဘက် စည်းရိုးဘေးတွင် မထင်မှတ်သော သစ်ကွင်းပါသော ထင်းချောင်းကြီး ရရှိခဲ့ကြောင်း၊ အိမ်သို့ ယူလာပြီး မီးဖိုထင်းအဖြစ် ခုတ်ဖြတ်နေစဉ်တွင် ကိုတုတ်မှ ရောက်ရှိလာပြီး ထင်းချောင်းကြီးအား မြင်သွားရာ ထူးခြားသော သစ်ကွင်းကလေးများ ပါရှိသဖြင့် ဆက်လက်ခုတ်ထစ်ခြင်းမှ တားလိုက်ပြီး သစ်ကွင်းသည် မီးကွင်းကြောင်းနှင့် လာဘ်လာဘာအဆောင်

ကောင်းကြောင်း ကြားသိရသဖြင့် အဆောင်အပြစ် ဆောင်ထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း ပြောပြပါသည်။ သစ်ကွင်းရရှိသည်မှာလည်း လပိုင်းလောက်သာ ရှိသေးကြောင်း ပြောပြပါသည်။

ကျွန်တော်မှ ‘ငါးပေါက်သစ်ကွင်း ဆောင်ထားခြင်းကြောင့် မည်သို့ ထူးခြားပါသေးလဲ’ ဟု မေးလျှင် ဒေါ်ခင်မြိုင်မှ စ, ရောက်ရှိလာစဉ်က ရပ်ဝေးကုမ္ပဏီတစ်ခုတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေသော သားဖြစ်သူ နေမကောင်း ဖြစ်နေကြောင်း ဖုန်းဖြင့် အကြောင်းကြားသည့် အချိန်တွင် ဒီသစ်ကွင်းကြောင့်လောဟု ဒွိဟသံသယဖြစ်မိကြောင်း၊ မကြာမီ ပြန်လည် ကျန်းမာလာကြောင်းနှင့် ကုမ္ပဏီမှ လစာလည်း တိုးမြှင့်ကြောင်း

သမ္မုဒ္ဓါ

ယန္တရားကို ယန္တရားက

နိုင်ရမည်

(၂၅)နှစ်ကျော်သည့်တိုင် မမေ့နိုင်သေးပါ။

ယနေ့ခေတ်တွင် ယန္တရားများသည် အစွမ်း အလွန်ထက်လာသည်။ စက်မှု နယ်ပယ်တွင် စက်ယန္တရားအမျိုးမျိုး တီထွင်ပြုလုပ်သကဲ့သို့ လူသတ်လက် နက်အမျိုးမျိုးဖြစ်သော အနုဖြူ၊ အက်တမ်၊ နူကလီးယား စသော လက်နက်များကို အပြိုင်အဆိုင် ထုတ် လာသည်။

ထိုလက်နက်ဆန်း ယန္တရားများမှာ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟတို့ကို အခြေခံ၍ ထုတ်လုပ်ကြခြင်း ဖြစ်ရာ ထိုလက်နက်တို့နှင့် တွဲဖက်ပါလာသော သဘာဝဘေးဒဏ်များ ကျရောက် ခြင်း၊ ငတ်မွတ်ခေါင်းပါးခြင်း၊ ရောဂါ ကပ်ဆိုးများ ဖြစ်ပေါ်ခြင်းတို့ဖြင့် ကမ္ဘာ ကြီးသည် လူမမာကြီးသဖွယ် ဖြစ်လာ သည်။

ဤယန္တရားခေတ်ကြီး၏ ဆိုးကျိုး များကို မည်သို့ တုံ့ပြန်ကာကွယ်ကြပါ မည်နည်း။ ထိုမေးခွန်းကို ဖြေဆိုပြရာ တွင် မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ နှုတ်ကပတ်တော်များ ဖြစ်သည့် မန္တရားအတတ်ကို စာရေးသူ သည် ဗုဒ္ဓဘာသာပီပီ အားကိုးတွေး တောမိခဲ့ပါသည်။

ယန္တရားကို မန္တရားက နိုင်ရမည်ဟု ပညာရှိ သူတော်ကောင်းကြီးများ ခံနဲ့

နဂါဏှာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၇၉

ယန္တရား ဆိုသည်မှာ ယနေ့ သိပ္ပံ ခေတ်၏ စက်မှုနည်းပညာနှင့် ထုတ် ဆုပ်နေသော ခေတ်မီလက်နက်ဆန်း များကို ဆိုခြင်းဖြစ်သည်။ မန္တရား ဆို သည်ကတော့ မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ နှုတ်တော် ဩဂါထာမန္တန် ပရိတ်တော်များကို ဆိုလိုပါသည်။

တစ်ခါက စာရေးသူသည် ဘုရားလက်တောရွာမှ ဆွေမျိုးပရိသတ် တို့နှင့် မြန်မာနိုင်ငံအနှံ့ ဘုရားဖူးထွက် ခဲ့ရာ မန္တလေးမြို့ မဟာမြတ်မုနိဘုရား ဦးအနီးတွင်ရှိသော ဘုန်းတော်ကြီး အောင်းတစ်ကျောင်းတွင် တည်းခိုရန် ချီတံခဲ့သည်။

မိမိနှင့် သိကျွမ်းရင်းနှီးသော ဘုန်း တော်ကြီးကျောင်းများ မရှိသော အကြောင့် အာသောကရာမတိုက် (ခေါ်) အောင်းတိုက်ကြီး အတွင်းသို့ဝင်၍ ဆရာတော်ဟု ထင်ရသော ရဟန်း တော်ကြီးထံပါးတွင် တည်းခိုခွင့် တောင်းခဲ့ပါသည်။

ထိုဆရာတော်ကြီးသည် စာပေ ကျမ်းဂန်များကို ရေးသားပြုစုနေသော မေတ္တာရှင် ဦးနေကာဘိဝံသဆိုသော ဆရာတော်ကြီး ဖြစ်နေပါသည်။ ဆရာ တော်ကြီး စာရေးသူနှင့်အဖွဲ့ (၁၀)ဦး တို့ကို အေးဆေးစွာ နေထိုင်တည်းခိုခွင့် ပြုခဲ့ရုံမက နွေးထွေးပျူငှာ ဧည့်ခံကျွေး မွေးခဲ့သည်ကို တစ်သက်တာ မေ့မရနိုင် အောင် ရှိပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးထံသို့ စာရေးသူတို့ အဖွဲ့ သွားရောက်ကန်တော့ကြသော အခါ ဆရာတော်ကြီးက ကိုယ်တော် တိုင် ရေးသားပြုစုထားသော ပေတ ဝတ္ထုများစာအုပ်တစ်အုပ်နှင့် 'ယန္တရား ကို မန္တရားကနိုင်ရမည်' ဆိုသော မေတ္တာကျင့်စဉ်စာရွက်ကို ပေးဝေခဲ့ပါ သည်။

ထိုအချိန်မှစ၍ စာရေးသူ၏ နှလုံး သားတွင် 'ယန္တရားကို မန္တရားက နိုင်ရ မည်' ဆိုသော စကားအသုံးအနှုန်း သည် စွဲထင်ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။ နှစ်ပေါင်း

www.burmeseclassic.com

ဆိုခဲ့သည် မဟုတ်ပါလော။

မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ ဂုဏ်တော်၊ စက်ပရိတ်တော်များသည် အနှိုင်းမဲ့ တန်ခိုးစွမ်းအင်များကို ဖြစ်စေနိုင်ကြောင်းကို စာရေးသူ အကြွင်းမဲ့ ယုံကြည်ပါသည်။

ထိုအနန္တ၏ စွမ်းအင်တော်တို့ကို ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် သူတော်စင်တို့သည် စာရေးသူကဲ့သို့ ယုံကြည်အားကိုးကြမည်ဟု ယူဆမိပါသည်။

ထိုပရိတ်တော် ဂါထာတော်များစွာ တို့တွင် ယနေ့ခေတ်ကာလနှင့် ဆီလျော်သော လက်နက်ဆန်း(ယန္တရား)တို့ကို အန်တုနိုင်သော ဂါထာ(၄)ပုဒ်ကို တင်ပြလိုပါသည်။

ထိုဂါထာ (၄)ပုဒ်မှာ မဟာဗုဒ္ဓဝင် စတုတ္ထတွဲတွင် ပါဝင်ပါသည်။ အကျယ်ကို သိလိုပါမူ (ထိုကျမ်းတော်ကြီးတွင် လေ့လာနိုင်ပါသည်။) ထိုဂါထာ(၄)ပုဒ်ကို မဟာဝုဓ လက်နက်ကြီး(၄)ဂါထာဟု ခေါ်ပါသည်။

ထိုလက်နက်တို့မှာ သိကြားမင်း၏ ဝေဇီလက်နက်၊ ထေရဝင်္ဂလီလက်နက်၊ သံလုံတံ(သံတင်းပုတ်၊ ချွန်းတောင်း) လက်နက်၊ ယမင်းကြီး၏ မျက်ဆာင်း လက်နက်နှင့် အာဠာတတီလူမင်း၏ သွေ့ဖြူလက်နက်တို့ဖြစ်သည်။

ကမ္ဘာ့အင်အားကြီး နိုင်ငံများတွင် ဖော်ပြပါ ခေတ်မီဆန်းပြားသော စွမ်းအားပြင်း လက်နက်ကြီးများ မည်ကဲ့သို့ပင် ထုတ်လုပ်နေပါသော်လည်း ထိုယန္တရားတို့သည် မဟာဝုဓ လေးဂါထာဖြစ်သော လက်နက်ကြီးလေးပါးကို အန်တုဖက်ပြိုင်၍ မရနိုင်ပါ။

ဘေးဟူသမျှ ရန်ဟူသမျှကို အောင်မြင်စေရန် လက်နက်ကြီးလေးဂါထာ (မဟာဝုဓ)ကို နှုတ်တက်ရွှေ့ နေ့စဉ် နံနက်၊ ည ရွတ်ဆိုပူဇော်သင့်ကြပါ

၁၈၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သည်။

အနာနှင့် ဆေး တည့်အောင်ပေးထားသော ဂါထာတော်ကြီး ဖြစ်ပါသည် ဟု မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး၊ မိတ္ထီလာခရိုင်၊ မလှိုင်မြို့နယ် ရွှေပေါ်ကျွန်းစေတီတော်ဝင် ဇေယျသိဒ္ဓိဓမ္မဉာဏိက ဆရာတော်ကြီး သက်ရှိထင်ရှားရှိစဉ်က မိန့်တော်မူခဲ့ပါသည်။

ထိုဂါထာပါ စာရွက်စာတမ်းများကိုလည်း အများပြည်သူဝေနေယူတို့အတွက် ဖြန့်ဝေခဲ့ပါသည်။ ခေတ်ဆိုးအခါဆိုးကြီးများကို ဤဂါထာကို ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ကြရင်း ဖြတ်ကျော်ကြစို့ အထူး တိုက်တွန်းတော်မူခဲ့ပါသည်။

၁။ သိကြားမင်း၏ ဝေဇီလက်နက် သက္ကဿ ဝဇီရာ ဝုဏ္ဏ၊ ယထာ သိနေရ ဟတ္ထကော၊ ယဟာရေယျ ဝိဇ္ဈာဇျောဝံ၊ သဗ္ဗထဒ္ဓံ ဝိဇေယျကံ၊ (အချို့ပို၍ "ဝုဏ္ဏ"လည်း ရှိသည်။)

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက် သက္ကဿ = သက်ကတ်သ၊ မတ္တကော = မတ်ထကော

ဝိဇ္ဈာ = ဝိတ်စျာ
ဇျောဝံ = တိဓံ
သဗ္ဗထဒ္ဓံ = သပ်မထတ်ဝံ
အနက်

သက္ကဿ၊ နတ်ပြည်ခြောက်ထပ် နတ်ရပ်ကို အစိုးရသော သိကြားမင်း၏။ ဝဇီရာဝုဏ္ဏ၊ ဝေဇီလက်နက်ဖြင့်။ သိနေရမတ္တကော၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင် အမြင့်ဆောင်သည့် တောင်တို့သနင်း မြင်းမိုရ်မင်း၏ ထိပ်ထက်၌။ ယဟာရေယျ၊ အကယ်၍ ပုတ်ခတ်ငြားအံ့။ (ဝါ) အကယ်၍ ပစ်လွှတ်ငြားအံ့။ ဝိဇ္ဈာတိယထာ၊ ဖောက်ထွင်းနိုင်သကဲ့သို့။ ဝေတထာ၊ ပမာထားမှု ထို့အတူသာလျှင်။ သဗ္ဗထဒ္ဓံ၊ ကြမ်းတမ်းသူအားလုံးကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဝိဇေယျကံ၊ အောင်မြင်ရစေသာ။

၂။ ဝေဿဝဏ္ဏဿ ဂဒါဝုဓာ၊ ဝေဿဝဏ္ဏဿ ဂဒါဝုဓာ၊ ယထာ သိနေ ယက္ခသီသံ၊ တထေဝ ဟရဝိသယံ၊ ဆေတ္တာ မေ ဟောတု ဝိဝေယော။

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက် ဝေဿဝဏ္ဏဿ = ဝစ်သဝန်ဏတ်သ၊ ဆိန္ဒေယက္ခ = ဆိန်ဒေယက်ခ၊ ဆေတ္တာ = ဆစ်တဝါ

အနက် ဝေဿဝဏ္ဏဿ၊ ဝေဿဝဏ် နတ်မင်း၏။ ဂဒါဝုဓာ ဝဒါဝုဓေန၊ ချွန်းတောင်း လက်နက်ဖြင့်။ ယက္ခသီသံ၊ ဘီလူးအထောင်တို့၏ ဦးခေါင်းကို။ ဆိန္ဒေ ဆိန္ဒတိယထာ၊ ဖြတ်နိုင်သကဲ့သို့။ တထေဝ၊ ထိုနည်းထားယူ အလားတူသာလျှင်။ ဟရဝိသယံ၊ မာရ်မင်း၏ အရာကို။ ဆေတ္တာ၊ ဖြတ်၍။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဝိဝေယော၊

ရန်သူတို့ကို အောင်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊
ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၃။ ယမမင်း၏ မျက်စောင့်လက်နက်
ယမကဿ နေတ္တာ ဝုဓေန၊
ကုမ္ဘဏ္ဍာနံ ယထာ နယော။
တထေဝ ယာဝုဓေန၊
ပရဿ ဟောတု မေ ဝေယော။

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်
ယမကဿ = ယမကတ်သ
နေတ္တာ = နစ်တာ
ကုမ္ဘဏ္ဍာနံ = ကုမ်ဘန်ဒါနံ
ပရဿ = ပရတ်သ
အနက်

ယမကဿ၊ ယမမင်း၏။ နေတ္တာ
ဝုဓေန၊ မျက်စောင့်လက်နက်ဖြင့်။
ကုမ္ဘဏ္ဍာနံ၊ ကုမ္ဘဏ္ဍာနတို့၏။ နယော
ယထာ၊ အိုးကင်းပူဋ် လှော်အပ်သော
နမ်းကဲ့သို့။ တထေဝ တထာဝေ၊
ထိုအတူသာလျှင်။ မာဝုဓေန၊ ငါ၏
ခန္တီမေတ္တာတည်းဟူသော လက်နက်

ဖြင့်။ ပရဿ၊ သူတစ်ပါးကို။ မေ၊ ငါ၏။
ဝေယော၊ ဘေးအတန်တန် ရန်အဝဝ
ဟူသမျှကိုအောင်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊
မုချမသွေ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၄။ အာဠာဝကဿ ဘိလူးဏိ ဘွဲဖြူလက်နက်
အာဠာဝကဿ ဒုဿ ဝုဓေန၊
ယထာ သဗ္ဗံ ဘိန္နတိ။
တဿ ယာ နုဘာဝေန၊
သဒိ ဟောတု ဝေယော ယ။

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်
အာဠာဝကဿ = အာလာဝကတ်သ
ဒုဿာ = ဒုတ်သာ
သဗ္ဗံ = သပ်ပံ
ဘိန္နတိ = ဘိန်ဒတိ
တဿ = တတ်သ
အနက်

အာဠာဝကဿ၊ အာဠာဝက ဘိလူး
မင်း၏။ ဒုဿာဝုဓေန၊ ဘွဲဖြူလက်
နက်ဖြင့်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော အရာ
ဝတ္ထုအားလုံးကို။ ဘိန္နတိယထာ၊

ကွဲပြားပျက်စီးစေသကဲ့သို့။ တဿမေ၊
ထိုငါ၏။ မဟာနုဘာဝေန၊ ကြီးကျယ်
မြင့်မြတ်သော အစွမ်းသတ္တိ အာနုဘော်
ကြောင့်။ သဒိ၊ စက္ကနိမိနစ်မလပ်
ဗိဇနာ ပြန်ခရာမျှ မှန်စွာမယိမ်း အခြင်း
ခပ်သိမ်း။ မမ၊ ရုပ်နာမ်နှစ်ဖြာ ခန္ဓာ
ငါးလီ စုံညီပြည့်ဝ သမူဟကြောင့် နာမ
သမုတ် အကျွန်ုပ်၏။ ဝေယော၊ ရန်သူ
ဟူသမျှကို အောင်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊
မုချမသွေ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

ဤ မဟာဝုလေးဂါထာကို
လေးလေးစားစားနှင့် ကြိမ်ဖန်များစွာ
ရွတ်ဆိုပူဇော်ကြခြင်းဖြင့် ယန္တရားခေတ်
ကို မန္တရားအတတ်ဖြင့် ဖြတ်ကျော်
တော်မူနိုင်ကြပါစေဟု ဆန္ဒပြုရပါ
သည်။

မေတ္တာစိတ်နှင့်...

စာမျက်နှာ (၁၇၆) မှ အဆက်

ကြားသိရပါသည်။
နောက်ပိုင်းတွင် အိမ်တွင် အစစ
အရာရာ အဆင်ပြေချောမွေ့လာသဖြင့်
ယင်းနောက်ပိုင်းတွင် သစ်ကွင်းကို
အိမ်ပေါ်တစ်နေရာတွင် ထားရှိဆောင်
ရွက်မည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ဝယ်သူလာလျှင်
ရောင်းမည်မဟုတ်ကြောင်း ပြောပါ
သည်။

ကျွန်တော်မှလည်း...
'ကျွန်တော်မှာလဲ သစ်တံခါးနဲ့
သစ်ကွင်း အဆောင်ထားရှိပါတယ်။
ကျွန်တော်ကတော့ ညစဉ်ညတိုင်းမှာ
မြတ်စွာဘုရားရှေ့မှောက်တွင် ဓမ္မ
ကြော၊ ပရိတ်ကြီး(၁၁)သုတ်၊ ပဋ္ဌာန်း၊
ပိဋိတော်နဲ့ ပထဝီဇယမန္တန်၊ အခြား

သော ဂါထာတော်များကို ပွားများ
ပူဇော်ပါတယ်။

အဆောင် ပိုင်ဆိုင်ထားပြီးရင် ငါးပါး
သီလစောင့်ထိန်း၊ အနန္တောအနန္တငါးပါး
ကို မမေ့ပါနဲ့။ ယခု ငါးပေါက်သစ်ကွင်း
ဆိုတော့ ပိုမို ထူးခြားပါလိမ့်မယ်။
ကျွန်တော်ကတော့ ဉာဏ်မစီဘူး။
ကျွန်တော်ရဲ့ သစ်တံခါး စီမံပုံအဆင့်
ဆင့်ကိုတော့ ကျွန်တော်အတွက်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်တိုက်က လက်
ဆောင်ရတဲ့ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ဇွန်လထုတ်
တွင် တွေ့ရှိရတဲ့ နက္ခတ္တရောင်ခြည်
မဂ္ဂဇင်း အမှတ် (၃၁၁)၊ စာမျက်နှာ
(၁၀၂) ဇော်ကြီး(ကသာ)ရဲ့ "ကြူဖူး
သမ္မု အတွေ့ထွေ သစ်တံခါးတွက်

အခြေ" အတိုင်း ပြုလုပ်ပုံအဆင့်ဆင့်
စီမံကာ ဆောင်ရွက်ထားလျက် ရှိပါ
တယ်။ သစ်တံခါးနဲ့ ပတ်သက်တဲ့
အဖြေကိုတော့ လေ့လာကြည့်ဖို့ မိတ္တူ
ကူးပေးလိုက်မယ်။

ကိုတုပ်ရဲ့ ငါးပေါက်သစ်ကွင်း သိဒ္ဓိ
အဆင့်ဆင့် တင်ပုံကိုတော့ နက္ခတ္တ
ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်ကို မေးမြန်းပြီးမှ
အဖြေများ ရရှိလာမှသာ သိဒ္ဓိတင်နိုင်ပုံ
အကြောင်းကို လာရောက်ပြောပြမှာကို
စောင့်နေပေဦးတော့ ကိုတုပ်ရေ

ကျော်သန်း
(အကြီးတန်း၊ လက်နှိပ်စက်)

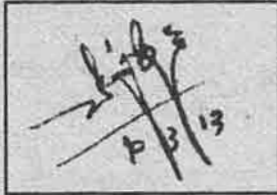
စိတ်ဝင်စားစွယ်ကောင်းသော

သရုပ်ဖော်ခြင်း
(ဥပဒေတွဲ)
လက္ခဏာဓမ္မဒေဝညာသုတေသီ

ထိုးပြုလက်မှတ်များ အကြောင်း

၁။

***

ယခုလအတွက် နံပါတ် (၁) နေရာမှာ ဖော်ပြပေးလိုက်သော ထိုးပြုလက်မှတ်ပိုင်ရှင်မှာ အသက် (၅၅) နှစ် ဝန်းကျင် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင် အမျိုးသားတစ်ဦး ဖြစ်သည်။

“သိန်းစိုး” ဆိုသော နာမည်နှစ်လုံးတွဲကို လက်မှတ်ထိုးထားခြင်းဖြစ်သည်။ လက်မှတ်သင်္ကေတကို ကြည့်လျှင် ဘယ်ဘက်သို့ နည်းနည်းယိုင်နေသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် ကြိုးစားသလောက်၊ ပင်ပန်းသလောက် အကျိုးမခံစားတတ်သေးဟု ယူဆနိုင်သည်။

သူ့မှာ လက်ဝဲဆန်သော ဆန်ကျင်ဘက်ပြုလိုသော အတိုက်အခံလုပ်လိုသော ပင်ကိုယ်စိတ်ဓာတ်မျိုးလည်း ရှိနိုင်သည်။

လက်မှတ်၏ အပေါ်ဘက်မှာ ရော

လက်မှတ်အောက်ဘက်မှာပါ တူညီသော သင်္ကေတတစ်ခုစီ ရှိနေ၍ အလုပ်အကိုင် စီးပွားရေးတို့မှာ အယှဉ်အပြိုင် ဝါသနာပါသလို အယှဉ်အပြိုင်လည်း များတတ်သည်။

ထို့ပြင် အိမ်ထောင်ရေးမှာလည်း မယား ပြိုင်ယူခြင်းမျိုး၊ အိမ်ထောင်ရေး ရှုပ်ထွေးခြင်းမျိုး ဖြစ်တတ်၍ မိသားစု သာယာပျော်ရွှင်မှုကို ထိခိုက်စေနိုင်သည်။

၁၃၂၀ ပြည့်၊ ဝါဆိုလ၊ သောကြာနေ့ဈေးဖြစ်၍ မူလမဟာဘုတ်ခွင် နာမက္ခရာတိုင်စဉ် ဝုဒ္ဓိအစဉ်တို့ ချကြည့်လျှင် အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရမည်။

*** (နံပါတ်-၁)

သောကြာသိုက်ဖွားဖြစ်၍ သောကြာအစ အင်္ဂါအဆုံး၊ အပြင်မိတ်ဂြိုဟ်တွဲ သိုက်+အထွန်း။ ဣဋ္ဌ+အုဋ္ဌ နာမက္ခရာတိုင်စဉ်မှန်း ဝုဒ္ဓိများ၊ ဘုမ္မိဂြိုဟ်တွဲ နာမည်မျိုး ဖြစ်နေသည်။

နာမည် အထိုက်အလျောက် ကောင်းသည်။ လက်မှတ်တွဲထိုးလိုရသည်။ လက်မှတ်သင်္ကေတ ပြုပြင်နိုင်လျှင် ပိုကောင်းလာပါမည်။ ကျွန်ုပ် သဘောအရဆိုလျှင် ဘုမ္မိဂြိုဟ်တွဲ နာမည်ကို တွဲမထိုးဘဲ “သိန်း” တစ်လုံးတည်း လက်မှတ်ထိုးလျှင် ပိုမိုထူးခြား ကောင်းမွန်နိုင်သည်။ လက်မှတ်အောက်က မျဉ်းမသားရပါ။

***

(ထိုးပြုလက်မှတ်နမူနာ)

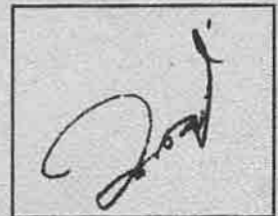
မြန်မာလို

အင်္ဂလိပ်လို

၂။

***

ယခုလအတွက် နံပါတ် (၂) နေရာမှာ ဖော်ပြပေးလိုက်သော ထိုးပြု

နံပါတ် - ၁

<table border="1" style="width: 100%; height: 100px;"> <tr><td style="text-align: center;">၁</td><td></td><td></td></tr> <tr><td style="text-align: center;">၃</td><td style="text-align: center;">၆</td><td style="text-align: center;">၂</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">၇</td><td style="text-align: center;">၄</td><td style="text-align: center;">၅</td></tr> </table> <p>(မူလမဟာဘုတ်ခွင်)</p>	၁			၃	၆	၂	၇	၄	၅	<table border="1" style="width: 100%; height: 100px;"> <tr><td style="text-align: center;">၃</td><td></td><td></td></tr> <tr><td style="text-align: center;">၂</td><td style="text-align: center;">၁</td><td></td></tr> <tr><td style="text-align: center;">၇</td><td style="text-align: center;">၆</td><td></td></tr> <tr><td style="text-align: center;">၅</td><td style="text-align: center;">၄</td><td></td></tr> </table> <p>(နာမက္ခရာတိုင်)</p>	၃			၂	၁		၇	၆		၅	၄		<p style="font-size: 2em;">၃ ၄ ၅ ၆ ၇ ၁ ၂</p> <p>(ဝုဒ္ဓိ)</p>
၁																							
၃	၆	၂																					
၇	၄	၅																					
၃																							
၂	၁																						
၇	၆																						
၅	၄																						

လက်မှတ်ပိုင်ရှင်မှာ အသက်(၆၀)နှစ် ဝန်းကျင်ရှိ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင် အမျိုးသမီးတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။

“ဇင်ဝေဌေး”ဆိုသော နာမည်ကို လက်မှတ်တွဲထိုးထားခြင်း ဖြစ်သည်။ လက်မှတ်သင်္ကေတမှာ ခွက်မှောက် သင်္ကေတကြီး ထင်ရှားနေသဖြင့် ငွေရှာ ဘယ်လောက်ကောင်းကောင်း ငွေထွက် ဒေလဟောဖြစ်နိုင်၍ ငွေ မစုဆောင်းမိတတ်ပါ။

ထို့ပြင် ဘဝမှာ ဝမ်းနည်းပူဆွေး ဖွယ်ရာများ မကြာခဏ ကြုံရတတ် သည်။ လက်မှတ်၏ နောက်ဆုံးမှာ ထောင်လိုက်မျဉ်း ပိတ်ထားသော သင်္ကေတကြောင့် လုပ်ငန်းများ အတားအဆီး အပိတ်အပင်ခံရခြင်း၊ မပျောင်လင့်ဘဲ တိုးတက်မှုများ ရပ် ဆိုင်းသွားခြင်း၊ အိမ်ထောင်ရေး ပြိုကွဲခြင်းများ ဖြစ်တတ်သည်။

၁၃၁၅ခု ဝါခေါင်လ အင်္ဂါသမီး ဖြစ်၍ မူလမဟာဘုတ်ခွင်၊ နာမက္ခရ တိုင်၊ ဝုဒ္ဓိအစဉ်တို့ ချကြည့်လျှင် အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရမည်။

*** (နံပါတ်-၂)

နံပါတ် - ၂

၃	၁	၄
၅	၆	၇

(မူလမဟာဘုတ်ခွင်)

၅	၃
၄	၁
၇	၆

(နာမက္ခရတိုင်)

၇ ၁ ၂ ၃ ၄ ၅ ၆

(ဝုဒ္ဓိ)

အင်္ဂါ အပိတ်ပတ်ဖွားဖြစ်၍ အင်္ဂါအစ နေအဆုံး နာမည်မှာ အပိတ်ပတ်+ နာမည်ကျွေး+အနိဋ္ဌနာမက္ခရတိုင်စဉ်မှာ၊ ဆိုများ ဖြစ်သည်။ နာမည်ညံ့သဖြင့်

လက်မှတ် တွဲမထိုးသင့်ပါ။ “ဌေး” ကိုမသုံးဘဲ “ဇင်ဝေ”နှစ်လုံးတွဲသာ ထိုးလျှင် အင်္ဂါ+ပုဒ္ဓဟူ။ အပိတ်ပတ်+ ရာဇ မွေးနံကို အညွန့်အုပ် နာမက္ခရ တိုင်စဉ်မှန် ဝုဒ္ဓိမှန် ဖြစ်သွားပါမည်။ ထိုးမြဲလက်မှတ် သင်္ကေတကောင်း အောင်ပါ ပြုပြင်ထိုးသင့်သည်။

***

(ထိုးမြဲလက်မှတ်နမူနာပုံစံ)

မြန်မာလို

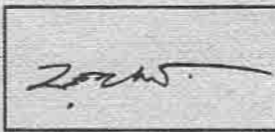

အင်္ဂလိပ်လို

လက်မှတ်အောက်က မျဉ်းမသား ရပါ။ အညွန့်နေရာမှာ ပွင့်ဖတ်(၃)ခု ပါသော ပန်းပွင့်သင်္ကေတထည့်ပါ။ ငွေ အိတ်သင်္ကေတကိုတော့ မိမိလှမည် ထင်သလို ပုံသဏ္ဍာန် အရွယ်အစား ဆွဲနိုင်သည်။

၃။

***

မိန်းမပျိုလေးတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။

“ခင်ဆွေဝင်း” ဆိုသော နာမည် (၃) လုံးကို လက်မှတ်တွဲထိုးထားခြင်း ဖြစ်သည်။ လက်မှတ်ပုံသဏ္ဍာန်မှာ အညွန့်ထုတ်ခြင်း ရှည်လွန်းသည်။ ဘယ်ကိစ္စမဆို အဖျားရှူးသွားတတ် သည်။

မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၄၈ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လမွေး၊ တနင်္လာသမီးဖြစ် ၍ မူလမဟာဘုတ်ခွင်၊ နာမက္ခရတိုင်၊ ဝုဒ္ဓိအစဉ်တို့ ချကြည့်လျှင် အောက်ပါ အတိုင်း တွေ့ရှိရမည်။

*** (နံပါတ်-၃)

နံပါတ် - ၃

၁
၃ ၆ ၂
၇ ၄ ၅

(မူလမဟာဘုတ်ခွင်)

၃	၁
၇	၆
၅	၄

(နာမက္ခရတိုင်)

၆ ၇ ၁ ၂ ၃ ၄ ၅

(ဝုဒ္ဓိ)

တနင်္လာ ရာဇဖွားဖြစ်သူကို တနင်္လာအစ ပုဒ္ဓဟူးအဆုံး အညွှင်မိတ်

ဂြိုဟ်တွဲနှင့် နာမည်ပေးထားရာ ရာဇသင်္ဂါ၊ ဣဋ္ဌ+အနိဋ္ဌ၊ နာမက္ခရ တိုင်စဉ်မှာ။ ဝုဒ္ဓိမှန်နာမည် ဖြစ်သည်။ အကောင်းနှင့်အညံ့ ရောနေသည်။ နာမည်အပြည့်အစုံ လက်မှတ်မထိုး သင့်ပါ။

နာမည်နောက်ဆုံးစာလုံး "ဝင်း"ကို ဖြုတ်၍ "ခင်ဆွေ" နှစ်လုံးကိုသာ လက်မှတ်တွဲထိုးလျှင် မွေးနိပေါ်အညွန့် အုပ်၊ ရာဇ+အထွန်း၊ နာမက္ခရတိုင် စဉ်မှန်၊ ဝုဒ္ဓိမှန် ဖြစ်သွားမည်။

မြန်မာလိုထိုးလျှင် "ခင်ဆွေ" နှစ် လုံးတွဲထိုးပြီး အင်္ဂလိပ်လို လက်မှတ် ထိုးလျှင် "ဆွေ" တစ်လုံးတည်း ထိုးပါ။

* * *

(ထိုးမြဲလက်မှတ်နမူနာပုံစံ)

မြန်မာလို

အင်္ဂလိပ်လို

အညွန့်နေရာတွင် ပွင့်ဖတ်(၂) ခုပါ သော အသည်းပုံထည့်ပါ။ လက်မှတ် အောက် ငွေအိတ်သင်္ကေတအောက်မှာ မျဉ်းမသားပါနှင့်။

ဤမျှနှင့်သာ ကျေနပ်နိုင်ကြပါစေ...

အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာ ကြီးပွားအောင်...

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်
(ဥပဒေဘွဲ့)
လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသုတေသီ

တောင်တန်းသာသနာပြု ဆရာတော် ဦးဥက္ကမသာရဇ၏ လေဖြတ်ပျောက် သွက်ချာပါဒ်ပျောက်

လေငန်း ထုံနာ၊ ကျဉ်နာ ပျောက်ဆေးနည်း

ရှောက်သီးသုံးလုံး၊ သံပရာသီး တစ်လုံး လေးစိတ်ခွဲ အလုံးမပျက် စေရ။ မြေအိုး၊ ဒန့်အိုး သန့်ရှင်းရမည်။ အိုးသန့်သန့်တွင် ဖိခုံလောက်ဆိုင်၍ တင် သံပရာသီးတစ်လုံး ထက်ခြမ်းခွဲ၊ အလုံးမပျက်စေနှင့်၊ အလယ်တည့် တည့် ထည့်။

ဆားတစ်ကျပ်သားဖြူး၊ ထန်းလျက် နှစ်ဆယ့်ငါးကျပ်သား ထုချေ၍ ဖြူး ထည့်၊ ရေကို ရှောက်သီး မြှုပ်သည် ထိထည့်၊ မီးဖိုပေါ်တင်၍ချက်။

အဖုံးအုပ်ထား၊ တစ်ပွက်ကောင်း ကောင်း ဆူသောအခါ ပျားရည် တစ်ဆယ်ကျပ်သား လောင်းထည့်၊ ဇွန်းကြီးဖြင့် ညင်ညင်သာသာ မွှေပေး ပါ။

နောက်တစ်ပွက်ဆူက နှမ်းဆီ တစ်ဆယ်ကျပ်သားထည့်၊ ဇွန်းနှင့် ညင်ညင်သာသာမွှေ၊ နောက်တစ်ကြိမ် ကောင်းကောင်းဆူက ထောပတ် တစ်ဆယ်ကျပ်သားထည့်။

ရှောက်သီးအားလုံး နူးနပ်ကျေပြီး က အိုးကို ခွင်မှချ၊ အကယ်၍ အနပ်လို သေးလျှင် ရေလုံလောက်အောင် ထပ် ထည့်၊ ဆေးချက်ပြီးက ခြောက်ကပ် မနေစေရ။ ဇွန်းကော်၍ ရနေရမည်။ မီးဖိုပေါ်မှချ၍ အအေးခံထားပြီး အေးသော် ဖန်ဘူးမှာထည့်၊ လုံအောင် ပိတ်ထားပါ။ ဤဆေးတစ်ဖုံသည်

ရောဂါသည် တစ်ဦးအတွက်သာ ဖြစ် သည်။

စားသုံးနည်း
နံနက်တစ်ကြိမ်၊ ညနေတစ်ကြိမ် မောက်မောက် ဟင်းသောက်ကြော့ဇွန်း ကြီးနှင့် တစ်ဇွန်းစားပါ။ ဆေးသောက် သည့်အခါ ရေနွေးကိုသာ သောက်ပါ။ ရေအေးမသောက်ရ။

ပျောက်ကင်းသော ရောဂါများ
လေဖြတ်၊ ကိုယ်တစ်ပိုင်းသေ ကိုယ်တစ်ခြမ်းသေ၊ လေငန်းစွဲ၊ ခြေ လက်မလှုပ်ရှားနိုင်သူ၊ ခြေထုံ၊ လက် ထုံ၊ ခေါင်းထုံ၊ ထုံနာ၊ ကျဉ်နာ ပျောက် မည်။ အကယ်၍ ရောဂါရှင်းရင်း မပျောက်ပါက အထက်ပါအတိုင်း ဆေးနှစ်ဖုံ၊ သုံးဖုံ ဖော်စားပါ။

ထုံနာ၊ ကျဉ်နာအထွက် ဓာတ်
ဆန်လုံးတီး ရေခန်းချက်စား သုံးလအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်း မည်။

(ဆရာတော်ကြီး သက်ထော် ထင်ရွားရီစဉ်က ဖြန့်ဝေတော်မူ သော ဆေးညွှန်းစာရွက်မှ ကူး ရေးသား ဒါနပြုအပ်ပါသည်။)

ဆရာဦးကျော်လင်း
စေတီသုဆေးတိုက်(ကလေးမြို့)

တေးသံရှင် ဂီတစာဆို

ကျောက်ပန်းတောင်း ကျော်လွင်

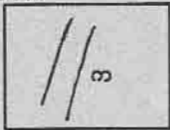
၏ လက်ဖဝါးပြင်မှ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာများ

ညာလက်ဖဝါးပြင်ကို စတင်
လေ့လာကြည့်ပါ။

လက်သန်းအောက် ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်ခုံ
ပေါ်မှာ ထင်ရှားရှည်လျား အားကောင်း
တဲ့ ထောင်လိုက်မျဉ်းပြိုင်(၂)ကြောင်း
ကို တွေ့ရတယ်။ (က)အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြ
ထားပါတယ်။

***

ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်ခုံကို အားကောင်းစေတဲ့
သင်္ကေတဖြစ်ပါတယ်။ အသံကောင်းခြင်း၊
အသံဆိုင်ရာလုပ်ငန်းဖြစ်တဲ့ အဆိုတော်
လုပ်ငန်း အောင်မြင်ခြင်းကို ဖြစ်စေတယ်။

လက်သန်းထိပ် ပထမဆစ်ဟာ
အတွင်းကို ကွေးပြီး လက်သူကြွယ်
ဘက်ကို ယိုင်နေတယ်။ ဗုဒ္ဓဟူး
လက်ချောင်းရဲ့ ထူးခြားမှု ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါဟာ အဆိုပညာမှာရော၊ အတီးအမှုတ်
ဂီတပညာမှာပါ ထူးချွန်ထက်မြက်စေပါတယ်။
ဂီတအနုပညာ ပါရမီကောင်းရှိပြီး အောင်မြင်မှု
ရရှိစေပါတယ်။ (ခ)အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထား
တယ်။

လက်သူကြွယ်အောက် တနင်္ဂနွေ
ဂြိုဟ်ခုံပေါ်မှာ ရှည်လျား အားကောင်း
တဲ့ အောင်မြင်ရေးလမ်းကြောင်း
တွေ့ရတယ်။ ကမ္ဘာလမ်း အသက်(၃၀)

F.24A, September, 2013.

သရဖူဦးကျော်မြင့်
(ဥပဒေဘွဲ့)
လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသုတေသီ

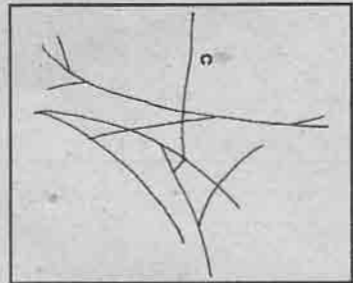
ခန့်မှ စတင်ခွဲထွက်လာပြီး
လက်သူကြွယ် ခြေရင်း
အထိ ရောက်နေတယ်။

အထူးသဖြင့် နှလုံးလမ်း

ကြောင်း အပေါ်ဘက်မှာ အဖျက်လမ်း
ကြောင်း လုံးဝကင်းစင်နေတယ်။ (ဂ)

အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားပါတယ်။

***

အဲဒီအောင်မြင်ရေးလမ်းကြောင်းကြောင့်
လက္ခဏာရှင်ရဲ့ အသက်(၃၀)ဝန်းကျင်ခန့်မှ
စတင်ပြီး အောင်မြင်တိုးတက် ထင်ပေါ်
ကျော်ကြားမှုတွေ ဆက်တိုက်ရရှိပါမယ်။

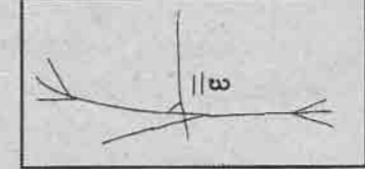
အသက်ကြီးပိုင်းမှာလဲ အနုပညာလုပ်ငန်း
များနဲ့ အထူးအောင်မြင်ကျော်ကြား ငွေထင်
ကောင်းခြင်း ဖြစ်နိုင်ပါသေးတယ်။ ယခင်က
ထက်ပြီး ကံကောင်းနိုင်တယ်။

• အဆိုတော် ကျောက်ပန်းတောင်း ကျော်လွင်

အထူးသဖြင့် အသက် (၅၅)နှစ်မှ
(၆၅)နှစ်လောက်အထိ ကာလအတွင်း
အနုပညာလုပ်ငန်းတွေ လုပ်ကိုင်
အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာကြီးပွား
ခြင်း ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။

လက်သူကြွယ်အောက်၊ တနင်္ဂနွေ
ဂြိုဟ်ခုံပေါ်မှာ ထင်ရှားတဲ့ အောင်မြင်
ရေးလမ်းကြောင်းကြီး အနီးမှာ
ထောင်လိုက်မျဉ်းတိုလေး (၂)
ကြောင်း ခပ်ရေးရေးပေါ်နေတယ်။
(ဃ)အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားပါတယ်။

***

အဲဒီသင်္ကေတဟာ ငွေကြေး အစုအပုံ
ရှက်တရက် ရရှိခြင်း ထိချကြီးပေါက်ကြွယ်
တို့ကို ဖြစ်စေနိုင်ပါတယ်။ (ဇ)နဲ့တဲ့ ၂၀၀၂

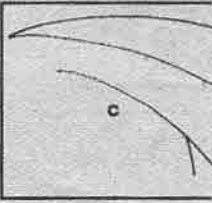
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၉၅

ခုနစ်နဲ့ ယခု ၂၀၀၃ အတွင်းမှာ ထိဆု
ငယ်(၁၂)ကြိမ်ခန့် ပေါက်ခဲ့ပြီးကြောင်း
သိရတယ်။

အသက်(၅၈)၊ (၅၉)၊ (၆၀)ဆိုတဲ့
(၃)ခုနှစ်အတွင်းမှာ ငွေအစုအပုံ ရရှိ
ခြင်း၊ ထိဆုကြီးပေါက်ခြင်း ဖြစ်နိုင်
တယ်။

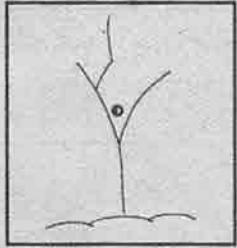
ကာယလမ်းကြောင်း အတွင်းဘက်
မှာ အရံလမ်းကြောင်း ထင်ရှား အား
ကောင်းစွာ ရှိတယ်။ (c)အကွရာနဲ့
ညွှန်ပြထားပါတယ်။

***

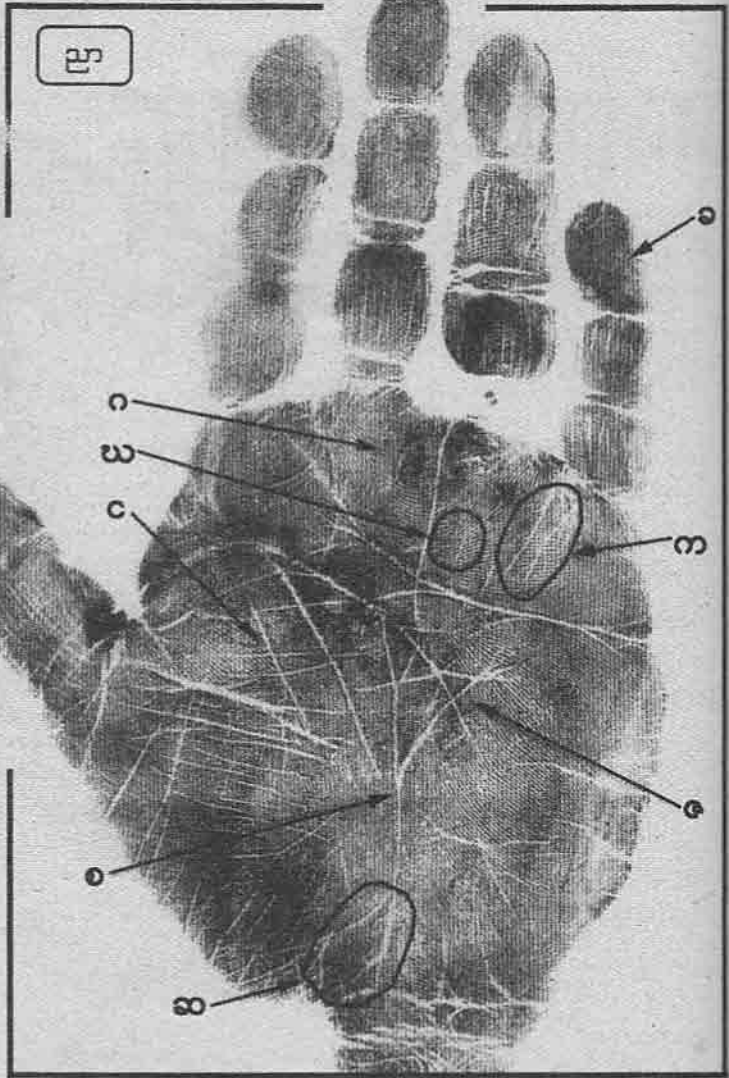
ဒီသင်္ကေတဟာ မိတ်ဆွေကောင်းပေါများ
ခြင်း ခြေစုံပြည့်စုံခြင်း၊ ဖရိုလတ်များကို
ဆွဲဆောင်သူပိုမိုယုမ်းစားနိုင်ခြင်း ရှိပါမယ်။
လက်ဖဝါးကို အလယ်က ထက်ခြင်း
ခွဲထားသလို လက်ကောက်ရစ်ပေါ်မှ
စတင်ထွက်တဲ့ ကမ္မလမ်းကြောင်း
(ထီးရိုး)ဟာ သစ်ပင်သဏ္ဍာန်
အခက်အလက်များ ဖြာထွက်နေ
တယ်။ (စ)အကွရာနဲ့ ညွှန်ပြထားပါ
တယ်။

***

ဒီသင်္ကေတဟာ အလုပ်အကိုင် အောင်မြင်
တိုတက်ခြင်း၊ ငွေကြေးဥစ္စာပစ္စည်း လဲလှယ်
ရရှိခြင်း၊ ကြီးစားမှုများစွာ အကောင်အထည်
ပေါ်ခြင်း၊ အလိုဆန္ဒပြည့်ဝခြင်းတို့ကို ဖြစ်စေ
ပါတယ်။

၁၈၆ နက္ခတ္တရာဇင်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း

အယဉ်အပြိုင်တို့ကိုလဲ အနိုင်ရစေတယ်။
ကမ္မလမ်းကြောင်း (ထီးရိုး)ရဲ့
အောက်ခြေမှာ အမြစ်ဥသင်္ကေတ
တွေ့ရတယ်။ (ဆ)အကွရာနဲ့ ညွှန်ပြ
ထားပါတယ်။

***

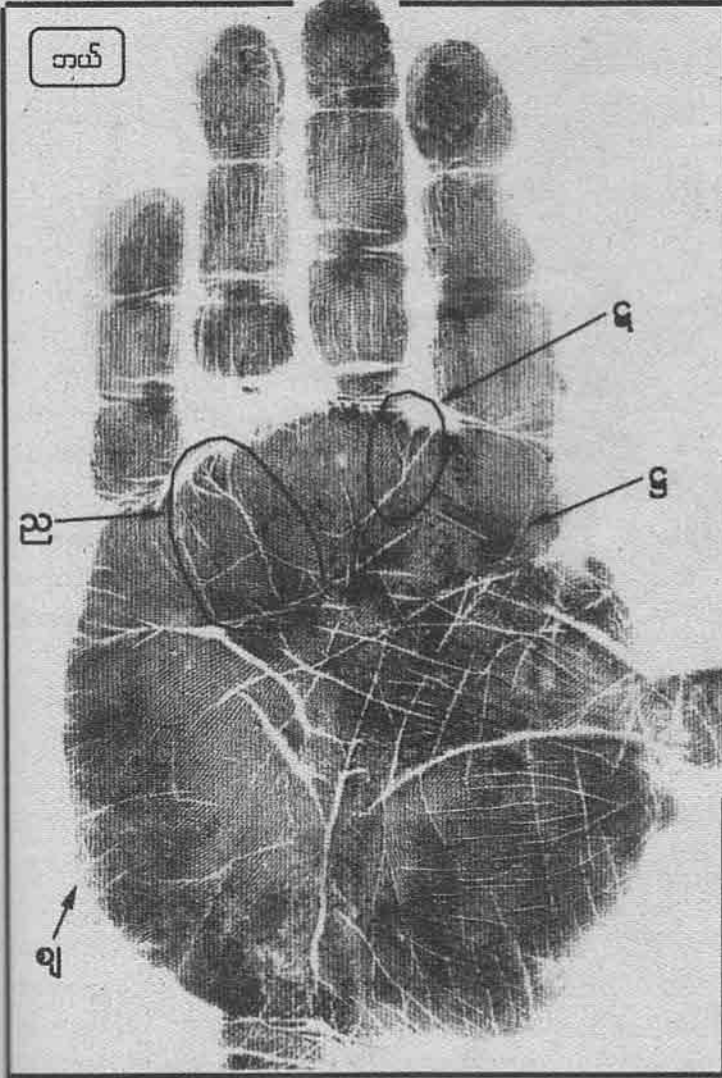

ဒီသင်္ကေတဟာ ပြုကြီးပြုကြီးမှာ လုပ်ကိုင်
နေထိုင်ခြင်း၊ လုပ်ငန်းကြီးများ တည်ထောင်
ဦးဆောင် လုပ်ကိုင်အောင်မြင်ခြင်း
သက်ကြိုပိုင်း အိုဟောကောင်းခြင်းတို့ကို
ဖြစ်စေပါမယ်။

ဥဏလမ်းဟာ တနင်္လာဂြိုဟ်နဲ့
ဘက် ခပ်ကွေးကွေး အဆုံးသတ်ပြီး
ကမ္မလမ်းပေါ်မှာ ဖြစ်ပေါ်နေတဲ့
အောင်လံကြီးဟာ ဥဏလမ်းအစု
ပိုင်းမှာ တြိဂံသင်္ကေတ ဖြစ်ပေါ်စေပါ
တယ်။ (ဇ)အကွရာနဲ့ ညွှန်ပြထားပါ

F.24B. September, 2013.

www.burmeseclassic.com

ဒီသင်္ကေတဟာ ပျော်ပျော်နေတတ်ခြင်း၊ လုံ့လဝီရိယကြီးမားခြင်း၊ ပပြစ်ပနေကြီးစားလုပ်ကိုင်တတ်ခြင်း၊ ဗွဲကောင်းခြင်းစတဲ့ အချက်များနဲ့ပြည့်စုံ ပါမယ်။
ဟဒယလမ်း (နှလုံးလမ်းပေါ်) က ထွက်တဲ့ အောင်မြင်ရေးလမ်းဟာ လက်သန်းနဲ့ လက်သူကြွယ်ကြားမှာ ကြားဖူးသဏ္ဍာန်နဲ့ အဆုံးသတ်ပါတယ်။ (ည)အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားပါတယ်။

***

ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်ခုံနဲ့ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ခုံ တို့ကို ပေါင်းစပ်

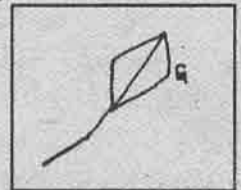
အားကောင်းစေပါတယ်။

ဒါကြောင့် အယိုင်းဆိုင်ရာလုပ်ငန်းဖြစ်တဲ့ ဂီတအနုပညာနဲ့ အောင်မြင်ကျော်ကြားခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

လက်ညှိုးနဲ့ လက်ခလယ်ကြားမှာ သန်လျက်သင်္ကေတ ရှိပါတယ်။

(ဇ)အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားပါတယ်။

***

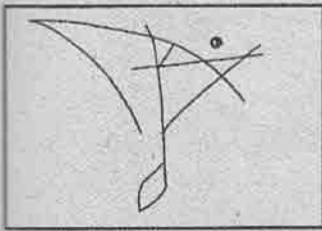

ဩဇာအရှိန်အဝါရှိခြင်း၊ စိတ်အုပ်ချုပ်ကွပ်ကဲ ဆိုင်းဆောင်ရခြင်းကို ဖြစ်စေပါမယ်။

လက်ညှိုးအောက် ကြာသပတေးဂြိုဟ်ခုံ ဖောင်းကြွပြီး ကာယလမ်းကြောင်းအစဟာ ရည်မှန်းချက်လမ်းကြောင်းအဖြစ် လက်ညှိုးအောက်မှ စတင်ပါတယ်။ (ဂ)အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြ

နက္ခတ္တရာဇင်ဒြေဗျူဟာလမ်း ၁၈၉

ဘယ်။
***

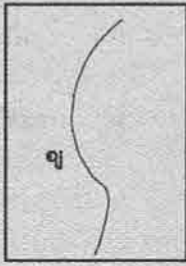
ဉာဏ်ရည်ထက်မြက်ခြင်း၊ စိတ်ကူးစိတ်သန်းကောင်းခြင်း၊ အတွေ့အခေါ်ကောင်းခြင်း၊ အရေးအလားကောင်းခြင်း၊ တာလုပ်လုပ်

အောင်မြင် ကံကောင်းခြင်းတို့ကို ဖြစ်စေနိုင်ပါတယ်။

ဘယ်လက်ဖဝါးပြင်ကို လေ့လာကြည့်တဲ့အခါ လက်ဖဝါးဟာ ကြီးမား

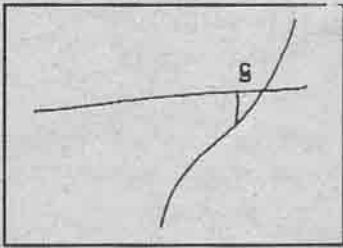
ကျယ်ပြန့်ပြီးခပ်ဝိုင်းဝိုင်းပုံ ဖြစ်နေတယ်။ (ချ) အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာကိုကြည့်ပါ။

***

ထားပါတယ်။

* * *

ရည်ပန်းချက် ကြီးမားခြင်း၊ ပညာဗဟုသုတ ပြည့်စုံခြင်း၊ ဆရာသမားဖြစ်ခြင်း၊ ရှေးဆောင် သင်ပြမှုကောင်းခြင်း၊ ဂုဏ်သိက္ခာရှိခြင်း ဆိုတဲ့ အချက်များနဲ့ ပြည့်စုံပါမယ်။

တေးသံရှင် ဂီတစာဆို ကျောက်ပန်း တောင်းကျော်လွင်ကို ကျောက်ပန်း တောင်းမြို့နယ်၊ အိမ်အိုရွာမှာ အဘ ဦးရှိန်၊ အမိဒေါ်ခင်တို့မှ (၁၈-၉-၁၉၅၅) အင်္ဂါနေ့မှာ မွေးဖွားခဲ့တယ်။

အသက် (၅)နှစ်အရွယ်မှာ ရန်ကုန် ကို ပြောင်းရွှေ့ရောက်ရှိလာတယ်။ (၁၉၅၉/၆)ခုနှစ်မှာ မယ်ဒလင်တီး ပညာကို ဆရာ ဘိုကလေးတင့်ဆွေ ထံက စတင် သင်ယူခဲ့ပါတယ်။

၁၉၆၂ ခုနှစ်မှစပြီး မြန်မာ့အသံမှာ ဆရာ ဘိုကလေးတင့်ဆွေရဲ့ အသံ လွှင့်တီးပိုင်းဖြစ်တဲ့ "တေးမွန်ထံကျာ" ကာလပေါ်အဖွဲ့မှာ "ခေတ်မဆန်ချင် ပါနဲ့ လေးခင်ရယ်" သီချင်းကို ရေး သားသီဆို အသံလွှင့်ခဲ့တယ်။ ပထမ ဆုံးသီချင်းဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီတုန်းက တေးသံရှင် လှဆက်လေး အမည်နဲ့ ဖြစ်ပါတယ်။

၁၉၇၃ ခုနှစ်မှစပြီး ရောင်းတမ်း ဓာတ်ပြားလောကမှာ တေးသံရှင် ကျောက်ပန်းတောင်း ကျော်လွင် အမည် နဲ့ အောင်မြင်ကျော်ကြားခဲ့တယ်။

- ၁။ စိန်နားကပ်ကြီးကို ချစ်မှာလား။
- ၂။ ရွှေဂျီ၊ ပယောနီ။

၁၈၈ နတ္ထရာဇာန်မြဲဥမဂ္ဂဇင်း

◀ အဆိုဆက်

ကျောက်ပန်းတောင်း ကျော်လွင်

- ၃။ ပြားတဲ့ဖားကပြား၊ ဖောင်းတဲ့ဖားကဖောင်း။
- ၄။ လေပျံ့ရှစ်ဆယ်။
- ၅။ ချစ်တစ်နေ့၊ မုန်းတစ်နေ့။
- ၆။ မောင်ပေါက်ကုန်ခါနဲ့ ချစ်တဲ့သူ။

စတဲ့ ဓာတ်ပြားများဟာ အနုပညာ အောင်မြင်မှုမှတ်တိုင် စိုက်ထူနိုင်ခဲ့ပါ တယ်။ ဆရာရင်းဖြစ်တဲ့ ဂီတစာဆို မောင်ကြေးမုံရဲ့ လက်ရာများ ဖြစ်ပါ တယ်။

မြန်မာ့အသံမှာ သီဆိုဓာတ်ပြား ရခဲ့ တဲ့ ဆရာ မောင်ကြေးမုံရေးတဲ့ သီချင်း များမှာ...

- ၁။ ဖိနားကပ်ကြီးကို ချစ်မှာလား။
- ၂။ အလွမ်းပေ ပန်းပေ တို့ဖြစ်ပြီး အထူးရေပန်းစားခဲ့တယ်။

ဂီတစာဆို ကိုငွေခဲရေးတဲ့...

- ၁။ ပြနယ်စိမ်းစိမ်း။
  - ၂။ သစ္စာထားတဲ့ မေတ္တာသမား။
  - ၃။ ပြောလိုက်ပါ၊ ပုဂံညိုပြာ။
- စတဲ့ သီချင်းများလဲ တေးချစ်သူ

ပရိသတ်များ ကြိုက်နှစ်သက်ခဲ့ တယ်။

ကိုယ်တိုင်ရေး၊ ကိုယ်တိုင်သီဆိုခဲ့ တာတ်ပြားသီချင်းများလဲ အပုဒ်(၁၀၀ နီးပါး) အောင်မြင်ခဲ့ပါတယ်။

၁၉၇၃ ခုနှစ်မှာ ရွှေစင်တေး ကာလ ပေါ်အဖွဲ့ကို ခေါင်းဆောင်တည်ထောင် ဖွဲ့စည်းပြီး (၇)ကြိမ် အသံလွှင့်ခဲ့တာ ဓာတ်ပြား(၅၆)ချပ် ရခဲ့ပါတယ်။

ကိုယ်တိုင်ရေးဆို အောင်မြင်ခဲ့ တာတ်ပြားရသီချင်း အပုဒ်(၄၀)ခန့်ရှိပြီး ဂီတစာဆိုအဖြစ် ရေးသားအောင်မြင် တဲ့ ဓာတ်ပြားရသီချင်း အပုဒ်(၅၀ ခန့်) ရှိပါတယ်။

ဒါ့အပြင် ရောင်းတမ်းဓာတ်ပြား (၆)ချပ် ဆိုခဲ့တယ်။

၁။ ဟိုကောင်မလေး ညိုတိုတို၊

- ၂။ ကြိုးကြီးချိတ်၊
- ၃။ မမုန်းမေ၊
- ၄။ ရုက္ခဗေဒချစ်မမ၊
- ၅။ ဂီတနက်သန် တေးပုလဲများ

ဆိုတဲ့ စီးရီးတို့လဲ သီဆိုခဲ့ပါတယ်။ အားကစား လိုက်စားမှုအဖြစ် ၁၉၇၂ ခုနှစ်မှ ၁၉၈၃ ခုနှစ်အထိ တပ်မတော်ရေ ခြင်းလုံးလက်ရွေးစင် ဖြစ်ခဲ့တယ်။ ဆုများ ရခဲ့တယ်။ (၇)နှစ် ဆက်တိုက် တံခွန်စိုက်ဆုပေးလား ရ ခဲ့ တယ်။

၁၉၇၈/၇၉ ခုနှစ်တို့မှာ တိုင်းနဲ့ပြည် နယ် ခြင်းလုံးခတ်ပြိုင်ပွဲမှာ ရန်ကုန် တိုင်းဒေသကြီး လက်ရွေးစင်အဖြစ် ပါဝင်ခဲ့တယ်။ ဆုများ ရခဲ့တယ်။

၁၉၇၉ ခုနှစ် အမျိုးသားတံခွန်စိုက် ခြင်းလုံးခတ်ပြိုင်ပွဲမှာ တပ်မတော် လက်ရွေးစင်ဖြစ်ခဲ့တယ်။ တံခွန်စိုက် ဆုပေးလား ရခဲ့တယ်။

ယခုနောက်ပိုင်း တပ်မတော်နေ

ကွင်း

ပရော်ဖက်ရှင်

ဘာသာစကား (၂၆)

ဟုဗွင်စီ

စက်ဝိုင်းပမာ ဆက်စပ်ထားသော ကွင်းပုံသဏ္ဍာန်ကို ဆိုလိုသည်။ ယင်းသည် စဉ်ဆက်မပြတ် ရှိခြင်းနှင့် အလုံးစုံ လွှမ်းခြုံခြင်း၏ သင်္ကေတဖြစ် သည်။ နယ်ပယ်ဒေသ အသီးသီး အရာရာတိုင်းဟု သဘောရသည်။

ထို့အပြင် နှစ်ပါးဂဟေဆက် လက်ထပ်ထိမ်းမြားခြင်းနှင့် အဆုံးအစ မရှိ ထပ်ကာထပ်ကာ အဖန်တလဲလဲ ဖြစ်ပေါ်နေသည့် အချိန်စက်ဝိုင်းကို လည်း ရည်ညွှန်းသော အမှတ်အသား ဖြစ်သည်။

တစ်ခါတစ်ရံ တိရစ္ဆာန်များ၏ ပုံသဏ္ဍာန်ဖြင့်လည်း အမှတ်အသား ပြုကြသည်။ ဥပမာ မြွေ (သို့မဟုတ်) ငါးရှဉ့်တစ်ကောင် မိမိ၏ အမြီးကို ကိုက်နေသည့်ပုံစံမျိုးဖြစ်သည်။

တစ်ခါတစ်ရံတွင်မူ ဂျော်မက်ထရီ (ဂျီထုမေတြီ)ဆိုင်ရာ အခြေခံဂဏန်း ခြေများဖြင့်လည်း ရေးသားကြသည်။

၈, ၂၀, ၃၂ ကဲ့သို့ဂဏန်းများဖြစ်ကြသည်။ သံချိန်းကြိုးတွင် တစ်ခုနှင့်တစ်ခု ဆက်စပ် တွယ်မိနေကြသော သံကွင်း များသည်ကား ထူးခြားသော အဓိပ္ပာယ် ဆောင်ယူသည်။

ဂျူပီတာ(Jupiter)သည် ဟာကြူ လီ (Hercules)အား ပရိုမီသီးယပ်စ် (Pro-metheus)ကို ကယ်တင်ရန် ခွင့် ပေးတော်မူသည်။ ဟာကြူလီသည် ကော့ကေးဆပ်(Caucasus) တောင် တန်းရှိ တောင်ထွတ်တစ်ခုတွင် သံချိန်း ကြိုးတစ်စကို ချည်နှောင်၍ အခြား

တစ်ဖက်ကို မိမိကိုယ်အား သိုင်းဖွဲ့ချည် နှောင်လေသည်။

အဓိပ္ပာယ်ကား မိမိ လုပ်သင့်လုပ် ထိုက်သည့် အလုပ်တာဝန်ကို မိမိကိုယ် တိုင် ခံယူလုပ်ဆောင်ခြင်း ဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် သံချိန်းကြိုးမှ သံကွင်း သည် ကိုယ်ပိုင်အသိဖြင့် မိမိ လုပ်သင့် လုပ်ထိုက်သည်ဟု ယူဆထားသော ဘဝပေးတာဝန်ကို မိမိကိုယ်ခန္ဓာအား စွန့်လွှတ်အနစ်နာခံကာ တာဝန်ယူ ဆောင်ရွက်ခြင်း၏ သင်္ကေတဟု အဓိပ္ပာယ် ဖွင့်လေသည်။

အခြား ပုံသဏ္ဍာန်တစ်ခုကား **မီးကွင်း**ဖြစ်သည်။ **သီဝ(Shiva)**သည် မီးကွင်းကို လှည့်ပတ်၍ ကခုန်ကာ စကြဝဠာကြိုးကို ဖန်တီးသည်ဆို၏။ ထိုမီးကွင်းကား ဂြိုဟ်နက္ခတ်များ လှည့်လည်သည့် ဆယ်နှစ်လရာသီခွင် စက်ဝန်းကို ရည်ညွှန်းလေသည်။

ထိုစက်ဝန်းတွင် **ပြုသူနှင့်အပြုခံရသူ (လွှမ်းမိုးခြယ်လှယ်ခြင်းနှင့် တွန်းလှန်ခြင်း)**တို့ ထက်ဝက်စီ ပါဝင် ဖွဲ့စည်းထား၏။

လူတစ်ဦးချင်း၏ ပုဂ္ဂလဓိဋ္ဌာန်ဆိုင် ရာ ဘဝနေမှုနှင့် စကြဝဠာဆိုင်ရာ ဖြစ်စဉ်နှစ်ခုလုံး ပါဝင်သည်။ ဖန်ဆင်း ခြင်းဖြင့် ဖျက်ဆီးခြင်း ဖြစ်စဉ်များ ဆိုင်ရာ ဘဝစက်ဝန်းကို ညွှန်ပြခြင်း လည်းဖြစ်၏။

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် အလျှံတညီး ညီး တောက်လောင်နေသော မီးကွင်း သည် အဆုံးအစမရှိသော တွေးခေါ် မြော်မြင်မှုနှင့် လူ့သာမန်တို့ ရှင်းလင်း သိသာမှု မရှိသည့် နက်နဲသော အသိ

ဉာဏ်ပညာဆိုင်ရာ ပွင့်လင်းမှုတို့ကို လည်း ဖော်ညွှန်းသည့် သင်္ကေတဖြစ် သည် ဆိုလေသည်။

ပွဲလမ်းသဘင်အခမ်းအနား

ဘာသာရေးဆိုင်ရာ ထုံးစံလေ့ဆိုင် ရာ အခမ်းအနား ပွဲသဘင်များ၊ ဂုဏ်ပြု ပွဲ၊ မင်္ဂလာညီခံပွဲ၊ ရှင်ပြုနားသ အလှူ အတန်း၊ လူမှုရေး၊ ဘာသာရေးဆိုင်ရာ အခမ်းအနား ပွဲသဘင်များအားလုံးကို ဆိုလိုသည်။

ပွဲလမ်းသဘင် အခမ်းအနားသည် မွမ်းမံပြင်ဆင်မှုဆိုင်ရာ အလှအပနှင့် ဆက်နွယ်နေသော သင်္ကေတဖြစ်သည်။

အခမ်းအနား အစီအစဉ်များသည် တစ်ခုပြီးတစ်ခု ဖြည်းလေး ညက်ညော စွာ ဆက်စပ်ကျင်းပ ပြောင်းလဲနေရ သည်ဖြစ်ရာ နက္ခတ်တာရာများ မိမိတို့ ပတ်လမ်းအတိုင်း ရွေ့လျားပြောင်းလဲ နေသကဲ့သို့ စည်းဝါးကျ ဟန်ချက်ညီ ပြောင်းလဲပုံချင်း ဆင်တူနေသည်။

သို့ဖြစ်လေရာ ပွဲလမ်းသဘင် အခမ်း အနားသည် အင်အားစုများ စုပေါင်း ပါဝင်စည်းလုံးခြင်း၊ အပေးအယူ ဟန် ချက်ညီစွာ စည်းဝါးတကျ ရွေ့လျား ခြင်း၊ စိတ်သဘောထား ခံယူချက်များ နီးစပ်တူညီခြင်းတို့ကို ကိုယ်စားပြု သည်ဟု ဖွင့်ဆိုလေသည်။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂလင်း ၁၈၉

မြစ်

မြစ်သည် အချိန်နှင့် သဘာဝဆိုင်ရာ ဖန်တီးမှု စွမ်းအင်များနှင့် ဆက်စပ်နေ သည့် သင်္ကေတတစ်ခုဖြစ်သည်။ ဤသင်္ကေတသည် နှစ်၊ နှစ်ဖက်ဖြင့် သဘောတရားနှစ်ခုကို တစ်ပြိုင်တည်း ဖော်ပြ၏။

လက်တစ်ဖက်တွင် စိုက်ပျိုးမြေနှင့် မြေဆီသြဇာများကို ကိုင်စွဲကာ၊ အခြား တစ်ဖက်တွင်မူ မည်သို့မျှ ပြန်လည် မရရှိနိုင်တော့သည့် ကုန်လွန်သွားသော အချိန်နှင့် ပျောက်ဆုံးခြင်း၊ တိမ်ကော ပျက်ပြယ်ခြင်းတို့၏ အကျိုးဆက်များ ကို ကိုင်စွဲထားလေသည်။ **(မြစ်၏ စီးဆင်းပုံအရ ပရိယာယ်၊ မာယာ များသည်ဟု ဆိုလိုဟန်ရှိသည်။)**

ကျောက်တုံးကျောက်ဆောင်

တရုတ်လူမျိုးတို့က ကျောက်တုံး ကျောက်ဆောင်ကို ထာဝရတည်မြဲ ခြင်း၊ ကျစ်လျစ်မာကျောခြင်း၊ ရိုးသား ဖြောင့်မတ်ခြင်းတို့အတွက် ကိုယ်စားပြု သင်္ကေတဖြစ်သည်ဆို၏။

အထွေထွေသော ခိုင်လုံမြဲမြံစေ သည့် ကိစ္စများတွင် အသုံးပြုလေ့ရှိကြ သည်။ ဥပမာ ကျောက်စာမော်ကွန်း၊ ကမ္ဘည်းတိုင်များ၊ ကျောက်မျက်တံဆိပ် တုံးများဖြစ်သည်။

ထုံးစံလေ့အယူအဆ အားလုံးလိုလို

၁၉၀ နက္ခတ္တရာဇာတ်မြစ်ပရူဇင်း

ပင် နတ်ဘုရားများ၏ နေအိမ်ဗိမာန် အား ကျောက်တုံးများဖြင့် ဖန်တီး တန်ဆာဆင်ထားလေ့ ရှိကြသည်။

ကျော့ကျော့ရုန်း လူမျိုးတို့သည် ကမ္ဘာကြီး၏ ကနဦးအစတွင် အရာရာ တိုင်းအား ရေက လွှမ်းမိုးထားသည်။ ထိုအချိန်တွင် မဟာဖန်ဆင်းရှင် နတ်ဘုရားသည် သူ၏ ကျောက်တုံး ဗိမာန်အတွင်း၌ စံမြန်းလျက်ရှိလေ သည်ဟု ယူဆကြသည်။

ကျောက်တုံး ကျောက်ဆောင်များ သည် လူသားတို့၏ မှီတွယ်ရာ၊ လူ သားများ နေထိုင်ရှင်သန်မှုအတွက် အခြေခံ အရင်းအမြစ်ဖြစ်သည်ဆို၏။

ကျောက်တုံး ကျောက်ဆောင်တို့ သည် ဆီးနှင်း၊ မိုးနှင့် အပူချိန် ပြောင်း လဲမှုများ(ရာသီဥတု ပြောင်းလဲမှု)များ ကြောင့် အစိတ်စိတ်အမြွှာမြွှာ ကွဲကြေ သွားကာ မြေဆီမြေနှစ်များ ဖြစ်လာ သောအခါ ကောက်ပဲသီးနှံများနှင့် လူ သားတို့တာဝန်ရှင်သန်ရေးအတွက် အဓိက မိခင်အင်အားစုများ ဖြစ်လာကြသည်။

ထို့ကြောင့် ကျောက်တုံးကျောက် ဆောင်ကို လူသားဘဝ ရှင်သန်ရေး အတွက် အရင်းအမြစ်သင်္ကေတဖြစ် ကြောင်း ဖွင့်ဆိုကြခြင်း ဖြစ်လေသည်။

လျှို့ဝှက်နက်နဲသော စိတ်တန်ခိုး ကျွဲဒွိပါဒ်ဆိုင်ရာ (Mystic)သင်္ကေတ အယူအဆအနေဖြင့် ကျောက်တုံး ကျောက်ဆောင်သည် အစိုင်အခဲဖြစ် ခြင်းနှင့် ပေါင်းစည်းခြင်း၏ သင်္ကေတ ဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြသည်။

အိမ်ခန်း

အိမ်ခန်းကို ပြုတင်းပေါက်နှင့်တူ ယှဉ်တွဲပါဝင်စေကာ သင်္ကေတပြုလေ့ ရှိကြသည်။ ပြုတင်းပေါက် ဖွင့်ထား သော အိမ်ခန်းသည် ဖြစ်တန်စွမ်းရှိ သော၊ နားလည်သဘောပေါက်နိုင် သော၊ ဖြတ်သန်းသွားလာ၍ရသော (ပြုတင်းမှတစ်ဆင့် အပြင် သို့မဟုတ် ပတ်ဝန်းကျင်သို့ ဖြတ်သန်းသွားလာ နိုင်ခြင်း) သဘောသဘာဝများနှင့် အတူ ပေါင်းစည်းဆက်သွယ်နိုင်သော အဓိပ္ပာယ်ကိုလည်း ဖော်ညွှန်းတတ်ကြ သည်။

အကယ်၍ ပြုတင်းပေါက် ပိတ်ထား သော လိုက်ကာကန့်လန့်ချထားသော အိမ်ခန်းဆိုပါက အထက်ပါသဘော တရား ဖွင့်ဆိုချက်များ၏ ဆန့်ကျင် ဘက် အဓိပ္ပာယ်ကို ဆောင်ယူ၏။

အလားတူပင် ယင်ဖို မသန်းသေး သူ အပျိုစင် အရောအနှောမရှိ သန်စင် ခြင်း စသည့် အဓိပ္ပာယ်ကိုလည်း ကောက်ယူနိုင်သည်။

ဆိုက်ဘေးရီးယန်း လူမျိုးများက 'မှောင်မိုက်နေသော သံမဏိအိမ်' ဟု သုံးနှုန်းလေ့ရှိရာ၌ ပြုတင်းမရှိ (သို့မဟုတ်) ပြုတင်းပေါက် ပိတ်ထား သော အလင်းမရှိသည့် အိမ်ခန်းဟု ဆိုလိုသည်။

စိုးရိမ်ကြီးသော ခမည်းတော်မင်းကြီး က သမီးတော်အာ တသီးတခြား စံမြန်း စေခြင်း၊ အစောင့်အကြပ် အထိန်းအကွပ် ထူထပ်စွာဖြင့် နေထိုင်စေခြင်းကို ရည်ညွှန်းသည်။

ယင်းသည် အဖုံးပိတ်ထားသော ဇေဘူးနှင့် ဆင်တူသည်။ အဖုံးပိတ် ထားသောဇေဘူး (Vase with lid) သည် တရုတ်ဗုဒ္ဓဘာသာ အယူအဆ တွင် ရတနာရှစ်ပါး အပါအဝင်ဖြစ်သော ရတနာဇေဘူး (Bāo Pí) (ပေါင်ဖျိန်း)

ဖြစ်သည်။

အလုံးစုံသော အတွေးအခေါ် အယူအဆကို ရည်ညွှန်းလျက် ယင်းတွင် ထပ်မံ ဖြည့်စွက်စရာ မလိုတော့ဟုဆို၏။ သို့မဟုတ် မွေးဖွားသည့် အချိန်မှ စတင်၍ ကွယ်လွန်သည့်တိုင် အောင် ကာလအတွင်းရှိ အမြင့်မားဆုံးသော အောင်မြင်မှုစွမ်းရည်ဟုလည်း ဖွင့်ဆိုထားသည်။

ထို ပိတ်ထားသော ရေဘူးသည် အဖုံးဖွင့်ထားသောအခါ အထက်ပါ ဖွင့်ဆိုချက်နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက် အဓိပ္ပာယ်သို့ သက်ရောက်၍ ပြတင်းပေါက်ဖွင့်ထားသော အိမ်ခန်းနှင့် အလားသဏ္ဍာန်တူလေသည်။

ကြိုး

သံချိန်းကြိုးနှင့် သဘောချင်းဆင်တူသည်။ ကြိုးသည် ချည်နှောင်ခြင်းနှင့် ဆက်စပ်ခြင်းတို့၏ ယေဘုယျသင်္ကေတ ဖြစ်သည်။ ကြိုးကို ထုံးချည်ထားခြင်းဖြင့် ရှေးအီဂျစ်လူမျိုးတို့က လူပုဂ္ဂိုလ် တစ်ဦးတစ်ယောက်၏ အမည်ကို ဝိသေသပြုကြသည်။

ကြိုးထုံးပုံစံအရ လူတစ်ယောက်၏ အမည်၊ မျိုးရိုးအမည် စသည်တို့ကို နိမ့်မှန်းသိရှိနိုင်သည်။ ကြိုးထုံးယူရာ၌ အသုံးအဖုများအပြင် လေးကိုင်း၊ သရဖူ၊ ခါးပတ် စသည်ဖြင့် အဆင်အနံ့အမျိုးမျိုးကိုလည်း အသုံးပြု ခတ်ပြတတ်ကြသည်။

ငွေရောင်အထုံး (သို့မဟုတ်) ငွေရောင်ငွေထည် ပစ္စည်းလေးများ ဆင်ခြန်းထားပါက 'အလွန်တရာနက်

ရှိုင်းစွာ' ဟု ဝိသေသပြုခြင်းဖြစ်သည်။ နှလုံးသားအတွင်းမှ မိမိ၏ အတွင်း သန္တန် စိတ်ရင်းစေတနာမှ နက်နက် နဲနဲ လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ ရှိခြင်းကို ဖော်ပြ သည်။

အကြောင်းသော်ကား အလယ်ဗဟို (Centre) ကို ငွေခန်းတော် (Silver Place) ဟု သုံးနှုန်းတတ်သောကြောင့် ဖြစ်သည်ဆို၏။

နှင်းဆီပန်း

ပြည့်စုံခြင်း၊ အောင်မြင်ပြီးစီးခြင်း အထိမ်းအမှတ်ဖြစ်သည်။ နှင်းဆီပန်း၏ အရောင်နှင့် ပွင့်ဖတ်အရေအတွက် များအရလည်း အထူးပြု ခွဲခြားနိုင်သေး သည်။

ဥပမာအားဖြင့် အဖြူရောင်နှင်းဆီ သည် ပကတိသဘောဆောင်ခြင်း၊ အပြာရောင်နှင်းဆီသည် ဖြစ်နိုင်ခြေ မရှိ = စိတ်ကူးယဉ်ဆန်ခြင်း၊ ရွှေရောင် နှင်းဆီ (သို့မဟုတ်) ရွှေဖြင့် ပြုလုပ်ထား သော နှင်းဆီသည် ပြီးပြည့်စုံသော အောင်မြင်မှု စသည်ဖြင့် အဓိပ္ပာယ် ဖော်ကြသည်။

ပွင့်ဖတ်အရေအတွက် ခုနစ်ဖတ် ပါဝင်ပါက ခုနစ်ရက်၊ ခုနစ်လ၊ ခုနစ်ဦး စသည်တို့ကို ရည်ညွှန်း၍ ရှစ်ဖတ် ပါဝင်သော နှင်းဆီပန်းသည် 'ပြန်လည် ရှင်သန်ခြင်း' အသစ်တစ်ဖန် သက်ဝင် တက်ကြွလာခြင်း စသည်ဖြင့် ကောက်ချက်ပြုကြလေသည်။

ဟူဂျင်းဖီ

စာမျက်နှာ (၁၈၈) မှ အဆက်

တေးသီချင်းပြိုင်ပွဲ၊ အရေးပြိုင်ပွဲမှာပါ ပါဝင်ယှဉ်ပြိုင်ပြီး အထူးဆုများ ရခဲ့ တယ်။

ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန၊ မူဝင်းကျ ဆင်းရေးခွဲ သတင်းထုတ်ပြန်ရေး ကော်မတီက ကျင်းပတဲ့ တေးသီချင်း ပြိုင်ပွဲမှာ ပါဝင်ရေးသား သီဆိုယှဉ်ပြိုင် ခဲ့တာ ပထမဆု၊ ဒုတိယဆုများ ရခဲ့ တယ်။

ဘဝတစ်လျှောက်လုံး အရက် မသောက်၊ ထေးလိမ်းသောက် ကျင့်တဲ့ အတွက် အသံပျက်ခြင်း မရှိပါဘူး။ အသက်ကြီးသေးမှ အသံကြည်လင်နေ ဆဲ ရှိပါတယ်။ နေ့ည နံနက်ဘက် သရဖူပုံ ပုတီး (၃) ယက်စီခြင်း သတ္တု ဝိုင်း မှန်နံရံနဲ့တယ်။

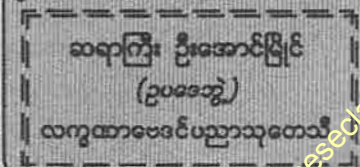
ရှေ့ရည်ရွယ်ချက်ကတော့ ယခင် အောင်မြင်ခဲ့တဲ့ တေးသီချင်းကောင်း များကို ပြန်လည်ရွေးချယ် သီဆိုပြီး ဗီစီဒီရိုက်ဖို့ စီစဉ်ထားပါတယ်။

ဒါ့အပြင် ဗီဒီယို၊ ရုပ်ရှင်ဒါရိုက်တာ ပညာရပ်များ ဆည်းပူးပြီး ဒါရိုက်တာ လုပ်ငန်း လုပ်ကိုင်ဖို့ကိုလဲ စိတ်ကူးထား ပါတယ်။

ဂီတအနုပညာနယ်မှာ အောင်မြင် ကျော်ကြားနိုင်သလားဆိုတာ သိချင်ရင် သင့်ရဲ့ လက်ဖဝါးပြင်နဲ့ ယခု ဖော်ပြခဲ့ တဲ့ ကျောက်ပန်းတောင်းကျော်လွင်ရဲ့ လက်ဖဝါးပြင်တို့ကို တိုက်ဆိုင်ကြည့် ပေတော့။

လက္ခဏာပညာသုတ တိုးပွားကြပါ

အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာကြီး ပွားအောင်...

အလောင်းထမ်းမွေးခြင်း အတွက်

ဤသို့ ယတြာပြုပါ

လွန်ခဲ့သော နှစ်ငါးဆယ်ခန့် ကာလ...

အဘွား(အမေ၏မိခင်)သည် ဈေးဝယ်ရန် လာသည့်အခါတိုင်း ဈေးရှေ့ရှိ ကျွန်တော်တို့အိမ်သို့ ဝင်ရောက်လေ့ရှိသည်။

ကျွန်တော်တို့အတွက် အုန်းထမင်းချို၊ မာလကာသီး စသည့် စားစရာကလေးများလည်း ယူလာတတ်သလို ရှေးဟောင်းနောင်းဖြစ်များလည်း ပြောပြတတ်သည်။

အဘွားသည် သီပေါမင်း၏ အပါးတော်မြို့ အမတ်ငယ်တစ်ဦးဖြစ်သော ဦးဖေခင်၏သမီး ဖြစ်လေရာ နန်းလေ့အကြောင်း၊ မြန်မာမှုရှေးအယူအဆများ အကြောင်းလည်း ပြောပြတတ်သည်။

တစ်နေ့တွင် ကျွန်တော်တို့အတွက် ထူးဆန်းသော စကားတစ်ခွန်းကို ကြားရ၏။

'သားတို့ အစ်မငယ် မမွေးခင်က အဘွားမှာ ခြံထဲညောင်ပင်ကြီးက ရုက္ခစိုးဆိုမှာ ဆုတောင်းလိုက်ရတာ။ သမီးမိန်းကလေး မွေးပါစေလို့'

'ဘာဖြစ်လို့လဲ အဘွား'
'ယောက်ျားလေး မွေးခင်က ဘူးစင်ထမ်း ဖြစ်သွားမယ်။ သားလေးယောက်ဖြစ်သွားတော့ ဘူးစင်(အလောင်းစင်)ထမ်းပြီး သမီးပျက်စီးတတ်တယ်လို့ ရှေးမြန်မာ အယူအဆရှိသကဲ့သို့ အောက်နယ်(စစ်တောင်)ဖြစ်တော့မိလို့ အေသုပျား မှာတော့ အဖွဲ့အလမ်း ယိုကြပါဘူး'

ကျွန်တော်တို့ မိသားစုတွင် အစ်မကြီးတစ်ဦး၊ အစ်ကိုသုံးဦးနှင့် အစ်မငယ်တစ်ဦး ရှိလေရာ အစ်မငယ် မမွေးမီ အဘွား၏ စိုးရိမ်စိတ်ကို ပြောပြခြင်း ဖြစ်သည်။

'တကယ်လို့ ယောက်ျားလေး မွေးခဲ့ရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ အဘွား'

'အဲဒါဆိုရင် အိမ်ရှေ့မှာ ခေါင်ရန်းပန်းစိုက်ပေးရတယ်'

'ဟင် ခေါင်ရန်းပန်းက မသာပန်း မဟုတ်ဘူးလား'

ဟု အစ်ကိုကြီးက မေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်ထက် (၁၂)နှစ်မျှကြီးသူဖြစ်ရာ လောကထုံးစံလေ့အကြောင်း ကောင်းစွာသိနေပြီဖြစ်သည်။

'မဟုတ်ဘူးသားရဲ့၊ ရှေးခေတ်က အာဏာသားတွေ ရာဇဝတ်သားကို ကွပ်မျက်ဖို့ တစ်ပြင်ကို ခေါ်လာတဲ့အခါ နားမှာ ခေါင်ရမ်းပန်း ပန်းထားရင် မိဖုရားခေါင်ကြီးဆိုကို အသနားခံလို့ ရတယ်။

မိဖုရားခေါင်ကြီးက သနားတော်မူလို့ ခေါင်းရမ်းလိုက်ရင် သတ်မိန့် ပယ်ဖျက်ပြီး လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့် ရသကွယ်။ ဒါကြောင့် ခေါင်းရမ်းပန်းလို့ ခေါ်ကြတာပဲ။ (ယခုခေတ်တွင် ခေါင်ရန်း

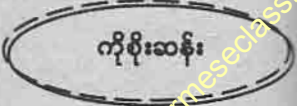
ဟူ၍ ရေးသားကြသည်။)

အလောင်းစင်မှာ ခေါင်ရန်းပန်းတွေ ဆင်ရတာက နောင်ဘဝ လူဖြစ်လို့ ဥပစ္စေဒကင်္ဂမ္ဘီ၊ ကြုံလာရင် မိဖုရားခေါင်ကြီး ခေါင်းရမ်းသလို သေဘေးလွတ်ကင်းပြီး ကုသိုလ်ဆက်ခံသလောက် နေခွင့်ရအောင် နိမိတ်ကောင်းယူပြီး အလှဆင်တာပဲ။

ဒါကြောင့် အိမ်ရှေ့မှာ ခေါင်ရန်းပန်း စိုက်ထားလိုက်ရင် ဘူးစင်ထမ်းအဖြစ်က ပေါ်လာတတ်ခြင်းဖြစ်ပြီး ဆိုးကျိုးတွေ ပျောက်တာပေါ့'

ဒုမင်္ဂလကိစ္စဖြစ်သော ဘူးစင်(အလောင်းစင်) ထမ်းခြင်းအဖြစ်မှ သုမင်္ဂလကိစ္စဖြစ်သော နားသမင်္ဂလာထိမ်းမြားမင်္ဂလာ စသည်တို့၌ သတို့သမီးနင်းသည် ဝေါယာဉ်ထမ်းအဖြစ် ပြောင်းလဲသွားသည်ဟု ဆိုလိုရမည်။

(နက္ခတ္တရာဇင်ဒြည်မဂ္ဂဇင်း အမှတ်(၃၂၀)နှင့် အမှတ်(၃၂၂)တို့တွင် ပါရှိသော အလောင်းထမ်းမွေးခြင်း ဆောင်းပါးများကို ဖတ်ရှု၍ ဤတို့ကို ရေးသားပါသည်။)

ယခင်လမှ အဆက်

'ရပါတယ် ဆရာရယ်၊ ကျွန်တော်
 အဲဒီလို ဝတ်ရတာပဲ
 အားရတယ်။ ဒီလို
 ခတ်ပြီးလာတာ ကြာပါပြီ။
 ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး။
 ဖိတ်ချစမ်းပါ ဆရာရယ်'
 ဟု ပြောလိုက်ပါသေးသည်။
 သိုင်းသင်တန်းဆင်းပွဲတွင်
 သိုင်းသင်တန်းဆင်း
 ဆက်မှတ်များကို
 မော်လမြိုင်ကျွန်းမြို့နယ်
 ပြည်သူ့ရဲတပ် ဖွဲ့စခန်းမှူး
 ဦးအိုကို [မြို့နယ် သိုင်းဆပ် ကော်မတီ
 ဘဏ္ဍ (လက်တွေ့ချန်ပီယံ အာရှကို)]
 က ချီးမြှင့်ပေးပါသည်။
 စခန်းမှူး ကော်မှာ စာရေးသူနှင့်
 သံမင်္ဂလင်းစွဲရှိသူဖြစ်၍ သူ့အား အကူ
 အညီ တောင်းရပါသည်။ မော်လမြိုင်
 ကျွန်းမြို့နယ် စည်ပင်သာယာရေးအဖွဲ့
 ဆုပ်ချုပ်ရေးမှူး ဦးကြည်မြင့်(စာရေးသူ
 နှင့် ရန်ကုန် ၀/သ တက္ကသိုလ်တွင်
 မြန်မာစာဖြင့် ဝိဇ္ဇာဘွဲ့ အတူတူယူခဲ့သူ
 ဖြစ်ပြီး သိုင်းတပည့်ဖြစ်သူ)နှင့်
 မော်လမြိုင်ကျွန်းမြို့နယ် မြို့နယ်
 ဆင်ဂျင်နီယာ ဦးထွန်းငွေတို့လည်း
 ဆက်ရောက်အားပေးကြပါသည်။ သူ
 ဘာ အစိုးရမော်တော်ဖြင့် လာရောက်
 ကြွင်း ဖြစ်ပါသည်။
 လက်မှတ်ပေးပွဲပြီးတော့ သိုင်းပညာ
 ဆရာပြပွဲ အစီအစဉ် ဖြစ်ပါသည်။
 သူ့သင်သိုင်းသင်တန်းမှ သိုင်းသင်
 ဆန်းဆင်းများကလည်း သူတို့
 ဆတ်မြောက်ထားသော သိုင်းပညာ

ဆရာကြီး ပင်းယကူ

၏ ဘဝအထွေအကြံများ

(၁၃)

ဆရာကြီးပင်းယကူ
 (တိုက်ပွဲဝင်)

ရပ်များကို အသီးသီး ပြကြသည်။
 ကျေးရွာလူထုကြီးကလည်း ကိုယ့်တူ၊
 ကိုယ့်သားများ၏ သိုင်းသင်တန်းဆင်း
 ပွဲဖြစ်၍ လက်ခုပ်သံ တဖြောင်းဖြောင်း
 ဖြင့် အားပေးကြသည်။
 ဆရာတော် ဦးကောအဖွဲ့မှ ဆရာ
 ချစ်တင်နှင့် ဆရာမိုးမြင့်တို့ ဦးဆောင်
 သော သိုင်းသရုပ်ပြအဖွဲ့ကလည်း
 လေ့ကျင့်ထားသော သိုင်းပြကွက်များ
 ကို ပြသကြသည်။ ပရိသတ်ကြီးက
 လည်း လက်ခုပ်သံ တဖြောင်းဖြောင်း
 ဖြင့် အားပေးကြသည်။
 စာရေးသူကလည်း စားတစ်လက်
 သိုင်းကစားကွက်၊ စားနှစ်လက်သိုင်း
 ကစားကွက်နှင့် တုတ်ရည်သိုင်း
 ကစားကွက်တို့ကို ကစားပြသည်။ ဒီလို
 နှင့် ဆရာချစ်တင်နှင့် ဆရာထွေး
 သောင်းတို့၏ ပြကွက်သို့ ရောက်ရှိ
 လာပေပြီ...

'ဆရာကြီးချစ်တင်နှင့် ဆရာထွေးသောင်းတို့
 ပလောင်ရိုးရာ ကြီးဆက်တုတ်သိုင်း (ခေါ်)
 ခွံ့ဟော့ကန် လှံရှည်တိုက်ကွက်ဖြစ်ပါတယ်
 ဆိုဘူး'
 ဟူသော ကြေညာသံကို လော်စပီ
 ကာမှ ထွက်ပေါ်လာပါသည်။ ကြေညာ
 သံ ဆုံးသည်နှင့် ဇာတ်စင်တစ်ဖက်
 ထိပ်မှ ဆရာချစ်တင်က ထွက်လာပြီး
 ခွံ့ဟော့ကန် တစ်ကိုယ်တော် ကွက်
 ပျောက်ကစားကွက်ကို ကျွမ်းကျင်စွာ
 ကစားပြပါသည်။
 ဆရာထွေးသောင်းကလည်း ဇာတ်
 စင်တစ်ဖက်မှ ထွက်လာပြီး လှံရှည်
 သိုင်းကို ကျွမ်းကျင်စွာ ကစားပြပါ
 သည်။ မိမိတို့ ဆွဲကိုင်သော လက်နက်
 တို့ကို အသီးသီး ကျွမ်းကျင်ကျင်ကျင်
 လှပစွာ ကစားပြပြီးသည်နှင့် နှစ်ဦးသား
 တိုက်ခိုက်ယှဉ်ပြိုင်ရန် ရင်ဆိုင်လိုက်ကြ
 ပါသည်။

www.burmeseclassic.com

လုံရှည်သမားက ထိုးသည်။ အရိုးဖြင့် ရိုက်သည်။ ခွမ့်ဟော့ကပ်သမားက သံကြိုးဖြင့် ခံသည်။ တုတ်တိုနှစ်ချောင်းဖြင့် ရိုက်သည်။ တားသည်။ ဖယ်သည်။ နှစ်ယောက်သား အပြန်ပြန်အလှန်လှန် တိုက်ကြသည်။

ကြည့်ရသူများမှာတော့ အသည်းတယားယား ရင်တလှုပ်လှုပ်။ စာရေးသူပင် သူတို့နှစ်ယောက်၏ ပြကွက်ကို ကြည့်ပြီး ရင်မောနေသည်။ စိုးရိမ်နေမိသည်။ အဆင်မပြေပါ။ ချော်များသွားမလား။ မှားများသွားမလား။ ရှော့ရှော့ရှူရှူနှင့် ပြီးသွားပါ့မလား ဟူသော စိုးရိမ်စိတ်တို့က လွန်ကဲနေပါသည်။

တပည့်တို့၏ ကစားကွက်ကို ဆရာတစ်ယောက်အနေဖြင့် စိတ်အေးလက်အေး ထိုင်မကြည့်နိုင်ပါ။ အသည်းတယားယား ရင်တမမဖြင့် ကြည့်နေရပါသည်။

ဆရာ ချစ်တင်ကလည်း ကြိုးကြိုးစားစား အပင်ပန်းခံ လေ့ကျင့်ထားမှန်း သိသာပါသည်။ ကစားကွက်များကို စည်းကိုက်ဝါးကိုက် မမှားဘဲ ကစားနိုင်ပါသည်။

စာရေးသူ၏ ကစားကွက်အတိုင်း လျင်လျင်မြန်မြန် သပ်သပ်ရပ်ရပ် ကစားနိုင်ပါသည်။ စာရေးသူ (မင်းယက္ခ)၏ ကိုယ်ပွားဟုပင် ပြောနိုင်ပါသည်။

ဆရာထွေးသောင်းနှင့် တွဲဖက်ညီနေပါသည်။ သရုပ်ပြ တိုက်ကွက်များတွင် တစ်ယောက်တည်း တော်နေ၊ ကောင်းနေ၍ မရပါ။ နှစ်ယောက်ကစားလျှင် နှစ်ယောက်စလုံး မှန်မှ၊ စည်းဝါးကိုက်မှ ရသည်။

သုံးယောက် ကစားလျှင် သုံးယောက်လုံး ကောင်းမှ၊ မှန်မှ ရပါ

သည်။ အခုပွဲတွင် ဆရာချစ်တင်နှင့် ဆရာထွေးသောင်းတို့မှာ အတွဲညီညီ ပြသနိုင်ကြပါသည်။

တိုက်ကွက်အရ နောက်ဆုံးအခန်းတွင် ခွမ့်ဟော့ကပ်သမား(ဆရာချစ်တင်)က ဆရာထွေးသောင်း ထိုးလိုက်သော လုံသွားကို သံကြိုးဖြင့် ဘေးသို့ ကာထုတ်လိုက်ပြီး ထိုသံကြိုးဖြင့်ပင် လုံကို တုတ်နှောင်ပြီး ဆွဲပစ်လိုက်ရသည်။

လုံရှည် လွင့်ထွက်သွားသောအခါ လုံရှည်သမားက ခြေဖြင့် ခတ်ကန်လိုက်ရာ ခွမ့်ဟော့ကပ်သမားက သံကြိုးဖြင့် ကန့်လန့်ခံ တားလိုက်ရသည်။

ထို့နောက် လက်သီးဖြင့် ထိုးလိုက်ရာ ခွမ့်ဟော့ကပ် အလယ်သံကြိုးဖြင့် (ကြိုးကို ဒေါင်လိုက်ထောင်၍) တားကာလိုက်ပြီး လုံရှည်သမား၏ လည်ပင်းကို သံကြိုးဖြင့် ရစ်ပတ်၍ ပမ်းသတ်သောအကွက် ဖြစ်ပါသည်။

ထို့နောက် လုံရှည်သမား၏ တံကောက်ခွက်ကို ခြေဖြင့် ဆောင့်နှင်း၍ လည်ပင်းကို တင်းတင်းဆွဲပြခြင်းဖြင့် အသေသတ်ပြသော ပြကွက်ဖြစ်၍ လက်ခုပ်သံ တဖြောင်းဖြောင်းဖြင့် သဘောကျသောပြကွက် ဖြစ်သည်။

လည်ပင်းကို သံကြိုးဖြင့် ဆွဲရစ်သတ်ခံရသော လုံရှည်သမားကလည်း

လက်ကားရား၊ ခြေကားရားဖြင့် ဆန့်ငင်ဆန့်ငင်ဖြင့် အကယ်ဒမီရွေးဖြင့် သေပြသောကြောင့် ထိုပြကွက်ကို လူကြိုက်များလှသည်။ ပြပွဲပြီးသည်နှင့် ထောမနာပြုကြမည်။ ချီးကျူးကြမည် လူအထင်ကြီးမည်။ ဂုဏ်ရှိပေးတကား။

ခုတော့... ခုတော့ ထင်သလို မြစ်မလား။ မှန်းချက်နှင့် နှမ်းထွက် မကိုက် ဖြစ်ရသည်။

ဆရာထွေးသောင်းက လုံဖြင့် ထိုးသတ်လိုက်သည်နှင့် ဆရာချစ်တင်က ခွမ့်ဟော့ကပ် အလယ်သံကြိုးဖြင့် တားဖယ်လိုက်ပြီး ထိုသံကြိုးဖြင့်ပင် လုံကို တုတ်နှောင်ပြီး ဆွဲပစ်လိုက်သည်။ လုံရှည်သည် ဇာတ်ခုံတစ်ဖက်ထောင့်သို့ ရောက်ရှိသွားသည်။

ဒီအထိ အမှားအယွင်းမရှိ သပ်ရပ်ကောင်းမွန်နေဆဲ။ နောက်ဆုံးတိုက်ကွက် အသားရယူမည့် ပြကွက်လာပြီ။ နှစ်ယောက်သား မျက်နှာချင်း ဆိုင်၍ ခုံခံကာကွယ်ရန် အသင့်ပြင်ထားကြသည်။ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် အလွတ်မပေးတမ်း ကျားချောင်း ချောင်းနေကြသည်။

ဆရာထွေးသောင်းက ခြေစုံဖြင့် ခတ်ကန်လိုက်သည်။ ဆရာချစ်တင်က ခွမ့်ဟော့ကပ် အလယ်ဆက်သံကြိုးကို တင်းတင်းဆွဲ၍ ကန့်လန့်လိုက်သည်။ ဆရာထွေးသောင်းက လွတ်ဟာနေသော မျက်ခွက်ကြီးကို ညှာဖြောင့်လက်သီး ပစ်သွင်းလိုက်သည်။

ဆရာချစ်တင်က သူ၏ ညှာလက်ကောက်ဝတ်ကို ခွမ့်ဟော့ကပ်အလယ်ဆက် သံကြိုးဖြင့် ဒေါင်းဟုတ်ကာထားပြီး ညှာဘက်မှ ကိုင်ထားသော တုတ်တိုကို သူ့ဒေါင်းနောက်မှ

ကျော်၍ လည်ပင်းကို ရစ်ပတ်လိုက်ကာ ဘယ်တုတ်စ၊ ညာတုတ်စကို တင်းတင်း ဆွဲလိုက်ပါသည်။

သံကြိုးမှာ လည်ပင်းဆီသို့ မရောက်သွားဘဲ ဆရာထွေးသောင်း၏ ပါးစပ်ထဲသို့ ရောက်သွားပါသည်။ ဝင်လာသော သံကြိုးကို ပါးစပ်အပြင်သို့ ရောက်ရန် အတင်းဆွဲထုတ်နေရပါသည်။

မြင်းကို ဇက်ကြိုးဆွဲထား၍ မြင်းမှာ ပါးစပ်ကြိုးပြုပြီး ယက်ကန်ယက်ကန် ဖြစ်နေသလို ဆရာထွေးသောင်းမှာ လည်း ပါးစပ်ကြိုးပြုပြီး တအားအား အော်ရင်း ရုန်းကန်နေရပါသည်။

ဆရာချစ်တင်ကတော့ ဒါတွေကို မသိပါ။ သူက ကြိုးကို တင်းတင်းဆွဲပြီး ပရိသတ်တက်ကို လှည့်ပြလိုက်ရာ... လှည့်နေစဉ်အတွင်း သူ၏ခါးမှ ဖဲဘောင်းဘီအနက်ကြိုးမှာ ခါးပတ်အောက်မှ လွတ်သွားပြီး ရုတ်တရက် လျှောခနဲ ကျွတ်ကျသွားရာ ပရိသတ်ကြီးမှာလည်း ဟာခနဲ အော်လိုက်ရာ တဝါးဝါး တဟားဟား ရယ်မောနေကြသဖြင့် 'ဟေ့ ဟေ့ ကားလိပ်ချလိုက်၊ ကားလိပ်ချလိုက်' ဟု ကသောကမျောပြောလိုက်ရုံမှတစ်ပါး အခြား မရှိပါပြီ။
[ဆရာ ဦးချစ်တင်ရေ အမှန်တရားတွေ ဖွင့်ချမိတဲ့အတွက် ခွင့်လွှတ်ပါလို့ တောင်းပန်ရင်း...]

မြင်းကချောင်းကျေးရွာ
သိုင်းပြင် အမှတ်တရ

စာရေးသူ(မင်းယက္ခ)သည် ၁၉၄၄ ခုနှစ်တစ်ဝိုက်က ရောဂတ်တိုင်းဒေသကြီး၊ မော်လမြိုင်ကျွန်းမြို့ပေါ်ရှိ ကန္တားကျောင်းဆရာတော် ဦးကောဠိ(ကောသလ)၏ ဖိတ်ကြားချက်အရ နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း မော်လမြိုင်ကျွန်းမြို့

ပေါ်နှင့် ကျေးရွာအုပ်စုများတွင် သိုင်းသင်တန်းများ သွားရောက် ပေးခဲ့ဖူးကြောင်း ယခင်ဆောင်းပါးတွင် တင်ပြခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။

ယခု တင်ပြမည့် အကြောင်းအရာမှာ မော်လမြိုင်ကျွန်းမြို့နယ်၊ မြင်းကချောင်းကျေးရွာတွင် ကျေးရွာဆယ်တစ်ရွာ စုပေါင်း၍ ပြည်ထောင်စုနေ အထိမ်းအမှတ် သိုင်းပြင်နှင့် ပဒေသာကပ္ပ ကျင်းပစဉ်က အဖြစ်အပျက် ဖြစ်ပါသည်။

မော်လမြိုင်ကျွန်းမြို့နယ် ထိုစဉ်က ကောင်စီလုံခြုံစီမံဥက္ကဋ္ဌ ဦးစံငြိမ်း၏ မေတ္တာရပ်ခံချက်အရ မြင်းကချောင်းကျေးရွာကြီးတွင် ကျေးရွာအုပ်စု (၁၁)စု စုပေါင်း၍ ပြည်ထောင်စု အထိမ်းအမှတ်ပွဲကြီး ကျင်းပပြုလုပ်မည် ဖြစ်သည်။

ပထမပိုင်းတွင် သိုင်းပြင် အစီအစဉ် ဖြစ်ပြီး ဒုတိယပိုင်းအစီအစဉ်တွင် ကျေးရွာပေါင်းစုံမှ ယိမ်းအကများ၊ ကရင်ခုံးအကများ၊ ပဒေသာကပ္ပများ၊ တေးသီချင်းများ ပါဝင်ပါသည်။ ဇာတ်စင်ကြီးထိုး၍ ခမ်းခမ်းနားနား ကပြမည် ဖြစ်ပါသည်။ သိုင်းပြင်ကို တစ်နေရာတွင် ပြသမည် ဖြစ်ပါသည်။

သိုင်းပြင်အတွက် ဇာတ်စင် ပြုလုပ်ထားပုံမှာ ဖြစ်ကတတ်ဆန်း နိုင်လှပါသည်။ ကတ္တရာပုံ(စည်ပိုင်း)များပေါ်တွင် သစ်သားဆင့်တန်းများတင်၍

သစ်သားဆင့်တန်းများ အပေါ်မှ (၆လက်မ x ၁လက်မ) သစ်သားပြားများကို ခင်းထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

သံရိုက် မထားပါ။ ပျဉ်ပြားအစွန်းချင်း ထပ်၍ ခင်းထားပါသည်။ ယင်းပျဉ်ပြားအပေါ်မှ တာလပတ်ကို ခင်းထားပါသည်။ အလွန်ပင် အန္တရာယ်များသောဇာတ်စင် ဖြစ်ပါသည်။

သိုင်းပညာ ပြသမည့်သူများမှာ များများစားစား မရှိပါ။ စာရေးသူ(ဆရာမင်းယက္ခ)နှင့် တပည့်ကြီး ဆရာထွေးသောင်းတို့ နှစ်ယောက်သာ ပြသမည့်သူ ရှိပါသည်။

ပြသမည့် သိုင်းဆရာနှင့် သိုင်းအဖွဲ့များကို ဖိတ်ကြားသော်လည်း လာရောက် စာရင်းမပေးကြပါ။ ထို့ကြောင့် နည်းနည်းနှင့် ကျကျ ဝိုင်းရပါတော့သည်။ စာရေးသူ(မင်းယက္ခ)က တတ်သမျှ မှတ်သမျှ ပညာရပ်တို့ကို အစီအစဉ် (၁၈)ခုဖြင့် တင်ပြခဲ့ပါသည်။

ဆရာ ထွေးသောင်းက ဓားတစ်လက်သိုင်း၊ ဓားနှစ်လက်သိုင်း၊ တစ်ကိုယ်တော်ပြကွက်များနှင့် စာရေးသူနှင့် (ဘတစ်ပြန်၊ ကျားတစ်ပြန် ဗန်တိုတိုက်ကွက်)တို့ကို ပြသခဲ့ပါသည်။

စာရေးသူက ရှမ်းကြီးသိုင်း၊ ရှမ်းတရုတ်သိုင်း၊ မြောက်ပိုင်းရှမ်းသိုင်း၊ သိုင်းပြောင်းပြန်၊ ပဒိုင်းသိုင်း၊ ပလောင်တိုင်းရင်းသားရိုးရာသိုင်း၊ ဗန်းမော်သိုင်း စသည့် သိုင်းပညာရပ်တို့ တုတ်၊ ဓား၊ လက်၊ လုံး၊ ကြိုး စသည့် လက်နက် (၅)မျိုးတို့ကို ကစားပြခဲ့ပါသည်။ လွန်စွာ ပင်ပန်းပြီး တာဝန်လည်း ကြီးလှပါသည်။

ရှေ့လ ဆက်တတ်ပါရန်

ဆရာကြီး မင်းယက္ခ
(ထိုက်ပွဲစင်)

နတ်အောက် လှမြင့်သစ်

နို့တိုလူးနှင့်

ပတ်သက်၍

ကလေးဟာ နို့တိုရင်းကို ဆုံးပါးသွားခဲ့ရတယ်။ သားဦးမှာ ရူးနေတဲ့ ကြီးတော်ဟာ ငိုလို့မဆုံးပေါ့ဗျာ။ ငိုလွန်းလို့ ကြီးတော်မှာ မီးယပ်ခေါင်းကိုက်ရောဘိစွဲလို့ တော်တော်ဆေးကုယူခဲ့ရသေးတယ်ဗျာ။ ဒီလိုနဲ့ နောက် နှစ်၊ နှစ်ကျော် သုံးနှစ်လောက်ရှိတော့ ကြီးတော်ဟာ သမီးလေးတစ်ယောက် မွေးဖွားပြန်တယ်။ နှစ်လသမီးအရွယ်ထိ ကလေးဟာ ကျန်းကျန်းမာမာလေးပဲ။

နှစ်လကျော် သုံးလလောက်စဉ် ကလေးဟာ ဝမ်းပျက်ဝမ်းလျှော့ ဖြစ်လာတယ်။ ကလေးပါရဂူဆီထဲ ပြတယ်။ မြန်မာဆရာများထံထဲ ရောက်တယ်။ ဝမ်းပျက်ဝမ်းလျှော့ ကလေးမှာ ဖြစ်နေတာဟာ မိခင်က အစားမဆင်ခြင်လို့ဆိုပြီး ကြီးတော်မှာ အစားရှောင်ရတာလဲ မနည်းဘူး။ ထမင်းဆီဆမ်း ဆားဖြူးလောက်နဲ့ ပြီးတာများတယ်။

နှစ်ပတ်၊ သုံးပတ်အတွင်းမှာ ကလေးကလဲ ပိန်ချုံးကျသွားတယ်။ ကြီးတော်မှာလဲ အရိုးပေါ် အရေတင် ဆိုသလို ပိန်သွားလိုက်တာများဗျာ။ အဲဒီ သမီးလေးဟာလဲ အဖတ်မတင်ပါဘူး။ ငါးကျော်၊ ခြောက်လထဲမှာ ဆုံးပါးသွားတယ်ဗျာ။

အဲဒီလိုဖြစ်ပြီး တစ်နှစ်ကျော်၊ နှစ်နှစ်

‘နို့တိုလူး’ကို သိဖူးကြားဖူးသူများ ရှိသလို မသိဘူး။ မကြားဘူးသူများလည်း များစွာရှိပါသည်။ စာရေးသူမှာ ကြားဖူးသိဖူးထားသော်လည်း ဂယနဏ မသိခဲ့သည်မှာ အမှန်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူ၏ မိတ်ဆွေ ဦးမင်းဆွေမှ နို့တိုလူးနှင့် ပတ်သက်၍ သူ သိကြုံခဲ့ရသမျှ ပြောပြ၍ ဗဟုသုတ ဖြန့်ဝေတင်ပြလိုက်ပါသည်။

‘နို့တိုလူး’ဆိုတာ လူ့ဟာရ၊ တိရစ္ဆာန်မှာပါ ရှိတတ်တယ်ဗျာ။ ဒီလိုဗျား မိခင်က ရင်သွေးရတာ ဖြားမြင်တယ်။ ဖြားမြင်တဲ့အခါမှာ နို့ရည်တိုက်ကျွေးတယ်။ ဒါ သဘာဝဓမ္မတာပဲလေ။

ဒါပေမယ့် အဲဒီရင်သွေးဟာ မိခင်နို့ရိလေ ရောဂါရလေ ဖြစ်လာတယ်။ များများစို့လေ

ကျန်းမာရေးချုပ်ရှာ ဝမ်းလျှော့ ပိန်ချုံးနဲ့ နောက်ဆုံးမှာ ဘာရောဂါရယ်လို့ ပြောပြမရရှာဖွေမရတဲ့ဖြစ်ပြီး အဲဒီ ရင်သွေးဟာ ဆုံးပါးသွားတတ်တယ်ဗျာ’

‘ဒါဆိုရင်ဗျာ နို့တိုလူးဖြစ်နေတဲ့ မိခင်မှာ ရင်သွေးကို ရှင်သန်အောင် ဘယ်လို မွေးမြူစောင့်ရှောက်ရမလဲ’

‘ကျွန်တော့်အတွေ့အကြုံ ပြောရမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော့်ကြီးတော်တစ်ယောက်ဟာ နို့တိုလူးပဲဗျာ။ ပထမ သားလေးမွေးတယ်။ ဖွားဇာတာကလဲ မရဏာဖွားလေ။ မိခင်ကလဲ နို့တိုလူး ဖြစ်နေတော့ မွေးစကစပြီး ချူချာလိုက်တာ။ တစ်ဆွေလုံး တစ်မျိုးလုံးကို သဲသဲလှုပ် ပြုစုရတယ်။ ဆေးတွေ ဝါးတွေလဲ စုံလို့ပေါ့ဗျာ။

ဒါပေမယ့် သုံးလသားအရွယ်မှာ

ကျော်လောက်မှာ တတိယကိုယ်ဝန်ကို ကြီးတော် ဆောင်ထားတဲ့အချိန် ရွာက အဘွား ဒေါ်ရွှေရည် ရောက်လာတယ်။

“ဟဲ့ သန်းလေ နှင့်မှာ သားသမီးပွားပြီ အဖတ်ပတ်ဖြစ်နေတယ် ကြားလို့ ဝါလာခဲ့တာအေး၊ ညည်းနို့ဟာ နို့ဘီလူးများ ဖြစ်နေသလား။”

ဒီတစ်ခါ သားသမီးပွားရင် ညည်းနို့ကို ဖတ်ကိန်း၊ နွားနို့နဲ့ ဆိတ်နို့ ဒါမှမဟုတ် အခြား မိခင်တစ်ယောက်ကို အာဟာရ ထောက်ပံ့ပေးပြီး နို့တိုက်ခိုင်းပေး အဆိုင် အဖတ်တင်လို့ပယ်”

လို့ ပြောတယ်ဗျ။ ကျွန်တော်လဲ အဲဒီမှာ နို့ဘီလူးဆိုတာကိုစပြီး ကြားဖူးတာပဲ။ ဟုတ်မှဟုတ်ရဲ့လား၊ မိခင်တိုင်းဟာ ရင်သွေးကိုချစ်တဲ့ မေတ္တာစိတ်ကြောင့် အနီရောင်သွေးသားကနေ အဖြူရောင်နို့ရည်အဖြစ် ပြောင်းလဲပြီး နို့ချိုတိုက်ကျွေးကြတာပဲ။

ဒီနို့ရည်ကြောင့် ရင်သွေးသေချပျက်စီးရတယ်။ နို့ဘီလူးလို့ခေါ်တယ်ဆိုတာ မယုံသလိုပါဘဲ။

ဒါပေမယ့် ရှေးထုံးလဲ မပယ်နဲ့ ဆိုသလို လူကြီးသူမ စကားကို နားထောင်တဲ့ အနေနဲ့ ကြီးတော်ဟာ တတိယမြောက်မွေးဖွားတဲ့ ရင်သွေး သားလေးကို မွေးစကစပြီး အခြားမိခင်တစ်ယောက်ကို အိမ်မှာခေါ် ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်ခဲ့ပြီး သူ့နို့ကို လုံးဝ မတိုက်ဘဲ အဲဒီမိခင်ရဲ့နို့ကိုပဲ တိုက်ကျွေးစေခဲ့တယ်။

တကယ်ပဲလား။ တိုက်ဆိုင်ခဲ့တာလား မဆိုနိုင်ဘူးဗျ။ အဲဒီရင်သွေးသားလေးဟာ တစ်လပြီးတစ်လ ၀၀ ကပ်ကပ် သန်မာထွားကျင်းပြီး လူလား မြောက်လာခဲ့တယ်။ အခုဆိုရင် အဲဒီသားဟာ အသက် လေးဆယ်ကျော် ရောက်လို့ သူဌေးတစ်ဦးတောင် ဖြစ်နေ

ပြီဗျ။ မွေးမိခင်ကိုရော နို့ချိုကျွေး မိခင်ကိုပါ လစဉ် ထောက်ပံ့ကန်တော့နေပါတယ်။ ကြီးတော်မှာလဲ အဲဒီသားရတနာမွေးပြီး နောက်ထပ် သားသမီး မပေါ်ပေါက်တော့ဘူးဗျ။ ကျွန်တော် လက်တွေ့ သိမြင်ခဲ့ရတဲ့ အတွေ့အကြုံပါပဲ။ အဲဒီတော့ ကိုလှမြင့်သစ်ရော နို့ဘီလူးဆိုတာ ကြားဖူး သိဖူးသလား’

‘ကြားတော့ကြားဖူးတယ်။ လက်တွေ့တော့ မသိဘူး၊ မတွေ့ဖူးဘူးဗျ’ ‘နောက် ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် နွားမကြီးတစ်ကောင်မှာ တွေ့ဖူးသေးတယ်။ ပထမနွားလေးတစ်ကောင် မွေးတယ်။ ဖြစ်ထွန်းပါတယ်။ ဒုတိယ နွားမလေး မွေးတော့ ဆယ့်ငါးရက်၊ အရက်နှစ်ဆယ်လောက်ကို နို့ပို့ပြီး နွားမလေး ဝမ်းလျှောပြီး သေသွားတယ်။ တခြားနွားတွေကို ဝမ်းလျှောရောဂါ ကူးစက်မှာစိုးလို့ သေချာကျင်းတူးပြီး မြေမြှုပ်ရတယ်။

တတိယနွားလေးမွေးတော့ နွားမကြီးက သူ့ရင်သွေးကို လုံးဝ နို့မတိုက်ဘူး။ ကန်လွတ် ဝေ့လွတ်တယ်ဗျ။ ကျွန်တော်လဲ ဘာလုပ်ရမှန်းမသိဖြစ်ပြီး အဘကို သွားခေါ်ပြီး ပြတယ်။ အဘက ရောက်လာပြီး...

“ကဲ ဖင်းနွားပ ညှပ်သွင်းစမ်း ညှပ်သွင်းပြီး နို့ရည်ညှစ်စမ်း”

ဆိုပြီး ခိုင်းတာနဲ့ အကျဉ်းခြံထဲ ညှပ်သွင်းပြီး နွားနို့နှစ်ပန်းကန်လောက် ညှစ်ယူတယ်။ အဘက တစ်ငုံ့ငုံ့ပြီး ထို့ဝခနံ ထွေးလိုက်တယ်။ ပြီးတော့...

“မင်း ဒီနွားနို့ သောက်ကြည့်စမ်း” ဆိုတာနဲ့ ကျွန်တော်လဲ တစ်ငုံ့လောက်ငုံ့လိုက်တယ်။ ဟာ...ဖူးခနံဆို ထွေးထုတ်လိုက်ရတယ်ဗျ။ ဘာလို့လဲ

ဆိုတော့ နွားနို့ဟာ ချိုဆိပ်မနေဘဲ ခါးငနံနေလို့ပဲဗျ။ အဘက ပြောတယ်။

“မင်းနွားမ သွေးသားပြောင်းလဲပြီး နို့ခါးနို့ငနံဖြစ်နေပြီ။ တချို့ နွားမတွေ ဆိုရင် နို့ချဉ်ဖြစ်နေတတ်သေးတယ်။ နို့ဘီလူးလို့ ခေါ်တာပေါ့ကွာ။

သူနို့ကို စိုရင် သူကလေး ရောဂါဖြစ်မှာကို သိပြီး နို့မတိုက်တာ၊ နို့စို့မခံတာကွေး မကြာခဏ နွားနို့ဝယ်ပြီး နွားလေးကို တိုက်ပေးပေါ့ကွာ”

လို့ ဆိုပြီး ပြန်သွားတယ်။

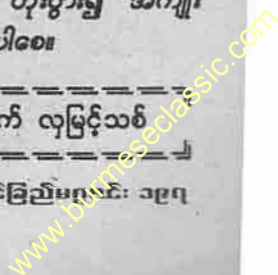
ကျွန်တော်မှာ အဲဒီနွားလေးကို တခြားနွားနို့ ဝယ်ဝယ်ပြီး ငါးလ၊ ခြောက်လ လောက် တိုက်ကျွေးပြုစုခဲ့ရတယ်ဗျ။ နွားလေး ရှင်သန်ပါတယ်။ နောက်ပိုင်း မြက်ချိုမြက်နုလေးတွေ ရှာဖွေစဉ်းကျွေးရတာပေါ့ဗျ။

အဲဒီမှာပဲ နို့ဘီလူးဆိုတာ ခါးသက်သက်၊ ငန်ကျိကျိ ချဉ်တင်တင် အရသာရှိတတ်တယ်လို့ ကျွန်တော် လက်တွေ့ သိခဲ့ရတယ်။ နို့ဘီလူးရဲ့ သဘာဝက သွေးသားအပြောင်းအလဲ အစားအသောက်ကြောင့်လဲ ပြောင်းလဲဖြစ်တတ်တယ်လို့ ယူဆသိခဲ့ရတယ်ဗျ’

ကျွန်တော်၏ မိတ်ဆွေ ကိုမင်းဆွေ ပြောပြသမျှ အတွေ့အကြုံ ဗဟုသုတ ဖြစ်ပါသည်။ နို့ဘီလူးနှင့် ပတ်သက်၍ သိဖူး၊ ကြားဖူး၊ ကြုံဖူးသူများ၊ သုတေသီများ၊ ဆရာသမားများ အနေဖြင့် ပိုမို ကျယ်ပြန့်သော အသိ ဗဟုသုတများကို ဆက်လက်ရေးသား တင်ပြပေးပါရန် လေးစားစွာ မေတ္တာရပ်ခံပါသည်။

ဗဟုသုတ တိုးပွား၍ အကျိုးကျေးဇူး များပါစေ။

နတ်မောက် လှမြင့်သစ်

တရားနိဒ္ဒါ

မိစ္ဆာတရား။ ။ လုပ်ငန်းများ တိုးတက်အောင်မြင်မည်။ ငွေဝင်ကောင်းမည် အင်္ဂါနံပစ္စည်းများနှင့် ပတ်သက်၍ မရွံ့စားပါနှင့်။

ဆန်း၊ သီ၊ ဆေး၊ ဆား၊ ပစ္စည်းများ၊ ဈေးအပြောင်းအလဲ အတက် အကျ မြန်မည်။ သတိဖြင့် လုပ်ကိုင်ပါ။ လုပ်ငန်းဆိုင်ရာ ခရီးထွက်ရမည်။

ထိုက်ထိုက်တရား။ ။ အလုပ်အကိုင်များ အဆင်ပြေမည်။ အထက်လူကြီးများ နှင့် အဆင်ပြေမည်။ စာရင်းနှင့်ပတ်သက်၍ အထူး သတိထားပါ။

စိမ်းတွင်းတရား။ ။ အိမ်ထောင်ဖက် အလုပ်အကိုင်ကောင်း၍ ငွေဝင် ကောင်းမည်။ သားသမီးနှင့် ပတ်သက်၍ စိတ်ပူပန် ရတတ်သည်။ ခရီးထွက်ရမည်။ ငွေဝင်မည်။

အချစ်တရား။ ။ အချစ်ရေး အဆင်ပြေမည်။ အိမ်ထောင်ပြုရန် အချိန်ကောင်း ကိုစောင့်ပါ။ စိတ်ညစ်စရာများ ပေါ်လာလျှင် အောင်အည်း သည့်ခံပါ။

ပညာတရား။ ။ ပညာရေး ကံစာတာတက်သောကာလဖြစ်သည်။ နိုင်ငံခြား သို့ သွားရောက်၍ ပညာသင်ယူနိုင်သောကာလဖြစ်သည်။

ကျွန်းမာတရား။ ။ ကျန်းမာရေး အနည်းငယ်ညံ့မည်။ ဆီးရောဂါ ဖြစ်တတ်၍ နားလည်တတ်ကျွမ်းသော ဆေးဆရာနှင့် တိုင်ပင်ကုပါ။

ထောင်ကြိုက်တရား။ ။ ၁ ၃ ၆ ၉ ၁၁ ၁၃ ၁၅ ၁၉ ၂၂ ၂၅ ၂၇ ၃၀ ၃၂ ၃၅ ၃၈ ၄၀ ၄၂ ၄၅ ၄၈ ၅၀ ၅၂ ၅၅ ၅၈ ၆၀ ၆၂ ၆၅ ၆၈ ၇၀ ၇၂ ၇၅ ၇၈ ၈၀ ၈၂ ၈၅ ၈၈ ၉၀ ၉၂ ၉၅ ၉၈ ၁၀၀

ကျွန်းမာတရား။ ။ ၂ ၄ ၈ ၁၂ ၁၆ ၂၀ ၂၄ ၂၈ ၃၂ ၃၆ ၄၀ ၄၄ ၄၈ ၅၂ ၅၆ ၆၀ ၆၄ ၆၈ ၇၂ ၇၆ ၈၀ ၈၄ ၈၈ ၉၂ ၉၆ ၁၀၀

ထိုက်ထိုက်တရား။ ။ ၃ ၆ ၉ ၁၂ ၁၅ ၁၈ ၂၁ ၂၄ ၂၇ ၃၀ ၃၃ ၃၆ ၃၉ ၄၂ ၄၅ ၄၈ ၅၁ ၅၄ ၅၇ ၆၀ ၆၃ ၆၆ ၆၉ ၇၂ ၇၅ ၇၈ ၈၁ ၈၄ ၈၇ ၉၀ ၉၃ ၉၆ ၉၉ ၁၀၀

ထိုက်ထိုက်တရား။ ။ ၁ ၂ ၃ ၄ ၅ ၆ ၇ ၈ ၉ ၁၀ ၁၁ ၁၂ ၁၃ ၁၄ ၁၅ ၁၆ ၁၇ ၁၈ ၁၉ ၂၀ ၂၁ ၂၂ ၂၃ ၂၄ ၂၅ ၂၆ ၂၇ ၂၈ ၂၉ ၃၀ ၃၁ ၃၂ ၃၃ ၃၄ ၃၅ ၃၆ ၃၇ ၃၈ ၃၉ ၄၀ ၄၁ ၄၂ ၄၃ ၄၄ ၄၅ ၄၆ ၄၇ ၄၈ ၄၉ ၅၀ ၅၁ ၅၂ ၅၃ ၅၄ ၅၅ ၅၆ ၅၇ ၅၈ ၅၉ ၆၀ ၆၁ ၆၂ ၆၃ ၆၄ ၆၅ ၆၆ ၆၇ ၆၈ ၆၉ ၇၀ ၇၁ ၇၂ ၇၃ ၇၄ ၇၅ ၇၆ ၇၇ ၇၈ ၇၉ ၈၀ ၈၁ ၈၂ ၈၃ ၈၄ ၈၅ ၈၆ ၈၇ ၈၈ ၈၉ ၉၀ ၉၁ ၉၂ ၉၃ ၉၄ ၉၅ ၉၆ ၉၇ ၉၈ ၉၉ ၁၀၀

အထောင်သင်္ဘောတရား။ ။ ဖိအားခံရ၍ ပြတ်ပွားခံရတတ်သော ပုံတော်၊ ဓာတ်ပုံတော် တစ်ခုကို ကိုယ်စွယ်။ အန္တရာယ်ကင်းရှင်း၍ ရမ်းသာ ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံမည်။

တရားနိဒ္ဒါ

မိစ္ဆာတရား။ ။ ငွေကြေး အရောင်းအဝယ်ကိစ္စများ။ ငွေထည့်ပစ္စည်းများ အရောင်းအဝယ်ကောင်းမည်။ ခရီးသွားလုပ်ငန်းများ ဖောက်သည်များများရမည်ကာလ ဖြစ်သည်။

ဆန်း၊ သီ၊ ဆေး၊ အင်္ဂါနံပစ္စည်းများ အရောင်းအဝယ်ကောင်းမည် ကာလဖြစ်သည်။ အကျိုးအမြတ်များမည်။

ထိုက်ထိုက်တရား။ ။ အလုပ်အကိုင် လုပ်ကိုင်ရာ အဆင်မပြေမှု အနည်းငယ် ရှိပါသည်။ မိမိအထက်လူကြီးက အလုပ်နှင့်ပတ်သက် ၍ အပြစ်တင်မှုများရှိမည်။ သတိထား လုပ်ကိုင်ပါ။

စိမ်းတွင်းတရား။ ။ ငွေရေးကြေးရေး ပြည့်စုံသော်လည်း အိမ်တွင်းရေး အဆင်မပြေမှုလေးများနှင့် တွေ့နိုင်သည်။

အချစ်တရား။ ။ အချစ်ရေး အဆင်ပြေမည်။ အိမ်ထောင်ပြုရန် အချိန် ကောင်းသာ စောင့်နေပါတော့။

ပညာတရား။ ။ ပညာရေးတွင် ကြိုးစားရလိမ့်မည်။ ကြိုးစားလျှင် အောင် မြင်မည်။

ကျွန်းမာတရား။ ။ လေထိုးလေအောင် ရင်ဘတ်နာဖြစ်တတ်၍ အစား အသောက်ကို အထူးဂရုစိုက်စားပါ။

ထောင်ကြိုက်တရား။ ။ ၃ ၅ ၈ ၁၀ ၁၂ ၁၅ ၁၈ ၂၁ ၂၃ ၂၅ ၂၈ ၃၀ ၃၂ ၃၅ ၃၈ ၄၀ ၄၂ ၄၅ ၄၈ ၅၀ ၅၂ ၅၅ ၅၈ ၆၀ ၆၂ ၆၅ ၆၈ ၇၀ ၇၂ ၇၅ ၇၈ ၈၀ ၈၂ ၈၅ ၈၈ ၉၀ ၉၂ ၉၅ ၉၈ ၁၀၀

ကျွန်းမာတရား။ ။ ၄ ၈ ၁၂ ၁၆ ၂၀ ၂၄ ၂၈ ၃၂ ၃၆ ၄၀ ၄၄ ၄၈ ၅၂ ၅၆ ၆၀ ၆၄ ၆၈ ၇၂ ၇၆ ၈၀ ၈၄ ၈၈ ၉၂ ၉၆ ၁၀၀

၁၉၈ နတ္ထရွာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

၂၀၁၃ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ (၁)ရက်မှ (၃၀)ရက်နေ့အထိ ညွှန်ရက်သားသမီးများအတွက်

လဟာစာမ်း

ဆရာရောင်ခြည်

ထိုက်ထိုက်တရား။ ။ ၂၊ ၅၊ ၇၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၉။

ထိုက်ထိုက်တရား။ ။ ၃၊ ၅၊ ၈၊ ၀ ဂဏန်းများများ ပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်သင်္ဘောတရား။ ။ သရက်သီးပုလွန် (၆)လုံး သို့မဟုတ် ထန်းသီးဆန်(၁၀)ခုကို ဘုန်းတော်ကြီး တစ်ပါးအား ဆက်ကပ်လှူဒါန်းပါ။

အင်္ဂါ

မိစ္ဆာတရား။ ။ ဆန်း၊ သီ၊ ဆေး၊ ဆေးဝါးပစ္စည်းများအရောင်း အဝယ်ကောင်းမည်။ လျှပ်စစ်ပစ္စည်း၊ ပလတ်စတစ်ပစ္စည်းများ အလုပ်ဖြစ်မည်။ အမြတ်အစွန်းများမည်။

ဝါးများ၊ ဈေးကောင်းရမည်။ လုပ်ငန်းများ အဆင်ပြေမည်။ ထိုက်ထိုက်တရား။ ။ လုပ်ငန်းအောင်မြင်မှုကြောင့် ဆုငွေရရှိမည်

အိုးကျူး၊ ဂုဏ်ပြုခံရမည်။

စိမ်းတွင်းတရား။ ။ အိမ်တွင်းရေး အဆင်ပြေနေရာမှ ငွေသုံးစွဲမှုနှင့်ပတ် သက်၍ သဘောထား ကွဲတတ်သည်။ သားသမီးများ၏

ပညာရေး၊ စီးပွားရေး ကောင်းပါသည်။

အချစ်တရား။ ။ အချစ်ရေးကိစ္စ အဆင်မပြေ ဖြစ်ရတတ်သည်။ အချစ်ရေးနှင့် ပညာရေးတွင် ပညာရေးကို ဦးစားပေးရလိမ့်မည်။

ပညာတရား။ ။ ပညာရေးကို အတော်ကြိုးစားရလိမ့်မည်။ အချစ်ရေး ပြသနာကြောင့် ပညာရေး ထိခိုက်မည်။

ကျွန်းမာတရား။ ။ ဝမ်းဗိုက်အောင့်သောရောဂါ၊ ဝမ်းဗိုက်နာသောရောဂါ ဖြစ်တတ်သည်။

ထောင်ကြိုက်တရား။ ။ ၃ ၆ ၈ ၁၀ ၁၃ ၁၆ ၁၉ ၂၂ ၂၄ ၂၇ ၃၀ ၃၃ ၃၆ ၃၉ ၄၂ ၄၅ ၄၈ ၅၁ ၅၄ ၅၇ ၆၀ ၆၃ ၆၆ ၆၉ ၇၂ ၇၅ ၇၈ ၈၁ ၈၄ ၈၇ ၉၀ ၉၃ ၉၆ ၉၉ ၁၀၀

ကျွန်းမာတရား။ ။ ၄ ၈ ၁၂ ၁၆ ၂၀ ၂၄ ၂၈ ၃၂ ၃၆ ၄၀ ၄၄ ၄၈ ၅၂ ၅၆ ၆၀ ၆၄ ၆၈ ၇၂ ၇၆ ၈၀ ၈၄ ၈၈ ၉၂ ၉၆ ၁၀၀

ထိုက်ထိုက်တရား။ ။ ၅ ၈ ၁၀ ၁၃ ၁၆ ၁၈ ၂၁ ၂၄ ၂၇ ၃၀ ၃၃ ၃၆ ၃၉ ၄၂ ၄၅ ၄၈ ၅၁ ၅၄ ၅၇ ၆၀ ၆၃ ၆၆ ၆၉ ၇၂ ၇၅ ၇၈ ၈၁ ၈၄ ၈၇ ၉၀ ၉၃ ၉၆ ၉၉ ၁၀၀

အထောင်သင်္ဘောတရား။ ။ ဆောင်ရွက်ရန် ပြောဆိုရန် ကိစ္စရှိလျှင် ခရေပန်း (၂၀)ပွင့်ကို ဘုရားတွင် ကပ်လှူပူဇော်ပါ။ ခရေပန်း၊ ဖရလျှင် ခရေညွန့် (၆)ညွန့် သို့မဟုတ် (၂၀)ညွန့်ကို ဘုရားတွင် ကပ်လှူပူဇော်ပါ။

ဗုဒ္ဓပုဒ်

မိစ္ဆာတရား။ ။ အိုးအိမ်အရောင်းအဝယ်လုပ်ငန်းများ ရောင်းအားကောင်း မည်။ ကိုယ်စားလှယ်လုပ်ငန်း၊ အကျိုးဆောင်လုပ်ငန်း ပွဲစားလုပ်ငန်း၊ ရှေ့နေလုပ်ငန်းများ ကောင်းမည်။

ထိုက်ထိုက်တရား။ ။ အလုပ်အကိုင်များ အဆင်ပြေမည်။ ခရီးလှုပ်ရှားရလျှင် မအောင်မြင်၊ အကျိုးမရှိသောခရီး ဖြစ်မည်။

www.burmeseclassic.com

အိမ်တွင်းရေး။ ။ အိမ်တွင်းရေး သာယာမည်။ သားသမီးများ၏ ကံစာတာ တက်သောကာလ ဖြစ်သည်။
အချစ်ရေး။ ။ အချစ်ရေးတွင် လူကြီးမိသားများ၏ သဘော မတူမှုကြောင့် ပျက်ရတတ်သည်။ အထူးသဖြင့် မိမိချစ်သူ၏ ဖခင်ကို တလေးတစား ဆက်ဆံပါ။
ပညာရေး။ ။ ပညာရေး ကံကောင်းသောကာလဖြစ်သည်။ မိမိသင်ယူလိုသော ပညာကို သင်ယူပါ။ အောင်မြင်မှု ရရှိပါလိမ့်မည်။
ကျန်းမာရေး။ ။ မိန်းမများ ဓမ္မတာသွေးနှင့် ပတ်သက်သည့် ရောဂါ၊ ယောကျ်ားများတွင် သွေးနှင့် ပတ်သက်သောရောဂါတို့ ဖြစ်တတ်သည်။

ညွတ်တတ်သည်။ အလုပ်အကိုင်များ ကျွမ်းကျင်ရတတ်သည်။ သားသမီးများ အိမ်မှထွက်သွားတတ်သည်။
အချစ်ရေး။ ။ အချစ်ရေးကတော့ အောင်မြင်လျက် ရှိသည်။ ချစ်သူပိုင်းပိုင်းလည်နေသော ကာလဖြစ်၍ အမွှေးမုန်းဖို့တော့လိုသည်။
ပညာရေး။ ။ ပညာရေးတွင် ကြိုးစားသည်ထက် ပို၍ အောင်မြင်နိုင်သောကာလ ဖြစ်သည်။ နိုင်ငံခြားပညာတော် သင်ကိစ္စ ကြိုးစားကြည့်ပါ။
ကျန်းမာရေး။ ။ ဦးခေါင်းပူးဝေခြင်း၊ ဦးခေါင်းကိုက်ခြင်း ရောဂါဝေဒနာကို ခံစားရတတ်သည်။

ထောင်ရန်ရက်များ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၉၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၈၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၄၊ ၃၀။
ကျွမ်းကျင်ရက်များ။ ။ ၃၊ ၆၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၉၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၈။
ထိခိုက်ရန်ရက်များ။ ။ ၄၊ ၇၊ ၈၊ ၁၁၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၆၊ ၂၉။
ထိခိုက်ရန်ကာလများ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၉၊ ၀ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။
အထောင်ယတြာ။ ။ စိန်ပန်း(၈)၊ ကံ သို့မဟုတ် စံပယ်(၈) ကျားကို အိမ်ထဲတွင် ထား၍ လှည့်ပေးပါ။ အရေးကိစ္စရှိလျှင် စံပယ်ပန်း(၈) ကျားကို အိတ်ထဲထည့် ထောင်ထားပါ။

ထောင်ရန်ရက်များ။ ။ ၄၊ ၇၊ ၉၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၇၊ ၃၀။
ကျွမ်းကျင်ရက်များ။ ။ ၅၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၄၊ ၁၇၊ ၁၉၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၈။
ထိခိုက်ရန်ရက်များ။ ။ ၂၊ ၃၊ ၆၊ ၁၁၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၄၊ ၂၉။
ထိခိုက်ရန်ကာလများ။ ။ ၄၊ ၇၊ ၉၊ ၀ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။
အထောင်ယတြာ။ ။ ဝမ်းရင် ဖောက်ခြစ်တတ်သည်။ လောလောဆယ် တက်သား၊ မစားပါနှင့်၊ ဝမ်းနူးကပျား၊ မစားပါနှင့်။

ကြီးထွားရေး

စားနပ်

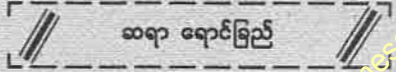
စီးပွားရေး။ ။ မြေအရောင်းအဝယ်ကိစ္စများ အောင်မြင်ဖြစ်ထွန်းမည်။ ယာဉ်ကားလုပ်ငန်းများ၊ အရောင်းအဝယ်များ အမြတ်များမည်။ ခရီးသွားလုပ်ငန်းများ၊ ဖောက်သည်သစ်များ၊ ခရီးစဉ်သစ်များ ရရှိမည်။ အလှကုန်လုပ်ငန်းများ အမြတ်များမည်။
ငါးထမ်းရေး။ ။ ဂုဏ်သိက္ခာ ကျဆင်းစရာ ကိစ္စများ ပေါ်ပေါက်လာ တတ်သည်။ သတိထားပါ။
အိမ်တွင်းရေး။ ။ ငွေရေးကြေးရေးလည်း အဆင်ပြေ၍ အိမ်တွင်းရေး လည်း အဆင်ပြေပါလိမ့်မည်။
အချစ်ရေး။ ။ အချစ်ရေးတွင် အဆင်ပြေမည်။ ချစ်သူအပေါ်တွင် မလိမ်ပါနှင့်။ သစ္စာရှိပါ။
ပညာရေး။ ။ ပညာရေးတွင် အောင်မြင်သောကာလဖြစ်၍ သင်ယူလိုသော ပညာရပ်များ၊ သင်တန်းများကို သင်ယူပါ။ အောင်မြင်မည်။
ကျန်းမာရေး။ ။ အရိုးအဆစ်များ နာကျင်ကိုက်ခဲတတ်၍ နားလည်တတ် ကျွမ်းကျင်သော သမားတော်နှင့် ကူသပါ။
ထောင်ရန်ရက်များ။ ။ ၃၊ ၇၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၅၊ ၂၇၊ ၃၀။
ကျွမ်းကျင်ရက်များ။ ။ ၄၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၇၊ ၁၉၊ ၂၂၊ ၂၆၊ ၂၈။
ထိခိုက်ရန်ရက်များ။ ။ ၅၊ ၆၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၄၊ ၂၉။
ထိခိုက်ရန်ကာလများ။ ။ ၃၊ ၇၊ ၉၊ ၀ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။
အထောင်ယတြာ။ ။ ကြည့်သောအခါတွင် ဆောင်ရွက်ရန်ကိစ္စရှိလျှင် လူကြီးများကို ကော်ဖီနှင့် ကတ်နှင့် ကျွေးပေး။ သို့မဟုတ် လက်အောက် တစ်ခုပေးပါ။ အစာ အရာရာ အောင်မြင်လိမ့်မည်။

စီးပွားရေး။ ။ စီးပွားရေးတွင် အဆင်ပြေသလိုလိုနှင့် ငွေရေးကြေးရေး တွင် အခက်အခဲ အကျပ်အတည်း တွေ့ရတတ်သည်။ စာအုပ်စာပေ ထုတ်ဝေရေးလုပ်ငန်းများ မျှော်မှန်းသလောက် မအောင်မြင်နိုင်သေးပါ။
ငါးထမ်းရေး။ ။ လုပ်ငန်းအတွက်သုံးရန် ငွေကြေးများ အထက်မှ အချိန်မီ ချမှပေး၍ အခက်အခဲတွေ့ရတတ်သည်။
အိမ်တွင်းရေး။ ။ အိမ်တွင်းရေး သာယာမည်။ ငွေကြေးအခက်အခဲ အကျပ်အတည်းကို ခံနိုင်ရည်ရှိလျှင် ဘာပြဿနာမှ မဖြစ်ပါ။ သားသမီးတို့၏ ပညာရေး၊ စီးပွားရေး ကောင်းမည်။
အချစ်ရေး။ ။ အချစ်ရေးမှာ အခက်အခဲတွေ့ရတတ်သည်။ ငွေရေးကြေးရေး ကိစ္စကြောင့် မျှော်လင့်ရည်မှန်းချက်များ လွဲသွားတတ်သည်။
ပညာရေး။ ။ ဝရီးငေးတွင် ပညာသင်ကြားရန်ရရှိနေ၍ ငွေရေးကြေးရေး တတ်နိုင်လျှင် နိုင်ငံခြားတွင် ပညာသွားသင်နိုင်ပါသည်။
ကျန်းမာရေး။ ။ မြေထောက်တွင် ထိခိုက်ဒဏ်ရာရတတ်သည်။ အသွားအလာ အနေအထိုင် သတိပြုပါ။
ထောင်ရန်ရက်များ။ ။ ၂၊ ၄၊ ၆၊ ၉၊ ၁၃၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၂၊ ၂၄၊ ၂၇၊ ၃၀။
ကျွမ်းကျင်ရက်များ။ ။ ၃၊ ၅၊ ၇၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၁၇၊ ၁၉၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၅၊ ၂၈။
ထိခိုက်ရန်ရက်များ။ ။ ၄၊ ၆၊ ၈၊ ၁၁၊ ၁၃၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၀၊ ၂၄၊ ၂၆၊ ၂၉။
ထိခိုက်ရန်ကာလများ။ ။ ၂၊ ၄၊ ၆၊ ၉ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။
အထောင်ယတြာ။ ။ သင်္ချာထံတွင် နှက်လှ(၄) ညွှန်း၊ စွယ်တော်(၃) ညွှန်းထိုက် တွားထောင်ပါ။ မဖောင်းတိုင်(၅) တိုင်၊ အမွှေးတိုင်(၅) တိုင် ထွန်းညှိပူတ်ပါ။

သောကြာ

စီးပွားရေး။ ။ အလှကုန်ပစ္စည်းများ၊ အသင်ချုပ်ပြီး အဝတ်အထည်များ ရောင်းအားဝယ်အားကောင်းမည်။ အကျိုးအမြတ်များ မည်။ ဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေး၊ ရောင်းဝယ်ရေးလုပ်ငန်းများ အမြတ်များမည်။ လှူဒါန်းပစ္စည်းများ၊ ပလတ်စတစ်ပစ္စည်းများ အရောင်းအဝယ်ကောင်းမည်။
ငါးထမ်းရေး။ ။ အလုပ်တွင် ပြဿနာပေါ်တတ်၍ အထူးသတိထား လုပ်ကိုင်ပါ။ စာရင်းအင်းနှင့် ပတ်သက်တတ်သည်။
အိမ်တွင်းရေး။ ။ အိမ်တွင်းရေးတွင် အိမ်ထောင်ဖက် ကျန်းမာရေး

ကျန်းမာ ချမ်းသာကြပါစေ။

www.burmeseclassic.com

ဆေးဒန်းအကြောင်း သိကောင်းစရာ

ဆေးဒန်းအကြောင်းကို လွန်ခဲ့သော ရှစ်နှစ်ခန့်ကပင် ရေးသား ဖော်ပြပေးခဲ့ဖူးပါသည်။ ထိုသို့ ရေးသားဖော်ပြရာ၌ **ရွှေဗွက်ချော်နှင့် ဖမ်းသောနည်း** ကိုသာ ဦးစားပေး၍ ရေးသားခဲ့ပါသည်။

ထိုဆောင်းပါးများကို ပြန်ကြည့်ကြမည်ဆိုပါလျှင် ဝါသနာရှင်များ တွေ့ကြုံရမည်ဖြစ်ပါသည်။ ထို ဖမ်းနည်းနှင့် ဆေးဒန်းကို ဖမ်းလာခဲ့ရာ ကောင်းသော ကြံဆချက်များ ထွက်၍လာပါတော့သည်။

ထိုကဲ့သို့ တွေ့ရှိလာသော ကြံဆချက်များကို ထပ်မံ၍ ဝါသနာရှင်အပေါင်းတို့အတွက် ရေးသားဖော်ပြပေးလိုက်ပါသည်။

ဗွက်ချော်နှင့် ဆေးဒန်းဖမ်းပုံ ဖမ်းနည်းကို ထပ်မံ၍ နည်းစနစ်ကျစေရန် ရေးသား ဖော်ပြပေးလိုက်ပါသည်။

ဆေးဒန်း တစ်ဆယ်သားဆိုလျှင် ဗွက်ချော်ကလည်း တစ်ဆယ်သား၊ ယမ်းစိမ်းက ငါးကျပ်သား ရော၍ ထောင်းပါ။ ဆေးဒန်းကို သီးခြားအမှုန့်ပြုပြီးမှ သုံးမျိုး ရောထောင်းပါ။

ဆေးဒန်း ဖမ်းတော့မည်ဆိုပါလျှင် လုံကို ဂရိုက်ဖိုဒ်လုံနှင့် ဖမ်းပါ။ ဂရိုက်ဖိုဒ်နံပါတ်နှစ် လုံတစ်လုံး ဆိုပါလျှင် ဆေးဒန်း နှစ်ဆယ်သားအထိ ဖမ်း၍ရပါသည်။

ဖမ်းတော့မည်ဆိုလျှင် ဂရိုက်ဖိုဒ်လုံကို ဖုံးအုပ်၍ လုံကို ရဲလာအောင် မီးပေးပါ။ လုံရဲလာသောအခါကျမှ

သုံးမျိုး ရောထောင်းထားသော အမှုန့်များကို ဖွန်းနှင့် နှစ်ခါ သုံးခါလောက် ခပ်၍ကြည့်ပေးပါ။ ပြီးလျှင် အဖုံးပိတ်ပြီး ချော်အရည်ဖြစ်အောင် မီးပေးပါ။

ထိုသို့ မီးပေးရာ၌ မျက်နှာပြင်က ဗျစ်ချွဲကျပ်ပိတ် ဖြစ်နေပါလျှင် ယမ်းစိမ်း မန်းကျည်းတစ်စေ့ခန့် ပစ်ထည့်ပြီး သံဂေါက်နှင့် ဖိချပေးပါက အရည်ပျော်ကာ ကော်စေးကဲ့သို့နေမည်။

ထိုသို့ ကော်စေးကဲ့သို့ ဖြစ်လာသော ချော်များကို သံဂေါက်နှင့် ရစ်ဆွဲပြီး ရေခွက်တွင် နှစ်၍ သံဂေါက်ကို ခါချပေးပါ။ ချော်များ ကုန်သွားပါလျှင် အောက်က ဆေးဒန်းပြဒါးမှာ ရေများ ဆီများကဲ့သို့ သွက်ပြီး ကြည်နေသည်ကို ဝါသနာရှင်များ တွေ့ကြုံရမည် ဖြစ်ပါသည်။

သုံးမျိုး ရောထောင်းထားသော အမှုန့်များကို ခပ်ထည့်လိုက်၊ မွှေ၍ ရစ်ထုတ်လိုက်နှင့် ပြုလုပ်လာရာ နံပါတ်နှစ် လုံတစ်လုံးဆိုလျှင် ဆေးဒန်းနှစ်ဆယ်သားအထိ ဖမ်း၍ရပါတော့သည်။

အရေးကြီးသော အချက်မှာ ပျစ်တွဲနေသော ချော်များ ကုန်စင်သွားအောင် ရစ်ထုတ်ဖို့ အရေးကြီးပါသည်။ ထိုကဲ့သို့ နေပါလျှင် ဆေးဒန်းမှာ မိပြီး မီးခံနေမိပြီ။

လုံကို အအေးခံ၍ အေးပြီဆိုလျှင် သစ်သားတုံးပေါ်မှာ လုံကို မှောက်ခေါက်ချပါက ဓာတ်သားမှာ အလုံးလိုက် ထွက်၍လာပါတော့သည်။ လုံကို ခွဲပစ်စရာ မလိုပါ။

ဤမျှဆိုလျှင် ဆေးဒန်းဖမ်းပုံဖမ်း

နည်းကို သဘောပေါက်လောက်ပါသည်။ ဤကဲ့သို့ ဖမ်းပြီးပြီဆိုလျှင် သံဖိရပါသည်။

သံဖိတော့မည်ဆိုလျှင် နှိပ်စားဘူးခွံသံကို နှပ်နှပ်ကိုက်ပြီး ဂရိုက်ဖိုဒ်လုံနှင့် ပင် ဆေးဒန်းအခဲ အနည်းငယ် ပေါက်၍ဖျော်ပါ။ အရည်ဖြစ်သောအခါ ယမ်းလက်ချားနှင့် သံကို မျက်ချေး ရှင်းပစ်ပါ။

မျက်ချေး ကုန်သွားက ဖမ်းထားသော ဆေးဒန်းကို အမှုန့်ထောင်းပြီး ဖွန်းနှင့် နည်းနည်းချင်း ခပ်ထည့်ပေးပါ။ တစ်နာရီ ကျော်ကျော်လောက်ဆိုလျှင် ရပါပြီ။

အေးသောအခါ သံက အပေါ်မှ တစ်ထပ်၊ ဆေးဒန်းက အောက်က တစ်ထပ် နေပါတော့သည်။ ဤကဲ့သို့ နေရာ၌ ဗဟုသုတဖြစ်စေခြင်း အကျိုးငှာ လုပ်ကွက်တစ်ခုကို ရေးသားဖော်ပြပေးလိုက်ပါသည်။

ထိုသို့ ထိပ်ဆောင်းဖြစ်နေသော သံကို မုန့်ညက်နေအောင် ထောင်းပြီး ယမ်း၊ လက်ချား အနည်းငယ်ကူကာ ချော်ဖြစ်အောင် ထိုးပြီး ဆေးဒန်းပြန်နှစ်ထိုးသွားပါက ဆေးဒန်းမှာ အလိုလို ငရဲခံ၍ လာပါတော့သည်။

အကယ်၍ ပြန်နှစ်မထိုးချင်ဘူး ဆိုပါလျှင် ရေတဘက် သုံးကြိမ်လောက် ခါပေးပါ။ ထိုအခါ ဆေးဒန်းသား အလွန်စင်ကြယ်ပြီး လက်ချားချော် ကြည်နေပါတော့သည်။

ဦးသူမန(မစိုးရိမ်)

ကျွန်ုပ် အရဟံဂုဏ်တော်စမကို ရရှိခဲ့သည်မှာ နှစ်အတော်ကြာခဲ့ပါပြီ။ စာအုပ်စာပေများတွင်လည်း အရဟံဂုဏ်တော်စမ အစွမ်းထက်မြက်ခြင်းကို ဖတ်ခဲ့ဖူးပါသည်။ သို့သော် လက်တွေ့ အသုံးချမှု တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှ မရှိပါ။

၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ မတ်လတွင် ကိစ္စတစ်ခုဖြင့် ရှမ်းပြည်နယ်၊ သီပေါမြို့သို့ ရောက်ခဲ့သည်။ တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှ မရောက်ဘူးသော နေရာဒေသဖြစ်၍ သီပေါ၊ လာရှိုမြို့နယ်များတွင် ထင်ရှားသော ဘာသာရေး စေတီတော်များကို ဖူးမြော်ခွင့် ရရှိခဲ့ပါသည်။

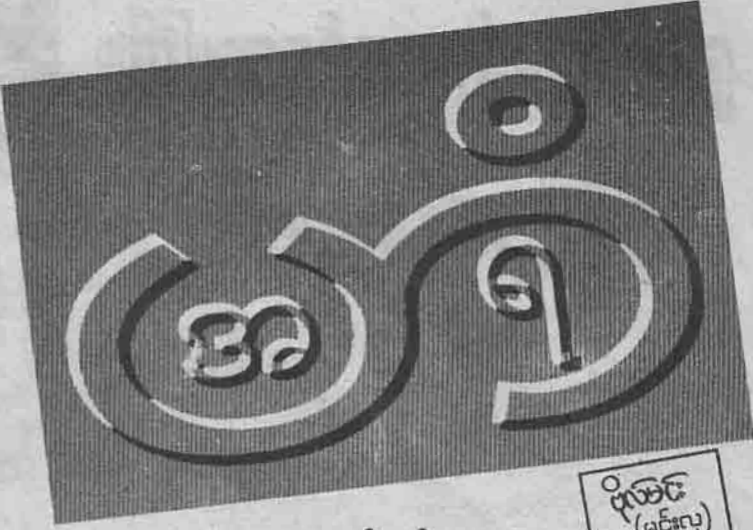
သီပေါမြို့နယ်တွင် ထင်ရှားသော သမိုင်းဝင် ဘော်ကြီးမုဋ္ဌောစေတီတော်ကြီးနှင့် သာယာလှပသော တောင်တန်းများနှင့်အတူ ဒုဋ္ဌဝတီမြစ်ကို မြင်တွေ့ရသည်မှာ ပန်းချီကားတစ်ချပ်ကို ကြည့်ရှုရသည်သလို သာယာအေးမြလှပါသည်။

စာရေးသူနှင့်အတူ ဗိုလ်မှူးခွန်မိုးအောင်၏ဖခင် ဦးမျိုးမြင့်အောင်၊ ဒေါ်အေးတို့ (၂)ဦးသည်လည်း အတူပါဝင်ကြပါသည်။ စာရေးသူတို့သည် သီပေါမြို့ ဗိုလ်မှူးခွန်မိုးအောင်၏ ယောက္ခမဖြစ်သော ဒေါ်ဝါဝါတို့တိုက်အိမ်တွင် တည်းခိုကြရပါသည်။

ဒေါ်ဝါဝါတို့မိသားစုအားလုံး သဘောထား ကောင်းကြသလို ဧည့်ဝတ်ကျေပွန်ကြပါသည်။

တစ်နေ့ ညပိုင်းတွင် ဒေါ်အေးတစ်ယောက် ခေါင်းမူးခေါင်းနောက် ဖြစ်နေ၍ အိပ်ရာက မထနိုင် ဖြစ်နေသဖြင့် ဦးမျိုးမြင့်အောင်က စာရေးသူ အိမ်ခန်းဘက်သို့ ရောက်လာပြီး...

'ဆရာဗိုလ် ကျုပ်ဇနီး ခေါင်းမူးနောက်နောက် ဖြစ်နေလို့ ခဏလောက် လိုက်ကြည့်ပေးပါဦး'

မိုးမြင့် (မင်းလှ)

အရဟံစပ

အစွမ်းထက်

၏ အကျိုးထူး

ဟု ခေါ်ရာ စာရေးသူမှ လိုက်သွားသည်။

စာရေးသူမှ... 'ဟေ့ ဒေါ်အေး ဘယ်လိုနေသေးလဲ'

ဟု မေးရာ... 'ခေါင်းထူမရဘူး ဖြစ်နေတယ်။ ခေါင်းထူလိုက်တာနဲ့ မတရားမူးတာ။ ခါတိုင်း ဒီလိုတစ်ခါမှ မဖြစ်ခဲ့ဖူးပါဘူး ရှင်'

ဟု ပြန်ပြောသောအခါ ဦးမျိုးမြင့်အောင်က စိုးရိမ်စိတ်ဖြင့်...

'ဆေးခန်းသွားပြရင် ကောင်းမယ် ထင်တယ်ဗျာ'

ဟု ပြောရာ စာရေးသူက...

'ဒီလိုလုပ်ပါ ကိုမျိုး။ ကျုပ် ရေမန်းတစ်ခွက် တိုက်ကြည့်မယ်။ မသက်သာရင် ဆေးခန်းသွားပြကြတာပေါ့'

ဟု ပြောလိုက်သည်။

စာရေးသူ စာရွက်သန်သန်တွင် အရဟံဂုဏ်တော်စပုံတစ်ခုကို ရေးဆွဲလိုက်ပါသည်။ ယင်း စပုံစာရွက်ကို ခေါင်းမူးနေသော ဒေါ်အေး၏ ဦးခေါင်းတွင်တင်၍ အရဟံဂုဏ်တော်နှင့် ဒေါ်အေး၏သက်စေ့ (၅၂)ခေါက် ရွတ်ဖတ်မန်းလိုက်သည်။ ပြီးလျှင် အရဟံစပုံစာရွက်ကို ရေသန့်သန့်တွင် စိမ်၍ သောက်ခိုင်းလိုက်ပါသည်။

ဦးခေါင်းကိုလည်း ထိုရေနှင့် (စုတီ) ပက်ဖျန်းပေးလိုက်ပါသည်။ (၁၅)မိနစ်ခန့်အကြာ ဒေါ်အေးတစ်ယောက် သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားပါသည်။

ဦးမျိုးမြင့်အောင်က... 'ဆရာဗိုလ်ကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဗျာ။ ကျုပ်လဲ ညဘက်ဖြစ်နေတော့ စိုးရိမ်စိတ်နဲ့ ဘာလုပ်ရမှန်းမသိ ဖြစ်နေတာ ခုမှ စိတ်အေးတော့တယ်ဗျာ'

ဟု ဦးမျိုးမြင့်အောင်နှင့် ဒေါ်အေး

www.burmeseclassic.com

လွယ်လျာန်ဆောင်ရသေ့ကြီး ဘိုးတော်စီ

ရွတ်ဖွားပူဇော်လေ့ရှိသည့်ဝါထာ

ရန်ဒီလင်း
(ကောလင်း)

◆ ဣဗ္ဗာဗ္ဗာ ထီးတော်အောင် ဘိုးတော်စီ

ရသေ့ကြီး ဘိုးတော်စီသည် ကောလင်းမြို့နယ် လွယ်မောက်တောင်ရှိ သေလာပဗ္ဗတ လွယ်မောက်တောင်စေတီတော်မြတ်ကြီးအပါအဝင် ဘုရားစေတီ၊ ကျောင်း၊ ကန်၊ ဧရပ် စသည့် သာသနာရေးရာတို့နှင့် ပတ်သက်၍ တည်ထား ပြုပြင်မွမ်းမံခြင်းများစွာတို့ဖြင့် သာသနာပြုခဲ့သည်မှာ ရသေ့သူတော်စင် ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်ကြီးတစ်ပါးဖြစ်ပါသည်။

လွယ်မောက်တောင် စေတီတော်မြတ်ကြီးကို ဝေနေယျသတ္တဝါအပေါင်းတို့ ဘေးရန်ခပ်သိမ်း ကင်းငြိမ်းချမ်းသာကြစေရန်နှင့် ကပ်ကြီး(၃)ပါးကို ကျော်နင်းနိုင်ကြစေရန် ရည်စူးအဓိဋ္ဌာန်ပြု၍ တည်ထား ကိုးကွယ်တော်မူခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

သာသနာပြုရသေ့ကြီး ဘိုးတော်စီ၏ အဓိဋ္ဌာန်ပြု ကျင့်ကြံအားထုတ်မှုများကြောင့် လွယ်မောက်တောင်တော်တစ်ခွင်တွင် ဗုဒ္ဓသာသနိက အဆောက်အအုံများသည် အောင်မြင်ပြီးမြောက်ခဲ့ရပါသည်။

ထို့ကြောင့်ပင် လွယ်မောက်တောင်တော်၏ ပထမအကြိမ် ဗုဒ္ဓပူဇော်ယဉ်တော်ကြီးကို ၁၃၀၆ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလဆန်း(၉)ရက်နေ့တွင် စတင် ကျင်းပနိုင်ခဲ့ပြီးလျှင် ကျောင်းပေါင်း (၅၀၀)၊ သံဃာတော်ပေါင်း (၅၀၀)တို့အား

၂၀၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဆွမ်းတော်ကြီး လောင်းလှူပူဇော်နိုင်ခဲ့သည်။

သာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ် ရသေ့ကြီး ဘိုးတော်စီမှာ ၁၃၂၁ ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လဆန်း(၁၂)ရက်နေ့တွင် လောကီ သိဒ္ဓိစခန်းသို့ ကြွမြန်းစံလွန်တော်မူခဲ့ပါသည်။

ရသေ့ကြီး ဘိုးတော်စီသည် သက်ရှိထင်ရှားရှိတော်မူစဉ်အခါက သာသနာရေးရာ အောင်မြင်စေကြောင်း နည်းလမ်းကောင်းများစွာကို လက်စွဲပြုအဓိဋ္ဌာန်များဖြင့် ကျင့်ကြံအားထုတ်ခြင်းများ ပြုလုပ်ခဲ့သည်။

ထိုသို့ ရသေ့ကြီး ဘိုးတော်စီလက်စွဲပြု ကျင့်ကြံအားထုတ်လေ့ရှိသည်များအနက် **ဝမကြီးလေးလုံးဂါထာ (သို့မဟုတ်) ဓာတ်ကြီးလေးပါးဂါထာ (သို့မဟုတ်) ဝ-ဝ-ဝ-ဝဂါထာသည်** အထင်ကရ ဖြစ်လေသည်။

ထိုဂါထာတော်သည် မူကွဲအမျိုးမျိုးရှိရာ မူရင်းနှင့် မြန်မာပြန်အကျဉ်းအကျယ်တို့ကို စာဖတ်ပရိသတ်များအတွက် ထပ်မံဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

ဧက္ကမာ စရ ဗာစိဏ္ဏာ၊
ဗျဿ ဗျ သာမိကော၊
ဗလ္လပေတော ဗလရော(အဇ္ဇော)
ဇရဒေါ ဒေတု ဇမ ဇရံ(ဇယံ)

မြန်မာပြန်အကျဉ်း

ဝက္ခမာ၊ မံသပညာ နှစ်ဖြာသော ဝက္ခမာနှင့် ပြည့်စုံတော်မူထေသော။ **စရ**၊ စရဏတရား တစ်ဆယ့်ငါးပါးကို **ဗာစိဏ္ဏာ**၊ အမြဲမပြတ် လေ့ကျင့်တော်မူအပ်ပြီးသော။ **ဗျဿ**၊ တရားအားလုံး သိမ်းကျုံး သိမြင်တော်မူပြီးထေသော။ **ဗျသာမိကော**၊ တရားပိုင်ရှင် ဖြစ်တော်မူပေထေသော။

ဗလ္လပေတော၊ ဉာဏ်တော်အင်အား ဆယ်ပါးနှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူပေထေသော။ **ဗလရော**၊ ကိုယ်တော်အင်အား ဆယ်ပါးကိုလည်း ဆောင်တော်မူပေထေသော။ **ဝရဒေါ**၊ မြင့်မြတ်သမှု နိဗ္ဗာန်ဆုကိုလည်း ပေးတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်။ **ဇမ**၊ အကျွန်ုပ်အား။ **ဇရံ**၊ ကောင်းကျိုးအရာ မြတ်သောဆုကို။ **ဒေတု**၊ လျှင်စွာမနေပေးသနားတော်မူပါ အရှင်ဘုရား။

မြန်မာပြန်အကျဉ်း

ဝက္ခမာ၊ လောကသုံးထင်း ဘုံသုံးရပ်ကို နှစ်ကုန်စင်၊ ၁၃၂၀၀၀လေငြား

ကျွန်းပါး၏ အရှင်ဖြစ်တော်မူထသော။
အာစရမာစိတ္တော။ ရှေးရှေးဘုရား
နောင်တော်များနှင့် အခြားပုံနည်းတူ
ထပ်ပွားအကျင့်မြတ်များကို မရပ်မနား
လေ့ကျင့်တော်မူနိုင်ထသော။ **ဓမ္မညူ။**

ပိဋကတ်သုံးသွယ် နိကာယ်ငါးရပ် ကိုး
ထပ်အင်္ဂါ ဓမ္မက္ခန္ဓာပေါင်း ရှစ်သောင်း
လေးထောင် မြားမြောင်လှစွာ တရား
ရတနာကို သေချာပိုင်နိုင် ကိုယ်တော်
တိုင် သိမြင်တော်မူနိုင်ထသော။ **ဓမ္မ
သာမိကော။** သောင်းတိုက်သတ္တဝါ
ခေါင်းစိုက်ရာအစစ် ဓမ္မရာဇ်မှန်ကူ
သယံဇာတတရားမင်းလည်း ဖြစ်တော်မူ
ထသော။

ဗလူပေတော။ ကြီးကျယ်ခွန်အား
စွမ်းပကားနှင့် ပြည့်စုံလေငြား ဆယ်ပါး
သော အားတော်လည်း ရှိတော်မူထ
သော။ **ဗလဒဋ္ဌော။** မြင်းမိုရ်မေရ နှိုင်း
တုမမိ ဂုဏ်ရည်ထက်သန် မြဲမြံခိုင်ခံ့
တည်တံ့သော အားတော်လည်း နှံ့
တော်မူထသော။ **(ဗလဓရော။** ကိုယ်
တော်အင်အား ဆယ်ပါးကိုလည်း
ဆောင်တော်မူထသော။) **ဝရဒေါ။**
လတ်တလောလက်ငင်း ချက်ချင်း

ခဏ ချမ်းသာလိုက် ဆင်းရဲကင်း၍
လူမင်း၊ နတ်မင်း၊ ဗြဟ္မာမင်းတို့ထက်
ဆထက်လွန်ကျူး နိဗ္ဗာန်တည်းဟူ
သော ဆုထူးမြတ်ကို ပေးသနားတော်မူ
နိုင်ထသော။

ဗုဒ္ဓေါ။ ဒုက္ခ၊ သမုဒယ၊ နိရောဓနှင့်
မဂ္ဂတစ်ဖြာ လေးသစ္စာကို ဆရာမကူ
သယံဇာတတရားဖြင့် ဝိမြင်တော်မူနိုင်ထ
သော မြတ်စွာဘုရားသည်။ **မေ။** နိဗ္ဗာန်
ရောက်ရန် ရည်သန်အားထုတ် နှစ်ရပ်
အစုသာဖြစ်သော ဘုရားတပည့်တော်
အား။ **ဇယံ။** သိမ်စေမ၊ ထိန်းစေမ၊ ထွက်စေမ၊
ဝင်စေမတည်းဟူသော စမလေးဖြာ
အောင်ဆုရတနာ အောင်မင်္ဂလာ
အောင်ချမ်းသာကို။ (ဝရံ။ ကောင်းကျိုး
အစုစု မြတ်သောဆုကို။) **ဒေတု။**
ရာဟုလာ သားပမာထား၍ သနားငဲ့
ညှာ ပေးသနားတော်မူပါအရှင်ဘုရား။

ထိုဂါထာတော်မြတ်ကို ရသေ့ကြီး
ဘိုးတော်စီသည် ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်
ဒွင်။ ပုတီးစိပ်ခြင်း၊ လက်စွဲပြုရာတွင်
တစ်ခုအပါအဝင် ဖြစ်ခဲ့ခြင်းတို့ကြောင့်
သာသနာ့ရေးရာနှင့် လောကီကိစ္စ
အဝဝတို့တွင် သိဒ္ဓိအမျိုးမျိုး ပြီးစီး

အောင်မြင်ခဲ့ရသည်ဟု ဆိုပါသည်။
ဤဂါထာသည် လောကီသိဒ္ဓိလမ်း
တွင် သုံးသော အခြေခံစမကြီးဖြစ်ပြီး
လောကုတ္တရာကိစ္စများ၌လည်း အကျိုး
များသည်။ နေ့စဉ်ရွတ်ဖတ်၊ ပုတီးစိပ်၊
လက်စွဲပြုခြင်းတို့ဖြင့် ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ
ကျန်းမာချမ်းသာခြင်း၊ ရောဂါ၊ ကပ်
ရောဂါအပေါင်း ကင်းစင်ခြင်း၊ စိတ်လေ
လွင့်မှုကင်းစင်ခြင်း၊ ဦးခေါင်းမကြည်
လင်မှု မကင်းစင်ခြင်း၊ တွေဝေမှု ကင်း
စေခြင်း၊ လောင်မြိုက်နေသော မီးများမှ
ကင်းဝေးခြင်း၊ စိတ်အလိုဆန္ဒများ
ပြည့်စုံခြင်း။

အခေါက်တစ်ထောင်ရွတ်ပြီး ပုတီး
စိပ်ပါက အန္တရာယ်ကင်းခြင်း၊ စီးပွား
လာဘ်လာဘ တိုးတက်ခြင်း၊ ကြံသမျှ
အောင်၍ လုပ်သမျှကိစ္စ ပြီးစီးခြင်း၊
အကန့်အသတ် အတိုင်းအဆမရှိ
အသာဆုံး အမြတ်ဆုံးသော အကျိုးကို
ရရှိပြီး မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်အထိ အကျိုးရရှိ
နိုင်ကြောင်း သိရပေသည်။

နေနီလင်း (ကောလင်း)

စာမျက်နှာ (၂၀၀)မှ အဆက်
တို့ ကျေးဇူးတင်စကား ပြောပြီးသော
အခါ စာရေးသူက...
'နောက်နောင် ဒီလို ခေါင်းမူးခေါင်း
ကိုက်ဖြစ်ပေါ်ရင် ဒီအရဟံဂုဏ်တော်
စမပုံကို ရေးဆွဲပြီးသောက်ပါ'
ဟု ပြောဖြစ်ခဲ့ပါသည်။
အရဟံစမရေးဆွဲနည်း
ပထမဦးစွာ စာရွက်သန့်သန့်တွင်
"အ"ကို အရင်ရေးရမည်။ ပြီးလျှင်
"ရ"ကို ရေးပါ။ နောက်ပြီး "အ"နှင့်
"ရ"ကိုငုံပြီး "ဟ"ကိုရေး သေးသေး

တင်လိုက်။ အရဟံစမပုံပြီးပြီ။
ဒီဂုဏ်တော်နှင့် ခေါင်းမူးသူ
သက်စေ ဦးခေါင်းပေါ်တင်၍ ရွတ်မန်း။
ရေစိမ့်၍သောက်။ အနည်းငယ်
ဦးခေါင်းကို (စတီ)ပက်ဖျန်းပါ။

***
အံ
'ဒီစမပုံကို ကြေးပြား၊ ငွေပြားသန့်
သန့်တွင် ရေးဆွဲပြီး ကလေးသူငယ်များ
ကို ဆွဲပေးထားရင် ကလေးသူငယ်
ရောဂါ ပျောက်ပါတယ်။ မကောင်း

သော မိစ္ဆာတွေလဲ မကပ်ရောက်နိုင်
ဘူး'
ဟု ပြောပြီး ဦးမျိုးမြင့်အောင်တို့
ဇနီးမောင်နှံကို စမပုံ ရေးဆွဲနည်းကိုပါ
သင်ကြားပေးလိုက်ပါသည်။
စာရှုသူများလည်း အကြောင်းအရာ
ဖြစ်ပေါ်ပါက ယုံကြည်စွာ ရေးဆွဲပြီး
သုံးစွဲနိုင်ကြပါစေရန် စေတနာဖြင့်
ဖြစ်မှန်အကြောင်းအရာကို အခြေခံ၍
ရေးသားဖော်ပြအပ်ပါသည်။
**အနာသိလျှင် ဆေးရှိသည်။ အားလုံး
ကျန်းမာချမ်းသာကြပါစေ။**

ဗိုလ်မင်း (မင်းလှ)

***

အစွမ်းထက်သည့်

ဘုရားလေးဆူပဋ္ဌာန်း အင်းတော်ကြီး

- ၁။ ဟေတုပစ္စယော၊
- ၂။ အာရမ္မဏပစ္စယော၊
- ၃။ အဓိပတိပစ္စယော၊
- ၄။ အနန္တရပစ္စယော၊
- ၅။ သမနန္တရပစ္စယော၊
- ၆။ သဟဇာတပစ္စယော၊
- ၇။ အညမညပစ္စယော၊
- ၈။ နိဿယပစ္စယော၊
- ၉။ ဥပနိဿယပစ္စယော၊
- ၁၀။ ပုရေဇာတပစ္စယော၊
- ၁၁။ ပတ္တာဇာတပစ္စယော၊
- ၁၂။ အာသေဝနပစ္စယော၊
- ၁၃။ ကမ္မပစ္စယော၊
- ၁၄။ ဝိပါကပစ္စယော၊
- ၁၅။ အာဟာရပစ္စယော၊
- ၁၆။ ဣန္ဒြိယပစ္စယော၊
- ၁၇။ ဈာနပစ္စယော၊
- ၁၈။ မဂ္ဂပစ္စယော၊
- ၁၉။ သမ္ပယုတ္တပစ္စယော၊
- ၂၀။ ဝိပ္ပယုတ္တပစ္စယော၊
- ၂၁။ အတ္ထိပစ္စယော၊
- ၂၂။ နတ္ထိပစ္စယော၊
- ၂၃။ ဝိဂတပစ္စယော၊
- ၂၄။ အ၊ဝိဂတပစ္စယောတိ။

ဘုရားလေးဆူ ပဋ္ဌာန်းအင်းတော်ကို ပုံတွင် ပြထားသည့်အတိုင်း ရေးဆွဲပြီး အင်းကွက်ချပါ။ ဘုရားလေးဆူကို သတ်မှတ်ထားသော စက်ဝိုင်းကွက်

တွင် အစဉ်လိုက် ထည့်သွင်းရေးသားပါ။

ထို့နောက် အတွင်းပိုင်းအကွက်များ တွင် ၂၄ ပစ္စည်းကို ရွတ်ပြီး (၁)မှစ၍ အစဉ်လိုက် အကွက်မှန်စွာ (၂၄)အထိ ဂဏန်းရေးသွင်းပါ။

ထိုအင်းဆန်ရေးသွင်းရာတွင် ကတ္တူ စက္ကူပြား၊ ရွှေ၊ ငွေ၊ ခဲ၊ ဘော်၊ ကြေးပြား စသည့် မိမိတို့ ကြိုက်နှစ်သက်ရာ ဖြင့် အဆောင်အင်းကို စီမံနိုင်ပါသည်။

- အင်း၏ အကျိုးကျေးဇူးကား...
- ၁။ ရန်သူမျိုးငါးပါးတို့ဘေးမှ လုံခြုံ၏။
  - ၂။ မိစ္ဆာပယောဂဘေးတို့မှ ကင်းဝေး၏။
  - ၃။ ဆရာတစ်ဆူအဖြစ် ရှင်ရိုသေ

ရောဂါ ကျော်

- လူရှိသေ ခံရခြင်း။
- ၄။ သားရဲတိစ္ဆာန်တို့ဘေးမှလည်း ကင်းဝေး၏။
- ၅။ အစာရေစာ ရွှေငွေဥစ္စာပစ္စည်းနေ ဖြိုးကြွယ်ဝခြင်း။
- ၆။ အခြေအရံပေါများခြင်း။
- ၇။ ဘုရားလေးဆူ ကာရံထားသဖြင့် နတ်တို့ စောင့်ရှောက်ခြင်းကို ခံရ၏။
- အင်းကိုစီမံပြီး ဆောင်လိုသူသည်...**

- ❖ ပုဒ္ဓဘာသာဝင်တစ်ဦး ဖြစ်ရမည်။
- ❖ ကံ(၅)ပါးကို လုံခြုံသောသူ ဖြစ်ရမည်။
- ❖ မိဘဆရာသမားတို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို အမြဲနှလုံးသွင်းထားသူ ဖြစ်ရမည်။
- ❖ အင်းဆောင်မည့်သူသည် မိမိ၏ မွေးနေ့ နံနက် (၉)နာရီအချိန်တွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူတွင် သိဒ္ဓိတင်ရမည်။
- ❖ စိန်ဖူးတော်မှ စိန်ရောင် တဝင်းဝင်းဖြင့် ထိန်ဝင်းတောက်ပပြီး ရောင်ခြည်တော်လွှတ်သည့်အလား ပူးမြေရပါက အလွန်တန်ခိုးထက်မြက် အကျိုးထူးပေလိမ့်မည်။

❖ ဝိဇ္ဇာရှစ်သောင်းတို့နှင့် ထက်လူ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ မ၊ စခြင်းကိုလည်း ခံစား ရပါမည်။

❖ ဤအင်းကို ကိုင်ဆောင်သူသည် မြင့်သည်ထက် မြင့်အောင် စိတ်ထား ဖြူစင်စွာထားဖို့ လိုပါသည်။

❖ အဆောင်အင်းသည် ခရီးသွားသူ တို့အတွက် မိမိနှင့် တစ်ပါးတည်း ရှိနေရမည်။

ခရီးမသွားလိုသူတို့အတွက် မိမိအိမ် ရှိ ဘုရားကျောင်းဆောင်ပေါ်တွင် ဗုဒ္ဓ ရုပ်ပွားတော်အောက်တွင် ထားရှိရမည်။

လူအချို့က ဘုရားစင်ဟု ခေါ်ဆိုကြ ခြင်းကို အထက်ပုဂ္ဂိုလ်တို့က လက်မခံ ပါ။ ဘုရားဟူသည် ကျောင်းနှင့်သာ စံထိုက်ပါသည်။

စင်နှင့်ထားခြင်းမှာ နတ်များအတွက် သာလျှင် ဖြစ်သည်။ ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓ ဘာသာဝင် ဆရာတော်ကြီးများ၏ ဆိုမိန့် အမှာရှိခဲ့သည်မှာ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာဟူသော ရတနာသုံးပါးသာလျှင် ကိုးကွယ်ရာထိုက်၏။ နတ်များကို ကိုး ကွယ်ခြင်းထက် ပူဇော်ပသခြင်းသည် ဒါနမြောက်နိုင်သော်လည်း ရတနာသုံး ပါးနှင့် မိဘဆရာတို့ကို အစဉ်ဦးစိုက် ပူဇော်ရှိခိုးသူတို့လောက် ဒါနမမြောက် ပေ။

လူသားတို့အတွက် အနန္တောအနန္တ ငါးပါးသာလျှင် ဦးစိုက်ပူဇော်ရာ အမှန် ပင် ဖြစ်ပေသည်။ ဤအင်းအကြောင်း ၏ တန်ခိုးထက်ပုံ၊ ပြုလုပ်ပုံ ပြုလုပ် နည်းကို ဦးပဉ္စင်းကြီး ဦးကုမာရက ပြောပြသည်မှာ...

'ဒကာကြီး ဒီအင်းကို ဦးပဉ္စင်း အဆောင်အဖြစ် ကိုယ်နဲ့မကွာ ထားရှိ ပြီးကတည်းက ကျောင်းမှာ ဆွမ်းကွမ်း ကိစ္စ မပူပင်ရဘူး။ ဝတ္ထုငွေကြေး လျှာသူ တန်းသူလဲ ပေါများတယ်။

ဘုရားလေးဆူ ပဋ္ဌာန်းအင်းဆိုတော့ အလိုလို သိဒ္ဓိပြည့်နေတာပေါ့။ ဦးပဉ္စင်း ကိုယ်တွေ့ အင်းစီမံနေတဲ့အချိန်က အဖြစ်ကလေးကို ပြောပြဦးမယ်။ ထူးဆန်းတဲ့အကြောင်းကလေးပါ။

ဦးပဉ္စင်းမွေးနေ့ မနက်(၉)နာရီ အချိန်မှာ အင်းကို စီရင်တာပါ။ စီရင် တာကတော့ ငွေနန်းပြားကလေးနဲ့ပါ။ ဘုရားရှေ့မှာ ဦးပဉ္စင်း ၂၄ ပစ္စည်းရွတ်ပြီး အင်းကို စီရင်တယ်။

စီရင်တဲ့နေရာမှာ ပထမ အမွှေးတိုင် (၉)တိုင်ထွန်း၊ သောက်တော်ရေ (၉) ခွက် ကပ်ပြီး ပန်း(၉)ပွင့်ကို လှူတယ်။ လှူတဲ့ပန်းက ဂန္ဓမာပန်းဖြူပွင့်တွေပါ ဒကာကြီး။

ဦးပဉ္စင်း အလင်း ဖယောင်းတိုင်(၉) တိုင်ကို ဒုတိယအကြိမ်မှာ မီးပူဇော်နေ တုန်း ကြည့်လင်ပြတ်သားတဲ့အသံနဲ့ အမိန့်ပေးသံလိုလို ဦးပဉ္စင်း နောက် ကျောဘက်က ကြားလိုက်ရတယ်။

"အေး...ထွန်း...ရဲ့ထွန်း" လို့ ပြောပြီး အသံလဲ ပျောက်သွား တယ်။

ကျုပ်လဲ ဦးပဉ္စင်းတစ်ပါးပါးက နောက်တယ်လို့ ထင်ပြီး လှည့်တောင် မကြည့်ပါဘူး။ အင်းကိစ္စ စီမံနေတော့ အဖျက်အဆီး ပယောဂဆိုတာရှိတတ် တယ်လေ။

ဒါပေမယ့် တစ်ခုတော့ရှိတယ်။ ကျုပ် ကျောင်းက ဦးပဉ္စင်းတွေက ဆွမ်းခံကြ

ကြတယ်လေ။ ကျောင်းမှာဆို ကျုပ်နဲ့ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ကြီး (၁)ပါးလဲ ရှိကြတာပါ။

ဆရာတော်ကြီးကလဲ ကျုပ်နေတဲ့ သိမ်ကျောင်းကို မလာတတ်ပါဘူး။ ကျုပ်အထင်နဲ့ ပြောရရင်တော့ အထက် ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ကျုပ်အနားမှာ ရှိတယ်လို့ အဲဒီအချိန်မှာ ထင်လိုက်မိတယ်။

ကျုပ်က ခရီးခဏခဏ ထွက်တတ် တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုတော့ ဒီအဆောင် အင်းရှိမှု ဖြစ်မယ်လို့ ယုံကြည်ထားတယ်လေ။

ဂန္ဓိရပညာ၊ ဂန္ဓိရစာပေတွေ လိုက်စား နေတဲ့ ကျုပ်အဖို့ အထူးလိုအပ်တာ ပေါ့'

ဟု ဦးပဉ္စင်းကြီးဦးကုမာရက ဘဝင် မမြင့် အကြားမပိုတ် သူကိုယ်သူ နှိမ်ရ၍ ပြောခြင်းမှာ အလွန်အဖိုးတန်သော စကားတစ်ခွန်းဟု စာရေးသူ ထင်မှတ် မိလေသည်။

ဦးပဉ္စင်းဦးကုမာရ၏ ကိုယ်တွေ့ အဆောင် "ဘုရားလေးဆူ ပဋ္ဌာန်း အင်းတော်ကြီး"ကို စာရေးသူသည် ဦးပဉ္စင်းပြောပြသည့်အတိုင်း ကူးယူရေး သားပြီး အင်းဝါသနာရှင်များအတွက် စေတနာမေတ္တာများစွာဖြင့် ရေးသား ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။ (ဗားမဲ့အင်းတော် တန်ခိုးကျော်သည့် အင်းဟုလည်း ခေါ်ဆိုကြပါသည်။)

ရောမြေ ကျော်ဝေ

www.burmeseclassic.com

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလထုတ်၊ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း တ(၂၆၄) ၌ "သိဒ္ဓိမြောက်တဲ့ဆေး သိသူများမှ ဖော်ပြပေးစေချင်" ဆိုသည့် ခေါင်းစဉ်ဖြင့် စာရေးသူ 'လက်ပံနီ' ရေးသော သိဒ္ဓိဝင်ဆေးတောင့်နှင့် ပတ်သက်သည့် ဆေးအကြောင်းကို စာရေးသူမှ လေ့လာသိရှိသမျှ မေတ္တာစေတနာဖြင့် တူမျှနိုင်သည်ဟု ထင်သည့် နည်းလေးများထဲမှ စိစစ်ရွေးချယ်၍ ရေးသားတင်ပြခဲ့ပါသည်။

စာရေးသူ ပြန်လည်တင်ပြသည့် ဆောင်းပါးလေးကို ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ အမှတ်(၃၂၂)၊ မေလထုတ် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းကြီး၌ ဖော်ပြပါရှိခဲ့ပါ၏။

စာရေးသူ တင်ပြရေးသားခဲ့သော သိဒ္ဓိမြောက်တဲ့ဆေး ဆောင်းပါးပါ ဆေးနည်း၌ ကာလကဏ္ဍီနှင့်ကတိုးဆေးမည်နှစ်မျိုး ပါရှိခဲ့ပါသည်။

ဆေးနည်းအပြည့်အစုံမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။

သျှိုလုံးပါးနှင့် ဒာရာဒားလုံးကို
ဒေအင်မြင်စေနိုင်သော
သိဒ္ဓိဝင်ဆေးဖော်စပ်နည်း

- ၁။ သရဖီဝတ်ဆံ
- ၂။ ကံကော်ဝတ်ဆံ
- ၃။ ကြာမျိုးငါးပါးဝတ်ဆံ
- ၄။ အကျော်
- ၅။ ကံကုမံ
- ၆။ မြတ်လေးပွင့်
- ၇။ နံသာဖြူ
- ၈။ ကရမက်
- ၉။ ကန့်ပလူ
- ၁၀။ ကတိုး
- ၁၁။ နန္ဒင်နက်
- ၁၂။ ကာလကဏ္ဍီ

၂၀၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သိဒ္ဓိမြောက်တဲ့ဆေး ဆောင်းပါးပါ ဆေးနည်းမှ

ကာလကဏ္ဍီနှင့်ကတိုး

စားရွှေ(ဖီးကုန်း)

- ယင်း(၁၂)မျိုးကို...
- ၁။ တနင်္ဂနွေဆန်းသောလ၌ သရဖီဝတ်ဆံကိုယူ၊
- ၂။ တနင်္လာဆန်းသောလ၌ ကံကော်ဝတ်ဆံနှင့် ကြာမျိုးငါးပါးဝတ်ဆံကိုယူ၊
- ၃။ အင်္ဂါဆန်းသောလ၌ အကျော်နှင့် ကံကုမံကိုယူ၊
- ၄။ ဗုဒ္ဓဟူးဆန်းသောလ၌ မြတ်လေးပွင့်ကိုယူ၊
- ၅။ ကြာသပတေးဆန်းသော လ၌ နံသာဖြူနှင့် နန္ဒင်နက်ကိုယူ၊
- ၆။ သောကြာဆန်းသော လ၌ ကရမက်နှင့် ကတိုးကိုယူ၊
- ၇။ စနေဆန်းသောလ၌ ကန့်ပလူနှင့် ကာလကဏ္ဍီကိုယူ...

ဟူ၍ လေ့လာ တွေ့ရှိခဲ့သည့် အတိုင်း သိဒ္ဓိဝင်ဆေးတောင့် ဖော်စပ်ပုံ ပထမဆင့်၌ ဆေးစုရန် ပါရှိခဲ့ပါသည်။

သို့သော် စာရေးသူ၏ အားနည်းချက်ကြောင့် ကတိုးနှင့် ကာလကဏ္ဍီကို ဖော်ပြရာ၌ မပြည့်မစုံ ဖြစ်ခဲ့ရသဖြင့် စာရှုသူများမှ ထင်သာမြင်သာ ရှိပါရန်နှင့် ဆုံးဖြတ်နိုင်ပါရန် ဆေးနည်းတွင် ပါရှိသော ကတိုးနှင့် ကာလကဏ္ဍီတို့ကို ထပ်မံတင်ပြလိုက်ပါသည်။

စာရေးသူ တင်ပြခဲ့သော သိဒ္ဓိမြောက်သည့်ဆေး ဆောင်းပါးပါ ဆေးနည်း၌ အားလုံးမှာ ရုက္ခပစ္စည်းများသာ ဖြစ်ပါသည်။ သစ်ပင်တို့၏ အသီး၊ အပွင့်၊ အနှစ်၊ ဥတို့ ဖြစ်ပါသည်။

ပထမဦးစွာ ကတိုးကို တင်ပြပါမည်။

ကတိုးမှာ အသားကတိုး၊ သစ်ကတိုးဟူ၍ နှစ်မျိုးရှိပါသည်။ အသားကတိုးဆိုသည်မှာ ကတိုးကောင်တို့၏ ခန္ဓာကိုယ်အတွင်း အိပ်လိုက် တည်ရှိနေသော ကတိုးကို ဆိုလိုပါသည်။ သစ်ကတိုးဆိုသည်မှာ သစ်ပင်မှ ဖြစ်သော ကတိုးကို ဆိုလိုခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ကတိုးကြောင်သို့မှာ ဤဆေးနည်း၌ အကျုံးမဝင်၍ မတင်ပြတော့ပါ။

ယခု ဤဆေးနည်းပါ ကတိုးမှာ နေ့အလိုက်စုသော ဆေး၌ သောကြာဆန်းသောလ၌ ကရမက်နှင့် ကတိုးကို ယူဟူ၍ ကရမက်နှင့်တွဲ ပါရှိသည့် အတွက် သစ်ပင်မှဖြစ်သော ကတိုးကိုသာ ဆိုလိုပါသည်။ အတိုး၏ လက်ရေးမူ၌လည်း ထိုသို့ပင် ရေးသားဖွင့်ဆိုခဲ့ပါ၏။

သစ်ကတိုးတွင်လည်း...

၁။ သစ်ကတိုး

၂။ သက်ရင်ကတိုး

၃။ တွင်းနက်ကတိုး

ဟူ၍ သုံးမျိုးရှိပြီး ဤနေရာ၌ အတိုးက မည်သည့် ကတိုးပင်ဖြစ်စေ ဤဆေးဖော်စပ်ရာ၌ အားလုံး အကျုံးဝင်သည်ဟု အဆိုရှိခဲ့ပါသည်။ သို့သော် သစ်ကတိုး ရခဲ့ပါမူ ပိုမိုကောင်းမွန်ကြောင်းလည်း မှတ်ချက်ပြု ရေးသားခဲ့ပါသည်။

ဒုတိယ ကာလကဏ္ဍကို ဆက်လက် တင်ပြပါမည်။

ကာလကဏ္ဍဆိုသည်မှာ ဂမုန်းပေါင်း(၁၀၀၀)ပါ ဂမုန်းတစ်မျိုး၏ အမည် ဖြစ်ပါသည်။

ထို ကာလကဏ္ဍဂမုန်း၌လည်း...

၁။ လူကာလကဏ္ဍ

၂။ ဆင်ကာလကဏ္ဍ

၃။ မြင်းကာလကဏ္ဍ

ဟူ၍ (၃)မျိုး ရှိပြန်ပါသည်။

၁။ **ဂမုန်း လူကာလကဏ္ဍသည်** အရွက်မှာ ကြက်သွန်ဖြူရွက်ကဲ့သို့ ရှိပြီး ခေါင်းတွင် လှံရာကဲ့သို့ ကြက်ခြေအရာ ရှိသည်ဟု ဆိုပါသည်။

၂။ **ဂမုန်း ဆင်ကာလကဏ္ဍသည်** ကား ဆေးတစ်လုံးရွက်ကဲ့သို့ အရွက် နီမြန်းပြီး အရွက်ကြောမှာ စိမ်း၍ ခေါင်းက ဖားကဲ့သို့ရှိကာ အတက်က သရက်ကင်းနှင့်တူသည်ဟု ဆိုပါသည်။

၃။ **ဂမုန်း မြင်းကာလကဏ္ဍသည်** ကား အရိုး အရွက် အကြော နီမြန်း၍ တစ်ဖက်က စိမ်း၏။ တစ်ဖက်က သရက်ကင်းနှင့် သဏ္ဍာန်တူ၏။

ဤဂမုန်းမျိုးတို့သည်ကား အန်ကြေး)ကိုလည်း ဖြူစေ၏။ ရာဇ

က္ကတ္တိ၊ သဗ္ဗသျှိ ကောင်း၏ဟု ဆိုပါသည်။ သင်းယုံသော အမွှေးကိုလည်း ဆောင်ကြောင်း ပြခဲ့ပါသည်။

သို့ကြောင့် သျှိသုံးပါးသိဒ္ဓိဝင်ဆေးကြီး ဖော်စပ်ရာ၌ အားလုံး ဖော်စပ်နိုင်ကြောင်း၊ ထိုဂမုန်းသုံးပါးလုံး အကျုံးဝင်ကြောင်း အတိုး၏မူ၌ တွေ့ရသည်အတိုင်း ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ မေလထုတ်၊ အမှတ်(၃၂၂) နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာ (၂၂၁)ပါ “သိဒ္ဓိမြောက်တဲ့ဆေး သိသူများမှ ဖော်ပြပေးစေချင်” ဆောင်းပါးပါ ကတိုးနှင့် ကာလကဏ္ဍ အကြောင်းကို ဖြည့်စွက်၍ ရှာဖွေတင်ပြလိုက်ပါသည်။

မှတ်ချက် ။ ။ ထိုဆေးကို ပထမဆင့်၊ ဒုတိယဆင့် စုံလင်စွာ စုဆောင်းပြီးသည့်နှင့် တန်ဆောင်းမုန်းလပြည့်ညကြယ်၊ လ၊ နက္ခတ်စာရာ စုံသည်ကာလ၌ ကျောက်ပျဉ်၌ ထိုနေ့၏ နံပေါ်အင်းကို ရေးကာ မန္တန်ရွတ်ဆို၍ ဆေးကြိတ်ရမည်ဟု အတိုး၏ လက်ရေးမူပါအတိုင်း ရေးသားတင်ပြခဲ့သော်လည်း နံပေါ်အင်းကို မသိပါ။

ရိုးသားစွာ ဝန်ခံရပါလျှင် စာ၌ တွေ့ရှိသည့်အတိုင်း ဆေးနည်းကို ပညာဒါန ပြုလို၍ ရေးသားခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ သို့အတွက် **အင်းနှင့် ပတ်သက်၍ တတ်သိပညာရှင်များမှ** ဤ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှပင် ပြန်လည် ဖော်ပြပေးပါရန် မေတ္တာရပ်ခံပန်ကြားအပ်ပါသည်။

ဤဆေးကို ကြိတ်စဉ်၊ သွေးစဉ်၌ အအေးဓာတ်ဖြစ်သော ရေနှင့်သာ ကြိတ်ရ၊ သွေးရမည် ဖြစ်ပါ၏။

အားလုံး လိုအပ်ဆန္ဒ အပေါင်းနှင့် ဖြည့်ကြပါစေ။

အေးရွှေ (ဝိကုန်း)

စာမျက်နှာ (၂၀၈)မှ အဆက်

ဘုန်းတော်ကြီးများကို တစ်နှစ်တစ်ခါ ဆေးလှူဒါန်းပါသည်။

‘ဆေးနည်းစာတော့ မသက်ပါဟူး၊ နှင်းခါး (၀၀) ကျပ်သာ၊ ဆင်တံ့မန္တယ် (၁၀) ကျပ်သာ၊ တောင်မုန်းခေါက် (၁၀) ကျပ်သာ၊ နွားပြေရင်း (၃) ကျပ်သာ၊ ဆားလှော်(၃) ကျပ်သာတို့ ဖြစ်ပါတယ်။

ဆေးဖော်နည်းကတော့ နှင်းခါး၊ ဆင်တံ့မန္တယ်၊ တောင်မုန်းခေါက်တို့ကို စဉ်းပြီး နေပူလှန်းထားရပါတယ်။ နွားပြေရင်းကိုလဲ နေပူလှန်းထားရင် ကောင်းပါတယ်။ ခြောက်ရင်တော့ သံဆုံ သန်သန်ကလေးထဲမှာထောင်၊ နောက်ဆုံးမှ ဆားလှော်ကို ထည့်ရပါတယ်။

ပြီးရင်တော့ အလုံးကလေးတွေ လုံးထားပြီး ပထမနေ့မှာ (၅)လုံး၊ ဒုတိယနေ့မှာ(၅)လုံး၊ တတိယနေ့မှာ (၅)လုံး ပျားရည်ဖွန်းဝက်လောက်နဲ့ ရောပြီး သောက်ပါ။

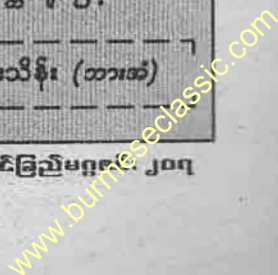
ခြေလက်တွေ ထုံကျဉ်နေရင်တော့ (တစ်လ)လောက်သောက်ရင် လေငန်းသွေးကြောပိတ်တဲ့ရောဂါ သက်သာပျောက်ကင်းပါတယ်။

ဟု ဦးစံဝင်းမှ စာရေးသူအား ပြောပြပါသည်။

မည်သည့်ရောဂါ ဝေဒနာမဆိုဖြစ်ပြီး မှ ကုသခြင်းထက် ကြိုတင်ကာကွယ်ခြင်းက ပို၍ထိရောက်မှုရှိပါသည်။ သို့ပါ၍ စာဖတ်သူ သုတေသီများ ဖတ်ရှုလေ့လာသုံးစွဲနိုင်ရန် တင်ပြအပ်ပါသည်။

အနန္တပေတ္တာများဖြင့်...

သန်းထွန်းသိန်း (တာအံ)

သနားထွန်းသိန်း
(စာအုပ်)

ရွေးချေထိန်းသိမ်း

လေငန်းအကြော်ပွင့် ဆေးနည်း

လေငန်းရောဂါ ဖြစ်လာလျှင် သွေးကြောလေကြောများ ပိတ်၍ လူ့ခန္ဓာကိုယ် ခြေ၊ လက်တို့ လှုပ်ရှား၍ မရနိုင်တော့ဘဲ အိပ်ရာထဲတွင် လုံးနေရတတ်ပါသည်။

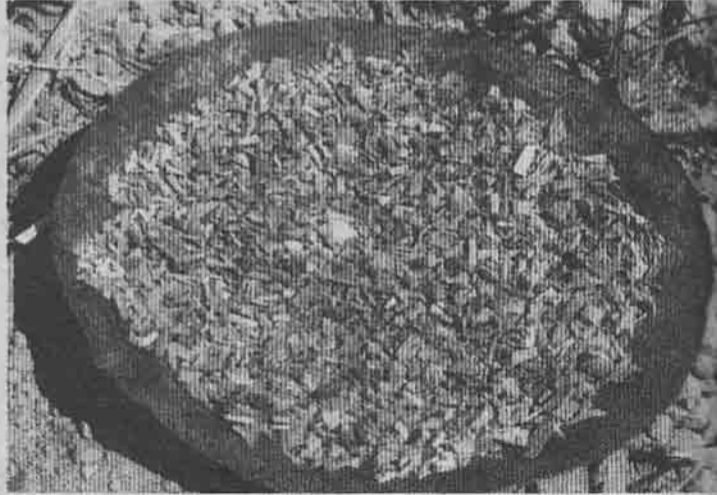
ထိုလေငန်းရောဂါကို စာရေးသူ ကိုယ်တိုင်လည်း ခံစားလာခဲ့ဖူးသည်။ ရောဂါဖြစ်နေစဉ်အတွင်း အိပ်ရာထဲတွင် လဲနေပြီး စကားပြော၍မရ၊ စိတ်ကသာ လှုပ်ရှားနိုင်သည်။ ခြေ၊ လက်တို့က လှုပ်ရှား၍မရ လူ့အဖြစ်ရှုံးကာ စိတ်အား အလွန်ငယ်စရာကောင်းလှပါသည်။

ထိုလေငန်းရောဂါကို ခန္ဓာကိုယ်တွင်း မဝင်ရောက်လာနိုင်အောင် သဘာဝ တိုင်းရင်းဆေးဖြိုးတို့များဖြင့် ကာကွယ်နိုင်ပါသည်။

လေငန်းရောဂါ စတင် ဖြစ်လာပါက စာလည်း တစ်မျိုးထူးခြားလှပါသည်။ ရောဂါဖြစ်လာတော့မည်ဆိုပါက စားပြီးလျှင် အိပ်ချင်လာသည်။ ခြေလက်တို့ နာကျင်ကိုက်ခဲတတ်သည်။ ဦးခေါင်း၊ မူးဝေတတ်သည့် အရိပ်လက္ခဏာများ ဖြစ်ပေါ်လာပြီး သွေးကြောလေကြောများ ပိတ်ကာ သတိမေ့လျော့တတ်ပါသည်။

စာရေးသူသည် အထက်ဖော်ပြပါ လေငန်းရောဂါကို လွန်ခဲ့သော (၁၅)နှစ်ခန့်က ဖြစ်ခဲ့သည်။ ထိုရောဂါ မဖြစ်ရအောင် ကာကွယ်နိုင်သည်။ ကာကွယ်နိုင်သည့်ဆေးများလည်း ရှိသည်။

ထိုဆေးနည်းများ ရရှိနိုင်ရန် သထုံမြို့၊ ကျိုက်ကွက်ကျေးရွာ နန်းတောင်းလေးရပ်ကွက်နေ ဦးစံတင်၊ ဒေါ်စော

• လေငန်းအကြော်ပွင့်ဆေးမည်များကို ဤသို့ ဖန်တီး ထည့်၍ ဖုန်းလှုပ်ရသည်
• လေငန်းရောဂါဆေးမည် ဖတ်ပြုနေသော ဦးစံတင်နှင့် ဒေါ်စောညွန့်

ညွန့်တို့ထံ လေငန်းရောဂါ ကာကွယ်နည်း ဆေးအညွှန်းများ သွားရောက်ယူကာ ဖော်ပြအပ်ပါသည်။
ဆေးနည်းပေးသော ဦးစံတင်ဇနီး

ဒေါ်စောညွန့်တို့မှာ ဆေးကုစားသောတော့ မဟုတ်ပါ။ ဘိုးစဉ်ဘောင်ခေတ်က ရရှိထားသော ဆေးနည်းကလေးသာဖြစ်ပါသည်။ ထိုဆေးကလေးဖြင့်

၂၀၀၈ နှစ်ဥပြုရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

စာလှူကုန် (၂၀၀၇) ခု

www.burmeseclassic.com

မြစ်သာရွာကြီးမှ

အဘိုးအရာကြီး

ဦးတို့ကိစ္စ (၂)

၆၀၀ နိမ့်

ယခင်လမှ အဆက်

ထိုနှစ်ဦး၏ ကူညီစောင့်မမှုများကြောင့်လည်း သူ ယခုကဲ့သို့ ထွက်ရပ်စခန်း မြန်းခဲ့ရကြောင်း၊ ထိုသူနှစ်ဦးကို ပြန်လည် စောင့်ရှောက်ရမည့် တာဝန်

သူမှာရှိကြောင်း၊ ထိုသူနှစ်ဦးမှာ တစ်ဦးက ယခုခေါ်လာသည့် မြစ်သာရွာမှ မောင်တိုက်စံဖြစ်ပြီး ကျန်တစ်ယောက်ကတော့ ကျောင်းဝလေးရွာမှ မောင်ညွန့်စိန်ဖြစ်ကြောင်း ရှင်းပြလေ၏။

မှတ်ချက် ။ ။ ကျောင်းရွာလေးရွာမှ မောင်ညွန့်စိန်အကြောင်းကိုမူ အမှတ်(၃၀၈)၊ စာ (၂၉၉) ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ မတ်လထုတ် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း၌ "တာပွန်တိုက်နယ် ကျောင်းဝလေးရွာမှ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၀၉

၏ ကျင့်စဉ်နှင့် ဘဝဖြစ်ရပ်ဆန်း' ဟူသော အမည်ဖြင့် ဖော်ပြခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။

ထိုသို့ ရှင်းပြပြီးနှင့် မောင်တိုက်စိ ကို...

'ငါ့သားက ပါရမီရှိပြီးသားပဲ။ ဒီနေ့ ဒီအချိန်ကစပြီးအဘငါ့သားကိုလောက ကြီးမှာ "ကဝိ" တစ်ဆူဖြစ်ပြီး အဘ လိုပဲဖြစ်အောင်၊ အဘနဲ့ အတူနေနိုင် အောင် ပညာတွေ့သင်ကြားပေးမယ်' ဟု ဆိုကာ ဓာတ်အတတ်၊ ဆေး အတတ်၊ နက္ခတ်အတတ်၊ အင်း အတတ် စသော ခက်ခဲနက်နဲသည့် ဂန္ထိရအတတ်တို့ကို စတင် သင်ကြား ပေးလေ၏။

မောင်တိုက်စိလေးကလည်း တိုင်း ရက်သည်ပဟူလာ မိုးရွာသည်နှင့် အဆင်သင့် ဆိုသလို သူဝါသနာပါရာ၊ သူ လေ့လာလိုက်စားလိုသော ပညာ ရပ်များ ဖြစ်သဖြင့် အားကြီးမာန်တက် သင်ယူလေသည်။

ဤလိုနှင့် ညနေဆည်းဆာ ရောက် လာသည်။ နေကို ကြည့်လိုက်တော့ နေဝင်တော့မည်မို့ မောင်တိုက်စိ သူ လွှတ်ခဲ့သည့် ကျွဲတွေ၊ နွားတွေသွင်း ချိန်ဖြစ်ကြောင်း သတိထားလိုက်မိ၏။ သို့ကြောင့် ဝတ်ဖြူဝတ်အဘအား အများ ခေါ်သလိုပင်...

'ဘ နေဝင်တော့မယ် ကျွန်တော် ကျွဲတွေ၊ နွားတွေ သွင်းချဉ်းမယ်' ဟု ပြောလိုက်သည်။ ထိုအခါ ဝတ်ဖြူဝတ်အဘက...

'အေး အေး ပြန်ဦး၊ နောက်နေ့တွေ လဲ သားကို လာခေါ်မယ်။ သား ဝိဇ္ဇာ ရေအတတ်တွေ ပေါက်မြောက်အောင် သင်ရပေမယ်'

ဟု ဆိုလေ၏။ တကယ် ပြန်ရမည်ဆိုတော့

၂၁၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

မောင်တိုက်စိ ဘယ်အရပ်ပြန်ရမှန်း မသိ၊ ဘယ်လို ပြန်ရမှန်းမသိနှင့် စိတ် ညစ်သွား၏။ သူ လာခဲ့ရသည့် ခရီးက ခက်ခက်ခဲခဲ မဟုတ်လား။ သို့ကြောင့် မောင်တိုက်စိ ခေါင်းကို တပျင်းပျင်း စုံကုတ်နေမိ၏။

'ဘာလဲ ငါ့သား ဘယ်ပြန်ရမှန်း၊ ဘယ်လို ပြန်ရမှန်းမသိလို့ စိတ်ညစ် နေလား။ မညစ်ပါနဲ့ကွာ၊ အဘ ရှိပါ တယ်'

ဝတ်ဖြူဝတ်အဘက ပြောပြောဆို ဆို မောင်တိုက်စိအနား လျှောက်လာ ကာ...

'ကဲ ကဲ ငါ့သား သားရဲ့ ရွာလေးကို အာရုံပြုလိုက်'

ဟု ဆိုလိုက်လေသည်။ မောင်တိုက်စိ ရွာလေးနှင့် သူပုတီးစိပ်ရာ သစ်ပင်ကြီး နှင့် တောင်ပို့ကြီးကို အာရုံပြုလိုက်စဉ် ပင် အံ့ဩဖွယ်ရာ ထိုတောင်ပို့ကြီးသို့ သူ ချက်ချင်းပြန်ရောက်ခဲ့လေ၏။

ထိုစဉ် မောင်တိုက်စိလည်း အိပ်ရာမှ နိုးလာသူတစ်ယောက်လိုဖြစ်သွားသည်။ သူ့အဖြစ်တွေ၊ သူ့တွေ့ကြုံခဲ့ရတာတွေ အားလုံးကိုလည်း ပြန်စဉ်းစားကြည့်နေ မိသည်။ အိပ်မက်လား၊ တကယ်အဖြစ် လားဆိုသည်ကိုလည်း သူ မစဉ်းစား တတ်အောင် ဖြစ်သွားသည်။

* * *

ဤလိုနှင့် ရက်ကလေးတွေ ကြာ မှန်းမသိ ကြာလာသည်။ သူ့အဖြစ်တွေ

ကိုလည်း သူယုံရခက်ခက်၊ မယုံရ ခက်ခက် ဖြစ်နေသည်။ သူ့အဖြစ်က ယခင်ရက်ကလိုပင် အားကောင်း မောင်းသန်လူကြီးက နေ့စဉ် ကျားကြီး ဦးပြီးလာခေါ်သည်။ ပင်လယ်ကမ်းခြေ လိုက်ပို့သည်။ ကမ်းခြေ၌ လောင်းလှေ လေးနှင့် လှေလော်သားနှစ်ယောက် က လာကြိုသည်။ မျက်စိတစ်မှိတ် အတွင်း ပင်လယ်ကြီး၏ တစ်ဖက်ကမ်း ရောက်သည်။

သူ့ရောက်သည်နှင့် ကျောက်ဆောင် ကြီးပေါ်ထိုင်၍ သူ့ကို ကြိုနေသူ ပိန်ပိန် ပါးပါး လူကြီးတစ်ဦးက ဝတ်ဖြူဝတ် အဘဆီ ခေါ်ခဲ့၏။ အဘက သူနှင့်တွေ့ သည်နှင့် ဝိဇ္ဇာရေအတတ်တွေကို သင်ပေးသည်။ ညနေ ကျွဲတွေ၊ နွားတွေ သွင်းချိန်တွင် သူ ကျွဲ၊ နွားကျောင်းရာ အရပ် အာရုံပြုလိုက်သည်နှင့် ပြန်ရောက် သည်။ ထိုစဉ် အိပ်မက် မက်သလို ခံစားရ၏။

တကယ်တော့ သူ့အဖြစ်တွေက အိပ်မက်တွေလိုလို၊ တကယ်လိုလို ယုံရခက်ခက်၊ မယုံရခက်ခက် ဒါပေ မယ့် အဘ သင်ပေးသည့် ဝိဇ္ဇာရေ အတတ်တွေကိုတော့ သူ တကယ် တတ်လာ၏။

သို့ကြောင့် သူတတ်လာသည့် ပညာ များကို တကယ်ဟုတ်၊ မဟုတ် စမ်း သပ်ကြည့်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်လေ သည်။ ထိုသို့ ဆုံးဖြတ်ပြီးသည့်အတိုင်း လည်း တစ်ခုချင်း၊ တစ်စုံချင်း သူ့ ပညာများကို စမ်းသပ်ခဲ့လေ၏။

ဥပမာ နေသာချိန် မိုးကိုအုံ့စေခြင်း၊ မိုးကိုရွာစေခြင်း၊ မိုးရွာနေစဉ် ချက်ချင်း နေသာစေခြင်း၊ မှောင်သည့်အချိန် မှောင် လင်းစေခြင်း၊ လင်းသည့်အချိန် မှောင် စေခြင်း၊ မြစ်ထဲ၌ ရေပေါ် တင်ပျဉ်စေ ၍ လိုရာအရပ်သွားခြင်း၊ မြွေသတ္တဝါ

များကို ခေါ်ခြင်း၊ ပြန်စေခြင်း၊ မကျန်းမာသူ လူနာများကို(သေမည်ဟု ထင်ရသူများကိုပင်) ဆေးဝါးကုသ၍ ပျောက်ကင်းချမ်းသာစေခြင်း စသည် တို့အပြင် လူတစ်ယောက်ကို မနက်ဖြန် (အနာဂတ်)ကာလ ဘာဖြစ်မည်ကို အတပ်ဟောပြောခြင်းတို့ ဖြစ်လေသည်။

မောင်တိုက်စီ ပြုလုပ်သမျှ အောင်မြင်၍ မောင်တိုက်စီ ပြောသမျှလည်း အားလုံးမှန်ကန်သဖြင့် ငယ်စဉ်ကပင် သင်းနေသော မောင်တိုက်စီ၏ ဂုဏ်သတင်းမှာ တစ်မဟုတ်ချင်း ပိုမိုကျော်စောခြင်း ဖြစ်သွားလေတော့၏။

ပတ်ဝန်းကျင်၌ မောင်တိုက်စီ၏ ဂုဏ်သတင်းက အုတ်အော်သောင်းတင်း ဖြစ်နေပေ၏။ သို့ကြောင့် မောင်တိုက်စီ၏အိမ်၌ အနာဂတ်အတွက် သိလို၍ လာရောက်မေးမြန်းသူများ ဆေးဝါးကုသသူများနှင့် တိုးမပေါက်အောင် ရှိလေသည်။ သို့ကြောင့်ပင် မောင်တိုက်စီဘဝမှ ဆရာကြီးဘဝသို့ ချက်ချင်း ရောက်ခဲ့လေ၏။

မောင်တိုက်စီကလည်း ပရအကျိုး သယ်ပိုးဆောင်ရွက်ရင်း တစ်ဖက်ကလည်း အတ္တအကျိုးအတွက် ပုတီးစိပ်ခြင်း၊ မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်း၊ တရားထိုင်ခြင်း၊ အာယုဗေဒ ရသာယန ဆေးများ စီမံဖော်စပ်ပို့ဝဲခြင်း၊ အင်းကစားခြင်း၊ အဂိုဏ်ကစားခြင်း စသည့် အလုပ်များကို အချိန်မှန်မှန် ပြုလုပ်ခဲ့ပေ၏။ သူ့လုပ်ငန်းကိုလည်း အပျက်မခံခဲ့ပေ။

သို့သော် အချို့က မောင်တိုက်စီကို မယုံကြည်ကြချေ။ မောင်တိုက်စီ၏ ဂုဏ်ပုဒ်တို့ကိုလည်း အမျိုးမျိုးပြစ်တင်ဝေဖန် ရှုတ်ချကြလေသည်။ မောင်တိုက်စီကမူ လုံးဝ ဂရုမထားဘဲ

သူ့လုပ်ရမည့် လုပ်ငန်းတို့ကိုသာ အစဉ်တစိုက် လုပ်ခဲ့သည်။ မည်သူ့အပေါ်မှလည်း မေတ္တာမပျက်ခဲ့။

တစ်နေ့တွင် သူ့ကို မယုံကြည်ဘဲ မနာလိုဝန်တို့ဖြစ်နေသူတစ်စု ရောက်လာသည်။

* * *

‘ဆရာရယ် ကျွန်တော်ညီလေး ပါးစပ်ထဲ(ပါးစောင်)မှာ အကျိတ်ဖုကြီး ဖြစ်နေလို့ ဆရာ့ဆီ ကုရအောင် လာခဲ့တာပါ။ ဆရာ့ကို အားကိုးပါတယ်’

တစ်ယောက်က သူနှင့်အတူ ပါလာသည့် ပါးစောင်တွင် အဖုကြီးနှင့်လူငယ်တစ်ယောက်ကို ပြ၍ ပြောလိုက်သည်။ ထိုအချိန်က မောင်တိုက်စီအိမ်၌ လူစုံနေသဖြင့် လူအများလည်း ထိုပါးစောင်မှ အဖုကြီးနှင့် လူငယ်နှင့် ရောက်လာကြသော လူတစ်စုကို မောင်တိုက်စီ မည်သို့ ကုပေးမည်ကို သိလိုကြသဖြင့် ဝိုင်းအုံကြည့်နေကြ၏။

‘ဒါက ကိစ္စမရှိပါဘူး။ ဒီကနေပြန်သွားလို့ လမ်းရောက်ရင် ထွေးထုတ်လိုက် ပျောက်သွားမှာပါ’

မောင်တိုက်စီက ပြုံးရွှင်စွာနှင့် ထိုလူတစ်စုကို ပြောလိုက်သည်။

‘ဟာ ဆရာကလဲ အဲဒီလို ထွေးထုတ်ရုံနဲ့ ပျောက်ဖို့ဆို ဆရာ့ဆီ ဘယ်လာပါ့မလဲ နောက်ပြီး အနာလေး ဘာလေးလဲ ဘာနာဆိုတာ ပြောပြပါဦးတော့’

‘အဲဒီအနာက ကိစ္စမရှိပါဘူးဗျာ’ မောင်တိုက်စီက ထပ်ပြောလိုက်သည်။

‘ဒါဆို ဘာက ကိစ္စရှိသလဲ၊ အနာထက် ဘာကိစ္စက ပိုအရေးကြီးလို့လဲ’

‘ခင်ဗျားတို့က ချောင်းတစ်တန်း၊ မြောင်းတစ်တန်း လာခဲ့ကြရတာ၊ နောက် နာရီဝက်လောက်ကြာရင် ခင်ဗျားတို့ ဖြတ်လာခဲ့တဲ့ ချောင်းတွေ မြောင်းတွေ မိုးကြီး အကြီးအကျယ်ရွာပြီး ရေလျှံလိမ့်မယ်။ အချိန်မရဘူး ခုပြန်ကြာ နောက်မှဆို လှေငှားပြန်နေရဦးမယ်’

မောင်တိုက်စီ၏ စကားအဆုံး၌ ထိုလူတစ်စုက...

‘ဟာ အခုလို နွေခေါင်ခေါင်ကြီးများ ချောင်းတွေ မြောင်းတွေ လျှံအောင် မိုးရွာမယ်၊ ရေကြီးမယ်ဆိုလား ဒါဆိုလဲ ရွာစမ်းပါစေဗျာ’

ဟု မယုံမကြည်နှင့် ခပ်ရွံ့ရွံ့ပြောကာ သဘောကျစွာ ဟားတိုက်ရယ်ကြလေသည်။ လက်ခုပ်လက်ဝါးတီး၍လည်း လှောင်ကြလေသည်။

‘ဟား ဟား ဟား ဟား ဟား ဟား ဟား ဟား’

ထိုသူတို့တစ်စု၏ ရယ်မောသံက ကျန်ပရိသတ်များကိုပါ လွှမ်းမိုးသွားသည်။ သူတို့က ရယ်မောရုံမကဘဲ နွေခေါင်ခေါင်ကြီးများ ရေလျှံအောင် မိုးရွာမယ်ဆိုလို့ဟုလည်း မကျေမနပ်နှင့် အထင်သေး အမြင်သေး ပြောကြလေသည်။

မောင်တိုက်စီကတော့ ထိုလူတစ်စုအား မည်သည့်စကားဆိုမျှ မဆိုတော့ဘဲ သူ့ လုပ်စရာရှိသည့် အခြားလူနာများကုသော လုပ်ငန်းကိုသာ ဆက်လက် လုပ်ဆောင်နေလေတော့၏။ ဆေးကုသည်ဆိုရာ၌လည်း ပျောက်ဖေ

www.burmeseclassic.com

ဆိုသည် စကားမှလွဲ၍ သူ၌ အခြား မည်သည့်ဆေးဝါးမျှတော့ မရှိပေ။ သူ ၏ လက်ကိုင်ဆေးမှာ ရေနှင့် နှုတ်သာ ဖြစ်၏။

ထိုလူစုလည်း လှောင်ပြောင်ရယ် မောရင်း ရွာထိပ်ဆီ ထွက်သွားကြ သည်။ သူတို့ ထွက်သွားပြီး မကြာမီ ပင် အရပ်လေးမျက်နှာမှ မိုးသားတိမ် လိပ်များ အလိပ်လိပ်ထ အံ့မှိုင်းတက် လာပြီး မှောင်အတိ ဖြစ်သွားသည်။

ထိုအချိန်တွင်ပင် လျှပ်ရောင်များ တဝင်းဝင်း တလက်လက် လင်းလက် ကာကာ မိုးထစ်ချွန်းသံများ တဝန်းဝန်း တခိုင်းခိုင်းနှင့်အတူ နွေခေါင်ခေါင် နွေလယ်ကြောင်တောင်ကြီး၌ မိုးကြီး က မိုးသီးမိုးပေါက်ကြီးများနှင့်အတူ တဝေါဝေါ သည်းထန်စွာ ရွာချလိုက် လေသည်။

ထိုအခါ မောင်တိုက်စီသည် ရွာထိပ် ဘက်သို့ ကဲကြည့်ရင်း...

'စောစောက ပိတ်ဆွေတွေကို တစ်ယောက် လောက် ကပျာကယာ သွားခေါ်လိုက်ကြတာ သူတို့ မိုးခိုနေတဲ့ ကုက္ကိုပင်ကြီး မကြာခင် မိုးကြိုးပစ်လိမ့်ပယ်'

ဟု ပြောလိုက်သည်။ မောင်တိုက်စီ ၏ စကားဆုံးသည်နှင့် လူနာရှင်၏ အစ်ကိုတစ်ယောက်က ရေထဲမိုးထဲ ပြေးထွက်သွားပြီး ထိုလူစုကို ကုက္ကို ပင်ကြီး မိုးကြိုးပစ်တော့မည်ဟု မောင်တိုက်စီကပြောကြောင်း ပြော၍ ပြန်ခေါ်ခဲ့လေသည်။

ထိုလူစုလည်း နွေခေါင်ခေါင် မိုးကြီး သည်းထန်စွာရွာ၍ ချောင်းတွေမြောင်း တွေ ရေလျှံမည်ဟု မောင်တိုက်စီ ပြောသည့်အတိုင်း ဆိုင်းမဆင့် ဗုံမဆင့် ရုတ်တရက် မိုးကြိုးရွာချလိုက်သဖြင့် မောင်တိုက်စီအား အထင်မသေးရဲ တော့ဘဲ အိမ်သို့ ပြန်လိုက်ခဲ့ကြ၏။

သူတို့ အိမ်ရောက်လောက်သော အချိန်တွင် သူတို့မိုးခိုခဲ့ကြသော ကုက္ကို ပင်ကြီးကို မိုးကြိုးပစ်ချသံ ကြားလိုက် ကြရ၏။

'ဂျူန်း ချလွမ် လွမ် လွမ်လွမ် လွမ် လွမ် ဝုန်းဝုန်း'

မိုးကြိုးပစ်သံကြီးနှင့်အတူ ရေအိုး တန်းလုံးလောက်ရှိသည့် ကုက္ကိုပင်ကြီး နှင့် ထိုအကိုင်အောက်ဘက်ရှိ ပင် စည်ကြီး မြေကြီးအရောက် ပဲအက်ကွဲ ထွက်သွားကို လှမ်းမြင်လိုက်ကြရ သည်။

ထိုအခါ မောင်တိုက်စီကို မယုံကြည် သဖြင့် ပြက်ရယ်ပြုသူ၊ သိက္ခာချရန် လာခဲ့ကြသူတို့ လူစုသည် မောင်တိုက်စီ ကို အလွန် လေးစားသွားသည်။ သူတို့ ကိုယ်သူတို့ မှားမှန်းလည်း သိသွား ကြသည်။ သို့ကြောင့် မောင်တိုက်စီ အား...

'ဆရာရယ် ကျွန်တော်တို့ အမှားတွေ ကို ဝန်ချပါတယ် ခွင့်လွှတ်ပါ'

ဟု တောင်းပန်လိုက်ကြသည်။

'အားလုံးကို ခွင့်လွှတ်ပါတယ်ဗျာ။ ဘယ်လိုမှ သဘောမထားပါဘူး'

မောင်တိုက်စီကလည်း သူတော် ကောင်းပီပီ ခွင့်လွှတ်ကြောင်း ပြန်ပြော လိုက်လေ၏။

ထိုအချိန် သူတို့အထဲမှ စောစောက

ပြခဲ့သည့် ပါးစောင်တစ်ဖက်တွင် အပူ ကျိတ်ကြီးနှင့် လူငယ်က ရှေ့တိုးလာ သည်။ ထိုနောက် လူတောထဲ၌ သူ အဖုအကျိတ်ကြီးကို ထွေးထုတ်လိုက် လေသည်။

ထိုလူငယ်လေးကိုကြည့်ပြီး အားလုံး ဟာခနဲဖြစ်သွားကြသည်။ အကြောင်း မှာ "အနာက အရေးမကြီးပါဘူး ထွေးထုတ်လိုက်ရင် ပျောက်သွားမှာ ပါ"ဟု မောင်တိုက်စီ ပြောခဲ့သလိုပင် ယင်းလူငယ်လေး၏ ပါးစပ်ထဲမှ လောက်စာလုံးခန့် ကွမ်းသီးလေး ထွက် ကျလာသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

* * *

ကာလ ကြာလာသည်နှင့်အမျှ မောင်တိုက်စီ၏ ပညာများက ပိုမို ရင့်ကျက်လာသည်။ အဝတ်ဖြူဝတ် အဘကလည်း တစ်ခါတစ်ရံ ကိုယ်တိုင် ပေါ်ပေါ်လာပြီး ဆုံးမဩဝါဒများနှင့် အကျင့်စရဏများတို့နှင့် ပတ်သက်၍ လမ်းညွှန်မှုများ ပေးလေ၏။

ဝတ်ဖြူဝတ်အဘကို ကိုယ်တိုင် ထင်ရှားစွာ တွေ့ရတော့ အဘနှင့် တွေ့ခဲ့စဉ်ကာလများက အိပ်မက်ဆန် ဆန် ဖြစ်သော်လည်း အိပ်မက်မဟုတ် နိုင်ကြောင်း သူ တွေးမိလာ၏။ သူက ထိုအကြောင်းများ အဘကို မေးသည်။ သို့သော အဘက ပြုံးပြီး...

'လောကကြီးက ဆန်းတယ် ဝါသား တစ်ခါတစ်ရံမှာ လောကကြီးမှာ ကြုံတွေ့ကြရတဲ့ အဖြစ်အပျက်တွေက စိတ်ကူးယဉ်တာတွေထက် ဆန်းတယ် ကွယ်'

ဟုသာ ပြန်ပြောလေသည်။ အဘ အဖြေထဲ၌ တကယ်ဟုတ်မဟုတ် မပါရှိခဲ့ပေ။ နောက်တော့လည်း မောင်တိုက်စီက ဘာမှ မမေးတော့ဘဲ အဘ ညွှန်ကြားသမျှတွေကိုသာ ကျင့်

www.burmeseclassic.com

လာခဲ့လေ၏။

ဤလိုနှင့် ဆရာလေး မောင်တိုက်စိတ်ဘဝမှ ဆရာကြီး ဦးတိုက်စိတ် ဘာဆရာကြီး ဦးတိုက်စိတ် ဘိုးဆရာကြီး ဦးတိုက်စိတ် အဖြစ် တစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့် ပြောင်းလဲလာခဲ့သည်။ အသက်အားဖြင့်လည်း (၉၀)တွင်းသို့ပင် ချင်းနင်းဝင်ရောက်ခဲ့ပြီဖြစ်၏။

ထိုနယ်တစ်ဝိုက်၌ ဘိုးဆရာကြီး ဦးတိုက်စိတ်၏ ဂုဏ်သတင်း ပို၍ပို၍ အသက်ကြီးလေ သင်းလေဖြစ်သည်။ အချို့ အခက်အခဲနှင့် ရင်ဆိုင်နေရသူများဆိုလျှင် ဘိုးဆရာကြီးကို သွားရောက် ကန်တော့၍ အကျိုးအကြောင်း တင်ပြလိုက်သည်နှင့် အောင်မြင်ချောမောသွားကြသည်ဟုပင် ဆိုကြ၏။

အဘိုးဆရာကြီး၏ ဇနီးသည် ဘိုးဆရာကြီး ဝတ်ဖြူအဘနှင့် စတင်ဆုံတွေ့ခဲ့သော အချိန်မှစ၍ အဘိုးဆရာကြီး၏ ဆန္ဒအရ အပြဟွေရိယသိက္ခာပုဒ်ကို စောင့်ရှောက်ထိန်းသိမ်းကြရင်း နောက်ပိုင်း၌ ရေခင်း၌ သီလရှင်ဝတ်သွားသဖြင့် ဘိုးဆရာကြီး တစ်ဦးတည်းသာ ရွာနောက်ဘက်ရှိ ကြခတ်ဝါးတောကြီးထဲ၌ ဧရပ်ခပ်သေးသေး တစ်ဆောင် ဆောက်၍နေသည်။

သားတစ်ယောက်၊ သမီးတစ်ယောက်

ရှိသော်လည်း သူတို့နှင့်အတူတူမနေသူတစ်ဦးတည်းသာ နေသည်။ အချိန်ရတိုင်း ပုတီးစိပ်သည်။ တရားထိုင်သည်။ ဖိုထိုးသည်။ အင်းကစားသည်။

တစ်လတစ်ကြိမ် သားသမီးမြေးမြစ်များ အပါအဝင် ရွာသူရွာသားတို့က အဘိုးဆရာကြီး ဦးတိုက်စိတ်ကို ကန်တော့ကြသည်။ ထိုသို့ ကန်တော့ရန် သွားကြတိုင်း ဘိုးဆရာကြီးက ဧရပ်လေး၌ နှစ်ယောက်၊ သုံးယောက် ဖြစ်နေတတ်သည်။ မည်သူ ဘိုးဆရာကြီးမှန်း မသိအောင် ဖြစ်နေတတ်ကြသည်။ နောက်ဆုံး အားလုံးကို ကန်တော့၍ ပြန်ခဲ့ကြရသည်။

တစ်နေ့ ဘိုးဆရာကြီး သူ၏ဧရပ်လေးမှ ပျောက်သွားသည်။ သူ မည်သို့မည်ပုံဖြစ်သွားသည်ကို မည်သူမျှ မသိလိုက်ကြသော်လည်း ဘိုးဆရာကြီးဧရပ်မှ ထွက်သွားပြီး နောက်တစ်ရက် ကျော်၌ ထိုဧရပ်လေးသို့ ရေခင်း မိုးညှို့ကနောင်၊ မြန်အောင်မြို့တို့နှင့် ကြို့ပင်ကောက်၊ ဇီးကုန်း၊ နတ္တလင်းမြို့များမှ အဘိုးဆရာကြီးအား ကြည့်ညိုကြသူ အချို့နှင့် ကျေးရွာအသီးသီးမှ ဘိုးဆရာကြီး၏ သားတပည့်၊ မြေးတပည့်တို့ ရောက်လာကြသည်။

ထိုသူတို့အားလုံး ပြောစကားများ၌ သူတို့ကို ဆရာကြီးက သူ ခရီးရှည်

ထွက်တော့မည် ဖြစ်သည့်အတွက် လာရောက်နှုတ်ဆက်ကြောင်း၊ တစ်ရက်ကျော်၌ သူ့ဧရပ်ကလေးသို့ လာ၍ ဆရာတော်၊ သံဃာတော်များ ပင့်ဖိတ်ဆွမ်းကပ်လှူကာ **“ဘိုးဆရာကြီးနှင့် အလိုရှိတိုင်း တွေ့ရပါလို၏”** ဟု ဆုတောင်းကြရန်အကြောင်း မိန့်ကြားနှုတ်ဆက်ရင်း သူမရှိသည့်နောက် ငါးဝတ်သီလကို ခါးဝတ်ပုဆိုးသို့ မြဲဖို့ မှာကြားသွားကြောင်း ပြောကြလေ၏။ ထိုသူတို့အားလုံးထံသို့ အဘိုးဆရာကြီး ရောက်ရှိနှုတ်ဆက်ခဲ့သည့်အချိန်မှာ **၁၉၅၅ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလဆန်း (၉)ရက်၊ (၉)နာရီတိတိအချိန်ဖြစ်သည်။**

ထိုအချိန်၌ အဘိုးဆရာကြီးသည် သားတပည့်၊ မြေးတပည့်များရှိရာ အနယ်နယ် အရပ်ရပ်သို့ တစ်ပြိုင်တည်း၊ တစ်ချိန်တည်း၊ တစ်နာရီတည်း၌ ရောက်ခဲ့ကြောင်း ညီညီညာညာ ပြောကြားခဲ့ကြလေသည်။

[ဘိုးဆရာကြီး ဦးတိုက်စိတ် အကြောင်း ပြောပြပေးသည့် ဦးသောကြာအား ကျေးဇူးတင်ရှိပါ၏။]

ဇာတိသု သုတေသီ ဝါသနာရှင်များသို့ ...

မိမိတို့ အရပ်ဒေသရှိ ရှေးယခင်ကာလနှင့် ယခုကာလ ဝိဇ္ဇာပရပုဂ္ဂိုလ်များ၊ ကျင့်စဉ်စခန်း ပြီးမြောက်သွားသူများ၊ ကျင့်ဆဲပုဂ္ဂိုလ်များ၏အကြောင်း၊ သူတို့ဘဝ၊ သူတို့၏ကျင့်စဉ်၊ သူတို့၏စခန်းများအကြောင်းကို မမြင်မချန် ဖော်ပြရေးသားပေးပို့ကြပါရန်နှင့် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ၏ သမိုင်းမဝင်သေးသော မှတ်တမ်းများကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ တစ်ဆင့် ရေးသားဖော်ပြပေးကြပါရန် တိုက်တွန်းတောင်းခံအပ်ပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့်...

ဦးကျော်စိုးသိန်း

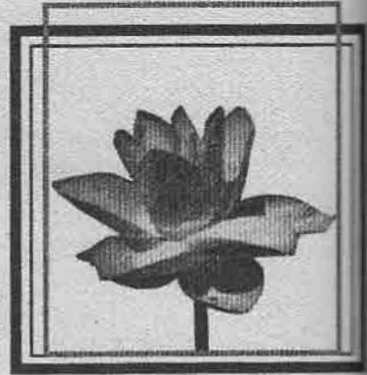
စာတည်းချုပ်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

www.burmeseclassic.com

ဘာပသို့ အောင်ရမည့်

မင်းသား မြင့်မောက်

ဂါထာတော်

ဤဂါထာတော်အား ပူဇော်ရန် ကျွန်တော်အား ဓမ္မဒါနအဖြစ် ပေးအပ်ခဲ့သော ဆရာဦးအောင်စိုး (အောင်စိုးမြိုင်)အား ဦးစွာပထမ ပူဇော်ကန်တော့အပ်ပါသည်။

ဆရာကြီး ဦးအောင်စိုးဆိုသူမှာ ကျောက်တန်းကျေးရွာ မင်းဘူးမြို့၏ မရှိမဖြစ် အရေးပါ အရာရောက်သူ တစ်ဦးဆိုလျှင် မမှားပါ။ ဆရာဦးအောင်စိုးသည် ခိုက်ခွက်နှင့်တွေ့လျှင် ထမင်းမေ့ဟင်းမေ့ အငတ်ခံပြီး အသံကောင်းကောင်းဖြင့် ရပ်ရေးရွာရေးများတွင် အလှူအဖွဲ့တွင် လည်းကောင်း၊ မင်္ဂလာဆောင် ဘိသိက်ဆရာအဖြစ်လည်းကောင်း ကျရာနေရာမှ ဘက်ပေါင်းစုံ အားကိုးရသူ ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာကြီး ဦးအောင်စိုးသည် တရားဟောရာတွင် သူ့အချိန်နှင့်သူ့ အဆင်ပြေအောင်၊ သဘောပေါက်အောင် သာဓကလေးများဖြင့် ဇာတ်နိပါတ်တို့ဖြင့် ဟောပြောပြီး အလှူခံပေးသောကြောင့် ဘုန်းတော်ကြီးများမှလည်း အထူး အားကိုးကြပါသည်။

ကျောက်တန်း ကျေးရွာတွင် ဘုန်းတော်ကြီး (၄)ကျောင်း ရှိပါသည်။ ယင်း ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း (၄)ကျောင်းအတွက် ဆရာကြီး ဦးအောင်စိုးမှ နေ့စဉ် သံဃဒါနဆွမ်းလောင်းအသင်းအား စတင် တာဝန်ယူ၍ လစဉ်လတိုင် ကုသိုလ်ရေး ဝတ်မပျက်ဘဲ ဆွမ်းဒါနအလှူတော်ရှင်၊ ထာဝရ

ဆွမ်းပဒေသာပင် စိုက်ထူ လှူဒါန်းမည့် အလှူရှင်များ ပေါ်ပေါက်လာစေရန် ဟောပြော၍ စည်းရုံးနိုင်ခဲ့သောကြောင့် အသင်းကြီးမှာ ယနေ့အထိ ရပ်တည်နိုင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ သာမကဘဲ ဘာသာခြားများပါ စည်းရုံးနိုင်သောကြောင့် အထူး လေးစားမိပါသည်။ ဆရာကြီးဦးအောင်စိုးမှာ အသက်(၇၀)ကျော်(၈၀)ထိအောင် နေထိုင်သွားခဲ့သော်လည်း အနာရောဂါဟူ၍ မတွေ့ရဘဲ ဇရာသဘော မလွန်ဆန်နိုင်သောကြောင့်သာ လူကြီးရောဂါကြီးဖြင့် သေဆုံးခဲ့ရသော်လည်း ယနေ့ထက်တိုင် မမေ့နိုင်ခဲ့ပါ။

ဆရာကြီး ဦးအောင်စိုးမှာ တရားဟောရာတွင် အသက်ကြီးသော်လည်း တရားများကို မမေ့သောကြောင့် အထူး အံ့ဩမိပါသည်။

'ဘကြီးရယ် ကျွန်တော်တို့များ ဘကြီးအသက်အရွယ်သာ ရောက်ရင် မလွယ်ဘူး။ ခု ဒီအရွယ်နဲ့တောင် ဟာရား ပေးမနေတာ ဘကြီးအရွယ်သာ ရောက်မှတော့ သွားပြီ' ဟု ကျွန်တော်မှ ပြောသောအခါ ဘကြီးမှ...

'ဗိုတူ မပျိုနဲ့ ဖင်း မှတ်ဉာဏ်တွေလဲ ကောင်းပယ် အရာရာလဲ အောင်မြင်စေရပယ်၊ ဘုရားရဲ့လက်နက်ကို ဘကြီးပေးပယ်၊ ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။ မှတ်ဉာဏ် အထူးကောင်းစေရပယ်၊ ငွေရေးကြေးရေးတွေပါ ပြေလည်စေရပယ်'

ဟု အာမခံခဲ့ရခြင်း ပေးသွားသောကြောင့် ကျွန်တော်သည် ယုံကြည်စွာဖြင့် ပူဇော်ခဲ့သောကြောင့် ယခင်က သုံး၊ လေး၊ ငါးခါဖြင့် မမှတ်မိခဲ့သောသူများအား ယခုရွတ်ဖတ် ပူဇော်ပြီးသောအခါ တစ်ခါစွဲစွဲမြဲမြဲ မှတ်ထားလိုက်ဦးနောက် ပြန်တွေ့သောအခါ အထူးမှတ်မိလာခဲ့သောကြောင့် ဤဂါထာတော်အား ကျောင်းသားကျောင်းသူများအတွက် အထူး သင့်လျော်သောကြောင့် ဓမ္မပူဇာအဖြစ် တင်ပြအပ်ပါသည်။

'ဘကြီး ဒီနေ့ အလှူခံထွက်ဖို့တယ်ဆိုရင် ဒီဂါထာတော်ကို (၉)ခေါက် ပျက် အိပ်ရာထ အိပ်ရာထ ထပ်ပျက် ပူဇော်ခဲ့တယ်။ နေဉာဏ်မပေမဲ့ ကိုယ်ပြောတာ အောင်မြင်တယ် အစာအသောက် ဖျာပတ်တူး၊ ပုစွန်တူးလဲ လွယ်တယ်၊ မက်တူး၊ အာတာတာတည်းတယ်။

ဖိစီးခိုက်မှာ ပူဇော်ပါပု၊ လာရင်တော့ ငြိတင်နိမိတ်တွေဟာ မြင်လာပယ်၊ ဖိစီးထင်တာတွေ ဖြစ်လာပယ်'

ဟု ဘကြီးပြောသည့်အတိုင်း "တကယ် မှန်ပါတယ်၊ တကယ် ကောင်းပါတယ်" ဟု "ကိုယ့်ငါးကိုယ်ချဉ်တယ်" ပြောတာထက် ကိုယ်တိုင် လက်တွေ့ကျင့်ကြံ အထုတ်ကြည့်ကြပါဟု လိုက်တွန်း အ

www.burmeseclassic.com

ပေးချင်ပါသည်။

မကောင်းမှု အလုပ်အား တိုက်တွန်းအားပေးခြင်းထက် ကောင်းသော အလုပ်၊ ကောင်းသောအပြောတို့ကို တိုက်တွန်းအားပေးခြင်းသည် မင်္ဂလာ တစ်ပါး ဖြစ်ပါသည်။

ထိုကြောင့် ဘကြီးဦးအောင်စိုး အောင်ပွဲခံ ပူဇော်ခဲ့သော ဤဂါထာ တော်သည် ကျွန်တော်သည်လည်း ဘကြီးဦးအောင်စိုး နည်းတူ ထပ်ဆင့် ထောက်ခံနိုင်ပါသောကြောင့် နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ တစ်ဆင့် တင်ပြ အပ်ပါသည်။

ဘာမဆို အောင်ရမည်

ဆန္ဒတော ကိ နာမ ကပ္ပံ န သိဇ္ဈတိ။

ဝိရိယတော ကိ နာမ ကပ္ပံ န သိဇ္ဈတိ။
စိတ္တတော ကိ နာမ ကပ္ပံ န သိဇ္ဈတိ။
ပညာတော ကိ နာမ ကပ္ပံ န သိဇ္ဈတိ။

အနက်အဓိပ္ပာယ်

ဆန္ဒတော၊ ပြင်းပြသော အလို ဆန္ဒရှိသောသူအား။ **ကိနာမ**၊ အဘယ် မည်သော။ **ကပ္ပံ**၊ အမှုကိစ္စဟူသမျှ သည်။ **နသိဇ္ဈတိ**၊ မပြီးစီးဘဲ ရှိနိုင်ပါ အံ့နည်း။ **သိဇ္ဈတိဝေ**၊ မုချအမှန် ဧကန် ပြီးစီး အောင်မြင်ရမည်သာတည်း။

ဝိရိယတော၊ လွန်ကဲသော လုံ့လ ဝီရိယရှိသူအား။ **ကိနာမ**၊ အဘယ် မည်သော။ **ကပ္ပံ**၊ အမှုကိစ္စဟူသမျှ သည်။ **နသိဇ္ဈတိ**၊ မပြီးစီးဘဲ ရှိနိုင်ပါ အံ့နည်း။ **သိဇ္ဈတိဝေ**၊ မုချအမှန် ဧကန်

ပြီးစီး အောင်မြင်ရမည်သာတည်း။

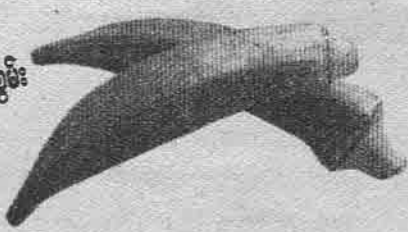
စိတ္တတော၊ ထက်သန်သော စိတ် ရှိသူအား။ **ကိနာမ**၊ အဘယ်မည် သော။ **ကပ္ပံ**၊ အမှုကိစ္စဟူသမျှသည်။ **နသိဇ္ဈတိ**၊ မပြီးစီးဘဲ ရှိနိုင်ပါအံ့နည်း။ **သိဇ္ဈတိဝေ**၊ မုချအမှန် ဧကန် ပြီးစီး အောင်မြင်ရမည်သာတည်း။

ပညာတော၊ ထက်မြက်သော ပညာရှိသူအား။ **ကိနာမ**၊ အဘယ် မည်သော။ **ကပ္ပံ**၊ အမှုကိစ္စဟူသမျှ သည်။ **နသိဇ္ဈတိ**၊ မပြီးစီးဘဲ ရှိနိုင်ပါ အံ့နည်း။ **သိဇ္ဈတိဝေ**၊ မုချအမှန် ဧကန် ပြီးစီး အောင်မြင်ရမည်သာတည်း။

မင်းဘူး မြင့်မောင်

ဆီးချို

အထွက် ရုံးပတီသီးအစွမ်း

ဆီးချို၊ သွေးချိုရောဂါသည် ယနေ့ မျက်မှောက်ခေတ်တွင် ရေပန်းစား လှပါသည်။ ဆီးချိုရောဂါနှင့်ပတ်သက်၍ ဆေးနည်းပေါင်း များလှပါသည်။

ကျွန်တော်သည်လည်း ဆီးချိုသမားတစ်ယောက် ဖြစ်ပါသည်။ ဆီးချိုရောဂါသည် လုံးဝ ပျောက်ကင်းချမ်းသာသွား ခြင်းမရှိပါ။ ထိန်းရုံပဲ ထိန်းထားနိုင်သည်ဟု အနောက်တိုင်းဆေးပညာအရ သိရပါသည်။

သို့သော် ဆေးပြီးတိုနည်းတစ်ခုကမူ အတော်သက်သာပါသည်။ ဘေးထွက်ဆိုးကျိုးလည်း မရှိပါ။ ထို့ကြောင့် ဘဝတူ ဆီးချိုသမားများအတွက် ဆေးနည်းအား တင်ပြလိုက်ရပါသည် ခင်ဗျား...

ရုံးပတီသီးတောင့်လေးများအား ထိပ်ကို ဖြတ်ပါ။ အောက်ပိုင်းကိုလဲ ဖြတ်ပါ။ ထို့နောက် သွားကြားထိုးထဲဖြင့် ဖောက်ပါ။ ဆိုလိုသည်မှာ ရုံးပတီသီး အရွဲကို လိုချင်၍ ဖြစ်ပါသည်။

တစ်ခါသောက်မည်ဆိုလျှင် ရုံးပတီသီး (၃)တောင့်အား ခွက်တစ်ခုထဲသို့ ရေကျက်အေးဖြင့် စိမ်ထား၍ နောက်တစ်နေ့ နံနက်တွင် သောက်ပါ။

ကျွန်တော်ဆိုလျှင် ဘာမှ မစားမီ သွေးဖောက်၍ ကြည့်လျှင် (၂၇၀)ဖြစ်၍ နေ့လယ် ထမင်းစားပြီး သွေးဖောက်၍ကြည့်လျှင် (၃၆၀)လောက်ထိ တက်သည်။

ရုံးပတီသီး သောက်သည့်အချိန်မှ စ၍ (၁၂၀)နှင့် (၁၅၀)လောက်ထိ ကျသွားပါသည်။ သို့သော် (၁)လလောက်သောက်မှသာ သိသာပါသည်။ ကျွန်တော် ရေးသမျှသည် ဘဝတူ ဆီးချိုသမားများ သက်သာလျှင် ရေးရကျိုးနပ်ပါသည်။ ကျေးဇူး တင်ပါသည်။

မင်းမင်းဇော်(ခ)စိုးဇော်

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ

ကျန်းမာရေး အတွက် အကြံပေးချက်များ

ပုံစံ	ဂမ်းတွင်း အင်္ဂါ	အရောင်	ဂဏန်း	စားဖွယ်	အရပ်	မိတ်ဖက်	ကူညီသူ	ကံပွင့်နေ့	အာရုံ
ကြက်	အူမ	ရွှေဝါ	၇	ဆန်	အနောက်	ကြက်၊ ချွေ၊ နွား	ကြာသပတေးသားသီး	သောကြာနေ့	ဂန္ဓာရုံ
နွား	သည့်ခြေ	အစိမ်းရင့်	၄	ဂျုံ	အရှေ့တောင်	ချွေ၊ ကြက်၊ နွား	တနင်္ဂနွေသားသီး	ကြာသပတေးနေ့	စက္ကအာရုံ
ကျား	သည့်ခြေ	အစိမ်းရင့်	၄	ဂျုံ	အရှေ့တောင်	နဂါး၊ ကြက်၊ ယောက်	တနင်္ဂနွေသားသီး	ကြာသပတေးနေ့	စက္ကအာရုံ
ယုန်	နဂါး	အနီ	၉	ပြောင်း	တောင်	မြင်း၊ ဓား၊ ကျား	ဗုဒ္ဓဟူးသားသီး	အင်္ဂါနေ့	သဒ္ဓါရုံ
နဂါး	ဆီအိမ်	အဖြူ	၁	ပဲအမျိုးမျိုး	မြောက်	ကြက်၊ နဂါး၊ ယောက်	အင်္ဂါသားသီး	ဗုဒ္ဓဟူးနေ့	သောတာရုံ
ချွေ	ကျောက်ကပ်	အဖြူ	၁	ပဲအမျိုးမျိုး	မြောက်	ကြက်၊ နဂါး၊ ယောက်	အင်္ဂါသားသီး	ဗုဒ္ဓဟူးနေ့	သောတာရုံ
မြင်း	အဆုတ်	အဖြူ	၆	ဆန်	အနောက်မြောက်	ဝက်၊ ယုန်၊ ဆိတ်	ကြာသပတေးသားသီး	တနင်္ဂနွေနေ့	ဂန္ဓာရုံ
ဆိတ်	အစာအိမ်	အညို	၈	ကောက်ညှင်း	အရှေ့မြောက်	ဓား၊ မြင်း၊ ကျား	တနင်္လာသားသီး	စနေနေ့	ရသာရုံ
ယောက်	အစာအိမ်	အညို	၈	ကောက်ညှင်း	အရှေ့မြောက်	နွား၊ ကြက်၊ ချွေ	တနင်္လာသားသီး	စနေနေ့	ရသာရုံ
ကြက်	အသည်း	အစိမ်းနု	၃	ဂျုံ	အရှေ့	ယုန်၊ ဆိတ်၊ ဝက်	သောကြာသားသီး	ကြာသပတေးနေ့	စက္ကအာရုံ
ဓား	သရက်ခွက်	မြေဝါ	၂	ကောက်ညှင်း	အနောက်တောင်	ဆိတ်၊ ယုန်	စနေသားသီး	တနင်္လာနေ့	သဒ္ဓါရုံ
ဝက်	သရက်ခွက်	မြေဝါ	၂	ကောက်ညှင်း	အနောက်တောင်	ယောက်၊ နဂါး၊ ကြက်	စနေသားသီး	တနင်္လာနေ့	သဒ္ဓါရုံ

* * *

ဤလတွင် ကြက်နှစ်ဖွား၊ နဂါးနှစ်ဖွားနှင့် ကြက်နှစ်ဖွားတို့ ကျန်းမာရေး ချူချာနေတတ်သည်။ ဤလ အကြံပေးချက်ဇယားတွင် ကြက်နှစ်ဖွားတို့ အတွက် စံပြု၍ ရှင်းပြပါမည်။

ကြက်နှစ်ဖွားတို့သည် အူမနှင့် ပတ်သက်သော ဝေဒနာများ သတိထားပါ။ ရွှေဝါရောင်နှင့် (၇)ဂဏန်းတို့ကံပွင့်ကံကောင်းစေပါသည်။ ဆန်ဖြင့် ပြုလုပ်သော စားဖွယ်များနှင့် သင့်လျော်သည်။

အနောက်အရပ်သို့ ခရီးသွားခြင်း၊ ထိုအရပ်မှ ဆေးဝါးသမားကောင်းတွေ့ခြင်းတို့ကြောင့် ကျန်းမာရေးတိုးတက် ကောင်းမွန်နိုင်သည်။ ကြက်

နှစ်ဖွား၊ မြွေနှစ်ဖွား၊ နွားနှစ်ဖွားတို့ မိတ်ဖက်များ ဖြစ်ကြသည်။

အရေးကိစ္စ ပေါ်ပေါက်ပါက ကြာသပတေးသားသမီးက ကူညီပေးနိုင်သည်။ သောကြာနေ့ နေ့ကောင်းနေ့မြတ် ဖြစ်သည်။ နှစ်သက်ဖွယ်အနံ့ဂန္ဓာရုံကြောင့် ကျန်းမာရေးကို ဝိုင်းပြည့်စုံစေနိုင်သည်။

ကျန်နှစ်ဖွားတို့ ဤအတိုင်း ကောက်ချက်ချကြပါ။

အာရောဂျ ဆုလာဘ်နှင့် ပြည့်ဝကြပါစေ။

ဟူဂျင်းစီ (Hu Jin Zhi)

ဒီ.ညစ်အိမ်

နှင့် အစီအရင်

ကော်မရှင်
(နေပြည်တော်)

သို့သော်...

လောကကြီးမှာ အလွန်ထူးဆန်းတာတွေ များစွာရှိပါတယ်။ မယုံဘူးဆိုတာလဲ မကြုံဘူးလို့ ပြောတာလို့ပဲ ပြောရမှာပါပဲ။ ကျွန်တော်တို့ မိသားစုမှာလည်း မကြုံဘူးခင်ကတော့ မယုံခဲ့ဘူးပေါ့။

‘အခု ကြုံခဲ့တော့မှပဲ ဟိုလူ ကယ်ပါဦး၊ ဒီလူ ကူညီပါဦးနဲ့ ဆရာစုံ၊ သမားစုံနဲ့ ကြီးစားလိုက်ကြတာ၊ ရှာဖွေလိုက်ကြတာ မထူးခြားတဲ့အပြင် ငွေကုန်၊ အချိန်ကုန်နဲ့ စီးပွားပျက်၊ အိမ်ထောင်ပျက်လုလု အခြေအနေကို ရောက်နေပါပြီ။ ဆရာလဲ ဆရာပညာနဲ့ ကူညီနိုင်ရင် ကူညီပါဦး။ ကျွန်တော်မှာတော့ ကယ်သူမဲ့နေရပါပြီ’

ဟု မျက်နှာငယ်လေးနှင့် ပြောလိုသည့် သူကတော့ တစ်ချိန်က ကျွန်ုပ်၏ ညီငယ်လို သားသမီးလို နေထိုင်ခဲ့ဖူးသူ တပည့်ကျော် တင်လှိုင်ဝင်းပင်ဖြစ်ပါသည်။

ထို မောင်တင်လှိုင်ဝင်းမှာ လူငယ်ဖြစ်ပေမယ့် စာရိတ္တ အလွန်ကောင်းပါသည်။ ကျောင်းပညာရေးမှာလည်း ဖထဝိဘာသာရပ်နှင့် ဘွဲ့ရပြီးသူ ဖြစ်သလို ယခုလည်း သစ်ကုန်သည်တစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။

နေပြည်တော် လယ်ဝေးမြို့နယ်ထဲမှ ရွာကြီးတစ်ရွာတွင် နေထိုင်သော တောင်သူကြီး လယ်ပိုင်၊ ယာပိုင် တောသူဌေးဟု ခေါ်နိုင်လောက်သည့် မိဘနှစ်ပါး၏ သားအငယ်ဆုံး ဖြစ်ပါသည်။

သို့နှင့် တင်လှိုင်ဝင်းတစ်ယောက် အိမ်ထောင်ကျခဲ့ပါသည်။ မိန်းကလေးကလည်း စီးပွားရေးနားလည်သူဆိုတော့ စီးပွားတက်ခဲ့ကြသလို နေပြည်တော် လယ်ဝေးမြို့ပေါ်မှာလည်း အိမ်နှင့် နိုင်ငံ ဝယ်ယူ၍ အခြေချ နေထိုင်ခဲ့ပါသည်။

ပြဿနာက ထိုအိမ်ပိုင်တွင် ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ချိန်မှစ၍ စီးပွားရေးကောင်းသော်လည်း အကုန်များလာ၏။ ဥပမာ ငွေတစ်သောင်း ဝင်နေသောနေ့တွင် အနည်းဆုံး ဆိုင်ကယ်ကျွတ်နှင့် တာရာကွဲသွား၍ အသစ်ပြန်လဲလိုက်ရသည်မှာ ဝင်ငွေအပြင် အိတ်ထဲက ငါးထောင်စိုက်လိုက်ရ၏။

ဤကဲ့သို့ အသေးအဖွဲ့လေးများတွင် မက မိန်းမကျန်းမာရေးမကောင်း၍ ဆေးရုံတက်ရ၊ ဆေးရုံမှာ တိတိကျကျ ရောဂါရှာမရ စသည်စသည်ဖြင့် စိတ်ချမ်းသာမှု မရှိတော့ပါ။ အိတ်ပေါက်နှင့် ဖားကောက်နေရသလိုပါ။

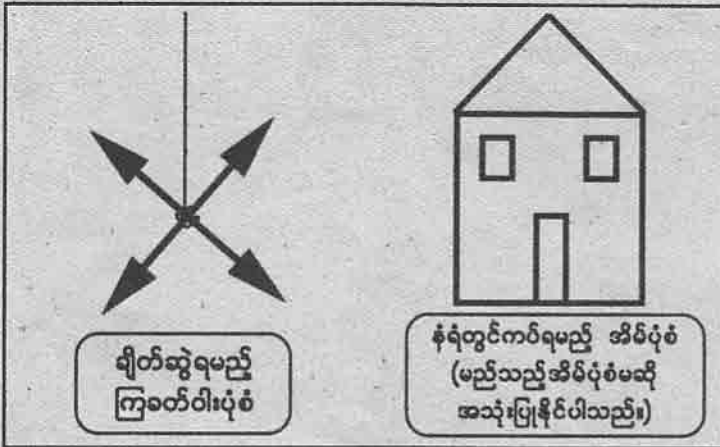
အိမ်ထောင်ရေးကလည်း ချစ်လွန်းလို့ ယူထားမိ၍သာ တော်တော်သည်တကျက်ကျက်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်မရ လောက်အောင်ပင် ပြဿနာရှာဆိုသလို ဖြစ်နေရပါသည်။

အနောက်တိုင်းဆေး၊ တိုင်းရင်းဆေး ဓာတ်ဗေဒင်၊ ပယောဂဆရာ စသည်ဖြင့် သူပြောကိုယ်ပြော လမ်းညွှန်သမျှ လုပ်ကြည့်ပါသည်။ ဘာသာရေးမှာလည်း ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ ဖြစ်သည့် အားလျော်စွာ မမေ့လျော့ကြပါ။

- ၁။ ဝင်ငွေထက် ထွက်ငွေများခြင်း။
  - ၂။ အိမ်ထောင်ရေး မပြေလည်ခြင်း။
  - ၃။ အမြဲတမ်း စိုးရိမ်စိတ်နှင့် စိတ်ချမ်းသာမှု မရှိခြင်း။
  - ၄။ ဘာလုပ်လုပ် အတိုက်အခံအနှောင့်အယှက် ကြုံတွေ့ရခြင်း။
  - ၅။ ကျန်းမာရေး မကြာခဏ ချို့ယွင်းခြင်းများ ကြုံတွေ့နေရပါသည်။
- ကျွန်ုပ်လည်း တင်လှိုင်ဝင်း၏ ရင်ဖွင့်သံကို အလိုက်အထိုက် လိုက်လျော့စွာ နားထောင်နေမိပါသည်။ သူ၏ ပြောစကားတွေထဲမှာ ကျွန်ုပ်၏ အတွေ့အကြုံအရ သူတို့ အသစ်ဝယ်ယူလိုက်သော အိမ်နှင့်ပိုင်းကို သံသယ ရှိမိပါ၏။ အိမ်တိုက်၊ ပိုင်းတိုက်၊ ပယောဂတိုက်များရှိကလည်း ပြေပျောက်အောင် အထက်လမ်း ဆရာများနှင့် အမျိုးမျိုး စမ်းသပ်ကုသပြီးပြီဆို၍ ဒါလည်း မဖြစ်နိုင်ပေ။

နောက်ဆုံးတွင် တင်လှိုင်ဝင်းနှင့် စကားပြောရင်း၊ မေးမြန်းရင်းမှ သူဝယ်ခဲ့သော အိမ်မှာ နို့ညှပ်အိမ်ဖြစ်နေပါတော့၏။ သူ့အိမ်၏ အရှေ့ဘက် အိမ် အနောက်ဘက်အိမ်မှာ ညီအစ်မအရင်းနှစ်ယောက်ပိုင် အိမ်များဖြစ်နေပါတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

တစ်နည်းအားဖြင့် တင်လှိုင်ဝင်း အိမ်မှာ ညီအစ်မအရင်းနှစ်ယောက်၏ အိမ်နစ်အိမ်ကြား ရောက်နေသည်ကို တွေ့ရပါတော့သည်။

ကျွန်ုပ်မှ...
'နို့ညှပ်အိမ်ဆိုတာ ခိုက်တတ်ပါတယ်။ မင်းပြောသလိုလဲ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး အိမ်ထောင်ရေးတွေ ပျက်ပြားတတ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် နည်းသိရင်တော့ အလွယ်လေးပါ'

ဟု ပြောလိုက်မိပါသည်။
မိမိအိမ်သည် နို့ညှပ်အိမ်ဖြစ်ပါက လိုအပ်သော အစီအစဉ်အတွက် အိမ်(သို့မဟုတ်) တိုက်ပုံစံ တတ်ပုံစံနှင့် ကြည့်ပါ။ တစ်ထွာခန့် နှစ်ဖက်ချွန်(၄)ချောင်း လိုအပ်မည်ဖြစ်ပါသည်။ အိမ် (သို့မဟုတ်) တိုက်ပုံစံမှာ တတ်ပုံကျွန်ုပ်တို့က ထုတ်သော ပုံများကို အသုံးပြု၍ ရပါသည်။

မိမိအိမ်မှာ အရှေ့အနောက် နို့ညှပ်ဖြစ်ပါက မိမိအိမ်၏ အရှေ့ဘက်နံရံအပြင်၌ အိမ်တတ်ပုံတစ်ပုံ အနောက်ဘက်နံရံ အပြင်ဘက်တွင် တတ်ပုံတစ်ပုံချိတ်ပါ။ တောင်နှင့်မြောက် နို့ညှပ်ဖြစ်ပါကလဲ တောင်ဘက်တစ်ပုံ မြောက်ဘက်တစ်ပုံ ကပ်ထားပေးပါ။
ပြောချင်တာက ဒီလိုတတ်ပုံကပ်ထားလိုက်ပါက အရှေ့ဘက်အိမ်နှင့် မိမိအိမ်မှာ တစ်အိမ်ခြားသွားသလို အနောက်ဘက်အိမ်

နှင့်လဲ တစ်အိမ် ခြားသွားသောကြောင့် နို့ညှပ်အိမ် မဖြစ်တော့ပါ။
ထို့အပြင် နို့ညှပ်ကြောင့် အခိုက်ရန်များကို တားမြစ်သည့်အနေဖြင့် ကြွေတံတိုင်း တစ်ထွာခန့် နှစ်ချောင်းကို နှစ်ဖက်ချွန်၍ ကြက်ခြေခတ်အလယ်မှ ကြိုးချည်ထား၍ ကပ်ထားသော အိမ်ပုံနှင့် မလှုပ်မကပ်တွင် ကြိုးနှင့် ဆွဲထားရပါမည်။

အရှေ့ဘက်နှင့် အနောက်ဘက် (သို့မဟုတ်) တောင်ဘက်နှင့် မြောက်ဘက်မှ မည်သည့် အခိုက်၊ မည်သည့် အဆိုးများ မလာနိုင်တော့ပါ'

ဟု တင်လှိုင်ဝင်းအား လုပ်ကိုင်ရမည့် အစီအရင်နှင့်တကွ သေချာစွာ မှတ်သားလုပ်ကိုင်နိုင်ရန် မှာကြားလိုက်ရပါတော့သည်။

အစီအရင်လုပ်ကိုင်ပြီးသည့် အချိန်မှစ၍ တင်လှိုင်ဝင်းတို့၏ မိသားစုမှာ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေးများ အားလုံး အဆင်ပြေ၍ စိတ်ချမ်းသာမှုများ ရရှိသွားပါတော့သည်။

စိတ်ထားကောင်းလျှင် ကံကောင်းမည်။

အောင်မှီးမြင့် (နေပြည်တော်)

စာမူရှင်များသို့...

ပေးပို့သော

စာမူများကို

ဗုဒ္ဓား

ထားကြပါရန်နှင့်

မရွေးချယ်ပါက

ပြန်လည်ပေးပို့မည်

မဟုတ်ပါကြောင်း

အသိ

ပေးအပ်ပါသည်။

ပေးစားစွာဖြင့်...

နက္ခတ်ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

www.burmeseclassic.com

သုန္ဒရီ ဘယ်လိုလူစားလဲ

ဘယ်

ကြည့်ပါ။

◆ လက်ထိပ်ပိုင်း ပျော့ပျောင်းပြီး ကော့လန်နေတယ်။(က)
ဒါကတော့ စိတ်အပြောင်းအလဲမြန်ခြင်း၊ စိတ်ဓာတ်မခိုင်ခံ့ခြင်းရဲ့ သင်္ကေတပါ။

◆ ဉာဏ်လမ်းဟာ တနုလာပြိုဟန်ကို ကွေးညွတ်ဆင်းနေတယ်။
(ခ)

ဒါကတော့ စိတ်ကူးယဉ်ခြင်း၊ အတွေးအတာများခြင်းရဲ့ သင်္ကေတပါ။

◆ ဉာဏ်လမ်းဟာ အင်္ဂါဖိုလ်ပြိုဟန်တွင် စ,ထားတယ်။
(ဂ)

ဒါကတော့ ချေးများခြင်း၊ အစာကျယ်ခြင်းရဲ့ ပြယုဂ်ပါ။
ကဲ ဒါတွေကို ခြုံငုံသုံးသပ်ရင်ဖြင့်... သူ ဘယ်လိုလူစားလဲဆိုတာ သိလောက်ပါပြီ။

အေးပါစေ၊ အောင်ပါစေ။

ဥာဏ်စသန်း

ရှာန်လမ်းကုတို... (၃)

ရွှေတောင်
ကြာသော်လည်း

ယခင်လမှ အဆက်

ရွေးတောက်မြှောင်ကျောင်းနဲ့ ကင်း ကွာသွားတာ (၁၀)နှစ်ကျော်ပြီ။ ကြာလှ ပေါ့။ ကျောင်းထဲကိုဝင်တဲ့ ဖိုးဟန်ကို ကျောင်းသားကျောင်းသူတွေ မသိကြဘူး။ ပုံမှန်ပဲ။ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား မရှိကြဘူး။ စာသင်ကြားမှုအချိန်အဟုန် မပျက်ဘူး။ ကောင်းဆဲ၊ ဆက်လက်

ကောင်းဆဲ။ စာအံသံတွေကလဲ မစဲ။ ကျောင်းဝင်းထဲကို မော့ကြည့်လိုက်တော့ စံကျောင်းရှေ့မှာ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော် စကြိုလျှောက်နေတာ တွေ့ရတယ်။ ဖိုးဟန် ရှိမိုးဦးချကန်တော့တယ်။ 'နေ့ခင်းကြီး အချိန်မတော် ပူပူ

လောင်လောင်ကြီး' 'တင်ပို စက်ဘီးနဲ့ဆိုတော့ ခြေကူးထက်တော့ တော်ပါသေးရဲ့ဘုရား' 'စက်ဘီးနဲ့လဲ ပူတယ် ကျောင်းဆရာ၊ နောင် ဒီအချိန်မျိုး ဘယ်တော့မှ ခရီးမသွားနဲ့၊ ပင်ပန်းလိုက်ပါတီ' 'မှန်ပါ့ဘုရား၊ ဦးပွင်းလေး ရှိလား ဘုရား' 'ရှိတယ်၊ နှစ်ဆောင်ပြိုင် ကျောင်းပေါ်မှာ ဖိုးဟန် ကျောင်းထိုင်ဆရာတော် ဦးသုံးကြိမ်ချပြီး နှစ်ဆောင်ပြိုင်ကျောင်းဘက်ဆီ ထွက်ခဲ့တယ်။ လှေကားမနေ ကျောင်းပေါ်တက်၊ ကျောင်းမပြီရဲ့ ခေါင်းရင်းဘက်ကို ဆက်လျှောက် ဦးပွင်းလေးကို ရှာတယ်။ ဦးပွင်းလေးက နှစ်ဆောင်ပြိုင် ကျောင်းမကြီး အရှေ့ဘက်ဆုံးအဆင့် တောင်ဘက် ပြတင်းပေါက်နားမှာ ကပ်ပြီး ကျိန်းတယ်။ ခုတင်ဘေးမှာ ကြိမ်ကုလားထိုင်ကြီးတစ်လုံး ရှိတယ်။ ကြိမ်ကုလားထိုင်ကြီးပေါ်မှာ ထိုင်ပြီး သီတင်းသုံးတတ်တယ်။ မြောက်ဘက် ပြတင်းပေါက်အနားမှာ ငုတ်တုတ်ထိုင် ကုလားထိုင်တစ်လုံး ရှိတယ်။ အဲဒီမှာလဲ ထိုင်နေတတ်တယ်။ ဦးပွင်းလေးနဲ့ အတူနေခဲ့တဲ့ (၉) အတွင်း ဦးပွင်းလေး နေ့ခင်းထုတ် မနက်ခင်းတွေမှာ ကျိန်းတယ်တယ်တာ ဖိုးဟန် မမြင်ဖူးဘူး။ ညတာ

မှာလဲ မီးမထွန်းရတော့ ဘယ်အချိန် ကျိန်းစက်တော်မူသလဲ မသိပြန်ဘူး။

အအိပ်အနေ နည်းတော်မူတယ်။ အိပ်တယ် မရှိဘူးလို့ပဲ ဖိုးဟန်သိတယ်။ ဒီထက် ပိုမသိဘူး။ ညှို့လိုက်တဲ့ဖိုးဟန်။ အလကားကောင် ငပျင်း။

တစ်ခုတော့ရှိတယ်။ ကျောင်းကြီး အပေါ်ထပ် တစ်ခုလုံးရဲ့ ပြတင်းပေါက် တွေအားလုံး တံခါးပိတ်ထားလေတော့ ညဘက်ဆိုရင် မှောင်မည်းနေတာ ဘာမှ မမြင်ရဘူး။

ငပျင်းကြီး မောင်ဖိုးဟန် ကျောင်းမ ကြီးအပေါ်ထပ်မှာ ဦးပွင့်လေးကိုရှာ တယ်။ မတွေ့ဘူး။ ကြိမ်ကုလားထိုင် ကြီးပေါ် သီတင်းမသုံးဘူး။ ငုတ်တုတ် ထိုင်လေးပေါ်မှာ မရှိဘူး။ ရှာလိုက်ရ တာ ခေါင်းကိုမူးလာတာပဲ။ ဘယ်လို လဲ...

ဦးပွင့်လေးနေတဲ့ အခန်းက ပြတင်းပေါက် (၂)ပေါက် ဖွင့်ထား တယ်။ ငုတ်တုတ်ထိုင်ဘေးက ပြတင်း ပေါက် ဖွင့်ထားတယ်။ နေ့ခင်းကြီး လင်းလင်းချင်းချင်းကြီး။ ဖိုးဟန် (၅)နှစ် တိတိနေခဲ့တဲ့ နှစ်ဆောင်ပြိုင်ကျောင်းမ ကြီး။ အပ်ချထားတာတောင် ရှာရင် တွေ့ရမယ့်နေရာ အခုတော့...

ဖိုးဟန် ကျောင်းပေါ်မော့ကြည့် တယ်။ ဘုံပေါက်ထားတဲ့ ကျောင်းမ။ မျက်နှာကြက် အပြည့်ပိတ်ထားတာ။ လေဝင်လေထွက် တစ်ပေခွဲပတ်လည် အပေါက် (၂)ပေါက် ရှိတယ်။

အပေါက်တိုင်း ဟောင်းလောင်း ပေါက်တွေ မဟုတ်ဘူး။ လူတက်လို့ မရအောင်ကို နှစ်တစ်လက်မ ကျွန်း သစ်တွေနဲ့ လက်ယှက်ထိုးရိုက်ပြီး ပိတ် ထားတာ။ ဘယ်သူမှဝင်လို့ မရဘူး။ ဘုံပေါက်တက်စရာ လှေကားကလဲ မရှိဘူး။

အပြေးအလွှား ရှာလိုက် ဖွေလိုက် ရတာ ဖိုးဟန်မှာ ဖတ်ဖတ်ကိုမောလို့ ပြတင်းပေါက်တိုင်း ငုံ့ငုံ့ကြည့်လိုက်ရ တာ အောက်မှာက မြေပြင်ပဲရှိတယ်။ ဦးပွင့်လေးကို ဘယ်တွေ့မတုန်း။ ဘယ်မှာတွေ့လို့တုန်း။ ရှာလို့မရတော့ ဒေါသဖြစ်လာတယ်။ ဒါနဲ့ ကျောင်း အောက်ကို လှေကားကနေ ပြေးဆင်း သွားတယ်။ စကြဲလျှောက်နေတဲ့ ဆရာတော်ဆီကို ရောက်တော့...

'ဦးပွင့်... ဦးပွင့်လေး ကျောင်း ပေါ်မှာ ဘယ်မှာရှိလို့လဲ'

'ဟာ ကျောင်းဆရာ နောင်တော် ကြီး ဘယ်မှမကြာဘူး။ ကျောင်းပေါ်မှာပဲ ရှိတယ်'

'တပည့်တော် ကျောင်းပေါ်မှာ ရှာလိုက်ရတာ ခေါင်းနောက်နေပြီ ဘုရား။ မတွေ့ဘူး'

'နဲ့နဲ့စစ်စစ် သေသေချာချာ ရှာသလား'

'တစ်ကျောင်းလုံး နဲ့နေပြီ။ ဘယ် နေရာမှ မကျန်ဘူး'

'တယ်ခက်တာပဲ လာ'

ဦးပွင့်က ကျောင်းမကြီးဘက်ကို ဖိုးဟန်ကို ခေါ်သွားတယ်။ လှေကား ခြေရင်းရောက်တော့...

'ဒီမှာ ဖိနပ်၊ ကျောင်းပေါ်မှာ ရှိကို ရှိတယ်။ တက်သွား'

ဦးပွင့် မိန့်ကြားသံအဆုံးမှာ ဖိုးဟန် ကျောင်းလှေကား ပထမအထပ်ကို နင်းတက်လိုက်တယ်။ ကျောင်းမကြီး ပေါ် ရောက်တော့ မယုံနိုင်စရာဗျာ။ ဦးပွင့်လေးကို ကြိမ်ကုလားထိုင်ကြီး ပေါ်မှာ ထိုင်နေတာ တွေ့ရတယ်။ ဖိုးဟန်မှာ အရှူးကိုဖြစ်လို့။

'ဦးပွင့် တပည့်တော်ဖြင့် ရှာလိုက် ရတာဘုရား'

'ဘယ်မှ မသွားဘူး။ ဒီမှာပဲ ရှိနေ တာပဲ'

'ဟာ... ဘုရား'

အဖြစ်အပျက်ကိုတော့ ဖိုးဟန် ကိုယ်တွေ့ကြုံရပါပြီ။ ရှာမတွေ့ရ လောက်အောင် မရှိတဲ့ အဖြစ်ကလေး ကိုတော့ မောင်ဖိုးဟန် မသိရရိုး အမှန် ပါပဲခင်ဗျာ။ ဆင်ခြင်နိုင်ဆဲ မသိရတဲ့ လူအ မောင်ဖိုးဟန်။

ကြည့်စမ်း ရှိန်းဆာယာ ပိုမောက် လို့ ကိုယ်ပျောက်နေပါပကော။ မသိ ချက်ကတော့ တစ်သက်စာ နာပြီ။ ပြလို့မှ ပြမှန်းမသိ။ မ, လို့မှ မ, မှန်းမသိ အပါဘိ မောင်ဖိုးဟန်။

မောင်ဖိုးဟန် အတန်တန် ပြန် စဉ်းစားလိုက်တော့ ဦးပွင့်လေးရဲ့ အောင်မြင်ပြီးစီးမှု သိဖို့တွေက အလိုလို အလျှိုလျှို ပေါ်လာတယ်။ ကမ္မဋ္ဌာန်း တရား ပွားများအားထုတ်နေလို့ ညဘက်မှာ မီးမထွန်းစေချင်တာ၊ ဆွမ်းခံဝတ် မပျက်တာ၊ ဆင်မြန်းတဲ့ သင်္ကန်းကို အဆင့်ဆင့်အသုံးချသွား တာ၊ သာသနာမှာ ဝိနည်းက အသက် လို့ မိန့်မြှောက်ခဲ့တာ...

ဆွမ်းတစ်နပ် အာဟာရအတွက် ကြောင့်ကြမှုကင်းတာ၊ မြက်နုဒွ ဒေသနာတော်ကို အတော်အတန်

နှုတ်ဟင်္သာမြွက် အသံတော်ထွက်ခဲ့တာ၊ ပဋ္ဌာန်းကျမ်းမြတ် ဒေသနာကို တစ်ပါးစာမက သုံးပါးစာမျှ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ခဲ့တာ...

ဝါစဉ်ကြီးငယ် စိတ်ဝယ်မထား တစ်ပါးသောရဟန်း စိတ်ချမ်းသာမှုကို ရှေးရှုခဲ့တာ၊ ပညာဒါန လှူခဲ့သမျှ ဝတ္ထုငွေအသပြာ၊ ငန်းတော်ကျားမြွေရန်ကို ဧကန်သိတာ၊ အုန်းမောင်းကို ခေါက်ခွင့်မပြု တားဆီးမှု အတန်တန် ရှိခဲ့တာ...

စီးပွားရေး ချွတ်ခြုံကျ ဆင်းရဲလှတဲ့ ဘဝကို သိတာ၊ ရတနာသုံးပါး မေ့ပျောက်ထားတာကိုသိတာ၊ ဆင်းရဲတွင်း နက်လှတဲ့ ဆွမ်းဒကာကို အသပြာငွေကြေး ပေးကမ်းချီးမြှင့်စွန့်ကြတာ... စတဲ့ တာ... တာတွေကို ထောက်ဆလို့...

မြင်စေချင်ရင် မြင်ရ မမြင်စေချင်ရင် ကွယ်ပတဲ့ ရှိန်းဆာယာ ပိုမောက်လို့ ကိုယ်ပျောက်တာတွေကြောင့်...

'ဒါနဲ့ ကိုစိုးမြင့် ဒီပြင်ရော ဘာတွေ ထူးခြားသေးလဲ'

လို့ မေးလိုက်တော့ ပန်းခူးတဲ့ အကြောင်း ပြောပြတယ်။ ပန်းခူးတာက ပျံတော်မူခင် (၇)ရက်လောက်က ဖြစ်ပွားခဲ့တာတဲ့။ ငွေးတောက်မြှောင် ဘုန်းကြီးကျောင်းမှာ ဘုန်းကြီးကျောင်းသားတွေက ညစာကို အိမ်မှာ ပြန်စားကြတာလဲ နေ့တိုင်း ကိစ္စ၊ နိစ္စဝူ။

အဲဒီနေ့ကလဲ ညနေဘက်မှာ ကျောင်းဝေယျာဝစ္စတွေ လုပ်ကိုင်ပြီး ကြတာနဲ့ ကျောင်းသားတွေ အိမ်ပြန်ကြတာပေါ့။ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ကလဲ ငွေးတောက်မြှောင်ရွာထဲက မယ်တော်ကြီးအိမ်ကို ကြွသွားတယ်။ ဆရာတော်လဲမရှိ၊ ကျောင်းသားတွေလဲ မရှိ၊ အပြင်လူဆိုတာလဲ နုတ္တိ။

ကျောင်းတစ်ကျောင်းလုံးမှာ ဦးပွင့်လေးတစ်ပါးတည်းပဲ ရှိတယ်။

နှစ်ဆောင်ပြိုင် ကျောင်းကြီးရှေ့က ရေတွင်းဘေးမှာ စိုက်ထားတဲ့ စံကားဝါပန်းပင်က အတောင် (၄၀)ကျော် (၅၀)လောက်မြင့်တယ်။ ပဒေသာပင်လို အောက်က ကားပြီး အပေါ်ကို ချွန်တက်သွားတဲ့အပင်။ ကျောင်းတစ်ကျောင်းလုံး ဘယ်သူမှ မရှိတဲ့အချိန် ဦးပွင့်လေးက ဘုရားလှူဖို့ စံကားဝါပန်းခူးတယ်။ ခူးတာက တံချွန်ခူးတာ မဟုတ်ဘူး။

ဈာန်ပျံပြီး ခူးတာ။

ဦးပွင့်လေး ဈာန်ပျံပြီး ပန်းတွေ ခူးနေတုန်း ထမင်းစားပြီး ပြန်လာတဲ့ ကျောင်းသား (၃)ယောက်က ကျောင်းဝင်းထဲကို ဝင်လာကြတယ်။ အသက် (၇)နှစ်စီလောက်ပဲ ရှိကြတယ်။

မောင်...၊ မောင်...၊ မောင်...တို့ပဲ။ စကားတပြောပြောနဲ့ ကျောင်းထဲဝင်လာကြရင်း စံကျောင်းရှေ့က သရက်ပင်ကြီးအောက် အရောက်မှာ ဦးပွင့်လေး ဈာန်နဲ့ စံကားဝါပန်း ခူးနေတာ

ကို မြင်ကြပါလေရော။ ကလေးတွေ ပြေးလာကြပြီး...

'ဦးပွင့်လေး လိမ့်ကျတော့မယ်' 'လှေကားလဲ မပါဘူး'

'မြန်မြန်ဆင်းပါ ဦးပွင့်လေးရဲ့' တစ်ယောက်တစ်ပေါက် အော်ဟစ်ပြီး လျှောက်ကြပါလေရော။

ဦးပွင့်လေးက စံကားဝါပန်း ခူးနေရာကနေ တဖြည်းဖြည်း နိမ့်နိမ့် နိမ့်နိမ့်ပြီး ဆင်းလာတယ်။ မြေပြင်မှာ ခြေချတယ်။ ကျောင်းသား (၃)ယောက်ကိုလဲ ဒီအကြောင်း ဘယ်သူမှ မပြောရဘူးလို့ နှုတ်ပိတ်ထားတယ်။ ကလေးတွေက ဦးပွင့်လေးကို ချစ်ကြောက်ရုံသေဆိုတော့ ဘယ်သူမှ ပြန်မပြောဘူး။ နှုတ်လိုကြတယ်။

ပန်းခူးတာနဲ့ ပျံတော်မူတာ (၇)ရက်ခြားတယ်။

ပျံတော်မူတော့ ဝိုင်းပြီးငိုနေကြတဲ့ ကျောင်းသားတွေထဲက ကျောင်းသား (၃)ယောက်က မျက်ရည်လည်ခွံနဲ့ ပန်းခူးတဲ့အကြောင်းကို ပြောပြကြတာတဲ့။ ကလေးတွေက ကောင်းကင်မှာ ဈာန်ပျံတာ ဘယ်သိမှာတုန်း၊ ဈာန်နဲ့ ပန်းခူးတာ ဘယ်သိမတဲ့။

မောင်ဖိုးဟန် အဲဒီအကြောင်းကို မသိတာ အမှန်ပါ။ ဝန်ခံပါတယ်။

ဦးစိုးမြင့် စကားဆုံးတော့ နောက်ထူးခြားတာတွေရော သိသေးသလားလို့ ဖိုးဟန်က မေးတယ်။ ဦးစိုးမြင့်က ဦးပွင့်လေးရဲ့ ကြခင်းက ရဟန်းဒကာကြီး ဦးပွင့်လေးကို လျှောက်ထားတာတွေ ပြောပြတယ်။

ဖိုးဟန်ကလဲ ဦးပွင့်လေးနဲ့ ပတ်သက်လာရင် ဘာမဆို ကြားဆင်နေတာ အတော်ပဲ။ ကြားချင်နေတာ ကြားရပေဦးမယ်။

ကြခင်းက ဦးပွင့်လေးရဲ့ ရဟန်း

ဒကာကြီးဆိုတာက ဦးပဉ္စင်းလေးရဲ့ ငယ်သူငယ်ချင်း။ ညီအစ်ကိုလဲ တော်တယ်။ ဝမ်းကွဲဆွေမျိုးတွေ။ ဦးပဉ္စင်းလေးထက် ငယ်တယ်။ ဒါပေမယ့် ဘာမဆို လျှောက်ရဲတင်ရဲတယ်။ တော်တော်ရင်းနှီးကြတယ်။

တစ်နှစ်ကို အနည်းဆုံး တစ်ခေါက် ရွေးတောက်မြှောင်ကို အရောက်လာတယ်။ ကန်တော့တယ်။ တန်ခူးလ တစ်ခေါက်၊ သီတင်းကျွတ်တစ်ခေါက် တစ်နှစ်ကို (၂)ခေါက်လာပြီး ကန်တော့တာလဲရှိတယ်။ အလှူအတန်း လုပ်ရင်လဲ ဦးပဉ္စင်းလေးကို မဖြစ်မနေ ပင့်တယ်။ ကြုံရတယ်။

ဦးပဉ္စင်းလေးကို သိက္ခာထပ်ထားတဲ့ ကြံခင်းက ရဟန်းဒကာကြီးက လျှောက်တယ်။

‘ဦးပဉ္စင်း ဆုခိုရင် သက်တော်လဲ (၆၀)ကျော်နားနီနေပြီ။ ကြံခင်းမှာ ကျောင်းမထိုင်ဘဲ ရွေးတောက်မြှောင်ကျောင်းမှာလာပြီး သီတင်းသုံးနေတယ်။ ကြံခင်းမှာတုန်းကလဲ ကန်ကလေးတောရကျောင်းမှာ တရားစခန်းဝင်တယ်။

အခု ရွေးတောက်မြှောင်ကျောင်းကို ရောက်တော့လဲ မဟာသိုက်ကုန်းတောရ ကန်တောရတို့မှာ တရားစခန်းဝင်တယ်။ ကျင့်ကြံကြီးကုတ် အားထုတ်တော်မူတယ်။ နှစ်တွေလဲကြာပြီ။ ဘယ်လိုလဲ ဦးပဉ္စင်း တရားတွေ့ပြီလား’

အဲဒီလို လျှောက်မိတာက မနှစ်က သီတင်းကျွတ်လ။ အခုဆို နှစ်တစ်ပတ်လည် ပြောပါတော့။

‘အဲသလို လျှောက်တော့ ဦးပဉ္စင်းလေးက ဘာပြန်အမိန့်ရှိသလဲ’

ဒကာ (၃)ယောက်လောက်က အားမလို အားမရ ဝိုင်းမေးကြတယ်။ ဖိုးဟန်ကတော့ မမေးပါဘူး။ နားစွင့်

နေတယ်။

‘နှုတ်တော်က ဘာတစ်ခွန်းမှ မဟဘူးတဲ့ဗျ။ ကုလားထိုင်ပေါ်မှာ ထိုင်နေတာ တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်ပဲ။ မျက်လွှာလဲ ချထားတယ်တဲ့’

‘ဘာမှ ထပ်မလျှောက်ဘူးတဲ့လား’

‘ဘယ်နေမလဲဗျာ၊ လျှောက်တယ်တဲ့။ လျှောက်တာမှ ဦးပဉ္စင်းရဲ့ ငယ်သူငယ်ချင်း ညီလေးက ပစ္စည်းလေးပါး ထောက်ပံ့လှူဒါန်း ရဟန်းဒကာပါဘုရား။ တပည့်တော်တို့က သိက္ခာထပ်ထားတဲ့ မြတ်ဗုဒ္ဓသားတော် ဦးပဉ္စင်းကို တရားရစေချင်လွန်းလို့ပါဘုရား။ တရားအကျိုး ခံစားရမှုကို မိန့်တော်မူပါဘုရားလို့ လျှောက်သတဲ့ဗျ။ တုတ်တုတ်တောင် မလှုပ်ဘူးတဲ့။ တုဏှိဘာဝေ ဆိတ်ဆိတ်နေတော်မူသတဲ့ဗျာ’

‘ရဟန်းဒကာလဲ ဆိုသေး ဒါလေးတောင် ရအောင် မလျှောက်နိုင်ဘူးလား’

အသက် (၇၀)ကျော်လောက်ရှိတဲ့ အဘွားကြီးတစ်ယောက်က အပြစ်တင်သံ နှောလိုက်တယ်။

‘လျှောက်ပါဗျာ၊ ဦးပဉ္စင်း တရားပီတိခံစားရတာတွေကို ဒကာ၊ ဒကာမတွေ

သိကြရရင် သူတို့အတွက် အရမ်းကို အကျိုးရှိမယ် ဘုရား။ ဦးပဉ္စင်းကို အားကျပြီး တရားအားထုတ်ကြလိမ့်မယ်ဘုရား။ အမိန့်ရှိပါဘုရားလို့ လျှောက်ပြန်ရောတဲ့။ ဒါပေမယ့်လို့ ဦးပဉ္စင်းလေးကတော့ နှုတ်တော်ကမဟဘူး’
‘ဒါနဲ့ပဲ မင့်ရဟန်းဒကာက လက်လျှော့လိုက်ရောလား’
ဦးမောင်ဟန်ရဲ့ မေးလိုက်တဲ့ အသံ။ ဖိုးဟန်ကတော့ သိချင်နေတာပဲ ရှိတယ်။

‘နှစ်ပေါင်းများစွာ တရားရှာတွေ့ပါပြီလားဘုရားလို့ ထပ်လျှောက် ပြန်တယ်’

ရဟန်းဒကာကြီးရဲ့ လျှောက်ထားချက် အသက်ပါလွန်းလို့ မောင်ဖိုးဟန် နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် နားစိုက်လိုက်ရတယ်။

ဖိုးဟန် သိချင်လွန်းတဲ့ အဓိကအချက်၊ မသိသေးတဲ့ မြှုပ်ကွက်၊ ဖိုးဟန်မသိသေးတာကို သိတာလေးတွေနဲ့ယှဉ်ပြီး သိလိုက်ရမယ့်အချက်၊ သိဖို့လဲမလွယ် ခက်ခဲလှတဲ့အချက်၊ မလွဲမသွေ ဧကန် ဖိုးဟန်သိရတော့မယ့် အချက်...

‘ပြောစမ်းပါဟ မောင်ဖိုးမြင့်ရ... တကတည်း ဈေးကိုင်နေလိုက်တာ’

‘ဦးပဉ္စင်းလေးက မျက်လွှာပင်ပြီး ညာဘက်လက် လက်ညှိုးနဲ့ လက်ခလယ် (၂)ချောင်းကို ထောင်ပြလိုက်တယ်တဲ့’

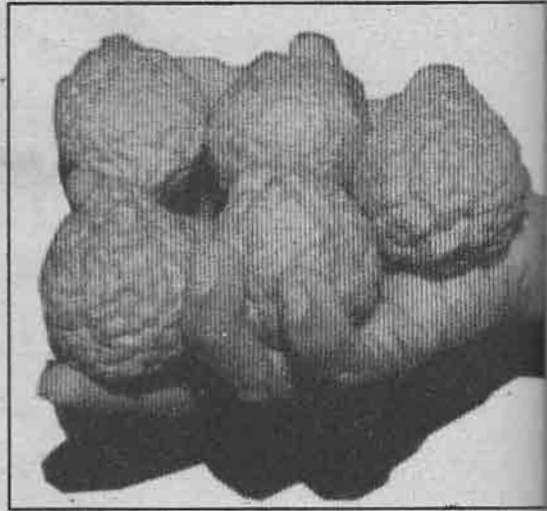
‘ဟေ... တကယ်’
‘.....’

ရွှေတောင် ကြည်မောင်အောင်

သေလမ်းနှင့် နီးစပ်သည့်

ပေပြည်လေးနားရေပါ အထွက်

ဤဆေးချက်

လွန်ခဲ့သော (၅)နှစ်ကျော်ကာလမှ ခင်မင်ခဲ့ရသူ “ကိုရာမ” ဆိုသူ ရုတ်တရက် ရောက်ရှိလာခဲ့သလို သူမှ နှုတ်ဆက်ခြင်းများနှင့်ပင်...

‘အတော်ပဲပျာ အခု ခင်ဗျားဖတ်နေတဲ့ နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းအတွက် တိုင်းရင်းဆေးအကြောင်း ရေးစေချင်လို့ ကုန်ကြမ်း လာပေးတာပဲ’

“ကိုရာမ” မှာ ကျွန်ုပ် ဖတ်နေသည့် (၄/၂၀၀၉)လထုတ် နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းစာအုပ်ကို လှမ်းကြည့်ရှုရင်းက ပင် အထက်ပါကဲ့သို့ ပြောလိုက်သဖြင့် ကျွန်ုပ်မှာ ဝမ်းသာစွာဖြင့် ကြိုဆိုလိုက်သလို အသင့်ရှိနေသော ဓာတ်ဘူးကို ချ၍ ရေခန်းတိုက်သည်နှင့် မြေပဲကြော်နှင့်ပါ ဧည့်ခံ ကျွေးမွေးလိုက်ပါသည်။

“ကိုရာမ” ဆိုသူမှာ ဖြူးအရှေ့ဘက် (၁၄၅)မိုင်ကွာ စစ်တောင်းမြစ်ဝှမ်းဒေသ (အုတ်ဖြတ်ကျေးရွာ)အထိ သင်ဖြူးဖျာ ရောင်းခဲ့သူဖြစ်ရာ ကရင်တိုင်းရင်းသား ကျေးရွာများအထိ ရောက်ရှိခဲ့ချိန် ကရင်တိုင်းရင်းသား အဘိုးကြီး(ဖထီး) စောသာထူးဆိုသူ ကရင်ဆေးဆရာကြီး တစ်ဦးထံမှ မြန်မာ တိုင်းရင်းဆေးတစ်ပုံ ရရှိခဲ့ရာ မြန်မာ တိုင်းရင်းဆေးဆရာကြီး ဦးဖြူဆွတ် (ကျောက်ပန်းတောင်း မြို့နယ်၊ သစ်တိန်ရွာ)ထံမှတစ်ဆင့် ရယူခဲ့ကြောင်း ပြောပြပြီး ထိုသူ့မျက်မြင်မှာပင် လူနာ(၄)ဦး ပျောက်ကင်းခဲ့ကြောင်းတို့ကို အသေအချာ ပြောပြပါတော့၏။

ပါဝင်သော ဆေးအမည်(ဆေးအမယ်)များမှာ အောက်ပါ အတိုင်းဖြစ်ပါ၏။ နေရာဒေသမရွေး ရရှိနိုင်ကြပါသည်။)

- ၁။ ဂရုတ်ကောင်း (၅)ကျပ်သား
- ၂။ ရှင်(ရှင်) (၁၀)ကျပ်သား

၂၂၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

- ၃။ ခံတက်ခေါက် (၁၀)ကျပ်သား
- ၄။ တောအရက်(ဆန်အရက်)ဦးရည် (၂)ပုလင်း(ရေမရောရ)
- ၅။ တောရှောက်ခါးသီး (၅)လုံး

တို့ ဖြစ်ကြပါသည်။

ဆေးဖော်ဆေးစပ်ရန်

အမှတ်စဉ်(၁, ၂, ၃)မှ ပစ္စည်း(၃)မျိုးတို့ကို သန့်ရှင်းသော သံဆုံ (သို့မဟုတ်) စက်တွင် သေချာစွာ အမှုန့်ဖြစ်အောင် ကြိတ်ပါ။ အမှတ်စဉ်(၅)မှ တောရှောက်ခါးသီး(အရင့်)(၅)လုံး တို့ကို ပါးပါးလှီးပါ။

လုံခြုံသောဖန်အိုး (သို့မဟုတ်) ကြွေအိုးထဲတွင် တောအရက် (ဆန်အရက်) ဦးရည်(ရေနှင့် လုံးဝ ရေမရောသော အရက်ပြင်း)နှင့် (၃)ရက်တိတိ စိမ်ပါ။ နေလှမ်းထားပါ။ အဖုံး လုံအောင်ပိတ်၍ နေလှမ်းရန် ဖြစ်ပါသည်။

အသုံးပြုရန်

ဤဆေးချက်သည် ဘေးထွက် ဆိုးကျိုး (လုံးဝ)မပါ။ လူးဆေး ဖြစ်ပါသည်။ ညာဘက်လက်နှင့် ဝေဒနာကို အထက်မှအောက်သို့ သပ်ချပါ။ အဝတ်သန့်သန့်နှင့် ပတ်ထားပါ။ ရောဂါဖြစ်နေချိန် တစ်ရက်များမှ ဝက်သား မစားစားချင်သပဆိုရင် ဆိတ်သားကိုဖြင့် စားနိုင်ပါ၏။

ကြည့်မြှုစိတ်ထားဖြင့် မြှုစင်ဝင်းပနိုင်ကြပါစေ။

ကြိုသင်း
(ကျောက်ပန်းတောင်း)

မဟာနမက္ကာရ ဆိုသည်မှာ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သော ဘုရားရှိခိုးဟု အဓိပ္ပာယ်ကို ဆောင်ပါသည်။ မဟာနမက္ကာရဘုရားရှိခိုးသည်...

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သပ္ပာသပ္ပဒ္ဓဿ

ဖြစ်သည်။ အက္ခရာအားဖြင့် (၁၈)လုံးရှိသော နဝင်းအောင် ဂါထာလည်းဖြစ်လေသည်။

စာတစ်လုံး ဘုရားတစ်ဆူဆိုသည် စကားအံ့ဆိုလျှင် 'နမောတဿ' ကို (၁)ကြိမ်ရွတ်ဆိုလျှင် ဘုရားတစ်ဆယ့်ရှစ်ဆူဟု ဆိုရမည်ဖြစ်သည်။ ဘုရား (၁၈)ဆူ ပူဇော်ရာရောက်ကြောင်း ထင်ရှားပေသည်။

ထိုနမောတဿ ဘုရားရှိခိုးကို ဘုရားရှင် သက်တော်ထင်ရှားရှိစဉ်က သိကြားမင်း၊ ဇာဏုသောဏီပုဏ္ဏား၊ ပသေနဒိကောသလမင်းကြီး၊ ဗြဟ္မာယုပုဏ္ဏားကြီး၊ ဓနုဉ္ဇနီပုဏ္ဏေးမ၊ အာရာမဒဏ္ဍာပုဏ္ဏား၊ ကရဏာပါလီပုဏ္ဏားတို့ မြတ်စွာဘုရားကို ရည်စူးပြီး ဥဒါန်းကျူးရင့်ကြောင်း သိရှိမှတ်သားဖူးသည်။

ဤနေရာ၌ တင်ပြလိုသည်က မဟာနမက္ကာရ ဂန္ထိကျင့်စဉ်အဖြစ်...

နမောတဿကျင့်စဉ် တင်ပြလိုခြင်း ဖြစ်သည်။

နမောတဿ ကျင့်စဉ်သည် ရတနာသုံးပါးကို အထွတ်တင်ထားသဖြင့် စေတီသဏ္ဍာန် ပုံဖော်ကြည့်လျှင် သုံးထောင့်တြိဂံကို တွေ့ရမည်။

ကြည့်ပါ။

***
တြိဂံ၏ စွမ်းအားကို အထူးပြောရန် လိုမည်မထင်ပါ။ ကျွန်ုပ်တို့ အမြတ်တနိုးကိုးကျယ်ကြသော စေတီများသည် တြိဂံပုံသဏ္ဍာန် ဖြစ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်

“နမောတဿ” ကျင့်စဉ်ကို အချိန်အားဖြင့် (၃)ကြိမ်၊ (၃)ခါ ရွတ်ဆိုရန် အဓိဋ္ဌာန်ပြုပုတီးစိပ်ရန် ရည်ညွှန်းပါသည်။

နံနက် နေထွက်ချိန် (၆:၀၀ မှ ၉:၀၀) နာရီတွင် ရွတ်ဆိုလျှင် ဣစ္ဆာသယ လိုရာဆန္ဒ ပြည့်ဝစေမည်။ နေ့လယ်ချိန် (၁၂:၀၀ မှ ၃:၀၀) နာရီတွင် ရွတ်ဆိုလျှင် အသိဉာဏ်ပညာကို ပွင့်လင်းစေမည်။ ညနေချိန် (၆:၀၀ မှ ၉:၀၀) နာရီတွင် ရွတ်ဆိုလျှင် အလုပ်အကိုင် စီးပွားတိုးတက်စေမည်။

ယခု တင်ပြမည့် နမောတဿ ကျင့်စဉ်ကို အဆင့်အားဖြင့် (၃)ဆင့်ခွဲခြားထားပါသည်။

ပထမအဆင့်တွင် နမောတဿကို နံနက်၊ နေ့လယ်၊ ညနေအားဖြင့် (၃)ကြိမ် (၁)ကြိမ်လျှင် ပုတီး (၃)ပတ်နှုန်း

ကဝိသိရောမဏိ

မဟာနမက္ကာရ ဂန္ထိ

အဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ်တော်ကြီး

သည်။ ထိုတြိဂံသဏ္ဍာန်စေတီကို အထွတ်တင်ပြီး အချိန်အား နံနက်၊ နေ့လယ်၊ ညနေချိန်ဟု ယူလျှင်

ဖြင့် (၃)ကြိမ် (၉)ပတ် စိပ်ရမည်။ အဓိဋ္ဌာန်(၃)ရက် ဖြစ်သည်။

ဒုတိယအဆင့်အနေဖြင့် နမောတဿကို နံနက်၊ နေ့လယ်၊ ညနေအားဖြင့် (၃)ကြိမ်၊ (၁)ကြိမ်လျှင် ပုတီး (၆)ပတ်နှုန်းဖြင့် (၃)ကြိမ် (၁၈)ပတ် စိပ်ရမည်။ အဓိဋ္ဌာန်ရက်မှာ (၆)ရက် ဖြစ်သည်။

တတိယအဆင့်အနေဖြင့် နံနက်၊ နေ့လယ်၊ ညနေအားဖြင့် ပထမနေ့

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မလင်း ၂၂၅

(၃)ကြိမ်။ (၁)ကြိမ် ပုတီး(၉)ပတ်နှုန်းဖြင့် (၃)ကြိမ် (၂၇)ပတ်စိပ်ရမည်။ ရက်အားဖြင့် (၉)ရက် ဖြစ်ပါသည်။

ဤနည်းအားဖြင့် (၃)ကြိမ်ပြည့်အောင် အားထုတ်ရပါမည်။ 'နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ' အကုန်ဆုံးမှ ပုတီးတစ်လုံးချသောနည်းဖြင့် စိပ်ရပါမည်။

* * *

မဟာနမက္ကာရဝဋ္ဋိအာဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ်

ပထမဆင့် အာဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ်			
အချိန်	ပုတီးစိပ်ရမည့်ဂါထာ	ပုတီးပတ်	ရက်
နံနက်(၆)နာရီ - နံနက်(၉)နာရီ	နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ (ပုတီးတစ်လုံးချ)	၃-ပတ်	၃-ရက်
မွန်းတည့်(၁၂)နာရီ - မွန်းလွဲ(၃)နာရီ		၃-ပတ်	
ညနေ(၆)နာရီ - ည(၉)နာရီ		၃-ပတ်	
ဒုတိယဆင့် အာဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ်			
အချိန်	ပုတီးစိပ်ရမည့်ဂါထာ	ပုတီးပတ်	ရက်
နံနက်(၆)နာရီ - နံနက်(၉)နာရီ	နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ (ပုတီးတစ်လုံးချ)	၆-ပတ်	၆-ရက်
မွန်းတည့်(၁၂)နာရီ - မွန်းလွဲ(၃)နာရီ		၆-ပတ်	
ညနေ(၆)နာရီ - ည(၉)နာရီ		၆-ပတ်	
တတိယဆင့် အာဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ်			
အချိန်	ပုတီးစိပ်ရမည့်ဂါထာ	ပုတီးပတ်	ရက်
နံနက်(၆)နာရီ - နံနက်(၉)နာရီ	နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ (ပုတီးတစ်လုံးချ)	၉-ပတ်	၉-ရက်
မွန်းတည့်(၁၂)နာရီ - မွန်းလွဲ(၃)နာရီ		၉-ပတ်	
ညနေ(၆)နာရီ - ည(၉)နာရီ		၉-ပတ်	

သင့်တင့်အောင် နှလုံးသွင်း အရှုံးကင်းပါစေ။

စကားချပ်

၁။ ဦးသော်ဇင်-မဟာနမက္ကာရစေတီ တော်ဆောင်းပါး(စာမျက်နှာ ၁၁၀-၁၁၄)

[ဇောတိသဝေဒမဂ္ဂဇင်း၊ ၁၉၈၈ ခုနှစ်၊ မတ်လ၊ အမှတ်စဉ်-၄၃]

၂။ ကိုယ်ပိုင်မှတ်စုများ။

၂၂၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ရွှေတောင် သစ်တောင်ကြည်

ယုံကျပြုဒါး ရွှေသားအယ် (၃)

ယခင်လမှ အဆက်

မီးနားလိုက်တာက အပေါ်ဆုံးက မီးခဲမှာ ပြာကပ်လာတဲ့အထိပဲ။ မီးရဲ နေရာကညှိ၊ ညှိရာက ပြာအဖြူရောင် တက်လာတဲ့ အထိပေါ့။

ပြာတွေမှတ်ထုတ်ပြီး ဖိုကြိုးကို လှုပ် လိုက်တယ်။ ခပ်ဖြည်းဖြည်းလေး။ မီးသွေးလက်တစ်ဆုပ် ထပ်အုပ်တယ်။ ဖိုဆွဲတယ်။ မီးရဲလာတယ်။ မီးညှိသွား ပြီဆိုတော့ ရပ်လိုက်ပြန်ပြီ။ မီးခဲအပေါ် တစ်ထပ် ပြာကပ်တဲ့အထိ။

ငါနဲ့ မောင်ဘသောင်းတို့ အဲဒီမှာ ကောင်းကောင်း စိတ်ညစ်ကြတော့တာ ပဲ။

ဖိုကြိုးလေးဆွဲလိုက်၊ မီးတင်လိုက်၊ မီးဝင်နေခိုက် ရပ်ထားလိုက်၊ နားနေတဲ့ အချိန် လက်ဖက်ကလေးစား၊ ရေခွေး လေးများသောက်လိုက်၊ သေးကလေး

ပေါက်လိုက်...

စိတ်တွေ အိုက်လာတယ်။ တို့က မနားချင်ဘူး။ ဆက်တိုက်ဆွဲလိုက်ချင် တာ။ အခုတော့ကွာ ဆွဲလိုက်၊ နားလိုက် စိတ်မရည်ဘူး။ စိတ်လဲ မပါဘူး။

ဆရာကြီးကတော့ အဲဒီလို နားချိန် တော်တော်များများမှာ လုံငှားဖုံးရိုက် တယ်။ လုံရိုက်တယ်။ လုံမြေနှဲတယ်။ နှပ်တယ်။ မီးသွေးမှာ ကပ်နေတဲ့ သဲ တွေကို ရေဆေးတယ်။ နေလုန်းတယ်။ ပြောင်းဖူးဖက် ဆေးလိပ်ကြီးကို သောက်၊ ညှပ်နဲ့သံဂေါက်ကိုပြင်၊ ဖိုခွင် ကို ကြည့်။

(၅)ကြိမ်မြောက် မီးတင်လို့ မီးဝင်ပြီး တဲ့အခါမှာတော့ လုံငှားဖုံးကို ဖွင့်ပြ တယ်။ ချော်ပျော်နေပြီ။ နိမ့်လဲ နိမ့်ကျ နေပြီ။ ဒုတ္တာနဲ့ လက်ချား ရောထားတဲ့ အမှုန့်တွေ ထပ်ထည့်။ လုံငှားဖုံးကိုဖုံး။ မီးတင်ပြန်တယ်။ ခဏအကြာ ရပ်လိုက်

ပြန်တယ်။

ဖိုကြိုးကို မြန်မြန်ဆွဲတာလဲရှိတာပဲ။ မြန်မြန်ဆွဲရင် ဖားဖိုရဲ့ အောက်မေးက လှန်ရုံကလေးပဲ။ ဖားဖိုရဲ့ အပေါ်ဆုံး ထပ်က (၂)လက်မ တစ်စိတ်လောက် မြင့်မြင့်တက်လိုက်၊ ပြန်ကျလိုက်။

မီးခဲတွေ ရဲရဲတောက်လာတာနဲ့ ဖိုကြိုးကိုလွှတ်ပြီး မြှောက်လိုက်၊ ဆက် မဆွဲတဲ့ ပစ်ထားလိုက် အကြိမ်ပေါင်း များစွာ။

မနက်နေထွက်စက ညနေ မှောင် တာရီလေးမှာမှ ပြီးတယ်။ အဲဒီလိုထိုး တာ (၃)ရက်တိတိပဲ။

တို့က စိတ်ကိုမပါတော့ဘူး။ အဖေ ကို ကြောက်လို့သာ ငြိမ်နေကြရတာ။

(၄)ရက်မြောက်နေ့မှာတော့ ယုံကို ဖွင့်ပြတယ်။ ချော်တွေက သံကျနေ

www.burmeseclassic.com

တယ်။ မီးမနာတော့ လုံက မနာဘူး။ အကောင်းကြီး ရှိသေးတယ်။ ဝိုထဲ ထည့် ထိုးပြန်တယ်။ မီးလျှံပဲ။

မီး(၅)အုပ် ထိုးအပြီးမှာတော့ လုံကို ဖွင့်ပြတယ်။ အပေါ်ကို ဆွဲတင်တယ်။ စိတ်အထင် စပါးလုံးတစ်လုံးစာလောက် ကလေး နည်းနည်းလေး။ ဖိုကို ဆက် ဆွဲပြန်တယ်။ မီးသွေးထည့်တယ်။ ဆွဲ တယ်။ ထည့်တယ်။

ဖိုခွင်တစ်ခုလုံး မီးပိုင်းတာနဲ့ ပစ် ထားလိုက်ပြန်တယ်။

တော်တော်စိတ်ရှည်ရတဲ့ အလုပ်ပဲ။ မီးကို ချောနေရတာ။ တေတေဖြည်း ညှင်း နာနာသွင်းနေရတာ။ ကြာလိုက် တာ။ စိတ်တိုစရာကြီး။ ပြီးတော့ နေ့တိုင်းအလုပ်ကြီး။

ဖုန်းဖုန်းနဲ့ ဖိုကိုဆွဲလိုက်။ ပစ်ထား လိုက်။ မကြာမတင်မှာ တဖုန်းဖုန်းနဲ့ ပြန်ဆွဲလိုက်။ မီးနဲ့နှပ်ထားလိုက်။ နှပ်ထိုး ထိုးနေတာ။

မိုးလင်းနေထွက်က နေဝင်မိုးချုပ် အထိ ရပ်လိုက်။ နားလိုက်။ မီးကစားခဲ့ တာ (၅)ရက်ကြာပြီ။ ဆက်တိုက်။

(၆)ရက်မြောက်နေ့မှာတော့ စပြီး မီးတင်တာက လုံငှားဖုံးနဲ့ လက်တစ်လုံး မီးလျှံ။ မီး(၃)အုပ်အရမှာ ခစာရပ်ထား တယ်။ အပေါ်ယံမီးခဲ မညှိခင် ပြန်ဆွဲ တယ်။

မီး(၅)အုပ်မှာ တစ်ခါ အဲဒီလို လုပ် ပြန်တယ်။ မီးခဲညှိသွားတဲ့အထိ ထား တယ်။ ညှိတာနဲ့ လုံကို ဆွဲမြှောက် တယ်။ လုံငှားဖုံးနဲ့ နှာတိုက်အနေ အထား ရောက်သွားပြီ။

မြောက်တက်လာတဲ့ လုံရဲ့လုံဖုံးကို ဖွင့်တယ်။ ကြည့်တယ်။ ချော်ပီပြီး ဝပ် နေတယ်။ နောက်တောက်တောက် အရည်လည်လို့။

လုံငှားဖုံး ပြန်ဖုံး။ ဖိုကြိုးကိုဆွဲ။

မီးရဲခနဲ တင်လိုက်ပြန်တယ်။ နှာတိုက်။ မီးလျှံမီးကြီး မီးစီးပြီးထိုးတယ်။

မီး(၃)အုပ် ကျသွားတော့ မီးရပ်ထား ပြန်တယ်။ လုံဖုံးကို ဖွင့်ကြည့်တယ်။ ချော်ငြိမ်တယ်။ ဓာတ်မလှုပ်ဘူး။ လုံဖုံး ပြန်ဖုံးပြီး လုံကို မြှောက်ပြန်တယ်။

နှုတ်ခမ်းတိုက်အနေအထား ရောက် သွားပြီ။ ဓာတ်ငြိမ်အောင် ကြာကြာပေး ထားတယ်။ အပေါ်ဆုံး မီးခဲညှိညှိ။

မီးအညှိမှာ ဖိုလေကိုမြှင့် မီးစုံကစား တော့တယ်။ ဥဏှတေဇော၊ ပါဓက တေဇော၊ ဒါဟတေဇော၊ ကောလီ တေဇော မီးပေါင်းစုံ လုံကိုထိလို့ ပြဒါးမိ ဖို ကြိုးစားတယ်။ ထိတယ်။ မိတယ်။

မီး(၂)အုပ်စီ၊ (၂)အုပ်စီ မီးစုံကစား ပြီး နှပ်၊ နှပ်ထားပြန်တယ်။ လုံကို မြှောက်၊ မြှောက်ပြီး နှပ်ထိုး၊ ထိုးလာ လိုက်တာ လုံခါးတိုက်အရောက် ညနေ နေဝင်ခါနီးပြီ။ မီးကိုရပ်လို့ နှပ်ထား လိုက်ပြီ။

(၇)ရက်မြောက်နေ့မှာတော့ မနေ့ ဖိုခွင်ထဲမှာ နှပ်ထားခဲ့တဲ့ လုံကို ညှပ်နဲ့ ဆွဲယူပြီးကြည့်လိုက်တော့ လုံက နာနေ ပြီ။ လုံအပေါ်ပိုင်း လုံရဲ့တစ်ဝက် မီးနာ ထားလို့ လုံသားကို မီးဟပ် ချော်ကပ်လို့ နေပြီ။ လုံအပြင်သားချော်။

လုံကို ခွဲလိုက်တော့ ဓာတ်က လုံ အတွင်းသားကို တိုးဝှေ့ထားလို့ လုံသား

က မွမ္မလေး။ ဝါဝါလေး။ ဆတ်ခနဲ အခွဲမှာ လုံဖုံးအောက်ပိုင်း ကွဲချက်က ဟက်ခနဲ။ နှုတ်ခမ်းသား အညှိ။ နောက်တစ်လုံအတွက် လုံငှား ဖုံးကလေး။

ဓာတ်ကို ကိုင်ကြည့်လိုက်တော့ လုံချော အတောင့်လိုက်။ ဘီလူးခေါင်း မထ။ မိုးမောက်မောက် မျက်နှာပြင်ပေါ် မှာ ကြေးဆီဝင်နေတယ်။ အမျှင်လိုက် ကလေးတွေ။ ငါးသလောက်ဥပေါ်မှာ သွေးကြောမျှင်ကလေးတွေ ယှက်သေ သလို အခက်အခက်။

ဓာတ်သားကို (၆)လက်မ ဇောက် လုံအသစ်ထဲမှာထည့်၊ ချော်ဟောင်း မဖုံးဘူး။ ဒုတ္တာလက်ချားမီးပေါက် ရော ထားတဲ့အသစ်နဲ့ သိပ်၊ သိပ်ထည့်၊ လုံငှားဖုံး၊ ဖုံး။ နှာပေါက်အောက် လက် တစ်လုံးအကွာမှာ မီးလျှံထိုးတယ်။

မီး(၅)အုပ်မှာ တစ်ခါ၊ မီး(၃)အုပ်မှာ တစ်ခါ အပေါ်ကို ဆွဲ၊ ဆွဲတင်တယ်။ ဓာတ်ထွက်၊ မထွက်။ ငြိမ်၊ မငြိမ် ချိန်ဆ ပြီး ချော်သစ်ထပ်ထည့်လိုက်။ မီးမြှင့်ထုံ လိုက် လုံခါးတိုက်။

လုံခါးတိုက်မှာ မီးကို ပြင်းလိုက် ပျော့လိုက်၊ ကြမ်းလိုက်၊ ချော့လိုက်။ မီးစုံကစားလိုက်တာ အကြမ်းအရမ်း ကြီး။ ဝရုန်းသုန်းကား၊ ပရုန်းပရင်း။

မီးပေးမီးယူမှန်မှန်နဲ့ ဓာတ်ကို နှိပ် စက်လိုက်တာ တစ်ရက်အပြည့်။

(၈)ရက်နေ့မနက် ဖိုခွင်ထဲကလုံကို ထုတ်ပြီး ကြည့်တယ်။ လုံအပြင်မှာ ချော်ဖွဲ့နေတယ်။ လုံသားကျက်ပြီး ပြန် တဲ့ချော်။ ပြောင်ပြိုင်နေတာပဲ။ တော်၊ တော်လေး မီးနာထားပြီ။

ဒီနေ့တော့ ဖိုခွင်မှာ လုံထား ပြောင်းသွားပြီ။ လုံနှုတ်ခမ်းအညှိ နှာတိုက်။ လုံနှုတ်ခမ်းတိုက် ဟားဖိုထေး ညှင်ညှင်းနဲ့ မီးစလို့သွားတယ်။ မီးသွေး

www.burmeseclassic.com

(၃)အုပ်အထိ လေပြည်လေညင်း။

မီးသွေး (၄)အုပ်ကစပြီး မီးကို မြှင့်မြှင့်တက်ပြီး ကစားတယ်။ မီး(၄) အုပ်မြောက်မှာ မီးစီးထိုးတယ်။ မီးကြီး ပြီး ဒါဟာမီး။ မီးပြင်းဆက်တိုက်။ မီးသွေး ထည့်လိုက်၊ လုံလုံညှိလိုက်၊ ညှပ်ကို ကိုင်လိုက်၊ ဂေါက်ချလိုက်။

မီးကိုနားလိုက်၊ ကစားလိုက်နဲ့ နေ တောင်အတော်စောင်းသွားပြီ။ ဝင်ခါနီး တည်းတည်း။ လုံကို ဖိခွင့်ထဲမှာပဲ နှပ် ထားလိုက်တယ်။

နောက်နေ့မနက်မှာ လုံဟောင်းကို ထုတ်ပြီးခွဲ လုံအသစ် လဲလိုက်တယ်။ ခွဲလိုက်လဲလိုက် ထိုးလာလိုက်တာ (၁၂)ရက်မြောက်နေ့မှာတော့ ဓာတ် သားက ချော်ခွင့်ကျွတ်ကျလာတယ်။ ဓာတ်သားကို ချော်မကပ်တော့ဘူး။ လုံချောင်တော့မယ်။ မကြာတော့ဘူး တဲ့။

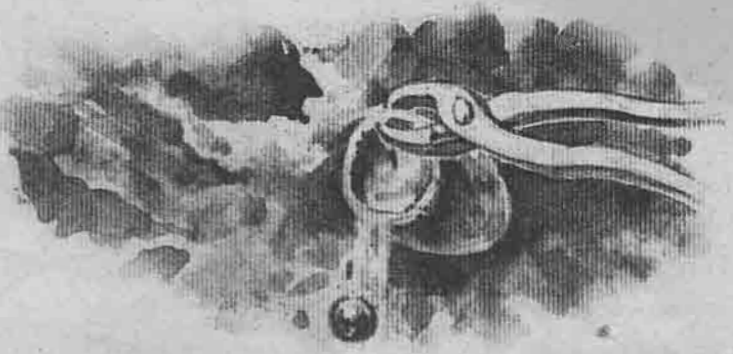
(၁၃)ရက်၊ (၁၄)ရက် မီးလျှံကနေ ဓာတ်တိုက်အထိ ထိုးတယ်။

(၁၅)ရက်မြောက်နေ့မှာတော့ ဆရာ ကြီးက လုံကို လှုပ်ပြတယ်။ ဂလောက် ဂလောက် အသံကြားရတယ်။ လုံချောင် ပြီ။ ဓာတ်ပထဝီဆိုက်ပြီ။

လုံချောင်တဲ့နေ့ကစပြီး လုံခြောက် ဖော်မံ အန္တောပိတ် မီးလျှံကစပြီး ထိုး တယ်။ လုံကို ဆွဲတင်တယ်။ မီးရပ်ထား တယ်။ ခဏနား။ မီးဆက်ကစားတယ်။ ဆွဲတင်လိုက်၊ မီးရပ်လိုက်နဲ့။

လက်တစ်လုံး မီးလျှံကနေ နှုတ်ခမ်း တိုက်၊ ခါးတိုက်၊ ဓာတ်တိုက်အရောက် မီးကစားတယ်။ ဖျတ်ခနဲ ဖျတ်ခနဲ မီး ပြောင်း၊ ပြောင်းကစားတယ်။ ကောလီ မီး။

ဖားဖိုလေးမှာ အနားမနေရဘူး။ ဖိဆွဲလက်ကလဲ ဒလက်သဖွယ်။ ဆရာ ကြီးလက်ထဲမှာ ဖိုကလေး အသက်

ထွက်မတတ်ပဲ။ မောဟိုက်ပန်းလို့ တရှူးရှူး တရဲရဲ။

(၁၆)ရက်ကစပြီး ဓာတ်သားကျစ် သွားတယ်။ အမှတ်မကြည့်ရင် လျော့ သွားသလား ထင်ရတယ်။ မလျော့ဘူး။ ဂနကတော့ အမှန်ပဲ။ ပုံစံပြောင်းသွား တာ။

(၁၈)ရက်မှာတော့ ဓာတ်သား အရောင်ပါ ပြောင်းသွားတယ်။ ဓာတ်လုံးရဲ့ဖင်မှာ အဝါရည်ပတ် ဆိုင်း ဖွဲ့နေတယ်။ ကွန်ရက်သဖွယ် အသွယ် သွယ်ယှက် ခက်လို့။

ဆရာကြီးက ညှာလက်ထဲမှာ ဆုပ် ပြီး ဆဲကြည့်တယ်။ သူပေးလို့ ကိုင်ကြည့်လိုက်တော့ တစ်နေတာပဲ။ အလေးချိန် ဂနစီးလိုက်တာ။

ဓာတ်လုံးတစ်လုံးလုံး ဆီဆွတ် ထားသလိုပြောင်။ အမှောင်ရိပ်တွေ က ပြဒါးဟိတ် ရိုးတိုးရိပ်တိပ် အရောင် တွေဖြာ။

လုံကို ကြည့်လိုက်တော့ လုံထဲမှာက ဓာတ်သားရဲ့ တေဇောဟိတ်ကြောင့် အဆီပြောင်လို့ဝင်။ အလင်းတက်ထား တာက စပါးလုံးတစ်ထောက်လောက်။ ဖိတ်ဖိတ်တောက်။

(၁၉)ရက်လောက်မှာ ဓာတ်လုံးဖင် တစ်ခုလုံး အဝါရည်သန်း။ ဓာတ်လုံးရဲ့ အောက်ခြေ လုံထဲမှာ အမည်းရောင် အဖတ်နဲ့ အမူန်ကလေးတွေ တွေ့ရ

တယ်။ လုံဖင်ရဲ့အတွင်း အောက်ခြေ ပတ်ပတ်လည်မှာ ကျနေတာ။ မလတွေ တဲ့။

(၂၀)ရက်မှာ ဓာတ်လုံးအလယ်ထိ အဝါရည်ဝင်။ နီစပ်စပ်ကလေး။

(၂၁)ရက်မှာတော့ ဓာတ်လုံးထိပ် လင်းပြီး အဝါရည် ပြန့်ခင်းထားတယ်။ ထက်၊အောက်၊အလယ် အရောင်မညီ သေးဘူး။

အထက်ကဖျော့ အောက်ကအရင့်၊ အလယ်ကတော့ အသင့်အတင့်။ အလေးချိန် လျော့သွားတာလဲ အဆင့် ဆင့်။

ဓာတ်လုံးက အကာသားတွေ ကွာ ကွာထွက်လိုက်တာ။ အများကြီး ဓာတ်လုံးကြီးလဲ သေးသေးသွားပြီ။ ဓာတ်လုံးသေးသွားတော့ လုံကလဲ အသေးတွေကို သုံးလာတယ်။

ဓာတ်က ကောလီတော့ မကြေ သေးဘူး။ လုံခြောက် ဖော်မံပြီး မီးထပ် တင်ရမယ်။

မီးရင့်လေ တေဇောဝင်လေ။ တေဇောဝင်လေ။ ဓာတ်ကျစ်လေ။ ဓာတ်ကျစ်လေ။ မလတွေ ထွက်လေ။ ကလပ်စည်း စိပ်လေ။ အရောင်ရင့်လေ တဲ့။

'အဂ္ဂိရတ် ဓာတ်သားဆိုတာက အတုအပတဲ့။ တုပတယ်ဆိုတာ ကစစ် ကိုတော့ မစိဘူးတဲ့။ တူအေး လုပ်ရ

တဲ့ ကိစ္စကလဲ ခဲယဉ်းသတဲ့။ မတူမစပ် တူမှစပ်တဲ့။ မတူဘဲစပ် ခွဲထုတ်တတ် မှတဲ့။

အရောင်အသွေးကလဲ မနီးရိုးဆွဲ လေးနေမှ။ အလေးအပေါ့ကလဲ ဂနညီ ပါမှ။ မတိမ်းမယိမ်းလေး။ အပျော့ အပျဉ်းကလဲ တူရိုက်နန်းဆွဲခဲပါမှတဲ့ ဆရာကြီးက နားတဲ့တစ်ခဏမှာ ပြောပြောပြရာတယ်။ အဂ္ဂိရတ် ဗဟုသုတတွေ အများကြီး ရပါရဲ့။

ပြဒါးဓာတ်လုံးက ကိတ်ရောင်ဝင် လာလို့ (၂၂)ရက်မြောက်မှာ လုံခြောက် ဖော်မံလို့ ထိုးပြန်ပြီ။

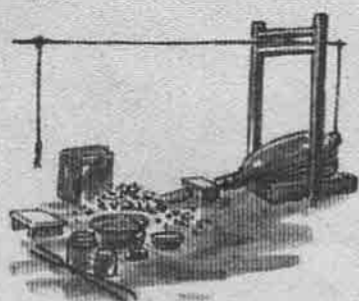
လုံခြောက်၊ ဇော်မံ၊ မီးလျှံ တဖြည်း ဖြည်းဖြင့်၊ မီးရင့်၊ မီးစီး၊ မီးကြီး။ ဓာတ်တိုက်ထိုးပြီး၊ မီးရောင်ကလဲ ပြနေ ပြီ။ အဝါရောင်ရင့်ရင့်မှာ အဖျားက ပန်းရောင်ပျော့ပျော့လေး ကွပ်လို့။ ကိတ်ပွေးတော့မယ်။ မျိုးစေ့လေးတွေ ဝင်နေပြီ။

နောက်တစ်နေ့မှာ ဆရာကြီး ဖိုခွင် ထဲက လုံကို ထုတ်ပြီး လှုပ်ကြည့်တယ်။ ကန့်လန့်ကိုင်ထားတဲ့ လုံထဲက ဓာတ်သားဟာ လုံဖင်နဲ့ လုံနှုတ်ခမ်းကို အပြန်ပြန်အလှန်လှန် ပြေးပြေးပြီး ရိုက်တယ်။ ဂလောက်...ဂလောက်။

လုံကို တအားမှောက်ချလိုက်တော့ ဓာတ်သားက လုံဖုံးကို ဖောက်ပြီး ထွက်လာတယ်။ ကိုင်ကြည့်တော့ အပေါ်ဘက်မှာ ကြိုးတွေ ယှက်နေ တယ်။ တစ်ထပ်ကြိုး၊ ရိုးရိုးကြိုး။

ပေပေါ်ကိုတင် တူနဲ့ထုတော့ အက် ရာပေးတယ်။ ကလပ်စည်း စိပ်လာ ပေမယ့် တူရိုက်တော့ မခံသေး။ နန်းဆွဲ ဖို့တော့ ဝေး။

လေဖိုလေးကို တောင့်တနေပြီ ထင်ပါရဲ့။ ဆရာကြီး လေဖိုပြင်တယ်။ လေဖိုအမြင့်က တောင်ဆုပ် ထိပ်ဝ

ငါးလက်မအချင်း၊ နှုတ်ခမ်းထုက သုံး လက်မ၊ အောက်က ဖိုခုံလောက်ခံ အုတ်(၃)ခဲ၊ မြေပြင်အောက်ခြေ အလယ်ဗွေမှာ ကလပ်ကလေးကိုထား သဲထူးခတ်။

ဓာတ်သားကို လုံထဲထည့်။ ဇော်မံ၊ အန္တောပိတ်၊ ကလပ်ကလေးပေါ်မှာ လုံကိုတင်၊ မီးဆင်၊ မီးသွေးထည့် လေနုလေအေး လေပြည့်လေးနဲ့ စပြီး မီးကစား။

ခဝါမီးသွေး မီးပြင်းသလား မမေးနဲ့။ ပြင်းမှပြင်း။ တစ်နေ့လုံးမီး။ ဥဏှ၊ ပါစက၊ ဒါဟ၊ မီးစုံကောလီ မီးကြီးပြီ ပေါ့။ တွင်းပြင်နှစ်ဝ တောဇောခလို့။ တောဇောသွင်းပြီ။

မီးရောင်တက်တာက အဖျားဆွတ် ပန်းရောင်ပျော့။ လေနေ့လို့ မီးရောင် ပြတ်ပြတ်သွားတာက အဖြူရောင် ဖွေးဖွေး။ ဓာတ်ကလေးတော့ သနား စရာ မီးနှိပ်စက်တာ ခံနေရပြီ သူ့ခမျာ။

(၂၅)ရက်မြောက်နေ့မှာလဲ လေဖိုပဲ တစ်နေ့လုံးတင်၊ ပေပေါ်တင် တူနဲ့ရိုက်။ အစေးအဟိုက်ကတော့ နည်းနည်းလို သေး။ နှောင့်နှေးဗျာပါ မရှိရာ။ ကဲ လာ နာလှည့်ကြစို့တဲ့။ ဆရာကြီးရဲ့ အဆိုအမိန့်စကား။

နာလှည့်မယ့်နေ့ (၂၆)ရက်မြောက် နေ့။ ဖားဖိုပြင်တယ်။ ဖိုခွင်ပြင်တယ်။ ဖိုခွင်ထဲကို ပြာထပ်သိပ်တယ်။ ညီ အောင် ညှိပြီး ဖိတယ်။ ပိပိသွားတော့

အချင်း(၂)လက်မ လုံပက်ကို တင် တယ်။ လုံပက်က နှုတ်ခမ်းထူထူ။

တစ်ပေါက်ဖိုနာပေါက်ရဲ့ အောက် ဝိုင်းနဲ့ လုံပက်ရဲ့ နှုတ်ခမ်းအပေါ်ဘက် က စပါးလုံးတစ်ထောက်အကွား အပေါ်အောက်တည့်တည့်။

လုံပက်ထဲကို ဓာတ်လုံးထည့်။ နာ သန့်သန့် တစ်ကျပ်သား ဓာတ်လုံးပေါ် ကိုတင်၊ လုံပက်ထက်ကြီးတဲ့ မီးသွေး အကြီးကြီးတစ်တုံးကို ညှပ်နဲ့ဆွဲပြီး လုံ ပက်ပေါ်မှာဖုံး၊ လုံပက်ကို အုပ်ပြီး နီး ထားသလိုပဲ။

လုံပက်ရဲ့ ဘေးပတ်လည်မှာ ပန်းခဲ မီးသွေးတွေထည့်၊ လုံပက်ပေါ်မှာ ခုံး ထားတဲ့ မီးသွေးတုံးကြီးနဲ့အညီ။ ပြီး တော့ မီးဖိုချောင်က မီးကျီခဲတွေကို မောင်ဘသောင်းကို သွားယူခိုင်းတယ်။ အဲဒီ မီးကျီခဲတွေကို ပန်းခဲမီးသွေးတွေ ပေါ်မှာ ဖြန့်တင်ပြီး ဖိုဆွဲတော့တာပဲ မီးစွဲပြီ။ ဖိုကြိုးကို လက်မလွတ်ဘူး အားတိုက်အင်တိုက်ဆွဲတယ်။ မီးအား က ရဲခနဲ ရဲခနဲ မီးရောင်တောက် တောက်ပြီး တက်တက်လာတယ်။ ဖိုခွင်မှာ မီးဝိုင်းတာနဲ့ နာပေါက်တည့် တည့်က မီးခဲလေးကို ညှပ်နဲ့ဆွဲမလိုက် ပြီး တစ်ဖက်ဖိုခွင်နှုတ်ခမ်းပေါ်မှာ တင် ပြီးကပ်လိုက်တယ်။

ဖိုနာပေါက်ကနေ တက်လာတဲ့ထေ ဟာ အဆီးအတားမရှိ။ ချက်လုံ လုံပက် အပေါ်မှာ အုပ်ထားတဲ့ မီးခဲကြီးကို တိုက်ရိုက်သွားထိုးတယ်။ နာလေထိထိ မီးခဲကြီးက ထွက်လာတဲ့မီးက လုံပက် ထဲမှာရှိတဲ့ နာကို တည့်တည့်သွားထိုး ပြန်တယ်။ နာပျော်သွားပြီ။

သွက်သွက်ခါအောင်ကို အညှော် လည်နေပြီ။ လက်ယာရစ်လည်လို့ လက်ဝဲရစ်လည်လိုက် တစ်ချိန် မြောင်းမြောင်းပြီး လည်တယ်။

www.burmeseclassic.com

မကြာဘူး နာပျောက် ဓာတ်လုံးကို ကူးသွားတယ်။ ဓာတ်လုံး အရည်ပျော် ပြီး နာပျော်ရည်နဲ့ ဓာတ်သားပျော်ရည် ဘာတစ်ပြန် ကျားတစ်ပြန် အနိုင်မခံ အရှုံးမပေး။ စစ်ခင်းနေကြပြီ။ နာကစား လိုက် ဓာတ်ပြုလိုက်။

နာချက်တဲ့ လုံပက်ထဲက နာနဲ့ ဓာတ် ပျော်နေပုံက ဘဲဥ ကြက်ဥ မကျက် တကျက်ကြော်အတိုင်းပဲ။ ကွက်ကွက် ကွင်းကွင်း မြင်းကွင်းပသာဒ။

လုံပက်အလယ်မှာ ဓာတ်ကပျော်ပြီး စင်းနေတယ်။ အလုံးလိုက်ကလေး။ ဝိုင်းဝိုင်းစက်စက်ကလေး။ သူ့ဘေးမှာ တာ နာပျော်ရည်။ အရည်လည်နေ တယ်။ ကြည့်ပြီးဖွေးနေတယ်။ သူကလဲ အဝိုင်းတော့ အဝိုင်းပဲ။ မညီမညာ အဝိုင်း။ နှုတ်ခမ်းအတွန့်လေးတွေနဲ့။ ခွေးသွားစိပ်သဖွယ်။

ဖိုကို ရပ်လိုက်တော့ စားနေလိုက် တာ။ မြုပ်မြုပ်မြုပ်မြုပ်နဲ့ ပလံ့ကလေး တွေတောင်စီလို့။ လေဥတွေဖောင်စီး။

ဓာတ်လုံးက ကြည့်နေရင်း သေး သေးသွားတယ်လို့ ထင်ရတယ်။

မီးသွေးခဲ အကြီးကြီးတစ်တုံး ဆုံပက်ပေါ်တင်လိုက်ပြန်ပြီ။ ဖိုလေကို သွင်းလိုက်ပြန်ပြီ။ နာပျော်ပြန်ပြီ။ ဓာတ် သဲပျော်ပြန်ပြီ။

နာသန့်သန့် တစ်ကျပ်သား ထပ် ထည့်လိုက်တယ်။ နာနဲ့ ထပ်ချက်ပြန် ပြီး စားပြန်ပါပြီ။

နာချော်တွေ ဓာတ်ကို ဖုံးသွားတော့ ကြီးကို လက်ကလွှတ်။ ဖိုဆွဲတာရပ် ညှစ်ကလေးနဲ့ ဖိုခွင်မီးရဲရဲထဲက လုံပက် ကို ညှစ်ပြီးယူ ပူပူကြီးအတိုင်း သိခွက် ဆီကိုချ။ အလိုချမ်းလို့ အေးစေ။

လုံပက်ပူတာ အေးသွားတော့ ဓာတ် သားပေါ်မှာ အညိုရင့်ရောင် မည်းပြာ ပြာ ဖုံးနေတယ်။ နာချော်တွေ အပေါ်

ဘက်က မည်းညိုရောင်။

လုံကို ရိုက်ခွဲလိုက်တော့ မည်းညို ရောင်အောက်က အစိမ်းရင့်ပုပ်ပုပ်။ သူ့အောက်က အဝါရင့်ကြမ်းကြမ်း။ နီညိုရောင်တွေလဲ သန်းနေတယ်။ အရောင်တွေရောပြီး ဖောက်နေတာပဲ ရှိတယ်။ အဝါရင့်ထဲမှာ အစိမ်းရင့် အစက်အပျောက်ကလေးတွေ။

ဓာတ်သားကို ချိန်ကြည့်တော့ (၂) ကျပ်ခွဲသားပဲ ရှိတော့တယ်။

ပြဒါးထွက်သွားတာရော၊ ဓာတ်ပြု ပြီးထွက်သွားတာရော၊ အညစ်အကြေး မလတွေ ကွာ၊ ကွာပြီး ထွက်သွားတာ ရော နည်းသေးလာ။ လက်ကျန် ဘာရှိ တော့လို့တုံး။ နှမြောလိုက်တာ။

ဒါပေမယ့် အဆီအနှစ် ရွှေဖြစ်မယ့် ဗီဇမျိုးစေ့တွေ ချထားပြီ။

ဆရာကြီး ဘမြိုင်က ဓာတ်သားကို ဆတ်ခနဲ ကောက်ကိုင်ပြီး ပေပေါ်တင် တူနဲ့ထုတယ်။ ထုပုံက လက်လွတ် စပယ် မဟုတ်ဘူး။ ဖိထုကလေး ထု တာ။

ထုလိုက်၊ အိခနဲ ပြားသွားလိုက် ပြား ပြားသွားလိုက်တာ။

ဘေးနှုတ်ခမ်းသားမှာတော့ ခွေး သွားစိပ်တွေ ဖြစ်မလာ။ ကွဲတဲ့အက်တဲ့

အရာမရှိ။ နာဆီအပြည့်ဝင်။ အပျော့ အပျဉ်း ဆိုက်ပေမယ့် စိတ်ကြိုက်တော့ မကျသေး။

နဝင်းကျေ(၂၇)ရက် လုံပက်ကို လက်လွှတ်လိုက်ပြီ။ နာချက်လို့ ပြီးသွား ပြီ။ ဇောက်လုံတက်ကို လှည့်တယ်။ ဖိုခွင်ထဲမှာ ဓာတ်သားတဆန့် ဇောက် လုံကို နာပေါက်နဲ့ဆို ခါးတိုက်အနေ အထားတည်တယ်။ လုံက ခုခေတ်ဆို နံပါတ်(၃)လုံလောက်ပေါ့။

လုံကိုတည် လုံငှားဖုံးကို မီးသွေး ထည့်၊ မီးဆင် မီးတင်ပြီး ထိုးလိုက် တယ်။

မီးတစ်အုပ်အကျမှာ လုံက အပူကြွ ပြီ။ မီးကလဲ ညှီပြီ။ မီးသွေးတွေကို ဖယ်၊ လုံငှားဖုံးကို ညှပ်နဲ့ဆွဲဖွင့်၊ ယမ်း တစ်ကျပ်သားကို နည်းနည်းချင်း၊ နည်းနည်းချင်း လုံထဲကို ပစ်၊ ပစ်ပြီး ထည့်လိုက်တယ်။

လုံထဲ ရောက်သွားတဲ့ယမ်းက တဖျစ်ဖျစ်မြည်ပြီး အရောင်ဖြာတက် လာတယ်။ ချော်ပါးလေးတွေက ခွင် လိုက်ကျ၊ ကျပြီး ဆင်း၊ ဆင်းသွားတယ်။ ချော်ဖွဲမြို့။ ယမ်းချော်။

နောက် ယမ်းတစ်ကျပ်သား ပစ်၊ ပစ်ထည့်ပြီး ချော်ဖွဲမြို့ပြန်တယ်။

(၂)ကျပ်သားယမ်း ချော်ရည်လည် တော့ နာနဲ့လှည့်ထားတဲ့ ဓာတ်သား ကို ညှပ်နဲ့ညှပ် မီးအဝင်ယဉ်ဖို့ လုံအဝ ပေါ်မှာ ခဏတင်၊ မီးယဉ်တော့မှ ယမ်းချော် ပျော်ပျော်ထဲကို ထည့်လိုက် တယ်။ စွတ်ခနဲ မြုပ်သွားပြီ။ ပလုံလေး တွေစီလို့။

ရွှေလ ဆက်တော်ပါရန်
ရွှေတောင် ခင်မောင်ကြည်

၂၀၁၃ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလအတွက် ဓာတ်ကြီးငါးပါးစိုးစိုးမှည့် အောင်ဘာလေ

ထိဆုဋ္ဌေ

ဤလတွင် ဖွင့်လှစ်မည့် အောင်ဘာလေထိဖွင့်ပွဲတွင် ဆုကြီးများနှင့် နီးစပ်စေရန်အတွက် ၆၊ ၉၊ ၈၊ ၄ ဂဏန်းခြေများကို ၁၊ ၁၊ ၁၊ ၁ အကွရာတို့နှင့် တွဲဖက်ကံစမ်းသင့်သည်။ ဂဏန်းတွဲများ အလိုရှိပါက ၈၄၊ ၉၅၊ ၆၂ အတွဲများကို အားပြုပါ။

မွေးနှစ်အရ ကံစမ်းလိုပါက အောက်ပါအတိုင်း ရှာဖွေပါ။

* * *

တောင်အရပ်ရှိ ထိအရောင်းဆိုင်တွင် ရွေးချယ်ကံစမ်းပါ။ စပ်တူထိုးလိုလျှင် ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးနှင့် ပေါင်းစပ်၍ ထိုးပါ။ အင်္ဂါနေ့သည် နေ့ကောင်းနေ့ မြတ်ဖြစ်သည်။

ထိအရောင်းဆိုင်တည်ရာ ဌာနဗလအား ရယူလိုပါက ရေကန်၊ မြစ်၊ ချောင်း၊ ကမ်းပါးရှိဆိုင်၊ လှေဆိပ်သင်္ဘောတွင် ဖွင့်လှစ်ထားသောဆိုင်၊ ရေစင်၊ ရေစက်၊ ရေဘုံဘိုင် စသည်

မွေးနှစ်	လဘတ်ပွင့် အရောင်	ကံပွင့် ဂဏန်း	ကံပွင့်အရပ်	စပ်တူထိုးလျှင်	ကံပွင့်နေ့
ကြက်	ရွှေဝါ	၇	အနောက်	ကြာသပတေးသားသမီး	သောကြာ
နွား၊ ကျား	အစိမ်းရင့်	၄	အရှေ့တောင်	တနင်္ဂနွေသားသမီး	ကြာသပတေး
ယုန်	အနီ	၉	တောင်	ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး	အင်္ဂါ
နဂါး၊ မြွေ	အပြာ	၁	မြောက်	အင်္ဂါသားသမီး	ဗုဒ္ဓဟူး
ပြင်း	အဖြူ	၆	အနောက်မြောက်	ကြာသပတေးသားသမီး	တနင်္ဂနွေ
ဆိတ်၊ မျောက်	အညို	၈	အရှေ့မြောက်	တနင်္လာသားသမီး	စနေ
ကြက်	အစိမ်းနု	၃	အရှေ့	သောကြာသားသမီး	ကြာသပတေး
ခွေး၊ ဝက်	မြေဝါ	၂	အနောက်တောင်	စနေသားသမီး	တနင်္လာနေ့

ဤဇယားပါ ကံအခွင့်အလမ်းများအရ ထိကံစမ်းနိုင်သည်။ ဥပမာ ယုန်နှစ်ဖွားသည် လဘတ်ပွင့်စေရန် အနီရောင်ကို ဆောင်ပါ။ ကံပွင့်ဂဏန်းမှာ (၉)ဂဏန်းဖြစ်သည်။

၂၃၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ရေထွက်ရှိရာ နေရာအနီးရှိဆိုင်၊ အဖျော်ယမကာ အရောင်းဆိုင်များအနီးရှိဆိုင်၊ ရေချမ်းစင်၊ ရေသံနဲ့ဘူးများ ထားရှိသော ဆိုင်များတွင် ရွေးချယ်ကံစမ်းပါ။

ထိကံမြင့်ယတြာ ပြုလိုပါက ဖျော်ရည် (၅)ဘူးကို အသက်အရွယ်ကြီးရင့်သူ အဘိုးအိုများအား လှူဒါန်းကာ လိုရာဆုတောင်းပါ။ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် လှူဒါန်းသင့်သည်။ အဘိုးတင်တည်းအားလည်း လှူဒါန်းနိုင်သည်။ ကံအကျိုး ပိတ်ပင်မှုများ၊ နှောင့်နှေးဖိတ်ခြင်းများ ပပျောက်ကာ ရန်မရှိသော ငွေကြေးလာဘ်လာဘများ လွယ်လင့်တကူ ရရှိပိုင်ဆိုင်နိုင်ကြပါလိမ့်မည်။

ဓာတ်ကြီးငါးပါး အကူအညီ ထိကံထူးနိုင်ကြပါစေ။

ထက်မင်းလေဗျာစွာ

သရာ ဦးရဲဘော်
[သိပ္ပံလက္ခဏာ+နက္ခတ္တဗေဒ+သင်္ချာဗေဒ]

နဂါးပယ်တော်သိုက်တည်ရာ

ရွှေဂါးတို့ ဖော်သည့်မြေ

၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ၊ အမှတ် (၃၁၆)၊ စာမျက်နှာ(၁၅၈)၊ နက္ခတ္တဗေဒဆိုင်ရာစာတမ်းတွင် “အမောက်နှင့် လား ရေနဂါး” ဆောင်းပါး ပါလာပါသည်။

ဆောင်းပါးကို ပြန်လည်ဖတ်မိတော့မှ နဂါးနှင့် ပတ်သက်သော အကြောင်းအရာများ သတိရလာပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ ဤဆောင်းပါးကို ထပ်မံရေးလိုစိတ်ဆန္ဒ ရှိလာပြီး ရေးမိခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုစဉ်က ကျွန်ုပ်သည် ရန်ကုန်မြို့၊ တောင်ဥက္ကလာ၊ အမှတ်(၁၂)ရပ်ကွက်တွင် နေထိုင်ပါသည်။ တောင်ဥက္ကလာမြို့နယ် အ.ထ.က(၂)တွင် အထက်တန်းပြဆရာအဖြစ် အမှုထမ်းနေရာမှ ဆေးပင်စင်ယူပြီး ဗေဒင်လက္ခဏာဟောပြောခြင်း၊ ကျူရှင်ပြခြင်းအလုပ်များ လုပ်ကိုင်နေပါသည်။

ကျွန်ုပ်၏ နေအိမ်နှင့် ငမိုးရိပ်ချောင်းမှာ နီးပါသည်။ ငမိုးရိပ်ချောင်းအနီးတွင် (၇)ဆူဘုရား တည်ရှိပါသည်။ ကျွန်ုပ်သည် “၇”ဆူစက်ပရိတ်

ရွတ်ဆို အဓိဋ္ဌာန်ပြုနေဆဲကာလ ဖြစ်ပါသည်။

(၇)ဆူပရိတ်အကြောင်း ပါရမီမဂ္ဂဇင်းတွင် (၂)လ ဆက်တိုက် ဖော်ပြပေးပါသည်။

ဤစက်ပရိတ်ကို နေ့စဉ် ရွတ်ဆို ပွားများခြင်း၊ အဓိဋ္ဌာန်ပြုခြင်း၊ ဆောင်းပါးရေးသားခြင်းနှင့် ဤဆောင်းပါးများကို

ပါရမီမဂ္ဂဇင်းတွင် အခန်းဆက် အဖြစ် ထည့်သွင်းဖော်ပြပေးနေရာ ကျွန်ုပ် သည် (၇)ဆူဘုရားရှိရာသို့ သွားလို စိတ် ပြင်းပြလာပါသည်။

(၇)ဆူဘုရား၏ တည်ရှိရာ နေရာ ဒေသကား ယခင်အခါက ဤသို့ မဟုတ်။ ဖွံ့ဖြိုးစည်ကား တိုးတက်ခြင်း မရှိသေး။ ရေရှိုင်း၊ မြေရှိုင်းပင် ရှိနေ သေး၏။ တောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ် အမှတ်(၃၇) ကားဂိတ်အဆုံးနှင့်နီး၏။

အမှတ်(၃၇) ကားဂိတ်မှ ဆင်း သော် ကတ္တရာလမ်းဖြတ်ကူး။ ထိုမှ တစ်ဆင့် ငမိုးရိပ်ချောင်းဆီသို့ မျက်နှာ မူလျက် ကျောက်စရစ်လမ်းလေးကို တွေ့မည်။ ကျောက်စရစ် လူသွားလမ်း အတိုင်း လိုက်သော် မကြာမီ ငမိုးရိပ် ချောင်းလေးနှင့် (၇)ဆူဘုရားများအား ဘွားခနဲ တွေ့မည်ဖြစ်၏။

(၇)ဆူဘုရားများတည်ရှိရာ ပရိဂုဏ် အဝန်းအဝိုင်းမှာ သိပ်ကျယ်လွန်းလှ သည်မဟုတ်။ ဘုရားများတည်ရှိရာ မြေသာလျှင် ပြန့်ပြူးနေပြီး ကျန်မြေ လွတ်များမှာ မညီညာ။ ဂလုံးဂလုတို့ များ၏။ ခလုတ်ကန်သင်းတွေက ပေါ့ ၏။ ပုစွန်များ ကျစ်ထားသော ပုစွန်ကျစ် စာခဲများလည်း ရှိ၏။

ဘုရားဝန်းကျင်၏ ဘေးတွင် ချုံများ၊ နွယ်များ၊ တောရိုင်းပင်များလည်း ရှိ၏။ တောရကျောင်း ဆောက်တည်ရာ

နေရာမျိုးဖြစ်၏။ ဆူညံမှုမရှိ။ အေးချမ်း ၏။ တိတ်ဆိတ်၏။ ဆိတ်ငြိမ်၏။ ပုတီးစိပ် တရားထိုင် ကမ္မဋ္ဌာန်းပွားများ သူများနှင့် သင့်တော်သောနေရာ၊ အေးချမ်းမှု ရှိသောနေရာဖြစ်၏။

ဤကား ၁၉၈၈ ခုနှစ်ကာလ မတိုင် မီက အနေအထားဖြစ်၏။ ယခုအခါ တွင် ထိုသို့ မဟုတ်တော့ပါတကား။ စာဖတ်သူများ သွားရောက်လေ့လာနိုင် ပါသည့်။

ကျွန်ုပ် ရေးလိုသည့် ကာလမှာ ၁၉၈၈ မဖြစ်သေးသော၊ မရောက်သေး သောအခါဖြစ်၏။ တောင်ဥက္ကလာပမြို့ နယ်မှာလည်း မဖွံ့ဖြိုးသေး။ (၇)ဆူ ဘုရား ဝန်းကျင်မှာလည်း မဖွံ့ဖြိုးသေး သော အချိန်ကာလ ဖြစ်၏။

ကျွန်ုပ်သည် (၁၉၈၅-၁၉၈၆)ခုနှစ် တွင် ဆေးပင်စင်ယူပြီး တောင်ဥက္ကလာပ မြို့နယ်တွင်လည်းကောင်း၊ ရန်ကုန်မြို့ (၃၇)လမ်းတွင် လည်းကောင်း၊ ဗေဒင်ဟောပြောခြင်း၊ ကျူရှင်သင်ခြင်း များ ပြုနေဆဲကာလ ဖြစ်၏။

သို့သော် ၁၉၈၈ ခုနှစ် အရေးအခင်း များ ဖြစ်ပြီးနောက် ကျောင်းတွေပိတ်၊ ကျူရှင်တွေ ပိတ်သောအခါ ကျွန်ုပ်မှာ အလုပ်အားသွား၏။

ပုတီးစိပ် အဓိဋ္ဌာန်အလုပ်များစွာ လုပ်ရ၏။ ဆူးလေဘုရား၊ ကမ္ဘာအေး

ဘုရား၊ ကမ္ဘာအေးဘုရားအနီးရှိ ဂျိုးကြီး ဘိုးဘိုးကြီးတည်သော စေတီ၊ ဘုရား များတွင် လည်းကောင်း သွားရောက် အဓိဋ္ဌာန် ဝင်နေဆဲကာလ ဖြစ်၏။ ဤသို့ ပုတီးစိပ် အဓိဋ္ဌာန် များ ပြီးစီးချိန်တွင် (၇)ဆူ ဘုရားသို့ သွားလိုသောဆန္ဒ ပြင်းပြလာ၏။ (၇)ဆူ

ဘုရားကား တောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၏ သမိုင်းဝင် ဖြစ်၏။

သို့သော် ထင်ပေါ်ကျော်ကြားမှု မရှိ သေး။ လူမသိ၊ သူမသိ အနေအထား မှာပင် ရှိသေး၏။ အသွားအလာကျစ် စည်စည်ကားကား မရှိသေး။

မသိသူကျော်သွား၊ သိသူဖော်စား သောအခါဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် သိသူများ သာလျှင် အရောက်အပေါက် ရှိ၏။ လူသူပရိတ်သတ် မစည်ကား။ မရှုပ် ထွေးသောအချိန် ဖြစ်သောကြောင့် တရားဘာဝနာ ပွားလိုသူများနှင့် သဘောတွေ့၏။ ကိုက်၏။ အေးချမ်းမှု ရှာလိုသူများ၏ ပျော်မွေ့ဖွယ်နေရာ တစ်ခု ဖြစ်လာ၏။

ကျွန်ုပ်သည် (၇)ဆူစက်ပရိတ် များများရွတ်ပူဇော်လာချိန်တွင် ဤ (၇)ဆူဘုရားသို့ သွားလိုစိတ် ပြင်းပြလာ ၏။ အထက်ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ညွှန်ကြားမှု ဖြစ်ကောင်းဖြစ်လာနိုင်၏။

(၇)ဆူပရိတ်အကြောင်း အနည်း ငယ် ပြောပြလိုပါသည်။ အကျယ်မှာ ပါရမီမဂ္ဂဇင်းတွင် ဖော်ပြထားပြီးဖြစ်၍ ဤမဂ္ဂဇင်းတွင် ရှာဖွေဖတ်ရှုနိုင်ပါ သည်။

(၇)ဆူ စက်ပရိတ်တော်ကြီးကို လယ်တီ ဆရာတော်ကြီးကိုယ်တိုင် ရေးသား စီကုံးတော်မူပြီး ကိုယ်တိုင် တိုင် တစ်နေ့ (၅)ကြိမ် ဘုရားရှိခိုး

တော်မူ၏။ မြတ်စွာဘုရား၏ ဂုဏ်တော်
တွေ ဤမျှ ဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော်တွေ
ကြီးမားထက်မြက်သော (၇)ဆူဘုရား
များ၏ တန်ခိုးတော်၊ အာနုဘော်များမှာ
ဆိုဖွယ်ရာမရှိ ဖြစ်မည်။

ကြီးမားသော ဘေးအန္တရာယ်မှ
လွတ်မြောက်နိုင်ခြင်း၊ အသက်ရှည်
ခြင်း၊ ကျန်းမာခြင်း၊ စီးပွားလာဘ်လာဘ
များ တိုးတက်စေနိုင်ခြင်း အစရှိသော
အကျိုးထူးများ ရရှိနိုင်သည်။

(၇)ဆူသော မြတ်စွာဘုရားများ
မှာ...

- ၁။ ဝိပဿီပြတ်စွာဘုရား
- ၂။ သီဝီပြတ်စွာဘုရား
- ၃။ ဝေဿဘူပြတ်စွာဘုရား
- ၄။ ကုဏသန်ပြတ်စွာဘုရား
- ၅။ ကောဏကမန်ပြတ်စွာဘုရား
- ၆။ ကဿပြတ်စွာဘုရား
- ၇။ ဂေါတမပြတ်စွာဘုရားများဖြစ်၏။

ကမ္ဘာကပ်နှင့်ချီပြီး သက်တမ်း
ရှည်ကြသော ဗြဟ္မာကြီးများက
ဖွင့်တော်မူကြသော မြတ်စွာဘုရားကို
မိလိုက်ကြ၏။

သုဒ္ဓါဝါသဘုံသို့ ဂေါတမဘုရားရှင်
ကြွစဉ် ဝိပဿီ အစရှိသော ဘုရား
(၇)ဆူတို့၏ တပည့်သာဝက
ဗြဟ္မာများက ထိုဘုရားရှင်အသီးသီး
အကြောင်းအရာများကို လျှောက်ထား
ခဲ့ကြ၏။

ထိုသို့ ဘုရား (၇)ဆူတို့၏ ရှေးအဖြစ်
ကိုဟောပြောသော မဟာပဒါနသုတ္တန်
အရ နောင်အခါ ဘုရား(၇)ဆူ ရှိခိုး
သောအလေ့ ဖြစ်လာကြောင်း၊
အာဠာနာဗ္ဗိယသုတ်မှာ ဝေဿဝဏ်နတ်
ဝင်းကြီးက (၇)ဆူဘုရားကို ရှိခိုး
ကြောင်းလည်း တွေ့ရသည်။

(၇)ဆူ စက်ပရိတ်တော်အကြောင်း
၂၀၀၂ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလထုတ်။

**ပါရမီမဂ္ဂဇင်း အမှတ်စဉ် (၁၁၂)နှင့်၊
၂၀၀၂ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလထုတ်
ပါရမီမဂ္ဂဇင်း အမှတ်စဉ်(၁၁၃)တို့
တွင် ဖတ်ရှုနိုင်ပါသည်။**

ကျွန်ုပ်သည် (၇)ဆူစက်ပရိတ်
ရွတ်ပွားပူဇော် အဓိဋ္ဌာန်ပြုသောကြောင့်
လားမသီ (၇)ဆူဘုရားများတည်ရာ
သွားချင်သော အာသီသ ပြင်းထန်လာ
၏။

ဘုရားပရိဂုဏ်အတွင်း ထူးခြား
သည်မှာ မြွေအနီလေးများ မကြာခဏ
တွေ့ရခြင်းဖြစ်၏။ အချို့မှာ သေးငယ်
သော်လည်း အချို့မှာ လက်မောင်းလုံး
ခန့်ရှိ၏။

သူတို့၏ အရောင်အသွေးမှာ နီရဲနေ
ပြီး အမောက်များ ပါနေခြင်းက ထူးခြား
နေ၏။ လူများကို ဒုက္ခမပေး။ အန္တရာယ်
မပြုပါ။ ဟိုမှဒီမှ ဖြတ်သန်းသွားလာကြ
ပြီး ပျောက်ကွယ်သွားကြ၏။

ဘယ်ကလာ၍ ဘယ်ကိုသွားမှန်းလဲ
မသိ။ ဘယ်နေရာတွင် ဝင်ရောက်
ပျောက်ကွယ်မှန်းလဲမသိ။ ဘုရားဖူး
ပရိသတ်များအား ဒုက္ခမပေး။ အန္တရာယ်
မပြု အနှောင့်အယှက် မပေးခြင်းတို့က
သာလျှင် တော်ပေသေး၏။

ဘုရား၏ ဂေါပကအဖွဲ့ဝင် (၅)
ယောက်ခန့်ရှိ၏။ သူတို့၏ သီးသန့်
နေရာလေးတွင် ထိုင်ရင်း အလျှူငွေ

ကောက်ခံသူ၊ စာရင်းသွင်းသူ၊ ရေခွေး
ကြမ်း သောက်သူသောက်နေကြ၏။
အလွန်အေးချမ်းသောအဖွဲ့ ဖြစ်၏။

ဘုရားဖူးသူများ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်သူများ
ကို လိုအပ်သမျှ ကူညီကြ၏။ ဖော်ရွေ
၏။ နှုတ်ချိုသူများ ဖြစ်ကြ၏။ ဖွင့်လင်း
၏။ သဘောကောင်းကြ၏။

ကျွန်ုပ်ကို ဘုရားဖူး၊ ပုတီးစိပ်၊
အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ရာ နေရာသို့ ဖို့ပေးကြ၏။
ကျွန်ုပ်သည် ကြီးမားသပြယ်လှသော
ကျောက်ဆင်းတုမြတ်စွာဘုရား၏ ရှေ့
တွင် နေရာယူလိုက်၏။

ဘုရားပန်းအိုးကြီးများတွင် ပန်းများ
ကား ဝေဝေဆာဆာရှိ၏။ ပရိတ်ရေ၊
ပရိတ်အိုး၊ တံခွန်၊ ကုက္ကားတို့မှာ အစီ
အရီ ရှိနေကြ၏။

ဤမျှ အလှမ်းဝေးသော၊ လူသူ
အရောက်အပေါက် နည်းလှသော
ဘုရားများထံ သစ်သီး၊ ပန်း၊ ဆီမီး၊
တံခွန်၊ ကုက္ကား၊ မုလေးပွား စသည်တို့
အစီအရီ၊ လာရောက်လှူဒါန်းသူ
ပန်းကပ်၊ ဆီမီးကပ်သူများကား မည်
သူများဖြစ်မည်နည်း။ ကျွန်ုပ်မှာ
အတွေးအခေါ်များနောက်သို့ မျောပါ
နေ၏။

ဪ မြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုး
တော်များမှာ အံ့ဩဖွယ်ပါတကား။ ပန်း၊
ဆီမီး၊ တံခွန်၊ ကုက္ကား၊ သစ်သီး၊ ပန်းစုံ
လှူဒါန်းသက်ကပ်သူများ၏ သန္ဓေတရား။

စေတနာကား သာဓုခေါ်စရာပါ တကား။

ကျွန်ုပ်သည် နံနက် (၉းဝဝ)နာရီ တိတိတွင် စတင် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ပါသည်။ ကိုးနဝင်းကျေအောင် (၉)ရက် ဆောင်ရွက်ပါသည်။ ရှေးဦးစွာ မေတ္တ သူတို့ကို စတင်ရွတ်ဆိုပါသည်။ ထို့ နောက် ခန္ဓသူတို့ကို ရွတ်ဆိုပူဇော်ပါ သည်။ အဘယ်ကြောင့် ခန္ဓသူတို့ကို ရွတ်ဆိုမိသည်လည်းမသိ။ သတိ မထားမိပါ။

ခန္ဓသူတို့တွင် ပါဝင်သော အမှတ် (၆၀)ပုဒ်ကို ထပ်တလဲလဲ ဆိုမိ၏။
ဝိဂ္ဂဟဗျောဟိ မေ မေတ္တံ၊
မေတ္တံ ဧရာပထေဟိ မေ၊
ဆဗ္ဗာပုဗ္ဗေဟိ မေ မေတ္တံ၊
မေတ္တံ ကဏ္ဍာဂါတမဏေဟိ ဓ။

အနက်အဓိပ္ပာယ်မှာ

- ဝိဂ္ဂဟဗျောဟိများ ချမ်းသာကြပါစေ။
- ဧရာပထဗျောဟိများ ချမ်းသာကြပါစေ။
- ဆဗ္ဗာပုဗ္ဗဗျောဟိများ ချမ်းသာကြပါစေ။
- ကဏ္ဍာဂါတမဗျောဟိများ ချမ်းသာကြပါစေ။

ဤသို့ ရွတ်ဆိုပူဇော်ပြီးသော် (၇) ဆူစက်ပရိတ်၊ ထို့နောက် သရဏဂုံ (၃၀) မန္တန် စသည်တို့ ဖြစ်ပါသည်။ အလွန် အေးချမ်းသော နေရာဖြစ်၍ အဓိဋ္ဌာန်အလုပ်နှင့် အံဝင်ခွင်ကျ ဖြစ် ပါသည်။ ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါး အေးချမ်း သာယာပါသည်။

ငမိုးရိပ်ချောင်းဘက်ဆီမှ တက်လာ သော ဝှေ့ဝိုက်လာသည့် လေပြည် လေညှင်းများမှာ အေးချမ်းလှ၏။ ငမိုးရိပ်ချောင်းအတိုင်း လှော်ခတ်လာ သော တံငါသည်တို့၏လှေမှ လှေခတ်သံ၊ သီချင်းသံများကိုသာ မကြာခဏ ကြားနေရ၏။

လှေအဝှေ့တွင် တရိုးရိုး တရဲရဲ မြည်နေသော ကိုင်းပင် ကျူပင်တို့၏

လှုပ်ရှားသံများ၊ လွင့်ကြွေလာသော ကိုင်းပွင့်ဖြူဖြူလေးများ၊ တလိမ့်လိမ့် လွင့်ပျောလာတတ်၏။

ထိုစဉ်အခါက ငမိုးရိပ်ချောင်း၏ ဟိုမှာဘက်ကမ်းမှာ အိမ်ခြေတွေမရှိ။ ပကတိဟင်းလင်းပြင်သာရှိ၏။ အတော် ဝေးဝေးမှာတော့ ရွာများ၊ အိမ်ခြေများ ရှိ၏။

ယခုအခါလို မြို့သစ်တွေ မရှိသေး ပါ။ ပင်ကိုသာဘဝဖြစ်၏။ တောမြေ တောဆန်သလိုပဲရှိ၏။ တောသဘာဝ တောအရိပ်အငွေ့များသာ ရှိသဖြင့် ပျော်မွေ့ဖွယ် ဖြစ်၏။

အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ချိန်၊ ပုတီးစိပ်ချိန်တွင် စိတ်မတည်ငြိမ်ချိန်တွင် ဤသဘာဝ လေးများကို ခံစားနေရ၏။ သို့သော် စိတ်တည်ငြိမ်ချိန်တွင်ကား ဤသဘာဝ လေးများ ပျောက်ကွယ်သွားတော့ သည်။

အဓိဋ္ဌာန်ဝင်သည့်နေရာမှာ ပျဉ်ခင်း ထား၏။ ပျဉ်ချပ်များမှာ ထူထဲ၏။ မာ ကျော၏။ အခင်းပျဉ်မှာ ပြောင်ချောနေ ၏။ ပြန်ပြူးနေ၏။ အထူးစားပျဉ်များ ဖြစ်၍ ခိုင်ခံ့၏။ ရွှေလျားခြင်း၊ လှုပ်ရှား နိုင်ခြင်းမရှိချေ။

သို့သော် “သရဏဂုံ(၃၀)မန္တန်” ရွတ်ချိန်တွင် သစ်သားများသည်

လှုပ်ရှားတတ်၏။ တစ်ခါတစ်ရံမှာ အဆောက်အအုံကြီးတစ်ခုလုံး သိမ်း ဖြစ်သွား၏။ လှုပ်ရှားသွား၏။ မိမိအား အား ပြန်ထိန်း၍ မျက်စိနှစ်ဖက် ဖွင့်ကြည့်သော် ယိမ်းယိုင်မှုများ ရင်ထူး ၏။ ဤသို့သော ဖြစ်စဉ်များ မကြာခဏ ကြုံရ၏။ သရဏဂုံ(၃၀)မန္တန် ရွတ်ဆို ဖြစ်၏။

တစ်ခါက ကျွန်ုပ်အိမ်တွင် ဤ ဖြစ်၏။ ဘုရားခန်းတွင်ရှိသော ကွမ်းပေါ်တွင် ထိုင်၍ သရဏဂုံ(၃၀)မန္တန် ရွတ်ဆိုပူဇော်၏။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ် ထိုင်နေသော ကွမ်းပျစ်သည် ယိမ်းယိုင် နေ၏။ လှုပ်ယမ်းနေ၏။ အောက်ခြေ တစ်စုံတစ်ယောက်က ကိုင်စွဲလှုပ်ယမ်း နေသလိုဖြစ်၏။ ဘာကြောင့် ဖြစ်သည် မည်သူက လှုပ်သည်ကို ကျွန်ုပ် မသိ။

သရဏဂုံ(၃၀)မန္တန်၏ အစွမ်းကား ဤမျှပါတကားဟု အံ့ဩရ၏။ ဤ အကြောင်း ထပ်မံရေးသားပါဦးမည်။ ယခု (၇)ဆူဘုရားတွင် အဓိဋ္ဌာန် နေစဉ် ဤသို့ပင် ဖြစ်၏။ မိမိ ထိုင် သော အောက်ခြေနှင့် အဆောက်အအုံကြီးတစ်ခုလုံး ယိမ်းခါနေ၏။ လှုပ်ရှား နေ၏။ သိမ်ခနဲ ဖြစ်သွား၏။

ဤသည်သာမက မိမိထိုင်ခုံအောက် ခြေပျဉ်ချပ်အား ကြီးမားသော ကိုယ် ခန္ဓာရှိသော သက်ရှိသတ္တဝါတစ်ကောင် ၏ အကြေးထူသော ကိုယ်ခန္ဓာကို ပွတ်သပ်နေသောအခါ တရိုးရိုး ထူထူ အသံကြားနေရပြီး ခန္ဓာကိုယ်သည် သိမ်သိမ်တုန်သွား၏။

အနီးပတ်ဝန်းကျင်မှ မြွေတို့က လိုလို နှာခေါင်းမှုတ်သံလိုလို ကြား ရ၏။ ကျွန်ုပ်သည် ကြောက်သံ ထဲသွား၏။ တုန်လှုပ်သွား၏။ များပင် ထိုးထိုးထောင်ထောင် ဖြစ်သော လေသလားထင်ရ၏။

အမိဋ္ဌာန်အလုပ်ကား ပြီးသွားလေပြီ။

သက်ရှိသတ္တဝါများ (၃၁)ဘုံ အတွင်းရှိ သတ္တဝါများအား မေတ္တာပို့ အမျှဝေသည်။

“သာဓု သာဓု သာဓု” ဟု ခေါ်သံ ကြားလိုက်ရ၏။

ကျွန်ုပ်သည် ဖျတ်ခနဲ ကြည့်လိုက်သော် နီညိုရောင် သင်္ကန်းဝတ် အသက်(၇၀)ခန့်ရှိ

ရဟန်းကြီးတစ်ပါးကို တွေ့လိုက်ရ၏။

ရဟန်းကြီးမှာ အသက်(၇၀)ခန့်ရှိပြီ ဖြစ်သော်လည်း အသားအရေမှာ ပြည့်တင်းနေ၏။ လက်တွင် ပုတီး

တစ်ကုံး ကိုင်ထား၏။ ပုတီးလုံးများမှာ ပြောင်လက်နေ၏။ ချောမွေ့နေ၏။ မည်မျှ ရွတ်ဖတ်သရဏ္ဍယ်ထားသည် မသိ။ ပြောင်ချောနေသော ပုတီးလုံး များကိုကြည့်၍ ခန့်မှန်းနိုင်၏။

ရဟန်းကြီးသည် ပြုံးရွှင်ချိုသာ သောမျက်နှာထားဖြင့် ကျွန်ုပ်ကို ကြည့်

၏။ ‘အမိဋ္ဌာန် ကိုးရက်ပြည့်သွားပြီလား ကွယ်’

‘မှန်ပါ ဘုရား’

‘အင်း သာဓုကွယ်... သာဓု သာဓု အမိဋ္ဌာန်တစ်ခု ပြီးပြည့်စုံဖို့ဆိုတာ မလွယ်ပေဘူးကွယ်။ စိတ်ဓာတ်လဲ ပြင်းထန်မှ၊ ခိုင်မာမှ၊ ဖြတ်သားမှ၊ စွဲမြဲ ယုံကြည်မှလဲ ပြည့်စုံတာကွယ်’

‘ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား’

‘အင်း မောင်ရင်ရဲ့ သရဏဂုံ(၃၀)ပုဒ်နဲ့က ထက်ပြက်ပါပေကွယ်။ အပူဝေတာ ခံယူခင် တဲ့ သတ္တဝါတွေက မှားသကွယ်။

ယခု ဒီနေရာက “နဂါးပယ်တော်သိုက်” ရှိတယ်ကွယ်။ မောင်ရင် အမိဋ္ဌာန်ပြီးလို့ အပူဝေတာ သူတို့လဲ ရကြောင်း အသိပေး တာပါ။

မောင်ရင် အမိဋ္ဌာန်ဝင်နေတဲ့ အောက် တည့်တည့်မှာ နဂါးပယ်တော်သိုက်ရှိတယ်။ နဂါးရဲ့ ကြီးမားတဲ့ကိုယ်ခန္ဓာနဲ့ မောင်ရင်ကို လှုပ်ပြလိုက်တာပါ။ မကြောက်ပါနဲ့ကွယ်။ အမိဋ္ဌာန်ပြီးတိုင်း အပူဝေပါ။ မောင်ရင်နဲ့ နဂါးပယ်တော်သိုက်က ပဋ္ဌာန်းသက် ရှိပါ တယ်’

ရဟန်းကြီးသည် ပြောဆိုရင်းက ချာခနဲ လှည့်ထွက်သွား၏။

ကျွန်ုပ်သည် အမိဋ္ဌာန်ပြီးချိန် ဘုရား ပရိပုဂ္ဂိုလ်အတွင်း ရဟန်းကြီးအား ရှာဖွေ ကြည့်၏။ သို့သော် မည်သည့်နေရာ တွင်မှ မတွေ့တော့ပါ။

ကျွန်ုပ်သည်အမိဋ္ဌာန်ပြီးမြောက်၍ ဝမ်းသာရ၏။

အောင်မြင်စွာ ပြီးမြောက်သွားသဖြင့် လည်း ကျေနပ်ရ၏။

ထို့အပြင်...

ရဟန်းကြီးတစ်ပါးကို ဖူးမြော်ခြင်း။ ရဟန်းကြီး၏ သာဓု၊ သာဓု၊ သာဓု ခေါ်ဆိုမှု ခံရခြင်း...

မိမိ၏ သရဏဂုံ(၃၀)ပုဒ်နဲ့ ရွတ်ဖတ် အမိဋ္ဌာန်သင့်ခြင်း ကိုးရက်ကျော် ကိုးရက် အမိဋ္ဌာန်ကို မည်သို့ သိသိမ်းနည်း။ အမိဋ္ဌာန်ပြီးမြောက်ချိန် မည်သည့်အရာ

ထောမှ ကြွတောက်လာသိမ်းနည်း။ (၇)ဆူတုရားတွင် နဂါးပယ်တော် သိုက်ရှိပုံ နဂါး၏ ကြီးမားသော အကြား ခွံထူသော ဝဏ္ဏကိုယ်ကြီးဖြင့် အမိဋ္ဌာန် ပြုသော ထိုင်ခုံအား တိုးထွေပျော်ရွှင်မှု ပျော်ပျော်နှင့် နဂါးပယ်တော်သိုက်ကို ပဋ္ဌာန်းထက်ရှိပုံ

စသည်တို့အား ရဟန်းကြီးက မိန့်ဆို သွား၏။ ထူးဆန်းလှ၏။

ဤပုဂ္ဂိုလ်ကား မည်သူနည်း မည်သည့်အတွက် ဤနေရာဒေသသို့ ရောက်လာပါသနည်း။ အဘယ် ကြောင့် ကျွန်ုပ်ကို မိန့်ဆိုသွားပါ သနည်း။

ဪ လောကတွင် မမြင်နိုင်သော မသိနိုင်သော ဝိဇ္ဇာများ။ ပုဂ္ဂိုလ်များ ကား အနန္တပါတကား။ တရားအား ထုတ်သူ ဘာသာတရား ကျင့်ကြံသူ များအား အကူအညီ အထောက်အပံ့ ပေးရန် အသင့်ရှိနေကြပါတကားဟု ဝီတိဖြစ်ရ၏။ ဝမ်းမြောက်ကျေနပ် အားရခြင်း ဖြစ်ရပါတော့သည်။

အမိဋ္ဌာန် ပြီးမြောက်သည့်နေ့၏ ညတွင် ဤသို့ အိပ်မက် မက်တော့ သည်။

တစ်ကိုယ်လုံး အစိမ်းရောင် ဝတ် ထားသော၊ ဦးခေါင်းတွင် ချွန်ထက် တောက်ပြောင်သော မကိုဋ်ကို ဆောင်းထားသည့် အသက်(၂၀)ခန့်ရှိ မိန်းမချောလေး တစ်ယောက်သည် ကျွန်ုပ်၏ရှေ့တွင် ဘွားခနဲ ပေါ်လာပါ သည်။ မီးခိုးလိုလို၊ မြူခိုးလိုလို အငွေ့များ လွင့်စဉ်ပျောက်ကွယ်ပြီး ပြုံးရွှင်သော သူမကို တွေ့လိုက်ရပါ သည်။

‘မောင်ကြီး’

‘ဗျာ’

‘ညီမကို မှတ်မိရဲ့လား မောင်ကြီး ရဲ့’

'မမှတ်မိတော့ပါဘူးကွယ် မောင်ကြီး မှာ မှတ်သားဉာဏ်တွေ နည်းသွားပါပြီ' 'အင်း မှတ်သားဉာဏ်များ နည်း သွားအောင် ညီမတို့ ဖန်တီးပေးလိုက် တာပါ'

'ဘာကြောင့်လဲကွယ်' 'ဪ မှတ်သားဉာဏ်တွေ ကောင်း။ မှတ်မိတာတွေများတော့ ညီမ တို့ကို သတိရပြီး ဘာသာရေး အလုပ် တွေ ဖြောင့်ဖြောင့် မလုပ်နိုင်မှာစိုးလို့ ပါ'

'ဘာသာရေးအလုပ်များ အတော် အားရသွားပါပြီ။ သို့သော် စီးပွားရေး မှာ အောင်မြင်မှု မရသေးပါ။ ဘဝမှာ ရုန်းကန်လှုပ်ရှားရတာ ပင်ပန်းလှပါပြီ။ လူ့ဘဝနေရတာ ပြီးငွေ့ပါပြီကွယ်'

'လူ့ဘဝ ပြန်သွားရတဲ့အကြောင်း က ကုသိုလ်ရေး၊ ဘာသာရေး လုပ်ဖို့ပဲ မဟုတ်လား မောင်ကြီးရဲ့။ စီးပွားရေး တိုးတက်ဖို့ဆိုတာက နောက်နောင် ဘဝက အကြောင်းတွေလဲပါတယ်။ အခုဘဝမှာ လျှို့ဝှက်တဲ့ ဒါနုမူလဲ ပါတယ် လေ မောင်ကြီးရဲ့'

'အင်း မောင်ကြီးက ဒါနုမူနည်း တယ်။ သီလမူတော့ ပြည့်စုံပါပြီကွယ်'

'မောင်ကြီး အဓိဋ္ဌာန်စပြီးပြုချိန်မှ ယနေ့အထိ အန္တရာယ်မဖြစ်အောင် ကာကွယ်နေပါတယ်။ ဘာအန္တရာယ်မှ မဖြစ်စေရပါဘူး။ သို့သော် (၇)ဆူ ဘုရားနေရာက တဖြည်းဖြည်း စည် ကားလာပါတယ်။

လူအသွားအလာ အကူးအသန်း တွေလဲ များလာတော့ ညီမတို့လဲ သိုက်ပြောင်းတော့မယ်။ ဘယ်နေရာလဲ ဆိုတော့...

ဟိုဝေးဝေးမှာ ကြည့်စမ်း မောင်ကြီး။ သရေခေတ္တရာမြို့ကြီးလေ။ အဲဒီမှာက စေတီတွေ ဘုရားတွေပေါတယ်။ သိုက်

တွေပေါတယ်။ ရှေးမင်းများ မြို့တည်၊ နန်းတည်ခဲ့တဲ့ မြို့တော်ဟောင်းဖြစ် တယ်။ ညီမတို့လဲ အဘဘိုးဘိုးအမိနဲ့နဲ့ ပြောင်းရမှာပါ။ မောင်ကြီးလဲ ဘာသာ ရေးအလုပ်တွေ တိုးလုပ်ပါ။

သီလ၊ သမာဓိ၊ စရဏအားတွေ ကောင်းလာပြီး ဘဝအဆင့်တွေ တစ်ဆင့်ပြီး တစ်ဆင့်ချင်း တက်သွား မှာပါ။ နိဗ္ဗာန်မရောက်ခင်စပ်ကြား တစ်နေ့တော့ မောင်ကြီးတစ်ယောက် ညီမတို့ထံ ပြန်ရောက်လာဦးမှာပါ။ မျှော်နေမယ်နော် မောင်ကြီး'

'မောင်ကြီးဘဝလဲ ဒီလိုပဲ အဆုံး သတ်မှာလားကွယ်'

'ဟင့်အင်း မဟုတ်သေးဘူး မောင် ကြီးရဲ့။ မကြာမီ ဒီနေရာတွေမှာ ဆူပူမှု အဓိကရုဏ်းတွေ သွေးထွက်သံယိုတွေ ဖြစ်မယ်။ ဒီတော့ မောင်ကြီးလဲ စိတ် တွေပျက်ပြီး ဒီနေရာကို စွန့်ခွာမယ်။ မွေးရပ်ဒေသသို့ ပြန်ရောက်မယ်။ ညီမ တို့နဲ့လဲ မနီးမဝေးမှာ အခြေချရလိမ့် မယ် မောင်ကြီးရဲ့'

'ဟင်... ဟုတ်လား' ကျွန်ုပ်သည် အိမ်ရာမှ လန့်နိုးသွား ပါသည်။

ယောင်ယမ်း အသံထွက်သွားသဖြင့် တစ်အိမ်လုံး လန့်နိုးသွားပါသည်။

ကျွန်ုပ်သည် အိမ်ရာမှ အသာအယာ

ထပြီး ရေအေးအေးတစ်ခွက် သောက် ချလိုက်၏။ ခေါင်းများကြည်လင် ရှင်းသန့်ရန် ဖြစ်၏။

အဘယ်ကြောင့် ဤအိမ်မက် မက်ရပါသနည်း။

ကျွန်ုပ်သည် "နဂါးမယ်တော် သိုက်" နှင့် မည်သို့ ပဋ္ဌာန်းဆက် ရှိ ပါသနည်း။ အိမ်မက်ပေးသူကား မည်သူနည်း။ နဂါးမယ်တော်ဆိုသူ ဖြစ်သလော။ မတွေးတတ်ပါ။ ဘာမှ လည်း မှတ်မိခြင်းမရှိ။

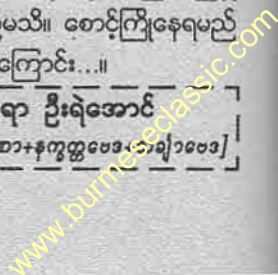
မကြာမီ ဆန္ဒပြမှုတွေ၊ အဓိကရုဏ်း တွေ၊ သွေးထွက်သံယိုမှုတွေ၊ အဖမ်း အဆီးတွေ၊ အစိုးရအပြောင်းအလဲတွေ ဖြစ်လာ၏။

ကျွန်ုပ်သည် တောင်ဥက္ကလာပမြို့ နယ်၊ ရန်ကုန်တွင် မပျော်ပိုက်တော့ပါ။ ကျူရှင်ခုံများသိမ်းဆည်း၊ ဗေဒင် လက္ခဏာဆိုင်ဘုတ်များ ဖြုတ်၍ မိမိဇာတိချက်ကြွ မွေးရပ်မြေသို့ ပြန် လာခဲ့ပါတော့သည်။

စီးကုန်းမြို့၊ မြို့ရောက်အပြီးတွင် (၁၀)နှစ်ကျော်မျှ ဗေဒင်လက္ခဏာ ဟောပြောမှုများ ပြုလုပ်ဆောင်ရွက် အပြီး ယခုနေထိုင်သည့် "မြဝတီ မင်းကြီးလမ်း" တွင် စာပေများ ရေး သားခြင်း၊ ဗေဒင်လက္ခဏာများ တွက် ချက် ဟောပြောပေးခြင်း၊ ဟောစာတမ်း များကို စာတိုက်မှ ပေးပို့ခြင်းများ လုပ် ကိုင်နေပါသည်။

နဂါးမယ်တော်သိုက်နန်းမှ နဂါး မယ်တော်၏ ကြိုတင် ဟောပြောချက် များမှာ တစ်သဝေမတိမ်း မှန်ကန်နေပါ ၍ နောင်ကာလများတွင်လည်း မည်မျှ မှန်ကန်မည်မသိ။ စောင့်ကြိုနေရမည် သာ ဖြစ်ပါကြောင်း...။

ဆရာ ဦးရဲအောင် [သိပ္ပံလက္ခဏာနက္ခတ္တဗေဒဘုရားဝေ]

ပြီးခဲ့သည့် ၁၃၆၄ ခုနှစ်၊ သင်္ကြန်မကျမီ အကြံရက်က ဖြစ်သည်။ စာရေးသူနှင့် ခင်မင်ခဲ့သည့် မိတ်ဆွေဦးသန်းအောင်တစ်ယောက် ရန်ကုန်က ဧည့်သည်တစ်ဦးနှင့် စာရေးသူဆီကို အလည်ရောက်လာကြသည်။

စာရေးသူက လွန်ခဲ့သော (၁၈)နှစ်ခန့်ကပင် ဌာနတစ်ခုမှ အငြိမ်းစားယူခဲ့သူဖြစ်သည်။ စာရေးသူ၏ မိတ်ဆွေက ဧည့်သည်နှင့် မိတ်ဆက်ပေးပါသည်။ 'ဒီမှာ ဆရာအောင် ဟောဒီ ဧည့်သည်က ဒေါက်တာစိုးပါ။ ဆရာစိုး ဒါက ဆရာအောင်ပါ'

ဟု မိတ်ဆက်ပေးလိုက်သည့် အတွက် စာရေးသူနှင့် ဧည့်သည် ဒေါက်တာတို့ အပြုံးနှင့် အသိအမှတ်ပြုခဲ့ကြသည်။

စာရေးသူမိတ်ဆွေက ဧည့်သည် ဒေါက်တာနှင့် အညှာမြေကို အလည်လာခြင်းဖြစ်သလို စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ လုပ်ရန် ရည်ရွယ်ကြောင်း၊ ပရဆေးစိုက်ခင်းများနှင့် ဆေးဥယျာဉ် ထူထောင်ရန် ဆန္ဒရှိကြောင်း ပြောပြပါသည်။

စာရေးသူကလည်း မိမိမှာ အငြိမ်းစားဖြစ်ပြီး မြန်မာဆေးလုပ်ငန်းနှင့် နက္ခတ်ဗေဒင်ဟောကြောင်း၊ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် စာရေးနေသူဖြစ်ကြောင်းပါ ပြန်လည် ပြောပြသည်။

ထို့နောက် စာရေးသူတို့သည် စာရေးသူ၏အိမ်နှင့် အတန်ဝေးသော "နဝရတ်" လက်ဖက်ရည်ဆိုင်သို့ သွား၍ အေးဆေးစွာ နေကောင်းမည့် စားပွဲတွင် နေရာယူပြီး လက်ဖက်ရည်သောက်ရင်း စကားဆက်ကြပါသည်။

စာရေးသူ၏ မိတ်ဆွေက စာရေးသူသည် အမှတ်(၃)ရပ်ကွက်၊ တမာတန်း

ဖွဲ့စည်းသူ
(ဧရာအောင်နက်မြို့တော်)

ပရလောကသားတွေကို

တကယ်မြင်လိုလျှင်

တွင် "သာစည်ရိပ်သာ မဟာမင်္ဂလာ ကျောင်း" ၏ ကျောင်းဒါယကာဖြစ်ကြောင်းနှင့် ဧည့်သည်ဒေါက်တာမှာ လည်း ဗုဒ္ဓဘာသာဖြစ်ပြီး အလှူအတန်းတွင် သဒ္ဓါအားကောင်းသူဖြစ်ကြောင်း ပြောပြနေပြန်ပါတော့သည်။

ထိုစဉ် ဧည့်သည်ဒေါက်တာက စကားဆိုလာပါသည်။

'ဆရာ ဆောင်းပါးရေးချင်လဲ ရေးနိုင်အောင်ပေးလေ။ ကိုယ်တွေဖြစ်ရပ်မှန်တစ်ခု ပြောပါရစေ'

ဟု ဆိုလာပါသည်။

စာရေးသူက လိုလားကြောင်း၊ စိတ်ဝင်စားမှုရှိကြောင်းနှင့် ဖြစ်စဉ်ဇာတ်ကြောင်း ပြောပြပါရန် တိုက်တွန်းလိုက်ပါတော့သည်။

ဧည့်သည်ဒေါက်တာက ဤသို့ ပြောပြခဲ့သည်။

'ကျွန်တော်မိဘတွေက ဗုဒ္ဓဘာသာတွေ ဖြစ်သလို ကျွန်တော်လဲ ဗုဒ္ဓဘာသာပါ။ ဒီတော့ ကျွန်တော် စဉ်းစားကြည့်တယ်။ ငါဟာ မိဘက ဗုဒ္ဓဘာသာမို့ ဗုဒ္ဓဘာသာအဖြစ် ခံယူရမူဟာ မလေးနက်ဘူး။ ဘုရားရှင်ကို ယုံကြည်ကိုးကွယ်မှုလဲ မနက်ရှိုင်းဘူး။ ဒီတော့ ဘုရားရှင်ကို မမှီနမယုန် ဆည်းကပ်ချင်တယ်။ ဒီလို ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်မှုတွေ အတွက် လက်တွေ့ သိချင်မြင်ချင်တယ်။

ဒီလို အမှန်တရား သိချင်ခြင်းနှင့် တွေ့ဆုံတွေ့ဆုံကာ ကနဦး မင်္ဂလာတရား မဟာဝိသေသတို့။ ပထမဆုံး တွေ့ဆုံခြင်းနှင့် တာဝန်ယူခြင်း ဆရာတော်အတွက် ပုဂ္ဂိုလ်ထူးတွေ၊ အထက်နတ်မင်းကြီးတွေ၊ ဒီပထမပုံ ဝိသေသနဲ့ အလှူနည်းစနစ်တယ်။ အထူး အကျင့်တို့ကြောင့် ယုံကြည်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေကို မြင်ရို့ လက်ခံ ဆက်နက်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၃၉

နေမယ်။ ဒီတော့ အချိန်ဆုံး ဟုလောက သားထွက်ကို မြင်ချင်လာတယ်။

မြင်နိုင်အောင် အကျင့်တစ်ခုခုရှိ အတွက် နည်းလမ်းရှာမယ်ဆိုပြီး ဆရာ တော်တွေကို မေးမြန်း လျှောက်ထားခဲ့ ပါတယ်။

ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါးက အမိန့်ရှိ ခဲ့တာက...

'ဒကာလေး တကယ် မြင်ချင်တော့ရင် တန်ကြိုရင်တဲ့အတိုင်း အတိအကျ လိုက်နာ လုပ်ကိုင်ပါ။ ဒကာလေးရဲ့ ပါရမီအတိုင်း မြင်ရတော့ပါလိမ့်မယ်' လို့ အမိန့်ရှိပါတယ်။

ကျွန်တော်လဲ ဆရာတော်ကြီးရဲ့ လမ်းညွှန်ချက်အရ လိုက်နာလုပ်ကိုင်ခဲ့ ရာမှာ (၃)လကျော်လာတဲ့အခါမှာ ကျွန်တော် မြင်တွေ့ချင်တာတွေ မျက် မြင်ကိုယ်တွေ့ မြင်ရပါတော့တယ်။

ကျွန်တော်တို့ အိမ်ဝိုင်းခြံက ကျယ် ဝန်းတယ်။ အိမ်ရဲ့ အနောက်ဘက် အခြမ်းမှာ နှစ်ရှည်သီးပင်များ စိုက်ထား တဲ့ ဥယျာဉ်နဲ့ မိသားစု စားသုံးဖို့ ရာသီအလိုက် စိုက်ခင်းများလဲ ရှိပါ တယ်။

ကျွန်တော်ကလဲ အတို့အမြွှုပ်ကြိုက် သူဖြစ်လို့ ညစာစားချိန်မှာ အတို့အရွက် ခူးဖို့ စိုက်ခင်းဘက်ကို ထွက်လာခဲ့ပါ တယ်။

နေဝင်ချိန်ဖြစ်လို့ မှောင်ရီတောင် သမ်းနေပါ ပြီ။ မပျော်လင့်ဘဲ ကျွန်တော်တို့ ဝင်းခြံရဲ့ အရှေ့ဘက်သစ်ပင်ကနေပြီး ပြောက်တက်မှာ ရှိတဲ့ သစ်ပင်ကို ဖြတ်ကူးသွားတဲ့ ယောက်ျား တစ်ယောက်ကို သံသရာကွဲ မြင်တွေ့လိုက်ရ ပါတယ်။

စိတ်အထင် မဟုတ်ပါ။ အမှန်တကယ် မြင်တွေ့ရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော် မြင်တွေ့ပုံကို အကုန်အစင် ပြောပြပါ ဦးမယ်။

၂၄၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ဗဟိုရောင်

သစ်ပင်တစ်ပင်အောက်က ထွက်လာ ပြီး အခြားတစ်ပင်အောက် ကျောက်သွား တဲ့အထိ သွားဆုံဟန်ပန်ကာ လှေတွေ လှမ်း တဲ့အတိုင်း လှမ်းပြီး လမ်းမလျှောက်ခါတည်း။ နောက်ဆက်ပြီး လမ်းမလျှောက်ခါတော့ဘဲ ခုန်ရပြီ။ သွားပိတ်တော့တယ်။

အင်္ကျီ လုံခြုံစွာဆင်ဆင်ပုံကို တိတိ တနာကျ မြင်တွေ့ရပြီး ဘိယုဒီလင်၊ မျက်နှာ ကို လုံခြုံစေခြင်းက...

နောက်ရက်များမှာ ကျွန်တော် ဘယ် နေရာကို ရောက်ရောက် ပရလောက သားတွေကို တွေ့မြင်နေရပါတော့ တယ်။ ဒီတော့ ကျွန်တော် တကယ် ယုံလာပါပြီ။ ဘုရားရှင်နဲ့ ဘုရားရှင် ဟောကြားတဲ့ တရားတွေကို ပိုပြီး ယုံကြည်သဒ္ဓါ တိုးပွားလာခဲ့ရပါတော့ တယ်။

နောက်တော့ မြင်တွေ့ရဖန်များလာ တဲ့ အခါ မမြင်မတွေ့လိုတော့ကြောင်း ဆုတောင်းတာနဲ့ ရပ်ဆိုင်းသွားခဲ့ပါ တယ်။ ဒါဟာ ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်မှန် ဖြစ်ပါတယ်'

မျက်မြင်တွေ့ရန် ကျင့်စဉ် အပြည့် အစုံမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။

သစ္စာသီလဖြင့် ဆုတောင်းကျင့်စဉ်

- ❖ ဇနီးနှင့် ဘုရားထက်မြင်စွာ ငါ့မိ သီလ ထောက်တည်ရမည်။
- ❖ သစ္စာသီလကို လေးစားမှု၊ သနား မှုဖြင့်။
- ❖ သစ္စာတိုင် ဆုတောင်းရမည်။

ဆုတောင်းပုံမှာ...

'ဘုရားစာပညာတော်သည် သရဏာဂုံ သီလ ကို ဆောက်တည်ခြင်း၊ ငါ့မိသီလကို ဆောက်တည်ခြင်း နတ်လူဗြဟ္မာ သတ္တဝါများ အားလုံး မေတ္တာပို့သခြင်းတို့ကို အမှန် ပြု လုပ်ခဲ့ပါသည်။

ဤနှစ်သော သစ္စာစကားတို့ကြောင့် ဘုရား စာပညာတော်သည် ဟုလောကသားတို့အား မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ အမှန်တွေ့ မြင်ရပါလိမ့်။ ဘုရား'

* မေတ္တာသုတ်ကို (၁၀)ခေါက်ရွတ်ဖတ် ပူဇော် ရပါမည်။

မမြင်တွေ့လိုသောအခါတွင် အထက် ပါ သစ္စာတိုင် အတိုင်းဆိုပြီး မမြင်တွေ့ လိုတော့ကြောင်း ဆုတောင်းရန်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

မှတ်ချက်

ပရလောကသားများကို နံနက် ဆည်းဆာနှင့် ညနေဆည်းဆာချိန်များ တွင် တိတိကျကျ မြင်တွေ့ရသည်ဟု ဆိုပါသည်။

ညှော်သည်ဒေါက်တာက...

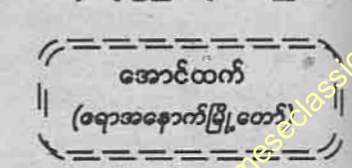
'ကျွန်တော်ရဲ့ တကယ်အဖြစ်မှန်ကို ဆရာအနေနဲ့ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း မှာ ဆောင်းပါးရေးမယ်ဆိုရင်လဲ ရေးပါ။ တကယ်တော့ ဗုဒ္ဓဝါဒ ဘုရားရှင်နဲ့ တရားတော်များကို လေးလေးနက်နက် ပိုမို ယုံကြည်မှုရှိစေလိုတဲ့ စေတနာပါ' ဟု ဖြည့်နှစ်ပင် ပြောလိုက်ပါသေး သည်။

ဒေါက်တာ၏ နိဂုံးစကားမှာ...

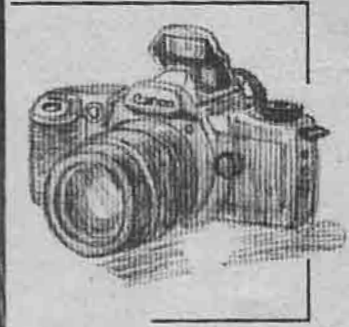
'ဦးစာပညာဝန်ယူမည့် အချိန်ကျော်လွန် လျှင် သာသနာ့နယ်မှာ အေးချမ်းစွာ နေတော့ မည်' ဟု အားရဝမ်းသာ ဆိုလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်ပါလေတော့သည်။

စာရေးသူအနေဖြင့် နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းဖတ်သူများ၊ လေ့လာသူများ၊ ဝါသနာရှင်များနှင့် အမှန်ကို သိလို၍ ကျင့်လိုသူများအတွက် ကာယကံရှင်၏ ခွင့်ပြုချက်အရ ဤစာစုကို ရေးသား လိုက်ရပါတော့သည်။

အလိုဆန္ဒ ပြည့်စုံ ချမ်းသာကြပါစေ။

ဓာတ်ပုံဆရာဘဝ

ဖြစ်ရပ်ဆန်းများ(၄)

ရွှေကံမြေ ဖိုးကေ

ဓာတ်ပုံရိုက် ပူဇော်လို့ မရခဲ့တဲ့

ဆရာတော်ကြီး(၃)ပါး

'ဆရာကြီး ကျွန်တော် နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှာ ဝတ္ထုလေးတွေ ရေးနေတယ်'

'ဘာဝတ္ထုတွေလဲ'

'ကိုယ်တွေ့ ဝတ္ထုလေးတွေပါ။ ကလောင်နာမည် ရွှေကံမြေ ဖိုးကေ နာမည်နဲ့ ဪ့ဒါထက် ဆရာကြီးက ရော နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ဖတ် ဖြစ်ရဲ့လား'

'ဆရာ လစဉ် ဝယ်ဖတ်ဖြစ်တယ်။ ဝတ္ထုခေါင်းစဉ်တွေကရော'

'စုံတော့စုံတယ်။ ခု လောလော ဆယ်တော့ ဓာတ်ပုံဆရာဘဝ ဖြစ်ရပ် ဆန်းများ(၁)က ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီ လထုတ်မှာပါပြီး (၂)ကတော့ ဖေဖော် ဝါရီလထုတ်မှာ ပါလာတယ်။ ဆရာကြီး သတိထားမိလား'

'ဪ့ဒါ အဲဒါ ကိုကျော်လေး(စာရေး

သူ) ဝတ္ထုတွေလား 'ဟုတ်ကဲ့'

'ဆရာ ကောင်းကောင်းသိတာပေါ့။ ဖတ်ဖြစ်တယ်'

'ဆရာ ယုံရဲ့လား'

'ခက်တော့ ခက်တယ်။ ဒါတွေက ကြားဖူးတဲ့သူတွေမှ ယုံကြတာဆို တော့...'

'ပြောပါ ဆရာကြီး အားမနာပါနဲ့'

'ဆရာတစ်ယောက်တည်းရဲ့ အယူ အဆအရတော့ ဆရာယုံပါတယ်။ တခြားသူတွေတော့ မသိဘူးနော်'

'ဒါဆို ဆရာဘဝမှာ ကိုယ်တွေ့ ကြုံခဲ့ဖူးတယ်နဲ့ တူတယ်နော်'

'ဟုတ်တယ် ကိုကျော်လေး ဆရာ ဘဝမှာ ဓာတ်ပုံရိုက်ပူဇော်လို့ မရခဲ့တဲ့ ဆရာတော်ကြီး(၃)ပါး ဖူးခဲ့ရဖူးတယ်။ တစ်ပါးက ကိုယ်တိုင် ဖူးခဲ့ရပေမယ့် ဖြစ်ရပ်က တခြားလူတွေနဲ့ ကျန်နှစ်ပါး ကတော့ ကိုယ်တိုင်ဖူး ကိုယ်တိုင်ကြုံခဲ့

ရတာ။ ပြောရင် ယုံမှာမဟုတ်ဘူး' 'ဟာ ရေငတ်တုန်း ရေတွင်းထဲ တော့ ကြုံပြီးတူတယ်'

'ဘာဖြစ်လို့လဲ'

'ဒီလိုပါ ဆရာကြီး ကျွန်တော့်ရဲ့ ဓာတ်ပုံဆရာဘဝ ဖြစ်ရပ်ဆန်းများ(၃) ကိုတော့ သိပ်မကြာသေးဘူး ပို့ထား တယ်။ (၄)ကို ဆက်ရေးချင်ပေမယ့် ကုန်ကြမ်းက ရှားနေတော့ တော်တော် နဲ့ မရေးဖြစ်တာကြာပြီ။

အခု တစ်ခါတည်း ခွင့်ပန်ပါရစေ။ တကယ်လို့ ဆရာကြီးအနေနဲ့ အပန်း မကြီးဘူးဆိုရင် ခုနကပြောခဲ့တဲ့ ဆရာ ကြီးရဲ့ ကိုယ်တွေ့ ဓာတ်ပုံဓာတ်လမ်း လေး(၃)ခုအကြောင်း ကျွန်တော့်ကို ပြောပြပေးစေချင်ပါတယ်။ ပြီးတော့ မဂ္ဂဇင်းမှာ သုံးခွင့်ပြုပါလို့'

'ရတာပေါ့ ခွင့်ပြုပါတယ်။ တကယ် ဖြစ်ရပ်မှန်တွေပဲ'

'ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ခင်ဗျာ'

ဒီလိုနဲ့...

* * *

တကယ်တော့ ကျွန်တော် မော်လမြိုင်မြို့မှာ တာဝန်ကျနေတာ ကြာပြီ။ (၆)နှစ်ထဲ ဝင်နေပြီ။ ဆေး ကုမ္ပဏီတစ်ခုနဲ့ မန်နေဂျာ ဆိုပေမယ့် လဲ ခရီးတော့ မကြာခဏ ထွက်ခဲ့ တယ်။

မော်လမြိုင်မှာ ရုံးထိုင်တဲ့ ကုမ္ပဏီ
တွေရဲ့ သဘောသဘာဝအတိုင်း
မွန်ပြည်နယ်နဲ့ ကရင်ပြည်နယ်တွေရဲ့
မြို့တော်တော်များများကို ပတ်ရတယ်။

မွန်ပြည်နယ်မှာဆိုရင် ပေါင်၊ မုတ္တမ၊
ဇင်းကျိုက်၊ ရင်းငြိမ်၊ သထုံ၊ ကျိုက္ကော်၊
သိမ်ဆိပ်၊ ဘီးလင်း၊ ကျိုက်ထိုတစ်
ကြော၊ နောက် မုဒုံ၊ သံဖြူဇရပ်၊ ရေး
တစ်ကြော...

ပြီးတော့ ဘီလူးကျွန်းပေါ်က ချောင်း
ဆုံရွာလွတ်၊ မုရစ်ကလေး၊ မုရစ်ကြီး၊
တစ်ခါ ကရင်ပြည်နယ်ဆိုရင် ဘားအံ၊
လှိုင်းဘွဲ့၊ ရွှေဂွန်း၊ မြိုင်ကြီးငှေ့၊ ကမ
မောင်းတစ်ကြော၊ နောက် အိန္ဒြာ၊
သာမည၊ ကျွန်း၊ ကော့ကရိတ်၊ မြဝတီ
တစ်ကြော အဲဒီလိုတွေ သွားရတာ။

အဲဒီထဲကမှ အဓိက သွားရတဲ့မြို့
ကတော့ ကရင်ပြည်နယ်ရဲ့ မြို့တော်
ဘားအံပဲ။ ဘားအံဆေးရုံက
မော်လမြိုင်ပြီးရင် အကြီးဆုံးဆေးရုံပဲ။
ပြီးတော့ အထူးကုဆရာဝန်ကြီးတွေ
လဲများတယ်။ အဲဒီထဲကမှ ခွဲစိတ်
ဆရာဝန်ကြီး ဒေါက်တာ သန်းထွဋ်ဦးနဲ့
ကျွန်တော် အရမ်းရင်းနှီးကြတယ်။

ဆရာတောင်ငူကနေ ဘားအံကို
ပြောင်းလာကတည်းက ကိုယ့်မိဘလို
ပါပဲ။ ကျွန်တော် ဘားအံကို ရောက်ဖြစ်
တဲ့အခါတိုင်း တည်းခိုခန်းမှာ အိတ်တွေ
သွားထားပြီး ဆရာအိမ်မှာ အိပ်ဖြစ်တာ
များတယ်။

အဲဒီလိုနေတာ ဆရာအကြောင်း
တော့ ကျွန်တော် ကောင်းကောင်းသိ
တယ်။ ဆရာက ဘုရားတရားသမား။
ဒီထက် ပိုပြောရရင် ငါးပါးသီလ သိပ်လုံ
တယ်။ အလှူအတန်းလဲ ရက်ရော
သလား မမေးနဲ့။ အလှူနဲ့လက် ပြတ်
တယ်လို့ကို မရှိဘူး။

ဘယ်ဆေးကုမ္ပဏီဝန်ထမ်းပဲ သူ့ဆီ

Promotionနဲ့လာတွေ့တွေ့

တရားဓမ္မတွေနဲ့
ဆုံးမလေ့ရှိတယ်။

အခုဆို ဆရာ
အဆုံးအမတွေကြောင့်
ကျွန်တော် ပဋ္ဌာန်း
တရားတွေ ညတိုင်း
ရွတ်ဖတ်နေတတ်ပြီ။

အခု ကျွန်တော်
ပြောပြတော့မယ့်
ဓာတ်ပုံဆရာဘဝ
ဖြစ်ရပ်ဆန်းများ ဒါမှမဟုတ်
ကျွန်တော် ရိုက်ယူလို့
မရခဲ့သော ဓာတ်ပုံများ(၄) အကြောင်း
ကို ဘားအံဆေးရုံကြီးက ခွဲစိတ်
ဆရာဝန်ကြီး ဒေါက်တာသန်းထွဋ်ဦး
ကိုယ်တိုင် ပြောပြခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။
ဒီနေရာမှာ စာရေးသူဟာ သူ့နေရာ
ကဝင်ပြီး တင်ပြပေးသွားပါတယ်။ က
စ.ကြစို့။

ပထမအကြိမ် ရိုက်မရခဲ့သော
ဓာတ်ပုံ (သို့မဟုတ်)
ပထမဆုံး ဓာတ်ပုံရိုက်၍ ပူဇော်ခွင့်
မရခဲ့သော ဆရာတော်

အဲဒီအချိန်တုန်းက ကျွန်တော်
ရန်ကုန်ဆေးတက္ကသိုလ်(၁) IM. မှာ
ဒုတိယနှစ်ကျောင်းသားပေါ့။ ပါပိုရဲ့
တပည့်တွေက ကလောဘတ်မှာ ရိုက်
တော့ ကျောင်းပိတ်တိုင်း သွားသွား
လည်ဖြစ်တယ်။ ကလောကို ရောက်
ပြီဆိုတာနဲ့ အင်းလေးဖောင်တော်ဦးကို
ဖူးဖြစ်အောင် သွားဖူးတယ်။

အဲဒီကနေ တစ်ဆင့် စက်လှေနဲ့
သွားရင် (၄၅)မိနစ်လောက် သွားပြီး
ရွှေခေါင်းတောင် ဆရာတော်ကြီးဆီ
ကို ဝင်ဖူးလေ့ရှိတယ်။ မှတ်မှတ်ရရ
(၄)ကြိမ်လောက် ဖူးဖူးတယ်။

ဆရာတော်ကြီးဟာ အင်းလေး
ဒေသတစ်ဝိုက်မှာတော့ တကယ့်
တန်ခိုးကြီး ဆရာတော်ကြီးပေါ့။ အခု
ကျွန်တော် ပြောပြတော့မယ့် အကြောင်း
အရာတွေဟာ အဲဒီဒေသမှာ လူတိုင်း
သိကြသလို တကယ်လို့ ကာယကံရှင်
တွေဖြစ်ကြတဲ့ တောင်ကြီးက ကျားပျံ
မရွေ့ဝါတို့ မိသားစုဝင်တွေ မေးကြည့်
ရင်လဲ ရပါတယ်။

၁၉၇၈ - ၁၉၇၉လောက်ကပေါ့။
တောင်ကြီးမြို့မှာ ကျားပျံဆေးလိပ်နဲ့
ပိုင်ရှင် မရွှေဝါဆိုတာ လူတိုင်းသိကြ
တယ်။ တကယ့် ထိတ်ထိတ်ကြ အရမ်း
ချမ်းသာတယ်။

တစ်နေ့တော့ ဆရာတော်ကြီး
ကျောင်းမှာ အလှူလုပ်ကြရင်း ထုံးစံ
အတိုင်း နေ့ဆွမ်းကပ်တဲ့အချိန် ရောက်
တော့ သူတို့ခေါ်လာတဲ့ တောင်ကြီးက
နာမည်ကြီးဓာတ်ပုံဆရာနဲ့ ဆွမ်းကပ်တဲ့
ပုံတွေ ဆရာတော်ကြီး ဆွမ်းဘုဉ်းပေး
နေတဲ့ပုံတွေ အားရပါးရ ရိုက်တာပဲ။
ဓာတ်ပုံနဲ့ ပူဇော်ချင်တယ် ဆိုတာ့လဲ
စိတ်ကြိုက်ကို ရိုက်တော့တာ။

ဒါနဲ့ အလှူပွဲပြီးလို့ တောင်ကြီးကို လဲ ပြန်ရောက်ရော အမှောင်ခန်းထဲဝင် ဖလင်ဆေးပြီးလို့ ကြည့်လိုက်တော့ ဆရာတော်ကြီးကို ဆွမ်းကပ်နေတဲ့ပုံတွေ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးနေတဲ့ပုံတွေ တစ်ပုံမှ မပေါ်ဘူး။ ကျန်တဲ့ အမှတ်တရ ရိုက်ခဲ့တဲ့ အဲဒီအလှူက ပုံတွေ အားလုံးပေါ်တယ်။ ကဲ ဘယ်လောက် ထူးဆန်းလဲ။ ဘာကြောင့် မပေါ်ရတာလဲ။

ဒုတိယအကြိမ် ရိုက်မရခဲ့သော
ဓာတ်ပုံ (သို့မဟုတ်)
ဒုတိယအကြိမ် ဓာတ်ပုံရိုက်၍
ပူဇော်ခွင့်မရခဲ့သော ဆရာတော်

ကျွန်တော် Final Part. လောက် တပေါ့။ မိတ္ထီလာမြို့ကနေ (၁၃)မိုင် လောက်ရှိတဲ့ သဲရုရွာမှာ တောင်ပုလူ ဆရာတော်ကြီး သီတင်းသုံးတယ်။ တစ်ခါတော့ ဆရာတော်ကြီးရဲ့ကျောင်းမှာ သိမ်နတ်သိမ်သမုတ် အခမ်းအနားနဲ့ သွားကြျပါလေရော။

သိမ်မျက်နှာပြင် ဇယားကွက်နဲ့ ထောင့်လေးထောင့်မှာကော အရှေ့၊ အနောက်၊ တောင်၊ မြောက် လေးဖက်လေးတန်မှာပါ သာသနာ့အလံတွေ စိုက်၊ ရာဇမတ်ကာ၊ သဲဖြူခင်းပြီးတော့ ငှက်ပျောပင်၊ ကြပင်တွေစိုက် သာသနာ့အလံ (စက္ကူအလံ)တွေကို ကြီးနဲ့ သွယ်တန်းထားတယ်။ သိမ်မျက်နှာပြင် ဇယားကွက်ရဲ့ အလယ်ဗဟိုမှာတော့ ဘုရားဆင်းတုတော်ကို ရွှေထီးမိုးထားတာကိုလဲ တွေ့ရတယ်။

တကယ့်ကို ကြည့်နူးစရာပဲ။ ဒါနဲ့ သွားလေရာ ပါလာတတ်တဲ့ ကင်မရာနဲ့ သိမ်နတ်ကမ္ပဝါစာရွတ်ချိန်၊ သိမ်သမုတ်ကမ္ပဝါစာ ရွတ်ချိန်တွေမှာ ဆရာတော်ကြီးပါတဲ့ ပုံတွေကို အဓိကထားပြီး ရိုက်တော့တာပေါ့။ ကင်မရာဆိုလို့

အပေါ်စားမထင်ခဲ့နော်။ Canon Camera အကောင်းစားနဲ့ ရိုက်တာ။

အံ့သြစရာ သိပ်ကောင်းတယ်။ ကျွန်တော် ရန်ကုန်ပြန်ရောက်လို့ ကူးကြည့်တော့မှ ဆရာတော်ကြီးပါတဲ့ ဓာတ်ပုံတွေ တစ်ပုံမှ မပေါ်ဘူးဆိုတာကိုယ်တွေ့ ကြုံရတော့တယ်။ ဘာကြောင့်လဲ။

တတိယအကြိမ် ရိုက်မရခဲ့သော
ဓာတ်ပုံ (သို့မဟုတ်)
တတိယအကြိမ် ဓာတ်ပုံရိုက်၍
ပူဇော်ခွင့်မရခဲ့သော ဆရာတော်

ဒီတစ်ကြိမ်ပြောပြမယ့် ဆရာတော်ကတော့ မကြာသေးခင် ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာ (၂၇)ရက် ကြာသပတေးနေ့ညနေ (၆)နာရီ (၁၀)မိနစ်မှာ ခန္ဓာဝန်ချသွားတဲ့ တောင်ငူမြို့က မီးဖြူပင် ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တသုရိယပါ။

တကယ်တော့ ကျွန်တော် ခွဲစိတ် အထူးကုဆရာဝန်ကြီးဖြစ်ပြီး ဝန်ထမ်းဘဝ မြန်မာနိုင်ငံရဲ့မြို့တွေက ဆေးရုံတွေမှာ လှည့်ပြီး တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ရတယ်။ ဒီလိုနဲ့ ဂန်ဂေါမြို့ကနေ တောင်ငူမြို့ကို ၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လမှာ ပြောင်းလာခဲ့တယ်။

ရောင်ရောက်ချင်း ဆရာတော်ကြီးကို စ.ဖူးရတယ်။ အဲဒီလို ဖူးရတဲ့အချိန်ကစ.လို့ ငါးပါးသီလကို ခါးဝတ်ပုဆိုးလို မြဲနေအောင် ထိန်းကျောင်းရင်း ဆရာတော်ကြီးထံမှာ ဆည်းကပ်ပြီး နေလာခဲ့တာ ဒကာရင်းလိုကို ဖြစ်ရော။

၂၀၁၀ ပြည့်နှစ် ဘားအံဆေးရုံကို ပြောင်းလာခဲ့တဲ့ အချိန်ထိ (၃)နှစ်တာ ကာလတစ်လျှောက် ကျောင်းကို (၆၃)ကြိမ်တိုင်တိုင် ရောက်ပြီး ဆရာတော်ကို ဖူးဖြစ်ခဲ့တယ်။ ဒါတောင် ဘားအံကို ရောက်ပြီးမှ ခန္ဓာဝန်မချခင် (၂)ကြိမ်နဲ့ပါဆို စုစုပေါင်း (၆၅)ကြိမ် ဖူးခွင့်ကြုံခဲ့ရတယ်။

ဆရာတော်ရဲ့မြေး ကပ္ပိယ နေလင်းအောင်ဆို ကျွန်တော့်ကို ခင်ရှာတယ်။ ခင်ဆို ကျွန်တော် ဆရာတော့်ကို ဖူးပြီးလို့ ပြန်မယ်ဆိုတာနဲ့...

'နေလင်းအောင်ရေ ဒကာကြီးတို့ကို ဆေးလုံးလေးတွေ ပေးလိုက်ပါဦး' လို့ ဆရာတော်က မိန့်ရင် နေလင်းအောင်က ဆေးယူပေးနေကျကိုး။ ဆေးလုံးဆိုတာက ပထမဆေးလုံးလေးတွေကို ပြောတာ။

မှတ်မှတ်ရရ (၆၅)ကြိမ်မြောက်ရောက်တုန်းက...

www.burmeseclassic.com

‘အရှင်ဘုရား တပည့်တော် ဆရာ တော်ကို ပူးရတာ (၆၅)ကြိမ်ရှိပါပြီ ဘုရား’

လို့ ပြောတော့...

‘အေး ဒကာကြီး ဘာတွေသိရပြီလဲ’ လို့ ပြန်မေးတယ်။

‘မိဆိုတာ မရှိ သူလဲမရှိ အထီးမရှိ အပမရှိ ယောက်ျားမရှိ မိန်းမမရှိ ယုတ္တိလ်မရှိ သတ္တဝါမရှိပါ ဘုရား’ ဆိုတော့...

‘အေး ဟုတ်တယ် ဒကာကြီး။ ဒါဆို ဒကာကြီး သတ္တာယဒိဋ္ဌိကို ကောင်း ကောင်းသိပြီ’

လို့ မိန့်တယ်။

မှတ်မှတ်ရရ ဆရာတော်ကြီးရဲ့ သက်တော်(၁၀၀)နှစ်ပြည့် မွေးနေ့မှာ ပေါ့။ အဲဒီတုန်းက ကျွန်တော် တောင်ငူ မှာပဲရှိသေးတယ်။ ရန်ကုန်က မိသားစု ကို လှမ်းခေါ်ပြီး ဆရာတော်ကြီးထံမှာ သက်န်းပရိက္ခရာ (၁၀၈)စုံနဲ့ သံဃာ တော်(၁၀၈)ပါးကို ရည်စူးပြီး လှူဖြစ် တယ်။ ကျွန်တော်ရဲ့ လခ (၁၆)လစာ စုပြီး လှူခဲ့တာ (၃၉)သိန်းခွဲနဲ့ နိဗ္ဗာနဿ ပစ္စယောပေါ့။

ဆရာတော်ကြီးရဲ့ မွေးနေ့ဆိုတော့ စည်လိုက်တာလေ မပြောပါနဲ့တော့။ ရန်ကုန်က မင်းသား ရဲအောင်တို့၊ မိုးမိုးမြင့်အောင်တို့၊ လှအညွလီတင့်တို့လို မင်းသားမင်းသမီးတွေပါ လာကြတော့ ပိုစည်သွားတာပေါ့။ ကျွန်တော်ကတော့ အပျော်ဆုံးဖြစ်မယ်ထင်တယ်။ ဘာလို့ လဲဆိုတော့ ဇနီး နွယ်နွယ်အောင်ရယ်၊ သားသားရယ်၊ သမီးလေးရယ် အားလုံး စုပြီး လှူကြရတဲ့ အလှူကိုး။

ဒီနေရာမှာ လိုအပ်လို့ ထည့်ပြောရ ဦးမယ်။ ဆရာတော်ကြီးက သူ့ရဲ့ ထိုင်ခုံမှာထိုင်လို့ ဆရာတော်ကြီးနဲ့ တစ်တောင်လောက် အကွာမှာ

ကျွန်တော်ထိုင်ရတယ်။ ကျွန်တော် မိသားစုကတော့ (၃)တောင်လောက် အကွာမှာ မင်းသားမင်းသမီးတွေနဲ့ ရောပြီး ထိုင်ကြရတယ်။

ကျွန်တော်က အနီးကပ်ဆုံးကနေ ပူးရလို့ ဝမ်းသာပီတိတွေဝေလို့။ ကျွန်တော့်အမျိုးသမီးကလဲ ပါလာတဲ့ Sony Digital Cameraနဲ့ ဆရာတော် ကြီးရဲ့ ပုံတော်ကို ဓာတ်ပုံနဲ့ ပူဇော်ချင်လို့ တဖျပ်ဖျပ်ရိုက်လို့။ အနီးကပ် ရိုက်ရ တယ်ဆိုတော့ စိတ်ကြိုက်ပေါ့။

ဆရာတော်ကြီးရဲ့ ပုံတော်ကို အားရ ပါးရ ရိုက်ပြီးတော့ စတုဒိသာကျွေးနေ တဲ့နေရာတွေ၊ မဏ္ဍပ်ပုံတွေ၊ ဇေရပ်ပုံ တွေ၊ ဆီးဖြူပင်တွေ၊ အဝင်မုခ်ဦး အို စုံလို့ သူ လျှောက်ရိုက်နေလေရဲ့။ ဆရာတော်ကျောင်းကို ဝင်လာပါပြီ ဆိုကတည်းက ရိုက်လာလိုက်တာ တစ်ကျောင်းလုံးကို နှံ့ရော။

အမယ် ဒီကင်မရာကလဲ လျှော့ မတွက်နဲ့။ ၂၀၀၇ ခုနှစ်လောက်တုန်း က ပန်းဆိုးတန်းက ဝယ်ထားတာ။ ကောင်းမှကောင်း။ အဲဒီအချိန်တုန်းက ကာလတန်ကြေး ရွှေတစ်ကျပ်သားဖိုး လောက်ကျတယ်။ “သုံးသိန်းခြောက် သောင်းကျပ်” ပေါ့။

ဒီလိုနဲ့ မိသားစုတွေ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် နဲ့ ပြန်ခဲ့ကြ။ ကိုယ်ကတော့ တောင်ငူမှာ ကျန်ခဲ့။ သူတို့သားအမိတွေကတော့ ရန်ကုန်ပြန်ပေါ့။ ရန်ကုန်ရောက်ပြီး

နောက်တစ်နေ့ည ဖုန်းဆက်လာတယ် ဇနီးဆီက...

‘အစ်ကိုကြီး ကျွန်မ ဓာတ်ပုံတွေ ကျွန်မ ဆရာတော်ကြီးပုံတွေ ဓာတ်ပုံပဲ မပေါ်ဘူး ကျွန်မ ဧကောင်အဝင်ကတည်းက ရိုက်တာ ခဲ့တဲ့ပုံတွေ ဆရာတော်ကြီးကို ဓာတ်ပုံရိုက် ပြီး ဆက်ရိုက်ခဲ့တဲ့ပုံတွေ အားလုံး ဆီ တယ်။ အဲဒီ ဆရာတော်ကြီးပုံတွေကို သီလိပ် မပေါ်ဘူး ဖြစ်နေတာ’

သွားပြီ။ ကျွန်တော် သီလိပ်ကြီး ဒါ ဘာကြောင့်လဲ။

* * *

ဇာတ်လမ်းရဲ့ နိဂုံးကို ရောက်လာ ပါပြီ။ ကျွန်တော် ဆရာကြီး ပြောပြခဲ့တဲ့ အကြောင်းတွေကို ပြန်သုံးသပ်နဲ့ ကျွန်တော်တို့ စကားဆက်ခဲ့ကြမိ တယ်။

‘ဟုတ်ပြီ ဆရာ၊ ဒါတွေက အထော် လေးထူးဆန်းနေတယ်။ ပြီးတော့ ဆရာတော်ကြီးတွေမှာလဲ လာဖြစ်နေတဲ့ သဘောပေါ့’

‘ဟုတ်တယ် ကိုကျော်လေး ဆရာ ပြောချင်တာ အဲဒါပဲ။ ဒီဆရာတော်ကြီး တွေဟာ သီလဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ် ပညာဂုဏ်နဲ့ ပြည့်စုံတယ်။ ဒီလိုပုဂ္ဂိုလ် ထူး ပုဂ္ဂိုလ်မြတ် ဆရာတော်ကြီးတွေကို ခွင့်မတောင်းဘဲ ဓာတ်ပုံရိုက်ယူဖို့ဆိုတာ မဖြစ်နိုင်ဘူး။ အဲဒါပဲ’

‘ဟုတ်ကဲ့ပါဆရာ၊ ဒါဆို ဆရာ ခွင့် တောင်းပြီးတော့ကော ရိုက်ခဲ့မှ သလား။ နောက်ပြီး ဒီလို ခွင့်တောင်းပြီး ရိုက်တဲ့အခါ တကယ်ရော ဓာတ်ပုံ ပေါ်ခဲ့မှူးသလားခင်ဗျာ။ ဒီလိုမေးလို့ ကျွန်တော့်ကို တစ်မျိုးမထင်နဲ့နော်။ ကျွန်တော်က စာရေးဆရာဆိုတော့ ကိုယ့်ပရိသတ်ကို တိတိကျကျ ပြော နေလို့ပါ’

‘ကောင်းပါတယ် ဒီမေးခွန်း’

www.burmeseclassic.com

ဆရာ ပြောရမှာပေါ့။ အခုန ဆရာပြောခဲ့
တယ်နော်၊ ဆရာတော်ကြီး သက်တော်
(၁၀၀)နှစ်ပြည့်မွေးနေ့မှာ ရိုက်မရခဲ့တဲ့
ပုံတွေကို သက်တော် (၁၀၀)နှစ်ပြည့်
မွေးနေ့မှာ ပြန်ရိုက်ယူဖို့ အခွင့်ကြံခဲ့
တယ်။

အဲဒီအချိန်က ဆရာ ဒီဘားအံမြို့ကို
ရောက်နေပြီ။ ဆရာတော်ကြီးရဲ့ သက်
တော်(၁၀၀)နှစ်ဆိုတော့ မိုရီယာမင်း
(Mori Amin) အားဆေးဘူး (၁၀၀)ဘူး
လှူဖို့ ဆရာတော်ဆီကို တစ်ခေါက်
ရောက်ခဲ့ပြန်တယ်။

မိသားစုကတော့ ရန်ကုန်က လာကြ
ဆရာက ဒီကနေ ကားနဲ့သွား။ တောင်ငူ
မှာဆိုပြီး ဆရာတော်ကျောင်းကို သွား
ကြတာပေါ့။ ဆရာတော်ကြီးကို ဆေးဆူး
တွေ ကပ်မယ်လုပ်တော့...

“ဒကာကြီး ဘယ်နှဘူးလဲ”

လို့ မေးတယ်။
“(၁၀၀)ဘူးပါ ဘုရား”
ဆိုတော့...

“ဒါဆို နောက်တစ်ဘူး ထပ်ထည့်
ပြီးလှူ”

လို့ ပြောတယ်။
တကယ်ဆို အခုမှ ပြန်စဉ်းစားမိတာ
ပါ။ ဆရာတော်ကြီးက သူ ခန္ဓာဝန်ချ
မယ်နှစ်ကို ကြိုပြီး ပြောလိုက်တာကိုး။
အဲဒီတုန်းကတော့ သဘော မပေါက်ပါ
ဘူး။ ကဲ ထားတော့ ဒါနဲ့ ဆရာလဲ
ဆရာတော်ကြီးကို ဆေးဘူး (၁၀၀)ဘူး
ကပ်ပြီး...

“အရှင်ဘုရား တပည့်ဆော် ဖတ်ပုံနဲ့ ပူဇော်
ခွင့်ပြုပါ ဘုရား”

လို့ လျှောက်ထားပြီး ခွင့်ပန်လိုက်
တယ်။ ပြီးတော့ အရင်အခေါက်က
ပါလာတဲ့ Sonyကင်မရာနဲ့ပဲ ရိုက်ကြ

ပေါ့။
ကိုကျော်လေး သတိထားမိလား၊
ဆေးရုံက ဆရာအခန်းထဲမှာ ချိတ်ထား
တဲ့ဓာတ်ပုံ ဆရာမပေးသီရယ်၊ ဆရာ
ရယ်၊ ဆရာတော်ကြီးနဲ့ တွဲရိုက်ထားတဲ့
ပုံ။ အဲဒီပုံက ခွင့်တောင်းပြီး ရိုက်ယူခဲ့တဲ့
ပုံတွေထဲက တစ်ပုံပေါ့။ ဒါဆိုရင်တော့
ရှင်းလောက်ပါပြီနော်

လို့ ပြောပြပါတယ်။
ဆိုတော့ တကယ်ထေရ်ကြီးဝါကြီး
ဆရာတော်ကြီးတွေကို ဓာတ်ပုံနဲ့ ပူဇော်
မယ်လို့ ရည်ရွယ်ထားရင် အကောင်း
ဆုံးကတော့ ကြိုတင်ပြီး ခွင့်ပန်လျှောက်
ထားကြပါလို့ အကြံပြုပါရစေ။

ကြိုစားလျက်...

ကျောက်ဖို၊ ကျောက်မနှင့် ပတ်သက်၍
ကြားဖူးသော်လည်း မတွေ့မမြင်ဘူးခဲ့ပေ။
ကျောက်ဖိုကိုမှ သူ့ငယ်ချင်း ကျောင်းဆရာ
တစ်ဦးထံမှာ တွေ့ရှိခဲ့ဖူးသည်။ ယခု တွေ့
မည်တွေ့တော့လည်း ကျောက်ဖို၊ ကျောက်မ
နှစ်စုံတောင် တွေ့ရှိလေ့လာခွင့် ရခဲ့သည်။

ကျောက်ဖို၊ ကျောက်မ တစ်စုံမှာ
အထော်ငယ်သည်။ ကျောက်ဖိုမှာ အရှည်
(၂)လက်မခွဲခန့်ရှိပြီး ကျောက်မ၏အဝန်း
မှာ အပြင်(၆)လက်မ၊ အတွင်း(၄)လက်မ
ခန့် ရှိသည်။

ကျောက်ဖို၊ ကျောက်မ အကြီးတစ်စုံ
မှာ ကျောက်ဖို အရှည် (၆)လက်မ၊ လုံးပတ်
(၈)လက်မခန့်ရှိသည်။ ကျောက်မမှာမူ
အဝန်း (၁၂)လက်မခွဲခန့် ရှိသည်။

ထို့အပြင် မိုးကြိုးစက်ကွင်းတစ်ခု
ကိုလည်း တွေ့ရှိရသည်။ အထက်ပါ
ကျောက်ဖို၊ ကျောက်မနှင့် မိုးကြိုးစက်ကွင်း
တို့အား ကိုယ်တိုင် မြင်တွေ့နိုင်ပါသည်။
အသုံးဝင်ပုံကို သိရှိလိုပါက ယင်းပစ္စည်း
များကို ရှာဖွေဆောင်ထားသော နဂါးမာန်
ဆရာကြီးထံ၌ သွားရောက်လေ့ လာနိုင်

ကျောက်ဖိုကျောက်မ

နှင့် မိုးကြိုးစက်ကွင်း

ကျောက်ဖို၊ ကျောက်မမှာ ရောင်ဆုံတစ်ခုရှိ

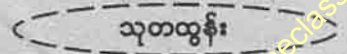
ကျောက်ဖို၊ ကျောက်မနှင့် ကျောက်မက်ကွင်း

ကျောင်း။ ထိုပစ္စည်းများနှင့်အတူ အခြား
ထူးခြားသော သဘာဝလွန်ပစ္စည်းများကို
လည်း နဂါးမာန်ဆရာကြီးထံ၌ တွေ့မြင်နိုင်
ပါကြောင်း ရေးသားတင်ပြ လိုက်ရပေသည်။

နဂါးမာန်ဆရာကြီးထံသို့ သွားရောက်လို
ပါက ပဲခူးမြို့၊ တက္ကသိုလ် အမှတ်(၃)ကားကို
စီသွားပါ။ အမှတ်(၃)ကားစိတ်သည် မဟာကြီး
တက္ကသိုလ်တွင် စိတ်ဆုံပါသည်။ မဟာကြီး
မိတ်ဆော်ပိုင် မဟာကြီးတက္ကသိုလ် တက်ပါ။
မဟာကြီးတက္ကသိုလ် အနောက်ဘက် တက္ကသို

မြို့ထွက်လျှင် အတိုးတက်သော ထောင့်တော်
တည်ထားသော ကောင်းစည်ညွန့်စေတီကို တွေ့
ရမည်။

အောင်စည်ယွန်းစေတီ မရောက်မီ နဂါး
မာန်ဆရာကြီး၏ ဂမုနိးခြံဟူသော ဆိုင်း
ဘုတ်ကို တွေ့ရှိရမည်။ ထိုဆိုင်းဘုတ်
အတိုင်း ဝင်သွားပါက နဂါးမာန် ဆရာကြီး
ထံသို့ ရောက်ရှိမည် ဖြစ်ပေသည်။

www.burmeseclassic.com

သင်တန်းလေး
(ဖန်ခါးခြေ)

ပသေဆုံးပိက

ထူးဆန်းသည့်လူဝင်စား

ဖြစ်ရပ်မှန် သိသူများမှ
ဖြေကြားပေးကြပါရန်

မကျေးမြို့ မြို့မဈေးကြီးအတွင်း (ဒွေးကြီး)ခေါက်ဆွဲ၊ မုန့်ဟင်းခါး၊ ထမင်းသုပ်၊ အသုပ်စုံဆိုင်တွင် စာရေးသူ၏ဇနီးမှာ ဈေးကူရောင်းနေသူ ဖြစ်ပါသည်။ ဇနီးနှင့် ပတ်သက်၍ (ဒွေးကြီး)ခေါက်ဆွဲဆိုင်၏ တောင်ဘက်ကပ်လျက် (ရွှေယုန်ညီနောင်) လက်ဖက်နှင့်အကြော်စုံ၊ ကုန်စုံဆိုင်ပိုင်ရှင် ဦးဆန်းမောင်နှင့် ခင်မင်ရင်းနှီးခဲ့ရပါသည်။

တစ်နေ့တွင် ဦးဆန်းမောင်မှ...
'စာရေးဆရာကို ကျွန်တော် ပြောတိုင်းစာရေး

၂၄၆ နုဗုဏ္ဏရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သင်တန်းသားဘဝက ကြုံတွေ့ခဲ့ရာ ယုံကြည်နိုင်စရာ ခုတိုင် အပြေရှာပေးလေတဲ့ (အလွန်တိုရာဆန်တဲ့) ဖြစ်ရပ်အမှန် ကိုယ်တွေ့ကြုံခဲ့ရာ တတ်လမ်းလေးတစ်ပုဒ်ကို ပြောပြရဦးမယ်။

စာရေးဆရာက ထင်ပြင်ယူဆချက် ပေးနိုင်ရင်လဲ ပေးပေး၊ ပေးနိုင်ရင်တော့ စာရေးဆရာ စာရေးနေတဲ့ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပစ္စည်းကြီးက (ဂျွှီရဆရာကြီးတွေ့ဆီ)ကို ထင်ပြင်ယူဆသုံးသပ်ချက်ကို ကျွန်တော်ကိုယ်စား ပေးပေးပါဌာ။

ကျွန်တော်နည်းတူ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာရှုသူတွေလဲ စိတ်ဝင်စားကြလိမ့်မယ်လို့ ထင်ပါတယ်။ ရေးဖြစ်အောင်

ရေး၊ မေးဖြစ်အောင် မေးပေးပါဌာ။
ဟု (ရွှေယုန်ညီနောင်) ဦးဆန်းမောင်၏ ပြောပြချက်အရ ဤဖြစ်ရပ်အမှန် ဇာတ်လမ်းလေးအား ရေးသား၍ ဖြစ်နိုင်ခြေရှိသော သုံးသပ်ထင်မြင်ယူဆချက်အား အတွေ့အကြုံရင့်ကျက်သော ဆရာကြီးများထံ တင်ပြတောင်းခံလိုက်ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

၁၉၇၈-၇၉ ခုနှစ်တွင် ဦးဆန်းမောင်သည် မြေတိုင်းစာရေးသင်တန်းသားဘဝဖြင့် လက်တွေ့ ကွင်းဆင်းတာဝန်ထမ်းဆောင်ရန် ရွှေတိုခရိုင်၊ တန့်ဆည်မြို့၊ (တဖယ်မြို့) အနောက်ဘက် (၄)မိုင် ခန့် ကွာဝေးသော ပကာရွာ(ဘကာရွာ) တွင် တာဝန်ကျခဲ့ပါသည်။

ထိုသို့ တာဝန်ကျခဲ့စဉ် ဦးဆန်းမောင်တို့ စခန်းချရသော ဥက္ကဋ္ဌနေအိမ် ရုံးခန်းအနီးရှိ ဒေါ်ညွန့်ဆိုသူ အသက်(၆၀)နှစ်ခန့် အမျိုးသမီးကြီးတစ်ဦးနှင့် သိကျွမ်းခင်မင်ခဲ့ရာ ဒေါ်ညွန့်မှာ တစ်ကိုယ်ရေ တစ်ကာယ မုဆိုးမကြီးဖြစ်၍ ဒေါ်ညွန့်၏ အိမ်မူလုပ်ငန်းများကို အမြင်မတော်၍ ဝင်ရောက်ကူညီ လုပ်ကိုင်ပေးခဲ့ရာမှ မိသားစုကဲ့သို့ ခင်မင်ရင်းနှီး သံယောဇဉ် ဖြစ်သွားသည်။

စားအိမ်သောက်အိမ်အဖြစ် ဝင်ထွက်နေထိုင်လာခဲ့ရာမှ အနေနီးစပ်လေ သံယောဇဉ်ကြီးမားလေ ဖြစ်ခဲ့ကြပါသည်။

www.burmeseclassic.com

ဒေါ်ညွန့်၏သမီး မစန်းမှာ ပကာရွာနှင့် အနည်းငယ် အလှမ်းကွာဝေးသော ဆိတ်ချေးကျေးရွာ (ဆိတ်ကျေးကျေးရွာ) သားနှင့် ဒေါ်မိထောင်ကျပြီး ထိုရွာ၌ပင် နေထိုင်ပါသည်။ မစန်းမှာ ကိုယ်ဝန်အရင့် အမာ နေ့စေ့လစေ့ဖြစ်နေ၍ မီးဖွားရန် အတွက် မိခင်ဒေါ်ညွန့်အား ဆိတ်ချေးကျေးရွာသို့ ခေတ္တလာနေရန် လူကြိုဖြင့် ဖွားမြင်လာခဲ့ပါသည်။

သမီးဖြစ်သူ မစန်းထံသွားရန် ဒေါ်ညွန့်သည် ယင်း၏ အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများ၊ အဝတ်အစား အနည်းငယ်တို့အား ဆွဲခြင်းဖြင့် ထည့်၍ ပကာရွာမှ ဆိတ်ကျေးကျေးရွာသို့ နံနက်စောစော ထွက်သောကားဖြင့် လိုက်သွားခဲ့ပါသည်။

ဆိတ်ကျေးကျေးရွာကားဂိတ် ရောက်ရှိစဉ် ကားစက်ရုံနိမ့်သောဘဲ ကားပေါ်မှ ခုန်ဆင်းမိရာ ဝမ်းလျားထိုးလဲကျပြီး ကားနောက်ဘီးမှ ဒေါ်ညွန့်၏ ဝဲဘက်ခြေဖမ်းအား နင်းမိခြင်းခံလိုက်ရကာ ဝဲဘက်ခြေချောင်းလေးများ ကျိုးကြေဒဏ်ရာ ရရှိလျက် သွေးထွက်လွန်ကာ သတိမေ့သွားသဖြင့် ရွှေဘိုမြို့ ဆေးရုံကြီးသို့ ပို့အပ်လိုက်ရပါသည်။

အသက်အရွယ်ကြီးရင့်သူဖြစ်၍ ဆေးရုံသို့ အချိန်မီ ရောက်ရှိခဲ့သော်လည်း (၂) ရက်၊ (၃) ရက်ဖြင့် သတိမေ့ရုံဘဲ မေ့မြော၍ နေခဲ့ပါသည်။

ဒေါ်ညွန့်ကားပေါ်မှ ခုန်အဆင်း၊ ကားကြိတ်မိ၍ ရွှေဘိုမြို့ဆေးရုံ၌ တင်ထားရသည့် အဖြစ်အပျက်အား မီးဖွားမြင်မည့် သမီးဖြစ်သူ မစန်းအား အသိမပေးဘဲ ထိပ်ဝှက်၍ ထားကြပါသည်။

ဒေါ်ညွန့် ရွှေဘိုမြို့ဆေးရုံတွင် ဆေးကုသမှု ခံယူနေစဉ်အတွင်း ယင်း၏သမီး မစန်းမှာလည်း ဆိတ်ကျေးကျေးရွာ နေအိမ်၌ သားယောက်ျားလေးအား ကျန်းကျန်းမာမာဖြင့် မွေးဖွားနိုင်ခဲ့ပါသည်။

ထူးဆန်းသည်မှာ မစန်းမွေးဖွားသည့် သားယောက်ျားကလေး၏ ဝဲဘက်ခြေဖမ်းနှင့် ခြေချောင်းလေးများ ကြွေလျက် အကောင်

ပကာတီ ပိဋိပလာခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဒေါ်ညွန့်မှာ ရွှေဘိုဆေးရုံတွင် တစ်လနီးပါး ဆေးကုသခံလျက် ကျောက်ပတ်တီးရည်းကုသခဲ့သော်လည်း ဆေးရုံမှ ဆင်းသောအခါ ဝဲဘက်ခြေထောက်မှာ မူလခြေထောက်ကဲ့သို့ ပကာတီ မကောင်းမွန်တော့ဘဲ ထော့နင်းထော့နင်း ဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။

နေ့ရက်များ ကုန်ဆုံး၍ အချိန်များ ကြာမြင့်လာကာ မစန်းမွေးဖွားခဲ့သော သားယောက်ျားလေးပင် စကားပြောတတ်လမ်းလျှောက်တတ် အရွယ်ရောက်၍ လာခဲ့ပါသည်။ သို့သော် မစန်း၏ သားလေးမှာ လမ်းလျှောက်ရာတွင် သာမန်လူကောင်းများကဲ့သို့ မဟုတ်ဘဲ ဝဲဘက်ခြေထောက်မှာ ထော့နင်း ထော့နင်း ဖြစ်၍နေပါသည်။

ထိုကလေးအား မိဘများမှ အမည်နာမပေးထားသော်လည်း စကားပြောတတ်၍ နာမည်ဘယ်လိုခေါ်လဲဟု မေးသောအခါ မညွန့်လို ခေါ်ပါဟု ယုံတည်ပြောပါသည်။ သားနာမည် မညွန့် မဟုတ်ဘူး။ မောင်...လို့ ခေါ်တယ်ဟု မည်သို့ပင်သင်သင် သင်၍ မရခဲ့ပါ။ ခေါ်၍လည်း မထူးပါ။ မညွန့်ဟုသာ ပြောနေခဲ့ပါသည်။

သီတော်လှည့်သောအခါတွင်လည်း ယင်း၏ မိဘများနေထိုင်သည့်အိမ်မှာ သူ့အိမ် မဟုတ်ကြောင်း၊ သူ့အိမ်က ဟို အထောက်ကြီးမှာ ရှိတယ်။ အိမ်ထဲထွက်ကုန်လျှင် အနောက်ဘက် ယာယီထိုင်နေသည့် အားလုံးပြောပြရာ ပကာရွာရှိ မစန်း၏မိခင် ဒေါ်ညွန့်၏ နေအိမ် (ယုတ္တန်မြို့) တွင်နေသဖြင့် မိဘများ အိမ်ထဲ ရောက်ပြီး ကလေး၏ရုပ်ပုံမှာလည်း အရွယ်ကြီးလာလေ အကွာတော်စပ်သူ ဒေါ်ညွန့်၏ ရုပ်ဖြင့် တူလာလေဖြစ်ကြောင်း ပြောပြပါသည်။

ထိုကလေး (၅)နှစ်သားခန့်အရွယ်သို့ ရောက်လာသောအခါ ယင်းမှာ မညွန့်ဖြစ်ကြောင်း၊ မစန်းမှာ မိခင်(အမေ) မဟုတ်ဘူး။ ယင်း၏သမီးဟု ပြောပြော

နေ၍ ဆိတ်ကျေးကျေးရွာမှ ဒေါ်ညွန့်နေထိုင်ရာ ပကာရွာသို့ ပထမဆုံးဆုံးအကြိမ် မိဘများမှ ခေါ်လာရာ ပကာရွာ ကားဂိတ်အရောက် ကားပေါ်မှ ဆင်းပြီး ရွာအတွင်းသို့အသွားတွင် မိဘဖြစ်သူ လူကြီးများမှ လမ်းမပြရဘဲ အဘွားတော်သူ ဒေါ်ညွန့်နေအိမ်သို့ တန်းတန်းမတ်မတ် သွားရောက်နိုင်ခဲ့သည်။

ဒေါ်ညွန့်နှင့်တွေ့သောအခါ သူ့နာမည်မညွန့်ဖြစ်ကြောင်း နင်ရယ် ငါရယ်နှင့် ဒေါ်ညွန့်နေအိမ်ကို ထဲထဲဝင်ဝင်၊ နံနံစပ်စပ် မည်သည့်နေရာတွင် ဘာပစ္စည်းရှိသည်၊ ဘယ်နေရာမှာ ဘာထားသည်၊ မွေးချင်းက ဘယ်နှစ်ယောက်၊ နာမည်တွေက မည်သူမှအစ ဒေါ်ညွန့်၏ မွေးချင်းမောင်နှမတစ်စု အရေအတွက်၊ အမည်၊ ဘယ်ရွာမှာ နေသည်မှအစ တစ်လုံးမကျန် မမှားမယွင်းပြောပြ၍ ထိုကလေးမှာ ဒေါ်ညွန့် လူဝင်စားဟု တစ်ရွာလုံး၊ တစ်နယ်လုံး သတ်မှတ်ခဲ့ရကြောင်း (ရွှေယုန်ညီနောင်) ဦးဆန်းမောင်မှ ပြောပြခဲ့ပါသည်။

ဒေါ်ညွန့်မှာ သမီးဖြစ်သူ မစန်း မီးဖွားရန် ပကာရွာမှ ဆိတ်ကျေးကျေးရွာသို့ ကားဖြင့်လာစဉ် သူ၏စိတ်မှာ မစန်းထံ စိတ်ရောက်နေပြီး ကားပေါ်မှ အဆင်းလဲကျ၍ ကားကြိတ်မိပြီး ဒဏ်ရာရရှိကာ ရွှေဘိုမြို့ဆေးရုံ၌ သတိမေ့မြောနေစဉ် ဒေါ်ညွန့်၏ဝဲဘက်မှာ ဒေါ်ညွန့်သေမည်

အထင်ဖြင့် သမီးဖြစ်သူ မစန်းထံ ရောက် ရှိခဲ့၍ မစန်းမွေးဖွားခဲ့သော သားယောက်ျား လေး၏ ဝဲဘက် ခြေထောက် ခြေချောင်း လေးများအကောင်းပကတိပါရှိမလာခြင်း။

ဒေါ်ညွန့် ကျန်းမာလာသောအခါ ဝဲ ဘက်ခြေထောက် ထော့နင်းထော့နင်း ဖြစ်သွားသကဲ့သို့ မစန်း၏ သားယောက်ျား လေးမှာလည်း လမ်းလျှောက်တတ်သော အရွယ်၌ ထော့နင်းထော့နင်း လမ်း လျှောက်နေခြင်း။

ကလေး၏အမည် မှည့်ထားသော် လည်း ထိုနာမည်ကို ခေါ်၍မရဘဲ သူ၏ အမည်(မညွန့်)ဟုသာ ခေါ်ကြောင်း၊ သားယောက်ျားလေးဖြစ်ပါလျက် အမျိုး သမီးအမည်သာ ပြောနေကြောင်း၊ မိခင် ဖြစ်သူ မစန်းအား ခေါ်ရာတွင် အမေဟု ခေါ်ရန် သင်ပြခဲ့သော်လည်း သင်၍မရ ဘဲ သမီး သမီးဟုသာ ခေါ်ဆိုနေခြင်း။

ဒေါ်ညွန့်၏ နေအိမ်ပုံသဏ္ဍာန်အား မမြင်ဘူးခင်ကပင် သိနေ၊ ပြောပြနေ တတ်ခြင်း၊ ပကာရွာသို့ခေါ်ရာ ဒေါ်ညွန့်၏ နေအိမ်သို့ ယခင်က သွားဖူး လာဖူးသကဲ့ သို့ တန်းတန်းမတ်မတ် သွားလာနိုင်ခြင်း။

ဒေါ်ညွန့်၏ မွေးချင်းမိသားစုဝင်တို့ အား ရေတွက်ပြ၍ နေထိုင်ရာရွာတို့ကိုပင် မမှားမယွင်း ပြောပြနိုင်ခြင်း၊ ကလေး၏ ရုပ်ရည်မှာ ဒေါ်ညွန့်ဖြင့် တူနေခြင်းတို့ ကြောင့် ပကာရွာ၊ ဆိတ်ကျေးကျေးရွာတို့ တွင် အသက်မသေဘဲ ဝင်စားသော လူဝင်စားအဖြစ် သတင်းကြီးခဲ့ကြောင်း ဦးဆန်းမောင်မှ ပြောပြခဲ့ပါသည်။

ထိုနယ်၊ ထိုဒေသ တစ်နယ်လုံးမှ လက်ခံ ယုံကြည်ခဲ့ကြသော်လည်း ဦးဆန်းမောင်အနေဖြင့်မူ လက်ခံ ယုံကြည်ရခက်ခက် ဖြစ်ခဲ့ကြောင်း၊ ထို ကဲ့သို့ အဖြစ်မျိုး ဖြစ်နိုင်ပါ၏လော၊ လူသေဆုံးပြီးမှ ဝင်စားသော လူဝင် စားများအကြောင်းအား ကိုယ်တွေ့ တွေ့ကြုံဖူးခြင်း၊ စာအုပ်စာပေများ တွင် အထောက်အထား ခိုင်ခိုင်လုံလုံ ဖြင့် ဖော်ပြခဲ့၍ လက်ခံ ယုံကြည်နိုင် ခဲ့သော်လည်း ဒေါ်ညွန့်ကဲ့သို့ လူမသေ

ဘဲ လူဝင်စားဖြစ်ခြင်းအကြောင်းကိုမူ ဖြစ်နိုင်၊ မဖြစ်နိုင် လက်ခံယုံကြည်ရန် ခက်ခဲ့ပါသည်။

သို့သော် ကိုယ်တွေ့မျက်မြင် ကြုံတွေ့ ခဲ့ရ၍ ထိုကဲ့သို့ ဖြစ်ရပ်မျိုး အလားတူ ကြုံဖူး၊ မကြုံဖူး ဖြစ်နိုင်၊ မဖြစ်နိုင် ထင်မြင် ယူဆသုံးသပ်ချက်တို့အား စာရေးသူထံ မေးမြန်းခဲ့ပါသည်။

စာရေးသူမှ ကားကြိတ်နင်းမိ၍ ဒဏ်ရာရရှိပြီး သွေးလွန်သတိမေ့သွား ခဲ့သော ဒေါ်ညွန့်မှာ ကားကြိတ်နင်းခြင်း မခံရမီ သူ၏စိတ်၌ သမီးဖြစ်သူ မစန်း မီးဖွားမြင်မည့်ကိစ္စအား စိတ်စောနေ သဖြင့် လည်းကောင်း၊ သတိမေ့မြောနေ စဉ် ဒေါ်ညွန့်၏ဝိညာဉ်မှာ ဒေါ်ညွန့် သေဆုံးမည်ဟု ယူဆကာ သမီးဖြစ်သူ မစန်း၏ဝမ်း၌ ဝင်ရောက်တွယ်ကပ်မိ၍ မစန်းမွေးဖွားခဲ့သော ကလေးမှာ ဒေါ်ညွန့် ၏စိတ်၊ ဒေါ်ညွန့်၏ ပုံသဏ္ဍာန်၊ ဒေါ်ညွန့် ၏ရုပ်ရည်နှင့် တူနေပြီး ဒေါ်ညွန့် (လူဝင် စား) ဖြစ်နိုင်ခြေရှိကြောင်း၊

ဒဏ်ရာရ သတိမေ့မြောနေသော ဒေါ်ညွန့်၌မူ အခြားဝိညာဉ်တစ်ခုမှ အစားထိုး ဝင်ရောက်ပူးကပ်မိ၍ အသက် ပြန်ရှင်လာသူ ဖြစ်နိုင်ကြောင်း ရှင်းပြခဲ့ရာ ဦးဆန်းမောင်မှ...

'ဒေါ်ညွန့် သတိပြန်ရလာတော့လဲ သူ့ မူလဝိညာဉ်မဟုတ်ခဲ့ရင် သူ့နဂို အကြောင်းရင်းတွေကို မေ့သွားသူ ဖြစ်ရ မှာပေါ့။ ခုဖြစ်ရပ်က ဒေါ်ညွန့် မသေ မပျောက် သတိပြန်လည်လာတော့လဲ နဂိုမူလ ပင်ကိုစိတ် မပျောက်ဘူးဗျ။ သူ့ မူလဗီဇရိုက်အတိုင်းပဲ'

ဟု ပြောပြခဲ့ပါသည်။
စာရှုသူများခင်ဗျား ထိုဖြစ်ရပ်အမှန် ဇာတ်လမ်းမှာ လွန်ခဲ့သော (၂၆)နှစ်ခန့် က ရွှေတိုခရိုင်၊ တန့်ဆည်မြို့နယ် (တဝယ်မြို့နယ်)၊ ပကာရွာနှင့် ဆိတ် ကျေးကျေးရွာတို့၌ ဖြစ်ပျက်ခဲ့သော ဖြစ်ရပ်အမှန်ဇာတ်လမ်း ဖြစ်ပါသည်။

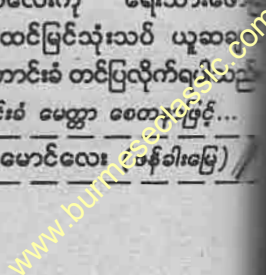
ဒေါ်ညွန့်မှာမူ ယခု သေဆုံးသွားခဲ့ပြီ ဖြစ်သော်လည်း ဒေါ်ညွန့်၏သမီး မစန်း နှင့် လူမသေဆုံးဘဲ လူဝင်စား ဖြစ်ခဲ့ရ သော မစန်း၏သား မညွန့်(ခေါ်)မောင်ညွန့် တို့မှာမူ ယခုထက်တိုင် အသက် ထင်ရှား ရှိကြပါသည်။

ထိုပြင် လူဝင်စား မောင်ညွန့်ပင် အိမ်ထောင်ကျ၍ သားသမီးများ ထွန်း ကားလျက် လူ့လောကဇာတ်ခုံကြီးပေါ် တွင် ဘဝတိုက်ပွဲဝင်လျက် ရှိပါသည်။

ထိုဖြစ်ရပ်အား ဦးဆန်းမောင်နည်းတူ ယင်းနှင့် မြေတိုင်းစာရေးသင်တန်း တစ်ပတ်စဉ်တည်း သင်တန်းသား (၂၀၀ အားလုံး သိရှိကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ထို စဉ်က သင်တန်းသားများထဲမှ အချို့မှာ မြေစာရင်းဌာနတွင် ယခု အရာရှိ အရာခံများအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင် ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း ပြောပြပါသည်။

ဦးဆန်းမောင်(ရွှေယုန်ညီနောင်) သိ လို့၍ မေးမြန်းသုံးသပ်ခိုင်းသော လူမသေ ဘဲ ဝင်စားသည် လူဝင်စားဖြစ်ရပ်ကို ဦးဆန်းမောင် နားလည်သဘောပေါက် အောင် စာရေးသူအနေဖြင့် ရှင်းလင်း မပြောပြနိုင်ခဲ့၍ နားလည်တတ်ကျွမ်း သော၊ အတွေ့အကြုံရင့်ကျက်ပြီးဖြစ် သော အသိပညာရှင်၊ အတတ်ပညာ ရှင်ကြီးများမှ ရှင်းလင်းပြန်ကြားပေး နိုင်ပါရန် ကာယကံရှင်များ၏ ခွင့်ပြု ချက်ဖြင့် ဤဖြစ်ရပ်အမှန် ဇာတ်လမ်း သာဓကလေးကို ရေးသားဖော်ပြ လျက် ထင်မြင်သုံးသပ် ယူဆရာ အား တောင်းခံ တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

အရင်းစံ မေတ္တာ စေတနာဖြင့်...
[ခင်မောင်လေး (ဖန်ခါးမြေ)]

[၁]

ကျွန်ုပ်သည် လွန်ခဲ့သော (၁၉၉၇-၉၈) ခုနှစ် ပတ်ဝန်းကျင်ကာလ၌ စား၊ဝတ်၊နေ၊ရေး လွန်စွာ ကျပ်တည်း၍ အခက်အခဲ ဒုက္ခများနှင့် ရင်ဆိုင်နေရသောအချိန် ဖြစ်ပေသည်။

ကျွန်ုပ် ငယ်စဉ်ကလေးဘဝ အသက် (၁၁)နှစ်၊ (၁၂)နှစ်ခန့် မှစ၍ ဘုန်းကြီးကျောင်းတွင် နေခဲ့ရသူဖြစ်သောကြောင့် နေ့စဉ် ပရိတ်ကြီး၊ သမ္မုဒ္ဒေစသော ဘုရားရှိခိုးဂါထာတော်များကို နေ့စဉ် ရွတ်ဖတ် ပုတီးစိပ်လေ့ ရှိပေသည်။

တစ်နေ့သ၌ ကျွန်ုပ်သည် ရွှေတိဂုံ ဘုရားအရှေ့ဘက်မုခ်ရှိ ဓမ္မစေတီ ဘုရားတွင် ပုတီးစိပ်၍ မေတ္တာပို့၏။ ဆုတောင်း၏။ အမျှဝေ၏။

ကျွန်ုပ်၏ ကိစ္စများပြီး၍ ဘုရားဝတ် ပြုပြီး ညာဘက်သို့ အလှည့်တွင် ကျွန်ုပ်၏ မိတ်ဆွေကြီး ကိုမူတူးအား တွေ့လိုက်ရ၏။ ယင်း ကိုမူတူးနှင့် ကျွန်ုပ်သည် နှစ်ပေါင်း အတန်ကြာ ဝေးကွာခဲ့၏။ ယခုမှ ပြန်တွေ့ခြင်းဖြစ်လေသည်။ ကျွန်ုပ်လည်း ဝမ်းသာအားရ...

'ကိုမူတူးဘယ်က ဘယ်လို ရောက်လာတာလဲ မတွေ့တာတောင် နှစ်အတော်ကြာပြီ'

ဟု ပြောမိ၏။

ထိုအခါ ကိုမူတူးသည် သူ့ အခု အိမ်ထောင်ကျနေပြီ ဖြစ်ကြောင်း၊ မြောက်/ဒဂုံ (၄၂)၌နေကြောင်း၊ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းမှာ မှော်ဘီမြို့အစွန်တွင် ကြက်မွေးမြူရေးလုပ်နေကြောင်း ပြောပြလေသည်။

ထို့နောက် ကိုမူတူးသည် ကျွန်ုပ်၏

ကျွန်ုပ်နှင့်

ရန်ကင်းရန်ရှင်ဘာပင်း (၁)

ပြန်ကြည့်

အခြေအနေကို မေးလေ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း ကျွန်ုပ်၏ ဘဝမှန်ကို လက်ရှိ အနေအထားအတိုင်း ပြောပြမိလေသည်။

ထိုအခါ ကျွန်ုပ်၏ မိတ်ဆွေကြီး ကိုမူတူးသည် ကျွန်ုပ်အား သူတို့နှင့် အတူလိုက်နေရန် ခေါ်၏။ သူတို့ လင်မယားမှာ အသက်ကြီးမှ အိမ်ထောင်ကျ၍ ကလေးမရှိပါ။

သူတို့ လင်မယားနှစ်ယောက်တွင် နံနက်မိုးလင်းသည်နှင့် သူသည် မှော်ဘီ

ကြက်ခြံသို့ သွားရ၏။ လိုအပ်သည်များကို ညွှန်ကြားရ၏။ သူ၏ ဇနီးဖြစ်သူ ခေါ်မြင့်မြင့်သန်းမှာ တောင်၊ဒဂုံ စက်မှုဇုန်တွင် ရုံးတက်ရ၏။

ထို့ကြောင့် သူတို့သည် နေအိမ်မှာ ညာဘက်တွင်သာ ပြန်အိပ်သလိုဖြစ်ပြီး တစ်နေ့လုံး သော့ခတ်ထားရ၏။

သို့အတွက် ကျွန်ုပ် သဘောကျပါက နေထိုင်ရန် သူ၏ အိမ်ရှိရာ မြောက်၊ဒဂုံသို့ ကျွန်ုပ်အား ခေါ်ဆောင်သွားလေတော့သည်။

[၂]

ကျွန်ုပ်၏ မိတ်ဆွေကြီး နေထိုင်ရာ အိမ်ဂေဟာသည် မြောက်ဥက္ကာလာပ အပိုင်းမှ ညာဘက်တွေ့၍ တံတားကြီး ကျော်ရ၏။ “ခေမာ” မှတ်တိုင်တွင် ဆင်းပြီး ဦးပိစာရလမ်းအတိုင်း လျှောက်ရ၏။ ထိုမှတစ်ဖန် ဘယ်ဘက် ထပ်ချိုးရ၏။

ထိုမှ ရှေ့တည့်တည့် လျှောက်ရ၏။ လမ်းဆုံးလျှင် ကွင်းပြင်ကြီးရှိ၏။ ထို ကွင်းပြင်ကြီး၏ ရှေ့တည့်တည့်တွင် သူ၏အိမ်ရှိလေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ယောက် ပြန်ဆုံတွေ့ သည့်နေ့သည် မှတ်မှတ်ရရ တနင်္ဂနွေ နေ့ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် အိမ်ပြန်ရောက် သည့်အချိန်တွင် သူ၏ဇနီး ဒေါ်မြင့်မြင့် သန်းမှာ ရုံးပိတ်ရက်ဖြစ်၍ မီးဖိုချောင် တွင် ချက်ပြုတ်နေ၏။

ကျွန်ုပ်မိတ်ဆွေကြီး ကိုမူတူးသည် အိမ်ရောက်သည်နှင့် သူ၏မိန်းမအား ခေါ်၏။ ကျွန်ုပ်နှင့် မိတ်ဆက်ပေး၏။ ကျွန်ုပ်၏ လက်ရှိအနေအထားကို ရှင်း ပြ၏။ ကျွန်ုပ်အား သူတို့နှင့် အတူနေရန် ခေါ်လာကြောင်းပြော၏။

ကျွန်ုပ် အမှန်အတိုင်း ဝန်ခံရလျှင် ကိုမူတူး သူ၏မိန်းမအား ရှင်းပြနေချိန် တွင် ကျွန်ုပ်၏ ရင်ထဲ၌ ကုလားဘုရား ပွဲ လှည့်သလို တဒန်းဒန်း တဒိုင်းဒိုင်း ဖြစ်နေ၏။

ကျွန်ုပ် လာရောက် နေထိုင်သည် ကို သူ၏မိန်းမမှ သဘော တူမှတူပါ့ မလား။

တချို့ ယောက်ျားကိုနိုင်သော မိန်းမ များသည် ဧည့်သည် ရှိသည် မရှိသည် ကို ရဂုမစိုက်၊ သူတို့ ပြောလိုသည်ကို ဧည့်သည်ရှေ့ထားပြီး အားမနာတမ်း ပြောတတ်လေ့ ရှိသည်ကို ကျွန်ုပ် ကြုံတွေ့ခဲ့ရဖူးလေသည်။

၂၅၀ နက္ခတ္တရာဇ်ခြင်္သေ့မဂ္ဂဇင်း

ကျွန်ုပ်မိတ်ဆွေ သမ္မုဒ္ဒေါဟာကို ရွတ်နေမိ၏။ ကိုမူတူးမှ ရှင်းပြပြီးချိန် တွင် သူ၏မိန်းမ ဒေါ်မြင့်မြင့်သန်းမှာ ကျွန်ုပ်ဘက်သို့ လှည့်ပြီး...

‘ကျွန်မယောက်ျားရဲ့ မိတ်ဆွေ ဆိုတော့လဲ ကျွန်မရဲ့ မိတ်ဆွေပေါ့။ ဒါနဲ့ ရှင်နာမည် ဘယ်လိုခေါ်လဲ’ ဟု မေး၏။ ကျွန်ုပ်မှလည်း...

‘ကျွန်တော့်နာမည် “ပိုင်ဘုန်း ကျော်” လို့ ခေါ်ပါတယ်’ ဟု ရိုရိုသေသေ လေးလေးစားစား ပြန်ဖြေလိုက်၏။

ထိုအခါ သူမမှ ကျွန်ုပ်အား... ‘ပိုင်ဘုန်းကျော်အနေနဲ့ ကျွန်မတို့ လင်မယားနှစ်ယောက်နဲ့ ပျော် သလောက် နေနိုင်ပါတယ်။ ကျွန်မလဲ မနက်(၉:၀၀)နာရီ ထိုးတာနဲ့ ဦးပိစာရ လမ်းထိပ် ခေမာမှတ်တိုင်ကို ဖယ်ရီ ကားမီအောင် ပြေးရတယ်။

ညနေ မိုးချုပ်မှ ရုံးကနေ မြောက် ဥက္ကာလာပ(၂)ဈေးဝင် ဈေးဝယ်၊ အိမ် ရောက်တော့ ည(၆:၀၀)နာရီ ကျော်ပြီ။ ခဏနား၊ ချက်ပြုတ်၊ တီဇွီကြည့်နဲ့ ည(၈:၀၀)နာရီလောက်မှ ညစာ ထမင်း စားဖြစ်ကြတယ်။

ကျွန်မတို့နဲ့ မိသားစုလို ရင်းရင်းနှီးနှီး နေပါ။ ကိုယ့်အိမ်လို သဘောထားပြီး လွတ်လွတ်လပ်လပ်နေပါ’

ဟု စိတ်ပါလက်ပါ လိုလိုလားလား ပြီးချင်စွာဖြင့် ကျွန်ုပ်အား ပြောလိုက် လေတော့သည်။

[၃]

ဤသို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်သည် မိတ်ဆွေကြီး ကိုမူတူးတို့အိမ်တွင် နေထိုင်လာခဲ့ သည်မှာ (၅)လတင်းတင်း ပြည့်ပြီ ဖြစ်၏။ ရက်အားဖြင့် တွက်မည်ဆိုပါ က တစ်လလျှင် ရက်(၃၀)နှင့် တွက် လျှင် ငါးလကို ရက်ပေါင်း(၁၅၀)ရှိပြီ

ဖြစ်၏။

သူတို့ လင်မယားနှစ်ယောက်သည် ကျွန်ုပ်အပေါ် အားနာရလောက်အောင် လွန်စွာ ကောင်း၏။ ကျွန်ုပ်မှ သူတို့ ၏ အိမ်မှက်စွများကို မနေနိုင်၍ ဝင် ရောက်လုပ်ကိုင်ပေးလျှင် လက်မခံပေ။ ကျွန်ုပ်အား တစ်စုံတစ်ရာမျှ လုပ်ခွင့် မပြုပေ။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်မှာ နံနက်၊ နေ့ လယ်၊ ညနေ ဖယားဆွဲပြီး သူတို့၏ အိမ်၌ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်၏။ ကျွန်ုပ်၏ အဓိဋ္ဌာန်မှာ...

ပထမ ဘုရားရှိခိုး၏။ ငါးပါးသီလ ခံယူ၏။ သံသရာကြွေးချေ၏။ မြတ်စွာ ဘုရားအား ရုပ်၊ နာမ် (၂)ပါး လှူဒါန်း ၏။ မေတ္တာပို့၏။ အဓိဋ္ဌာန်တင်၏။

ပြီးလျှင် ကျွန်ုပ်သည် (၁၀၈)လုံး ပုတီးကုံးဖြင့် သမ္မုဒ္ဒေါဟာတော်ကြီး အား တစ်ပုဒ်လုံးဆုံးမှ ပုတီးတစ်လုံး ချကာ ပုတီးပတ် တစ်ပတ်ရအောင် စိပ်၏။ တစ်နေ့လျှင် (၃)ကြိမ် စိပ်၏။

တစ်ကြိမ် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်လျှင် (၉) ရက်ဝင်၏။ ထိုကဲ့သို့ ကျွန်ုပ်သည် သူတို့လင်မယားနှစ်ယောက် နံနက် အိမ်မှထွက်သည်နှင့် ကျွန်ုပ်သည် အိမ် တံခါးချက်ထိုးပြီး ပုတီးစိပ်တော့၏။

ထိုကဲ့သို့ ကျွန်ုပ် ပုတီးအဓိဋ္ဌာန်(၉) ရက်(၉)ကြိမ် အောင်မြင်ပြီးသော တစ်ညတွင် လွန်စွာမှ ထူးဆန်းသော အိပ်မက် မြင်မက်လေတော့သည်။

[၄]

ကျွန်ုပ်၏ မိတ်ဆွေကြီး ကိုမူတူးတို့ လင်မယား နံနက် အိမ်မှ ထွက်သွား သည်နှင့် ကျွန်ုပ်သည် အိမ်တံခါးချက် ထိုးကာ ကျွန်ုပ်၏ အဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ် ပုတီးစိပ်တော့၏။

ကျွန်ုပ် ပုတီးစိပ်နေစဉ်တွင် လွန်စွာ မွှေးကြိုင်သော ရနံ့တစ်မျိုး ဝါရှ်လေ

သည်။ အမွှေးတိုင်မှ မွှေးသော ရနံ့နှင့် လည်း မတူပေ။ ရေမွှေးရနံ့လည်း မဟုတ်ပေ။ စံကားဝါပန်းရနံ့နှင့်တူ သည်ဟု စိတ်မှ ထင်မိလေ၏။

ကျွန်ုပ်၏ ကိစ္စများပြီးလျှင် ကျွန်ုပ် သည် မျက်စိဖွင့်လိုက်၏။ ဘုရားဝတ်ပြု အပြီး ထမည်အပြုတွင် ကျွန်ုပ်၏ ညာဘက်၌ အပေါ်ဖြူ၊ အောက်ဖြူနှင့် ထိုင်နေသော အသက်(၉၀)ခန့် အဘိုး အိုတစ်ဦးအား တွေ့ရှိရလေသည်။

အဆိုပါ အဘိုးအိုသည် ဆံပင်ကို သျှောင်ထုံးထား၏။ မုတ်ဆိတ်မွှေးများ မှာလည်း ဝမ်းဗိုက်ချက်အထိ ရှည် လျားနေပြီဖြစ်၏။ မျက်လုံး နှစ်လုံး မှာ လွန်စွာ စူးရှတောက်ပြောင်၏။ အဘိုးအိုသည် ကျွန်ုပ်အား ရင်းနှီးစွာ ပြုံးပြ၏။

ထိုအခါမှ ကျွန်ုပ်သည် သတိဝင် လာပြီး အိမ်တံခါးမကြီးအား ကြည့်၏။ တံခါးမကြီးသည် ကျွန်ုပ် ပုတီး ၈, စိပ်စဉ် က ဝိတ်ထားသည့်အတိုင်း ရှိ၏။

ကျွန်ုပ် စဉ်းစား၏။ တံခါးများလည်း အလုပ်ဝတ်ထား၏။ ကျွန်ုပ်ရှေ့မှ အဘိုး အိုသည် မည်သို့ အိမ်တွင်းသို့ ဝင် ရောက်လာသနည်း။ ကျွန်ုပ် မတွေ့ တတ်အောင် ဖြစ်နေ၏။

အဘိုးအိုကို ကြည့်ရသည်မှာ ကျွန်ုပ် အား ရန်မှမည်လက္ခဏာ မတွေ့ရ၍ အနည်းငယ် စိတ်အေးသွား၏။

ကျွန်ုပ်မှစ၍ အဘိုးအိုအား...

'အဘိုးက ဘယ်ကလဲ ဘာကိစ္စနဲ့ ကျွန်တော်ထံ ရောက်လာတာလဲ ဘယ်လို လုပ်ပြီး အိမ်ထဲကို ဝင်လာတာလဲ'

စသည်ဖြင့် ကျွန်ုပ်သည် အဘိုးအို အား မေးခွန်းများ ဆက်တိုက် မေးလိုက်မိလေ၏။

ထိုအခါ အဘိုးအိုမှ...

'ငါ့မြေး သိချင်တာတွေကို အဘိုး

တစ်ခုချင်း ရှင်းပြမယ်ကွယ်။ သေသေ ချာချာ နားထောင်'

ဟု ပြောလေ၏။

'ဟုတ်ကဲ့ ပြောပါ အဘိုး၊ အဘိုး ပြောတာတွေကို သေသေချာချာ မှတ် ထားပါ့မယ်'

ဟု ကျွန်ုပ်မှ လေးလေးစားစား ရိုရိုသေသေ ပြောလိုက်၏။

အဘိုးအိုသည် ကျွန်ုပ်၏ မျက်လုံး (၂)လုံးကြားရှိ တတိယမျက်လုံးရှိရာ နေရာသို့ စူးစိုက်ကြည့်ပြီး တစ်လုံးချင်း ပြောလေ၏။

အဘိုးအို၏ အသံသည် သံလိုက် ဓာတ်အပြည့်ပါ၏။ အဘိုးအို၏ စကား လုံးများသည် ကျွန်ုပ်၏ နှလုံးသားထဲသို့ တစ်လုံးချင်း ရောက်ရှိသွားလေတော့ သည်။

'ငါ့မြေးရဲ့ မေးခွန်းတွေကို ဖြေရ ရင်...

နံပါတ်(၁)အဘိုး အခု ပုပ္ပါးကလာ တာကွယ်။

နံပါတ်(၂)ဘာကိစ္စနဲ့ ငါ့မြေးဆီ ရောက်လာတာလဲဆိုရင်...

ငါ့မြေး အချိန်တန်ပြီဖြစ်လို့ အဘိုး ရောက်လာရခြင်း ဖြစ်တယ်'

ဟု ပြောလေ၏။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ် မှ...

'အချိန်တန်ပြီဆိုတာ ဘာကို ပြော တာလဲ အဘိုး'

ဟု မေးလိုက်လေ၏။ ထိုအခါ အဘိုး မှ...

'လိုရင်းကို အတိုချုပ် ပြောရရင် ငါ့မြေးဒီအိမ်မှာ ဆက်မနေနဲ့တော့၊ အိမ်နဲ့ နေခွင့်မရှိတော့ဘူး'

ဟု ပြောလေ၏။ ကျွန်ုပ်မှ...

'အဘိုးရယ် အိမ်နဲ့မနေလို့ ဘယ်မှာ သွားနေရမှာလဲ။ အခုတောင် ကျွန်တော့် မိတ်ဆွေကြီး ကိုမှတူးကောင်းလို့ လူနဲ့ တူအောင် အိုးနဲ့အိမ်နဲ့ နေ့၊ နေ့ရတာ။ ရန်ကုန်မှာ ဆွေမျိုးကလဲ မရှိတော့တော့ နေရေးက အတော့်ကို ခက်တယ် အဘိုးရ'

ဟု ကျွန်ုပ်က ရှင်းပြမိလေ၏။

အဘိုးအိုသည် ပြုံးလျက် ကျွန်ုပ် အား...

'အဘိုး ဆိုလိုတာက ဒီလိုပဲမြေးရဲ့... အိမ် နဲ့နေခွင့်မရှိဘူးဆိုတာ ငါ့မြေး ကန္တာရီခရီး ထွက်ရမယ်။ ပုပ္ပါးတောင်ကလပ်ကို သွား ပြီး လာမယ့် လဆန်း (၇)ရက်ကစပြီး လပြည့်နေ့အထိ (၉)ရက် အိမ်ဌာန်ဝင်ရမယ် ကွယ်။

အိမ်ဌာန်ကန္တာရီခရီး ထွက်ရမှာဖြစ်လို့ ငါ့မြေးဟာ အိမ်အိမ်နဲ့ မနေရတော့ဘူး။ နိက္ခမလို့ခေါ်တဲ့ လောကစည်စိမ်စွန့်ပြီး တောတောင်တွေမှာ လှည့်ပြီး အိမ်ဌာန်တွေ ဝင်ရမယ်ကွယ်။ အသေးစိတ်ကိုတော့ အဘိုးက ငါ့မြေးကို တဖြည်းဖြည်း ပြောပြ တာပေါ့'

ဟု သေချာစွာ ရှင်းပြ၏။

နံပါတ်(၃) 'အဘိုးအနေနဲ့ ဒီလို တံခါး ဝိတ်ထားတဲ့ အိမ်လို မပြော နဲ့၊ ဘယ်လောက် ကာရံထားတဲ့ တံတိုင်းပဲဖြစ်ဖြစ်၊ အဘိုးအနေနဲ့ မခက် ဘူး။ အလွယ်လေးနဲ့ ဝင်နိုင်ထွက်နိုင် တယ်။ ဘယ်လောက်ဝေးတဲ့ ခရီးပဲ ဖြစ်ဖြစ် ခဏလေးနဲ့ ရောက်နိုင်တယ်။ အခုနေအခါမှာ ဒါတွေပြောလို့

လူလေး နားလည်ဦးမှာ မဟုတ်ဘူး။ အဲဒီတော့ အဘိုးခိုင်းတဲ့အတိုင်း လူလေးလုပ်ပါ'

ဟု ကျွန်ုပ်အား အမိန့်ပေးလေ တော့၏။ ကျွန်ုပ်မှ...

'အဘိုးခိုင်းတာ လုပ်ဖို့ကတော့ မခက်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ပုပ္ပိုးသွားဖို့ လမ်းစရိတ် ကျွန်တော့်မှာ မရှိဘူး။ ပုပ္ပိုးကို ရောက်ပြီပဲထား။ ပုပ္ပိုးမှာ အမိဋ္ဌာန်(၉)ရက် ဝင်နေတဲ့အခါ တည်းခိုဖို့နေရာ၊ နေ့စဉ် ထမင်းစားဖို့ အတွက် စားစရိတ်ငွေ ကျွန်တော့်မှာ မရှိဘူး အဘိုး'

ဟု ကျွန်ုပ်မှ ဆင်ခြေတက်လေ၏။ ထိုအခါ အဘိုးမှ...

'လူလေး ဒါတွေ ဘာမှမပူနဲ့။ အခု လူလေးနေတဲ့ ရန်ကုန်ကနေ ပုပ္ပိုး ရောက်ဖို့၊ ဟိုရောက်ရင် တည်းခိုဖို့၊ စားဖို့၊ အစစ အဆင်ပြေပြီး အမိဋ္ဌာန် အောင်ဖို့ အဘိုးတာဝန်ထား။

လူလေးဘက်ကသာ ပုပ္ပိုးတောင် ကလပ်မှာ အမိဋ္ဌာန်(၉)ရက် မဖြစ် ဖြစ်အောင် ဝင်ပါ့မယ်လို့ အဘိုးကို ကတိပေးပါ'

ဟု ကျွန်ုပ်အား အတင်းအကျပ် ချည်နှောင်လေတော့၏။

ကျွန်ုပ်လည်း စဉ်းစားမိလေ၏။ အစစအရာရာ ဒီအဘိုးအိုမှ "တာဝန်ခံ တယ်။ အဆင်ပြေအောင် လုပ်ပေး မယ်" ဆိုတော့ ဟုတ်၊မဟုတ် သိရ အောင် ဆိုပြီး ကျွန်ုပ်သည် အဘိုးအို အား...

'အားလုံး အဘိုးမှ ကူညီပေးမယ် ဆိုတော့ ကျွန်တော့်ဘက်က ငြင်းစရာ မရှိပါဘူး အဘိုးရယ်။ အဘိုးခိုင်းတဲ့ အတိုင်း ပုပ္ပိုးကိုလာပြီး အမိဋ္ဌာန် ဆက်ဆက်ဝင်ပါ့မယ်'

ဟု အဘိုးအား ကတိပေးလိုက်လေ

တော့သည်။

အဘိုးအိုသည် ကျေနပ် နှစ်မြိုက်စွာ ပြုံးပြီး...

'ငါ့မြေး အောင်မြင်မှာပါ။ အဘိုးသွား မယ်။ ပုပ္ပိုးမှာ ပြန်ဆိုမယ်'

ဟု ပြောပြီး ကျွန်ုပ်ရှေ့မှ ရုတ်တရက် ပျောက်ကွယ်သွားလေရာ ကျွန်ုပ် လည်း အံ့ဩပြီး ရုတ်တရက် အိပ်ရာမှ လန့်နိုး၍ မှန်ပြတင်းမှ အပြင်သို့ ကြည့် လိုက်ရာ အရုဏ်တက်နေပြီ ဖြစ်သည် ကို တွေ့လိုက်ရလေတော့သည်။

[၅]

ကျွန်ုပ်သည် ညက မက်ခဲ့သော အိပ်မက်အကြောင်းကို ပြန်စဉ်းစားနေမိ ၏။ အမှန်တကယ် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးဦးက ကျွန်ုပ်အား လာရောက်စေခိုင်းခြင်း လား။ ဒါမှမဟုတ် လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ် ကမ္ဘီရစာအုပ်များဖတ်၍ စိတ်စွဲပြီး မက်ခြင်းလား ဝေခွဲမရ ဖြစ်နေ၏။

နောက်ဆုံးတွင် ကျွန်ုပ်သည် ပုဂ္ဂိုလ် များ၏ စေခိုင်းချက်မှန်ပါက လမ်း ကြောင်းသည် အလိုအလျောက် ပေါ် လာလိမ့်မည်ဟု စဉ်းစားမိလေသည်။ အခြေအနေ ပေးလာသည့်အတိုင်း လျှောက်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်လေတော့ သည်။

ညဘက် ကိုမူတူး အိမ်ပြန်ရောက် သောအခါ ကျွန်ုပ် မက်ခဲ့သော

အိပ်မက်အကြောင်းအား အသေးစိတ် ပြန်ပြောမိလေသည်။

ကိုမူတူးသည် ကျွန်ုပ်ပြောသည်ကို လေချာနားထောင်၏။ ပြီးလျှင် သူက ပုပ္ပိုးသွားဖို့အတွက် မပူရန် ကျွန်ုပ်အား ပြော၏။

ထိုအချိန်တွင် ဒဂုံ/မြောက်(၄၀)တွင် နေသော သူ၏ ညီဝမ်းကွဲတော်သူ မောင်ဇော်လင်းသည် စူပါကပ်ဟွန်း၏ ဆိုင်ကယ်လေးစီး၍ ရောက်လာ၏။ ယင်း မောင်ဇော်လင်းသည် ကိုမူတူး အား တွေ့လျှင်...

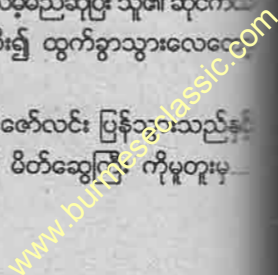
'ကိုမူတူးရယ် ကျွန်တော်လဲ အလုပ် တွေများပြီး မအားလို့ ခုမှ ကိုမူတူးဆီလာ နိုင်တယ်။ အခု ကျွန်တော့်ကားလုပ်ငန်း က ငွေကြေးမြတ်စွန်းလို့ အစ်ကိုတို့ မိသားစု သုံးချင်တာ သုံးရအောင် လှူချင်လဲ လှူရအောင်ဆိုပြီး ငွေ(၁) သိန်း လာပေးတာ။

'ငါ့မှာ အကုန်ပြည့်စုံတယ်' ဆိုပြီး တော့ မငြင်းပါနဲ့ ကိုမူတူးရယ်။ ကိုမူတူးကို ကျွန်တော်ရဲ့ ကိုယ်ပိုင်ငွေထဲက ကန်တော့တာပါ'

ဆိုပြီး ငွေထုပ်ကြီး ရှေ့ချကာ ထိုင် ကန်တော့လေ၏။

ကျွန်ုပ်၏ မိတ်ဆွေကြီး ကိုမူတူး လည်း မောင်ဇော်လင်းအား ကျန်းမာ ချမ်းသာစေရန် အလှူဒါယကာကြီး ဖြစ်ရန်၊ သာသနာပြုနိုင်ရန် ဆုများ တသိကြီး ပေးလိုက်လေတော့သည်။ ထိုမောင်ဇော်လင်းသည် ကျွန်ုပ် တို့နှင့် (၁)နာရီခန့် စကားပြော၏။ ပြီးလျှင် အိမ်ကမိသားစု နောက်က၍ မျှော်နေလိမ့်မည်ဆိုပြီး သူ၏ ဆိုင်ကယ် လေးကိုစီး၍ ထွက်ခွာသွားလေတော့ သည်။

မောင်ဇော်လင်း ပြန်သွားသည်နှင့် ကျွန်ုပ်၏ မိတ်ဆွေကြီး ကိုမူတူးမှ

'က အိပ်မက်ထဲက အဘိုးအိုပေး
ခိုင်းလိုက်လို့ ကျွန်ုပ်ရဲ့ညီ မောင်ဇော်လင်း
တော့ မလာစဖူး၊ မပေးစဖူး ငွေ(၁)
သိန်းတောင် လာကန်တော့သွားပြီ။

အဲဒီတော့ ပုပွားသွားပြီး အမိဋ္ဌာန်
ဝင်ဖို့ လမ်းစရိတ်၊ စားစရိတ်အတွက်
ငွေ(၂)သောင်း ယူသွား'

ဆိုပြီး ကျွန်ုပ်အား ငွေ(၂)သောင်း
တိတိ ခွဲပေးလိုက်လေတော့သည်။

[၆]

ကျွန်ုပ်သည် ပုပွားတောင်ကလပ်သို့
သွား၍ အမိဋ္ဌာန်ဝင်ရန်အတွက်
လုံလောက်သောငွေကြေးကို ရရှိပြီး
ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် နောက်နေ့တွင်
ကျွန်ုပ်သည် ဇော်ဘွားကြီးကုန်း
အဝေးပြေးကားဝင်းသို့ သွားပြီး ပုပွား
သို့ မည်သို့သွားရမည်ကို စုံစမ်း၏။

ထိုသို့ စုံစမ်းရင်း ကျွန်ုပ်သည်
ပုပွား-ဒဂုံဟု ဆိုင်းဘုတ်တပ်ထားသော
ကားလက်မှတ်ရောင်းသော ဂိတ်သို့
ရောက်သွား၏။

အဆိုပါ ကားဂိတ်မှ လက်မှတ်
ရောင်းကို ပုပွားသို့ သွားလိုကြောင်း
ကျွန်ုပ်မှပြောရာ သူမှ ပုပွားသို့ သွားလို
လျှင် ပုပွား-ဒဂုံ အိပ်(၆)ပရက်ကား
စီး၍ ကျောက်ပန်းတောင်းတွင်ဆင်းပြီး
ကျောက်ပန်းတောင်းမှ ပုပွားတောင်
ကလပ်သို့ ဟိုင်းလတ်ကားလေးများ
ပြေးဆွဲနေကြောင်း...

သို့ဖြစ်၍ ကျောက်ပန်းတောင်းသို့
ရောက်လျှင် ပုပွားသို့ ရောက်သလို
ဖြစ်ကြောင်း၊ ကျောက်ပန်းတောင်းမှ
လှမ်းခေါ်လျှင် ပုပွားမှ ကြားရမည်ဖြစ်
ကြောင်း၊ အဲဒီလောက် နီးကြောင်း၊
သူမှ ပြောပြီးလျှင် မနက်ဖြန်ထွက်မည့်
ကားအတွက် ထိုင်ခုံနေရာရရန် တစ်ခါ
တည်း လက်မှတ်ဖြတ်သွားပါဟု ကျွန်ုပ်
အား အကြံပြုလေ၏။

ကျွန်ုပ်လည်း ထိုင်ခုံယောင်းကို
တောင်း၍ကြည့်ပြီး "တဲ့ရော" ပညာရပ်
တွင်နိမိတ်ကောင်းသော ဂဏန်းဖြစ်သည်
နံပါတ်(၁၉)ကို ပေးပါဟု လက်မှတ်
ရောင်းအား ပြောလိုက်၏။ သူသည်
ကျွန်ုပ်၏ နာမည်ကို မေး၍ ယေး၌
မှတ်၏။ ပြီးလျှင် ကျွန်ုပ်အား...

'ရန်ကုန်မှ ကျောက်ပန်းတောင်း
ကားလက်မှတ်အတွက် (၁၄၀၀)ကျပ်
ကျတယ်'

ဟု ပြောပြီး လက်မှတ်ကို ဖြတ်၍
ကျွန်ုပ်အား ပေးလိုက်၏။ ကျွန်ုပ်လည်း
(၁၀၀၀)ကျပ်တန် (၂)ရွက် ထုတ်ပေး
လိုက်ပြီး ပိုငွေကို လက်ဖက်ရည်ဖိုး
ယူလိုက်ပါဟု ပြောလိုက်ရာ နွားနို့၊
သကြား၊ နို့ဆီ၊ ထောပတ်၊ ပျားရည်၊
ထန်းလျက် စသော အချိုဓာတ်များ
ပေါင်းစပ်ထားသည့် ချို၊ အိမ်ဆီသော
မျက်နှာဖြင့် ကျွန်ုပ်အား သွားများ
ဖြဲပြလိုက်လေတော့သည်။

[၇]

ကျွန်ုပ်၏ မိတ်ဆွေကြီး ကိုမူတူးတို့
လင်မယား အိမ်ပြန်ရောက်၍ ညစာ
ထမင်းစားပြီးချိန်တွင် ကျွန်ုပ်မှ ကိုမူတူး
အား...

'ကိုမူတူး ကျွန်တော်တော့ ပုပွားဖို့
ကားလက်မှတ် ဖြတ်ပြီးပြီ။ မနက်ဖြန်
ညနေ(၅း၀၀)နာရီ ဇော်ဘွားကြီးကုန်း

အဝေးပြေးဝင်းမှာ သွားစီးရမယ်'
ဟု ပြောလိုက်၏။
ထိုအခါ ကိုမူတူးမှ...

'ပုပွားက သစ်ပင်တောတောင် ပေါ
တော့ အေးတယ်။ အဲဒီတော့ ပုပွား
ရောက်ရင် ချမ်းနေလိမ့်မယ်။ ကျွန်ုပ်ရဲ့
ဆာဖာရီကုတ်ကို ယူသွား။ ဟိုရောက်
တော့ ချမ်းတဲ့အခါ ဝတ်ရတာပေါ့'

ဟု ဆိုကာ သူ့ကိုယ်တိုင်ထပြီး ဗိရိ
ဖွင့်ကာ ကုတ်အင်္ကျီကို ထုတ်၍ ကျွန်ုပ်
အား ပေးလေသည်။

သူ၏ဇနီး ဒေါ်မြင့်မြင့်သန်းမှလည်း
ပုပွားရောက်လျှင် ကျန်းမာရေး ဂရုစိုက်
ရန်၊ ရေချိုးဆင်ခြင်ရန်နှင့် အကြောင်း
ကိစ္စရှိပါက သူမ၏ရုံးသို့ ဖုန်းဆက်
အကြောင်းကြားပါဟု ကျွန်ုပ်အား သူတို့
လင်မယားနှစ်ယောက်မှ တစ်ယောက်
တစ်မျိုး မှာကြားလေတော့၏။

ကျွန်ုပ်လည်း သူတို့၏စကား
အတိုင်း နားထောင်မည်ဖြစ်ကြောင်း
သူတို့ စိတ်ချမ်းသာစေရန် ပြန်ပြောရ
လေတော့သည်။

ကျွန်ုပ်၏ ရင်တွင်း၌လည်း ကိုမူတူး
တို့လင်မယားနှင့် နေလာသည်မှာ
တစ်နှစ်ခန့် ကြာပြီဖြစ်၍ မိသားစုပမာ
တစ်ဦးအပေါ်တစ်ဦး သံယောဇဉ်
တွယ်တာနေမိပြီ ဖြစ်လေသည်။

တကယ်တမ်း ခွဲခွာရတော့မည်
ဆိုသောအခါ ကျွန်ုပ်သည် ဝမ်းနည်း
သလိုလို ရင်ထဲ၌ ဟာတာတာကြီး
ဖြစ်နေ၏။

ကျွန်ုပ်၏ အိပ်မက်ထဲမှ အဘိုးအိုက
ကျွန်ုပ်အား ဘာတွေတယ်လို့ ညွှန်ကြား
ချက်ပေးဦးမည်မသိ။

ကျွန်ုပ်၏ မိတ်ဆွေကြီး ကိုမူတူးတို့
လင်မယားနှင့် ကျွန်ုပ်သည် ကံကြား
အခွင့်အခါသင့်သော အချိန်တွင် ပြန်
လည် တွေ့ဆုံကြရလိမ့်မည်ဟု ကျွန်ုပ်

မျှော်လင့်မိလေတော့သည်။

သူတို့ လင်မယားနှစ်ယောက်မှာလည်း ကျွန်ုပ်ကဲ့သို့ပင် ခံစားကြရလိမ့်မည်ဟု ကျွန်ုပ် လုံးဝ ယုံကြည်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့(၃)ဦးသည် တစ်ညလုံး မအိပ်ဘဲ စကားများစွာ ပြောမိကြ၏။

ကျွန်ုပ်အား ဘယ်ပဲရောက်ရောက်သူတို့ထံ ဆက်သွယ်ဖို့ အကြိမ်ကြိမ်ပြော၏။ ကျွန်ုပ်မှလည်း ကတိပေး၏။ အချိန်မှာလည်း သန်းခေါင်ကျော်ပြီဖြစ်၏။

အားလုံးလည်း အိပ်ချင်နေပြီဖြစ်၍ မိမိတို့ အိပ်ရာသို့ဝင်ရန် နာရီကြည့်လိုက်ရာ နံနက်(၃း၀၀)နာရီတိတိ ရှိပြီဖြစ်သည်ကို တွေ့လိုက်ရလေတော့သည်။

[၈]

ပုပ္ပါး-ဒဂုံ ကားလက်မှတ်တွင် ယာဉ်ထွက်ချိန် ညနေ(၅း၀၀)နာရီဟု ရေးထား၏။ ထို့ကြောင့် ယာဉ်မထွက်မီ (၁)နာရီခန့် စောရောက်ရန် ကျွန်ုပ်သည် အိမ်မှ ညနေ (၃း၃၀)နာရီတွင် ထွက်၍ ဦးဝိစာရလမ်းထိပ် “ခေမာ” မှတ်တိုင်မှ (၄၉)ကား စောင့်၍ စီး၏။

“လမ်းဝ” မှတ်တိုင်တွင် ဆင်းပြီး စော်ဘွားကြီးကုန်းရောက်သည် ကားကို ပြောင်းစီးရ၏။ စော်ဘွားကြီးကုန်းပုပ္ပါး-ဒဂုံ ကားဂိတ်သို့ ကျွန်ုပ် ရောက်သွားချိန်တွင် ညနေ (၄း၃၀)နာရီ ရှိပြီဖြစ်၏။

ကျွန်ုပ် ရောက်ချိန်တွင် ခရီးသည်များသည် မိမိတို့၏ နေရာအသီးသီးတွင် တက်ပြီး နေရာယူနေပြီဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်လည်း ကားကြီးပေါ်တက်၍ ခုံအမှတ်(၁၉)ရှာပြီး ထိုင်ခုံအပေါ်၌ရှိသော ပစ္စည်းတင်စင်ပေါ်သို့ ကျောပိုး အိတ်ကို တင်ပြီး ထိုင်ခုံတွင် ထိုင်လိုက်၏။

ပုပ္ပါး-ဒဂုံ ကားကြီးမှာ (၅း၀၀)နာရီ

တိတိအချိန်တွင် အဝေးပြေးဝင်းမှ ပြည်လမ်းမကြီးအတိုင်း စတင် ထွက်ခွာလေတော့သည်။

ကျွန်ုပ်ထိုင်ခုံ၏ နံဘေးမှာ နံပါတ် (၂၀) ဖြစ်၏။ ထိုခုံတွင် ထိုင်နေသူမှာ ခေါင်းတုံးပြောင်အောင် ရိတ်ထားပြီး အပေါ်ဖြူ၊ အောက်ဖြူနှင့် လွန်စွာကြီးသော ဗေပုတီးကုံးကြီးကို လည်ပင်း၌ စွပ်ထားသော လွန်စွာငိုက်၍ အသားညိုသော ဖိုးသူတော်ကြီးတစ်ဦးအား တွေ့လိုက်ရလေ၏။

ဖိုးသူတော်ကြီးသည် ကျွန်ုပ်အား ပြုံးပြ၏။ ပြီးလျှင်...

‘လူကလေး ကျောက်ပန်းတောင်း အထိလား’

ဟု မေး၏။ ကျွန်ုပ်လည်း...

‘ဟုတ်ကဲ့ ဖိုးသူတော်ကြီး’

ဟု ဖြေလိုက်၏။ ထိုအခါ ဖိုးသူတော်ကြီးသည် ကျွန်ုပ်အား...

‘ကျောက်ပန်းတောင်းကို အလည် သက်သက်ပဲလား၊ တခြားဘယ်သွားဦးမှာလဲ’

ဟု ကျွန်ုပ်အား စပ်စုလေတော့၏။ ကျွန်ုပ်လည်း ဖိုးသူတော်ကြီးအား ကျွန်ုပ်၏ ထူးဆန်းသော အိပ်မက်အကြောင်းကို ပြန်ပြောပြ၏။ အိပ်မက်ထဲမှ အတိုးအို၏ စေညွန့်မှုဖြင့် ယခုပုပ္ပါးတောင်ကလပ်သို့သွားပြီး အမိဋ္ဌာန်ဝင်မည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောလိုက်၏။

ဖိုးသူတော်ကြီးက ကျွန်ုပ်အား ပုပ္ပါး၌ အမိဋ္ဌာန်ဝင်သည် ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ သူ့အနေနှင့် အစစ အဆင်ပြေအောင် ကူညီပေးမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ သူလည်း ဂန္ဓာရီလှည့်နေသူဖြစ်ကြောင်း၊ ယခု သာမည မြစောညီ နောင်ဘုရားတွင် (၄၉)ရက် အမိဋ္ဌာန်ပြီး၍ ပုပ္ပါးကို အမိဋ္ဌာန်လာဝင်ခြင်းဖြစ်ကြောင်းနှင့်...

သူ၏ ဂန္ဓာရီခရီး အတွေ့အကြုံများကို ကျွန်ုပ်အား ပြောပြလေရာ သူပြောသမျှကို နားထောင်ရင်း လိုက်ပါလာခဲ့၏။

ညဉ့်သန်းခေါင်ကျော်တွင် အဝေးပြေးယာဉ်များ ရပ်နားရာ အင်းမန့် “ဖိုးလမ်း” စားသောက်ဆိုင်ကြီး၌ ကားမှာ ခေတ္တ နားလေ၏။

ကျွန်ုပ်နှင့် ဖိုးသူတော်ကြီးသည် ကားပေါ်မှ ဆင်း၍ ရေအိမ်သွား၏။ မျက်နှာသစ်၏။ ထို့နောက် ဆိုင်ထဲသို့ ဝင်၍ ဖိုးသူတော်ကြီးသည် ရာသက်ပန် သက်သတ်လွတ်နှင့် ဥပုသ်ယူထားသည်ဟု ဆိုကာ လီမွှော်အချိုရည်(၁)ပုလင်း မှာသောက်၏။

ကျွန်ုပ်အား ကြိုက်ရာ မှာစားခိုင်း၏။ ကျွန်ုပ်လည်း ဘူးသီးကြော်နှင့် မုန့်ဟင်းခါး(၁)ပွဲ မှာစား၏။ စားသောက်ပြီးလျှင် ကျွန်ုပ်သည် စားပွဲထိုးလေးအား ခေါ်၍ ငွေရှင်းသည်ကို ဖိုးသူတော်ကြီးမှာ လက်မခံဘဲ သူ၏ လွယ်အိတ်ပွဲကြီးထဲသို့ လက်နှိုက်လိုက်၏။

လက် ပြန်ထုတ်လိုက်သောအခါ တွင် ငါးရာကျပ်တန် တစ်ရွက်ပါလာ၏။ စားပွဲထိုးအား ငါးရာကျပ်တန်ပေးလိုက်၏။ စားပွဲထိုးလေးမှ ပြန်အမ်းငွေကို ဖိုးသူတော်ကြီးသည် သူ၏ လွယ်အိတ်ပွဲကြီးထဲသို့ ပြန်ထည့်လိုက်၏။

ပြီးလျှင် ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦးသည် အိပ်(စ်)ပရက်ကားကြီးပေါ်သို့ ပြန်တက်၏။ (၁၀)မိနစ်ခန့်ကြာလျှင် ကားပေါ်တွင် လူစုံပြီဖြစ်၍ အဆိုပါ “ဖိုးလမ်း” စားသောက်ဆိုင်ကြီးမှ ကားကြီးသည် ကျောက်ပန်းတောင်းမြို့သို့ ဦးတည်ကာ ထွက်ခွာလာခဲ့လေတော့သည်။

ရှေ့လ ဆက်ဖော်ပါရန်

ပိုင်ဘုန်းကျော်

မြေပျံ ဆိုတာလား

မေတ္တာ
(တောင်ငူ)

စာရေးသူသည် ဤသတင်းကို ကြားသည်နှင့် မြေပျံတွေရှိသည်ဆိုသော နေအိမ်သို့ ဆိုင်ကယ်လေးဖြင့် ရောက်ခဲ့ပါသည်။ အိမ်ရှင်က ပြောပါသည်။ သူ့မိသားစုနှင့်တကွ အိမ်နီးချင်းများပါ တွေ့ရှိခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ရုတ်တရက် မမျှော်လင့်ဘဲ တွေ့ရှိခြင်းမို့ ကြောက်နေ၍ ဓာတ်ပုံရိုက်ဖို့ စိတ်တောင် မကူးမိပါကြောင်း ပြောပြပါသည်။

ပထမတစ်ရက်က မြေပျံဓာတ်ပုံ မရသောကြောင့် စာရေးသူလည်း အားလျှော့ပြီး ပြန်ခဲ့ပါသည်။ သို့သော် မိမိနေအိမ်အရောက်တွင် စဉ်းစားမိခြင်းက ဤအဖြစ်အပျက်ကလေးမှာ ထူးခြားသည့် ဖြစ်ရပ်မှန်လေးပဲ၊ မြေပျံဓာတ်ပုံ မပါလည်း ကာယကံရှင်တွေ၏ ဓာတ်ပုံနှင့် ဖြစ်ပျက်သည့် နေရာလေးတွေကို ဓာတ်ပုံရိုက်ခွင့်တောင်းပြီး ရေးသားတင်ပြရလျှင် ကောင်းမှာပဲဟု တွေးမိပြီး ညီမလတ် မြမြဝင်းနှင့် တိုင်ပင်ကာ နောက်တစ်ရက် ညနေခင်းမှာ မောင်နမနစ်ယောက် ထပ်သွားဖြစ်ပါသည်။

သို့သော်လည်း စာရေးသူ၏ စိတ်ကူးက ဂျက်မတည့်ပြန်ပေဘူး။ ဘာကြောင့်လည်းဆိုတော့ ဒီအကြောင်းလေးတွေကို ရေးခွင့်ပြုသော်လည်း သူတို့က ဝန်ထမ်းတွေဖြစ်တာမို့ ဓာတ်ပုံအရိုက်မခံပါရစေနှင့်ဟု ဆိုလာသဖြင့်

ဤဖြစ်ရပ်မှန်လေးကို ကာယကံရှင်တို့ ပြောပြသည့်အတိုင်း စာစီပြုရေးသားတင်ပြလိုက်ရပါသည်။

မြေပျံတွေရှိတယ်ဆိုသော အိမ်ကလေးမှာ သုံးပတ်လည် အိမ်ကလေးဖြစ်ပြီး အိမ်မမှ ခြေရင်းဘက်က တစ်ဆင့်နိမ့် ဆောင်ကပ်ကလေးရှိပြီး မြေပြင်အထက် သုံးပေအကွာလောက် မြင့်ပါသည်။

သွပ်မိုး၊ ထရံကာ၊ မြေစိုက်တစ်ထပ် အိမ်ကလေး ဖြစ်ပါသည်။ ဆောင်ကပ်က မီးဖိုနှင့် ထမင်းစားခန်း ဖြစ်ပါသည်။ ထိုဆောင်ကပ်မှာ လှေကားတပ်ထားပါသည်။ အိမ်မ၏ ခေါင်းရင်းဘက် ထောင့်ခန်းက အိမ်ခန်း ဖြစ်ပါသည်။ ခန်းပွင့်က ခုနစ်ပေခန့် ရှိပါသည်။ သွပ်မိုး၏ အောက်မှာကပ်လျက် တန်းများထိုးထားပြီး ယင်းတန်းများပေါ်မှာ ပျဉ်ချပ်များ အရွယ်မျိုးစုံ စီခင်း၍ သွပ်မိုးအပူဒဏ် သက်သာရန် ထပ်မံအနိမ့်ကလေး ပြုလုပ်ထားပါသည်။ ထပ်မံနှင့် ကြမ်းပြင်က ရှစ်ပေလောက်ကွာ (မြင့်)ပါသည်။

၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလကုန်ပိုင်းလောက်မှာ ည(၈)နာရီအချိန်လောက်တွင် လင်းနီတစ်ကောင်မှာ အိမ်နောက်ဘက် ပြတင်းပေါက်မှ အိမ်ထဲသို့ ပျံဝင်လာပါသည်။

လင်းနီမှာ အိမ်ထဲတွင် နှစ်ပတ်၊ သုံးပတ်လောက် လှည့်ပျံနေရင်းက

အိမ်နောက်ဖေးအခန်း အထက်ရှိ ထပ်မိုးကြားထဲမှ မြက်လျှောမြွေ အငယ်စားလောက်ရှိသည့် စိမ်းဖန့်ဖန့် အရောင်ရှိသော မြေပျံတစ်ကောင် ထွက်လာပြီး လင်းနီနောက်ကို ပတ်လိုက်ပါတော့သည်။

မြေပျံ၏ အတောင်ပံမှာ ခေါင်းပိုင်းရှိ နားပေါက်နေရာလောက်မှ တစ်ဖက်တစ်ခု ခပ်သေးသေး ထွက်ရှိနေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ မြေ၏ တောင်ပံနှစ်ဖက်မှာ လင်းနီတောင်ပံလို အပြေးတောင်ပံ ဖြစ်ပြီး နှစ်လက်မအရွယ်ခန့် ရှိပါသည်။

ထိုကဲ့သို့ လင်းနီကို အိမ်ထဲမှာ နှစ်ပတ်၊ သုံးပတ် ပတ်လိုက်နေသော မြေပျံကို အိမ်သားများလည်း မမြင်ဘူးသဖြင့် ပထမတွင် မှင်တက်မိနေပြီး အံ့ဩလျက် ကြောင်ကြည့်နေကြရာမှ နောက်တော့ မြေမှန်းသိသဖြင့် အန္တရာယ်ဖြစ်မှာ ကြောက်၍ အိမ်အောက်သို့ ဆင်းပြေးကြပါသည်။

ထိုညတွင် နေအိမ်မှာ မအိပ်ရဲကြသဖြင့် အိမ်ရှင်ဖြစ်သူ၏ ညီမအိမ်မှာ သွားအိပ်ကြရပါသည်။

ဤကဲ့သို့ တွေ့ရှိပြီး တစ်ပတ်ခန့် အကြာမှာ အိမ်ရှင်၏ သမီးဖြစ်သူသည် အစာအိမ်ရောဂါ ဖြစ်နေသဖြင့် နေအိမ်၏ အိပ်ရာထက်တွင် ခြင်ထောင်၊ ထောင်ထားပြီး ဝေဒနာခံစားနေရစဉ် ည(၈)နာရီအချိန်လောက်မှာ ယခင်ကလိုပဲ လင်းနီတစ်ကောင် ဝင်လာပြီး ခြင်ထောင်အထက်မှာ ပတ်ပျံနေပါ

သည်။

ထိုစဉ် နောက်ဘက်မှ ဝင်လိုက်လာသော ယခင်တွေ့ရှိသည့် မြွေပျံမှာ လင်းနို့နောက်ကို နှစ်ပတ်၊ သုံးပတ် လိုက်ပျံ(လိုက်ဖမ်း)နေရာက အိမ်ရှေ့ရှိ ခေါင်းရင်းပြတင်းပေါက်မှ ထွက်ပျံသွားကြပြီး နေအိမ်၏ မျက်စောင်းထိုးရှိ အခြားအိမ်ကြီး၏ နောက်ဖေး ပြတင်းပေါက်မှတစ်ဆင့် ထိုအိမ်ကြီးအတွင်းသို့ ဝင်သွားကြပါသည်။

ထိုအခြင်းအရာအားလုံးကို လူနာစောင့်ကြည့်နေကြသူများ ဖြစ်ကြသော ဖခင်၊ မိခင်နှင့် အဖော်၊ လူနာ မိန်းကလေးတို့အားလုံးက မြင်တွေ့ကြရသည်။ အပြင် တစ်ဖက်အိမ်သို့ ပျံဝင်သွားတာကိုလည်း ထိုတစ်ဖက်အိမ်မှ အိမ်သားတို့လည်း တွေ့ရှိခဲ့ကြရပါသည်။

နောက်တစ်နေ့မှာ အစာအိမ်ရောဂါ ဖြစ်နေသော သမီးကို ဆေးရုံမှာ ခွဲစိတ်ကုသလိုက်ရပါသည်။ ယခုအချိန်မှာ တော့ သက်သာပျောက်ကင်းသွားပါပြီ။

ယခုလိုမျိုး မြွေပျံတွေ့ရှိမှုနှင့် ပတ်သက်၍ အိမ်ရှင်မိခင်က စာရေးသူကို “အကောင်းအဆိုး ဘယ်လိုရှိပါသလဲ” ဟု မေးပါသည်။ စာရေးသူက ဤလိုမျိုး အတောင်ပံနှင့် ပျံသည်ဆိုသော မြွေပျံမျိုး မတွေ့သိဘူးပါကြောင်း၊ အတောင်မပါဘဲ မြေကြီးမှာ ထောက်ခုန်ပြီး ပျံသည်ဆိုသော မြွေပျံမျိုးကိုသာ ဖတ်သိဖူးပါကြောင်း ပြောခဲ့ပါသည်။

သို့ပါ၍ စာရှုသူ သုတရှိသူများမှ ဤလိုမျိုး အတောင်ပံဖြင့် ပျံသည်ဆိုသော မြွေပျံအကြောင်းကို ဤနက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ ဆက်လက်ရေးသားဖော်ပြပေးပါရန် မေတ္တာရပ်ခံတင်ပြအပ်ပါသည်။

စေနွာမိုး (တောင်ငူ)

မြန်မာ့မိုးရာ

လာဘ်ရှင်သေချာ

အစီအစဉ်

စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး၊ ကနီကွေ့၊ အနီးရှိ ရွာလေးထပ်ကျောင်း ဆရာတော် ဦးပဏ္ဍိတအား သွားရောက်ဖူးမြော်စဉ် ရွာလေးထပ် မူလကျောင်းတိုက်ကြီးအတွင်းမှ ထူးခြားသော ရုပ်တုတစ်ခုကို တွေ့ရှိရသည်။ မေးလျှောက်ကြည့်သောအခါ ဆရာတော်က...

‘ကုန်းဆောင်ဆက်တုရင်တွေ လှူဒါန်းတဲ့ ယထာ ရွာလေးထပ်ဆရာတော်ကြီး ပြုလုပ်ထားတဲ့ အစီအစဉ်ပါ။ သောကြာသား ဖြစ်တာမို့ ပူးရုပ်ကို ငါးစားနေဟန် ပြုလုပ်ထားတယ်။ ငါးက တနင်္လာနဲ့ ငွေကြေးကို ကိုယ်စားပြုတယ်။ ငွေကြေး(ဝတ္ထု) အခက်အခဲ မဖြစ်ရလေအောင် လူတစ်ကြောင်တွေ အတွက်ဆိုရင် လာဘ်လာဘ ရွှင်လန်းစေအောင်ဆိုတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်ပါ။’

အောက်ခံရုံမှာ ကြာပင်ကြာရိုးတွေ ငါးကလေးတွေ ဝေဝေဆာဆာနဲ့ ရေကန်ရေပြင်သဏ္ဍာန် သရုပ်ဖော်ထားတယ်။ တကယ်ထိရောက်တဲ့ အစီအစဉ်ပါ။ ရွာလေးထပ်ကျောင်းတိုက်ကြီး ပစ္စည်းလေးပါး အထောက်အပံ့ ပြည့်စုံစွာနဲ့ နှစ်ပေါင်းရာချီ တည်တံ့နေထိုင်တာကို ကြည့်ရင် သိသာပါတယ်။’

ဟု မိန့်ကြားတော်မူလေသည်။ မိမိတို့၏ မွေးနေ့နဲ့ တိရစ္ဆာန်အရ ငါးစားနေဟန် ထုလုပ်ဆောင်ထားကြခြင်းဖြင့် လာဘ်လာဘ ရွှင်လန်းခြင်းကို ရရှိနိုင်ပေသည်။

(ရှင်းလင်း မိန့်ကြားပေးတော်မူသော ရွာလေးထပ်ကျောင်း ဆရာတော် ဦးပဏ္ဍိတအား ရှိသေစွာ ကန်တော့အပ်

ပါသည်ဘုရား)

ခရီးသည် သုတေသီ

ဇင်းကျိုက် ကုလားမတောင်မှ

ဖြစ်ရပ်ဆန်းများ

ဖန်းသစ်ဖွန်း (၇၁၉)

သည်ကနေခေတ်
သည် ထူးခြား
ဆန်းကြယ်ခေတ်ဟု
ဆိုလျှင် မှားနိုင်မည်
မဟုတ်ပေ။ သာမန်လူတို့
သိနိုင်ဖွယ် ခဲယဉ်းသော
ဉာဏ်ကို ဝိဇ္ဇာဉာဏ်
ဂန္ထိရဆန်သည်ဟု
ဆိုကြ၏။ ဂန္ထိရသိပ္ပ
ဝိဇ္ဇာရေ လောကသည်
တကယ်ပင်
ထူးခြားဆန်းကြယ်
လှပေသည်။

သာမန်လူတို့
သိနိုင်ဖွယ် ခဲယဉ်းသော
ထူးခြားဆန်းကြယ်
ဖြစ်ရပ်ဆန်းများသည်
အနယ်နယ်အရပ်ရပ်၌
ရှိကြပါသည်။
ထိုအနယ်နယ်
အရပ်ရပ်ထဲ၌
မြတ်စွာဘုရားဆံတော်
တစ်ဆူ ကိန်းဝပ်တော်
မူသော ဇင်းကျိုက်
(ဂစ္ဆဝိရိ)တောင်
မြတ်ကြီးပေါ်မှလည်း
ဖြစ်ရပ်ဆန်းများစွာကို
စာရေးသူ
ရေးသားတင်ပြခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။

ယခုတစ်ခါ ဇင်းကျိုက်(ဂစ္ဆဝိရိ)
တောင်နှင့် တစ်ဆက်တည်း သွယ်တန်း
နေသော ကုလားမတောင်တန်းပေါ်မှ
ဖြစ်ရပ်ဆန်းများကို ရေးသားတင်ပြ
ပေးပါမည်။ ကုလားမတောင်သည်
အဘယ်ကြောင့် ကုလားမတောင်ဟု
ခေါ်ရသနည်းဆိုတာ မေးဖွယ်ရာ
စကား ရှိလာပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံအထဲ၌ ကုလားမတောင်

နှစ်လုံးရှိပါသည်။ နောက်ထပ် တစ်လုံး
မှာ ထိုင်းနိုင်ငံထဲ၌ ရှိပါသည်။ ယင်း
ကုလားမတောင် သုံးလုံးသည်ကား
ဘယ်တောင်က အစစ်ဖြစ်သည်ဆိုတာ
ကို ဝေခွဲမရ ခက်လှပေ၏။
ကရင်ပြည်နယ်၊ ဒေါနတောင်တန်း
နှင့် တစ်ဆက်တည်း သွယ်တန်းနေ
သောတောင်ကို ကုလားမတောင်ဟု

ခေါ်ဆိုကြောင်း သိရပြန်ပါသည်။ ယင်း
ဒေါနတောင်တန်းနှင့် တစ်ဆက်တည်း
တောင်ကို “ကုလားမတောင်”ဟု
မြန်မာတစ်နိုင်ငံလုံး လူအများက သိ
ထားကြ၏။
ထို တောင်ထိပ်တစ်နေရာ၌
ကုလားမပုံ ရုပ်တုတစ်ခုရှိကြောင်း ရှေ့
လူကြီးတို့၏ ပြောစကားများ ရှိခဲ့လေ

www.burmeseclassic.com

သည်။ ထို့ကြောင့် ယင်းတောင်ကို ကုလားမတောင်ဟု ခေါ်ဆိုခဲ့ကြောင်း တွေးစရာရှိပါသည်။

တစ်ဖန် ကရင်ပြည်နယ်၊ မြဝတီမြို့၊ မဲ့ထောသလေးကျေးရွာမှ အဘိုး၊ အဘွားတို့ကလည်း ကုလားမတောင် ဆိုတာက ထိုင်းနိုင်ငံမှာရှိကြောင်း ပြောပြနိုင်သည်။

အဘိုးအဘွားတို့၏ စကားအရ ယခု မြန်မာနှင့်ထိုင်းနယ်ကြားရှိ သောင်းရင်း မြစ်ရေသည် မြစ်ဖျားခံရာနေရာ၌ ကုလားမရုပ်တုပုံရှိသည်။

ကုလားမရုပ်တု၏ ပေါင်းကြားထဲမှ ရေများ တသွင်သွင် စီးကျကာ သောင်းရင်းမြစ်ရေ ဖြစ်လာသည်ဟု ဆိုကြ၏။ ထိုမြစ်ရေကို သူတော်စင်ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ ဆရာထုပ်သူများ၊ အဆောင်ရှိသော သူများ လုံးဝ မသုံးကြောင်းသိရ၏။

တစ်ဖန် ယင်းမြစ်ရေသည် ဟိုယခင်က (၇)နှစ်တစ်ကြိမ်၊ ယခု(၃)နှစ်တစ်ကြိမ် ရေနီများ ဆင်းသည်ဟု သိရ၏။ တပေါင်းလတွင်း၌ ဆင်းတတ်၏။ လကွယ်ညမျိုးသာ ဆင်း၍ တွေ့မြင်ကြ

သော လူများလည်း ရှိကြလေသည်။ ရေနီဆင်းသောနှစ်၌ မြဝတီမြို့တွင် ရေကြီးသည်။

အိမ်တွေ့ပါ မြဲ၍ တောင်ကုန်းပေါ်က ဘုန်းကြီးကျောင်းသို့ လူများဆိုလှုံရပေ၏။ မြဝတီမြို့၊ မဲ့ထောသလေးကျေးရွာမှ အဘိုးအဘွားတို့၏ စကားမှာ စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းလှ၏။ ရာဇဝင်ကို အတိအကျမသိရတော့ ဒဏ္ဍာရီဆန်ဆန်ဖြစ်နေပြန်၏။

ရှေးတုန်းက ရာဇဝင်တွင် စာတင်ခံရသော ကုလားမဦးရေ မည်မျှရှိသနည်းဟု မေးဖွယ်ရာ စကားရှိလာပြန်သည်။ တစ်ဖန် ဇင်းကျိုက်(ဂစ္ဆရိရီ)တောင်နှင့် တစ်ဆက်တည်း သွယ်တန်းနေသော

တောင်သည်လည်း ရှေးတုန်းကပင် ကုလားမတောင်ဟု အမည်တွင်ထားပြန်၏။

ဇင်းကျိုက်ရွာ(ယခု ဇင်းကျိုက်မြို့)မှ အဘိုးအဘွားတို့၏ ပြောစကားများမှာ ယနေ့ထိတိုင် တိမ် မြုပ်သွားခြင်းမရှိ။ ဇင်းကျိုက်ရွာသူရွာ သားတိုင်းလိုလို ကုလားမအကြောင်းကို ပြောတတ်ကြလေသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကျောက်သင်္ဘောနှင့် ခြေရာတစ်ခု ရှိနေခြင်းကြောင့်တည်း။

ဇင်းကျိုက်တောင်မှ ကုလားမရာဇဝင်မှာက အကျဉ်းချုပ်သာ သိကြ၏။ ရှေးစကားအရ အနောက်မဇ္ဈိမဒေသမှ အမည်မသိ ကုလားမတစ်ဦး သင်္ဘောဖြင့် မျောပါလာပြီး လှေဆိပ်ရောက်ခါနီးမှာ သင်္ဘောပျက်သဖြင့် သင်္ဘောကို ခြေကန်ဆွဲပြီးနောက် ရင်ကွဲနာကျကာ သေသွားသည်ဟု ဆိုကြလေသည်။

ယခုထိပင် ကုလားမခြေဖနောင့်ရာနှင့်သင်္ဘောမှာ အထင်အရှား ရှိနေပါသည်။ ကျန်ခြေရာတစ်ဖက်မှာ ဘယ်သို့သော နေရာ၌ ရှိသည်ဆိုတာ မသိ။ ကျောက်သင်္ဘောသည် ကုလားမဆွဲသောသင်္ဘောဖြစ်၏။ ဖနောင့်ရာမှာ

သင်္ဘောကျောက်တုံးအပေါ် ကျောက်ဖျာ၌ ထင်နေသည်။ ယခင်က စပါး(၂၅)တင်းဝင်သည်။

ထို့ကြောင့် ကုလားမရုပ်အလောင်းကောင်သည် ယခု ဇင်းကျိုက်ရွာမှ ကုလားမတောင်ဖြစ်နေသည်ဟု ဆိုကြလေသည်။

ရန်ကုန်-ပုတ္တမ ကားပေါ်ကပင် ကြည့်ကြည့်၊ ရထားပေါ်ကပင်ကြည့်ကြည့် တောင်တန်းကြီးမှာ မိန်းမတစ်ယောက် ပက်လက်အနေအထား အိပ်

နေသကဲ့သို့ ပုံထွန်းနေလျက် ရှိပါသည်။ တောင်ဘက်သို့ ဦးခေါင်းပြုပြီး မြောက်ဘက်သို့ ခြေဆင်းထားလေ၏။ ဆံပင်ကို ဖားလျားဖြေချထားပုံ။

မည်ကဲ့သို့ပင် ကြည့်ကြည့်မိန်းမတစ်ယောက် ပက်လက်အနေအထား အိပ်နေပုံသကဲ့သို့ပင်။ ယင်းကုလားမတောင်ထိပ်ပေါ်၌ ဟိုယခင်က ကုလားမရုပ်တုတစ်ရုပ်နှင့် ငရုတ်စိမ်းမိုးမျှော်ပင်၊ ရေကန်တစ်လုံးရှိလေသည်။

ကုလားမရုပ်မှာ မတ်တတ်အနေထားဖြစ်ပြီး ယင်း၏ ပေါင်းကြားထဲမှ ရေများ စီးယိုထွက်နေသည်။ ယင်းရေများသည် ရေကန်ထဲသို့ ဝင်၏။ ယခု ရေကန်ထဲ၌ ငွေသားများခွာရှိပြီး

www.burmeseclassic.com

ယင်းငွေသားများကို ယူလျှင် တစ်ကိုယ်လုံး ယားသည်ဟု ဆိုကြသည်။ ရေကန်အမည်မှာ ငွေယားကန်ဟု ခေါ်သည်။

ငရုတ်စိမ်းမိုးမျှော်ပင်မှာ လူနှစ်ဖက် ခန့်မက ကြီးပြီး စားလျှင် အင်မတန် စပ်ကြောင်းသိရသည်။ ယခုခေတ်မှာ တော့ ထိုအရာအားလုံး ပျောက်ကွယ် နေသည်။

အချို့သော ဝါးခုတ်မျှစ်ချိုးသူတို့ မျက်စိလည် လမ်းမှား၍ ကုလားမ ရုပ်တုနှင့်တကွ ငရုတ်စိမ်းမိုးမျှော်ပင်၊ ရေကန် (ငွေယားကန်)ကို တွေ့ခဲ့ရ၏။ နောက်နေ့ပြန်သွားလျှင် လုံးဝပင် ရှာမတွေ့တော့ပေ။ သို့သော် ထိုအရာ အားလုံးသည် တကယ်ပင်ရှိကြောင်း သိရ၏။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် လွန်ခဲ့သော နှစ်ငါးဆယ်ခန့်က သင်္ကန်းလှန်း တောင်စေတီမိုးကြိုးခ၍ ဝိဇ္ဇာဘုန်းကြီး ပြန်လည် ပြုပြင်ပြီးသောအခါ၌ ဒကာ ရင်းဖြစ်သော ဦးစံထွန်း၊ ဦးအောင် သိန်း၊ ဦးပိန် သူတို့ညီအစ်ကိုသုံးဦး ဂန္ဓာရီခရီးဖြင့် ကုလားမတောင်ထိပ်သို့ သွားကြ၏။ တောင်ထိပ်သို့ ရောက်သောအခါ ဝိဇ္ဇာဘုန်းကြီးမှ ပြောသည်။

ဤတောင်ထိပ်၌ ကုလားမရုပ်တု နှင့်ငရုတ်စိမ်းမိုးမျှော်ပင် ရေကန်(ငွေယားကန်) ရှိကြောင်းပြောလေ၏။ ထို့နောက် ယင်းနေရာသို့ ဒကာသုံးဦးအား ခေါ်သွား၍ ပြသည်။ ယင်းနေရာသည် လမ်းနှင့် သိပ်မဝေးလှ။

သို့သော်လည်း နောက်တစ်ခေါက် ဘုန်းကြီးမပါဘဲနှင့် ညီအစ်ကို သုံးယောက် ထိုနေရာသို့ သွားကြ၏။ လုံးဝပင် ရှာမတွေ့ဘဲ ပြန်လာခဲ့ကြသည်။ ဝိဇ္ဇာဘုန်းကြီးမှာလည်း ခရီး

ထွက်မည်ဟု ဆိုကာ အဲဒီနှစ်အတော တွင်းကပင် ပျောက်သွားတော့၏။

နောက်ပိုင်း၌ ကုလားမတောင်ထိပ်ပေါ်သို့ လူအရောက်အပေါက် များလာကြသည်။ မကြာခဏ ကုလားမရုပ်တု နှင့် ငရုတ်စိမ်းမိုးမျှော်ပင်၊ ရေကန် (ငွေယားကန်)ကို မျက်စိလည်၍ တွေ့ကြသူတွေရှိ၏။ တချို့ဆို ကြွေကျနေသော ငရုတ်စိမ်းမိုးမျှော်သီးများ အိမ်သို့ ယူလာခဲ့ကြ၏။ ငရုတ်စိမ်းသီးမှာ အတော်စပ်သဖြင့် တစ်တောင်ကပင် ပိုမတို့နိုင်ဟု သိရ၏။

ဤသို့နှင့် ဇင်းကျိုက် ကုလားမ တောင်ထိပ်၌ အံ့ဩစရာကောင်းလှသော ဖြစ်ရပ်ဆန်းများတစ်ချို့နဲ့ တစ်ခါက ရှိခဲ့ပါပေ၏။

ယခုခေတ်မှာတော့ ယင်းကဲ့သို့သော ဖြစ်ရပ်ဆန်းကို ကြုံဖူးသူဆိုတာ တစ်စုံတစ်ယောက်မှပင် မရှိပေ။ ဇင်းကျိုက်ရွာမှ မိန်းကလေးတစ်ဦး အိမ်မက်ထူးရပ်မှာ ကုလားမတောင်နှင့် ဆက်စပ်နေသည်။

မိန်းကလေးမှာ ဗမာမိဘမှ မွေးဖွားပြီး ကုလားမရုပ်ပေါက်နေ၏။ ငယ်စဉ် အခါက ညဘက် ကြယ်ပေါ်မှ ထမင်းစားခြင်း တစ်ခါတစ်ရံ ငိုနေတတ်

သည်။ တစ်နေ့ မိဘများ မသိခိုက်မှာ သူငယ်ချင်းတစ်စုနှင့် အိမ်သုံး ထင်းခုတ်ရန် ကျောက်သင်္ဘောပေါ်သို့ ရောက်ခဲ့သည်။ ထင်းခုတ်နေရင်းကပင် မိန်းကလေးမှာ မျက်ရည်တွေ တပေါက်ပေါက် ကျလာသည်။

သူငယ်ချင်းများက ဘာဖြစ်လာတာလဲဟု ဝိုင်းမေးကြသည်။ မိန်းကလေးက ဒီနေရာသည် သူမ နေဖူးသလိုလိုရှိကြောင်း၊ ပြီးတော့ မိဘမောင်နှမတွေကိုလည်း သတိရ၍ငိုမိကြောင်း ပြောသည်။

ကြာလာတော့ မိန်းကလေးမှာ ရယ်လိုက်၊ ငိုလိုက် ဖြစ်လာတော့၏။ သူငယ်ချင်းတွေမှာလည်း မိန်းမသားတွေဖြစ်၍ ကြောက်နေကြ၏။ ထိုနောက် ထိုနေရာမှ အပြန်ဆုံးထွက်ခွာဖို့ သူမကို ဝိုင်း၍ ချောမောပြောကြလေသည်။ မရ။ ဒီနေရာမှပင် သူမနေတော့မည်ဟု ပြောတော့သည်။

ထို့နောက် အဖော်မိန်းကလေးများက သူမကို အတင်းဆွဲဆင်းခဲ့ကြ၏။ ညောင်ကလားကကပင်အောက် ရောက်မှ သူမ၏စိတ်က ပုံမှန်ဖြစ်လာတော့သည်။ အဲဒီကတည်းကစပြီး သူမကို တောင်ပေါ်သို့ မပေးသွားတာ ယခုထိပင်ဖြစ်ပါသည်။

မကြာခင်ကာလက သူမ၏ အိမ်မက်ဆန်းမက်ပုံကို သူမ၏ အမေမှ တစ်ဆင့်ကြားခဲ့ရပါ၏။ အိမ်မက်ထဲ၌ သူမကို ဝတ်ဖြူစင်ကြယ်ဝတ်ထားသော ကုလားအဘိုးကြီးတစ်ဦးလာ ခေါ်သွားသည်။

သူမက “ဘယ်သွားမလို့လဲ”ဟု မေးတော့ အဘိုးကြီးက ကုလားမ တောင်ဘက်သို့ လက်ညှိုးထိုးပြ၏။ အဲဒီအချိန်မှာ သူမစိတ်ထဲမှာ ဘာ

www.burmeseclassic.com

ကြောင့်ရယ်မသိ အဘိုးကြီး ညွှန်ပြ ရာသို့ စိတ်ဝင်စားနေမိသည်။ ထို့ ကြောင့် အဘိုးကြီးနောက်မှ လိုက်ခဲ့ လေ၏။

ကုလားမခေါင်းဟု ခေါ်သောနေရာ အရောက်မှာ အဘိုးကြီးက သူမကို ကြည့်၍ "လာလာသမီး" ဟု ခေါ်သည်။ သူမ ကြည့်လိုက်တော့ ဂူပေါက်တစ်ခု တွေ့လိုက်ရသည်။ ထိုဂူပေါက်ထဲသို့ အဘိုးကြီးက သူမကို ခေါ်သွား၏။

ဂူထဲတွင် ရွှေငွေရတနာပစ္စည်းတွေ က တောင်ပုံရာပုံ သူမငေးကြည့်နေ သည်ကို အဘိုးကြီးကရယ်၏။ ရှေ့သို့ ရောက်လာသောအခါ အင်မတန်ချော မောလှပသော ကုလားမမိန်းမပျို ခြောက်ယောက်ကို သူမတွေ့ရ၏။

သူမကို တွေ့သည်နှင့် မိန်းမပျို ခြောက်ယောက်မှာ ငိုကြွေးချက်မဖြင့် သူမကို ပြေးဖက်ခိုကြသည်။ သူမစိတ် သည်လည်း တဖြည်းဖြည်းနှင့် ဝမ်းနည်း လာတော့သည်။ အဘိုးကြီးက သူမကို တစ်နေရာသို့ လက်ညှိုးထိုးပြ၏။

သူမ ကြည့်လိုက်တော့ အံ့ဩသွား သည်။ အဘိုးကြီး လက်ညှိုးထိုးပြသော နေရာ၌ သူမနှင့်ခွဲမရအောင်တူသော အရုပ်တစ်ရုပ်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ သူမအသေအချာကြည့်၏။ သူမ ရုပ်ပုံ ပင်။

ကုလားမပျို ခြောက်ယောက် ကလည်း သူမကို ငိုပြီး ပြောကြသည်။ သူတို့နှင့်သာ အတူပြန်နေဖို့အကြောင်း ခဏခဏပြောတော့ အဘိုးကြီးက ကြားမှ ဝင်ပြောသည်။ သူမမှာ သာသနာပြုဖို့ ရှိသေးကြောင်း ပြောပြီး သူမကို ရှေ့သို့ဆက်ခေါ်သွားပြန်သည်။ ဒီတစ်ခါ သူမရောက်နေသော နေရာ က ဂူအတွင်း၌ မဟုတ်တော့။

မြေပြန့်တစ်နေရာဖြစ်နေ၏။ သစ်ပင်

ဝါးပင်ကြီးများ အုပ်ဆိုင်းထားသော တောင်ပေါ် မြေပြန့်ထိပ်တစ်နေရာ။ ရှေ့ကုန်းကမူထိပ်သို့ အဘိုးကြီးမှ လက်ညှိုးထိုးပြသည်။

ထိုကုန်းထိပ်ရောက်တော့ ဉာဏ် တော်အမြင့် ကိုးတောင်ခန့်ရှိသော စေတီတစ်ဆူနှင့် ကုလားမရုပ်တုကြီး တစ်ရုပ်ကို သူမ တွေ့ရသည်။

စေတီကို သူမ ဖူးမြော်ကြည့်ညှိပြီး နောက် ထိုအဘိုးကြီးမှ ယင်းစေတီ အတွက် သူမတို့ မောင်နှမတွေမှာ တာဝန်ရှိသည်ဆိုသော အကြောင်း ပြောရင်း သူမလည်း အိပ်ရာမှ ဆတ်ခနဲ နိုးသွားကြောင်း သိရ၏။

[ယင်းစေတီမှာ ရွှေဖြင့် ပြုလုပ် ထားသော စေတီဖြစ်ကြောင်း ကုလားမတောင်၌ တရားဓမ္မနှင့် ဓမ္မလျော်နေသော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးမှ ပြောဖူးပါသည်။]

ယခုဆိုလျှင် ကုလားမတောင်ထိပ်၌ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်၏ သာသနာထွန်းကားနေ လျက် ရှိပါသည်။ တောင်ကုန်းခိုခိုပေါ်

မှ စေတီများက ကြည့်ညှိစရာအတိုင်း။ အဲဒီ တောင်ထိပ်မှာပင် ရင်းငြိမ်ရွာမှ အမိဋ္ဌာန်လာဝင်သော ဆရာတော် တစ်ပါးနှင့် စာရေးသူ ဆုံပါသည်။ စာ ရေးသူက မသိသော အချက်အလက် ကုလားမအကြောင်းကို မေးမိပါသည်။

ဆရာတော်က မနေ့ညကပင် ကရင် တိုင်းရင်းသူလေးတစ်ဦးကို ကုလားမ ဝင်ပူးပြီး ပြောသည်ဟု သိရ၏။ သူမ သည် ဒီတောင်မှာ စောင့်နေရသော အစောင့်ဖြစ်ကြောင်း၊ ပြီးတော့ သူမ၏ အသက်မှာ ထောင့်နှစ်ရာရှိပြီး ဖြစ် ကြောင်းပြောသည်။

ဆရာတော်မှ ဒီကုလားမတောင် ထိပ်တွင် ကုလားမပျိုများ မကျွတ် မလွတ်တာ အတော်ရှိသေးကြောင်း ပြောပြတာသိရ၏။

စာရေးသူ တင်ပြခဲ့သော ကုလားမ တောင် အကြောင်းအရာနှင့် ပတ်သက် ၍ ဘယ်တောင်က ကုလားမတောင် ဖြစ်ကြောင်းကို ဝေခွဲကြည့်ကြပါ။ ကုလားမတောင်၏ သမိုင်းနောက် ကြောင်းကို အတိအကျ သိထားသူများ ရှိပါက နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ ရင်ဖွင့်တင်ပြပေးပါဟု မေတ္တာရပ်ခံ ပါသည်။

စာဖတ်သူများ အနေဖြင့်လည်း ဇင်းကျိုက်ကုလားမတောင်ကို စိတ် ဝင်စား၍ စေတီများကို ဖူးမြော်ကြည့်ညှိ ချင်ပါက နွေရာသီရောက်လျှင် လာ ရောက်ဖူးမြော်နိုင်ပါသည်။

လေပြည်က တဖြူးဖြူး ဂမုန်းပန်းရနံ့ တို့က တသင်းသင်း ကျေးဇူးတင်သာရကာ တို့၏ သံချိုသံညှင်းသံများက စိတ်ချမ်း မြေ့ဖွယ်ရာ ကောင်းလှ၏။ တစ်ခေါက် တစ်ခါဖြင့် လာခဲ့ကြပါဟု...။

ပန်းသစ်မွန် (ရာမဗ္ဗ)

www.burmeseclassic.com

ခလင်း နိုကျော်

ကြောင်ပျက်ရှင်နှင့်

သူ့အစွမ်းသတ္တိ

အချိန်ကား ၁၉၅၈ ခုနှစ်၊ မတ်လ အတွင်းက ဖြစ်ပါသည်။ စာရေးသူသည် ညီအစ်ကိုလို ခင်မင်ရင်းနှီးသော တောင်ရွာ ထန်းတောကျေးရွာမှ ကိုအောင်ဌေးနှင့် မန္တလေးမြို့ သွားကြ ပါသည်။

မန္တလားသို့ မရောက်သည်မှာ ကြာခဲ့ ပေပြီ။ ထို့ကြောင့် နွေဦးပေါက်တွင် လယ်ယာလုပ်ငန်းတွေ ပါးနေချိန်ဖြစ်၍ ဘုရားဖူးရင်း အလည်သွားကြခြင်း ဖြစ်

ပါသည်။ ပထမဦးစွာ မန္တလေးမြို့နှင့် ရောဝတီ မြစ်တစ်ဖက်ကမ်းရှိ စစ်ကိုင်းမြို့နယ်၊ ခိုတောင် ချောင်းပေါက်ရွာသို့ သွားကြ ပါသည်။ ခိုတောင်ကျေးရွာနှင့် ချောင်း ပေါက်ကျေးရွာတို့သည် ကပ်လျက် တည်ရှိသောကြောင့် ခိုတောင်ချောင်း ပေါက်ရွာဟု ခေါ်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

အမှန်မှာ ခိုတောင်ကျေးရွာက တစ် ရွာ၊ ချောင်းပေါက်ကျေးရွာက တစ်ရွာ

ဖြစ်ပါသည်။ ချောင်းပေါက်ကျေးရွာဟု ခေါ်ခြင်းမှာ ချောင်းပေါက်ကျေးရွာ သည် ရောဝတီမြစ်အတွင်းသို့ စီးဝင် သော ချောင်းတစ်ခု၏ အဝအနီးတွင် တည်ရှိသောကြောင့် ချောင်းပေါက် ကျေးရွာဟု ခေါ်ကြောင်း သိရပါသည်။

ခိုတောင်ကျေးရွာမှာ တောင်ကမ်းပါး ယံ စောင်းကြီးများတွင် သဘာဝလိုဏ် ခေါင်းအပေါက်ကလေး တွေရှိပြီး ထို လိုဏ်ခေါင်း အပေါက်ကလေးများထဲ တွင် ခိုငှက်ကလေးများ အုံအလွှက်

ဖွဲ့ကာ နေကြပါသည်။

ထိုသို့ကလေးများ အံ့ဖွဲ့နေသော တောင်(ဒိုတောင်)အနီးတွင် ရွာတည် ရှိသောကြောင့် ဒိုတောင် ကျေးရွာဟု ခေါ်ကြောင်း သိရပါသည်။ ချောင်းပေါက် ကျေးရွာသို့ ရောက်လျှင် ကိုအောင်ဌေး၏ညီ ကိုကျော်အောင်၊ မစန်းဝင်းတို့ အိမ်တွင် တည်းခိုပါသည်။

ကိုကျော်အောင်သည် ရဟန်းလူ ထွက်(လူပြန်တော်)တစ်ယောက် ဖြစ်ပါ သည်။ အလွန်ရိုးသားပြီး စိတ်သဘော ထားပြောင့်မတ်သူ ဖြစ်ပါသည်။ စကား ပြောရာတွင် ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့ပါ သည်။ ဘာသာရေးစာပေ ကျွမ်းကျင် တတ်မြောက်သလောက် သံဃာတော် များကို ကြည့်ညို ကိုးကွယ်ပါသည်။

ချောင်းပေါက်ကျေးရွာ ရောက်ပြီး နှစ်ရက်အကြာမှာ စာရေးသူ ကိုအောင် ဌေး ကိုကျော်အောင်နှင့် ကိုညီကျော် (ကိုကျော်အောင်နှင့် မယားညီအစ်ကို တော်သူ)တို့သည် ချောင်းပေါက်ကျေးရွာ မှ မန္တလေးမြို့ ဂေါ်ဝီနီဆိပ်ကမ်းသို့ ကူးတို့စက်လှေနှင့် သွားကြပါသည်။

ဂေါ်ဝီနီဆိပ်ရောက်လျှင် လေး ယောက်သား လိုင်းကားစီးကာ မဟာ မြတ်မုနိဘုရားကြီးကို သွားရောက် ဖူး မြော်ကြပါသည်။ ဘုရားဖူးပြီးနောက် မန္တလေးစက်မှုမြို့သစ်သို့ ထပ်မံသွား ကြပါသည်။

စာရေးသူတို့ ရောက်စဉ်က ယင်း စက်မှုမြို့သစ်ကလေးသည် ယခုကဲ့သို့ မစည်ကားသေးပါ။ စာရေးသူတို့သည် စက်မှုမြို့သစ်မှ ဦးကာစင်တိုက်သို့ သွား ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ တိုက်သို့ရောက်လျှင် ဦးကာစင်ကို မတွေ့ပါ။ သူ၏ ဇနီးဒေါ်စန္ဒီ ကိုသာ တွေ့ရပါသည်။

တိုက်ကလေးသည် တစ်ထပ်တိုက် ကလေး ဖြစ်သည်။ တိုက်ထဲတွင် ရောင်စုံ သဘောဆေးဘူးများကို အမြောက် အမြား တွေ့ရပါသည်။ သဘောဆေး များ ထုတ်လုပ်ရောင်းချဟန် တူပါ သည်။

ဒေါ်စန္ဒီသည် အရပ် မနိမ့်မမြင့် ရှိ သည်။ အသားဖြူပြီး မျက်လုံးမျက်ခုံး ကောင်းပါသည်။ အရောင်းအဝယ် လုပ်ငန်း လုပ်ကိုင်သူပီပီ အပြောအဆို သိမ်မွေ့ပါသည်။ စကားပြော ရည်မွန် သည်။ တစ်ဖက်သားအား ဆွဲဆောင်မှု ကောင်းပြီး လိပ်ပတ်လည်အောင် ရှင်း လင်းတတ်ပါသည်။

ဦးကာစင်တိုက်သို့ သွားကြခြင်းမှာ ကြေးဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော အလေး များကို ပြဒါးရည်ထဲသို့ ချကြည့်ရန် ဖြစ်ပါသည်။ ပြဒါးရည်ထဲသို့ ယင်း အလေးမြှုပ်သွားပါက ငွေကျပ် သိန်းချီ ရသည်ဟု သိရပါသည်။

စာရေးသူတို့တွင် ပါလာသော ကြေး အလေးရုပ်များမှာ ပဉ္စရူပအလေးရုပ်နှင့် ဟင်္သာရုပ်အကြီးအသေး (၁၅)ရုပ်ပါ ရှိပါသည်။ အလေးများကို ပြဒါးရည်ထဲ သို့ ချကြည့်ရာ ဟင်္သာရုပ်အလေးများ

သည် ပြဒါးရည်ပေါ်တွင် ပေါလောပေါ် နေပါသည်။ (ရေခွက်ကဲ့သို့ အမှိုက် ကလေးချကြည့်ပါက ရေပေါ်တွင် ပေါလောပေါ်သကဲ့သို့ ရှိနေပါသည်။)

နှစ်ဆယ်သားခန့်ရှိသော ပဉ္စရူပ အရုပ်အလေးကလေး တစ်ရုပ်ကို

ပြဒါးရည်ထဲ ချကြည့်ရာ တစ်ဝက်မြှုပ်၍ တစ်ဝက်ပေါ်နေ ပါသည်။ အလေးရုပ်တစ်ခုလုံး

ပြဒါးရည်ထဲ မြှုပ်မှသာလျှင် ဝယ်သည်ဟု ပြောပါသည်။

အလေးရုပ်များကို ပြဒါးရည်ထဲနှစ် ငွေ(၉၀)ကျပ်ပေးရပါသည်။ ဒေါ်စန္ဒီ က...

'နောက်လဲ ကြေးရုပ်၊ အလေးရုပ် တွေ ပြဒါးရည်ထဲ ချကြည့်ချင်ရင် လာခဲ့ကြပါ။ ပြဒါးရည်ထဲ အလေးတွေ

မြှုပ်ပါက ဝယ်မယ့်သူ(ဝယ်လက်)ကို ကျွန်မတို့ ခေါ်ပေးပါမယ်။ ဒါတွင်မက ပါဘူး။ အစွမ်းထက်တဲ့ ပစ္စည်းဟူသမျှ

ရောင်းလို့ ရပါတယ်။ ကျွန်မတို့ ကိုယ် တိုင် အရောင်းအဝယ်ဖြစ်အောင် ဝယ် လက်နဲ့ တွေ့ဆုံပေးပါမယ်'

ဟု ပြောပါသည်။

စာရေးသူ...

'အစွမ်းထက်တဲ့ ပစ္စည်းတွေဆိုတာ ဘယ်လိုပစ္စည်းတွေပါလဲ'

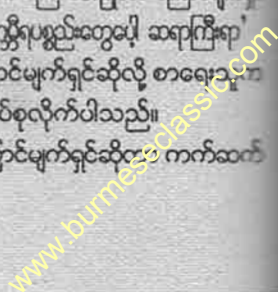
'အစွမ်းထက်တဲ့ပစ္စည်းတွေဆိုတာ ပြဒါးရည် မှာ မြှုပ်တဲ့ပစ္စည်း ကြေးရုပ်ခေါ် ခြစ်ပျက် ကာယသိက္ခိတုံ(ပိယကု သေးနက် ကျည်ဆန်

မထွက် ပီးကွင်း ကျည်ဆန်ချော်တဲ့) ခွံ အပြုစော ဝက်စွယ်ခေါင်းပိတ် ဆင်ယန်စွယ် ကြေးရုပ်ကြီးသွား အဆောင်လက်ဖွဲ့ ကြောင်

ကျောက် ကြောင်အပြုစော ကြောင်မျက်စိ စတဲ့ ဂျွန်ပစ္စည်းတွေပေါ် ဆရာကြီးရာ' ကြောင်မျက်စိဆိုလို့ စာရေးသူက

စကားစစ်စစ်လိုက်ပါသည်။

'ကြောင်မျက်စိဆိုတာ ကက်ဆက်

တိပ်ခွေဇာတ်လမ်းထဲက ကြောင်မျက် ရှင်မျိုးကို ပြောတာလား'

'ဟုတ်ပါတယ် ဆရာကြီး'

'ဒါက ဇာတ်လမ်းထဲမို့ပါ တကယ် မရှိနိုင်ပါဘူး'

ဟု စာရေးသူက မတွေ့ဘူးလို့ မယုံသလို ပြောလိုက်ပါသည်။

'ဆရာကြီး မတွေ့ဘူးသေးဘဲကိုး။ တကယ်ရှိတယ်နော်'

ဒေါ်စန္ဒီသည် ပြီးခဲ့သည့် တစ်လ အတွင်းက အရောင်းအဝယ် ဖြစ်သွား သည့် ကြောင်မျက်ရှင်အကြောင်းကို အောက်ပါအတိုင်း ပြောပြပါသည်။

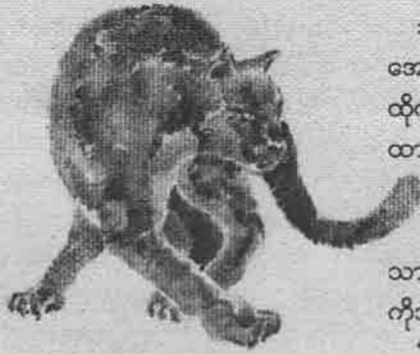
ကြောင်မျက်ရှင် ရရှိပုံ

ကိုသန်းထိုက်သည် လယ်ကွင်းသို့ အလုပ်လုပ်ရန် အိမ်က ထွက်လာပါ တယ်။ ရွာအပြင်ဘက် အမှိုက်သမိုက် များ စွန့်ပစ်ထားတဲ့ အမှိုက်ပုံကြီးအနီး ကို ရောက်လာတယ်။ အမှိုက်ပုံရဲ့ဘေး ချုံပုတ်ပေါ်မှာ သတ္တဝါတစ်ကောင်သေ လို့ ပစ်ထားတာကို တွေ့ရတယ်။

အသေကောင်ဟာ ချုံပေါ်မှာ တန်း လန်းကြီးဖြစ်နေတယ်။ ကိုသန်းထိုက် အသေအချာကြည့်တော့ သတ္တဝါရဲ့ ဦးခေါင်းဟာ ကြောင်ခေါင်း ဖြစ်နေ တယ်။

ခန္ဓာကိုယ်ဟာ ကြေးမုံနေပြီး ဦးခေါင်း က ပကတိအတိုင်း ရှိနေတယ်။ ဦးခေါင်း က မျက်လုံးများဟာလဲ ဖွင့်လိုက်ပိတ် လိုက်နဲ့ မျက်တောင်ခတ်နေတယ်။ ကိုသန်းထိုက်ဟာ ထူးခြားမှုကို မြင်တာ နဲ့ ကြောင်သေကောင်ရဲ့ ဦးခေါင်းကို ယူလိုက်တယ်။

ဦးခေါင်းထဲမှာ ထူးခြားမှုတစ်ခု ရှိရ မယ်လို့ ယူဆပြီး ဦးခေါင်းကို ထုခွဲ ကြည့်တယ်။ ကြောင်ရဲ့ခေါင်းထဲက ဂေါ်လီလုံး(ဖန်သီးလုံး)အရွယ် လုံးဝိုင်း

ချောမွေ့တဲ့ ပစ္စည်းကလေးကို တွေ့ရ တယ်။

အဲဒီပစ္စည်းလေးဟာ ဖန်သီးလုံး ကလေးလိုဟိုတက်မှ ဒီဘက်သို့ အလင်း ဖောက်မြင်ရတယ်။ ကိုသန်းထိုက်ဟာ အဲဒီပစ္စည်းကလေးကို အလင်းရောင် ဘက် ထားကြည့်တယ်။ အတွင်းမှာ ကြောင်ကလေးတစ်ကောင် ထိုင်နေတဲ့ သဏ္ဍာန်ကို တွေ့ရတယ်။

လက်ညှိုးနဲ့လက်မ ညှပ်ကိုင်ပြီး အထက်အောက်၊ ဘယ်ညာ လှည့် ကစားကြည့်တယ်။ ဘယ်လိုပဲကြည့် ကြည့် ကြောင်ရုပ်ကလေးဟာ ဖောက် ထိုး၊ ပက်လက်၊ မှောက်လျက်၊ စောင်း လျက်မဖြစ်ဘဲ ထိုင်လျက်သားကလေး ပဲ ဖြစ်နေတယ်။ ဒီပစ္စည်းကလေးက ထူးခြားမှုရှိတယ်ဆိုပြီး သေတ္တာထဲ ထည့်သိမ်းထားလိုက်တယ်။

ကိုသန်းထိုက်မှာ သားကလေး တစ် ယောက် ရှိတယ်။ မူလတန်း ကျောင်း သားအရွယ်ပေါ့။ သားကလေးက ဒိုး ပစ်တိုင်း ကစားချင်လို့ ဖန်သီးဒိုး ဝယ် ပေးပါဖို့ ပူဆာတယ်။

ကိုသန်းထိုက်ဟာ ကြောင်ခေါင်းထဲ ကရတဲ့ပစ္စည်း အလုံးကလေးကို ဒိုးပစ် ကစားဖို့ ပေးလိုက်တယ်။ သားကလေး ဟာ သူ့သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ ဒိုးပစ်တိုင်း ကစားကြတယ်။ သူ့ဒိုးကလေးကို ဘာ သူမှ မှန်အောင် မပစ်နိုင်ကြဘူးတဲ့။

ဘယ်လောက်ပဲ ဝေးဝေးနီးနီး မှန် အောင် မပစ်နိုင်ကြဘူးတဲ့။ ကိုသန်း ထိုက် သားကလေးက အဲဒါကို သတိ ထားမိလာတယ်။ သူ့ဒိုးကလေးကို တုတ်ကလေးနဲ့ ရိုက်ကြည့် တယ်။ မရိုက်မိဘဲ လွဲချော်လို့ သာနေတယ်။ အဲဒီတော့ သူ့အဖေ ကိုသန်းထိုက်ကို ပြောတယ်။

'အဖေ့ အဖေ... ဒီဒိုးလုံးကလေးကို အနော်တုတ်နဲ့ ရိုက်ကြည့်တယ်။ ဘယ် လိုမှ ရိုက်မရဘူး။ လွဲလွဲသွားတယ်' ကိုသန်းထိုက်မှ...

'ဟေ... မဖြစ်နိုင်တာ သားရယ် မင်း ထိအောင် မရိုက်တတ်လို့ နေမှာပါ' 'တကယ်ပြောတာ အဖေရိုက်ကြည့် ပါလား'

ကိုသန်းထိုက်သည် သားလက်ထဲမှ ဒိုးကလေးကို မြေပြင်ကို ချတယ်။ တုတ်နဲ့ရိုက်ကြည့်တယ်။ ဘယ်လောက် ပဲ ရိုက်ရိုက် ဒိုးကလေးကို မရိုက်မိဘဲ လွဲချော်လို့သာနေတယ်။

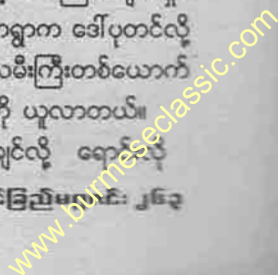
ကိုသန်းထိုက်မှာ အတွေ့အကြုံ ဗဟုသုတရှိသူများထံ ချဉ်းကပ်ပြီး ပစ္စည်းကလေးရရှိပုံကို ပြောပြတယ်။ ပစ္စည်းကလေးရဲ့ အသုံးဝင်ပုံကို မေး မြန်းကြည့်တယ်။

တတ်သိ နားလည်သူများက ကြောင်မျက်ရှင်ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြကြ တယ်။ ကာယသိဒွိနဲ့ ပြည့်စုံနိုင်ကြောင်း ကိုလဲ ပြောပြတယ်။

ကြောင်မျက်ရှင်၏ အစွမ်းသတ္တိ

ဒေါ်စန္ဒီက ဆက်လက်၍...

'အခုပြောခဲ့တဲ့ ကြောင်မျက်ရှင် ကလေးကို တောရွာက ဒေါ်ပုတင်လို့ ခေါ်တဲ့ အမျိုးသမီးကြီးတစ်ယောက် ကျွန်မတို့တိုက်ကို ယူလာတယ်။ အလှူဒါနပြုချင်လို့ ရောင်းဖို့

ကြောင်း ပြောပြတယ်။ အရောင်း အဝယ်ပြုလုပ်ရာမှာ ငွေကြေး မတတ်နိုင်လို့ ငွေမတင်နိုင်ကြောင်း ပြောပြတယ်။ ကြိုက်သလို စမ်းသပ်ကြည့်ပါလို့လဲ ပြောတယ်။

ကျွန်မတို့လဲ ဝယ်လက်ကို ခေါ်ပြီး တွေ့ပေးတယ်။ ဝယ်လက်က ပစ္စည်း မြင်ရုံနဲ့ ကြိုက်သွားတယ်။ သေနတ်နဲ့ (၁၂)ချက်တိတိ ပစ်တယ်။ (၁၂)ချက် စလုံး လွဲချော်တယ်။ ဘယ်လိုမှ မှန်အောင် ပစ်လို့မရဘူး။ ပစ်တဲ့ လက်ဖြောင့်သမားတွေ လက်လျှော့ကြတယ်။

ဝယ်လက်က ကြေးဘယ်လောက်လဲလို့ မေးတယ်။ ပစ္စည်းရှင် အဒေါ်ကြီး ဒေါ်ပုတင်က ကြေးမပြောပါဘူး။ “ဆရာကြီးတို့ သင့်အောင်ပေးပါ” လို့ တုံးလုံးလဲ ခံတယ်။

အဲဒီတော့ ဝယ်လက်က...

“အဒေါ်ရဲ့ ကြောင်မျက်ရှင်ကလေးကို ကျွန်တော်တို့ (၁၂)ချက်တိတိ

သေနတ်နဲ့ ပစ်ခဲ့တယ်။ တစ်ချက်မှ မမှန်ဘူး။ ပစ္စည်းဟာ အပိတ်မဟုတ်ပါဘူး။ အလွဲလို့ ခေါ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ တစ်ချက် ဆယ်သိန်းနှုန်းနဲ့ သိန်း (၁၂၀)ကျပ်တိတိ ပေးပါမယ်။ ရောင်းမယ် မဟုတ်လား”

အဒေါ်ကြီးဒေါ်ပုတင် သဘောတူလို့ သိန်း တစ်ရာနှစ်ဆယ်ကျပ်တိတိနဲ့ အရောင်းအဝယ် တည်သွားပါတယ် ဆရာကြီး။ အဆောင်လက်ဖွဲ့တစ်ခုလဲ သေနတ်ပစ်တာ ကျည်ဆန်မထွက်လို့ (အပိတ်ဖြစ်လို့) ကျပ်သိန်း(၈၀)နဲ့ အရောင်းအဝယ် ဖြစ်ပြီးပါပြီ’

စာရေးသူက...

‘အဆောင်လက်ဖွဲ့အပိတ်ကို ကျပ်သိန်း(၈၀)ပေးပြီး ကြောင်မျက်ရှင်အလွဲကို ကျပ် သိန်းတစ်ရာနှစ်ဆယ် ပေးတယ်ဆိုတော့ အပိတ်ပစ္စည်းဖြစ်တဲ့ အဆောင်လက်ဖွဲ့အတွက်ရတဲ့ ငွေကြေး အရမနည်းဘူးလား’

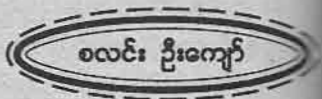
‘ဆရာကြီးကလဲလေ ကြောင်မျက်ရှင်

ဆိုတာ ပစ္စည်းကလဲ သန့်တယ်။ လူတွေ ယုံကြည်တဲ့ သူရဲ့ စွမ်းရည်သတ္တိတွေက အများကြီး ရှိတယ်လေ။ ဒါကြောင့် ပိုရတာပေါ့’

ဟု ဒေါ်စန္ဒီက ရှင်းပြပါသည်။ စာရေးသူတို့လည်း ဒေါ်စန္ဒီပြောရာမှ ကြောင်မျက်ရှင်ဆိုတာ တကယ်တော့ အဟုတ်စွမ်းပါလားလို့ သိရပါတယ်။ အခုလို ပြောပြတာကို ဒေါ်မိအား ကျေးဇူး အများကြီးတင်ပါကြောင်း ပြောဆိုပြီး ချောင်းပေါက်ကျေးဇူးပြန်ခဲ့ကြပါတယ်။

မှတ်ချက်။ ။ ဦးကာစင်၊ ဒေါ်မေကိုသန်းထိုက်နှင့် ဒေါ်ပုတင် အမည်များသည် လွှဲပြောင်းထားသော အမည်များ ဖြစ်ပါသည်။

ဗဟုသုတ ပြည့်ဝကြပါစေ။

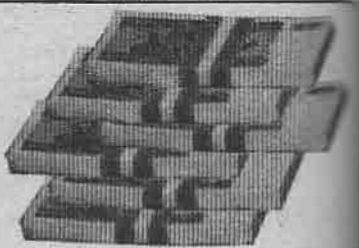
စက်တင်ဘာလတွင်း တွေ့ကြုံဖြေရှင်းရဖွယ်ရှိသော ငွေကြေးကိစ္စအဝဝ အတွက် သောကနည်းပါး၍ နိုင်နင်းစွာ ဖြေရှင်းခန့်ခွဲနိုင်ပြီးလျှင် လာဘ်လာဘများ လွယ်လင့်တကူ ရရှိစေရန် အလုံးသို့မဟုတ် အပိုင်းပုံသဏ္ဍာန် ပစ္စည်းတစ်မျိုးမျိုးကို စွန့်ကြဲလှူဒါန်းရန် ဖြစ်သည်။ မိမိတို့ မွေးနှစ်အလိုက် အောက်ပါအညွှန်းတွင် ရှာဖွေကြည့်ပါ။

***

ဥပမာ ။ ။ ဝက်နှစ်ဖွားဇာတာရှင်သည် သစ်တော်သီး(၂)လုံး သို့မဟုတ် လမုန့်(၂)ခုကို တနင်္လာနေ့တွင် စနေသားသမီးတစ်ဦးအား လှူဒါန်းကာ ငွေကြေးလာဘ်လာဘ ရှင်လန်းစေကြောင်း သမ္မာဒေဝများထံ တိုင်တည် ဆုတောင်းနိုင်ပါသည်။

လာဘ်လာဘ ရှင်လန်းကြပါစေ။

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလအတွင်း

မွေးနှစ်	ခုရေ	အာရပ်မျက်နှာ	အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်	လှူရန်နေ့
ကြက်	၇	အနောက်	ကြာသပတေးသားသမီး	သောကြာနေ့
နွား၊ ကျား	၄	အရှေ့တောင်	တနင်္ဂနွေသားသမီး	ကြာသပတေးနေ့
ယုန်	၉	တောင်	ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး	အင်္ဂါနေ့
နဂါး၊ မြွေ	၁	မြောက်	အင်္ဂါသားသမီး	ဗုဒ္ဓဟူးနေ့
မြင်း	၆	အနောက်မြောက်	ကြာသပတေးသားသမီး	တနင်္ဂနွေနေ့
ဆိတ်၊ မျောက်	၈	အရှေ့မြောက်	တနင်္လာသားသမီး	စနေနေ့
ကြက်	၃	အရှေ့	သောကြာသားသမီး	ကြာသပတေးနေ့
ခွေး၊ ဝက်	၂	အနောက်တောင်	စနေသားသမီး	တနင်္လာနေ့

ဝိဇ္ဇာတိုင်းပြည်သူ

ထောက်ပံ့ခဲ့သူ

မျိုးတင့်
(ညောင်လေးပင်)

မီးညှပ်နှင့်
ကျွမ်းကျင်စွာလှည့်ရင်း
ဖိုတိုက်ထဲတွင်ပင် လုံကို
အလိုလို အေးသွားစေရန်
ထားလိုက်လေသည်။
ကျွန်ုပ်သည် ရသေ့ဦးဒီပကို
ရိုသေစွာ ကန်တော့
လိုက်သည်။
ရသေ့ဦးဒီပသည်
အနီး၌ရှိသော
ကျွဲတညင်းပင်
ကြီးအောက်ခြေ၌ရှိသော

တစ်နေ့သ၌ ကျွန်ုပ်သည် အေးစွန်ပါ
တောင်တော်ကြီးရှိ ရသေ့ ဦးဒီပ၏
ကျောင်းသစ်ခန်းလေးသို့ ရောက်ရှိသွား
လေ၏။ ရသေ့ဦးဒီပသည် ထုံးစံအတိုင်း
သူ၏ ပြဒါးဓာတ်လုံးကို ဖားဖိုကြီးနှင့်
အပွဲရတ်ထိုးလျက် ရှိသည်။
မီးတောက်မီးလျှံများကြားတွင် စိတ်
ဝါဝင်စားနေသော ဦးဒီပသည် ကျွန်ုပ်
၏ ချောင်းဟန်လိုက်သံကြောင့်
မှတ်တရက်လှည့်အကြည့်တွင် ကျွန်ုပ်

ကို မြင်တွေ့သွားလေသည်။
'ဪ ဦးသက္ကကိုး၊ အတော်ပဲ
ကျုပ်ရဲ့ ဒီနေ့အတွက် နောက်ဆုံးဖိခွင်
ပဲဗျ။ အခု ဖိခွင်ဝင်နေတာ မီး(၇)အုပ်
တောင် ရှိသွားပြီမို့ မီးအေးနဲ့ နှပ်ထား
ရုံပဲ ရှိတော့တယ်'
ဟု ပြောဆိုပြီး သူ၏ ဖားဖိုကြီးကို
ရှည်ရှည်မှန်မှန် ဆွဲနေရာမှ တဖြည်း
ဖြည်းချင်း အရှိန်သတ်လေ၏။ လုံကို

ဝါးကွပ်ပျစ်ပေါ်တွင် ကျွန်ုပ်ကို ထိုင်စေ
ပြီး လာရင်းအကြောင်းကို မေးမြန်း
စုံစမ်းလေသည်။
'ဦးရသေ့ကို သတိရတာတစ်
ကြောင်း၊ တပည့်ရဲ့ သံဓာတ်လုံးလေး
ကိုလဲ မီးရင့်အောင် ထိုးပေးဖို့ လာဖို့
တာပါ။ သိတဲ့အတိုင်း တပည့်လေး
အပွဲရတ်ကို ဝါသနာပါပြီး အခြေအနေ
က မမေးတာကြောင့် ဆက်မထိုးနိုင်

www.burmeseclassic.com

ဘူး ဖြစ်နေတယ်'

ဟု ရှင်းပြရလေသည်။ (လွန်ခဲ့သော နှစ် (၂၀)ကျော်က ကျွန်ုပ်တို့သည် နိုင်ငံ ဝန်ထမ်းတစ်ဦး ဖြစ်နေ၍ အားလပ်ချိန် နည်းပါးလှပါသည်။)

'အေးလေဗျာ၊

လုပ်ပေးရမှာပေါ့ ဒကာကြီး သက္ကရယ်၊ ဒီဓာတ်လုံးဟာ ခင်ဗျားရဲ့ ဆရာတော် အောင်ချမ်းသာ ကိုယ်တော်ကြီးရဲ့ အမွေခံ မဟုတ်လား။ အတော်လေး ခရီးရောက်နေမင့်ကိုး။ မလုပ်မကိုင် တတ်ရင်တော့ ဆုံးရှုံးသွားနိုင်တယ်ဗျာ။ အင်းလေ ကျုပ် မီးဆက်တက်ပေးပါ မယ်'

ဟု ပြောဆိုလေသည်။

ကျွန်ုပ်လည်း လည်ပင်းတွင် ရှိသော စွာ ဆွဲထားခဲ့သော ကတ္တီပါအိတ်ရဲ့ ကလေးအတွင်းမှ သံဓာတ်လုံးကို ထုတ်၍ ဦးဒီပလက်သို့ ပေးအပ်လိုက် လေ၏။ လိုအပ်သည်များကို အသုံးပြု ရန် ဝတ္ထုငွေ နှစ်သောင်းကျပ်ကိုလည်း လှူဒါန်းလိုက်လေသည်။

ဦးဒီပနှင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ကွပ်ပျစ်ပေါ် ၌ ထိုင်လျက် ထိုနေ့က ဓာတ်လုံးတို့၏ သဘာဝများကြောင်း ခက်ခဲနက်နဲသော ဂန္ဓိရ ကျင့်စဉ်တော်များအကြောင်းတို့ ကို ဆွေးနွေးခဲ့ကြသည်။

ရသေ့ဦးဒီပ တည်ခင်းကျွေးမွေး သော နံ့သာပုဂံကပျောသီးများကို သုံးဆောင်လိုက်၊ ဓာတ်ဘူးနှင့် နှစ်ထား သော ရေနွေးကြမ်း(လက်ဖက်ရည်) ကို သုံးဆောင်လိုက်နှင့် ဦးရသေ့ ပြောပြသော ဂန္ဓာရီခရီးလမ်းမှ ထူးဆန်း သော အကျင့်စခန်းတစ်ခုအကြောင်း ကို နားထောင် မှတ်သားခဲ့ရပါတော့ သည်။

* * *

'လောကကြီးဟာ အလွန်ဆန်း ကြယ်တယ်။ တစ်ခါတစ်ခါတော့ ကျုပ်တို့ ဂန္ဓာရီသမားတွေဟာ ဒဂုဏ္ဍာရီ ပုံပြင်တွေထဲကထက် ဆန်းပြားတဲ့ အတွေ့အကြုံတွေကို တွေ့ကြုံရတတ် တယ်။

ဒီလိုမျိုး ကျုပ်ကို အဖေကြီး ဘိုးမင်း ခေါင်က ဒေးစွန်ပါတောင်တန်းတစ် နေရာမှာရှိတဲ့ ရွှေစေတီမှာ အသက် လွတ်စားပြီး (၁၀)ရက်အိမ်ဌာန် ဝင်ခိုင်း ခဲ့တယ်ဗျာ။

ကျုပ်က သက်သတ်လွတ်ပဲ စားနေ သူဆိုတော့ အဖေကြီး ဘိုးမင်းခေါင် ဝင်ခိုင်းတဲ့ အိမ်ဌာန်ကို လွယ်လွယ်ပဲ ဝန်ခံပြီး အိမ်ဌာန်ဝင်ခဲ့တာပေါ့။

ခင်ဗျား ဒေးစွန်ပါတောင်တော် က တောင်မကြီးတစ်နေရာမှာ ရှိတဲ့ ရွှေစေတီကို ရောက်ပူးတယ်မဟုတ် လား'

'ဟုတ်ကဲ့ ရောက်ပူးပါတယ် ဦးရသေ့။ အဲဒီစေတီတော်ကို လွန်ခဲ့ တဲ့ နှစ်(၆၀)ကျော်လောက်က ဒေးစွန်ပါ သာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ်ကြီး အဘဦးဘိုးဦး က ပြန်လည် ပြုပြင်ခဲ့တာလေ။ အဲဒီ နားမှာ စေတီငယ်လေး ဂူခေါင်မိုးပေါ် မှာ ပေါက်ထားတဲ့ အိမ်ဌာန်ဂူလေး တစ်ခု ရှိတယ်မဟုတ်လား'

'အေး ဟုတ်တယ်လေ အဲဒီ ရွှေစေတီပဲ။ လူသူ အရောက်အပေါက်

နည်းပြီး အဲဒီဂူလေးထဲမှာ အိမ်ဌာန် အောင်သွားတဲ့ သူတော်စင်၊ သူတော် ကောင်းတွေ အတော်များတယ်လို့ အဖေကြီး အောင်မင်းခေါင်က ပြောပြခဲ့ဖူးတယ် ကျွန်ုပ် မောင်သက္ကသည် ငယ်စဉ်အခါ ကလေးဘဝက ဒေးစွန်ပါ သာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ် အဘ ဦးဘိုးဦး၏ စခန်းသို့ ဖခင်ကြီးနှင့် အကြိမ်ကြိမ် ရောက်ခဲ့ဖူးသည်။ ကျွန်ုပ် ၏ ဖခင်ကြီးသည် အဘ ဦးဘိုးဦး၏ တိုက်တွန်းစေ ခိုင်းချက်အရ ထိုရွှေ စေတီအနီးရှိ ဂူကလေးတွင် အိမ်ဌာန် စခန်းများ ဝင်ခဲ့သည်။

ကျွန်ုပ် ငယ်စဉ်က ဖခင်ကြီးနှင့်အတူ ထိုရွှေစေတီတော်သို့ လိုက်ပါခဲ့သည် များကို လွမ်းဆွတ်သတိရမိပါသေး သည်။ (ယခုအချိန်တွင် ကျွန်ုပ်၏ ဖခင်ကြီး ကွယ်လွန်ခဲ့သည်မှာ (၁၀)နှစ် ပင် ကျော်ခဲ့လေပြီ။)

'အဲဒီမှာ ကျုပ် အရဟံဂုဏ်တော် ပုတီးအိမ်ဌာန် ဝင်ခဲ့တယ်။ တစ်နေ့မှာ အရဟံပုတီးပတ်ပေါင်း (၈၄၀)ရအောင် စိပ်ရတယ်။ ပုတီးလုံးပေါင်း (၈၄၀၀၀) ဆိုပါတော့ဗျာ။

ကျုပ်လဲ အဖေကြီး ပြောတဲ့အတိုင်း နေ့နေ့ညည ပုတီးစိပ်လာလိုက်တာ (၁၀)ရက်မြောက်တဲ့နေ့ နောက်ဆုံး ပုတီးပတ်ရဲ့ အရဟံဆိုပြီး တစ်နေ့ တည်းချဖို့ ကျန်တဲ့အချိန် ရောက်လာ ခဲ့ပါလေရော'

ဦးရသေ့သည် ထိုနေရာတွင် နေ့ နားပြီး ကျွန်ုပ်ကို ကြည့်လိုက်သည်။ ကျွန်ုပ်လည်း စိတ်ဝင်စားစွာဖြင့် ဦး ဤ၏ စကားကို အာရုံစိုက်၍ နားတော် နေမိသည်။

'အဲဒီလိုတုန်းမှာ တစ်စုံငုံပဲယောက် ဟာ ကျုပ်ရဲ့ ဦးခေါင်းက ဆံတုံးအပူနဲ့

(ဦးစွန်း)ကို လာကိုင်လိုက်တာကို ခံစားလိုက်ရတယ်'

'ကျုပ်ဟာ အဲဒီလို ခံရတာကို အံ့လဲ အံ့သြမိတယ်။ မကျေမနပ်လဲ ဖြစ်မိတယ်။ တစ်စုံတစ်ယောက်က ကျုပ်ကို နှောင့်ယှက်ပြီလို့ ယူဆမိတယ်။ အမှန်ပြောရင်တော့ ကျုပ်ဟာ မကြောက်တတ်ဘူး။ ဒါပေမယ့် ဒေါသတော့ကြီးတယ်။

မာနလဲကြီးတယ် ဆိုပါတော့။

“ဟေ့ ငါ့ခေါင်းက ဦးစွန်းကို လာကိုင်တာ ဘယ်သူလဲကွ၊ ဘာနှောင့်ယှက်တာလဲ”

လို့ ကျုပ်က အော်ပြီး မေးလိုက်တယ်။ ကျုပ်ရဲ့ အော်သံဟာ ဂူရဲ့နံရံကိုပဲ တင်ရိုက်ပြီး ဟိန်းထွက်သွားတယ်။

ကျုပ်လဲ စိပ်လက်စပုတီးရဲ့ နောက်ဆုံးပုတီးပတ် နောက်ဆုံး ပုတီးလုံး အရဟံတစ်လုံးကို အာရုံမပြုမိတော့ဘဲ ပုတီးစိပ်တာကို ရပ်လိုက်မိတာပေါ့။

အင်း ခက်လိုက်တာမျှ ကျုပ် အကြီးအကျယ် မှားသွားတယ်ဗျာ။ ကျုပ်ရဲ့ မာနနဲ့ ဒေါသကို စမ်းသပ်လိုက်သူကတော့ ဘယ်သူမှ မဟုတ်ပါဘူးဗျာ။ ကျုပ်ရဲ့ဆရာသခင် အဖေကြီး ဘိုးမင်းခေါင်ကိုယ်တိုင်ပါပဲ။ ကျုပ်ဟာ ဟာခနဲ အာမေဇိုတ်သံနဲ့အတူ အဖေကြီးကို လက်အုပ်ချီ ကန်တော့ပြီး ကပျာကယာ တောင်ပန်ရတာပေါ့။

အဖေကြီးက ဆေးပြင်းလိပ်ကြီးကို ခဲရင်းက နှုတ်ခမ်းမှာ ကိုက်ထားတဲ့ ဆေးပြင်းလိပ်ကြီးကို ထုတ်လိုက်တယ်။ ပြီးတော့...

“အိမ်း ငါ့သားကြီး မင်း အဓိဋ္ဌာန် ကုသိုလ်တော့ ရသကွယဲ့၊ အဓိဋ္ဌာန်ကတော့ မအောင်ဘူးဟေ့၊ ဒေါသနဲ့

မာနတရားဆိုတာက ငါ့သားကြီးရဲ့ အဓိဋ္ဌာန်ကို ချေမှုန်းလိုက်တဲ့ အတွင်းရန်သူတွေပဲကွ။

အေး မင်း ဆက်လုပ်ပါ။ သတိကြီးကြီးထားပါ။ အမှားရှိရင် အမှန်ရှိတယ်။ အမှောင်ပျောက်ရင် အလင်းရောက်တယ်။

အမှားတိုင်း မကောင်းတာတော့ မဟုတ်ဘူး။ အမှားဆိုတာ ခံယူတတ်သူအတွက် သင်ခန်းစာပဲ။ ပြီးတော့ အမှားဟာ အမှန်တရားအတွက်ပါ။ ပါရမီဖြည့်ပေးတာလို့ သဘောပေါက်ထား”

လို့ ပြောပါတော့တယ်။

“မင်း ဆက်ကြိုးစားပါ။ ဒီတစ်ခါ အဓိဋ္ဌာန်ကို ပိုပြီးတင်လိုက်၊ မင်းစီစဉ်ထားတဲ့ သက်သတ်လွတ်ကောက်ညှင်းထုပ်တွေလဲ ကုန်ပြီမဟုတ်လား။

အေး အဲဒီတော့ မင်း ဒီတောင်ဝန်း ကျပ်မှာ ရှိနေတဲ့ ကွဲတညင်းနု၊ ကံ့ကော်ညွန့်တွေနဲ့ သင့်လျော်ရာကို အာဟာရအဖြစ် သုံးဆောင်ပြီး မီးလွတ်(၁၀)ရက် အရဟံဂုဏ်တော် ကျင့်စဉ်ကို ဆက်ကျင့်ပေးတော့”

လို့ ဆိုပြီး အဘလဲ ကျုပ်မြင်ကွင်းက ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့ပါတော့တယ်။

ကျုပ်ဟာ ဇွဲကောင်းတဲ့ လူတစ်ယောက်ပါ။ အမှားကိုပြင်ဖို့ ဝန်မလေးပါဘူး။ အဖေကြီးရဲ့ အမိန့်ကို ဦးထိပ်ရွက်ပြီး အဓိဋ္ဌာန်ခရီး ဆက်ခဲ့ပါတယ်။ ဒုတိယအဓိဋ္ဌာန် အောင်တယ်ဗျာ။

နောက်ဆုံးပိတ်ရက်မှာ နောက်ဆုံးပုတီးစိပ် အရဟံဂုဏ်တော် ပုတီးတစ်လုံး ချပြီးတာနဲ့ ဆေးပြင်းလိပ်နဲ့ ရတော့တာပဲ။

အဖေကြီးဟာ သူ့ထုံးစံအတိုင်း ဆံပင်ကုပ်ထောက်၊ တောင်ငှေးတစ်ချောင်းနဲ့ ဝတ်နေကျ ဖျင်ကြမ်းတိုက်ပုံ ကွက်ထောက်ပုဆိုး ဝတ်လျက်သားကျပ်မြင်ကွင်းမှာ ဘွားခနဲ ပေါ်လာပါတော့တယ်။

“ငါ့သားကြီး မင်း ဇွဲကောင်းသားပဲ။ အဓိဋ္ဌာန်မြောက်ရင် စိတ်အကြံပေါက်သတဲ့ကွ၊ မင်းကြံစည်ထားတဲ့အတိုင်း ဝိဇ္ဇာတိုင်းပြည်ကို သွားချင်တဲ့ ကောင်ကို ဝိဇ္ဇာတိုင်းပြည် လိုက်ဖို့ပေးရတော့မှာပေါ့ကွာ၊ ငါ့တောင်ငှေးကို ကိုင်လိုက်ကွယ်”

ကျုပ်ဟာ အဖေကြီးရဲ့ တောင်ငှေးကို လှမ်းကိုင်လိုက်မိတယ် ဆိုရင်ပဲ အဖေကြီးက...

“မျက်စိမှိတ်လိုက်”

“မှိတ်လိုက်ပါပြီ”

“ပြန်ဖွင့်တော့”

ပြန်ဖွင့်လိုက်တာနဲ့ တစ်ပြိုင်တည်း ဝိဇ္ဇာတိုင်းပြည်ကို ကျုပ်ရောက်ခဲ့ရတယ်လေ။ ဘာမှ မကြာလိုက်ဘူး။

ဝိဇ္ဇာတွေကလဲ များလိုက်တာ၊ ရဟန်း၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ရသေ့၊ ယောဂီ၊ လူသူတော် ဝတ်စားပုံအမျိုးမျိုးနဲ့ လူမျိုးစုံပဲ။ ယောက်ျား၊ မိန်းမတွေ စုံနေပါရောလား။ “ဝိဇ္ဇာရူစိသောင်း ဆရာပေါင်း”ဆိုတာ စာထဲမှာတင် ရှိတာ မဟုတ်ဘူး။ တကယ်ကို ရှိနေတယ်။

www.burmeseclassic.com

အဖေကြီး ဘိုးမင်းခေါင်က ကျုပ်ကို တစ်ခုတော့ မှာထားတယ်။ ဘာစကားမှ မပြောနဲ့တဲ့။ ကျုပ်လဲ မပြောပါဘူး။

ရွှေစေတီ၊ ငွေစေတီ၊ စိန်စေတီ၊ မြစေတီ၊ ပတ္တမြားစေတီ၊ ကျောက်စိမ်းစေတီတွေကို မြေကြီးနဲ့ မထိဘဲ အာကာသဟင်းလင်းပြင်မှာ အလွန်သပ္ပယ်စွာ ကြည့်ညှိဖူးတွေ့ရတယ်။

အာကာသနဲ့ ဝိဇ္ဇာတိုင်းပြည်ရဲ့ တည်နေရာကို တစ်ဆက်တည်းလိုလို ထင်မိတယ်။ အလွန် ထူးဆန်းလွန်းလို့ မှင်တက်မိသလို ဖြစ်နေမိတယ်။ ရုပ်ရှင်တော်မြတ်များဟာလဲ ရောင်ခြည်တော်ပန်း အံ့မခန်း ဆိုသလို ထူးထွေဆန်းပြား ခမ်းနားတင့်တော်မှုလွန်းပါတယ်။

ကျုပ်ဟာ ကြည့်နူးလွန်းလို့ တစ်ကိုယ်လုံး ပီတိတွေ ဖုံးလွှမ်းနေလိုက်တာ လောကကြီးကို မေ့နေသလို ပါပဲ။

ဒီလိုတုန်းမှာ အဖေကြီးရဲ့ အသံတော်ကို ကြားမှပဲ သတိပြန်ဝင်လာပါတယ်။

“ငါ့သားကြီး မင်း အဓိဋ္ဌာန်ဝင်တာ ‘ဝိဇ္ဇာဖြစ်ရပါလို့၏’ လို့ ဆုမတောင်းခဲ့ဘဲ ဝိဇ္ဇာတိုင်းပြည်ကို ရောက်ဖူးရပါလို့၏လို့ပဲ ဆုတောင်းခဲ့တာကိုးကွ။

မင်းရဲ့ ပါရမီကလဲ ဒီလောက်ပဲ ရှိသေးသကိုး။ အဲဒီတော့ ငါ့သားကြီး မင်း ဒေးစွန်ပါကို ပြန်ပြီး ပါရမီစခန်း ဆက်လျှောက်ပေးတော့ကွယ်”

လို့ စိတ်မကောင်းဟန်နဲ့ မိန့်ကြားပါတယ်။

ကျုပ်လဲ ကျုပ်ရဲ့ ဆုတောင်းအမှားကို ပြန်သတိရပြီး နောင်တ ရမိပါတယ်။ နောင်တ ဆိုတာလဲ နောက်မှပဲ ရတတ်တဲ့ အမျိုးမို့ ဘာတတ်နိုင်

တော့မှာလဲ။ အဖေကြီး ပြောသလို ပါရမီကလဲ ဒီလောက်ပဲပါတာ ဖြစ်မှာပေါ့ဗျာ။

“ကဲ ငါ့သားကြီး မင်းကို ငါ လိုက်ဖို့ ပေးရမလား၊ မင်းဘာသာမင်း ပြန်မလား”

လို့ မေးပါတယ်။

ကျုပ်ဆိုတဲ့ကောင် မောင်ဒီပဆိုတဲ့ ရသေ့ကလဲ ဘယ်ဘဝက ပါလာတဲ့ မာနတရားလဲ မသိပါဘူးဗျာ။ ဒီနေရာ (ဝိဇ္ဇာတိုင်းပြည်)ကို ရောက်လာတာ တောင်ငှေးကိုင်ပြီး မျက်စိမှိတ်လိုက်ရုံနဲ့ ရောက်လာတာ။ ငါပြန်ရင်လဲ ခဏနေမှာပေါ့လို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အထင်ကြီးပြီး...

“သားကြီး ကိုယ်တိုင်ပဲ ပြန်ပါမယ်လေ အဖေကြီးရယ်။ လမ်းသာ ပြပေးပါ”

လို့ ပြောလိုက်မိတယ်။

အဖေကြီးက ကျုပ်ကို ပြုံးပြီးကြည့်တယ်။ ပြီးတော့...

“အေး...အေး... ဒီလမ်းအတိုင်း သား ပြန်ပေတော့။ အခက်အခဲ တွေ ရင်တော့ အဖေကြီးကို တ.လိုက်”

လို့ ပြောပြီး လမ်းပြပေးပါတယ်။

ကျုပ် လွယ်လွယ်လေးနဲ့ ပြန်ရောက်မယ်ထင်တဲ့လမ်းကို (၁)လလောက် ကြာကြာ အချိန်ယူပြီး ပြန်ခဲ့ရတယ်။ လမ်းခရီးမှာလဲ ချုံနွယ်ပိတ်ပေါင်း

တောတောင် ချောက်ကမ်းပါးကြီးတွေ အင်းအိုင်ချောင်းမြောင်း ရေတံခွန်တွေကို ကျော်ဖြတ်ရတယ်။

ကျား၊ ဆင်၊ ခြင်္သေ့၊ မိကျောင်းတောခွေး၊ ဝံပုလွေ၊ မြေကြီးတွေနဲ့ တီးခဲ့ရပါတယ်။ ပြောရရင်တော့ မကျန်နိုင်ပါဘူး။

ကျုပ်ကတော့ အရဟံဂုဏ်တော်ကြီးကို ပွားထုံထားပြီး အဓိဋ္ဌာန်အောင် ခဲ့ဖူးသူဆိုတော့ အရဟံဆိုတဲ့ ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်မြတ်ကြီးကိုပဲ အခါမလပ် အာရုံကပ်ပြီး ခရီးဆက်ခဲ့ပါတယ်။

နောက်ဆုံးတော့ ကျုပ်နေတဲ့ ဒေးစွန်ပါတောင် အခု ခင်ဗျားရောက်နေတဲ့ ကျောင်းသင်ခန်းစာဆီကို ပြန်ရောက်ခဲ့တာပါပဲ။

ဟု ပြောရင်း ကျွဲတညင်းပင်ကြီး အနီးမှာရှိနေသည့် တစ်ယောက်နေဝါးကျောင်းကလေးကို ညွှန်ပြပါတော့သည်။

ရှည်လျားစွာ စကားပြောခဲ့ရသော ရသေ့ဦးဒီပသည် သူ၏ နောက်ဆုံး စကားများ ပြီးဆုံးသွားသောအခါတွင် မောလျပင်ပန်းစွာ သက်ပြင်းရှည်ကြီး ချလိုက်ပါသည်။

သူ၏ မောလျပင်ပန်းစွာ ချလိုက်သော သက်ပြင်းရှည်ကြီးတွင် အဏ္ဍမာနတရားများ စီးမျောပျော်ဝင်ပျောက်ကွယ်သွားလေသော် ကောင်းလေစွတကားဟု ကျွန်ုပ် တွေးတောနေမိသည်။

မေတ္တာစိတ်နှင့်...

မျိုးတင့်(ညောင်လေးပင်)

ဝန်ခံချက် ။ ။ ဘဒ္ဒန္တ အရိယဝံသ (ကချင်)၏ ကိုယ်တွေ့ မှတ်တမ်းမှာပါ ဦးတမောနဒကို ကြောရိန္တရေဖွဲ့ပါသည်။

www.burmeseclassic.com

‘ကဲ...အားလုံး လှည်းထွက်ကြရ
အောင်ဟေ့ စုံကြပြီလား’
‘ဦးလေးခင်အောင်
လှည်းတစ်စီးပဲ ကျန်တယ်၊
အားလုံးစုံပါပြီ ဘကြီးမိုးရဲ့’
‘တယ်...
ဒီခင်အောင်ဆိုတဲ့ကောင်
သွားနောက်စားနောက်၊
သေသူများ အရင်ဆိုတဲ့
ကောင်ပဲ။
အရက်ကလေး တမြဲမြဲနဲ့
အရက်ဖိုဝင်နေတာနေမှာပေါ့’
‘ဟော... ဟိုမှာလာနေပါပြီ
ဘကြီးမိုးရဲ့’
‘အေး... ဒါဆိုလဲ သူ့လှည်း
ရှေ့ဆုံးက မောင်းခိုင်း၊
သူက လမ်းကျွမ်းကျင်တယ်။
ငါ့လှည်းက
နောက်ဆုံးက လိုက်မယ်။
ဒါမှ ထိန်းသိမ်းလို့ရမယ်။
ကဲ...အားလုံး
သွားကြမယ်ဟေ့’
၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်ဝန်းကျင်
အညာဒေသ ရွာတစ်ရွာ
ဖြစ်သည့် သခွတ်ပင်ရွာ
ကလေး၏ ညနေဆည်းသာ
အချိန်တွင် ရွာဦးကျောင်းအနီး
မြေကွက်လပ်မှာ
နွားလှည်း(၁၀)စီးခန့်
စုဝေး၍ အရှေ့ စူးစူး
တောအုပ်ဆီသို့ အစီအရီ
ထွက်ခွာသွားကြသည်။
ဤလှည်းတန်းမှာ အညာဒေသ၏
ချစ်စရာထုံးတမ်းစဉ်လာအရ သူလှူ
တော့ ငါ့ကူ ငါ့လှူတော့ သူကူဆိုသည့်
ဝေလေအတိုင်း သားရှင်ပြုအလှူ၊ ချက်
ပြုတ်ရန်အတွက် ထင်းခုတ်သွားကြ
ခြင်းဖြစ်သည်။

သက်ဝင်
(ကြေး/မြေ)ဝတ်လက်

တောတိုက် ဟယာ

ယခုနှစ် ရွာတောင်ပိုင်းက မုဆိုးမ
ဒေါ်မြခင်၏သား ကိုမိုးသီးနှင့် မညိုဆန်း
တို့ ယခုနှစ် သီးနှံရိတ်သိမ်းပြီးချိန်
ကောက်ကြီးတက် သားကို ရှင်ပြုမည်။
ကိုမိုးသီး၏ညီ ရွာဦးကျောင်းက ကိုရင်
ကြီးကို ရဟန်းခံမည်။

ဒီအလှူအတွက် လိုအပ်မည့် ထင်း
ကို ဘကြီးမိုးဦးဆောင်ပြီး ရွာနှင့် (၆)
တိုင် (၁၅) မိုင်ခန့်ဝေးသော တောအုပ်
ဆီသို့သွား၍ အလှူအတွက် အလား
တော် ထင်းများကို ခုတ်ကြမည်။ ဒီနေ့
ညနေ နေဝင်ရီတရောအချိန်လောက်မှ
စ, ထွက်မည်။ ညသန်းခေါင်လောက်
ထင်းခုတ်ရမည့်နေရာ ရောက်မည်။
နွားများကို အနားပေးရင်း ခေတ္တ
တရေးတမော အိပ်ကြမည်။

နောက်နေ့ ဝေလီဝေလင်းကစ၍
ထင်းခုတ်ကြမည်။ လှည်းများ ထင်း
ပြည့်၍ နောက်တစ်နေ့ ညနေ နေဝင်ရီ
တရောအချိန် ရွာသို့ပြန်ကြမည်။ ည
သန်းခေါင်လောက်ရွာသို့ ပြန်ရောက်
မည်။

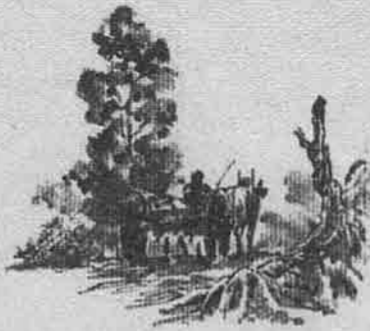
ဤကဲ့သို့ အစီအစဉ်မှာ ရွာမှ အလှူ
လှူတိုင်း ထင်းခုတ်ရာတွင် ဤအစီအစဉ်
မှာ ထုံးစံဖြစ်သည်။ ထင်းခုတ်မည့်နေ့
နံနက်စာ၊ နေ့လယ်စာကိုတော့ ရွာမှ
တစ်ခါတည်း ချက်ပြုတ်ခဲ့ကြသည်။
နွားများအတွက်ကတော့ ထင်းခုတ်
သည့်နေရာနှင့် နီးစပ်ရာ စားကျက်
ကောင်းရာသို့ ချည်နှောင် လံထားကြ
သည်။ ဤသည်မှာ သခွတ်ပင်ရွာ၏
လေ့ထုံးတမ်းဖြစ်သည်။

* * *

‘ဗျို ဘကြီးမိုး... ကျုပ်တို့ နားနေကြ
ဖျောက်ဆိပ်ပင်ကြီး ရောက်ပြီဗျို’

ရှေ့ဆုံးမှ လှည်းမောင်းသူ ကိုခင်
အောင်မှ နောက်ဆုံးလှည်းမှ ဘကြီးမိုး
ကြားနိုင်သည့်အသံနှင့် အသံပြုလိုက်

၂၇၀ နဂျာရာဇ်မြစ်နယ်

သည်။ ဘကြီးမိုးက...

‘ရောက်ပြီဆိုရင်လဲ ဖျောက်ဆိပ်ပင်
ကို လှည်းပိုင်းပတ်ပြီး နွားဖြုတ်လိုက်
ကြအောင်’

‘သန်းခေါင်ကြက် အခုမှ တွန့်တယ်၊
ဘကြီးမိုးရေ... သန်းခေါင်အတိ ရောက်
တာပဲ’

‘အေး... အေး... နွားတွေကိုလဲ
သေချာချည်ကြဦး။ တော်ကြာ လွတ်
သွားကြဦးမယ်။ ဟေ့ ဝင်းကျော်...
မီးဖိုကွာ၊ ရေခွေးအိုးတစ်လုံးတည်းပေး။
ငါ ရေခွေးသောက်ရင်း စောင့်မယ်။
မင်းတို့ အိပ်ကြပါ’

‘ရေခွေးအိုး တည်စရာမလိုဘူး
ဘကြီးမိုး။ ကျုပ် ဘကြီးမိုးအတွက်
အိမ်က ဓာတ်ဘူးကြီးနဲ့ ရေခွေးနပ်လာခဲ့
တယ်’

‘ဒါဆိုလဲ ငါ့လှည်းဆီ ဓာတ်ဘူးယူခဲ့
ကွာ။ ကဲ... အားလုံးအိပ်ကြတော့၊ ငါ
လဲ ရေခွေးသောက်ရင်း ပဋ္ဌာန်းရွတ်ပြီး
စောင့်ပါ့မယ်ကွာ။ ကဲ... အိပ်ကြ... အိပ်
ကြ။ ဟိုကောင်ခင်အောင် ညနေက
လက်ကျန်ပါတယ်ဆိုပြီး သိပ်သောက်
မနေနဲ့ဦး။ မနက် အရက်နာကျပြီး
မထနိုင်ဘဲ နေဦးမယ်’

‘ဘကြီးမိုးကလဲ နည်းနည်းပါးပါး
ပါဗျာ’

‘မင်းပြောလိုက်ရင် ဒီအတိုင်းချည်း
ပဲ’

‘ဝါသနာကို ဘကြီးမိုးရဲ့’

‘နာပါ နာပါ သေအောင်သာ နာ
ကွာ။ ကဲ တော်ပြီ အားလုံးအိပ်ကြ
တော့’

အားလုံး ငြိမ်သက်သွားသည်။ နွား
များ စားမြုံ့ခတ်သည့်အသံ၊ တစ်ခါ
တစ်ခါ နွားများ ခြင်ကိုက်၍ နွားပြီးယမ်း
သည့်အသံမှလွဲ၍ အားလုံး ဆိတ်ငြိမ်
လျက်ရှိသည်။ ဘကြီးမိုးတစ်ယောက်
တည်း ရေခွေးဓာတ်ဘူးမှ ရေခွေးကို
တစ်ဖန်ခွဲ၍ သောက်ရင်း ပဋ္ဌာန်းဒေသနာ
တော်ကို ရွတ်ဖတ် ပူဇော်နေလေသည်။

* * *

‘ဟေ့... အားလုံးထကြတော့ဟေ့၊
မိုးလင်းပြီကွာ။ နံနက်စောစောစာ ထမင်း
ဆီဆမ်းနဲ့ ပဲကြော်ပါသဟေ့။ အားလုံး
သွက်သွက်စားပြီး ထင်းခုတ်ကြတော့၊
ဟိုကောင် ခင်အောင် ထနိုင်လား’

‘ထနိုင်ပါတယ် ဘကြီးမိုးရဲ့၊ ထင်း
တစ်လှည်းများ ပျင်းတောင်ပျင်းသေး
တယ်’

‘အေးပါ... ပြီးတာပါပဲ။ ကဲ... အားလုံး
ကြည့်လဲ ခုတ်ကြဟေ့။ မွေ့မှားကင်းမှား
ရော၊ ဓားလှူထိမှာကိုရော သတိပီရိယ
ရှိကြဟေ့’

‘စိတ်ချပါ ဘကြီးမိုးရဲ့၊ ဘကြီးမိုး
နားနားနေနေ အိပ်တော့လေ’

‘အေး... အေး’

ထုံးစံအရ ဘကြီးမိုး လှည်းအတွက်
ဘကြီးမိုး ထင်းမခုတ်ရပါ။ အခြား
လှည်းများ ကိုယ်စီ ထင်းပြည့်သည့်
အချိန်တွင် ဘကြီးမိုး ထင်းလှည်း
အတွက် ပိုင်းကူ ထင်းခုတ်, ထင်းတင်
ပြုကြမည်။

ရွာလေ့အရ ဘကြီးမိုးလှည်း
မဟုတ်။ ဘကြီးမိုးကဲ့သို့ တစ်ညလုံး
မအိပ်ဘဲ လှည်းအားလုံးကို စောင့်
ရှောက်ပေးသူ၏ လှည်းအတွက်
လှည်းပိုင်းဝန်း ထင်းခုတ်, ထင်းတင်

သည်မှာ ရွာလေ့တစ်ခုပင်။

ကိုခင်အောင်နှင့် ကျော်ဝင်းတို့ပါ အားလုံး တက်ညီလက်ညီ ထင်းခုတ်ကြရာ နေမုန်းမတည့်မိပင် ထင်းလှည်းများ ကိုယ်စီပြည့်နှက်နေကြပြီဖြစ်သည်။ နေ့လည်စာ စားပြီးချိန် ကျန်သည့် ဘကြီးမိုးလှည်းအတွက် ထင်းပိုင်းဝန်းခုတ်တင်ကြမည်။

'ကဲ...ကဲ နေ့စာ စားကြရအောင် ပြင်ဆင်ကြဟေ့'

'ဟင်... ဘကြီးမိုး အိပ်ရာနီးပြီလား။ အိပ်ရေးရောဝရဲ့လား ဘကြီးမိုးရဲ့'

'ဝ, ပါတယ်ကွာ လူကြီးဆိုတာ ဒီလိုပါပဲ။ ကြက်အိပ်ကြက်နိုးပေါ့။ ဟေ့... ခင်အောင် တောထဲတောင်ထဲမှာ ထမင်းကို အရမ်းမစားရဘူးကွ။ တောတောင်စောင့်နတ်တွေကို တင်သပြီးမှ စားရတယ်ကွ'

'ဘကြီးမိုးကလဲဗျာ ကျုပ်မှာ မတင်တတ်တာ'

'မင်းပြောလိုက်ရင် ဆင်ခြေချည်းပဲ။ အေးပါ... ငါပဲ အားလုံးအတွက် ပူဇော်ပသပေးပါမယ်။ ကဲ တောတောင်စောင့်နတ်များနှင့်တကွ ရုက္ခစိုး၊ ဘုမ္မစိုး အားလုံးအပေါင်းတို့ခင်ဗျာ... စားဦးစားဖျားတို့ကို ပူဇော်ပါတယ်။ တင်မြှောက်ပါတယ်။ အပိုက်အမှားများရှိရင်လဲ ခွင့်လွှတ်တော်မူကြပါ။ စောင့်ရှောက်တော်မူကြပါ။ ပူဇော်ပါတယ်၊ ပသပါတယ်။ ကဲ... အားလုံး စားကြတော့'

ဘကြီးမိုးပါ နေ့လယ်စာ စားလိုက်သည်။ နေ့လယ်စာ စားပြီးချိန်တွင် ဘကြီးမိုးလှည်းအတွက် ထင်းခုတ်ထင်းတင်ပြုကြသည်။

'ကဲ အားလုံး ထင်းပြည့်ပြီဆိုတော့ ကိုယ့်နွားကို ကိုယ့်လှည်းနား အရိပ်ကပ်ထားကြဟေ့။ ဒီကနေ့ စောစောထွက်

မယ်။ ရွာကို စောစောရောက်တာပေါ့' ဘကြီးမိုး အားလုံးကို သတိပေးရင်း သူ့နွားချည်ထားသည့် စားကျက်သို့ ထွက်ခဲ့သည်။ ထိုစဉ် ဘကြီးမိုး ချည်ထားသည့် နွားစားကျက်တွင် နွားနှစ်ကောင်စလုံး မရှိတော့ပါ။ နွားချောပုံလေး ငါးပုံမှလွဲ၍ မရှိတော့ပါ။ ဘကြီးမိုး အနီးအနား လိုက်ရှာသေးသည်။ မတွေ့တော့ပေ။

'ဟေ့ ခင်အောင်တို့... ကျော်ဝင်းတို့ ငါ့နွားနှစ်ကောင် မတွေ့တော့ဘူးကွ။ လာကူရှာကြပါဦး'

'ဟင် ဟုတ်လား ဘကြီးမိုး... ဘကြီးမိုးကိုယ်တိုင် လံထားတာ မဟုတ်လား'

'ဟုတ်တယ်ကွ ဒီစားကျက်ချည်ထားတာပဲ နှစ်ကောင်စလုံး လွတ်သွားတယ် ထင်ပါရဲ့ကွာ'

'ကဲ...ကဲ ဘကြီးမိုးနွား ရှာရအောင်ဟေ့။ ဘကြီးမိုး ဒီမှာသာနေခဲ့။ ကျုပ်တို့ အားလုံး ရှာလာခဲ့မယ်'

သတိစီရိယ အလွန်ရှိသည့် ဘကြီးမိုး၏ နွားနှစ်ကောင်ကိုမှ ပျောက်နေလေသည်။ ဘကြီးမိုး ဒေါသတစ်ဝက် စိတ်ပူတစ်ဝက်ဖြစ်ရသည်။ အခြားလှည်းသမားများကိုလည်း အားနာရသည်။

ရွာစောစောပြန်မည်ဆိုမှ နေဝင်ခါနီးသည်အထိ နွားရှာသူများ ပြန်ရောက်မလာသေး။ မတွေ့သေး၍ ဖြစ်မည်။

သူငယ်အိပ်ဆိတ် ကြက်တွန်သံပင်ကြားရပြီ။ နွားရှာသူများ ပြန်ရောက်လာကြပြီ။

သို့သော် ဘကြီးမိုးနွားကိုတော့ မတွေ့ခဲ့ကြ။ အားလုံး ညစာအတွက် မပါခဲ့၍ ဆာကလည်း ဆာနေကြပေပြီ။ သောက်ရေတောင် နည်းနည်းကျန်ကာ မျှသောက်နေကြရသည်။ ဘကြီးမိုး စိတ်မကောင်းဖြစ်ရသည်။

စိတ်တိုဒေါသအဖြစ်ဆိုးလူက ကိုခင်အောင် အရက်သမားဆိုတော့။ အချိန်ကျပြီဖြစ်သော်လည်း အရက်မပြောနှင့် ရေတောင်မှ အနိုင်နိုင်ဆိုတော့ ကိုခင်အောင် စိတ်တိုလေပြီ။

'ဘကြီးမိုး သေချာချည်ထားတာတော့ ဟုတ်ပါတယ်နော်'

'ဟုတ်ပါတယ် ခင်အောင်ရာ... ငါကိုယ်တိုင်ချည်၊ ငါကိုယ်တိုင် နေ့ရော ညရော ကြည့်နေတဲ့ဥစ္စာ။ မနက်က မအိပ်ခင်မှာတောင် ချည်တိုင်မြဲမမြဲ ကြည့်သေးတယ်။ ပြီးမှ ငါအိပ်တာကွ။ ဘယ်လိုက ဘယ်လို လွတ်သွားတယ် မသိပါဘူးကွာ'

'ဒါဖြင့်... ဒီ... ငါ... မ နွားနှစ်ကောင် ဘယ်အလေ့လိုက်နေကြတုံး'

'မဆဲပါနဲ့ ခင်အောင်ရာ တောကြီးတောင်ကြီးထဲ မင်းကတမောင့် ဒီဖျောက်ဆိပ်ပင်ကြီးကလဲ ကြီးကကြီးသနဲ့'

'ဆဲရမယ်ဗျာ... ဒီအပင်ကြီးတော့ ရော ဘာအသုံးကျ၊ ဘာအကာအကွယ်ရလဲ။ ဘကြီးမိုး စားဦးစားဖျားတင်၊ ပဋ္ဌာန်းတွေရွတ် ဘာအကာအကွယ်ရလဲ။ ဘကြီးမိုးနွားတောင် ပျောက်နေပြီ မဟုတ်လား။ ငါ... မသား အလကား ဟာတော့'

'တော်... တော်ပါတော့ ခင်အောင်ရာ အိပ်ပါတော့။ မိုးလဲ လင်းတော့မှာ

ပါ။ မိုးလင်းမှ ရာကြာတာပေါ့။ အိပ်တော့ နော် အိပ်တော့’

‘ကျုပ်ကတော့ မအိပ်ဘူးများ၊ ထိုင် ကို ဆဲနေဦးမှာ။ ဒီလောက်ရှိတဲ့ဟာ တွေ’

‘အင်း... ခက်တော့တာပဲ ခင်အောင် ရာ’

ကိုခင်အောင်တစ်ယောက် အဆဲ မျိုးစုံဖြင့် သူလည်းပေါ်မှထိုင်၍ နားခို သည့် ဖျောက်ဆိပ်ပင်ကြီးကို ထိုင်ဆဲ နေလေသည်။ အခြားသူများမှာတော့ အိပ်သူကအိပ်၊ ထိုင်သူကထိုင် ဘကြီး မိုးတစ်ယောက်တည်း ထိုင်ရမလို ထရ မလိုဖြင့် ခင်အောင် ဆဲနေသည်ကိုလဲ မတားနိုင်ပေ။

‘ဟေ့... ခင်အောင်တဲ့ကွ၊ မနက် မိုးလင်းလို့ ဘကြီးမိုး နွားနှစ်ကောင် တွေ့ရင်တွေ့၊ မတွေ့ရင်တော့ ဟောဒီ ဖျောက်ဆိပ်ပင်ကစပြီး မီးတိုက်ပစ်မယ် မှတ်၊ ငါကွ ခင်အောင်’

ကိုခင်အောင်တစ်ယောက် အော် ကြီးဟစ်ကျယ်နှင့် ကြိမ်းဝါးနေသည်။

မိုးလည်း စင်စင်လင်းပြီ။ ထိုအခိုက် နွားနှစ်ကောင်တွန်သံ စူးစူးဝါးဝါး ကြား လိုက်ရသည်။

‘ဟေ့ ခင်အောင် ဒီနွားနှစ်ကောင် တွန်သံက ငါ့နွားနှစ်ကောင် တွန်သံပဲ ကွ။ ငါ့ချည်ခွဲတဲ့ စားကျက်က ဖြစ်မယ် ထင်တယ်’

နွားနှစ်ကောင်တွန်သံ ထပ်မံ၍ ကြား ရပြန်သည်။ လှည်းသမားအားလုံး ဘကြီးမိုး နွားများချည်ခွဲသည့် နွား စားကျက်ကို တစ်ပြိုင်တည်းလိုလို ရောက်ကြသည်။ နွားနှစ်ကောင် စား ကျက်တွင် မြက်စားနေသည်ကို အံ့ဩ စွာ တွေ့ကြရသည်။

‘အေး... ဒီနွားနှစ်ကောင် ပြန်တွေ့ တာ ခင်အောင်ကို ကျေးဇူးတင်ရမယ်

ကွ။ ခင်အောင်ဆဲလို့ ပြန်တွေ့တာဟေ့’
‘ဘယ်လို ဘကြီးမိုးရဲ့... ဦးလေး ခင်အောင်ဆဲလို့ နွားတွေ ပြန်တွေ့တာ ဟုတ်လား’

‘ဟုတ်တယ်ကွ ဒီကာယံမှာ ဘုရားတရား စာ ရွတ်တာ၊ ပုဇော်ယုကာ မကြိုက်တဲ့ သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင် ရှိတယ်။ အဲဒီအပင် အောက်ရောက်ရင် ဆဲချိပြောရတယ်လို့ ပါ တို့အဖေ ပယေခင်က ပြောဖူးတယ်။ ဒီ သစ်ပင်ကြီးဖြစ်နေတာဆိုတာကိုတော့ ငါ အနုပု တွေ့ဖူးတာ။’

ဒီအပင်နားမှာ ဘုရားစာ၊ တရားစာ ရွတ်တာ တို့ ပုဇော်ယုကာတို့ လုပ်ပိုင် တစ်ခုခု နှောင့်ယှက်တတ်တယ်လို့ ကြားဖူးတယ်ကွ။ ငါက ဘုရားစာရွတ်တာတို့ ပုဇော်တာတို့ လုပ်တော့ ငါ့နွားကို ဝှက်တော့တာပေါ့ကွ။ ဟား...ဟား ခင်အောင်ဆဲလို့ ပြန်တွေ့တာ ဟေ့၊ ခင်အောင်ကို ကျေးဇူးတင်ကြ’

အားလုံး ဘကြီးမိုး ရှင်းပြသည်ကို အံ့ဩစွာ နားထောင်ရင်း ကိုယ့်လှည်းရှိ ရာသို့ အသီးသီး ပြန်လာခဲ့ကြသည်။ ရွာသူရွာသားများလည်း ဘကြီးမိုးတို့ အချိန်တန်လို့ ပြန်မရောက်လို့ စိတ်ပူ နေကြတော့မည်။

ဘကြီးမိုးတို့ လှည်းတန်းလည်း ထမင်းဆာဆာ၊ ရေဆာဆာနှင့် ရွာဆီ သို့ တရွေ့ရွေ့ မောင်းခဲ့ကြသည်။

ဘကြီးမိုး စိတ်ထဲတွင်မတော့ “တောတို့၏မာယာကား ဆန်းကြယ် လှပေစွ” ဟု တွေ့တော့ရင်း...။

လှည်းသမားကျော်ဝင်း (သို့ မဟုတ်) ကျန်တော်ကိုယ်တွေ့အား ရေးဖွဲ့ပါသည်။

သတ္တဝါအားလုံး ကျန်းမာချမ်းသာကြ ပါစေ။

သဏ္ဍိတဝင်း
(ကြေး/မြေ)ဝက်လက်

စာရှုသူ၊ သူတေသီနှင့်

စာရေးသူ

ဆောင်းပါးရှင်များသို့...

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီ မဂ္ဂဇင်းတွင် ရွေးချယ်ဖော်ပြပါရှိသော ရောင်ခြည်ကဏ္ဍအသီးသီးရှိ ဆောင်းပါး များမှ သင့်လျော်သည်များကို ရွေးချယ်၍ ဆောင်းပါးပေါင်းချုပ်များ ထုတ်ဝေနေ ပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ စာရေးသူဆောင်းပါးရှင်များ မှ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီ မဂ္ဂဇင်းတွင် ရွေးချယ်ဖော်ပြခံရပါက ဆောင်းပါးပေါင်းချုပ်များတွင် ထည့် သွင်းမည်ကို သဘောတူညီပြီးဖြစ် သည်ဟု နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်းတိုက်မှ မှတ်ယူပါသည်။

အကယ်၍ ဆောင်းပါးပေါင်းချုပ်များ တွင် ပါဝင်လိုခြင်းမရှိသူ စာရေးသူ ဆောင်းပါးရှင်များအနေနှင့် နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်း သို့ ဆောင်းပါးများကို မူလကပင် ပေးဖို့ခြင်း မပြုကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံ အပ်ပါသည်။

အကယ်၍ ပေးပို့ပါက ဆောင်းပါး ပေါင်းချုပ်များတွင် ထည့်သွင်းမှုကိုပါ သဘောတူညီပြီးဖြစ်သည်ဟု နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်းတိုက်မှ မှတ်ယူပါမည်။

ထပ်မံပြီး ရွေးချယ်ဖော်ပြခံရပါက သင့်လျော်သောစာမူနှင့် စာအုပ် ထက်ဆောင်ပါ ပေးပို့ပေးပါမည်။

လေးစားစွာဖြင့်...
ဦးကျော်မိုးသိန်း
ဇာတည်းဈုပ်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
ပါရမီမဂ္ဂဇင်း

အမှတ် ၂၃၃ (၂၅)လမ်း
မန်းဆဲတန်းစာတိုက်၊ ရန်ကင်းမြို့

ရွှေဖော်ရိမ် ဖောင်ကြားနန်း

နဂါးနတ် ပတ်သက်၍ ရုပ်ဆိုင်စေတနာများ

နဂါးနှင့်ပတ်သက်၍ “နဂါးလှည့်သင့်၊ မသင့်၊ နတ်နဲ့နဂါး မလှည့်စားနဲ့ နဂါးတို့မျက်စောင်း အကြောင်းသုံးပါး မရွေးဘူး” စသည်ဖြင့် ပြောဆို ရေးသားနေကြပါသည်။

ဒါဆို “နဂါး” ဆိုတာ တကယ်ရှိလို့ ဖြစ်မှာပေါ့။ နဂါးဆိုတာ တကယ်ရှိတာ ဒါ။ နဂါးနှင့်ပတ်သက်၍ စာရေးသူ ဖြစ်ရပ်မှန် တင်ပြပါမည်။

မဟာသက္ကရာဇ် ၁၂၃ ခုနှစ် ဂါထိဇ္ဇာ ဝါမ ယခု(လယ်ကိုင်း)သို့ မဟာပုဏ္ဏ၊ ဣပ္ပုဏ္ဏ ကုန်သည်ညီနောင်တို့ ယင်ဖိတ်ချက်အရ စန္ဒကူးနံ့သာကျောင်းတိုက်

ကို အလှူခံယူတော်မူရန်အတွက် ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်နှင့် ရဟန္တာ(၅၀၀) ကြွရောက်တော်မူခဲ့သည်။

ထိုခရီးစဉ်တွင် နမ္မဒါမြစ်အနီး ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်သည် ရေသန့်တော်မူနေခိုက် “နမ္မဒါ” နဂါးမင်း လာရောက်ပြီး ထာဝရကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ရန် အမွေအနှစ် တောင်းတော်မူရာ နောင်သာသနာတော်အခွန်ရှည်မှုကို ကြည့်၍ ခြေတော်ရာတစ်ဆူ ချထား ပေးသနားတော်မူခဲ့ရာ နောင်သောအခါတွင် “အောက်စက်တော်ရာ” အဖြစ် ထင်ရှားစွာ ရှိနေခဲ့ပါသည်။

တစ်ဖန် နဂါးဆိုသည်မှာ ဖန်ဆင်းမှု အမျိုးမျိုး၊ အန္တရာယ်ပြုမှုအမျိုးမျိုး အပါအဝင် “ကမ္မဒိဒ္ဓိတန်ခိုး” ရှိသည်။ မြွေကဲ့သို့သော သတ္တဝါအဖြစ် ဖော်ညွှန်းပြဆိုထားပါသည်။

တစ်ဖန် မဟာရာဇဝင်ကြီးထဲတွင် ကာလနဂါးမင်း၏သား၊ နဂါးကြောင်၏သမီး မိခင်သိအမည်ရှိ နဂါးမလေးနှင့် နေနတ်သားတို့ စုံမက်ရာမှ ရလာသော ဥကို ပျူအဘိုးအိုလင်မယား ကောက်ယူမွေးစားရာမှ ပျူစောထီးမင်းလောင်းလျာကို မွေးဖွားလာသည်ဟု ဖော်ပြထားပါသည်။

အလှည့်သင့်၍ ပျူစောထီးမင်း အမြဲရွတ်ဆိုသော အစွမ်းထက် ဂါထာတစ်ပုဒ်ကို ဖော်ပြအပ်ပါသည်။ မည်သို့မျှ မည်မျှ စွမ်းသည်ကို ကိုယ်ကိုယ် ရွတ်

www.burmeseclassic.com

ပွားမှသာ သိသာပေလိမ့်မည်။
လှိုင်ချင်တစ်မက်စိတ် တစ်ခုတည်း
နှင့်တော့ ဘာမှ ဖြစ်လာမှာ မဟုတ်ပါ။
နှစ်ရှည်လများ ရွတ်ပွားပြီး စေတနာ
အားကောင်းမှသာ သိသာမြန်ဆန်
အကျိုးပေးသန်ပေမည်။ ရွတ်ပွားကြ
ပါကုန်လော။

ပျူမင်းထီးဂါထာတော်

အထော အာထော ဥထော ဦထော ဣလူထော
ဣလူထော ဣလူထော ဣလူထော ခထော
စထော စာထော တထော တပါထော တံသုခ
ထော ပထော သပတိထော သံထော။

အာနက်

အထော အဆိပ်ပျောက်အံ့။ အာထော
အဆိပ်မတက်အံ့။ ဥထော အလိုခပ်သိမ်း
ပြည့်စုံအံ့။ ဦထော ကြံတိုင်းအောင်အံ့။
ဣလူထော သူတကာဟူသမျှ ချစ်အံ့။
ဣလူထော သူတကာမြင်သမျှ ချစ်
မြတ်နိုးအံ့။ ဣလူထော ရန်ပျောက်အံ့။
ဣလူထော မကောင်းသောရန် ပျောက်
အံ့။ ခထော သူခပ်သိမ်းကြံ၍ မဖြစ်။
စထော ရန်ဟူသမျှ ပျောက်အံ့။ စာထော
အသက်ရှည်အံ့။ တထော ကိုယ်အနာ
ဟူသမျှ ပျောက်အံ့။ တပါထော မကောင်း
သော အနာခပ်သိမ်း ကင်းငြိမ်းပျောက်
အံ့။ တံသုခထော ဝမ်းကြီးအနာဟူသမျှ
ပျောက်အံ့။ မထော ရွှေငွေဥစ္စာရအံ့။
(နှလုံးချမ်းသာအံ့လည်းဟူ၏)။ သပတိ
ထော မင်းဘေးမင်းဒဏ် ကင်းငြိမ်းအံ့။
သံထော နှလုံးကောင်းမြတ်အံ့။

ဤဂါထာတော်ကို သက်စေ့ရွတ်ပွား
ပါက အကျိုးအနန္တ ပေးမည်ဟု ဖော်ပြ
ထားပါသည်။ ရှေးသူတော်များ
လျှို့ဝှက် ကျင့်ကြံရွတ်ဆိုသော ဂါထာ
တော်မြတ်ကြီးဖြစ်၍ လေးစားစွာ
ရွတ်ပွားတော်မူကြပါကုန်လော့။

ထိုပြင် စာရေးသူတို့ နေထိုင်ရာ

ရွှေတောင်မြို့မှ (၉)ဦးအကွာရှိ ပြည်မြို့
ဟိုးရှေးယခင် သရေခေတ္တရာပြည်ကို
တည်ထောင်သော ဒွတ္တပေါင်မင်း
လက်ထက်၌ တန်ခိုးကျွံဒွါဒိ ကြီးမား
သော ဗိဿနိုးရသေ့၊ ဝေဒကျမ်းအရာ
၌ ကုံလုံပေါက်မြောက်သော ဂဓိပတေ့
ရသေ့၊ နတ်တို့သနင်း သိကြားမင်းနှင့်
ကတကရကမ္မနဂါးမင်းတို့ ပါဝင်ခဲ့ပါ
သည်။

ကတကရကမ္မနဂါးမင်းသည် မြို့
တည်ရာမှာ မြို့နန်းသမုတ်သည် အခါ
၌ တံမျဉ်းကြိုးပမာ ပါဝင် အသုံးတော်
ခံခဲ့သည်ဟု မှတ်သားရပါသည်။

နဂါးကြီး တွန့်သောအခါ၌ ပန်းရန်
ဆရာတို့ကလည်း လိုက်လံ၍ မြို့ရိုးကို
တွန့်ခဲ့သောကြောင့် “နဂါးတွန့်”ဟူ၍
ယနေ့တိုင် တွေ့နိုင်ပါသေးသည်။

မြို့ရိုးကြီးသည် တွန့်လိမ်ကောက်
ကွေ့စွာ တည်ရှိနေသည်ကို စာရေးသူ
လေ့လာခဲ့ရပါသည်။ ပြည်မြို့အထက်
ပေါင်းတလည်-ပေါက်ခေါင်း သွားရာ
လမ်းဘေး ရထားလမ်း၊ ကားလမ်း
ဆုံရာ နံဘေး၌ ယနေ့တိုင် တွေ့နိုင်ပါ
သည်။

စာရေးသူ ယခုလို တင်ပြခြင်းမှာ
နဂါးဆိုတာ တကယ်ရှိပါလားဆိုသည်
သက်သေ သာကောပြချက် အချို့သာ
ဖြစ်ပါသည်။

ယခု စာရေးသူ တင်ပြမည့် နဂါး
ဆိုသည်ကို အရှင်လတ်လတ် ကိုယ်
တွေ့ကြုံသည့် စာရေးသူ၏အဖေ
ဦးတွန်းကြိုင်အပြင် သူငယ်ချင်း

ဦးမှတ်ကြီး၊ ဦးစံကြီး၊ ယခုအခါ
ကွယ်လွန်ခဲ့သည်မှာ ရာစုနှစ် (၂)ခု
ကျော်လာခဲ့သော်လည်း မမေ့သော
သတိရသောအားဖြင့် တင်ပြအပ်ပါ
သည်။

ခုနှစ်အားဖြင့် ၁၉၆၂ ခုနှစ် တော်လှန်
ရေးအစိုးရ တက်ပြီးခါစအချိန် ဝေရာ
ဝတီမြစ်ကမ်းနံဘေးမှ တရုတ်မှော်
အမည်တွင်သည့် ရွာလေးတစ်ရွာမှာ
ဖြစ်ပျက်ခဲ့သည့် ဖြစ်ရပ်မှန်တစ်ခုပါ။
အဖေ မသေဓိက ပြောပြခဲ့သည်
မှာ...

‘လူလေး ကိုယ့်ရွာကိုယ့်အောက်ကို ဘာလို့
တရုတ်မှော်လို့ ခေါ်ရတယ်၊ ရွာမှာ တရား
ကျောင်းကန် ဘယ်နှချိုတယ် စတာတွေကို
လှေထာထားရတယ် သားရဲ့’
‘ဟုတ်ကဲ့ပြောပါ အဖေ’

‘တို့ရွာကြီးက ဟိုးရှေးရှေးတုန်းက
နရသီဟပတေ့ဆိုတဲ့ တရုတ်ပြေးမင်း
ပုဂံကနေ “တာတာ” လို့ခေါ်တဲ့ တရုတ်
စစ်သည်တွေတိုက်လို့ စစ်ရှုံးပြီး သား
တော် ပုသိမ်မြို့စား ဥနောဆီ အပြေး
အဖေတို့ ရွာရောက်တော့ တရုတ်
တပ်ကြီး လိုက်လာမလားဆိုပြီး မှော်
ကြည့်ရလို့ ဒီအရပ်ကို တရုတ်မှော်လို့
အမည်သညာ ပေးခဲ့သတဲ့။ ကာလ
ရွေ့လျော့ပြီး တရုတ်မှော်ရယ်လို့ ဖြစ်
လာခဲ့တယ်သား’

‘ဟုတ်ကဲ့ ပြောပါအဖေ။ ဒါနဲ့ အဖေ
ပြောမယ့် နဂါးဆိုတာကရော’
‘အေး အဲဒါပြောမလို့ဘဲကွ’
‘ဒီလိုသားရေ...’

တန်ခူးလ အခါသမယမို့ ရွာနဲ့
ပိတောက်ပင်အိုပင်ပျိုးအားလုံး ပွင့်နေ
လိုက်ကြတာ တစ်ရွာလုံး။ သူ့ခေါင်းမှာ
လဲ ပိတောက်၊ ငှက်ခေါင်းမှာလဲ ပိတောက်
နဲ့ ရေတွေကလဲ မက်သလား မမေးနဲ့
ဒီတုန်းက အဖေရယ်၊ ဘာကြီးရယ်။

စံကြီးရယ် သုံးယောက်လုံးက လူပျို
တွေလို ဘုရားသွား ကျောင်းတက်
အတူတူ မခွဲဘဲ တတွဲတွဲ နေကြတာ
ကွ'

* * *

'ဟေ့ မောင်ထွန်းကြိုင်... ဒီနေ့
ဥပုသ်စောင့်သွားကြမယ်ကွ။ အနီးလေး
ဒေါ်နှင်းရွှင်က အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲ
ကျွေးမယ်တဲ့ကွ'

'မင်းတို့ကလဲ စားဖို့နေရာသာ ရှာ
နေတာပဲ။ ဥပုသ်တော့ ရအောင် မယူ
ဘူး'

'ဟကောင်ရဘုရားလဲဖူး။ လိပ်ဥလဲ
တူးပေါ့ကွာ ဟား ဟား'

'အဲဒါဆို သွားမယ်လေကွာ'
ကျောင်းရောက်ပြီး ဥပုသ်သီလယူ၊
အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲ တဝတပြဲ စားကြပြီး...

'ဟေ့ မောင်ထွန်းကြိုင် ဟိုး သခွတ်
ပင်ကြီးအောက်မှာ အလမ္မာယ်ပြုနေပါ
လားကွ။ လာ သွားကြည့်ကြမယ်'

'အေး ကောင်းတယ်'

သူတို့တစ်တွေ သခွတ်ပင်ကြီး
အောက်ရောက်တော့ လူတွေတောင်
တော်တော်များနေပြီ။ တိုးဝှေ့ပြီး ရှေ့
တွင် နေရာယူတော့ အလမ္မာယ်ဆရာ
က...

'ခုလို ကြုံရောက်အားပေး ကြည့်ရှု
ကြတဲ့ မိဘပြည်သူများ သိပ်ပြီး ရှေ့
မတိုးကြပါနဲ့။ ကျွန်တော်တို့ ဝိုင်းထား
တဲ့ စည်းဝိုင်းအတွင်း တစ်ဦးတစ်
ယောက်မှ မဝင်ကြပါနဲ့လို့ ဝေဏှာရုပ်ခံ
ပါတယ်။ ဘာလို့လဲဆိုရင် အင်မတန်မှ
အန္တရာယ်များလို့ပါ။ မကြာခင်မှာ အဆိပ်
အင်မတန်ပြင်းတဲ့ မြွေမျိုးစုံ ခေါ်ပါတော့
မယ်။ စည်းဝိုင်းဘေး ဝေးဝေးက ကြည့်
ကြပါ ခင်ဗျာ'

အလမ္မာယ်ဆရာလေးက ငယ်ငယ်
လှပုံချောချော၊ အသားဖြူဖြူ၊ ဥပုသ်ရပ်

ခပ်ကောင်းကောင်းနဲ့ အဖွဲ့သားက
ဘင်တီးသူတစ်ဦး၊ လင်းကွင်းတီးသူ
တစ်ဦး ဒါပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

မြွေတွေ မခေါ်မီ ဆရာဖြစ်သူက
ဟိုး ကောင်းကင်ကြီးကြည့်ပြီး ပါးစပ်မှ
ရွတ်ဖတ်နေဟန်ကို မောင်ထွန်းကြိုင်
အပါအဝင် လူအားလုံး ကြည့်နေကြ
တယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ...

'ဟာ ရောမမြွေဟောက်ကြီး တစ်
ကောင် ပါးပျဉ်းထောင်ပြီး စည်းဝိုင်း
ထဲ ဝင်လာပါပြီ'

'ဖေ့သားကြီး ရောက်လာပြီကိုး။
အားလုံး မတို့မထိကြပါနဲ့။ အင်မတန်မှ
အဆိပ်ပြင်းတဲ့ တောကြီးမြွေဟောက်
ကြီးပါခင်ဗျား'

မှန်းခြေ သုံးတောင်ခန့်လောက်
ရှိမယ်လို့ထင်ရတယ်။ အလမ္မာယ်ဆရာ-
ခြေဖမိုးကို တို့ထိပြီး လာလမ်းကို ပြန်
သွားတယ်။ မကြာခင် မြွေပွေးများ၊
လင်းမြွေများ၊ စပါးအုံးမြွေများ၊ ငန်း
စောင်း၊ ပတတ်လည်နီ အဆုံး မြွေမျိုးစုံ
စွာ ရောက်လာပြီး မြွေဆရာခြေထောက်
ကို တို့ထိပြီး လာရာလမ်း ပြန်သွားကြ
တယ်။ တစ်ကောင်နဲ့တစ်ကောင် ရန်မှ
ခြင်း အလျှင်း မရှိပါဘူး။

'ဖြောင်း ဖြောင်း ရှိုး ရှိုး'

လက်ချပ်ဩဘာသံများ ပွက်လော
ညံ့ပြီး...

'တယ်တော်တဲ့ မြွေအလမ္မာယ်
ဆရာလေးပါလား... ဘာဆေးစွမ်း
ကောင်းများရှိလဲ မသိဘူး။ မြွေဆေးပါ
ရင် ရောင်းခဲ့ပါဗျာ'

'ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျာ မြွေကာကွယ်ဆေး
အနည်းငယ် ရောင်းပေးခဲ့ပါမယ်။

ကျွန်တော်က မြွေဆို ဘာမြွေမှ
မကြောက်ဘူး။ ခေါ်လို့ရတယ် ကိုင်ရဲ
တယ်၊ အကိုက်ခံရတယ်'

'ဟာ တယ်ဟုတ်ပါလား အံ့ပါရော
ကွယ်'

အမယ်အိုတစ်ဦးက ကောင်းချီး
ဩဘာ ထောပနာပြုနေပါတယ်။ အဲဒီ
အချိန် ခပ်လှမ်းလှမ်းကနေ ဦးပဉ္စင်း
တစ်ပါး ကြွလာပြီး စည်းဝိုင်းထဲ ဝင်သွား
ပါတော့တယ်။

'အရှင်ဘုရား ဘဇာကြောင့် တပည့်
တော် စည်းဝိုင်းထဲ ဝင်လာရတာလဲ
ဘုရား။ အန္တရာယ် အလွန်ကြီးလှပါ
တယ်'

'ဒကာကြီးက မြွေပေါင်းစုံ ခေါ်နိုင်၊
ကိုင်နိုင် အကိုက်ခံနိုင်တယ်ဆို'

'မှန်ပါဘုရား တပည့်တော် ဘယ်
မြွေမဆို ခေါ်လို့ ကိုင်လို့ ရပါတယ်'

'ကဲ ဒါဖြင့် ကိုယ်တော်ခေါ်မယ့်မြွေ
ဒကာကြီး ကိုင်ပုံပါ့မလား'

'ခေါ်သာပေးပါ ဘုရား။ တပည့်
တော် ကိုင်ပါမယ်'

ပရိသတ်ကလဲ ဘာဖြစ်မလဲဆိုပြီး
ရင်တထိတ်ထိတ်နဲ့ အသံတိတ် ကြည့်
နေပါတော့တယ်။ ရဟန်းလေးလဲ
မိုးကောင်းကင်မော့ပြီး ရွတ်ဖတ်လိုက်
တဲ့အချိန် ကြည့်လင်ဝင်းပနေတဲ့
သခွတ်ပင်ဝန်းကျင်မှာ တစ်မှဟုတ်ချင်း
ညိုမှိုင်းပြီး တစ်တောလုံး၊ တစ်တောင်
လုံး ပဲ့တင်သံပေးပြီး လေတွေ တိုက်
ခတ်လာပြီး...

"ဝုန်း ဂျုံး ဝုးဝုး ဝေါဝေါ" အသံပေးပြီး

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇာယုဂဒ

မြည်ဟည်းပြီး သစ်ရွက်၊ သစ်ကိုင်းများ
လေမလာဘဲ “တရုံးရုံး တရုံးရုံး” မြည်ပြီး
ကျီးများလဲ ပြိုဆင်းပြီး...

‘အာ ဟားဟားဟား’

‘ဟာံ ဟင်’

‘ဘာပါလိမ့်’

တချိုးချိုးမြည်ပြီး လက်မောင်းလုံး
ခန့်ခန့်ရဲပြီး အကြွေးခွဲများပါပြီး ဦးခေါင်း
ထက် အမောက်တစ်ခု ပါလာပါတယ်။

ရဟန်းလေးရှေ့မှောက် ရောက်လာပြီး
ဦးခိုက်နေတာကို မြေဆရာ ကြက်သေ
သေကာ ကြည့်နေမိတော့တယ်။

လူအားလုံးလဲ အသက်တောင် မရှူ
ရဲအောင် မမှိတ်မသန် ဝိုင်းအုံကြည့်နေ
နေချိန်မှာပဲ ရဟန်းလေးက...

‘ကဲ ဒကာကြီး ကိုင်ကြည့်စမ်းပါဦး’

မြေဆရာလဲ မြေကိုကြည့်ပြီး

အသားတွေ တဆတ်ဆတ် တုန်နေ
ပြီး...

‘မ...မ...မကိုင်ရဲပါဘူး အရှင်
ဘုရား’

‘ဒကာတော် ဒါ မြွေနဂါးလို့ ခေါ်
တယ်။ ငါ အရှင်ပင်လျှင် မကိုင်ဝံ့ပြီ
ဒကာတော်။ ကဲ... ဒီက ဒကာကြီး
သစ်စိမ်းတစ်ကိုင်းလောက် ရှာပေးစမ်း
ပါ’

ဒီအခါမှာ သွက်လက်စွာ သစ်ကိုင်း
ချိုးယူပေးသူက စာရေးသူအဖေ
(မောင်ထွန်းကြိုင်)ပဲ။

‘ဒီမှာပါ ဘုရား ဒီမှာပါ’

အသံတွေတုန်၊ လက်တွေ့ ခြေတွေ
တုန်လို့ ဘာဖြစ်ဦးမလဲဆိုပြီး တထိတ်
ထိတ်ကြည့်နေတုန်းမှာပဲ ရဟန်းပျိုလဲ
သစ်စိမ်းကိုင်းကို မြွေနဂါးရှေ့ ပစ်ပေး
ရာ...

‘ဟာ မြွေနဂါးပေါက်ပြီဟေ့ ဘေး
ဖယ်ကြ ဘေးဖယ်ကြ’

သစ်စိမ်းကိုင်းဟာ တစ်မဟုတ်ချင်း

၂၇၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ခြောက်သွေးသွားပါတော့တယ်။

‘အာကြီး ဝါအရှင်သူပြတ်တောင် ဤ
မြွေနဂါးကို ဟက်ထံပြီ အာတော် အင်္ဂတန်
မှ တန်ခိုးသိဒ္ဓိကြီးတဲ့ မြွေနဂါးဆိုတာ ဒီပါပဲ
အာတော် သင်လဲ ဒီမြွေအလုပ်နဲ့ အသက်
ပမွှားအခြား ကောင်းရာ အသက်မွှား
ကျောင်းအလုပ် လုပ်ပေတော့ တစ်ချိန်
သောအခါမှာ ဒီမြွေက သင့်ကို ဒုက္ခပေးလိမ့်
ယ်’

‘တပည့်တော် ပညာများ အရှင်
ဘုရားကို လှူဒါန်းလိုက်ပါပြီဘုရား၊
တပည့်တော် ပြောမှားဆိုမှား ရှိက
ခွင့်လွှတ်ပေးသနားတော်မူပါ အရှင်
ဘုရား’

‘သာဓုသာဓု သာဓု’

မြွေနဂါးလဲ လာလမ်းအတိုင်း ပြန်
သွားခဲ့ပါပြီ။ ညိုခိုင်းနေတဲ့ မိုးကောင်းကင်
လဲ ကြည်လင်ဝင်းပနေပါပြီ။ ရဟန်းပျို
လဲ လူအုပ်ကြီးနဲ့ ဝေးရာကို ပြန်လည်
မြန်းကြွသွားချေပြီ။

ဘယ်ကလာလို့ ဘယ်ကိုသွားမယ်၊
အမည်နာမ ဘယ်လိုခေါ်တယ်ကို
ယနေ့တိုင် မည်သူမျှ အတစ်မပြော
သာပြီ။

ထိုစဉ် လေအရှေ့ဝယ် ပိတောက်
ပန်းရနံ့များက သင်းယုံမွှေးထုံနေပြီ
ကော။ ပင်အိုထက်မှ နွေဥသြလေးက
လဲ ဥသြ...သြဥ...သြဥတဲ့လားကွယ်။

ကွယ်လွန်ပြီဖြစ်တဲ့ အဖေဦးထွန်း
ကြိုင်၊ ဦးမှတ်ကြီးနဲ့ ဦးစံကြီးတို့
ကောင်းရာဘုံဘဝမှာ ဆုံကြပါစေ
ရယ်လို့...

ဖြစ်ရပ်မှန်ကို တင်ပြလိုက်ရပါတယ်။

စာဖတ်သူအပေါင်း ကျန်းမာ ချမ်းသာ
ကြပါစေ။

၎င်း
ရွှေမှော်မြေ မောင်ကြည်သိန်း
၆

စာမူရှင်များသို့...

ပေးပို့သော

စာမူများကို

မူပွား

ထားကြပါရန်နှင့်

မရွေးချယ်ပါက

ပြန်လည်ပေးပို့မည်

မဟုတ်ပါကြောင်း

အသိ

ပေးအပ်ပါသည်။

ရေးစာစာဖြင့်...

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

၁၅၆၃

လူခြောက်ကလေးများ

ကလဲစားချေတတ်သလား

ကျွန်ုပ်တို့သည် လူခြောက်ကလေးများ လူဝင်စား ဖြစ်လာသူတစ်ယောက်၏ ဖြစ်ရပ်ဆန်းများအကြောင်းကို ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလထုတ် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် ရေးသားတင်ပြခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။

ထိုဆောင်းပါးတွင် လူခြောက်တို့သည် မိခင်၏ဝမ်းထဲကနေ မမွေးဖွားမီ ကတည်းကစပြီး သူတို့၏ လျှို့ဝှက်ဆန်းပြားနိုင်မှုများအပြင်၊ မွေးဖွားခဲ့ပြီးသည့် နောက်ပိုင်းတွင်လည်း ကျွန်ုပ်

တို့၏ဉာဏ်နှင့် မမီနိုင်သော ဂန္ထိရဆန်ပြီး လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်နိုင်လှသော ဖြစ်ရပ်ဆန်းများကို ကျွန်ုပ် သိခဲ့သမျှ ကြားခဲ့ဖူးသမျှများကို အကျယ်တဝင့် ရေးသားတင်ပြခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။

ယခု ဆောင်းပါးတွင်မူ လူခြောက်တို့၏ လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်နိုင်မှုများကို အကျယ်တဝင့်ဖြင့် မရေးပြတော့ပါ။ သို့သော်...

* * *

ယခုနှစ် နွေရာသီတွင် ရာသီဥတု၏ ပူပြင်းမှုဒဏ်ကို အတော်ကလေးပင်

ခံစားရပါသည်။ အထူးသဖြင့် နေ့လယ်နေ့ခင်းဘက်တွင် နေအိမ်ထဲမှာ ဘယ်လိုမှ နေ၍ မရနိုင်လောက်အောင်ပင် ပူပြင်းလှပါသည်။

လေပန်ကာ ဖွင့်ထားသော်လည်း နေ၍ သိပ်မရချင်။ သို့ဖြစ်၍ နေအိမ်ရှေ့ ဝရန်တာတစ်လျှောက်တွင် ရေဖျန်းပြီး ထွက်နေရသည်။

ထိုကဲ့သို့ လင်မယားနှစ်ယောက် အပြင်ကိုထွက်ပြီး စကားတပြောပြောနှင့် ရှိနေစဉ် ကျွန်ုပ်၏ ဝန်ထမ်းအိမ်ရာ နေအိမ်သို့ အလည်လာကြသော်လည်း ရွာသားအချို့က(သူတို့က ကျွန်ုပ်တို့ကို

www.burmeseclassic.com

လာလည်ကြခြင်းမဟုတ်ပါ။ ကျွန်ုပ်၏ သမက်က အိမ်နောက်ဘက်မှာ ရှေး ဆိုင်တည်ပြီး ရောင်းနေ၏။ သူ့ဆီကို လာလည်ကြခြင်းပါ။) စာတိုပေစ ရေး နေသော ကျွန်ုပ်ဆီကိုလာပြီး သူတို့၏ လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်နိုင်လှသော အဖြစ် အပျက် အတွေ့အကြုံများကို တစ် ယောက်ပြီးတစ်ယောက် လာ၍ ပြောပြ တတ်ကြသည်။

ကျွန်ုပ်ကလည်း လိုက်လံဝမ်းသာစွာ နှင့် သူတို့ ပြောသမျှကို ရေးမှတ်ထား သည်။ နောင်သောအခါမှ စာချော အဖြစ် ပြန်ရေးပြီး မဂ္ဂဇင်းတိုက်များကို ပို့ရန် သိမ်းဆည်းထားရပါသည်။

သူတို့ ပြောပြီးသည်နှင့် အိမ်နောက် ဖေးဘက်က ရှေးဆိုင်ရှိရာဆီသို့ ပြန်ဝင် သွားကြသည်။ ထိုနေ့က တစ်ယောက် ပြီးတစ်ယောက် လာပြောလိုက်၊ ပြန်ဝင် သွားလိုက်နှင့် ဖြစ်နေသည်။ ကျွန်ုပ် သည်ပင် စာမူကုန်ကြမ်း တော်တော် ကလေး ရလိုက်သည်။

သူတို့အဖွဲ့တွေ တစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက် လာပြော၍ ပြီးသွားသော အခါ ကျွန်ုပ်၏သမက် မောင်ဇော်မင်း ထိုက်က ထွက်လာပြီး...

'သူများတွေလဲ အဖေ့ဆီလာပြီး သူတို့ရဲ့ လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်နိုင်လှတဲ့ အတွေ့အကြုံတွေကို တစ်ယောက် တစ်မျိုးဆီ လာပြောပြတော့ သားလဲ သားရဲ့ကိုယ်တွေ့ အတွေ့အကြုံ ကလေး တစ်ခုကို ပြောပြချင်တယ်'

ဟု လာပြီး ပြောလေတော့သည်။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က...

'ကဲ ပြောစမ်းပါဦးသားရဲ့၊ စိတ်ဝင် စားစရာကောင်းမယ်ဆိုရင် အဖေ စာရေးမယ်။ စာရေးပြီး မဂ္ဂဇင်းတိုက်ကို ပို့မယ်'

ဟု ပြောလိုက်သောအခါ ကျွန်ုပ်၏

သမက် မောင်ဇော်မင်းထိုက်က အောက်ပါအတိုင်း ပြောပြလေတော့ သည်။

* * *

'သား ပြောပြချင်တဲ့ အကြောင်း အရာကတော့ လူ့ခြောက်တွေရဲ့ ကလဲ့ စားချေတတ်မှုများပါပဲ။ ဒီအကြောင်းကို မရောက်ခင် အဲဒီလူ့ခြောက်ကလေးကို မွေးခဲ့သူက တခြားသူမဟုတ်ဘဲ သားရဲ့ အမေရင်း ကိုယ်တိုင်ပါပဲ။

သားတို့မှာ ညီအစ်ကိုမောင်နှမ လေးယောက်ရှိတယ်လို့ ပြောရင် ရ တယ်။ ဒီအထဲမှာ သားက အကြီးဆုံး ပါပဲ။ အဲ လေးယောက်မြောက် မွေးဖွား လာတဲ့ အငယ်ဆုံး အထွေးဆုံးလေးက အခု ပြောပြတော့မယ့် လူ့ခြောက် ကလေး လာဖြစ်နေတယ်။

သားရဲ့ အမေဟာ အဲဒီ လူ့ခြောက် ကလေး ကိုယ်ဝန်ဆောင်ခါနီးမှာ အိမ်မက် မက်တယ်လို့ ဆိုတယ်။ အိမ်မက်ထဲမှာ အမေက အိမ်ရာထဲမှာ ပက်လက်လှန်ပြီး အိမ်နေသတဲ့။

အဲဒီအချိန်မှာ အခုခေတ် ဇာတ်ပွဲ တွေမှာ မြင်တွေ့ရတဲ့ နှစ်ပါးသွားအက ကတဲ့ ဇာတ်မင်းသားဝတ်စုံနဲ့ မင်းသား တစ်ပါးက ရောက်လာပြီး အမေ့နားကို လာထိုင်သတဲ့။

ပြီးတော့ ဘာမှမပြောဘဲနဲ့ အမေ့ရဲ့ ဗိုက်ကိုပဲ ဗိုက်ကြည့်နေသတဲ့။ အမေက လဲ သူ့ကို ဘာမှ ပြန်မပြောနိုင်ခင်မှာ ဘဲ အိမ်မက်က လန့်နိုးလာခဲ့တယ်လို့ ဆိုတယ်။

အဲဒီနောက်ပိုင်း မကြာခင်မှာဘဲ အမေဟာ ကိုယ်ဝန် ဆောင်ခဲ့ရပါတော့ တယ်။ ကိုယ်ဝန် ဆောင်ခဲ့ရပြန်တော့ လဲ ကိုယ်ဝန်က တော်ကြာ ပိန်သွား လိုက်။ နောက် မကြာခင် ပြန်ဖောင်း လာလိုက်နဲ့ အဲဒီလို မကြာခင် ဖြစ်နေ တယ်။

အဲဒါကို တချို့လူတွေက ကိုယ်ဝန် ဆောင်ထားတာမှ ဟုတ်ရဲ့လား၊ ရောဂါ တစ်ခုခု စွဲကပ်နေသလား မဆိုနိုင်ဘူး လို့ ဝေဖန်ပြောဆိုကြတာတောင် ခံခဲ့ ရသေးတယ်။

ဒီအခါ အမေက သားတို့အရပ်မှာ အလွန်အားကိုးရတဲ့ အရပ်လက်သည် နဲ့ စမ်းသပ်ခိုင်းပြန်တော့လဲ ကိုယ်ဝန် ဆောင်ထားတယ်လို့ ဆိုပြန်တယ်။

သားတို့ဆီမှာက ဟိုး...တိုးဘွားဘီ ဘင် လက်ထက်ကစပြီး အဲဒီ အခုချိန် ထိ အရပ်လက်သည်အားကိုးနဲ့ပဲ ကလေးတွေကို မွေးဖွားခဲ့ကြတာပါ။ ဒီခေတ်မှာလိုတော့ မြို့ပေါ်တက်ပြီး အာထရာဆောင်းတွေဘာတွေနဲ့ ရိုက် ပြီး စစ်ဆေးမနေကြပါဘူး။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အမေ ကိုယ်ဝန်ဆောင် ပြီး ကိုးလလောက် ကြာလာတော့ မွေးဖွားဖို့က ဖြစ်လာပြီဆိုပါတော့။ ဒီအခါမှာ ခုနက အရပ်လက်သည် အဒေါ်ကိုပဲ သွားပြီးငှားရတာပေါ့။ ကလေးမွေးဖွားခ ငွေနှစ်ထောင် ပေးရ တယ်။

ကလေးက မွေးဖွားပြီး အပြင်ကိုလဲ ရောက်ရော အဲဒီမှာ သူက သူ့လို လိုသာမန်လူတစ်ယောက် မဟုတ်ဘူး။

www.burmeseclassic.com

လူခြောက်ဖြစ်နေတာကို တွေ့ရတော့ တယ်။ အရပ်အရှည်က ခြောက်လက်မ လောက်ရှိမယ်။ အသားအရောင်က တော့ နီတာရဲကလေးနဲ့ပါ။ မျက်စိ၊ နား၊ နှာခေါင်း၊ နားရွက်၊ ပါးစပ် အားလုံး ပါတယ်။

လူတစ်ယောက်မှာ ရှိရမယ့် ကိုယ် အင်္ဂါ အစိတ်အပိုင်းတွေ အားလုံးပါ တယ်။ သိပ်ပြီးတော့ မပီပြင်ပါဘူး။ မပီပြင်ဘူး ဆိုပေမယ့် ဒါဟာ မျက်စိ ပါ။ နှာခေါင်းပါဆိုပြီး ပြောနိုင်ပါတယ်။

လူခြောက်ကိုမွေးလို့ ပြီးပြီးချင်း အဲဒီ အရပ်လက်သည်က “ဒီလူခြောက်ကို မြေသွားမြှုပ်လိုက်ကြပါ။ သူ့မှာ အသက်မရှိတော့ဘူး” လို့ သားတို့ ဖိသားစုကို မှာခဲ့ပြီး ပြန်သွားတယ်။

အိမ်ကို ရောက်လာကြတဲ့ သူတွေ ကတော့ မြေသွားမမြှုပ်နဲ့၊ သူ့ကို ထည့်စရာကလေးတစ်ခုနဲ့ သေသေ ချာချာ သိမ်းထားပါလို့ ပြောကြတယ်။

လူခြောက်ကလေးကို ကိုင်ပြီး ခြေတွေလက်တွေကို ဟိုဆွဲဒီမြှောက်နဲ့ လုပ်ကြတော့ အခြား ခြေတွေလက် တွေကတော့ မထူးခြားဘူး။ ဒါပေမယ့် ညာဘက်လက်ကတော့ တွဲလောင်း ကြီး ဖြစ်နေတယ်။ သူ့ရဲ့ ပခုံးအဆစ် ကြီးက လုံးဝ ပြတ်ထွက်နေသလိုမျိုး ဖြစ်နေကယ်။

နောက်မှ ပြန်သိရတာက အဲဒီလူ ခြောက်ကို လာမွေးပေးတဲ့ အရပ်လက် သည် အဒေါ်ကြီးက လိမ်ချိုးပြီး ညှစ်သတ်ခဲ့ကြောင်း သိခဲ့ရတယ်။ ဘယ်လိုရည်ရွယ်ချက်နဲ့ လိမ်ချိုးပြီး ညှစ်သတ်ခဲ့သလဲ ဆိုတာတော့ မသိပါ ဘူး။

အဲဒီ လက်သည်အဒေါ်ကြီးက ပါးစပ် အငြိမ်မနေပါဘူး။ ကိုယ်လုပ်ခဲ့

တဲ့ အရာတွေကို လူတကာရှေ့ ရောက်ပြီဆိုတာနဲ့ ကိုယ့်အထုပ်ကိုယ် ဖြေပြတော့တာပဲ။ အဲဒါကြောင့် တစ်ဆင့်စကား တစ်ဆင့်ကြားပြီး ပြန်သိခဲ့ရတာပါ။

အဲဒါနဲ့ အဲဒီလူခြောက်ကလေးကို ဆက်ပြီး သိမ်းထားခဲ့ကြတာပေါ့။ (၉,၁၀)ရက်လောက် ဆက်ပြီး ထားခဲ့ လဲ ဘာတစ်ခုမှ ထူးထူးခြားခြား ဖြစ် မလာပါဘူး။ ဒီအခါ လက်သည်အဒေါ် ကြီး ပြောခဲ့တာ ဖြစ်နိုင်တယ်။ ပြီးတော့ သူ့ကိုယ်တိုင် ညှစ်သတ်ခဲ့ပြီးပြီလေ။

သူ သေလောက်ပါပြီဆိုပြီး သားနဲ့ သားရဲ့အဖေ နှစ်ယောက်ပေါင်းပြီး သားတို့ အိမ်နောက်ဖေးဘက်က သရက်ပင်ခြေရင်းမှာ တစ်ပေ ပတ် လည်လောက် ကျင်းကလေးတူးပြီး မြေမြှုပ်လိုက်ကြပါတယ်။

အဲဒီ မြေမြှုပ်လိုက်တဲ့ညမှာပဲ သားရဲ့ အမေကိုလာပြီး အိပ်မက်ပေးပြန်သတဲ့။ အိပ်မက်လာပေးတဲ့သူက သားရဲ့အမေ ကိုယ်ဝန်ဆောင်ခါနီးလေးမှာ လာပြီး အိပ်မက်ပေးခဲ့တဲ့ မင်းသားဝတ်စုံနဲ့ မင်းသားလေးပါပဲ။ အဲဒီမင်းသားလေး က အမေ့ကို...

“အဖေ သားက သေမှ ပသေသေးဆုံး ဘာဖြစ်လို့ မြေမြှုပ်စရာကလဲ”

ဆိုပြီး လာပြောသတဲ့။ ဒါနဲ့ပဲ မိုးလင်း လာတော့ သားတို့ကို ပြန်ပြောတော့ တာပေါ့။ သားတို့သားအဖကလဲ အမေ

ပြောလို့ သိသိချင်း သွားပြန်ဖော်ကြရ တာပေါ့။

သွားပြန်ဖော်ပြီး ပြန်ရလာတဲ့ အခါ ကျတော့ သူ့ရဲ့ အသားအရေတွေဟာ အရင်ကလို နီတာရဲလေး မဟုတ်တော့ ဘူး။ ညိုညစ်ညစ်အရောင် ကလေး ဖြစ်နေတာကို တွေ့ရတယ်။ အရောင်ပြောင်းသွားပြီပေါ့။

ဒီလိုနဲ့ အိမ်ပေါ်ကို ပြန်ယူလာပြီး သေသေချာချာ ဆက်ပြီးထားပြန် တယ်။ ဒါပေမယ့်ဗျာ တစ်ရက်ပြီးတစ် ရက် ဆိုသလို အသားအရေတွေကလဲ ညိုပုပ်ပုပ်ကြီးတွေ ဖြစ်တော့တယ်။ ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက် ဖြစ်လာတယ်ဆို ပါတော့။ ပြီးတော့ ပုပ်လာသလိုလိုပဲ။

ဒီလိုနဲ့ နောက်ဆုံးမှာတော့ မထူး တော့ပါဘူးဆိုပြီး အရင် မြေမြှုပ်ခဲ့တဲ့ နေရာကိုသွားပြီး မြေမြှုပ်လိုက်ကြ တယ်။ အဲဒီမြေသွားမြှုပ်တဲ့ ညမှာပဲ သားရဲ့ အမေက အိပ်မက် မက်ပါ တယ်။

အိပ်မက်က ဘယ်လို မက်သလဲဆို တော့ အဲဒီလူခြောက်ကလေး မြေမြှုပ် ထားတဲ့ သရက်ပင်ခြေရင်းကို အမေက သွားကြည့်သတဲ့။ အဲဒီအခါမှာ လူခြောက်ကလေး မြေမြှုပ်ထားတဲ့ အပေါ်မှာ အိပ်မက် လာပေးတတ်တဲ့ မင်းသားလေးက အမေ့ကို ကျေနပ်စိုင်း ပြီး ထိုင်နေသတဲ့။

အမေက တဖြည်းဖြည်းချင်း ကပ် သွားတဲ့အခါမှာ အမေ့ရဲ့ ခြေသံကိုလဲ ကြားရရော အဲဒီ ငုတ်တုတ်ထိုင်နေတဲ့ မင်းသားလေးက အမေ့ကိုတောင် ပြန် မကြည့်တော့ဘဲ ဒီအတိုင်းထပြီး ထွက် ခွာသွားပါသတဲ့။

တစ်ဦးတစ်ယောက်ကို စိတ်နာပြီး ထွက်ခွာသွားတာလား။ ဒါမှမဟုတ် အမှန်တကယ် သေဆုံးသွားပြီး အခြား

ဘဝတစ်ခုကို ကူးပြောင်းဖို့ ထွက်ခွာ သွားတာလား ဆိုတာကိုတော့ဖြင့် ကာယကံရှင်ကပဲ သိနိုင်မှာပါ။

အဲဒီနောက်ပိုင်းမှာ မင်းသားလေးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အမေက ဘာအိပ်မက်မှ မမက်ခဲ့တော့တာ အခုချိန်ထိပါပဲ’

ဟု ပြောပြီး သူ၏စကားကို အဆုံး သတ်လိုက်ပါတော့သည်။

ကျွန်ုပ်က ရေခွေးကြမ်းတစ်ခွက်ကို မော့သောက်လိုက်ပြီး...

‘ကောင်းပြီ အဲဒီမင်းသားလေး အိပ် မက်ပေးလို့ ထွက်ခွာသွားပြီးတဲ့နောက် ပိုင်းမှာ ဘာတွေများ ဆက်ပြီး ထူးထူး ခြားခြား တွေ့ကြုံရသေးလဲ၊ အထူး သဖြင့် ကျန်ခဲ့တဲ့ သားတို့မိသားစုရဲ့ အခြေအနေပါ။ ကျန်းမာရေး၊ လူမှုရေး၊ စီးပွားရေးတွေ အစပေါ့ကွာ’

ဟု မေးလိုက်လျှင် မောင်ဇော်မင်း ထိုက်က...

‘သားတို့ မိသားစုတွေအနေနဲ့က တော့ ဘာမှ ထူးထူးခြားခြား မတွေ့ရ၊ မကြုံရပါဘူး။ ဒါပေမယ့် သူ့ကို မွေးဖွားပေးခဲ့တဲ့ အရပ်လက်သည် အဒေါ်ကြီးကတော့ (၂)လတောင် မကြာလိုက်ပါဘူး လူကြီးရောဂါနဲ့ သေသွားတယ်။

ရွာသားတွေ တော်တော်များများ ကတော့ အဲဒီအဒေါ်ကြီး သေဆုံးရတာ နဲ့ ပတ်သက်ပြီး သူက လူ့ခြောက်ကို မသေ၊သေအောင် လုပ်ခဲ့လို့ အခု လူ့ခြောက်က သူ့ကို ကလဲ့စား ပြန်ချေ လိုက်တာဆိုပြီး ဝေဖန်နေကြတယ် အဖေရဲ့။ အဖေကကော ဘယ်လိုထင် မိသလဲ’

ဟု မေးရာ ကျွန်ုပ်က...

‘အဖေရဲ့ ထင်မြင်ချက်ကို အစုံ မပြောသေးပါဘူး။ ဒီအကြောင်းကို စာရေးပြီး မဂ္ဂဇင်းတိုက်ကိုပို့မယ်။ ပါ

လာတဲ့အခါ အဖေရဲ့ ထင်မြင်ယူဆ ချက်တွေ ပါလာမယ်။ အဲဒီအခါမှ သိချင်ရင် ဖတ်ကြည့်ပေါ့’

ဟု ပြောလိုက်ရပါတော့သည်။

* * *

ကျွန်ုပ်သည် အထက်ပါ ဖြစ်စဉ် ကြီးကို နားထောင်ပြီးသောအခါ လူ့ခြောက်တို့သည် ပေါင်းတတ်လျှင် ကောင်း၏။ မပေါင်းတတ်လျှင်တော့ ဒုက္ခပေးနိုင်၏။ ကလဲ့စားချေခြင်းမျိုး လည်း လုပ်တတ်သည်ဟု ထင်မြင် သုံးသပ်မိပါသည်။

ဆိုပါစို့... သူက ပစ္စည်းတစ်ခုခုကို လိုချင်နေသည် ဝယ်ပေးပါဟု အိပ်မက် ပေးပြီး ပူဆာသည်။ ထိုအခါ မိဘများ က ဝယ်ပေးစရာ ငွေမရှိပါဟု ပြော လိုက်ရုံနှင့် မကြာမီ ငွေများ အစုလိုက်၊ အပြုံလိုက် ရောက်လာတတ်သည်။ သို့မဟုတ် အလုပ်အကိုင်များ ခါတိုင်း ထက် အဆင်ပြေပြီး ငွေများ ရလာတတ် သည်ဟု သိရပါသည်။

ထိုကဲ့သို့ ငွေတွေရပြီး သူ တောင်း ဆိုသော ပစ္စည်းများကို ဝယ်ပေးပြန် လျှင်ကား သူ ရှာပေးသော ငွေများ အပြင် ယခင်ရှိခဲ့သော ရွှေငွေရတနာ

ပစ္စည်းများကိုပါ ပြုတ်ပြုတ်ပြုန်းအောင် ပြန်လည်၍ ပြုလုပ်တတ်သေးကြောင်း ကြားဖူးနားဝအရ သိရပါသည်။

ယခု သေဆုံးသွားရသည့် အရက် လက်သည်က အဆိုပါ လူ့ခြောက် ကလေးအား မည်ကဲ့သို့ ဆက်ဆံခဲ့ပါ သနည်း။ စာရှုသူများ သိရှိခဲ့ကြပြီး ဖြစ်ပါသည်။

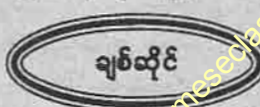
မသေသည်ကို သေအောင် လုပ်ခဲ့ သည်။ သေအောင်လုပ်၍ မသေသေး သည်ကို သေပြီပြော၍ မြေမြှုပ်ခိုင်းခဲ့ သည်။ ဒီလိုနှင့် နောက်ဆုံး မသေသင့် ဘဲ သေသွားခဲ့ရသည်ဟု ကျွန်ုပ်က ထင်မြင်မိပါသည်။

အဆိုပါ လူ့ခြောက် သေဆုံးသွားခဲ့ ရပြီးနောက် ထိုအရပ်လက်သည်မှာ လည်း သေဆုံးသွားခဲ့ရတော့သည်။ သူ့ကို ဒုက္ခပေးခဲ့သော အိမ်သူအိမ် သားများကတော့ ဘာမှမဖြစ်ကြပါ။

သို့ဖြစ်၍ ထိုအရပ်လက်သည်ကြီး သေဆုံးသွားရမှုနှင့် ပတ်သက်ပြီး အချို့သော သူများက သွေးရိုးသားရိုး ဖြင့် သေဆုံးသွားသည်ဟု ထင်မြင် ကောင်း ထင်မြင်ကြပါမည်။ ကျွန်ုပ် အနေဖြင့်ကတော့မူ လူ့ခြောက်၏ ကလဲ့စားချေမှုကို ခံလိုက်ရသည်ဟူ၍ သာ...

[ဖြစ်ရပ်မှန်ဇာတ်လမ်း ဖြစ်ပါ သည်။ ပုဂ္ဂိုလ်ရေးအရ အမည်နာမ၊ နေရာဒေသများကို ချန်လှပ်ပြီး ရေးသား တင်ပြထားရခြင်းအပေါ် နားလည် ရွှင့်လွှတ်ပေးကြစေလိုပါ ကြောင်း...]

ရွှင်လန်းချမ်းမြေ့ပါစေ။

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော်တို့ရွာမှာ သရက်ပင်ကြီး
တစ်ပင်ရှိတယ်။ သရက်ပင်မျိုးကတော့
မနော်မျိုးပါပဲ။ ပင်စည်ကြီးက
လူနှစ် ဖက်စာလောက်ရှိတယ်။
ဒီသရက်ပင်ကြီးကို
ဝဲဒေါင့်ရွာတစ်ရွာလုံး
သိကြတယ်။

အဲဒီသရက်ပင်ကြီးကို
ပိုင်တာက (၄)ဦးပျံ။
ဦးကြာခိုင်၊ ဦးဖိုးလွင်၊
ဦးဘဒင်နဲ့ ဒေါ်ရင်ဆိုတဲ့
မောင်နှမ လေးယောက်
ပိုင်ကြပါတယ်။ အစ်ကိုအကြီးဆုံး
ဦးကြာခိုင်က သရက်ပင်ကြီး
ကို ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်
ထားတယ်။ ပြီးတော့
သရက်ပင်ကြီးက ဦးကြာခိုင်တို့နေတဲ့
အိမ်နဲ့ သိပ်မဝေးဘူး။ စာရေးသူက
ဦးကြာခိုင်ရဲ့ မြေးဖြစ်တယ်။

ဦးဖိုးလွင်၊ ဦးဘဒင်တို့က ဦးကြာခိုင်
ရဲ့ညီတွေပေါ့။ ဒေါ်ရင်ကတော့ ညီမ
အငယ်ဆုံးပါ။ အားလုံး အိမ်ခွဲတွေ
ဖြစ်တယ်။ ဦးဖိုးလွင်နဲ့ ဦးဘဒင်ကတော့
ဝဲဒေါင့်ရွာမှာ နေပြီး ဒေါ်ရင်ကတော့
လယ်ကင်းမြို့မှာ နေပါတယ်။

လယ်ကင်းမြို့သားနဲ့ အိမ်ထောင်ကျ
လို့ အဲဒီမြို့မှာ အခြေချ နေထိုင်တာပါ။
သရက်သီးတွေ မုည့်လာရင် ဆွတ်ပြီး
ညီတူညီမျှ ခွဲဝေယူကြရတယ်။ အပင်
စောင့်တဲ့သူက ဝေစုတစ်စုရတယ်။
အဲဒါကြောင့် သီးသမျှ သရက်သီးတွေ
ကို (၅)ပုံပုံပြီး ခွဲကြရတယ်။

သရက်သီးက (၂)ခါ ခွဲဆွတ်ရတာ
ပျံ။ ပထမဆွတ်တာက ခေါင်သီးလို့
ခေါ်ကြတယ်။ အဲဒါက အရင်ဆွတ်ရ
တာ။ ခပ်ညံ့ညံ့အသီးတွေက ဒုတိယ
ဆွတ်ရတယ်။ အဲဒါတွေက လုံးသေး
လုံးသွယ်တွေပေါ့ဗျာ။

လက်နဲ့

အဗျေဏုပာ မကြိုက်တဲ့

သရက်ပင်ကြီး

အဲဒီလုံးသေးလုံးသွယ်တွေက ကျေး
စားငှက်စားပေါ့။ ခွားကျောင်းသားတွေ
လဲ ပစ်ပြီးစားကြတယ်။ သရက်သီးမှည့်
ချိန်မှာ စားဖို့တောင်းရင် ပေးရတယ်။
ဝယ်သူရှိလဲ ရောင်းပေါ့ဗျာ။

ခေါင်သီးတွေ ဆွတ်ကြရင် ဘုန်းကြီး
ကျောင်းတွေကို ဦးစွာလှူတယ်ဗျာ။
နောက်ပြီး အိမ်နီးနားချင်းတွေ ပေးပေါ့။
ပြီးတော့ လုပ်အားလားပေးတဲ့သူတွေလဲ
ပေးသေးတယ်။ ကျန်တဲ့အသီးတွေကို
ခွဲယူကြပါတယ်။

ခေါင်သီးတွေချည်း တစ်ဦးကို အလုံး
(၃၀၀)စီလောက်ရတယ်။ လုံးသေးတွေ
ကို တစ်ခါတည်း မဆွတ်သေးဘူး။
(၁၀)ရက်လောက် ခွာပြီးမှ ဆွတ်တယ်။

လုံးသေးကတော့ ကျေးစားငှက်စား
ဆိုသလိုပဲ လာပြီး ဝယ်ရင်လဲ ရောင်း
တော့ တစ်ဦးကို အလုံးရေ ၁၀၀
(သို့မဟုတ်) ၂၀၀ ခန့်စီ ရကြတယ်။
ရောင်းတာများရင် ဝေစုနည်းသွား
တယ်။ ရောင်းရတဲ့ငွေကိုတော့ အပင်
စောင့်က ယူတယ်။ ဝေစုထဲ ခံထည့်

www.burmeseclassic.com

ကျောင်းပြု

ထူအင်းကြီးမှ

ဖြစ်စဉ်ဆန်းကြယ်

ထူအင်းကြီးဆိုသည်မှာ မြန်အောင် မြို့နယ်၊ တောင်ဘက်ပိုင်း၊ ရောဝတီမြစ်၏အနောက်ဘက်တွင် တည်ရှိပါသည်။

ထူအင်းကြီးကို အကြောင်းပြု၍ပင် ကျေးရွာသိမ်ငယ်များကို "ထူရွာ" ကျေးရွာအုပ်စုဝင်များဟု ခေါ်ကြသည်။

တစ်ချိန်က ဒဏ္ဍာရီဆန်ဆန် ပုံပြင်ဆန်ဆန်ဖြစ်ခဲ့သော အကြောင်းအရာများအနက် အဘိုးပြောပြခဲ့သည့် ထူအင်းမရာဇဝင်က ဒီလို...

မြန်အောင်မြို့နယ်၊ တောင်ဘက် ရောဝတီမြစ်ကြီး၏ အနောက်ဘက် (၇)မိုင်အကွာတွင်ရှိသော ထူအင်းမကြီးသည်...

လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်း(၉၀၀)ကျော်ခန့်က သတ္တလိမြစ်မှကျန်ခဲ့သော အစိတ်အပိုင်းတစ်ပိုင်းဖြစ်သည့် ရေပြင်ကျယ်သည် ယခုအခေါ် ထူအင်းမဖြစ်၏။

သတ္တလိမြစ်ဆိုသည် ပုဂံရာဇဝင်တွင် ပါရှိခဲ့သော "ကြေးလောင်ချောင်း" ဟုလည်း ယူဆကြလေသည်။

ထူဘုရားဟုခေါ်သော ထူစေတီတော်သည် သက္ကရာဇ် (၄၇၄)ခုနှစ်တွင်

ထီးနန်းစိုးစံခဲ့သော အလောင်းစည်သူ မင်းကြီးသည် သက္ကရာဇ် (၄၈၅)ခုနှစ်တွင် နန်းစံသက် (၁၁)နှစ်သို့ ရောက်သောအခါ တိုင်းခန်းလှည့်လည်ရင်း တည်ထားခဲ့သော ဖောင်တော်ဦးစေတီတော် ဖြစ်သည်။

ထိုစေတီတော် ပျက်စီးယိုယွင်းနေစဉ် အထူးအာဏာရသူကြီး ဦးဝဏ္ဏလက်ထက်တွင် နေရာရွှေပြောင်းတည်ခဲ့သော စေတီတော် ဖြစ်လေသည်။

သတ္တလိမြစ်ဆိုသည်မှာ သရေခေတ္တရာခေတ်နှင့် ပုဂံခေတ်တို့တွင် ယခု ပုသိမ်ဘက်သို့ စီးဆင်းသွားသော ပင်လယ်ပိုင်းဒေသ ထွက်ပေါက်၏ အနီးဆုံးမြစ်ဟု ဆိုကြသည်။

မြောက်ဘက်အစကား ယခု မြစ်ကျိုးရွာနှင့် မာလကာကုန်းရွာကြား ဖြစ်ပြီး ကြေးတောကြီးခေါ်သော အရပ်တစ်ပိုက်၌ ရောဝတီမြစ်မကြီးမှ တောင်

ဘက်သို့ ခွဲထွက်စီးဆင်းသွားပါသည်။ သတ္တလိမြစ်သည် တောင်ဘက်၌ ယခုအခါ မြို့ကွင်းဒေသတွင် အနောက်ချောင်းဟုခေါ်သော ဝေန်မြစ်နှင့် ပေါင်းဆုံသွားခဲ့ပြီး တောင်ဘက်သို့ စီးဝင်လေသည်။

ထူသမိုင်း သို့မဟုတ် သတ္တလိမြစ်သမိုင်းတွင် ထူးခြားချက်မှာ...

ဘုရား (၉)ဆူ၊ ၇(၉)၇၊ ကုန်း (၉)ကုန်း၊ ကျွန်း(၉)ကျွန်း၊ အင်း(၉)အင်း၊ ကန်(၉)ကန်၊ ချောင်း(၉)ချောင်း၊ ကွင်း(၉)ကွင်း ရှိသည် အမှတ်အသားများနှင့် ဖွဲ့စည်းထားသည်ကို တွေ့ရှိနိုင်သည်။

ဥပမာ...

ထူအုပ်စုအတွင်းရှိ ဂျမ်းကုန်းရွာ၊ မကျီးကုန်းရွာ၊ ကွမ်းခြံကုန်းရွာနှင့် ကုန်း(၉)ကုန်းဝင်ရွာတို့ ကြား၌ ဇီးကုန်းရွာနှင့် ရေကျော်ကျွန်းရွာတို့သည်

www.burmeseclassic.com

ကုန်း(၉)ကုန်း၏ အဆက်ဖြစ်လေသည်။

ထူအင်းမကြီး၏ ရာဇဝင်ထဲတွင် ထူးခြားသော ကျောက်ဆင်ကြီးနှင့် ကျောက်ကွဲဘုရားတို့သည် မပါမပြီးသည့် အခန်းကဏ္ဍတွင် ပါဝင်နေကြပါသည်။

ထူအင်းမကြီးသည် မြန်အောင်မြို့နယ် အင်ပင်အနောက်ဘက်တွင် ရှိပါသည်။ ထူအင်းမကြီးထဲတွင် ဆင်မယဉ်သာကျွန်း၊ ခေလယ်ကျွန်း၊ ကျွန်း(၉)ကျွန်းစသည်ဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားပါသည်။

(ထူအင်းမကြီး အနီးဝန်းကျင်တွင် ချင်း၊ ကရင်၊ ဗမာတိုင်းရင်းသား တချို့တို့ နေထိုင်ကြပါသည်။)

တစ်နေ့သော် ထူအင်းမကြီးသို့ ဆေးဗိန္နောဆရာနှင့် တပည့်တချို့ ရောက်ရှိလာပြီး ကျောက်ဆင်ရှပ်ကြီးတစ်ရှပ်ကို ထူအင်းသားတချို့ အကူအညီဖြင့် ရှာဖွေကြရာ ချင်းတိုင်းရင်းသားတစ်ဦးက...

'ကျောက်ဆင်တော့မရှိဘူး ဒီဗေယ်ရေငါတို့ ထူအင်းကြီးထဲက ကွန်ပစ်မြို့ရတဲ့ ငါ့ခြင်းကောင်းတွေထင်ထားတဲ့ ကျောက်တုံးကြီးကတော့ ဆင်ရှပ်လိုလို့ သူ့ ထင်ထားရင် အရောင်အထယ်ကောင်းတယ် မြေပြတာပဲပေ။ ငါတို့ကတော့ ချင်းဆိုတော့ ဘာမှ အယူမရှိဘူး'

အိမ် တစ်ခုတော့ရှိတယ် တစ်ခါတော့ ငါ့ဈေးမရလို့ အိမ်ပြန်သယ်သွားရတယ်မရှိဘူး အင်းထဲက ကောင်းတွေကတော့ အမွှေးတိုင်းတွေ ဘာတွေတော့ အမွှေးသွားမဲပေတဲ့။

ထိုအခါ ဓာတ်ဗိန္နောဆရာမှ ထိုငါ့ခြင်းတွေတင်တဲ့ ကျောက်တုံးကြီးကို လိုက်ပြခိုင်းပါသည်။

သူတို့အဖွဲ့သည် ထူအင်းမထဲမှ ဆင်မယဉ်သာကျွန်းဆီသို့ ရောက်ရှိလာပြီး ကျောက်တုံးကြီးကြီးကို ပြပါသည်။

ဓာတ်ဗိန္နောဆရာနှင့် အဖွဲ့သားများသည် ရေညှိတက်နေသော ကျောက်တုံးကြီးကို သေချာစွာ ရေနှူးတိုက်ချွတ်ဆေးလိုက်သောအခါ ရေညှိများပြောင်သွားပြီး ကျောက်ဆင်ရှပ်သဏ္ဍာန် မျက်လုံးမျက်ဖန်၊ နားရွက် အစွယ်နှင့် ဆင်ဦးခေါင်းပုံ ပေါ်လာပါသည်။

'ဟာ ဟုတ်ပြီ ဒါ ကျောက်ဆင်ပဲ ညကရှပ်ထွက်တာနဲ့ ဆံပင်တိုခြင်းတွေ ထည့်စရာခွက်တွေ ယူလာကြ။ ပင်းတို့ကို ပေးရမယ်။ ကျောက်ဆင်ပြပေးလို့ ကျေးဇူးတင်ရမယ်ပေါ့' ဤသို့ဖြင့် ညဘက်သို့ရောက်ရှိလာသောအခါ ချင်း၊ ကရင်တိုင်းရင်းသားတချို့တို့ ထည့်စရာများနှင့် ရောက်ရှိလာပါသည်။

ဓာတ်ဗိန္နောဆရာကြီးက ပတ်ပတ်လည်တွင် ဆီမီးအလင်းတိုင်း၊ ကန်တော့ပွဲများထွန်းပြီး ချည်မန်းကွင်းများ ကျောက်ဆင်ရှပ်ကြီးကို စွပ်ပြီးနောက်...

'ကဲ ထူအင်းသားတွေ ထည့်စရာတွေ ယူလာခဲ့ကြ'

ဟု ပြောပြီး ကျောက်ဆင်ကြီးကို ဆေးကြိမ်လုံးဖြင့်ပါးစပ်ပေါက်ဦးခေါင်း၊ ဒွါရအပေါက်ရှိသူမျက် ရှိက်သောအခါ ဒဂါးများ ထွက်အန်ကျလာပြီး ကောက်ရွံ့မခိုင်ဖြစ်ပြီး ရပ်လိုက်ကာ စီရင်ထားသော ငွေရောင် တူ၊ ရဲဒင်းဖြင့် ဆင်ဦးကင်းရှိ မျက်လုံးထဲသို့ကော်၍ ပတ္တမြားမျက်ရှင်ကိုယူပြီး အိတ်ထဲသို့ တစ်တသေ ထည့်လိုက်၏။

'ကဲ ထူအင်းသားတွေ စားလဲစား၊ လျှားလျှား မင်းတို့ တစ်လက် မဆင်းရဲတော့ဘူး'

တံငါအလုပ်လဲ စွန့်ကြဲဟုပြောပြီး အမှောင်ထုတွင်း ဝင်ရောက် ပျောက်ကွယ်သွား၏။

ဆလိင်းချင်းနှင့် ကရင်တိုင်းရင်းသား ဗမာအင်းသားများတို့သည် ရွှေဒဂါးမျိုးစုံရသွားသဖြင့် မူလနေထိုင်ရာ ချင်းရွာ၊ ကရင်ရွာ၊ တောင်ရိုးထဲတွင် မနေကြတော့ဘဲ ယခု "အိမ်ကြီးကုန်း" ဖြစ်လာမည့်နေရာသို့ ပြောင်းရွှေ့နေလာကြတော့သည်။

အိမ်ကြီး အိမ်ကောင်းများ ဆောက်လုပ်လျက် အလှူများပေးပြီး တစ်ရွာထူထောင်လိုက်ကြသဖြင့် အိမ်ကြီးကုန်းရွာ တွင်ခဲ့ကြ၏။

ဤသည်မှာ အဘိုးပြောပြသည့် ကမ္ဘီရကျောက်ဆင်နှင့် အင်းမကြီးမှ ထူးဆန်းသော ပုံပြင်ဆန်ဆန်ဖြစ်ရပ်များ ဖြစ်၏။

ဆက်လက်၍ ကျောက်ကွဲဘုရားဖြစ်စဉ်မှာ ထူအင်းမကြီးအနီး ဘုရားကုန်းတွင် ရှေးဟောင်းစေတီတော် သဏ္ဍာန် ဘုရားပြုကုန်းမို့အား ပြုဖျက်ရှင်းလင်းကြရာတွင် ဌာပနာထားသော ရှေးဟောင်းဆင်းတုတော်၊ ဓာတ်တော်များနှင့် ထူးဆန်းသော ကျောက်တုံးတစ်တုံးကို တွေ့ရှိကြ၏။

ထူးခြားမှုမှာ ထိုကျောက်တုံးသည် ညဘက်ရောက်လျှင် အရောင်တလက်လက်ထွက်သဖြင့် ။ ရိုးသားသော ထူအင်းသားများက နန်းတောက်စားသောကြောင့် အရောင်တလက်လက်ထွက်သည်ဟု လည်းကောင်း၊ တချို့လား

www.burmeseclassic.com

ကျောက်တုံးထဲတွင် ထူးခြားသည့် အစွမ်းသတ္တိရှိသည့် အရာဝတ္ထုရှိမည် ဟု ယုံကြည်ပြီး ထူးအင်းသားများနှင့် ဘုရားကြီးကုန်းရွာသားများ အငြင်းပွား ကြသည်။

ခွဲမယ်မခွဲဘူးဟု သဘောထားချင်း ညှိမရဖြစ်နေကြစဉ် ထိုအရောင်ထွက် နေသောကျောက်တုံးကြီးကို လပြည့် နေ့တွင် ခွဲကြရန် ကြံစည်နေကြသူက ကြံစည်နေကြသည်။ လပြည့်နေ့မတိုင် မီ ကျောက်တုံးကြီးကို ထားရှိသော ကျောက်ဆောင်ထဲတွင် ထူးကဲသော အရောင်များ ထွက်ပေါ်လာ၏။

အဖြူ၊ အနီ၊ အဝါ ရောင်စုံများနှင့် ထူးကဲစွာတောက်ပမှုကြောင့် ထူးအင်း သားများ လာရောက်ကြည့်ရှုကြသော အခါ...

‘ဝုန်း...ဘုန်း...’

‘အုန်း...ဝုန်း...’

ဟူသော အသံနက်ကြီးနှင့် ပေါက် ကွဲသံကြီး ထွက်ပေါ်လာပြီး ကျောက် တုံးကြီး ကွဲအက်သွားပြီး ကျောက်တုံး

ထဲမှ အနီရောင်၊ အစိမ်းရောင်သန်း သော အရာဝတ္ထုတစ်ခု ကောင်းကင် တွင် ပျံဝဲပျောက်ကွယ်သွားသည်ကို တွေ့ရှိလိုက်ကြရသည်။

ရွာသူရွာသားများ ကျောက်တုံးကြီး ဆီ ရောက်လာကြသောအခါ ကျောက် တုံးမှ နှစ်ခြမ်း တိတိရိရိကွဲနေပြီး ကွဲ နေသောကျောက်တုံးနှစ်ခုကို ဆက်စပ် လိုက်သောအခါ လက်သီးဆုပ်ခန့်ရှိ ချိုင့်ခွက်ရာနှစ်ခြမ်းကို တွေ့ရ၏။ အရာဝတ္ထုတစ်ခုခု ရှိလေဟန်ဖြစ်ပြီး ထိုအရာဝတ္ထုသည် အရောင်များထွက် လျက် ထူးဆန်းစွာ ပျောက်ကွယ်သွား ပုံရသည်။

ရှေးဖီနောက်မီ လူကြီးများက...

‘ပေးကားပေး၏ ယခုဆိုတာ ဒီအိုးပေါ့။

ဖွဲ့ရုံကျောက်ပုံအပြုစေ နေမှာပေါ့’

တဲ့။

ထိုအခါမှ ထူးအင်းသားတွေမှာ မိမိ

တို့ အသိဉာဏ်တိမ်၍ အလိုရမ္မက်ကြီး ၍ လိုတရ ဂန္ဓိရကျောက်ပုံနှင့် လွဲခဲ့ရ ခြင်းဟု နှမြောတသ ဝမ်းနည်းမှု ဖြစ်

လေတော့သည်။

ထိုဂန္ဓိရဆန်သော ကျောက်တုံးမှ ပဲ့စဉ်ထွက်ကျကျန်ခဲ့သော ကျောက် အပိုင်းအစများကို ထူးအင်းသားများက ကောက်ယူ၍ အန္တရာယ်ကင်းအဆောင် အဖြစ် သိမ်းဆည်းထားကြပြီး ကျောက် ကွဲနှစ်ခြမ်းကိုလည်း ဘုရားတစ်ဆူ တည်ပြီးနောက် ထိုဘုရားတွင် ယနေ့ တိုင် ပြသထားလျက် ဘုရားဘွဲ့တော် ကိုလည်း ကျောက်ကွဲဘုရားဟု ယနေ့ တိုင် ခေါ်ဆိုသမုတ်ထားခဲ့ကြလေမိ တော့သည်။

ဤသည်မှာ ထူးအင်းမကြီးမှ ထူးအင်း ဆန်းကြယ် ဖြစ်ရပ်ဆန်းများအဖြစ် ဆေး သား တင်ပြလိုက်ရပါတော့သည်။

မှတ်ချက်

မြန်အောင်တစ်ခေါက် ခရီးဆင်း အမှတ်တရ။

စာမျက်နှာ (၂၀၁)မှ အဆက်

တော့ဘူး။ မုန့်ဖိုးပေါ့ဗျာ။

ကြာလာတော့ အမွေဆိုင်တွေက သည်းမခံတော့ဘူး။ သရက်ပင်ကြီးကို အမွေခွဲချင်လာတယ်။ ခက်တာကသရက်ပင် ဆိုတာက လယ်မြေယာမြေတွေလို ခွဲစိတ်ယူလို့ မရဘူးလေ။

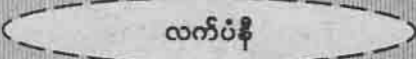
အဲဒါကြောင့် အလှည့်ကျယူမယ်၊ မဲနှိုက်မယ်လို့ ပြောကြတယ်။ အစဆုံး မဲပေါက်သူက အဲဒီနှစ် အသီးမှန်သမျှ အကုန်ယူမယ်တဲ့။ ကျန်တဲ့သုံးဦးကိုလဲ မဲနှိုက်သွားမယ်ပေါ့ဗျာ။ အဲဒီလို သဘောတူကြတယ်။

အဲ... အဲဒီမဲနှိုက်တဲ့ နှစ်မှာပင် သရက် ပင်ကြီး သရက်ပွားချိန်မှာ မဖူးမပွင့်ဘဲ နေတာတွေ့ရတယ်။ ဒါ ထူးဆန်းတာ ပဲ။ မဖူးမပွင့်တော့ အသီးမသီးတော့ဘူးပေါ့။

ဒါနဲ့ နားလည်တဲ့သူတွေက ပြောကြတာက သစ်ပင်တွေက အမွေလုရင် မပွင့်မသီးဘူးတဲ့။ ယခု သရက်ပင်ကြီးကတော့ မပွင့်မသီးဘဲ တွေ့ရတယ်။ ဒီလိုနဲ့ အဲဒီနှစ်ကုန်သွားတယ်။

နောက်နှစ်ကျတော့ အမွေဆိုင်တွေ တိုင်တိုင်ပင်ပင် ညီညီညွတ်ညွတ်နဲ့ ယခင်လိုပဲ ခွဲယူစနစ် ကျင့်သုံးလာတယ်။ ကျွန်တော်လဲ သရက်ပင်စောင့် ပါမိမိပြန်ရတယ်ဗျာ။ ဒါပေမယ့် အရင်ကလို လက်မဖွာရဲတော့ဘူး။ တောင်းတိုင်ဆဲ မပေးရဲဘူး။ ခောင်းရငွေကိုလဲ ညီညီမျှမျှ ဝေပေးရတယ်။

ယခုထက်တိုင် သရက်ပင်ကြီးလဲ သီးပွင့်နေဆဲဖြစ်ပေ။ အမွေခွဲကြလို့ အဲဒီလိုသရက်ပင်ကြီး မပွင့်မသီးနေတာကို ဘာရေးသူ ကြုံဖူးခဲ့တယ်ဗျာ။

မိန့် (တမူး)

စိန်စိန်

ဝိညာဉ်စောင့်ရွှေကံသော

ကလေးများ

၁၉၉၄ ခုနှစ်၊ မတ်လ။
တောင်ယာ မီးရှို့ပြီး စိုက်ကွင်းပြင်
နေသောအချိန်။

တောင်ခိုးတွေ ဝေနေသော နွေဦး
ကာလ၏ တစ်နေ့သော ညနေခင်း
အချိန် ဖြစ်ပါသည်။

နေရာကား မထီပူရပြည်နယ်၊
အင်္ဂတမြို့နယ် ဒိန်ပီးတောင်တန်း
ပေါ်ရှိ ရွာကလေး။

ညနေစောင်းချိန်ဖြစ်၍ တောင်ယာမှ
ပြန်လာသူများ ဟိုတစ်စု ဒီတစ်စု
တွေ့နေရသည်။ ရွာလယ်မှ မူလတန်း
ကျောင်း အားကစားကွင်းတွင် ဘောလုံး
ကစားနေသူ ကလေးငယ်များ၏ အသံ
ချို့ ကြားနေ၏။

မကြာမီ အမှောင်ထုက လွှမ်းခြုံပေ

တော့မည်။ တောင်ယာမှ ပြန်လာသူ
များက အိမ်အရောက် ညစာအတွက်
ချက်ပြုတ်နေသဖြင့် မီးခိုးများကလည်း
ကောင်းကင်ယံသို့ ပျံ့လွင့်နေချေပြီ။
တောင်ပေါ်ဒေသဖြစ်၍လည်း အအေး
ဓာတ်များက လွှမ်းခြုံစ ပြုလာပေပြီ။

ထိုစဉ်၌ပင်...

မမျှော်လင့်ဘဲ ပြောက်ကျားဝတ်စုံ
ဝတ် လူအင်အား (၂၀)ခန့်သည် လက်
နက်ကိုယ်စီကိုင်လျက် ရွာလယ်လမ်း
မှ လျှောက်လာကြသည်။

သူတို့သည် ရွာသူကြီးအိမ်သို့ မေး

၍ ဝင်ရောက်လာကြရာ ရွာတွင်းမှ
ခွေးများ၏ ထိုးဟောင်သံများ ဆူညံစွာ
ကြားနေရသည်။

သူတို့လူစုသည် သူကြီးအိမ်ကို
တွေ့၍ ဝင်ရောက်သွားသောအခါ
ခွေးဟောင်သံ တစ်ချက် တစ်ချက်သာ
ကြားရပြီး တစ်ရွာလုံး ငြိမ်သက်သွား
တော့၏။

ထိုလူစုမှာ အစိုးရတပ်မှပင်လော၊
အကြမ်းဖက် သောင်းကျန်းသူများ
လော ဝေခွဲမရကြသဖြင့် ရွာသားများ
တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ ထွက်ပြေးနိုင်ခဲ့

www.burmeseclassic.com

ကြပေ။

* * *

ထို ယူနီဖောင်းဝတ်လူစုသည် သူကြီးအိမ်သို့ ရောက်သောအခါ သူတို့၌ ပါလာသော ရိက္ခာများကို စားသောက်ရန်အတွက် ချက်ပြုတ်နေ ကြပေ၏။

သူတို့အထဲမှ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်ဟန် တူသူက ခါးတွင် ပစ္စတိုသေနတ်ကို ချိတ်လျက် သူကြီးကိုခေါ်ကာ...

'ကံ သူကြီး ခင်ဗျားရွာမှာ အိမ်ခြေ ဘယ်လောက်ရှိသလဲ'

'(၂၆)အိမ် ရှိပါတယ်ခင်ဗျာ' 'လူဦးရေကော ဘယ်လောက် ရှိသလဲ'

သူကြီး ခေတ္တ စဉ်းစားလျက်...

'(၆၀)ကျော် ရှိပါတယ်'

'ဟုတ်ပြီ၊ အခု ရွာသူရွာသား အားလုံး ကျား၊မ၊ ကလေးပါမကျန် ခေါ်ပြီး လူစုပါ။ ကျုပ် စကားပြောစရာ ရှိတယ်'

'ဟုတ်ကဲ့'

သူကြီးသည် ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သူနှင့် စကားပြောပြီးသည်နှင့် ရွာဆော်ကြီး ဘက်သို့ လှည့်ကြည့်၍...

'ကံ ရွာဆော်ကြီး ကြားတဲ့အတိုင်း ရွာသား အားလုံးကို အပြန်အလှန် အိတ်လာခဲ့ဖူး ဆော်ဩ ပေတော့'

ရွာဆော်လည်း ရွာသားများကို ဆော်ဩရန် တွက်ခွာသွားလေသည်။

လက်နက်ကိုင်သူ လူစုသည် သူတို့ ချက်ပြုတ်နေသည်များ စားသောက်ရန် အသင့်ဖြစ်ချိန်တွင် ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သူ အား ထမင်းစားရန် လာရောက်ပြောဆို လေ၏။

ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သူက သူကြီးကိုပါ အတူ ထမင်းစားပါရန် ဖိတ်ခေါ်သော် လည်း သူကြီး၏ ရင်ထဲ၌ကား သူတို့

လူစုသည် အကြမ်းဖက် သောင်းကျန်း သူများ ဖြစ်သည်ကို ပီပီပြင်ပြင် သိရှိ၍ သူတို့ ဘာဆက်လုပ်ကြမည်ကို ရင် ထိတ်နေသဖြင့် စားချင်စိတ်မရှိ ဖြစ်ရ လေတော့သည်။

* * *

ဆရာလွန်ထန်သည် ရွာဆော်၏ ဆော်ဩသံကို ကြားမိသည်နှင့် ရင်ထဲ၌ လေးလံသွားလေသည်။ ယခု လာ သော အဖွဲ့သည် အစိုးရအဖွဲ့ မဟုတ် ဘဲ အကြမ်းဖက်သူများဖြစ်ကြောင်း သူ တွေးဆမိသည်။

ဤနေရာတွင် ဆရာလွန်ထန် အကြောင်း အနည်းငယ်မျှ ပြောပြရန် လိုပါသည်။

ဆရာလွန်ထန်သည် ရိုးသားသော ယောက်ျားတစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး အသက် အစားတစ်ကာ အနွှဲ ဓားဒိဋ္ဌတောင်း သူတစ်ဦးဖြစ်၏။ သူသည် ငယ်စဉ်က မိခင်နှင့် အစ်ကိုဖြစ်သူတို့နှင့်အတူ ဇနီးထိုင်ခဲ့၏။ မိခင်၏ ထောက်ပံ့မှုဖြင့် တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းစားသွား ဆောင်ခဲ့ လေသည်။

တက္ကသိုလ်ဝင်တန်း အောင်သော အခါ တက္ကသိုလ်သို့ ဆက်မတတ်နိုင်ဘဲ ရွာ၌ ဆွဲခန့်ဆရာအဖြစ် စတင်လုပ်ရ လေ၏။ (ထိုစဉ်က တောလက်ကျေးရွာ

မှာ၌ ကျောင်းများ မပြည့်စုံသော၌ အရပ်ထဲ ရှိ ခေတ်ပညာတတ် လူငယ်များအား ကျေးရွာလူကြီးများက ရွာမှ ကလေးငယ် များကို ပညာသင်ပေးစေသူကို ဆွဲခန့် ဆရာဟု ခေါ်ကြပါသည်။)

နောင် သုံးနှစ်ခန့်ကြာသောအခါ အစိုးရခန့် တရားဝင်ဆရာ ဖြစ်လာခဲ့၏။ ဆရာလွန်ထန်သည် ဘာသာရေး ကို အထူးလေးစားသူဖြစ်ရကား သူတို့ ရွာတွင် ကျေးရွာဂေါပကလူကြီး ဖြစ် လာခဲ့ပေ၏။ ဤသို့ဖြင့် တစ်ရွာတည်း သူ မတင်ကင်းနှင့် အိမ်ထောင်ကျခဲ့ ၏။

သားကလေးနှစ်ယောက် မွေးဖွားပြီး ချိန်၌ ဇနီးမှာ ငှက်ဖျားရောဂါဖြင့် ကွယ် လွန်ခဲ့သည်။ ဇနီး၏ အိမ်ထောင် ထိန်းသိမ်းမှု ကောင်းမှုကြောင့်ပင် ကလေးများ လိမ္မာရေးခြားရှိကာ ဖခင် နှင့် ချမ်းမြေ့စွာ နေထိုင်၍ ပညာသင် ကြားနေလေ၏။

ရွာဆော်၏ စကားသံကြားသည်နှင့် ဆရာလွန်ထန် ရင်၌ လေးလံမိ၏။ သူကြီး ဖိတ်ခေါ်ရာသို့ မသွားချင်ပေ။

သို့သော် မိမိသည် ရွာမှ အားကိုးရ သူ တစ်ဦးဖြစ်သဖြင့် ယခုလို အခက် အခဲကြုံနေစဉ်၌ ရွာသားများ၏ ရှေ့၌ မားမားမတ်မတ်ရှိရန် လိုအပ်ကြောင်း စဉ်းစားမိသဖြင့် သားငယ်နှစ်ယောက် ကို ခေါ်ကာ...

'ဖေဖေ ရွာသူကြီးအိမ် အစည်းအဝေး သွားဖယ်၊ သားတို့ဖေဖေ ရောက်လာမချင်း ဘယ်မှယွှားကြန့်၊ အိမ်မှာပဲနေ'

ဟု မှာထားခဲ့သည်။ ကလေးနှစ် ယောက်နှင့်အတူ သူတို့ မွေးထားသော လက်ဖြူဟု ခေါ်သည့် ခွေးကလေးပါ အိမ်တွင် ရှိနေခဲ့လေ၏။

* * *

သူကြီးအိမ်သို့ ဆရာလွန်ထန်

www.burmeseclassic.com

ရောက်ချိန်၌ လူစုံနေပေပြီ။ လူများ အားလုံးကို သူကြီးအိမ်ရှေ့ မြေကွက်လပ် တွင် စု၍ ရပ်နေစေ၏။ ဆရာလွန်ထန် စိတ်၌ စနောင့်စနင်း ဖြစ်မိ၏။

ယခင်က အကြောင်းရှိလျှင် သူကြီး အိမ်ပေါ်၌သာ စည်းဝေးနေပြီ။ ယခု ဘာကြောင့် အိမ်ရှေ့မြေကွက်လပ်တွင် စုရုံးစေသနည်း။

လက်နက်ကိုင်လူစုထဲမှ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သူက ရွာသားများရှေ့တွင် မတ်တတ်ရပ်လျက်...

'ပီတိုသည် (...)အဖွဲ့ ဖြစ်ကြောင်း ယခု ဒီရွာကို ရောက်လာခြင်းမှာ ဒီရွာဟာ ပီတိုကို ဆက်ကြေပေးခြင်း အစိုးရသို့ သပင်းပေးခြင်း၊ ပီတိုနယ်မြေတွင် ကျူးကျော်နေထိုင်ခြင်း'

စသည့် အချက်များကြောင့် လာရောက်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ပြောကြားပါ တော့၏။

ဆရာလွန်ထန် စိတ်တွင်း၌...

'သူတို့တစ်တွေကို ငါတို့ တစ်ခါမှ မတွေ့ဘူး။ သူတို့လဲ တစ်ခါမှ ဒီကို မလာဘူးပဲ။ လျက် စွဲစွဲချက်တွေနဲ့ အဖြစ်ရာနေကြတာပဲ။ ငါ ရဲရဲဝဲဝဲ ပြန်ဖြေရှင်းပြတော့မယ်'

ဟု စဉ်းစားနေခိုက်မှာပင် ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သူက တစ်စုံတစ်ရာ အမိန့်ပေးလိုက်သံနှင့်အတူ သေနတ်သံများ ဆူညံစွာ ပြိုင်တူ ထွက်ပေါ်လာခဲ့သည်။

မိနစ်ပိုင်းအတွင်းမှာပင် ရွာသားအားလုံး သွေးအိုင်ထဲ၌ ငြိမ်သက်သွားကြတော့၏။ မသေမရှင် ကျန်ရစ်၍ ညည်းညူသူများကိုပင် ထပ်မံ ပစ်ခတ်ကြသေး၏။

အကြမ်းဖက်သူများက အားလုံးသေ၊ မသေ စစ်ဆေးပြီးမှ အိမ်လေး၊ ငါးလုံးကို မီးရှို့ကာ ရွာမှ ပြန်ထွက်သွားကြတော့သည်။

* * *

သေနတ်သံများ၊ အော်သံငိုသံများ ဆူညံစွာ ကြားရသောအခါ ဆရာလွန်ထန်၏ သားလေးနှစ်ယောက်သည် ကြောက်လန့်သဖြင့် အိပ်ရာမှတင် အောက်တွင် ခွေးလေး လက်ဖြူနှင့်အတူ ဝင်ပုန်းနေလေ၏။

သေနတ်သံများ လူအများ အော်ဟစ်သံများ ကြား၍ ငြိမ်သက်သွားပြီးနောက် မကြာမီ အချိန်တွင် ဆရာလွန်ထန် အိမ်သို့ ပြန်ရောက်လာ၏။

'ရန်သူတွေ လာနေပြီ ပုန်းကြွေးအောင်' ဟု ဆိုကာ ကလေးငယ်နှစ်ယောက်နှင့်အတူ ခွေးကလေးပါခေါ်၍ ရွာပြင်ကျောက်ဂူဘက်သို့ ပြေးထွက်ခဲ့လေ၏။ ကျောက်ဂူ၌ ပုန်း၍ နေကြတော့၏။

ထို ကျောက်ဂူ၌ ပုန်းအောင်းနေကြစဉ် ဆရာလွန်ထန်သည် ကလေးများ ထံသို့ ညှိပ်ချုပ်ချိန်၍ ရောက်ရှိလာပြီး အတားအဆီးများ ကြွေပစ်ပစ်သည်။ နံနက်လင်းသောအခါ ထောင်သောသို့ သွားမည်ဟုပြောကာ နေထိုင် ထွက်သွားလေပြီ။

ထိုသို့ ကျောက်ဂူတွင် တစ်လခန့် ပုန်းခိုနေကြပြီးသောအခါ ဆရာလွန်ထန်က သားနှစ်ယောက်နှင့် ခွေးလေးအား မိမိရွာရှိ အိမ်သို့ ပြန်ခေါ်ခဲ့လေသည်။ ကလေးနှစ်ယောက်အားလည်း ဘကြီးဖြစ်သူ ဦးမန်ထောင်းလားလျှင် ခြုံသို့လိုက်သွားရန် မှာခဲ့လေ၏။

ဆရာလွန်ထန်၏ အစ်ကိုဖြစ်သူ ဦးမန်ထောင်းသည် ဟိုင်ပီးရွာအား အကြမ်းဖက် သောင်းကျန်းသူများ ဝင်ရောက်သည့် သတင်းကို ကြားမိသည်တွင် ညီနှင့် ကလေးငယ်နှစ်ဦးတို့အားလုံး သေကုန်ပြီထင်၍ စိတ်ပူပန်သောကဖြစ်မိသည်။ သို့သော် မိမိတစ်ယောက်တည်းလည်း ထိုရွာသို့ မသွားဝံ့။

သက်ဆိုင်ရာ တာဝန်ရှိသူတို့က အခင်းဖြစ်ရွာသို့ ကြည့်ရှုရန် သွားမည် သတင်း ကြားသောအခါ ဦးမန်ထောင်းလည်း ထိုအဖွဲ့နှင့်အတူ ဟိုင်ပီးရွာသို့ လိုက်ပါခဲ့၏။

ဦးမန်ထောင်း ရွာသို့ ရောက်၍ ဆရာလွန်ထန်၏ နေအိမ်သို့ အရောက်တွင် အိမ်အတွင်း၌ ကလေးငယ်နှစ်ဦးက တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် ဖက်လှနက် အိပ်ထိုင်နေကြသည်ကို တွေ့ရ၏။ အနီး၌လည်း ခွေးကလေး လက်ဖြူပါ ရှိနေသည်ကို တွေ့ရသည်။

ကလေးငယ်နှစ်ဦး သေဆုံးနေသည်ဟု ထင်မိ၍ သွားရောက်ကိုင်တွယ်ကြည့်ရာ ကလေးများ နိုးလာသည်ကို တွေ့သောအခါ ဦးမန်ထောင်းမှာ ဝမ်းသာလွန်း၍ ကလေးများအား ဖက်လျက် ငိုမိတော့၏။

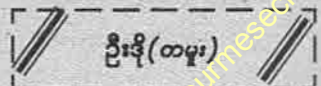
ကလေးများအား မည်သူနှင့်နေသလဲ ပေးသောအခါ သူတို့ဖခင် ဆရာလွန်ထန်နှင့် ညအခါ အတူတူနေကြောင်း နေအခါ ကျောက်ဂူတွင်၌ ပုန်းနေကြကြောင်း ပြောပြတော့သည်။

ဦးမန်ထောင်းသည် ကလေးနှစ်ယောက်နှင့် ခွေးကလေးကို ခြုံသို့ ခေါ်ခဲ့၏။ ကလေးငယ်နှစ်ဦးအား သူတို့ဖခင် ဆရာလွန်ထန်၏ အုတ်ဂူကိုတော့ မပြခဲ့ပေ။

ကလေးနှစ်ဦးမှာကား သူတို့ဖခင် အသက်ရှင်နေသေးသည်။ သူတို့နှင့်အတူ ရှိနေသေးသည်ဟု ယုံကြည်နေကြဆဲပင် ဖြစ်ပေတော့သည်။

မှတ်ချက်

(တရားဟော ဆရာတစ်ဦး၏ ကိုယ်တွေ့ ဝိညာဉ်စောင့်ရှောက်ခြင်း သက်သေခံ ဟောပြောချက်ကို ပြန်လည် တင်ပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။)

ခြေ၏ သဘော

လက်ခေါ်စာ

တစ်လောဆီက ဂျာနယ်တစ်ခုမှာ လယ်တီဆရာတော်ကြီးရဲ့ အန္တရာယ် ကင်း တံဆိပ်တော်ကို ဖော်ပြပြီး အကျိုးအကြောင်း ရေးထားတယ်။ စာရေးသူက ဒီတံဆိပ်နဲ့ပတ်သက်ပြီး ရှင်းရှင်းလင်းလင်းဖြစ်အောင် ဖော်ထုတ် ဖို့လဲ တိုက်တွန်းထားတယ်။

ဒါနဲ့ ကိုယ်ကလဲ စိတ်ဝင်စားမိတဲ့ အကြောင်းပဲလေ။ သိသမျှတော့ ရေးဦး မှ ဆိုပြီး ရေးချလိုက်မိတယ်။ ရေးရင်း ရေးရင်းကနေ သိတာနဲ့ မေးတာ တိုး နေတဲ့ ကျောင်းသား စာဖြေသလို ဖြစ် သွားတယ်။

ဒါဟာ စမ, ပုံဖြစ်တဲ့အကြောင်း။ ရေး ထားတဲ့ စာတွေက ဘာတွေ့၊ စမ, ပုံက ဘာကိုရေးထားတာ ဒါကို ပိုင်နိုင်ချင်ရင် ကျင့်ရမယ့်နည်းရှိကြောင်း၊ သွားရောက် လေ့လာသင့်တဲ့ နေရာ၊ ဖတ်ရှုသင့်တဲ့ ကျမ်း စသဖြင့်ပေါ့လေ။ အသေးစိတ် ရေးသားလိုက်မိတယ်။

ရေးပြီး ညစာလဲ စားရော အကြောင်း က ပြလာရော။ သိပ်အလေးအနက် မထားမိသေးဘူး။ နောက် ညအိပ် တော့ လျှာတွေ့ပါ။ စကားတွေ ဗလုံး ဗထွေးပြောနဲ့ အိပ်မရတော့ပါဘူး။

ဒီကြားထဲ ဘုရားစင်အောက်က ရေချမ်းအိုးကို ဘယ်သူကလဲ မဆိုနိုင် ဘူး။ ခေါက်လိုက်တာ ဒေါင်ဒေါင်ကို မြည်လို့။ ဒါနဲ့ တတ်သမျှ မှတ်သမျှ စိတ်ထဲက ရွတ်ဖတ်ပေါ့လေ။ နောက်မှ ကိုယ်ရေးတာ ကိုယ်စဉ်းစားမိပြီး ထ, ဖျက် ပစ်လိုက်ရတယ်။ ဒီခါမှပဲ လူလဲ အိပ်ရ တော့တယ်။ ပြောလိုတာက စမ, ရဲ့ အကြောင်းသတ္တိကိုပါ။

ဒီလိုနဲ့ နေပြန်ရော။ နောက်တစ်ပတ် လောက်ရှိတော့ နယ်စပ်မှာ တာဝန်ကျ တဲ့ သူငယ်ချင်း ဆရာဝန်ကြီးတစ် ယောက် အိမ်လာလည်တယ်။ အဲဒီမှာ စကားစပ်ပြောရင်းနဲ့ သာမညတောင်

ဆရာတော်ကြီးရဲ့ ခြေဖဝါးမှာ ၀, ပေါ် တယ်ဆိုတဲ့စကား ပါလာပြန်တယ်။

၀, နဲ့ပတ်သက်ရင်တော့ ဘိုးဘိုးအောင် ကို အသိများကြမယ် ထင်ပါတယ်။ ဘိုးဘိုးအောင်ရေးတဲ့ ၀, တစ်လုံး၊ ဖျက် ရင် နှစ်လုံးဖြစ်တယ်ဆိုတာ အပြောများ ကြတဲ့အကြောင်းတစ်ခုပါ။ တစ်ဆက် တည်းမှာပဲ...

၀, နည်းနက်ကျယ် သူညည်း အလွယ် ယုတ်နဲ့ ၀, နည်းတစ်လုံး နည်းထဲကျကျရေး ထက်က အဖိုးအနုလူ ၀, မရှိဘဲ ၀, မလုပ်နဲ့ ဆိုတာတွေက ဆက်နေတဲ့ အကြောင်းအရာတွေပေါ့။

အတိအကျဆိုရင်တော့ ၀, ပေါ့လေ။ ခြုံပြီးပြောရရင် ဒါဟာ စမ, ပဲ။ မြန်မာ စာမှာ နှစ်လုံးဆင့်ရေးရင် အောက်က ထားလို့ ရတာကို စာမ, လို့တော့ ဖတ် ဖူးတယ်။

ကွန်တော် သိတာကတော့ ဂုဏ်တော်ကို ချီးမြှင့်ပေးရင် ခြေ လက် မျက်နှာတွေမှာ အရစ်တွေ အကွင်းတွေ ပေါ်လာတာပဲ။ တချို့ ပြန်ပိုပြီး တချို့ ထင်းထင်းနဲ့။ ဒါကို စမ, တွေ ပေါ်တယ်လို့ ပြောကြတယ်။

စမ, ဆိုတာက (၄)မျိုး ရှိတယ်။

ဝင်စမ, ထွက်စမ, ထိန်းစမ, သိမ်းစမ လို့ ခေါ်ကြတယ်။ နေရာအထားအသို လိုက်လို့ သတ္တိတွေ ပြောင်းသွားတဲ့ သဘောပါပဲ။ ပြောင်းပုံပြောင်းနည်းကို တော့ ရေးကြည့်မှ။ ရေးကျင့်မှ ရတာ မို့လို့ အရေးပါမှ အရာရောက်တယ်လို့ သုံးနှုန်းကျပြန်ရော။ ရေးပြန်ပြီဆိုတော့ ဘယ်က စတာတို့၊ ညာက စတာတို့ ပါလာပြီ။ နောက် အသက်အောင်ထား ဖို့ လို့, မလိုဆိုတဲ့ အပိုင်းလဲရှိသေးတယ်။

စ, ဇရာတဲ့အခါ ရွတ်ဆိုမှု ဝဠီ, ရွတ်ဆို မှ အဆုံးမှာ ဇရာတလဲ အညီနဲ့ ကိုက်ရ တယ်ဒါကို **ဟိန်း** တာလို့ ခေါ်တယ်။ ဒီအတိုင်းကိုတော့ ဆရာက ပေးတာ ဖြစ်လို့ Key လို့ ခေါ်ရမလားပဲ။ ဆရာဆို

တာက မကြီးအားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်လဲ ပါတယ်။

အကျိုးအကြောင်း ရေးတာနဲ့ ခန္ဓာ ကိုယ်မှာ စမ, ပေါ်တဲ့ကိစ္စ ဝေဒသွားပြီ။ ခန္ဓာကိုယ်မှာ စမ, ပေါ်တာက ဘယ်မှာ ပေါ်ပေါ် ကောင်းတာပဲ။ လက်မှရယ် ခြေမှရယ် မဟုတ်ဘူး။ အခု ကြားတာ က စမ, ဆိုတာ ကောင်းတဲ့အရာမို့လို့ ခြေမှာ ပေါ်ကောင်းလား ဆိုတဲ့ စကား။ ဒီနေရာမှာ ရေတံခွန်တောင် ဆရာတော်ကြီးရဲ့ မိန့်ကြားချက်ကို ထည့်ပြောမှရမယ် ထင်တယ်။

လက်ဖဝါးဆိုတာက မျောက်လို့လဲ ရတယ် လှန်လို့လဲ ရတယ်။ အပြောင်းအလဲ ရှိတဲ့ သဘောပေါ့။ ခြေဖဝါးဆိုတာက တစ်ဖို့ တည်း။ တစ်သမတ်တည်း ထားတဲ့ အရာ ဆိုတော့ မပြောင်းလဲဘူး။ ဒိုင်မြတ်သဘော ပြုပြုတဲ့သဘောရှိလို့ ခြေဖဝါးမှာ ပေါ်ထာ ပိုကောင်းတယ်ဆိုတဲ့ အကြောင်းပါပဲ။

နောက် တစ်ဆက်တည်းပဲ တွေ့မိ နေတဲ့ အကြောင်းအရာအချို့ကို တင်ပြ ပါရစေ။ ဒီ စမ, တွေကို နိုင်ငံခြားကုမ္ပဏီ တွေမှာ ကုန်အမှတ်တံဆိပ် (Trade Mark) အဖြစ် အသုံးပြုနေတာကို တွေ့ ရခြင်းပါပဲ။ ကြော်ငြာတွေမှာ ပါတာလဲ တွေ့ရတတ်ပါတယ်။

နောက် တရုတ်သိုင်းကားတွေမှာ သိုင်းကျင့်တဲ့အခန်းတွေမှာ လက် ထားပုံတွေက စမ, လို့ ပုံဖမ်းထားတဲ့ ဟန်တွေ ဖြစ်နေတာ တွေ့ရလို့ ဒါတွေ ကို သူတို့ဆီမှာ ဘယ်လိုအယူအဆ တွေနဲ့ ဘယ်သူတွေက သင်ပြပေးနေ ရေးနေတာလဲ ဆိုတာကို ကျွန်တော် ဖြင့် အသိချင်ဆုံး။ စိတ်အဝင်စားဆုံး ဖြစ်နေကြောင်းပါ ခင်ဗျား။

အဲ... တတ်လို့ ရေးနေတာတွေ မဟုတ်ပါဘူး။ မှတ်လို့ ရေးနိုင်တာ တာလေးကိုလဲ ထည့်လိုက်ပါ။

ဝမ်း(စက်မှုတက္ကသိုလ်)

www.burmeseclassic.com

ဝိဇ္ဇာရှင်တမ်း (၁)

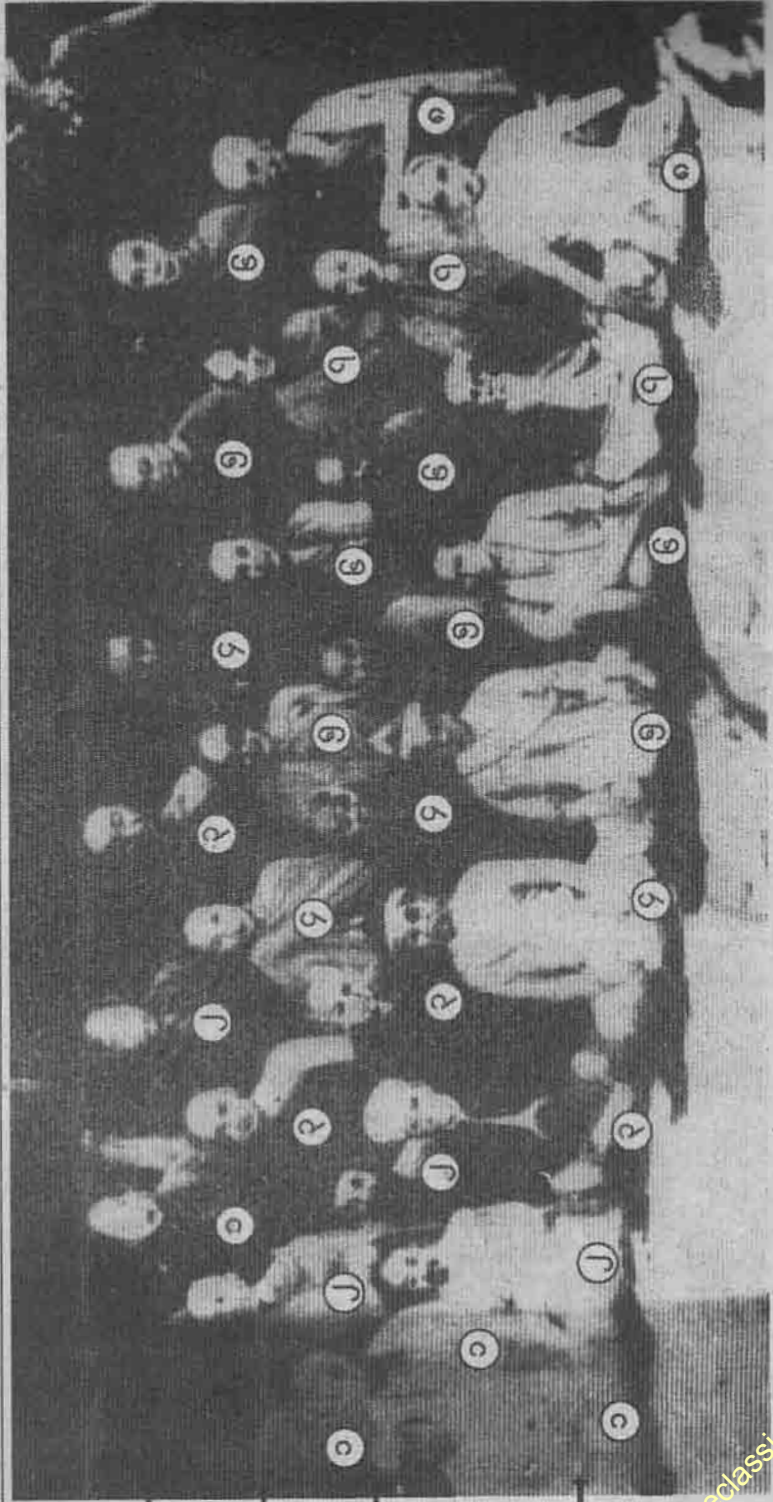
ခရစ်နှစ် ၁၉၅၀

သုတေသနဦးစီးဌာန၊ အစိုးရအဖွဲ့ချုပ် (၁၉၅၀)

[□]

“ဝိဇ္ဇာရှင်တမ်း” ဟု ခေါင်းစဉ်တပ်ရခြင်းမှာ သုတေသနစင် ဝိဇ္ဇာအကြောင်း၊ ဝိဇ္ဇာအကြောင်း၊ နတ်ဝိဇ္ဇာ အကြောင်းများကို ရှင်းလင်းတင်ပြမှာဖြစ်၍ “ဝိဇ္ဇာရှင်တမ်း” ဟု ခေါင်းစဉ်တပ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ယင်း ဝိဇ္ဇာအကြောင်းကို မတင်ပြမီ ကျွန်ုပ်၏ ဆရာသခင် ကျေးဇူးရှင်ဆရာတော်၏ အမိန့် ရှိခဲ့ဖူးသည့် သြဝါဒစကားကို ဦးစွာ တင်ပြလိုပေသည်။ ကျွန်ုပ်၏ ဆရာသခင် ကျေးဇူးရှင်က...

၀ ၁ ၂ ၃ ၄ ၅

www.burmeseclassic.com

လူတွေက ဝိဇ္ဇာလို့ အသိများ အသိများ ကြတော့ ဝိဇ္ဇာလို့ ခေါ်ကြ ရေးကြတာပေါ့ ကွယ်။ အမှန်မှာ သူတော်စင်ဝိဇ္ဇာဆိုတာက လောဘ ဒေါသ မောဟ ဟန်ဟနတွေ ကင်းတဲ့ ဝိဇ္ဇာတွေကွယ်။ ဝိဇ္ဇာ နတ်ဝိဇ္ဇာတွေနဲ့ မဟုတ်ကြကွယ်။ အဆင့်ချင်း မတူတူလို့ ပြောတာ။

သူတော်စင်ဝိဇ္ဇာဆိုတာက သမထ အဆုံး အစွန်းရောက်ပြီး လောကီအဘိညာဉ်ငါးပါးကို ရရှိရုံတည်းနေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေကို သူတော်စင် ဝိဇ္ဇာလို့ ခေါ်တယ်။

ဆရာတော်က ပြောပြီး ရပ်နေ သည်။ အဘိညာဉ်ငါးပါးဟုသာ ကျွန်ုပ် ကြားဖူးသည်။ အပြည့်အစုံ ဂယနဏ ကျွန်ုပ်မသိ။ အဘိညာဉ်ငါးပါးဆိုတာ ဘယ်လိုဟာမျိုးလဲဟု မေးစမ်းချင် သည်။ မမေ့စဉ်။ မေးလျှင် ဆရာ ကြောက်သည်။ ထိုစဉ် ဆရာတော် က...

‘အဘိညာဉ်ငါးပါးဆိုတာ...

- (၁) ကုဒ္ဓိဝိဇ္ဇာအဘိညာဉ် - တန်ခိုးဖြင့် မိမိအလိုရှိရာ အမျိုးမျိုး ဖန်ဆင်း နိုင်ခြင်း။
- (၂) ဒိဗ္ဗသောတအဘိညာဉ် - နတ်နား ကဲ့သို့ ကြားနိုင်ခြင်း။
- (၃) ပရစိတ္တဝိဇ္ဇာအဘိညာဉ် - သူ တစ်ပါး၏ စိတ်အကြံကို သိနိုင် ခြင်း။
- (၄) ပုဗ္ဗန္ဓိဝိယာနသတိအဘိညာဉ် - ရှေး၌ ဖြစ်ခဲ့သော ဘဝအစဉ်ကို သိမြင်နိုင်ခြင်း။
- (၅) ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ် - နတ်မျက်စိ ကဲ့သို့ မြင်နိုင်ခြင်းဆိုတဲ့ လောကီ အဘိညာဉ်ငါးပါး ဖြစ်တယ်။

ဝိဇ္ဇာဆိုတာက အတတ်ပညာ တစ်ခုခုကို ဥပမာ အင်းအတတ်၊ ဓာတ်လုံးအတတ်၊ ဆေးအတတ်၊ ပြဒါးအတတ်၊ မန္တန်အတတ် စတဲ့

အတတ်ပညာတစ်ခုခုကို အဆုံး အစွန်းထိအောင် တတ်မြောက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေကို ဝိဇ္ဇာလို့ခေါ်တယ်။

ဝိတပည့်တို့ လူလောကမှာပဲ ကြည့်လေ။ တက္ကသိုလ် စာပေပညာကို ဝိဇ္ဇာတန်မှာ နောက်ဆုံးပြီးဆုံး၍ အောင်မြင်သွားရင် ဝိဇ္ဇာ လို့ အပည့်တပ်ကြတယ် မဟုတ်လား။ ဂုဏ်ထူးနဲ့အောင်ရင် ဝိဇ္ဇာဂုဏ်ထူးလို့တောင် သတ်မှတ်ခေါ်ဝေါ်ကြတယ် မဟုတ်လား။

အေး အချိုဝိဇ္ဇာတွက် အင်းတတ်လုံး စတဲ့ အတတ်ပညာနဲ့ တစ်ဖက်စွန်းရောက် အောင် တတ်၍သာ ဝိဇ္ဇာဖြစ်နေတာ။ လောဘ ဒေါသ၊ ဟန်ဟန၊ တပ်မက်မှုတဏှာ မကင်းကြဘူး။

ဥပမာ တာနောယက္ခဘီလူးနဲ့ အာခေါင် တွင်းမှာ ကြုတ်လေးနဲ့တည့်ပြီး ငုံ့ထားတဲ့ အဖျိုးသမီးကိုတောင် သူ့ရဲ့ ဝိဇ္ဇာအတတ် ပညာနဲ့ ဟောက်ပြားလေးတာ ဝိတပည့် သိဖူး ကြားဖူးမှာပေါ့။

‘မှန်ပါဘုရား၊ တာနောယက္ခဘီလူး အကြောင်းကို ကြားသိဖူးပါတယ် ဘုရား’

‘ဝိဇ္ဇာဖြစ်ပြီးမှ သူတော်ကောင်း၊ သူတော်စင်အကျွန်ုပ်ကို ကျွန်ကြံ ဖား၊ ထုတ်ပြီး အဘိညာဉ်ငါးပါးရတဲ့ ဝိဇ္ဇာတွေ လဲ ရှိတယ်။ ဝိဇ္ဇာတွေက သူတော်စင် ဝိဇ္ဇာတွေပေါ့တယ်။’

နတ်ဝိဇ္ဇာဆိုတာက လူ့လောကမှာ နေစဉ်က ဝိဇ္ဇာလမ်းစဉ်ကို လိုက်ပြီး ဝိဇ္ဇာအလုပ်လုပ်ရင်း မိမိ၏လုပ်ငန်း မပြီးဆုံးမီ ကွယ်လွန် သေဆုံးသွား သူတွေဟာ ပရလောကတစ်ခုခုမှာ အစွမ်းထက်မြက်တဲ့ဝိဇ္ဇာ ဖြစ်နေ တယ်။ လူစင်စစ်မှာ မဟုတ်ဘဲ ပရ လောကမှာ နတ်ဖြစ်နေတဲ့အတွက် နတ်ဝိဇ္ဇာလို့ ခေါ်တယ်။

ကျွန်ုပ်၏ စိတ်ထဲတွင် ဤပုဂ္ဂိုလ် သုံးမျိုး သုံးစားဟာ ဘယ်သူက အဆင့် မြင့်လဲ ဆိုတာကို သိချင်နေပြန်သည်။

မေးလည်း မေးချင်ပါသည်။ သို့သော် မမေးဝံ့၍ တောင်တွေးမြောက်တွေး တွေးနေစဉ်မှာပင်...

‘ဒီမှာ ဝိတပည့် သမထအဆုံးအစွန်း ရောက်သွားတဲ့ သူတော်စင်ဝိဇ္ဇာဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် တွေဟာ ဆုကြီးပန်တွေကွယ်။ နောင် ပွင့် လာမယ့် အနိပေတ္တယုဘုရား ပွင့်တော်မူ တဲ့ အခါမှာ ပေါ်တွန်းလာမယ့် ဆုကြီးပန် ပုဂ္ဂိုလ်တွေ။’

အတတ်ပညာ တစ်ခုခုကို အဆုံး အစွန်းတတ်မြောက်ပြီး ထွက်ရပ်စခန်း သို့ ကြုံမြန်းသွားတဲ့ ဝိဇ္ဇာတွေကတော့ ယခု ငါတို့ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားရဲ့ ဓာတ်တော်၊ မွေတော်တွေ ပေါင်းစုပြီး နိဗ္ဗိတဘုရား ရုပ်ပွားတော် ပွင့်တဲ့အခါ ကျွတ်တမ်းဝင်နိုင်အောင် မိမိတို့ရဲ့ အတတ်ပညာနဲ့ အာယုသက်တမ်း မြှင့် ပြီး နိဗ္ဗိတဘုရား ပွင့်မယ့်အချိန်ကို စောင့်နေကြတာ။ နတ်ဝိဇ္ဇာတွေကလဲ ထိုနည်းတူစွာပါပဲလေ။’

ကျွန်ုပ်သည် လေ့သိရန် ခက်ခဲ နက်နဲသည့် အကြောင်းကို တွေးနေမိ သည်။ ထိုစဉ် ဆရာတော်က...

‘တော်တော်ပေါင်းစု၍ နိဗ္ဗိတဘုရား ဂုဏ်ပွား တော် ဓာတုပရိနိဗ္ဗာန် စံဝိရာ မဟာတေဓိ ပုဂ္ဂိုလ်ကို လူတွေ မရောက်နိုင်ဘူး။ ဂမ္မာအနု တောင်ပုနေပြီး နိဗ္ဗိတဘုရား ဟောကြားမယ့် တရားကို လူတွေ မနာကြားနိုင်ဘူး။ သူ့က ဝိဇ္ဇာတွေနဲ့ဟာ စကြဝဠာတစ်သောင်းမှာ နတ်ပြဟောတွေဟာ ကြားနိုင်မှာပဲပဲပဲ ကျွန်ုပ်တော်စင်ကြလို့ပယ်။’

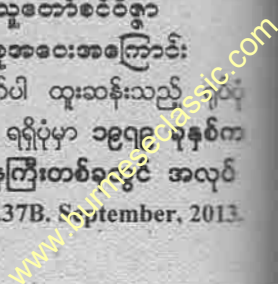
* * *

[၂]

သူ့တော်စင်ဝိဇ္ဇာ

အစုအဝေးအကြောင်း

အထက်ပါ ထူးဆန်းသည် ရှိပုံတို တော်များ ရရှိပုံမှာ ခဗျာပုံမှ နှစ်က စာပေဌာနကြီးတစ်ခုလွှင့် အလုပ်

လုပ်သော ပုံနှိပ်အရာရှိ ဦးသန်းမောင်အား တပည့်ဖြစ်သူ ဦးမြအောင်က ထူးဆန်းသည့် ဓာတ်ပုံဖလင်တစ်ခုကို ပေးသည်။

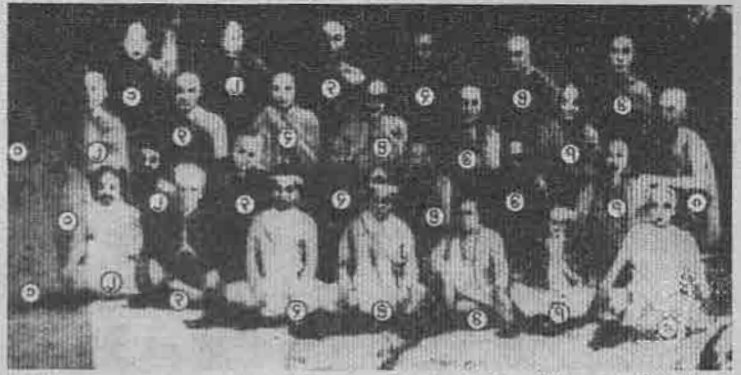
ပုံနှိပ်အရာရှိ ဦးသန်းမောင်က ဌာနတွင်ရှိသော ကွန်ပျူတာစက်ဖြင့် ပုံနှိပ်ချွဲကြည့်ရာ ပူးတွဲပါ သူတော်စင်ဝိဇ္ဇာရုပ်ပုံတော်ကို မြင်တွေ့ရသည်။

ဤပုံတော်ကို မည်သို့မည်ပုံ ရရှိသလဲဟု ပုံနှိပ်အရာရှိက ဦးမြအောင်အားမေးရာ ဦးမြအောင်က သူ၏မိတ်ဆွေသည် ရွှေတိဂုံစေတီတော်အထက်ပစ္စယံတွင် အုန်းငှက်ပျောကန်တော့ပွဲ(၁၀၀)ကျော် ကပ်လှူထားသည်ကို မှတ်တမ်းအဖြစ် ဓာတ်ပုံရိုက်ယူရာတွင် ဖလင်တစ်ကွက်၌ သူတော်စင်ဝိဇ္ဇာ ရုပ်ပုံတော်များ ပေါ်လာကြောင်း ပြောပြသည်။

(၁၉၅၅ ခုနှစ်ဝန်းကျင် ကာလက ရွှေတိဂုံစေတီတော်၌ တန်ဆောင်မုန်းလများတွင် ကန်တော့ပွဲ ရာကျော် လှူလေ့ရှိသည်။)

ထိုအခါ သူတော်စင်ဝိဇ္ဇာကို ကြည့်ညိရင်းစွဲရှိသော ပုံနှိပ်အရာရှိ ဦးသန်းမောင်က ပုံကြီးချဲ့ ဖလင်တွဲ၊ ပလိတ်ကူးစေပြီး အော့စ်ဆက်ဖြင့် ရိုက်နှိပ်စေသည်။ အော့စ်ဆက်ရိုက်သော စက်ဆရာ ဦးမောင်မောင်အေးက ကျွန်ုပ်အား သူတော်စင်ဝိဇ္ဇာ ရုပ်ပုံတော် (၅)ရွက်လာပေးသည်။ ဒီတော့မှ ကျွန်ုပ် သူတော်စင်ဝိဇ္ဇာရုပ်ပုံတော်ကို မြင်ဖူး သည်။

အော့စ်ဆက်ရိုက်စက်ဆရာဦးမောင်မောင်အေးသည် ကျွန်ုပ်၏သားကြီးဖြစ်သည်။ ပထမအကြိမ် အတ်ပေပါစက္ကူဖြင့် ရွက်ရေ (၅၀၀)ရိုက်သည်ဟု ဆိုသည်။ ပုံတော် (၅၀၀)သည် သူယု၊ ငါယု၊ သူတောင်၊ ငါတောင်ဖြင့်

တစ်ရက်၊နှစ်ရက်အတွင်း ကုန်သွားလေသည်။

နောက်ထပ် အတ်ပေပါစက္ကူ(၁)ထုပ် စုဝယ်ပြီး ထက်ဝိုင်းဖြတ်၍ (၁၀၀၀)ရွက် ရိုက်ပြန်သည်။ ဝူဖရီးစပက္ကူဖြင့်လည်း ရိုက်သည်။ ယင်းသို့ အကြိမ်ကြိမ် ရိုက်နှိပ်ရာ ရွက်ရေ (၅၀၀၀) ကျော်သွားသည်ဟု သားကြီးက ပြောသည်။

အကြိမ်ကြိမ် ရိုက်နှိပ်တိုင်း သားကြီးက ကျွန်ုပ်အား ယူခဲ့ပေးသည်။ ကျွန်ုပ် စုစုပေါင်း ရွက်ရေ (၅၀)ကျော်ခန့် ရရှိသည်။ ယခု ဆောင်းပါးနှင့်အတူ ပေးပို့သည့် သူတော်စင်ဝိဇ္ဇာရုပ်ပုံတော်သည် ယခု တစ်ရွက်သာကျန်၍ သိမ်းဆည်းထားသည်။

သူတော်စင် ဝိဇ္ဇာအကြောင်းကို ရှင်းလင်းတင်ပြလိုသဖြင့် ဆောင်းပါးနှင့်အတူ ပေးပို့လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ဤရုပ်ပုံတော်သည် ရှားပါးပုံတော်ဖြစ်၍ မဂ္ဂဇင်းတွင် ပုံကြီးဖြင့် ရိုက်နှိပ်ဖော်ပြလျှင် သိပ်ကောင်းမှာပဲဟု ဆန္ဒဖြစ်ပေါ်လျက် ရှိသည်။

ကျွန်ုပ်သည် ဝိဇ္ဇာလမ်းစဉ် လိုက်စားသူဖြစ်သဖြင့် သူတော်စင်ဝိဇ္ဇာပုံတော်ကို မှန်ပေါင်သွင်း၍ ကျွန်ုပ်၏ အိမ်ဓာတ်ခန်းတွင် ပူဇော်ထားသည်။ ကျွန်ုပ်သည် သူတော်စင်ဝိဇ္ဇာရုပ်ပုံတော်ကို ပူဇော်ချင်သူများအား မေတ္တာ

လက်ဆောင်အဖြစ် ပေးအပ်သည်။

ထိုနည်းတူစွာ သူတော်စင်ဝိဇ္ဇာရုပ်ပုံတော် ရရှိသူတိုင်းကလည်း ပူဇော်လိုသူများအား မေတ္တာဖြင့် ဝေငှကြသည်။ ယင်းရုပ်ပုံတော်များသည် ရန်ကုန်၊ မန္တလေး၊ ပဲခူး၊ ပြည်၊ နေပြည်တော်၊ ပျဉ်းမနား၊ မော်လမြိုင်စသည် ဗြူနယ်ဒေသအနှံ့ ပျံ့နှံ့သွားလေသည်။

ယင်း စာပေဌာနကြီးတွင် အလုပ်လုပ်သော ရန်ကုန် ပုဇွန်တောင်မှ ဦးစိန်သန်းသည် သူတို့ ပုဇွန်တောင်၌ အကြားအမြင် ရသည်ဆိုသော ပုဂ္ဂိုလ်အား သူတော်စင်ဝိဇ္ဇာ ရုပ်ပုံတော်ကို ပြုပြီး ရုပ်ပုံတစ်ဦးစီ၏ ဘွဲ့အမည်ကို ဖော်ထုတ်ခိုင်းသည်။

အကြားအမြင် ဆရာကြီးက အတန်း(၄)တန်းမှ ရုပ်ပုံထင်ရှားသည့် သူတော်စင်ဝိဇ္ဇာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဘွဲ့အမည်ကို ရေးပေးသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ကလည်း ပုံတော်နှင့် ဘွဲ့အမည်ကို အားလုံး မသိသော်လည်း အချို့ သိသော ပုံတော်နှင့် ဘွဲ့အမည်ကို တိုက်ဆိုင်ကြည့်ရာ ကျွန်ုပ်တို့ မြင်တွေ့သိရှိခဲ့ဖူးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့် အမည် ကိုက်ညီနေသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ အတည်ပြုပြီး အချို့ရုပ်ပုံတော် စာရွက်တွင် ပုံနှိပ်စာလုံးဖြင့် ရိုက်နှိပ်၍ ကမ်းသည်။

www.burmeseclassic.com

သူတော်စင်ဝိဇ္ဇာကြီး၏ အမည်များ

ပထမတန်း(ဝဲမှယာ)

- (၁) အောင်တော်မူ ဆရာထယ်
- (၂) ဆရာဝင်းကြီး
- (၃) ဆရာပြိုင်
- (၄) တိုးတော်အေး
- (၅) တိုးတော်ပွင့်
- (၆) တိုးပင်းခေါင်
- (၇) ဟေဝိဆရာဆိုင် (ခေါ်) အဆိုးယယ်
- (၈) တိုးအေဝိနူး

ဒုတိယတန်း(ဝဲမှ ယာ)

- (၁) ဆရာကြီး ဦးဒေါင်း
- (၂) ဆရာ ဦးမှတ်ဆိတ်
- (၃) ဆရာကြီး ဦးနုလူ (ယုာတုရင်)
- (၄) ဆရာတော် ဦးကောပီအ
- (၅) ဆရာတော် ဦးအဂ္ဂဝံသ
- (၆) ဆရာတော် ဦးစိလာသ
- (၇) ဆရာတော် ဦးစုဏ္ဍိတ

တတိယတန်း(ဝဲမှယာ)

- (၁) ယထာ ငှက်တွင်းဆရာတော် ဦးအာသဇ
- (၂) တောင်လေးလုံး လေးထပ်ကျောင်း ဆရာတော် ဦးစက္ကောတာသ
- (၃) ဦးကျွဲရွှိယ
- (၄) ပုပ္ဖားဆရာတော် အောင်တေပိစ
- (၅) ဆရာတော် တိုးပေါက်ဆိန်
- (၆) ရက်ကန်းစင်တောင် ဆရာတော် ဦးဩတာသ
- (၇) ရာကျော်ဆရာတော် (ခေါ်) ဦးသတ္တပ ဒေဝကိတ္တိ
- (၈) ယုာစက္ကဆရာတော်

စတုတ္ထတန်း(ဝဲမှယာ)

- (၁) မေဃိယဆရာတော်(ဝိဇ္ဇာရေဥက္ကဋ္ဌ)
- (၂) ဟားဟောဆရာတော်
- (၃) ဟားပြိုက်ဆရာတော်
- (၄) ဟားကရာဆရာတော်
- (၅) ဟားနီဆရာတော်

(၆) ဟားပုံဆရာတော်

(အမည်လွဲနေလျှင် ပြုပြင်ကြပါစာရေးသူ)

* * *

[၃]

ယင်း သူတော်စင်ဝိဇ္ဇာ ရုပ်ပုံတော်များ ရိုက်နှိပ်ဖြန့်ဝေပြီး၍ (၃,၄)လ အကြာတွင် စီးပွားရေးသမားများက ဓာတ်ပုံရိုက်၍ ပုံကြီးပုံသေး အရွယ် အမျိုးမျိုးကူးပြီး ဘုရားဈေးတွင် ရောင်းချကြသည်မှာ အများအပြားပင် မြင်တွေ့ရသည်။

မူလပုံတော်၏ အနောက်ဘက်၌ မထင်မရှား ဖြစ်နေသည့် နေရာကို ဉာဏ်ကြီးရှင်အချို့က နောက်ခံလိုဏ်ကြီးသဖွယ် ဖန်တီးရေးဆွဲပြီး ဓာတ်ပုံထပ်ရိုက်၍ ရောင်းချကြသည်ကိုလည်း မြင်တွေ့ရသည်။

အမှန်က အကြားအမြင်ဆရာက ပြောသည်မှာ ရုပ်ပုံတော် အနောက်ဘက်နှင့် နံဘေးတို့၌ မထင်မရှား အပြောက်အကျား ဖြစ်နေသော အရာများသည် သူတော်စင်ဝိဇ္ဇာများ နေရာအနေအထား မကျမီ ဓာတ်ပုံဆရာက ဖျတ်ခနဲ ရိုက်လိုက်သဖြင့် ရုပ်ပုံတော်များ မထင်မရှား ဖြစ်သွားသည်ဟု ပြောပြသည်။

ထို့ပြင် အခြားတစ်ဖက်၌ ယထာ တိုးတော်အောင်နှင့် ဝိဇ္ဇာအာဇာတိ ရှိသည့် သည်ဟုလည်း ဆိုပါသည်။

ဤကား သူတော်စင်ဝိဇ္ဇာရုပ်ပုံတော် ဖြစ်ပေါ်လာပုံအကြောင်း ဝိဇ္ဇာရှင်းတမ်းပင် ဖြစ်ပါသတည်း။

တွေ့ခေါ် ဆင်ခြင်နိုင်ကြပါစေရန်။

စာမူရှင်များသို့...

ပေးပို့သော

စာမူများကို

မူပွား

ထားကြပါရန်နှင့်

မရွေးချယ်ပါက

ပြန်လည်ပေးပို့မည်

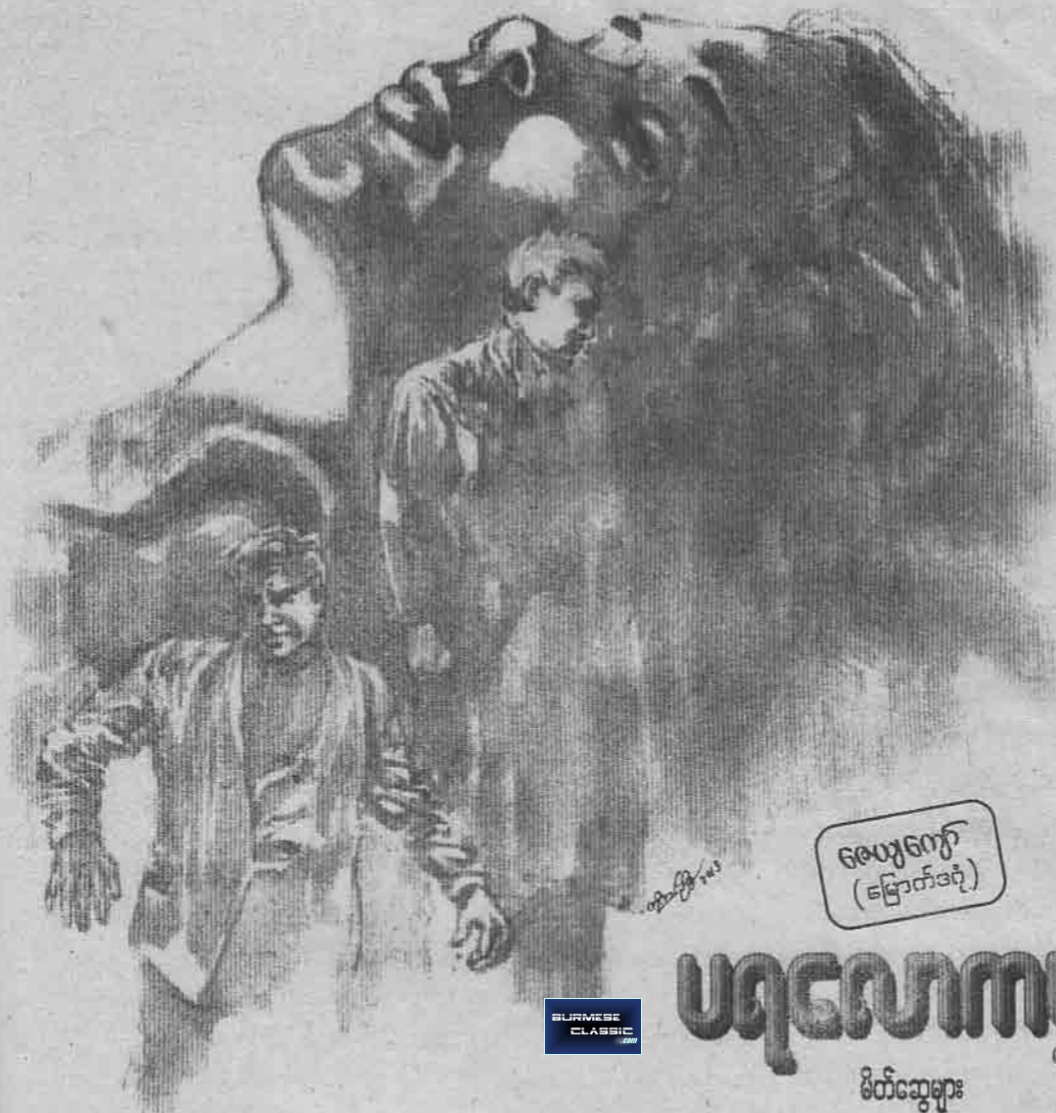
မဟုတ်ပါကြောင်း

အသိ

ပေးအပ်ပါသည်။

ပေးစားစွာဖြင့်...

နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပုံနှိပ်

ဇေယျကျော်
(မြောက်အံ့)

BURMESE
CLASSIC

ပရလောကဗျ

မိတ်ဆွေများ

လွန်ခဲ့သော နှစ်(၆၀)ခန့် ဗဟိုသား
ဖွားဆေးရုံကြီးတွင် ဆရာမသင်တန်း
တက်ရောက်ခဲ့စဉ်က အဖြစ်အပျက်
လေးဖြစ်သည်။ နံနက်ပိုင်း သင်ခန်းစာ
များ သင်ယူပြီး နေ့လယ်ပိုင်းတွင်
အဆောင်များတွင် လက်တွေ့လုပ်ကိုင်
ကြရသည်။ သားဖွားဆောင်၊ ကလေး
ဆောင်၊ ဖျားနာဆောင်များတွင် ဝင်
ရောက်ကြရသည်။

နန်းရွှေရည်သည် ရှမ်းတိုင်းရင်းသူ

တစ်ဦးဖြစ်သည် အားလျော်စွာ သန့်ပြန့်
သော ရုပ်ရည်၊ ဖြူဝင်သော အသား
အရေ တောင်တင်းသော ကိုယ်နေဟန်
ထားတို့ကြောင့် အထူးပုဂ္ဂိုလ်များ ထား
သော သီးသန့်ခန်းတွင် တာဝန်ယူရ
သည်က များသည်။ အထူးခန်းတွင်
လူတိုင်း သွားချင်တိုင်း သွား၍မရ။
ဆရာမကြီးများ ရွေးချယ်သူများသာ
သွားရောက် ဆောင်ရွက်ပေးကြရ
သည်။

အထူးခန်းတွင် လူနာများပြီး ဆရာမ
နည်းသဖြင့် လက်မလည်အောင်
ဆောင်ရွက်ပေးရသည်။ လူနာကို ပြုစု
သော အလုပ်ဖြစ်သဖြင့် ဆီး၊ ဝမ်းက
အစ အောက်ခြေသိမ်း လုပ်ကိုင်ပေးရ
သည်။ ရွံ့တတ်သူများ လုပ်၍ မရသော
အလုပ်မျိုးဖြစ်သည်။

ညပိုင်း ရောက်သောအခါတွင်
လည်း နိုက်ဂျူတီ ဝင်ကြရပြန်ပါသည်။
တစ်နေ့လယ်လုံး ပင်ပန်းလားသဖြင့်

လူတိုင်း အိပ်ငိုက်ကြသည်။ လူနာများ အိပ်ပျော်နေချိန်တွင် နန်းရွှေရည်တို့ လည်း ခိုးမှေးရသည်။ ဆရာမကြီးများ လှည့်ပတ်စစ်ဆေးသည့်အခါ တွေ့သွားလျှင် အဆူခံထိတော့သည်။

သားဖွားဆောင်တွင် သားဖွားရင်း သေဆုံးသွားသူများ၊ သားဖွားပြီး နောက် သေဆုံးသွားသူများ ရှိခဲ့သည်။ နန်းရွှေရည်သည် မကြောက်တတ်။ သရဲခြောက်သည်ဟုပြောသော အခန်းသို့ သွား၍ စောင့်ကြည့်သည်။ သရဲမတွေ့ခဲ့ရ။ သို့သော် သရဲစီးခြင်း ခံခဲ့ရဖူးသည်။ အခန်းတစ်ခန်းတွင် ဆရာမများ မှေးအိပ်၍မရ။ မှေးအိပ်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် အမျိုးမျိုး ဖြစ်တော့သည်။

တစ်နေ့ ထိုအခန်းသို့ နန်းရွှေရည်နှင့် ဆရာမတစ်ဦး တာဝန်ကျသည်။ နန်းရွှေရည် ထိုင်ခုံတွင် မှေးခနဲ ဖြစ်သွားခိုက် ဦးခေါင်းပေါ်သို့ တစ်ခုခုနှင့် ဖိထားသလို ခံစားလိုက်ရသည်။ ဦးခေါင်းအောက်သို့ ငိုက်ကျသွားသည်။ လှုပ်၍မရတော့။ အနားတွင် ရှိနေသော သူငယ်ချင်းကို အားကိုး တကြီးဖြင့် လှမ်းကြည့်လိုက်ကာမှ ပိုဆိုးသွားသည်။ ဇက်ကျိုးနေသော နန်းရွှေရည်ကိုကြည့်ပြီး ကြောက်ကြောက်ရွံ့ရွံ့နှင့် နောက်ဆုတ် နောက်ဆုတ် ဖြစ်နေသည်။

နန်းရွှေရည် ဒေါ်ကန်သွားသည်။ မိမိကိုယ်ခန္ဓာအား ကိုင်လှုပ်လိုက်လျှင် ဖိစီးထားခြင်းမှ လွတ်သွားမည်ကို သိနေသော်လည်း ဘယ်လိုမှ ပြောမရ။ မိမိက ပြူးပြုလေ သူက နောက်ဆုတ်လေ ဖြစ်နေသည်။ နောက်ဆုံး ဒေါ်ကန်ကန်နှင့် အတင်းရုန်းကန်လိုက်တော့မှ လှုပ်၍ရသွားတော့သည်။ နန်းရွှေရည် လှုပ်၍ ရသည်နှင့်...

ဖိဆွေ နှင့်ဘာဖြစ်လို့ ဝါကို ကိုယ်လုပ်ပေး

တာလဲ။ ငါ ဒီလောက် ပျက်လုံးပြုနေတာ နှင့် ပတွေ့လာ။

‘တွေ့ပါတယ် အစ်မရဲ့၊ အစ်မ ဘာဖြစ်နေမှန်း မသိတာနဲ့ ကျွန်မလဲ ကြောက်လန့်ပြီး ဘာလုပ်ရမှန်းမသိ ဖြစ်နေတာ’

‘အေး နောက်တစ်ခါ ဒီလို ဖြစ်နေတာမျိုးတွေရင် ကိုင်လှုပ်ပေးလိုက်၊ ချက်ချင်း ပျောက်သွားမယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့ပါ အစ်မ’

နန်းရွှေရည် တစ်စုံတစ်ခုကို သတိထားခဲ့မိလေသည်။ ပစ္စည်းများထားသော အခန်းဘက်မှ ဖြူဖြူအရိပ် သဏ္ဍာန်တစ်ခု တွေ့လိုက်ရလျှင် မကြာမီ တစ်ဦးသေဆုံးကြောင်း ကြားရတော့သည်။

တိုက်ဆိုင်မှုဟု ယူဆခဲ့သော်လည်း တစ်ခါ၊ နှစ်ခါမဟုတ် သုံး၊ လေးခါဆို တော့ အတိတ်နိမိတ် ပြနေခြင်းကို လက်ခံလိုက်ရတော့သည်။ ကြာသော အခါ မမြင်ရသော ဝိညာဉ်များကို အဖော်ပြုတတ်လာသည်။

ဂျူတီကျသော တစ်ညတွင် အရမ်း အိပ်ငိုက်လာသဖြင့်...

‘ငါ ခဏအိပ်လိုက်ဦးမယ် ဆရာမကြီး

လှည့်လာရင် ဝါကို နှိုးနှေး’
ဟု စိတ်ထဲမှ မှာကြားလိုက်ပြီး စိတ်ချလက်ချ စားပွဲပေါ် ခေါင်းတင်၍ မှေးအိပ်လိုက်သည်။ မည်မျှ ကြာသွားသည်မသိ...

‘ဆရာမ ဆရာမ ဆရာမကြီး လာနေတယ်’
ဟူသော အသံနှင့်အတူ မိမိအား လူတစ်ဦးတစ်ယောက်မှ ကိုင်လှုပ်နေသလို ခံစားလိုက်ရသဖြင့် လန့်နိုးသွားသည်။ အနားတွင် တစ်ယောက်မျှ မရှိ။ သို့သော် မကြာမီ တာဝန်ကျသော ဆရာမကြီး ရောက်လာလေတော့သည်။

ဝိညာဉ်များသည် တစ်ခါတစ်ရံ အယောင်ဆောင် တတ်ကြပြန်သည်။ တစ်ခါကလည်း ညဘက် ဂျူတီကျစဉ် မှေးခနဲ အိပ်ပျော်သွားစဉ် ရုတ်တရက် လန့်နိုးလာ၍ ကြည့်လိုက်ရာ မိမိကို ခါးထောက်ကြည့်နေသော စစ်စတာ ဒေါ်တင်တင်စိန်ကို တွေ့လိုက်ရသဖြင့် ကမန်းကတန်းထဲပြီး အိမ်သာဘက်သို့ ပြေးခဲ့မိလေသည်။ နံနက်ရောက်သော အခါ...

‘လှလှရယ် ညက ငါ အိပ်နေတာ စစ်စတာ ဒေါ်တင်တင်စိန် တွေ့သွားတယ်၊ ငါ့ထော့ အဆူခံထိတော့မှာပဲ’

‘မဟာလဲ ညက ဂျူတီကျလို့လာ တာ စစ်စတာ ထိတင်တင်စိန် မဟုတ် ဝါကွေး ထိဖြစ်ပါ မမရဲ့’

‘ဟင်’

မိမိ သိလိုက်ပါပြီ။ သူတို့လက်ချက်ကိုး။

ဪ အသက်ခန္ဓာ ချုပ်ငြိမ်းပြီး ဝိညာဉ်ဘဝသို့ ရောက်သွားကြသော်လည်း အမြဲတစေ မြင်တွေ့နေရသော မိမိတို့ကို ခင်မင်ရင်းနှီးနေသည့် ပရလောကမှ မိတ်ဆွေများပါကလာ။

ဇေယျကျော် (မြောက်ဒဂုံ)

[၁]

ခရစ်နှစ် ၂၀၀၀ပြည့်နှစ်တွင် ကသာမြို့အထက(၁)ကျောင်းသား ဟောင်းများမှ ဆရာ၊ ဆရာမများ ကို ပူဇော်ကန်တော့ကြရာ မြန်မာ ပြည် အရပ်ရပ်မှ ပင်စင်စားဆရာ ကြီး၊ ဆရာမကြီးများအား ပင့်ဖိတ်၍ အာစရိယ ပူဇော်ပွဲကြီး ကျင်းပ ပြုလုပ် ခဲ့ပါသည်။

ထိုအခါတွင် ရန်ကုန်မြို့မှ ရောက် ရှိလာသော ပင်စင်စား ဆရာကြီး တစ်ဦးမှ စာရေးသူအား လွန်စွာ စိတ်ဝင်စား ဖွယ်ကောင်းလှသည့်သူကိုယ် တိုင် ကြုံတွေ့ခဲ့ရသော ပရ လောကသား တစ်ဦး၏ အကြောင်းကို ပြောပြခဲ့ပါ သည်။

ထိုပင်စင်စား ဆရာကြီး

ကိုကိုအိုဇွာ(ကသာမြို့)

ကျွန်ုပ်နှင့် မယ်တစ်တောင်

ပြောပြသွားသော အကြောင်းအရာများ ကို စာရေးသူအနေနှင့် တစ်ဆင့် ပြန် လည် ဖောက်သည်ချရသည်ထက် မူရင်းအတိုင်းက ပိုမို သင့်မြတ်လိမ့်မည် ဟု ထင်မြင်ယူဆမိပါသောကြောင့် ပင်စင်စား ဆရာကြီး၏လေသံဖြင့်ပင် အောက်ပါအတိုင်း ရေးသား တင်ပြ လိုက်ရပေသတည်း။

[၂]

ကျွန်ုပ်၏ အမည်မှာ ဦးဖေခင်ဟူ၍ ဖြစ်ပြီး အထက်တန်းပြကျောင်းဆရာ တစ်ဦး ဖြစ်သောကြောင့် လူအများက ကျွန်ုပ်အား ဆရာဦးဖေခင်ဟု ခေါ်ဝေါ် ကြပါသည်။

ကျွန်ုပ်သည် ကသာမြို့ပေါ်ရှိ အထက်တန်းကျောင်းကြီးတစ်ကျောင်း သို့တက်ရောက် ပြောင်းရွှေ့လာခဲ့ရသည် ဖြစ်ရာ ကျွန်ုပ်၏ မိသားစုမှာမူ ကျွန်ုပ် နှင့်အတူ လိုက်ပါလာခြင်း မရှိဘဲ ကျွန်ုပ် တစ်ဦးတည်းသာလျှင် တာဝန်ကျသော အထက်တန်းကျောင်းဝင်း အတွင်းရှိ တန်းလျားလေး၌ လွတ်လပ်စွာ နေထိုင် ခဲ့ပါသည်။

တန်းလျား၌ အခန်းသုံးခန်းရှိပြီး ညာ ဘက်အခွန်ခန်းတွင် ကျောင်းစောင့်ကြီး ဦးအောင်ချွန် (ယခု ကွယ်လွန်) နေထိုင် ၍ အလယ်ခန်းတွင် ကျွန်ုပ်နေထိုင်ပြီး ဘယ်ဘက်အခွန်ခန်းတွင် ကျောင်း

စာရေး ဦးပိုမြိုင်တို့လင်မယား နေ ထိုင်ကြပါသည်။

ကျွန်ုပ် ရောက်ခါတွင် ကျောင်း စောင့်ကြီး ဦးအောင်ချွန်မှ...

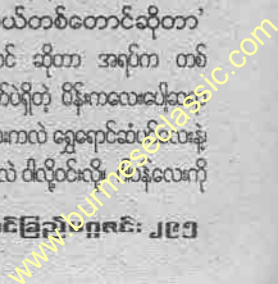
‘ဆရာ ကြောက်တတ်သလား’

‘မကြောက်တတ်ပါဘူး ဘာဖြစ်လို့ လဲ’

‘ဆရာနေတဲ့ အလယ်ခန်းမှာ မယ်တစ် တောင်ရှိတယ် ဆရာရဲ့’

‘ဘာလဲဗျ မယ်တစ်တောင်ဆိုတာ’

‘မယ်တစ်တောင် ဆိုတာ အရပ်က တစ် တောင် လောက်ပိုရှိတဲ့ ပိန်ကလေးပေါ်အနှံ့ ရယ်၊ ဆံပင်လေးကလဲ ရွှေရောင်ဆံပင်လေးနဲ့ အသားလေးကလဲ ဝါလို့ဝင်းလို့ ပိုမိုနီလေးကို

ထက်ထားပြန်တော့ ကလေးတွေအော့တဲ့ အရုပ်ကလေး အတိုင်းပဲပျော့ 'သူက ဘာလဲ' 'နာနာဘာဝ ဖြစ်မှာပေါ့ ဆရာရယ်' 'ခင်ဗျားကိုယ်တိုင် မြင်ဖူးတာလား။ ဒါမှမဟုတ် သူများပြောတာကြားဖူးတာလား'

'ကိုယ်တိုင် မြင်ဖူးတာပါ။ ဒါပေမယ့် တစ်ခါတည်းပဲမြင်ဖူးတယ်။ ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါးက ခင်ဗျားရဲ့ ကံဇာတာ ဒီနှစ်ထဲမှာ အတော်ကို ညံ့နေတယ်လို့ ဟောထားတဲ့နှစ်မှာ မြင်လိုက်ရတာပါပဲ'

ကျွန်ုပ်သည် နာနာဘာဝ၊ ပရလောကတို့ ဆိုသည်ကို ယုံသည်လည်း မဟုတ်၊ မယုံသည်လည်း မဟုတ်သော ကြားနေဝါဒသမားတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် ကျွန်ုပ်သည် ယနေ့အချိန်ထိ ဝိညာဉ်လောကသားများနှင့် တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ ကြုံတွေ့ဖူးခြင်း မရှိသေးပါ။

ဤသို့ဖြင့်ပင် ကျောင်းစောင့်ကြီး ဦးအောင်ချွန် ပြောပြသော မယ်တစ်တောင်ကို ကျွန်ုပ်သည် စိတ်ထဲမှာ အမှတ်မထားဘဲ နေထိုင်လာခဲ့သည်မှာ လေးနှစ်ကျော်၍ ငါးနှစ်အတွင်းသို့ပင် ချင်းနင်းဝင်ရောက်ခဲ့ပြီ ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်သည် အရက်ကို အစွဲကြီး မဟုတ်သော်ငြားလည်း ရံဖန်ရံခါ၌ အပျင်းပြေသဘောမျိုးသောက်သုံးတတ်ပါသည်။ ထိုနေ့က [ကျွန်ုပ်၏ဒိုင်ယာရီ ထဲတွင် မှတ်သားထားသော နေ့စွဲမှာ (၁၃၅၁.၅.၅)] ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်သည် ကျောင်းဆင်းပြီးသည်နှင့် အရက်သောက်လိုသည်စိတ်များ ပေါ်ပေါက်လာသောကြောင့် ဧရာဝတီ မြစ်ကမ်းနံဘေးတွင် ဖွင့်လှစ်ထားသော အရက်ဆိုင်ကြီးတစ်ဆိုင်တွင် အရက်ဖြူ တစ်ပိုင်းမှာပြီး အမဲခြောက်ဖုတ်ကို အပြည့်လုပ်ကာ တစ်ပိုင်းပဲ သောက်နေမိပါသည်။

မှောင်စပျိုးသော အချိန်ရောက်မှပင်

အရက်သောက်ခြင်းကို လက်စသတ်ပြီး ကျွန်ုပ် နေထိုင်ရာ တန်းလျားသို့ ပြန်ခဲ့လေသည်။

ကျွန်ုပ် ပြန်လာချိန်၌ ကျောင်းစာရေး ဦးဗိုမြိုင်တို့ လင်မယား အခန်းမှာ သော့ခတ်ထားသည်ကို တွေ့ရ၏။

ကျောင်းစောင့်ကြီး ဦးအောင်ချွန် မှာမူ ကျွန်ုပ် ကျောင်းဝင်းထဲသို့ ဝင်လာကတည်းက ကျောင်းကြီးအပေါ် ထပ်ဝရန်တာတွင် လမ်းလျှောက်၍နေလေသည်။

ဦးအောင်ချွန်၏ဇနီး ဒေါ်ရန်မှာ နောက်တစ်နေ့ ကျောင်းဈေးရောင်းရန် အတွက် ကျွန်ုပ်၏ အခန်းကို ကျောပေးပြီး နေကြာစေ လှော်နေ၏။

ကျွန်ုပ်လည်း...

အရက်ဖြူတစ်ပိုင်း၏ အာနိသင်ကြောင့်ခေါင်းထဲတွင် ရိဝေဝေဖြစ်လျက် ရှိနေသည်။ ကျွန်ုပ်၏ အခန်းရှေ့သို့ အရောက်တွင် အခန်းကို သော့ဖွင့်ရန် အတွက် အိတ်ထောင်ထဲမှ သော့ကို နှိုက်ပြီး လှေကားထစ်ကို တက်မည် အပြုတွင် ဒုတိယလှေကားထစ် အလယ်တည့်တည့်၌ ကျောင်းစောင့်ကြီး ဦးအောင်ချွန် ပြောပြခဲ့ဖူးသော မယ်တစ်တောင်လေး ကျကျနနထိုင်၍ နေသည်ကို မြင်တွေ့လိုက်ရပါတော့သည်။ (ကျွန်ုပ်တို့ တန်းလျားမှ အခန်းများမှာ လှေကား သုံးတစ်စီသာ ရှိပါသည်။)

ဦးအောင်ချွန် ပြောပြခဲ့သည့် အတိုင်း...

ထွေထွေဆံ့ဆံ့နှင့် အသားအာရ ကထိန်းညှပ်ပြီး ငါ့စင်ထုတ်ထုတ် ခြေလေးကို ထိဆင်ထားလေသည်။

မျက်နှာမှာမူ လက်သီးထုပ်စန့်သာ ရှိသည်။

BURMESE CLASSIC

ကျွန်ုပ်လည်း ကြက်သေသေငြီးမယ်တစ်တောင်လေးကို ပြူးကြောင်ကြောင်နှင့် ကြည့်နေမိရာ...

'ဘာကြည့်နေတာလဲ ကျော်ပြီး တက်သွားပါတော့ထား' ဟူသော လွန်စွာမကြောင်စိစိနိုင်လှသည့် အသံလေးကို

ပါ ကြားလိုက်ရလေသည်။ (မယ်တစ်တောင်၏ ကြောင်စိစိ အသံလေးမှာ ကက်ဆက် တိပ်ခွေများ အသံသွင်းသည့်အခါ၌ ထွက်ပေါ်တတ်သည့် အသံမျိုးနှင့် အနီးစပ်ဆုံး ဆင်တူပါသည်။)

ကျွန်ုပ်လည်း ထိုအခါကျမှပင် ပထမလှေကားထစ်ပေါ်သို့လှမ်း၍တက်လိုက်လေသည်။ ပထမ လှေကားထစ်ပေါ်သို့ ကျွန်ုပ် ခြေချလိုက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ကျကျနနထိုင်နေသော မယ်တစ်တောင်လေးမှာ ရုတ်ခြည်းပျောက်ကွယ်သွားပါတော့သည်။

ကျွန်ုပ် ကြုံတွေ့နေရသည့် အဖြစ်အပျက်ကို ကျောပေး၍ နေကြာစေ လှော်နေသော ဒေါ်ရန်တစ်ယောက်လုံးဝ မသိရှိလိုက်ရဟု နောင်အခါတွင် သိရပါသည်။

ကျွန်ုပ်အနေဖြင့်...

ပရလောကသားဟူ၍ ဤတစ်ကြိမ်သာ တွေ့ခဲ့ဖူးပါသည်။

ကျောင်းစောင့်ကြီး ဦးအောင်ချွန်မှာ မယ်တစ်တောင်ကို မြင်ရုံမျှသာ မြင်ဖူးလိုက်သည်။ ကျွန်ုပ်မှာမူကား မြင်ရုံမျှသာမကဘဲ အသံကိုပါ ကြားဖူးလိုက်သည်။ ထို့ကြောင့် ထိုနေ့ကို ကျွန်ုပ်၏ ဒိုင်ယာရီ စာအုပ်ထဲတွင် အသေအချာ မှတ်သား ထားလိုက်ပါတော့သတည်း။

ကိုကိုခန့်ချော (ကသာမြေ)

မောင်စွန်းဖြူ
(ပိပ္ပားရော)

သူကလေးလား မိုးတစ်ပါး

ဤအဖြစ်အပျက်
ဖြစ်ပျက်ခဲ့သည်မှာ
အချိန်ကာလအားဖြင့် နှစ် (၅၀)နီးပါး
ရှိပြီ။ ဖြစ်ရာဒေသကား ရန်ကုန်မြို့။
ထိုစဉ်က ရန်ကုန်မြို့တွင် Taxiအငှား
သုံးဘီးကားငယ်လေးများ ပြေးဆွဲနေချိန်
ဖြစ်သည်။

ဟမ်ဘီး (HUMBEE)ခေါ် သုံးဘီး
ကားလေးများတွင် ဒရိုင်ဘာက ရှေ့
ထိုင်ခုံတွင် ထိုင်၍ မောင်းရပြီ။ ငှားရမ်း
သူများက ဒရိုင်ဘာနောက်ကျောရှိ
နောက်တွဲတွင် ဘေးနှစ်တန်း၌
မျက်နှာချင်းဆိုင် ထိုင်ရသည်။ ယနေ့

ခေတ်နယ်များတွင် ခေတ်စားနေသော
ထော်လာဂျီနှင့် ဆင်ဆင်တူသည်။
ထိုစဉ်က သုံးဘီးကားများတွင် မိတာ
များ တပ်ဆင်ထားသည်။ ကားစ.ထွက်
သည်နှင့် မိတာမှ ဒလက်လေးကို
ဘယ်ဘက်သို့ချိုးလိုက်ရသည်။ ထိုအခါ
မိတာဒိုင်ခွက်တွင် ပြား(၅၀) စတင်ပေါ်
ပါသည်။ ထို့နောက် ခရီးမိုင် အကွာ
အဝေးအလိုက် မိတာက(၆၀၊ ၇၀၊ ၈၀)
စသဖြင့် (၁၀)ပြားစီ တက်သွားသည်။

မိမိသွားလိုသည့် ခရီးသို့ရောက်
လျှင် မိတာတွင်ပေါ်နေသည့် ကျသင့်
ငွေကို ပေးချေလိုက်ရုံသာ ဖြစ်သည်။
ယနေ့ခေတ်ကဲ့သို့ ဘယ်သွားမည်၊
ဘယ်လောက်ထားပါ စသဖြင့် အငှား
ယာဉ်မောင်းနှင့် ဈေးညှိနေစရာမလို။
ထို့ကြောင့် Taxiကား ငှားစီးရသည်
မှာ အလွန်သက်သာလွယ်ကူသည်။
ဈေးပိုယူ၍လည်းမရ။ မိတာက ပြနေ
ပြီးသား။

www.burmeseclassic.com

ဪ...ထိုစဉ်က မုန့်ဟင်းခါးတစ်ပွဲ
မှ(၁၅)ပြား အကြော်တစ်ခုနှင့် စားလျှင်
(၂၅)ပြား လက်ဖက်ရည်တစ်ခွက်မှ
တစ်မတ် လူတစ်ယောက် ထမင်းလ
ပေး စားလျှင် (၃၅)ကျပ်၊ (၄၀)ကျပ်။

(ဤကားကော့ရုပ်)

ကိုအောင်ဝင်းတစ်ယောက် သုံးဘီး
အငှားကားမောင်းနေသည်မှာ (၂)နှစ်
ကျော် (၃)နှစ်နီးပါးရှိပြီ။ ယခုလည်း
ကားပြန်မသိမ်းမီ တစ်ခေါက်တော့
ဆွဲလိုက်ဦးမည်ဟူသော အတွေးဖြင့်
သမ္မတရုပ်ရှင်ရုံတွင် ပြသနေသော
ည (၉:၃၀)နာရီပွဲ ရုပ်ရှင်ကားအပြီးကို
လာစောင့်နေခဲ့သည်။

သမ္မတရုံတွင် ထိုစဉ်က နာမည်ကြီး
အင်္ဂလိပ်ကားများကိုသာ ရုံတင်ပြသ
နေချိန်ဖြစ်သည်။ ရုပ်ရှင်များမှာလည်း
ပေအတော်ရှိသည်။ ပေ (၁၁၀၀၀၊
၁၂၀၀၀)ရှိသည်။

တစ်ခါတစ်ရံ နာမည်ကြီးရုပ်ရှင်
ကားကြီးများဆိုလျှင် ပေ(၁၃၅၀၀)
ကျော်အထိရှိရာ ခါးညောင်းအောင်
ကြည့်ကြရသည်။ ရုပ်ရှင်မပြမီ အစမ်း
ကားများကိုလည်း ပြသလေ့ရှိရာ
ရုပ်ရှင်ပြချိန်သည် (၂)နာရီကျော်
(၃)နာရီမျှ ကြာလေ့ရှိသည်။

ထိုစဉ်က ရန်ကုန်မြို့ထဲမှ ရုပ်ရှင်ကို
အေးအေးလူလူ ကြည့်လိုသူများက
ည(၉:၃၀)နာရီပွဲကို အကြည့်များကြ
သည်။ လူချောင်သောကြောင့် ဖြစ်
သည်။ အကြောင်းမှာ ရန်ကုန်အစပ်ရှိ
သာကေတ၊ မြောက်ဥက္ကလာ၊ တောင်
ဥက္ကလာ၊ စမ်းချောင်း ကြည့်မြင်တိုင်
လိုနေရာက လူများပင် ည (၉:၃၀)ပွဲကို
ကြည့်လေ့ကြည့်ထမရှိရာ၊ အကြောင်း
မှာ ရုပ်ရှင်ပြီးချိန် ည (၁၁:၃၀)ကျော်
လျှင် ဘတ်(စ်)ကားများ ကဲ့သွားပြီး
ကားရှားသဖြင့် အပြန်ခရီးခက်သည်။

(၉:၃၀)ပွဲ ဇာတ်ကားကို ကြည့်လျှင်
တက္ကစီဇားပြန်မှသာ အဆင်ပြေသည်။
ထို့ကြောင့် ကိုအောင်ဝင်းက သမ္မတ
ရုံ၏ (၉:၃၀)နာရီပွဲ ဇာတ်ကားအပြီးကို
ဝိတ်ထိုး၍ စောင့်နေခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။
ကျိန်းသေပေါက် အငှားလိုက်ရမည်
မဟုတ်ပါလား။ အခန့်သင့်လျှင် သူ့အိမ်
ရှိရာ ခြောက်ထပ်ကြီးဘုရားဘက်သို့
ခရီးသည်ရတတ်၏။

ယခုပြနေသော ဇာတ်ကားက
လည်း နာမည်ကြီးကားဖြစ်သည်
“55Days at Peking” ဖြစ်သည်။
မင်းသားကလည်း ထိုစဉ်က နာမည်
ကြီးလှသည့် Peter O'Tool ဖြစ်သည်။
ကိုအောင်ဝင်းက လက်ဖက်ရည်
လက်ကျန်ကို မော့သောက်လိုက်ပြီး
လက်ပတ်နာရီကို ကြည့်လိုက်သည်။
ည (၁၁:၃၀)နာရီရှိပြီ။ မကြာမီ ရုပ်ရှင်
လွှတ်တော့မည်။

လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှ ထွက်ကာ သူ
မောင်းသည့် သုံးဘီးကားလေးဆီသို့
လျှောက်သွားသည်။ ကားအမိုးကိုမို့
ကား ခရီးသည်အလာကို စောင့်ရင်း
ရုပ်ရှင်ရုံသို့ မျှော်ကြည့်နေမိသည်။

ဟော...ရုပ်ရှင်ပြီးကြောင်း ဘဲလ်
မြည်သံကလင်ကလင်ကိုကြားရသည်။

ရုပ်ရှင်ရုံအတွင်းမှ လူတွေ စုပြုံတို့
ထွက်လာကြသည်။ ကိုအောင်ဝင်း
လည်း သူ့ကားငှားမည်သူကို ကိုအောင်
တောင်းမောက် လိုက်ကြည့်နေသည့်
သူ တစ်ဖက်သို့ ဟိုဟိုဒီဒီ ကြည့်နေသည့်
သူကားပေါ်မှ အသံ ထွက်လာသည်။

‘ကားဆရာ သွားမယ်’

‘ဪ...ဟုတ်ကဲ့’

ဟုဆိုကာ ကိုအောင်ဝင်းက
ဒရိုင်ဘာထိုင်ခုံတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်
သည်။ ကားစက်နိုးကာ မီတာဒေသက်
ကို ချိုးလိုက်သည့် နောက်သို့ ငဲ့စောင်း
၍ ကြည့်လိုက်သောအခါ အမျိုးသမီး
ငယ်နှစ်ဦး မျက်နှာချင်းဆိုင်ထိုင်နေ
သည်ကို သတိပြုမိသည်။

အသက်(၂၀)ကျော်ဝန်းကျင် ရှိမည်
ဟု ခန့်မှန်းမိသည်။ ဝတ်ကောင်းစားလှ
နှင့် ဖြစ်သည်။ ကားအမိုးအောက်
မှောင်ရိပ်ကျနေသဖြင့် မျက်နှာများကို
မမြင်နိုင်။

ကားကို လမ်းမပေါ်သို့ မောင်းနေ
ရင်းမှ အသံမတိုးမကျယ်ဖြင့် တလေး
တစား လှမ်းမေးလိုက်သည်။

‘အမလေးတို့ ဘယ်သွားကြမှာလဲ’

‘ဪ... ကန်တော်ကြီးစောင်း
ဗဟန်း(၃)လမ်းနားကို မောင်းပေးပါ’
မိန်းကလေးတစ်ဦး ပြန်ဖြေလိုက်
သံမှာ ချိုချိုလွင်လွင်ရှိလှ၏။ ကိုအောင်
ဝင်းက သူ့သုံးဘီးကားလေးကို ဘုရား
လမ်းဘက်သို့ ဦးစည်လိုက်သည်။
ညာကွေ့ တိရစ္ဆာန်ရုံဝင်ပေါက်နား
ရောက်တော့ ဘယ်ပြန်ချိုးဖြင့် မှန်မှန်
မောင်းလာသည်။

ညဘက်ဖြစ်၍ ကားအသွားအလာ
ရှင်းသည်။ လမ်းမီးရောင် မှိန်ပျံ့ပျံ့ရှိ
သည်။ ညဘက် လေအေးအေးလေးလေးက
တသုန်သုန် သွေးနေသည်။ ကိုအောင်
ဝင်းက အမှတ်မထင် လေလေးရွှန်

ရင်း မောင်းလာနေ၏။

သို့သော် စိတ်ထဲကမူ ခရီးဘာမျှ မဝေးတော့ တွက်ခြေမကိုက် စောင့်ရ ကျိုးမနပ်ဟု တွေးတောနေမိသည်။ ဒါပေမယ့် ကော်ပါသေးရဲ့ အိမ်အပြန် လမ်းပေါ်မှာပင် ဖြစ်နေလို့ ဓာတ်ဆီဖိုး မကုန်။

နောက်ဘက်မှ မိန်းကလေး နှစ်ယောက်ကလည်း နှုတ်ဆိတ်လှ သည်။ မိန်းကလေးတို့သဘာဝ အိမ် အကြောင်း၊ ယောက်ျားလေးတွေ အကြောင်း သောင်းပြောင်းထွေလာ ပြောခြင်း မရှိ။ ကြည့်ခဲ့သော ရုပ်ရှင် အကြောင်းကိုပင် စားမြုံ့ပြန်ခြင်းမရှိ။ တိတ်ဆိတ်လွန်းလှသည်။ အိပ်ပိုက်နေ ကြပြီလားမသိ။

မကြာမီ ဦးထောင်ဘုံကုန်းအဆင်း မှ အပိုင်းကို ပတ်လိုက်သည်။ ဗဟန်း(၃) လမ်းထိပ်ကို အနည်းငယ်ကျော်လာ သည်။

‘ရှေ့နားက သစ်ပင်အောက်မှာ ရပ်ပေးပါ’

နောက်မှ ပြောသံကြားရသဖြင့် ကိုအောင်ဝင်းက သူ့ကားလေးကို ကုက္ကိုပင်ကြီး တစ်ပင်အောက်တွင် ရပ်ပေးလိုက်သည်။ ကုက္ကိုပင်ကြီးများ တန်းစီပေါက်နေသဖြင့် ကားလမ်း ဘေးတစ်လျှောက် မှောင်ရိပ်တော့ လွှမ်းနေသည်။ ကားလေးရပ်သွား သည်နှင့် မိန်းကလေးတစ်ဦးက...

‘ရှေ့...ကားခ ပြန်မအမ်းနဲ့တော့’ ကိုအောင်ဝင်းက လှမ်းပေးသည့် ငွေကို နောက်လှည့်မကြည့်ဘဲ လက်ပြန် လှမ်းယူလိုက်တော့သည်။ ကိုအောင်ဝင်း စိတ်ပျက်နေသည်။ တစ်ကျပ်ထက် ပိုရဖွယ်မရှိ။

မိန်းကလေးနှစ်ဦး ကားနောက်ခြီး မှ ဆင်းသွားသဖြင့် ကားလေးငြိမ်က

နည်းဖြစ်သွားသည်နှင့် သူ့ကားလေး ကို မောင်းထွက်ခဲ့သည်။ သူ့အိမ်ရှိရာ (၆)ထပ်ကြီးဘုရား အလွန်သို့...

အိမ်ဝင်းထဲသို့ ကားထိုး၊ စက်ရပ်ပြီး မှ အမှတ်မထင်လက်ထဲတွင် ကိုင်ထား ခဲ့သော ကားခပေးငွေကို ကြည့်လိုက် မိသည်။

‘အားပါး... တစ်ဆယ်တန်ကြီးများ ပါလား’

ကိုအောင်ဝင်း ပျော်သွားသည်။ မပျော်ခံနိုင်ရိုးလား၊ တစ်ကျပ်တန်ခရီး အတွက် မရစဘူး အရထူးကာ ဆယ်ဆ ရခဲ့ပြီကိုး။ ပြီးတော့ အသစ်ကျပ် ချွတ်ကလေး။

‘အင်း စုဘူးထဲထည့်ပြီး စုထား လိုက်ဦးမယ်လေ။ မိန်းမ မီးဖွားစရိတ် ပေါ့’

‘သူတော်ကောင်းမလေးတွေ ကုန်းမှာ ကြပါစေ၊ ချမ်းသာကြပါစေ’

ကိုအောင်ဝင်း နှုတ်မှထွက်၍ပင် ဆုတောင်းပေးမိသည်။

* * *

ဒီနေ့ သမ္မတရုံတွင် ရုပ်ရှင်ကားသစ် လဲသည်။ နာမည်ကြီး မင်းသားချော Tony Curtis ပါဝင်သည့် ကမ္ဘာကျော် ရုပ်ရှင်ကား Tony Curtis ရုပ်ရှင်ကား

သစ်လဲချိန်ဆိုလျှင် ပရိသတ်များနေကျ (၄)ပွဲလုံး ရုံပြည့်ဖြစ်သည်။ တနင်္ဂနွေ နေ့ဆိုလျှင် နံနက်ပွဲ အပါအဝင် (၅)ပွဲ ပြရသည်။ မှောင်ခို လက်မှတ်ပင် ရှိတတ်သေးသည်။

ကိုအောင်ဝင်း သူ့ကားလေးကို မောင်း၍ သမ္မတရုံတွင် ဂိတ်ထိုးသည်။ သူ့ကားအမိုးကို မှီရပ်၍ လူရှာနေစဉ် မှာပင်။

‘ကားဆရာ...သွားမယ်’ ဘယ်အချိန် ကားပေါ်ရောက် နေသည်မသိ။ ဒီရိုင်ဘာထိုင်ခုံတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်စဉ် တစ်ချက်ငဲ့စောင်း၍ ကြည့်လိုက်ရာ မိန်းကလေးနှစ်ဦးကို တွေ့ရသည်။ ကားနောက်ခန်းတွင် မျက်နှာချင်းဆိုင် ထိုင်နေသည်။ လှမ်း မေးလိုက်၏။

‘ဘယ်မောင်းပေးရမလဲ...ညီမတို့’

‘ဗဟန်း(၃)လမ်းထိပ်ကိုပါ’ ကိုအောင်ဝင်း မောင်းထွက်ခဲ့သည်။ နောက်ဘက်မှ စကားပြောသံ လုံးဝ မကြားရ။ (၃)လမ်းထိပ်ရောက်တော့ မှပင်။

‘ရှေ့က သစ်ပင်အောက်မှာ ရပ်ပေး ပါ’ ကိုအောင်ဝင်း ကားကိုရပ်ပေးလိုက်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၉၉

သည်။

'ရော့...ပြန်မအမ်းနဲ့တော့'

ကိုအောင်ဝင်းက လှည့်မကြည့်ဘဲ လက်နောက်ပြန်လှမ်း၍ ကားခကိုယူ လိုက်သည်။ မိန်းကလေးများ ကားပေါ်မှ ဆင်းသွားသည်။ အိမ်ရောက်၍ အင်္ကျီအိတ်ထဲမှ ပိုက်ဆံများကို ရေတွက်သောအခါ တစ်ဆယ်တန် အသစ်ကျပ်ချွတ်တစ်ရွက်ကို သတိပြုမိသည်။ နှုတ်မှ ရေရွတ်လိုက်သည်။

'ဪ...ဒါ အရင်တစ်ခါ ငါ့ကားကို ငှားစီးတဲ့ မိန်းကလေးတွေပဲ ဖြစ်မယ် ထင်ပါရဲ့'

ဘယ်လိုပင်ဖြစ်စေ ကိုအောင်ဝင်း ပျော်ရသည်။ "ကျန်းမာ၊ ချမ်းသာ ပါစေ" ဟု ဆုတောင်းပေးလိုက်သည်။

ဤသို့ဖြင့် နှစ်ပတ်တစ်ကြိမ် ဆယ်ရက်တစ်ကြိမ် ဆိုသကဲ့သို့ ကိုအောင်ဝင်း သမ္မတရုံတွင် ဂိတ်ထိုးသည့်အခါ တိုင်း မိန်းကလေးနှစ်ယောက်က သူ့ကားကို ငှားစီးနေကျ။

ပြီးလျှင် ဗဟန်း(၃)လမ်းသို့ မောင်းခိုင်းပြီး ကားခအဖြစ် တစ်ဆယ်တန် တစ်ရွက်ပေးနေကျ။ (၄/၅)ကြိမ်မျှဖြစ်လာခဲ့သည်။

ဤသောကြာနေ့တွင်လည်းသမ္မတရုံတွင် ကားသစ်လဲသည်။ ဆုတွေ အများကြီးရထားသော Cleopatra ဇာတ်ကား၊ မင်းသားကြီး Richard Burton နှင့် ကမ္ဘာကျော်မင်းသမီး Sophia Lawrenceတို့ ပါဝင် သရုပ်ဆောင်ထားသည်။

ကိုအောင်ဝင်း သူ့သုံးဘီးကားလေးကို သမ္မတရုံတွင် ဂိတ်ထိုးပြီး ည (၉:၃၀)ပွဲအပြီးကို စောင့်နေသည်။ ရုပ်ရှင်က ပေ အတော်ရှည်သည်။ (၁၃၅၀၀)ကျော်၏။ (၁၂:၃၀)မှ ပြီး၏။

ထုံးစံအတိုင်းပင် မိန်းကလေးနှစ်

ယောက်က သူ မမြင်လိုက်ရဘဲ ကားပေါ်ရောက်နေသည်။ ဗဟန်း(၃)လမ်းသို့ မောင်းခိုင်းသည်။

ကိုအောင်ဝင်းက သူ့ကားကို ငှားစီးနေကျ မိန်းကလေးနှစ်ယောက်ပင် ဖြစ်မည်ဟု အတင်သိလိုက်သည်။ ဒီလောက်ရက်ရောသည့် မိန်းကလေးနှစ်ယောက်ကိုတစ်ခါမျှ မမြင်ဘူးသေး။ သူ့စိတ်ထဲတွင် မြင်ချင်စိတ် ဖြစ်လာသည်။

ရက်ရောသလောက် လှကြလိမ့်မည်ထင်သည်။ ကားရပ်ရင်တော့မှတ်မိအောင် သတိထားကြည့်လိုက်မည်ဟု တွေးနေသည်။ မည်မျှအတွေးလွန်သွားသည်မသိ။ ကားလေးက ဗဟန်း(၃)လမ်းကိုပင် အတော်ကြီးကျော်လာသည်။

'ဟိုးဆရာ...ကားရပ်ပေးပါ' ဟု နောက်မှ ပြောသံကြားရတော့မှ ကားကို ဘရိတ်ဖမ်းပြီး လမ်းဘေးသို့ ထိုးရပ်လိုက်သည်။

'ရော့...ကားခ ပြန်မအမ်းနဲ့တော့' ဟူသော အသံကို ကြားရ၏။ ကိုအောင်ဝင်းသည် ကားနောက်ခန်းမီးကို ဖျတ်ခနဲ ဖွင့်လိုက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ကိုယ်ကိုလှည့်၍ နောက်ဘက်သို့ ဖျတ်ခနဲ ကြည့်လိုက်သည်။

ကိုအောင်ဝင်း ကြက်သေ သေသွားသည်။ ကြက်သီးတွေ ဖြန်းခနဲ

ထသလိုခေါင်းနားပန်းကြီးသွားခဲ့သည်။ ဆံပင်တွေ ထောင်ထလာသည်။ နှလုံးခုန်သံ တခိုင်းခိုင်း မြည်ဟည်းလာသည်။

သူ မြင်လိုက်ရသည်ကား မျက်နှာသဲသဲကွဲကွဲမရှိသော မိန်းကလေးနှစ်ဦး သူ ငေးမောမုင်တက်မိနေဆဲမှာပင် ကားပေါ်မှဆင်းပြီး အမှောင်ရိပ်ထဲတိုးဝင် ပျောက်ကွယ်သွားသည်။

အတန်ကြာမှပင် ကိုအောင်ဝင်း သတိပြန်ဝင်လာသည်။ ကြောက်လိုက်သည်ဖြစ်ခြင်း။ သုံးဘီးကားလေးကို ဘယ်လိုမောင်းထွက်မိပြီး အိမ်ကို ဘယ်ပုံပြန်ရောက်လာမှန်းပင် မသိတော့။

ကိုအောင်ဝင်း ထမင်းပင်မစားနိုင်၊ သူပြောပြတော့ ဇနီးသည်ကပင် တအံ့တဩ ဖြစ်နေသည်။ ကိုအောင်ဝင်း မျက်စိထဲတွင်မူ မျက်နှာသဲသဲကွဲကွဲမရှိသော မိန်းကလေးနှစ်ယောက်ကိုသာ တဝဲလည်လည် မြင်ယောင်နေဆဲ။

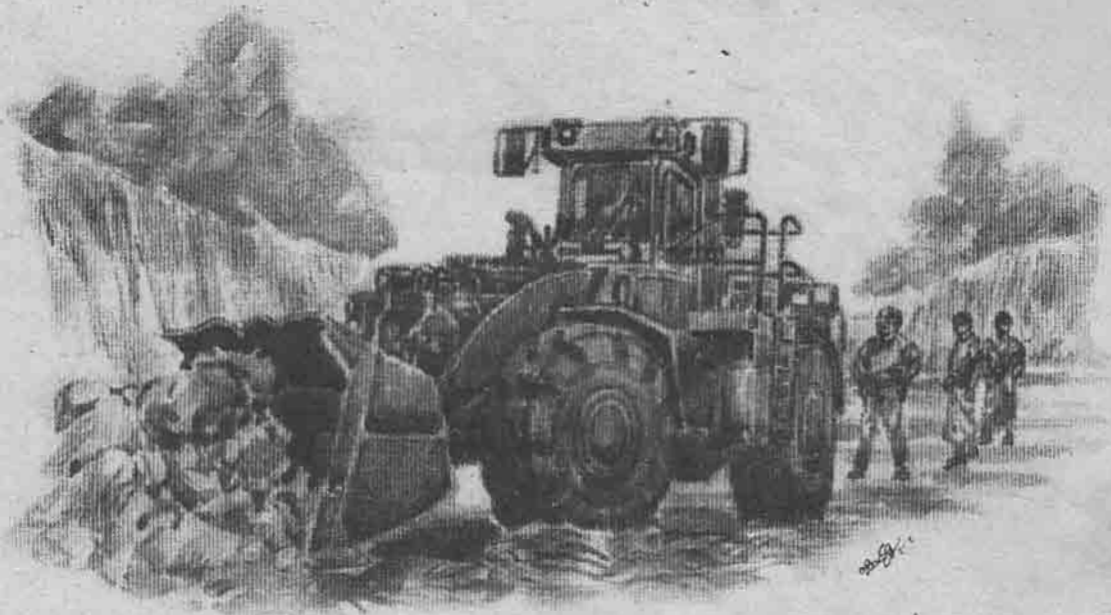
ထိုညတွင် ကိုအောင်ဝင်း အိမ်မက်မက်သည်။ အိမ်မက်ထဲတွင် မိန်းကလေးနှစ်ဦး ပေါ်လာပြီး...

'ဝီတိုက နှင့်ကိုရစ်လို့ ချမ်းသာအရပ်လို့ ပိုက်ဆံတွေပေးနေတာ နှင့်က မိန်းမကို လဲပြော၊ ဝီတိုကိုလဲ လှည့်ကြည့်ခဲ့တာကို နောက်နေ့နံနက်တွင် ဂလက်စီနိုဘူးဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော စုဘူးကို ဖောက်ကြည့်လိုက်သောအခါ စုထားသည့် တစ်ဆယ်တန်အသစ် ၄၀၀ကျူများ တစ်ပြားတစ်ချပ်မျှပင် မရှိတော့ကြောင်း တွေ့ရှိခဲ့ရပါတော့သတည်း။

(ကိုယ်တွေ့ကြုံခဲ့သူ ဝိတ်ဆွေကြီး ဦးဆန်းညွန့်အား ကျေးဇူးတင်လျက်...)

မောင်အေးကြူ (ဖီးပွားနေ့)

www.burmeseclassic.com

နတ်နှင့်နဂါး မလှည့်စားနှင့်

BURMESE CLASSIC

၁၀-စာပေ (စာအုပ်)

အမှန်ဖြစ်ရပ်များကို ရေးသားတင်ပြရာမှာ ဆီလျော်အောင်၊ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ဖြစ်အောင် စီစဉ်ခြင်းမှာ စာရေးသူရဲ့ ဉာဉ်ဖြစ်ပါတယ်။ အမှန်ဖြစ်ရပ်များမှာ စာရေးသူရဲ့ ကိုယ်တွေ့များပါရှိသလို မိဘ၊ မိတ်ဆွေများရဲ့ ကိုယ်တွေ့များလဲ ပါရှိနေပါတယ်။

ထိုးပြီး မိမိရဲ့ကိုယ်ပိုင် အသိဉာဏ်ပညာကို အသုံးပြုပြီး လက်ခံရပါတယ်။

အခုတင်ပြမယ့် နတ်နှင့်နဂါး မလှည့်စားနှင့်ဆိုတဲ့ ဖြစ်ရပ်ကလဲ အံ့ဩဖွယ်ရာ ဆန်းကြယ်ဖြစ်ရပ်မှန်တစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။

အတူ နေရာရှာဖွေခဲ့ကြပါတယ်။ အလိုအလျောက် စမ်းရေထွက်နေတဲ့ နေရာကို တွေ့တော့ အရာရှိကြီးက ဖခင်ကို ပြောပါတယ်။

အချို့ဖြစ်ရပ်များမှာ ထူးခြားဆန်းကြယ်လွန်းပြီး မယုံနိုင်ဖွယ်ရာများလဲ ရှိနေပါတယ်။ ဥပမာလေးတစ်ခု ပြောပါရစေ။

[၁]

လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်း(၅၀)ခန့်က ဖြစ်ပါတယ်။ စာရေးသူရဲ့ ဖခင်ဟာ မြို့ပြအင်ဂျင်နီယာတစ်ဦးလဲ ဖြစ်ပါတယ်။ တစ်နေ့ တာဝန်အရ ရန်ကုန်မြို့ (...)မြို့နယ်မှာ ဝန်ထမ်းအိမ်ရာများ ဆောက်လုပ်ပေးခဲ့ရပါတယ်။

ဒီနေရာလေးက စိပူရေ စမ်းရရှိနေတော့ ရေလွယ်လိမ့်မယ် ထင်တယ်။ ဒီနေရာမှာပဲ တူးကြတာပေါ့။

အထက်အရာရှိရဲ့ အမိန့်အရ စာရေးသူရဲ့ဖခင်က ရေကန်တစ်ခုကို စတင်တူးဖော်ခဲ့ပါတယ်။

စာရေးသူတို့ရဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ လေ့ရှိကြောင်း အားလုံး သိကြပါတယ်။ ဒါပေမယ့် လေကို “ဒါကတော့ လေပဲ” လို့ ဘယ်သူကမှ ယူပြီး ပြသလို့ မရနိုင်ပါဘူး။

ဝန်ထမ်းအိမ်ရာများ ဆောက်လုပ်ပြီးစီးတဲ့အခါ ရေကန်တစ်ခု တူးဖော်ပေးဖို့ ဖခင်ရဲ့ အထက်အရာရှိက တာဝန်ပေးခဲ့ပါတယ်။

[၂]

ရေကန်တူးဖော်ဆိုတော့ မတူးမီ ထုံးတမ်း အစဉ်အလာအတိုင်း ဆောင်ရွက်ဖို့ ခွင့်တောင်းပါတယ်။ အထက်အရာရှိက အယုံအကြည် မရှိလို့ ခွင့်မပြုခဲ့ပါ။ ဒါနဲ့ပဲ ရေကန်ကြီးကို

သစ်ရွက်တွေ လှုပ်တာ၊ အရာဝတ္ထုတွေ လှုပ်ရှားတာကို ကြည့်ပြီး လေရှိကြောင်း လက်ခံကြရပါတယ်။ အဲဒီ ဥပမာလိုပါပဲ၊ ဆန်းကြယ်တဲ့ ဖြစ်ရပ်မှန်များကို စာရေးသူတို့က ကြုံခဲ့ဖူးတဲ့ဖြစ်ရပ် အတွေ့အကြုံများနဲ့ ချိန်

www.burmeseclassic.com

ဒူးယားအင်းနှင့်

တစ်ပွား ဖိုးစံခွဲ

ရဲလွန်း
(တင်္ဂါတ)

BURMESE CLASSIC

ဟင်္သာတမြို့နယ် အတွင်းရှိ ဒူးယား အင်းကြီးသည် တော်လှန်ရေး ကောင်စီ အစိုးရတက်ပြီး တောင်သူ လယ်သမား နှီးနှောဖလှယ်ပွဲနှင့် ဒူးယားစီးကရက်ကြောင့် နာမည်ကြီး ခဲ့သည်။

ထိုဒူးယားအင်း၏သမိုင်း အစသည် ယခင်က ဧရာဝတီမြစ်နှင့် တစ်ဆက် တည်းဖြစ်ပြီး ယခုအခါ မြစ်ကျိုးအင်း အဖြစ် တည်ရှိနေသည်။ မြစ်ကျိုးအင်း မဖြစ်မီက ဧရာဝတီမြစ်အတွင်း ခုတ် မောင်းနေသော အိန္ဒိယသင်္ဘောတစ်စီး

နစ်မြုပ်ခဲ့ဖူးသည်ဟုဆို၏။ လွန်ခဲ့သော (၆၀)နှစ်ခန့်က ဒူးယား အင်း ရေကျချိန်တွင် ထိုသင်္ဘောခေါင်း တိုင်ကို မြင်တွေ့ရသည်ဟု ရှေးလူများ ပြောစမှတ်ရှိခဲ့သည်။ ဧရာဝတီမြစ်သည် ယခုအခါ အနောက်ဘက်ခြမ်း ကမ်းပါးပြိုရာတွင် တောင်လုံးစု၊ စင်ကုန်း၊ တောင်ပို့တစ်

ရာရွာများ အကြိမ်ကြိမ် ပြောင်းခဲ့ရပြီး ပန်းတာများဖို့၍ ရေတာတာများ တည်ဆောက်ခဲ့ရသည်။ ၁၉၉၄ ခုနှစ်အတွင်း သရွတ်ဝ၊ ဝါသလ ဖို့ခဲ့သော ပန်းတာသည် နောက်ဆုံးဖို့ခဲ့သော ပန်းတာဖြစ်သည်။ ရှေးဆက်၍ ကမ်းပြိုလာပါက ဒူးယား အင်းကြီးကို ကွေ့ပတ်၍ ပန်းတာဖို့

၃၀၂ နက္ခတ္တဓာတ်မြေဩဇာမဂ္ဂဇင်း

ရမည်ဖြစ်ကြောင်း ဆည်မြောင်းပညာ ရှင်များက တွက်ချက်ပြသည်။

ထိုအချိန် ရောဝတီမြစ်နှင့် ဒူးယား အင်းကြီး ဆက်သွားပါက ဒူးယားအင်း ထဲတွင် နှစ်မြစ်နေသော ဆိန့်ဗ သဘောမှာလည်း ဥဒြဆွဲ၍ ရောဝတီ မြစ်ထဲသို့ ထွက်မည်ဖြစ်ကြောင်း ရှေး စကားကို ဒေသခံများက ယုံကြည်မှု ရှိကြသည်။

တစ်ချိန်က ဒူးယားအင်းအတွင်း စက်လှေမမောင်းချ ဘောင်းဘီရှည် အနက် မဝတ်ရ စသည့် တားမြစ်ချက် များကို ဒေသခံတို့ နှစ်ပေါင်းများစွာ လိုက်နာခဲ့ကြသည်။

မိုးဦးကျပြီ ဆိုသည်နှင့် ဒူးယားအင်း ရေ မျက်နှာပြင် မြင့်တက်လာသည်။ ထိုအချိန် အင်းအော်သံကို ကြားရ သည်။ ထိုအင်းအော်သံကြားပါက တစ်နှစ် တစ်ယောက် လူစား(ရေနှစ်) လှေရှိသည် အစဉ်အလာ ရှိခဲ့ဖူးသည်။

ထိုဒူးယားအင်းကြီး ပတ်လည်တွင် ဒေသခံရွာများ ပတ်လည်ဝိုင်းနေသည်။ ထိုရွာမှ ရွာသူရွာသားတို့သည် ဒူးယား အင်းကြီးကို အမှီသဟဲပြု၍ တံငါ လုပ်ငန်းဖြင့် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း ပြုကြသည်။

ဒူးယားအင်းမှ ထွက်သော ငါးဖယ်အောင်းနှင့် လသာရက်မှ ဖမ်းရသော ငါးသွားကြားထိုးတို့မှာ နာမည်ကြီးသည်။

လွန်ခဲ့သော နှစ်မှစ၍ ယခုအခါ ဒူးယားအင်းကြီးကို ပြည်သူများ ပြန် လည်လုပ်ကိုင်ခွင့် ရရှိပြီဖြစ်သည့် အတွက် ဒူးယားအင်း ငါးကုန်ထုတ် သမဝါယမအသင်းကြီးကို ဖွဲ့စည်းထူ ထောင်နိုင်ခဲ့ပြီဖြစ်သည်။

ဒူးယားအင်းအကြောင်း ပြောရလျှင် အင်းစောင်းရှိ ကညင်ပင် မောင်နှမ

နတ်ကွန်းအကြောင်းကိုလည်း ထည့် ပြောမှ ပြည့်စုံမည်ထင်သည်။ ကညင် ပင်များ ပေါက်ရောက်နေသော အင်း စောင်းပေါ်တွင် နတ်ကွန်းဆောက်၍ ဒေသခံများက ယုံကြည်ပသ ပူဇော် ဖြစ်၏။ နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း နတ်ပွဲပေးရ သည်။

လွန်ခဲ့သော ဆယ်နှစ်ကျော်ခန့်က ထိုကညင်ပင်ကွင်းတွင် ကျေးရွာအုပ်စု လိုက် ဘောလုံးပွဲ ကျင်းပ၏။ နိုင်သော အသင်းသည် ပျော်ရွှင်စွာဖြင့် လူငယ် အချို့ မဖွယ်မရာအမူ ပြုကြသည်ဟု ဆို၏။ (အပေါ့ မတ်တတ်သွားခြင်း၊ ဆဲဆိုခြင်း)

ထိုဘောလုံးအသင်း လှေအထွက် တွင် လှေမှောက်၍ သေဆုံးကြရသည်။ ထိုဖြစ်စဉ်နှင့် တစ်ချိန်တည်း ဒူးယားရှိ အမျိုးသမီးတစ်ဦးကို ကညင်ပင် မောင်နှမအနက် နှမဖြစ်သူက ဝင်ပူးပြီး မခန့်လေးစားလုပ်သည့်အတွက် လှေ မှောက်ပစ်လိုက်သည်ဟု ဝင်စီး၍ ပြော ခဲ့သည်။

ထိုပြောခဲ့သည့်အတိုင်း အမှန်ဖြစ် သည့်အတွက် တစ်နယ်လုံး တုန်လှုပ် ချောက်ချားခဲ့ရသည်။

ဒူးယားအင်းနှင့် ပတ်သက်၍ အရပ် စကား ဆန်းဆန်းပြားပြားများ ရှိသော်

လည်း ယခုဖော်ပြမည့် ဖြစ်စဉ်မှာ အဓိကကျ၍ တစ်နယ်လုံး ပြောစမှတ် ပြုကြရသည်။ ဒူးယားအင်းကြီးကို တစ် ချိန်က အင်းသူကြီး ဖိုးစံမဲ့ဆိုသူက အင်္ဂလိပ်အစိုးရထံ အင်းခွန်ဆောင်၍ လုပ်ကိုင်ခဲ့သည်။

ထိုအင်းသူကြီးမှာ ငါးနှင့် ပတ်သက် ၍ ဆရာကြီးဖြစ်ပြီး ငါးမှော်အောင်နေ သူဟု ဆိုကြသည်။ အင်းစောင်းရှိ သူ့အိမ် ဆင်ဝင်အပေါ်ထပ်မှ အင်းထဲ သို့ လှမ်းကြည့်လိုက်ရုံဖြင့် ဘယ်ငါးအုပ် က ဘယ်ရွာဘက် ရောက်သွားသည်။

မည်သည့် ငါးအမျိုးအစားက ဘယ် အရွယ်ရောက်နေသည်။ ငါးဘယ် လောက် များနေသည် စသဖြင့် အတပ် ပြောနိုင်သည်။ သူ ပြောသည့်အတိုင်း သွားရောက်ပမ်းဆီးပါက အတိအကျ မှန်ကန်နေသည်ကို ခြင်္သေ့ရမည်ဖြစ် သည်။

အင်းသူကြီး ဖိုးစံမဲ့သည် ငယ်စဉ်က အင်းလုပ်ငန်း လုပ်ရာတွင် အင်းတိုင် များ ပိုင်စိုက်ပြီး အောက်ခြေ ယင်းများ ကပ်၍ ချည်နှောင်ရသည်။ ဖိုးစံမဲ့သည် နီးတစ်စီးကို ခါးပုံစံတွင် ချည်၍ရေထဲသို့ ဝှံ့ပြီး အင်းတိုင်များကို ချည်တုတ်ဘုံ တွင် တစ်ရာပါနီးတစ်စီး ကုန်မ ဝါရပေါ် ကို ပြန်တက်သည်ဟု ပြောစမှတ်ရှိခဲ့

သည်။

ထိုသို့ ငါးလုပ်ငန်း အကျိုးပေးသဖြင့် ကျိုကျိတ်တက်ချမ်းသာလာသည်။ အချိန်ကာလတို့နှင့်အတူ ဖိုးစံမဲ့ အရွယ်ရ၍ အိုမင်းလာခဲ့သည်။

ထိုအချိန် သတိသံဝေဂ တရားကို ဆင်ခြင်မိလာသဖြင့် မိသားစုနှင့်အတူ ရွှေတိဂုံဘုရားများကို ဖူးမြော်၍ ရွှေသင်္ကန်းကပ်လှူ ကောင်းမှုပြုရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။

သို့ဖြစ်၍ တစ်နေ့တစ်ရက်တွင် ရန်ကုန်သို့ သွားရောက်၍ ရွှေတိဂုံကုန်းမြေပေါ်သို့ တက်ခဲ့ကြသည်။ ရွှေရောင်တဝင်းဝင်းဖြင့် သပ္ပာယ်လှသော လေးဆူတတ်ပုံ ရွှေတိဂုံစေတီတော် မြတ်ကြီးကို ပါလာသူများက ဝမ်းမြောက်စွာ ဖူးမြော် မြင်တွေ့ရသော်လည်း ဖိုးစံမဲ့မှာ သူ ပြုခဲ့ဖူးသည့် အကုသိုလ်အထို ကြီးမားခဲ့သဖြင့် ဘုရားကွယ်ခဲ့လေသည်။

ရွှေတိဂုံ စေတီတော်မြတ်ကြီးကို ဘယ်လောက်ပင် ဖူးမြော်လိုသော စိတ်ဆန္ဒရှိစေကာမူ ဘယ်လိုပင် လှည့်ပတ်ကြည့်ကြည့် ရွှေတိဂုံကို မမြင်မတွေ့ရသည့် ဘဝကို စိတ်နာနာနှင့် ဒူးယားသို့ ပြန်လာခဲ့ရသည်။

‘တောက် ဒီလောက်တောင် ဖြစ်လှတယ်ကွာ’

အကုသိုလ်နောက် ဒေါသက ထပ်ဆင့်လာသည်။ အမှန်က နောင်တတရားနှင့် သံဝေဂတို့ ပွားများအားထုတ်ပြီး နောက်တစ်ကြိမ် ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကြီးကို ဖူးမြော်ခွင့်ရရန် ဆုတောင်းရမှာဖြစ်သည်။

သို့သော် သူ၏ ဒေါသတို့ ပေါက်ကွဲမှုနှင့်အတူ ရွှေသင်္ကန်းကပ်လှူရန် စုဆောင်းထားသော ရွှေဆိုင်းများကို အင်းတိုင်များတွင် ရွှေချလိုက်တော့သည်။

အင်းသူကြီး ဖိုးစံမဲ့ သေလွန်သော

အခါ ထိုဒေသခံ ယုံကြည်သူများက နတ်ကနားပေးရာတွင် ဖိုးစံမဲ့အတွက် ပွဲတစ်ပွဲထည့်ပေးရာမှ **တစ်ပွဲစား ဖိုးစံမဲ့**ဟု အမည်ထင်ရှားခဲ့သည်။

ဒူးယားအင်း နတ်ကနားပေးပွဲတစ်ခုတွင် ဖြစ်သည်။ ဟင်္သာတမှ နတ်ထိန်းတစ်ဦးက ဖိုးစံမဲ့ နတ်ဝင်ပြီး အင်းထဲသို့ ခုန်ချလိုက်သည်။

ထိုသူ ပြန်တက်လာသောအခါ လက်နှစ်ဖက်တွင် ငါးတစ်ကောင်စီ ဆုပ်ကိုင်ပါလာသည်။ သို့သော် ထိုနတ်ကတော်(နတ်ထိန်း)မှာ လုံးဝ ရေမကူးတတ်သူ တစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

ရဲရဲထွန်း(ဟင်္သာတ)

မိငြိမ်း
ဘကြီးပြောပြသမျှနှင့် ဒေသခံတို့၏ စကားသံများ။

စာမျက်နှာ (၃၀၁)မှ အဆက်

မြေတူးစက်ကြီးများနဲ့ တူးဖော်ခဲ့ကြပါတယ်။ တူးဖော်ပြီး တူးဖော်ဆဲဖြစ်တဲ့ (၇)ရက်မြောက်တဲ့နေ့မှာ ဖြစ်ပါတယ်။

‘ခဲရာ ဘူမိကြီး ကန်လယ်မှာ မြေတူးဖော်ရင်း နှစ်သွားတယ်။ ဂေါ်ပြားကိုလဲ ပြန်မလို့ မရတော့ဘူး လာကြည့်ပါဦး’

ဒါနဲ့ သွားကြည့်တော့ ဘူမိဇာရဲ့ သံမဏိဂေါ်ပြားကြီးဟာ မြေကြီးထဲကို တစ်ဝက်နီးပါး ဝင်နေပါတယ်။ စက်ကုန်ဖွင့်ပြီး မောင်းတင်ပေမယ့် မရပါဘူး။ မကြာမီ စက်ပါ ရပ်သွားတော့တယ်။

ဒါနဲ့ပဲ အယုံအကြည်ရှိသူများရဲ့ ပြောကြဆိုကြသံများကြောင့် အထက်အရာရှိကို တင်ပြကြပါတယ်။ ပထမတော့ ခွင့်မပြုပါ။ နောက်တော့ အဆင်ပြေအောင် ဆောင်ရွက်ဖို့ ခွင့်ပြုခဲ့ပါတယ်။

[၃]

ဒါနဲ့ပဲ ရှေးရိုးစဉ်လာမပျက် ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြပါတယ်။ ကန်တော်မောင်နမကို တင်မြှောက်ကြကြောင်း သိရပါတယ်။ ဘယ်လို တင်မြှောက်ကြတယ် ဆိုတာကိုတော့ စာရေးသူ မသိပါ။

အဲဒီလို ဆောင်ရွက်ပြီးစီးတဲ့အခါမှာ စက်က ပုံမှန်နိုးလာပြီး ဘူမိဇာဂေါ်ပြားကြီးကို အလွယ်တကူ မယူလို့ ရသွားပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဂေါ်ပြားကြီးကတော့ ကောက်ကျွေးသွားလို့ သုံးမရတော့ပါဘူး။

ထွက်စ ရေများလဲ ပျောက်သွားပါတယ်။ နောက်ဆုံးတော့ ကောသွားတဲ့ ကန်ကြီးသဖွယ် ဖြစ်သွားခဲ့လေတယ်။ နတ်နဲ့နဂါး မလှည့်စားနဲ့ဆိုတဲ့ စကား မှန်နေချေသလားလို့ တွေးရင်းဖြင့်...။

ခင်-စာသင်(ဓရာဓမြ)

